د امریکا یرغل

لاملونه او پایلی ئی

په مرکو، مقالو او اعلامیو کی

حکمتیار

د کتاب له متنه

په افغانستان او عراق باندي د امريکائي ځواکونو د برید له پیل نه د ۱۳۸۲کال د اسد ترمیاشتي د امریکایانو مالي او ځاني تلفات د دوی د اعلان شوې احصایې له مخې داسې دي:

	افغانستان	عراق
د فوځي مامورین ټولي ورځي	۲۱۲۰	۱۵۹۲
په فوځي عملیاتو کي د مړو شمېر	۲۲۵	۲۹۸۶
له فوځي عملیاتو پرته د مړو شمېر	۱۲۱	۲۴۷
د شدیدو سوځیدلوفوځیانوشمېر	۸۷۲	۱۲۱۱۵
د ټولو استخدام شویو فوځیانو شمېر	۲۷۰۰۰	۱۵۷۰۰۰
د ۲۰۰۷ کال تر سپتمبر پورې ټول مصارف	۱۲۲بیلیونه ډالره	۴۴۸بیلیونه ډالره
د هرې ورځې متوسط مصرف	۵۸,۷ میلیونه ډالره	۲۷۱ میلیونه ډالره

دا شمېره د ۲۰۰۷ کال د جولای په ۲۴ نېټه تجدید شوې ده او په **News Meat** کي خپره شوې ده. کانګریس د ۲۰۰۵ کال لپاره اتیا ملیارده (شپېته د عراق او شل د افغانستان لپاره ټاکلي وو، د ۲۰۰۶ لپاره ئې یو سل شل او د ۲۰۰۷ لپاره ئې یو سل څلوېښت ملیارده منظور کړي. دا مالي او ځاني تلفات یوازې د امریکایانو دي، د امریکا د ائتلافي ملګرونو تلفات هم د دوی د فوځونو د شمېر په تناسب دي، د بېلګې په توګه په افغانستان کي د آلمان په کال کې ۱،۲ ملیارده مصارف ښودل شوي.

که دا تلفات په افغانستان کي د روسانو او په ویتنام کي د امریکایانو له تلفاتو سره مقایسه کړو نو په ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چې امریکا ته نه یوازې یوه ستره ماتې انتظار کوي بلکې برخلیك به ئې تر شوروي اتحاد هم بد وي.

دا په پام کي ولرئ چې د ویتنام د جنګ ټول مصارف ۳۲۰ ملیارده او په افغانستان کي د روسانو ټول مصارف نږدې اتیا ملیارده ډالر وو.

فهرست

موضوع — صفحه

د ناشر وينا ---------- ۱
د امارت اسلامي مشر ته ليك ---------- ۷
د اکتوبر د اوومې په مناسبت ---------- ۱۵
تجديد عهد ---------- ۲۳
د جهاد په اړه څو مهمې پوښتنې ---------- ۲۲
فرصت طلایی برای همسایه من ---------- ۴۹
بر درد هاي امت اشك بريزيم ---------- ۵۴
نامه سرکشاده به سران کشور هاي اسلامي ---------- ۵۸
بيان ---------- ۲۲
بيان ---------- ۲۹
افغانانو ته ډاډينه ---------- ۷۴
آيا د عراق تراژيدي پای ته ورسيده؟ ---------- ۷۷
له اسيرانو سره غير انساني او وحشيانه سلوك ---------- ۸۲
بيان ---------- ۹۰
نظامي عمل او غوښتنې ئې ---------- ۹۳
به دليرمردان مؤمن کوهدامن و شمالي ---------- ۱۰۳
جنرال ته خطاب ---------- ۱۰۷
د اساسي قانون لوبه ---------- ۱۱۵
جهاد ضد امريکائي در افغانستان ---------- ۱۲۳
اسلامي نهضت انقلاب راوستی شي؟ ---------- ۱۲۸
بيان ---------- ۱۴۲

پیغام---------- ۱۵۰
د صدام حسین نیونه ---------- ۱۵۷
د قرآن فتوی ---------- ۱۵۹
د لوی اختر پیغام---------- ۱۶۳
عمومي قیام ---------- ۱۶۶
بیان---------- ۱۶۹
افغان ولس ته ---------- ۱۷۱
وضاحت ---------- ۱۷۵
مقاطعه با انتخابات امریکائي---------- ۱۷۷
پیام---------- ۱۸۰
له امریکائي انتخاباتو سره مقاطعه ---------- ۱۸۴
بیان---------- ۱۸۷
بیان---------- ۱۹۲
بیان---------- ۱۹۷
بیان---------- ۲۰۰
بیان---------- ۲۰۴
بیان---------- ۲۰۶
زمورِ ملت او امریکائي انتخابات!!---------- ۲۰۹
انتخابات او نتائج ئې---------- ۲۱۳
پیغام---------- ۲۳۲
ملت ما و انتخابات امریکائي!! ---------- ۲۳۵
امریکا د تجزیې او زوال په لور ---------- ۲۴۰
د کمکي اختر په مناسبت---------- ۲۴۷
دروغجنې سولې ته بلنه او زمورِ ځواب ---------- ۲۵۱
د خان آباد د اډې تخلیه---------- ۲۵۵
او افغان ولس ته د دې بریا مبارکي ---------- ۲۵۵

د لوی اختر پیغام---------- ۲۵۹
اعلامیه ---------- ۲۶۶
د دلوي ۲۲ ---------- ۲۷۰
د ثور اوومه---------- ۲۷۶
کومه فتوی سمه وه؟!!---------- ۲۸۲
د کابل خونړی پېښې او زمونږ غبرګون ---------- ۲۸۸
پیام افغانها به برادران مجاهد عراقی شان ---------- ۲۹۳
عراقي مجاهدینو ته د دوی د افغاني ورونو پیغام ---------- ۲۹۷
پیام به شهریان مؤمن کابل ---------- ۳۰۰
مصاحبه با هفته نامه چراغ! ---------- ۳۰۸
توصیه هایی به محقق نسب و رفقایش ---------- ۳۲۱
د لبنان اوربند ---------- ۳۴۰
پر لبنان د صهیونستي رژیم برید ---------- ۳۴۹
د استقلال ورځ ---------- ۳۵۳
د میزان ۱۵ ---------- ۳۵۶
پیام تبریکي عید سعید فطر---------- ۳۶۲
د اختر مبارکی پیغام ---------- ۳۶۹
د مذاکراتو په اړه زمونږ دریځ ---------- ۳۷۵
د نصرت مېنې اوسپدونکو ته ---------- ۳۷۹
د دلوي ۲۲ ---------- ۳۸۴
امریکایانو ته د افغاني او عراقي مجاهدینو ګډ پیغام ---------- ۳۹۰
له سلطان صدیقي سره مرکه ---------- ۳۹۶
د امریکا د انتخاباتو نتایج---------- ۴۰۳
د لوی اختر په مناسبت پیغام ---------- ۴۰۴
د صدام په اعدامولو څوک خوښ شو؟ ---------- ۴۱۳
له کرستوفر هار سل سره لومړی مرکه---------- ۴۱۶

د کرستوفر هارسل دوهمه مرکه ---------- ۴۲۹
له سلیم صافي سره مرکه ---------- ۴۳۳
عراقي مجاهدینو ته ---------- ۴۲۵
د باجوړ بمباري---------- ۴۷۱
د الحیات د ورځپاڼې له خبریال جمال اسماعیل سره مرکه---------- ۴۷۳
د اسامه په شهادت به امریکا ډېره خوشحاله شي که ایران؟ ---------- ۴۸۳
نابللی مېلمه ---------- ۴۹۱
ایران ته د امریکا ګوابنونه ---------- ۴۹۴
ایراني فلم ته امریکائي جائزه!! ---------- ۵۰۱
د شیطان پاچایي ---------- ۵۲۲
اوس باید جاسوسی ته نوی تعریف راپیدا کړو!!---------- ۵۳۱
ایرانیانو ته څو مشورې ---------- ۵۳۲
له ورور حکمتیار سره د الجزیرې د خبریال مرکه ---------- ۵۴۲
د چا خبره ومنو، د ملا متوکل که د مفتي حکیمي؟!---------- ۵۵۳
خدایه! تا ته شکایت کوو ---------- ۵۵۸
د دوست په جامه کي دښمن نه ---------- ۵۵۸
د افغانستان لپاره کوم نظام غوره ګڼو ؟---------- ۵۲۲
د لمر تلویزیون د خبریال مرکه---------- ۵۷۳
د فرانسې له خبري آژانس سره مرکه---------- ۵۸۲
د الجزیرې له تلویزیون سره مرکه . ---------- ۵۹۵
د نوا او صبا د رادیو او تلویزیون د خبریال مرکه ---------- ۲۰۲
د NBC له خبریال سره مرکه---------- ۲۲۸
د اسوشییتید پریس له خبریال سره مرکه ---------- ۲۳۸
د شمشاد تلویزیون له خبریال سره مرکه ---------- ۲۴۴
د کریستوفر درېیمه مرکه---------- ۲۵۹
له سهیل قلندر سره مرکه ---------- ۲۲۹

د ARY له خبریال ضیاء الحق سره مرکه---------- ۲۸۰
د یوه مبارك آیت صحیح تفسیر ---------- ۲۹۰
باغي معبود شو!!---------- ۲۹۴
ادراك او احساس د زړه کار دی که د دماغ ؟ ---------- ۷۰۰

بسم الله الرحمن الرحیم

د ناشر وینا

د میشاق ایشار اداره ویاړي چې دا ځل د ورور حکمتیار د مقالو، مرکو او اعلامیو یوه داسې مجموعه د جهاد مینه والو او د خپل هېواد په آزادۍ مینو افغانانو ته وړاندې کوي چې د افغانستان د تاریخ د یوه ډېر حساس پړاو پېښې په کې انځور شوې، له هغې ورځې چې د امریکا جمهور رئیس په افغانستان د برید ګواښ وکړ، د برید لپاره تیاری پیل شو، د نړۍ له ټولو هېوادو مخصوصاً زمونږ له ګاونډیو ئې وغوښتل چې په دې برید کې د امریکا ملاتړ او مرسته وکړي، مسکو، ډهلي، تهران او اسلام آباد د ملګرتیا او مرستې اطمئنان ورکړ، مسکو او تهران شمالي ائتلاف ته امر وکړ چې د امریکایانو د ځمکنیو فوځونو په څېر عمل وکړي او د طالبانو د حکومت نسکورول ورته آسانه کړي، چا ورته اډې ورکړې، چا په افغانستان د بمباریو لپاره له خپلې فضا نه د استفادې اجازه ورکړه، چا د امریکا مخالفین نیول او لاس پښې ترلې ئې امریکایانو ته سپارل، د افغانستان شاوخوا سیمې کې ئې ګڼ شمېر اډې جوړې او په زرهاوو عسکر ئې په کې ځای په ځای کړل، د ۱۳۸۰کال د میزان په پنځلسمه برید پیل شو، طالبانو څو اونۍ په کابل کې او بیا لنډه موده په کندهار کې مقاومت وکړ، شمالي ټلواله چې د امریکائي

افسرانو تر قومندې لاندې او د دوی د ځمکنیو فوځونو په څېر جنګېدل، امریکائي بمبارد طیارو ته به ئې کوردینات ورکول او د دوی مشرانو به په خپلو مرکو کې له امریکایانو نه غوښتل چې خپلې بمباریو ته مزید تشدید کړي او لازیات ستر ستر بمونه وکاروي، په طالبانو بده ورځ راغلې وه، کابل ئې ناڅاپي او د ډېرو د انتظار خلاف ډېر ژر پرېښود، په کندهار کې ئې هم مقاومت ونه شو کړی، دوی نه د داسې برید تصور کولی شو، نه ئې مناسب ترتیبات ورته نیولي وو او نه ئې د ماتې په صورت کې د خپلې تګلارې په ارتباط څه غور کړی وو، هر څوك په خپله مخه ولاړ، مشران ئې د پناه ځي په لټه کې شول، ډېری ئې پاکستان ته او ځینې ئې ایران ته واوښتل، خو پاکستاني او ایراني چارواکو ونیول، پاکستانیانو د دوی او د القاعدې نړۍ اووه سوه غړي ونیول او لاس ترلې ئې امریکایانو ته وسپارل، او ایرانیانو نړۍ شپږ سوه کسان ونیول چې افغانان ئې د کابل حکومت ته تسلیم کړل او نور ئې خپلو خپلو حکومتونو ته، تاسو به په دغه کتاب کې وګورئ چې د حزب اسلامي مشر د داسې حالت د راتلو وړاندوینه کړې وه، د طالبانو مشرانو ته ئې په خپلو لیکونو او تماسونو کې په پر له پسې توګه ویلي وو چې د افغانستان په ضد د واشنګټن او مسکو د ګډ اقدام احتمال ډېر قوي دئ، په دې برید کې به دوی له شمالي ټلوالي نه د ځمکنۍ فوځ په توګه استفاده کوي، لومړی به تخار او مزار پرې نیسي او بیا به د کابل د نیولو لپاره اقدام کوي، د حزب اسلامي مشر د طالبانو د ځینو مشرانو له دې وړاندیز سره توافق وکړ چې د شمال دفاع حزب ته پرېږدي، دا په شمال او کابل کې د طالبانو د مسئولینو غوښتنه وه، د دوی د شمال او کابل شوراګانو په اتفاق سره له کندهاره وغوښتل چې له دې کار سره موافقه وکړي، خو د کندهار چارواکو له دې سره موافقه ونه کړه، د حزب اسلامي مشر دوی ته ویلي وو چې امریکایان به د ځمکې له لارې د خپلو ځواکونو د لېږلو غلطي نه کوي، دې ته به ترجیح ورکوي چې په هوائي بریدونو سره په تخار، مزار او د کابل په شمال کې د طالبانو لومړنۍ دفاعي لیکې ماتې کړي او شمالي ټلوالي ته د مخکې تګ لار پرانېزي، باید سر له اوسه داسې ترتیبات ونیولی شي چې امریکایانو ته دا موقع په لاس ورنه شي، له افغانانو نه ځان ته ځمکنی فوځ جوړ نه کړی شي، دا اقدامات

باید د دوی له برید نه مخکې ترسره شي، باید له برید نه مخکې داسې اقدامات وشي چې امریکایانو ته داسې ځواك په لاس ورنه شي چې د ځمکنی فوځ په توګه تړې کار واخلي، دا له برید نه مخکې مشورې وې، خو تر دې د مخه ئې دوی او د شمال ټلوالي ته د بحران د حل سوله ییزه طرحه وړاندې کړې وه چې په دې کتاب کې به ئې تفصیلات ولولئ، د کندهار چارواکو ته نه یوازې د طالبانو نورو مشرانو او په ځانګړې توګه د دوی قومندانانو دا مشوره ورکوله چې له حزب اسلامي سره د یوې ګډې جبهې په جوړولو خبره وشي بلکې د اسامه بن لادن او طاهر یولداش په څېر د دوی ملګرو دا غوښتنه تړې کوله، خو د کندهار چارواکو د دې په ځای چې د داسې جبهې له جوړولو سره توافق وکړي د حزب اسلامي له مشره ئې وغوښتل چې هېواد ته د راتلو په ځای له ایراني چارواکو سره خبرې وکړي او له طالبانو سره مرستې ته ئې چمتو کړي!! خو هغه په ځواب کې ورته وویل: عجیبه ده چې تاسو له ایرانه د مرستې طمعه لرئ، ایران خو ستاسو په ضد په دې جګړې کې د امریکایانو ملګرتیا کوي، دا اوس ئې په پنجشیر، خواجه بهاء الدین، درۀ صوف، او بلخاب کې د سوق او اداړې داسې ګډ مرکزونه جوړ کړي چې د امریکا، انګلستان او ایران فوځي افسران ئې غړیتوب لري او په ګډه ستاسو په ضد جنګ اداره کوي، کومې امریکائي طیارې چې پر کندهار او هرات بمونه وروي د ایران له فضاء ټېرېږي، له ایرانه د طالبانو د مرستې دا انتظار او له ګډ مقاومت سره د دوی مخالفت دومره عجیب برېښي چې هیڅوك ئې نه شي توجیه کولی. کله چې ورور حکمتیار له طالبانو نه د ګډ مقاومت په اړه مثبت ځواب ترلاسه نه کړ، پرېکړه ئې وکړه چې هېواد ته ستون شي او د حزب اسلامي مجاهدین په مقاومت کې د برخې اخیستو لپاره چمتو کړي، د کابل او کندهار له سقوط نه وروسته له حزب اسلامي نه پرته بل داسې ځواك نه وو پاتې چې میدان ته راووځي او د اشغالګرانو په ضد مقاومت پیل کړي، د حزب اسلامي مشر لا د مخه دا پرېکړه کړې وه خو د طالبانو د ځینو مشرانو د مخالفت په وجه دا سفر وځنډېدو، په دې وخت کې امریکایانو له ایراني چارواکو نه وغوښتل چې دی ورتسلیم کړي، له ایرانه د ده د اخراج فیصله وشوه، د ایراني چارواکو له خبرولو پرته هېواد ته ستون شو او له ستنېدو سره سم ئې د جهاد

اعلان وکړ. دا هغه وخت وو چې پر افغانانو او ټولې نړۍ د امریکا د هیبت خپسکي خپل تور او مهیب وزر داسې خور کړی وو چې هیڅوا د امریکا په ضد د څه کولو جسارت نشو کولی، د مقاومت د پیل خبره هر چا ته خوب و خیال و جنون برېښېده، خو الحمد لله مقاومت پیل شو، په لومړي سر کې کمزوری او په محدوده کچه، خو ډېر ژر ئې لمن له یوې سیمې بلې ته خوره شوه، د طالبانو پلوي مجاهدین هم نړدې یو نیم کال وروسته میدان ته راووتل، په لومړي سر کې د خپلو مشرانو له موافقې پرته، بیا یوازې د کابل حکومت په ضد او په داسې بڼې کې چې پر بهرنیو ځواکونو له برید نه به ئې په کلکه ډډه کوله، خو ورو ورو د اشغالګرو ځواکونو په ضد په مقاومت کې برخې اخیستو ته اړ شول.

پر عراق د امریکایانو برید زمور مقاومت ته نوې ابعاد ورکړل، ښایي الله تعالی اراده کړې وه چې امریکا په یوې بلې جګړې کې هم ښکېل شي، که امریکایان د اشغال په لومړیو شپو ورځو کې له پراخ او شدید مقاومت سره مخامخ شوي وی نو ښایي پر عراق ئې له برید نه ډډه کړې وی، په عراق کې هم عراقي فوځ ډېر ژر ماتې وخوړه، بغداد د اشغالګرانو په منګولو کې پرېووت، هلته هم عراقي شیعه وو د تهران په وینا د امریکایانو ملګرتیا وکړه، هلته هم ثابته شوه چې د اسلامي هېوادو فوځونه یوازې د خپلو مظلومو ولسونو د ځپلو لپاره جوړ شوي، نه له خپلو هېوادونو نه د دفاع او د بهرني تېرې د دفعه کولو لپاره، د عراق هغه ستر فوځ نه دومره مقاومت وکړی شو لکه د فلوجې د وړې سیمې مجاهدینو او نه ئې دښمن ته دومره تلفات وروړول لکه د همدغې سیمې مجاهدینو، دا دئ ګورئ چې د پاکستان فوځ هم د کشمیر د آزادولو نه توان لري او نه جرأت، خو د خپل ولس د وژلو او ځپلو لپاره هر کار ته تیار دئ او هغه هم د امریکا په وینا او د هغوی د ګټو لپاره، د اسلامي ملکونو د فوځونو بنسټ د هغو اشغالګرو ځواکونو په لاس ایښودل شوی چې نیمه پېړۍ مخکې ئې په ټولې اسلامي نړۍ مخامخ حکومت کولو، د دغو فوځونو واګې د هغو جنرالانو په لاس کې دي چې دوی او کورنۍ له همغه وخت نه تر نن پورې د بهرنیو ځواکونو تنخواه خواره دي او د هغوی لپاره د خپل ولس په ضد له هیڅ خیانت او جنایت نه ډډه نه کوي.

په دې کتاب کې به دا او دې ته ورته ډېرې مهمې خبرې، دقیق تاریخي اسناد او ژور اسرار ترلاسه کړئ، په دې کتاب کې به د دې پوښتنو ځوابونه ومومئ چې آیا امریکا ته د شوروي برخلیك منتظر دی؟ د امریکا د یرغل لاملونه څه او پایلې به ئې څه وي؟ د امریکایانو په ضد روان مقاومت څنګه پیل شو؟ اوس په کوم پړاو کې دئ او راتلونکې به ئې څنګه وي؟

په ډېر ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چې دا مجموعه د دغې حساسې مرحلې ډېر دقیق، ثقه او ډاډمن تاریخ زمونږ مخې ته ږدي.

په افغانستان او عراق باندې د امریکائي ځواکونو د برید له پیل نه د ۱۳۸۶کال د اسد ترمیاشتې د امریکایانو مالي او ځاني تلفات د دوی د اعلان شوې احصایې له مخې داسې دي:

	افغانستان	عراق
د فوځی مامورین ټولې ورځې	۲۱۲۰	۱۵۹۲
په فوځی عملیاتو کې د مړو شمېر	۲۲۵	۲۹۸۲
له پوځی عملیاتو پرته د مړو شمېر	۱۲۱	۲۴۷
د شدیدو سوځیدلو فوځیانو شمیر	۸۷۲	۱۲۱۱۵
ټولو استخدام شویو فوځیانو شمیر	۲۷۰۰۰	۱۵۷۰۰۰
د ۲۰۰۷ کال تر سپټمبر پورې ټول مصارف	۱۲۲بیلیونه ډالره	۴۴۸بیلیونه ډالره
د هرې ورځې مصرف توسط	۵۸,۷ میلیونه ډالره	۲۷۱ میلیونه ډالره

دا شمېره د ۲۰۰۷ کال د جولای په ۲۴ نېټه تجدید شوې ده او په News Meat کې خپره شوې ده. کانګریس د ۲۰۰۵ کال لپاره اتیا ملیارده، شپېته د عراق او شل د افغانستان لپاره ټاکلې وو، د ۲۰۰۶ لپاره ئې یو سل شل او د

۲۰۰۷ لپاره ئې یو سل څلوېښت ملیارده منظور کړي. دا مالي او ځاني تلفات یوازې د امریکایانو دي، د امریکا د ائتلافي ملکونو تلفات هم د دوی د فوځونو د شمېر په تناسب دي، د ببلګې په توګه په افغانستان کي د آلمان په کال کې ۱،۲ ملیارده مصارف ښودل شوي.

که دا تلفات په افغانستان کي د روسانو او په ویتنام کي د امریکایانو له تلفاتو سره مقایسه کړو نو په ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چې امریکا ته نه یوازې یوه ستره ماتې انتظار کوي بلکي برخلیك به ئې تر شوروي اتحاد هم بد وي.

دا په پام کي ولرئ چې د ویتنام د جنګ ټول مصارف ۳۲۰ ملیارده او په افغانستان کي د روسانو ټول مصارف نږدې اتیا ملیارده ډالر وو.

دعا کوو چې الله تعالی په مورږ او ټول اسلامي امت هغه ورځ هم وګوري چې دافغانستان او عراق د آزادۍ ورځې لمانځي او د امریکا د ماتې، زوال او د شوروي اتحاد په برخلیك د اخته کېدو شاهد وي. و ما ذلك علی الله بعزیز

د میشاق ایشار اداره

د طالبانو د حکومت له نسکورېدو نه څو میاشتې مخکې د ورور حکمتیار لیک د طالبانو مشر ملا محمد عمر آخوند ته

بسم الله الرحمن الرحیم

د امارت اسلامي محترم مشر ملا محمد عمر آخوند

السلا م علیکم و رحمة الله و برکاته و بعد:

محترم ورور مولوي صاحب هاشمي تهران ته راغلی وو، د امارت اسلامي د ځینو مسئولینو پیغامونه ورسره وو، غوښتل ئې د هېواد د روان بحران د حل په هکله خپل نظریات تاسو ته ولیکم، دا لیك د ده په وینا او د ده په لاس تاسو ته لیږم، د لیك ترځنګ د هغې طرحې نسخه هم درلیږم چې د روان دردونکي حالت د خاتمې لپاره مو اعلان کړې.

د افغانانو مطلق اکثریت ته د روانې جګړې پایلې ډیرې خطرناکې بریښي، دا حالت نه د هېواد په ګټه دی او نه د ولس په ګټه، پدې نه خدای راضي کیږي او نه اسلام ته څه ګټه رسېږي، دا وضعیت د اوږدې مودې لپاره دوام ونشي کولی، له روانې جګړې نه چې کومې ستونزې او کړاوونه راولاړ شوي، افغان مظلوم ولس ته د دې مزید تحمل ګران شوی، ما ته د هېواد د پېښو بهیر، د افغانستان په اړه سیمه ایز تحرکات، بهرنۍ مداخلې، د روسانو، امریکائیانو او هند جدي هڅې داسې برېښي چې باید د سریع او غیر مترقبه تبدیلي احتمال جدي وګڼو، که دا تبدیلي د اسلام دښمنه ځواکونو په لاس او د دوی د ګډو هڅو په نتیجه کې ترسره شي

معلومه ده چې نتایج به ئې څه وي، له تاسو سره به څه کیږي، له مجاهدینو سره به څه کیږي او په مجموع کې له اسلام غوښتونکو سره به څه کیږي؟!

د ښمنان په دې هڅه کې وو او دي چې د اسلام په لار کې د افغان ولس قربانۍ هدر شي، د اسلامي جهاد تجربه ناکامه شي، د افغان جهاد په نتیجه کې چې په ټولې نړۍ مخصوصاً اسلامي امت کې اسلام ته د بیا راګرځېدو کومه جذبه او شور او شوق راولاړ شوی، دا د تل لپاره پای ته ورسوي، د همدې لپاره ئې روانه جګړه په افغان ولس وتپله او د دوام لپاره ئې لګیا دي بې دریغه مصارف کوي.

څوك چې د اسلام سرلوړي غواړي او په خپل مظلوم ولس زړه سوی لري، باید د دښمنانو د دغې خطرناکې توطئې د شنډولو لاري چاري ولټوي، باید د جګړې د ختمولو او ډاډمني صلحي د تأمین او له روان حالت نه د یوه ثابت، آرام، مستقر او ډاډمن حالت په لوري د هېواد د روانولو هڅه وکړي.

مورږ پدغو څو لسیزو کې ګڼ شمېر حکومتونه ولیدل چې یو په بل پسې راغلل او ولاړل، ډېرو دا ګمان نه کولو چې دومره ژر به ځي، خو ولاړل، نه د رقیبانو ټکول، نیول او وژل او نه د پردیو بې دریغه مرستو د دوی دوام تضمین کړی شو، داسي ولاړل چې یا ئې مرګ په برخه شو یا رسوایي، که دوی د تبدیلي او له یوه لاس نه بل لاس ته د قدرت د سوله ایز انتقال له یوې معقولي او عادلانه طرحي سره توافق کړی وی، د جګړې له لاري د خپلو رقیبانو د حذفولو او د پردیو په مرسته په قدرت کې د پاتې کېدو لار ئې نه وی غوره کړې، نه به هېواد ورانېدو، نه به زمورږ ملت د ناروا جګړو په اور کې وریت کېدو، نه به دښمن ته د لاس وهنو موقع په لاس ورتله او نه به خپله د خپلو غلطو عزائمو او بې ځایه غرور او ځان غوښتنې قربانې کېدل.

زما امید دا دی چې تاسو او ستاسو ملګري به د دغو حکامو د تګ لارو غندنه کوئ او یوه داسي لاره به غوره ګڼئ چې دا کرغېړنه جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي. تاسو دا کار کولی شئ، دا هم ستاسو د دنیا او هم د آخرت په ګټه دئ.

زما عقیده دا ده چې زمورږ طرحه نه یوازې د جګړې د ختمولو او د یوه با ثباته اسلامي نظام په لوري د هېواد د بېولو ترټولو معقوله طرحه ده، بلکې ستاسو

خیر تر نورو د مخه په دې کې مضمر دئ. زه هیڅ دلیل نه ګورم چې ستاسو له خوا دې د دې طرحې مخالفت وشي. یوازې هغه کسان باید د دې طرحې مخالفت وکړي چې له جګړو نه تغذیه کیږي، جګړو په داخل او خارج کې د مجللو قصرونو او آخرین ماډل موټرو خاوندان کړي، نه له خدایه وېرېږي او نه پر خپل مظلوم ملت او د دوی په غمجن حالت زړه سوی لري.

زه ډاډه یم چې که تاسو لدې سره توافق وکړئ جګړه ډېر ژر ختمېږي، په ټول هېواد کې به لدې بهیر سره د یو ځای کېدو بیرغونه اوچت کیږي، بیا به هیڅوک که هرڅومره له بهر نه تحریك او تقویه کیږي د دې بهیر مخې ته نشي خنډ کېدی. په درناوي

حکمتیار

۱۳۸۰\۵\۲۲

بسم الله الرحمن الرحیم

طرحی برای حل بحران کشور

این طرح قبل از تجاوز نیروهای امریکائي بر کشور ما اعلان گردید که بخش اول آن به طالبان، ائتلاف شمال و بقیه گروهها ارسال شد.

..... ما معتقدیم که اکثریت مطلق افغان ها چه کسانی که در داخل اند و چه آنهائی که در خارج اند، از وضع فعلی کشور خسته اند و در جستجوی راه حلی برای خاتمه بحران اند، می خواهند جنگ خاتمه بیابد، مردم مظلوم و بیچاره ما از وضع دردناك و غم انگیز کنونی نجات بیابند، مداخلات بیرونی در امور داخلی کشور ما متوقف شود، تلاش های ناجائز برای رسیدن به قدرت از طریق جنگ و استمداد از اجنبی در جنگ علیه هموطن و رقیب و حریف خود خاتمه بیابد، نظام اسلامی در کشور قائم شود و حکومت منتخب منبعث از اراده مردم و در خدمت مردم تاسیس شود.

ولی در رابطه با اسلوب و روشی که برای تحقق این اهداف بکار می رود، میان گروه های افغانی ، اختلاف رأی وجود دارد، عده ای جنگ را راه حل می شمارند و بر آن اصرار می ورزند، جنگ به کمك سلاح و مهمات اجانب؛ عده ای تشکیل حکومت ائتلافی و توزیع قدرت میان احزاب سیاسی را کلید حل بحران می شمارند، برخی دیگر توافق میان حامیان بیرونی گروه های درگیر و کشورهای همسایه، مخصوصاً مسکو و واشنگتن را برای خاتمه بحران ضروری می شمارند و از اینرو به اجلاس ۲+۲چشم امید بسته اند. برخی دیگری جرگه های انتصابی و

گردهم آئی هایی چون روم و بن را که تمویل و توجیه آن به اعتراف مسئولین امریکایی، از سوی امریکا صورت می گیرد، راه حل می شمارند.

ما به این باوریم که با این طرح ها نمی توان به بحران کشور خاتمه بخشید، اینها در واقع تکرار تجارب ناکام گذشته می باشند. نه با جنگ مشکل کشور ما حل شد، نه با حکومت های ائتلافی، نه با لویه جرگه های انتصابی که سابقه طولانی دارد و نه با نظامهای گذشته شاهی، همۀ اینها آزموده شده اند، نباید این نسخه های ناکاره را دوباره سفارش کرد و نباید این تجربه ها ی ناکام را تکرار کرد.

ما معتقدیم که افغان ها به ابتکار تازه ای ضرورت دارند. باید تکرار تجارب ناکام گذشته و اصرار بر آن را کنار گذاشت. ما طرحی جدیدی ارائه کرده ایم که شامل تشکیل حکومت مؤقت غیر ائتلافی، شورای مقتدر و منتخب، تدوین و تصویب قانون اساسی برای کشور، تشکیل اردوی ملی به اساس دورۀ مکلفیت و برگزاری انتخابات می باشد.

این طرح تقاضا می کند که نخست باید همۀ جناح های افغانی بر چند نقطه اساسی به عنوان اصول و پرنسیب های مسلم و غیر قابل انکار و غیر قابل عدول توافق کنند و عهد نمایند که نسبت به آن صادقانه التزام می ورزند:

- شریعت اسلامی اولین و آخرین مرجع قانونگذاری در کشور بوده، همۀ قضایا را به آن محول می کنیم.
- اقتدار امانت الهی و ودیعه مردم بوده و از سوی مردم به کسی سپرده می شود که از نظر آنها اهل این امانت شناخته می شود.
- انتخابات را طریق یگانه انتقال قدرت از یکی به دیگری می شماریم و همۀ راههای دیگر رسیدن به قدرت را مردود و ناجائز می خوانیم و از آن به شدت خودداری می ورزیم.
- افغانستان خانه مشترك همۀ اقوام و ملیت های ساکن این کشور بوده، باید همه برادروار با حقوق مساوی بدون ترس و بیم از همدیگر درآن زندگی کنند. نباید قبیله ای بر قبیله ای دیگری احساس برتری کند و نسبت به دیگران به اعمال تعصب

و تبعیض متوصل شود.

- پس از اینکه تمام گروه ها با این اصول کلی توافق کردند، باید ادارهٔ موقتی به این نحو تشکیل شود که:
- رئیس دولت از سوی طالبان معرفی گردد.
- کابینه از سوی رئیس دولت تشکیل و غرض اخذ رأی اعتماد به شوری معرفی شود.
- این ادارهٔ مؤقت در کنار خود شورای مقتدری داشته باشد که از مردم نمایندگی‌کند، اعضای شوری توسط مردم انتخاب می شوند که بر اجراءات دولت نظارت داشته و دولت در برابر آن مسئول خواهد بود.
- از هر ولسوالی تحت تسلط طالبان یك نفر توسط مردم انتخاب می شود.
- از ولسوالی های تحت سلطهٔ جبههٔ شمال نیز مردم نمایندگان شانرا انتخاب می‌کنند.
- از پاکستان ۳۰ نفر، از ایران ۲۰ نفر، از کشورهای آسیای مرکزی ۵ نفر از اروپا و امریکا پنج پنج نفر و از کشورهای عربی پنج نفر توسط افغان های مقیم این کشورها انتخاب می شوند.
- این شوری باید اولین اجلاس خود را در داخل کشور و در پایتخت دایر کند و صلاحیت ها و وظایف شوری این خواهد بود: رأی اعتماد به کابینهٔ دولت مؤقت، نظارت بر اجراءات دولت، تدوین و تصویب قانون اساسی جدید برای کشور، انتخاب رئیس ستره محکمه و اعضای شورای عالی قضا با دوثلث آراء، انتخاب اعضای کمیسیون دفاع بخاطر تشکیل اردوی ملی بر اساس دورهٔ مکلفیت نه بر اساس توزیع قطعات اردو بر احزاب، انتخاب اعضای کمیسیون مستقل و با صلاحیت انتخابات غرض برگزاری انتخابات بر اساس قانون اساسی.
- اتخاذ تدابیر جدی برای تضمین استقلال قوه قضائیه به نحوی که پس از این احدی نتواند بدون حکم محکمه با صلاحیت کسی را زندانی یا مجازات کند.
- این اداره مؤقت باید برای دوسال دوام کند، در پایان این مرحله مطابق قانون اساسی جدید کشور انتخابات برگزار می شود و قدرت به حکومت منتخب انتقال

می شود.

- ما معتقدیم که طرحی بهتر از این را نمی توان یافت، علی الاقل می توانیم بگوئیم که میان همهٔ راه های حلی که تاکنون جناح های مختلفی مطرح کرده، این طرح عملی تر و واقعبینانه تر است، با این طرح جنگ به پایان می رسد، جلو مداخلات بیرونی گرفته می شود، افغان ها بدون وساطت اجنبی مشکل شانرا حل می کنند و حکومت دلخواه مردم تأسیس می شود.
- در این طرح به خواسته های کسانیکه می گویند ما اکثریتیم و از تائید اکثریت مردم برخورداریم، جواب گفته شده.
- به خواست کسانی که می گویند باید ملت را در تعیین سرنوشت و انتخاب زعیم دلخواه شان آزاد گذاشت، جواب گفته شده.
- خواسته های کسانی در آن مراعات شده که می گویند از طریق یك جرگه بزرگ ملی بحران کشور حل شود.
- به این ترتیب هیچ دلیلی برای مخالفت با این طرح را نمی بینیم.
- اگر تمامی جناح ها با این طرح توافق کنند، در این صورت باید هیئتی به کشور های همسایه فرستاد تا از این کشور بخواهند که:
- از این طرح حمایت کند.
- بر جنگ سرمایه گذاری نکنند و از ارسال سلاح و مهمات به گروه های جنگی خودداری ورزند، ثبات و امنیت در این منطقه به نفع همه است و از جنگ به هیچکسی سودی نمی رسد.
- به این کشور ها باید اطمینان داد که افغانستان در آینده مایه درد سر آنان نخواهند شد، به مخالفین آنان پناه نخواهد داد، مرکز فعالیت های تروریستی نخواهد بود، جلو تولید و تجارت مواد مخدر را خواهد گرفت، در رقابت های منطقوی در حمایت از یکی علیه دیگری قرار نخواهد گرفت.
- اگر گروه های وابسته به اجنبی که خواهان ادامه جنگ در کشور ما اند، بر ادامه جنگ اصرار ورزند و با این طرح مخالفت کردند، در آنصورت باید بحران را با یك قیام بزرگ ملی حل کرد، مردم همهٔ ولایات همزمان و علیه همهٔ جنگسالاران و

تفنگداران قیام کنند، به سلطه آنها خاتمه بخشند، مردمی که گروگان تفنگداران اند، باید از سلطه آنان آزاد شوند.

متصل پیروزی قیام ملی، شوری های محلی تشکیل شود، تا برای هر ولایت اداره محلی بسازند و نمایندگان ولایت را به شوری مرکزی معرفی کنند.

شوری مرکزی حکومت مؤقت بسازد و قانون اساسی جدید کشور را تدوین و تصویب کند و راه را برای تأسیس حکومت منتخب اسلامی باز کند، به اعتقاد ما اینکار هم ممکن است و هم آسان و مطمئن تر از هر راه دیگری، وهم آخرین چاره.

معتقدیم که هیچ نیرویی نمی تواند در برابر قیام ملی مقاومت کند.

نیروهای جنگ طلب و متکی به اجنبی دربرابر این قیام؛ چون خس و خاشاك در برابر طوفان ثابت خواهند شد.

۱۳۸۰۱۱۱۲۰

بسم الله الرحمن الرحیم

د اکتوبر د اوومې په مناسبت

په افغانستان د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته د دې هېواد د راتلونکي په هکله ځینو کړیو داسي ګمان کولو چې افغانستان د امریکا په دائمي اډې بدلېږي، د امریکا د خوښي نظام به په دې هېواد مسلط کېږي، نه د امریکا په خلاف د مقاومت امکان شته او نه د امریکا د لاس پوڅي رژیم نسکورول ممکن دی!! دغو ډلو له روان بهیر سره د تلو فیصله کړې وه، په دې قطار کي د سورېدو لپاره له مخکنیو قطارونو او بسونو راکوزېدل او له مخکنیو ملګرو او صفوفو نه ئې خپله رابطه قطعه کوله او د امریکایانو په ډرېوري نویو بسونو کي د هغه مجهول مقصد په لوري خوځېدل چې دوی په خپله نه بلکي امریکایانو ټاکلی وو!!

دوی ځانته توجیهات لرل، ویل ئې چې زمونږ د هېواد او ولس وضعیت اوس او د امریکا د حملې په وخت کي هغه نه دی چې د شوروي ځواکونو د حملې په وخت کي وو. ولس له جګړې ستړی شوی، د امریکا تر مشرۍ لاندي نړېوال ائتلاف هومره ځواکمن دی چې په ټولې نړۍ کي حریف او رقیب نه لري. پاکستان، زمونږ هغه ګاونډی هېواد چې د شوروي ځواکونو په خلاف د مقاومت په دوران کي د افغان ولس لوی پناه ځی او ستر ملاتړ وو اوس د امریکا په څنګ کي ودرېدلی او د افغانستان په اړه ټول هغه څه کولو ته تیار دی چې امریکایان ئې تري غواړي، که

دا د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو حمایت او ملاتړ وي او که د طالبانو په خلاف جګړې کي امریکایانو ته نظامي اډې ورکول او د پاکستان له ځمکي او فضاء نه امریکایانو ته په خلاص لاس د استفادې اجازه ورکول وي. له بلي خوا ایران زمونږ بل ګاونډی هېواد، چې د امریکا په خلاف د افغان ولس د مقاومت د ملاتړ او حمایت طمعه ترې کېده، اوس د امریکا تر مشرۍ لاندي د بین المللی ائتلاف د هڅو ملاتړ کوي، د شمال جبهه ئې دې ته وهڅوله چې په نظامي ډګر کي د امریکا د ځمکنیو فوځونو په څېر عمل وکړي او په سیاسي ډګر کي د بن په هغو مذاکراتو کي برخه واخلي چې د امریکا تر مشرۍ لاندي ترسره شول او په نتیجه کي ئې له یوې خوا د افغانستان لپاره د امریکا د خوښې اداره جوړه شوه او د طالبانو اسلامي امارت او د شمال د جبهې اسلامي دولت ئې په یوه وخت کي نسکور کړل او له بلي خوا ئې افغانستان ته د بریتانیا او امریکا تر مشرۍ لاندي د خارجي فوځونو د راتلو سند امضاء کړ. ایران مخکي د پشتنو په خلاف د تاجکانو ترقیادت لاندي د اقلیتونو د ائتلافي جبهې ملاتړ کاوو، بیا ئې د امریکا په لاس د طالبانو د حکومت د نسکورېدو ملاتړ وکر او اوس هغه حکومت په رسمیت پېژني چې د بن د مذاکراتو په نتیجه کي جوړ شوی او د هغه د ساتنې او حمایت لپاره بهرني فوځونه په افغانستان کي مستقر شوي.

دا کسان وایي: په ټولې نړۍ کي داسي هېواد نشته چې په افغانستان کي د امریکا د نظامي حضور مخالفت وکړي او د امریکا په ضد مقاومت کي د افغانانو تر څنګ ودرېږي. دوی داسي فکر کوي چې طالبان ختم شوي او اوس له حزب اسلامي نه پرته د افغانانو ټولې سیاسي ډلې په څرګند یا مخفي توګه او په یوه او بل ډول د امریکایانو د حضور ملاتړ کوي، په دې خاطر د دوی له نظره د امریکایانو په خلاف هغه څه کول ممکن نه برېښي چې افغانانو د روسي ځواکونو په خلاف وکړل.

د دې کسانو په مقابل کي بلي ډلي داسي فکر کولو چې د امریکا په ضد به حتماً هماغه څه کېږي چې د روسانو په خلاف وشول او امریکا به هرو مرو له هماغه برخلیك سره مخامخ کېږي چې شوروي ځواکونه او شوروي اتحاد ورسره

مخامخ شو. د دې ډلې دلایل دا وو:

- دا د الله تعالی سنت دی چې هرځواك ته ئې د عروج او طغیان یو خاص حد ټاکلی. هیڅکله یو طاغوتي ځواك داسي نه پرېږدي چې د اوږدې مودې لپاره په ټولې نړۍ حکومت وکړي. قرآن داسي حالت د فساد عامل ګڼي او وایي چې الله تعالی د دې فساد د مخنیوي لپاره طاغوتي ځواکونه په زوال محکوموی. د دوی فساد په بل ځواك دفعه کوي. که نه نو ټوله نړۍ به له تباهي سره مخا مخ کېږي، د عبادت او د خدای د یادولو او لمانځلو ټول ځایونه به ورانېږي.

وَ لَوْ لا دَفْعُ اللّه النّاس بَعْضهُم بِبَعْضٍ لهُدّمَت صوَامعُ وَ بِيَعٌ وَ صلَوَتٌ وَ مَسجِدُ يُذكرُ فِيهَا اسمُ اللّه كثِيراً وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إنّ اللّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ *
الحج: ۴۰

او که دا الهي سنت نه وی چې ځینې د ځینو نورو په ذریعه دفعه کوي نو د راهبانو جونګړې، او د نصاراوو او یهودو د عبادت ځایونه او جوماتونه چې د خدای نوم په کې زیات یادېږي، ټول به ویران شوي وو.

- که شوروي ځواکونه او د وارسا د پکت ګڼ شمېر مسلح قطعات چې د روسانو په څنګ کې افغانستان ته لېږل شوي وو، پایتخت او ټول لوی ښارونه د دوی په واك کې وو او د تېري په لومړنیو میاشتو کې په افغانستان داسي مسلط شول چې زمونږ ګاونډیو او ټولو نړېوالو ګمان کاوو چې افغانستان د تل لپاره د شوروي په کومي کې پریووت، نور نه مقاومت ممکن دی او نه د افغانستان د آزادۍ احتمال شته!! خو پس له لنډې مودې مقاومت پیل شو، ورو ورو ئې لمن خوره شوه، په هر ځای کې په روسي فوځونو بریدونه پیل شول، روسان په خپلو نظامي اډو کې پاتې کېدو ته اړ او ښارونو ته له کوزېدو په دې خاطر منع شول چې په هیڅ افغان ئې اعتماد نه شو کولی، حتی له خپلو نږدې کمونستو ملګرو وېرېدل. هیڅ دلیل نشته چې همدا کار دې له امریکایانو او انګریزانو سره ونه شي!! دا خبره د منلو نه ده چې هلته دا کار ممکن او اوس نا ممکن دی. په داسي حال کې چې افغانانو نه په هغه وخت کې دومره جنګي تجربه درلوده، نه دومره وسایل او نه هومره قوی روحیه چې نن ئې لري.

• د امریکا په خدمت کې د افغانی ډلو ائتلافي جبهه به ډېر ژر له ژورو او پخلا نه کېدونکو اختلافاتو سره مخامخ کېږي، اختلافات به ئې مسلحانه شخړو ته رسېږي، شرایط به یو ځل بیا د یوه بل ملي پاڅون او عمومي قیام لپاره برابرېږي.

د دې جبهې په څنګ کې چې څوک راتو ل شوي اکثریت ئې بې هدفه، بد اخلاقه، مفسد او غله دي، همدا اوس ئې په ټولو سیمو کې د غارت، د خلکو ځورولو، د خلکو په سر، مال او ناموس د تېري بازار تود کړی. ممکنه نه ده چې دا وضعه د اوږدې مودې لپاره دوام وکړي.

• د امریکا تر مشرۍ لاندې ائتلاف هم نه شي کولی چې د تل لپاره دوام وکړي. د طالبانو تر نسکورولو د دوی هدف مشترک وو، خو اوس چې د طالبانو حکومت نسکور شوی، د افغانستان د راتلونکي او په دې هېواد کې د امریکایي فوځونو د پاتې کېدو په سر په همدې ائتلاف کې د داسې اختلاف شاهد یو چې ډېر ژر به تشدید کېږي. په دې اختلاف چې کوم نتائج مرتب کېدی شي هغه له هیڅ با درایته او پوه انسان نه پټ نه دي.

• امریکایانو چې په کومې بې رحمۍ، قساوت او وحشت سره عمل کړی، جوماتونه د لمانځه په وخت کې بمباردول، په کلو بمونه ورول، بې ګناه خلك وژل، په سلهاوو اسراء لاس ترلې او په یوځای وژل، د افغانستان په خاورې کې مستقل محبسونه جوړول، کیوبا ته د جنګي اسراوو انتقال، د هغو ډلو مشران سپکول چې د دوی ملګرتیا ئې کړې، د افغانانو کورونه لټول، خپلې شخصي وسلې ترې راغونډول، دوی ته سپکاوی او بې عزتي اړول.. دا ټول حتماً او بې له شکه خپل عکس العملونه لري، افغانان به حتماً خپل غچ اخلي، افغانان هیڅکله د پردیو تسلط نه مني، تل د پردیو د سلطې په خلاف راولاړ شوي، پس له لنډې مودې به د پردیو په خلاف حساسیتونه او د دوی د نادودو په مقابل کې عکس العملونه، عملي بڼه غوره کوي او په مسلحانه مقاومت به بدلېږي.

• دا دی عملاً ګورو چې مقاومت پیل شوی، په ډېره چټکتیا وده کوي او لمن ئې له یوی سیمې بلې ته خوریزی. که په تېرو دریو میاشتو کې د مقاومت وضع، په امریکایي ځواکونو د مجاهدینو مسلسل بریدونه او په دې بریدونو کې د

امریکایانو تلفات له هغه څه سره مقایسه کړو چې د شوروي اتحاد ځواکونه د تېرې په لومړیو دریو میاشتو کې ورسره مخامخ شول نو په څرګنده توګه به وګورو چې هم په امریکایانو باندې د بریدونو شمېر زیات دی او هم ئې تلفات، او د مجاهدینو تکتیکونه پاخه او تلفات ئې له هیڅ سره برابر. آیا له امریکا نه وېرېدونکو او له قدیر او خیرالناصرین خدای نه مأیوسو کسانو ته دا خبره کفایت نه کوي چې نن او پس له هغه چې د مقاومت له پیل نه فقط درې میاشتې تېرېږي، امریکائي فوځونه هره ورځ تر پنځو نه زیات خپل مړي او ژوبل کسان بګرام ته انتقالوي!! او دا په داسي حال کې چې لا تر اوسه مقاومت یوازې په کندهار، کنر، خوست، پکتیا او پکتیکا کې تشدید شوی او په کابل، لوګر، ننګرهار کې ئې لومړۍ څریکې څرګندې شوې او نورو ولایاتو ته ورو ورو په خورېدو دی، الحمدلله هلته هم مجاهدین ځانونه برابروي او ډېر ژر به وګورئ چې په دغو سیمو کې هم د نورو سیمو په څېر د شدید مقاومت لمن خوره شي. زه باور لرم چې که مقاومت په همدې شکل دوام وکړي نو امریکایانو ته به ډېره ګرانه وي چې د اوږدې مودې لپاره په افغانستان کې پاتې کېدو ته زړه ښه کړي او دا ورځ په ورځ زیاتېدونکي تلفات وزغمي. زه هیڅ ګمان نه کوم چې امریکا دې دا تلفات تر اوږدې مودې وزغملی شي.

- د امریکائي فوځونو په وتلو چې کوم خطرناک نتایج مرتب کېږي ښایي امریکا ته ئې جبران همدومره ګران وي لکه روسانو ته. او په دې مقاومت کې د مجاهدنو د بري اثرات به په افغانستان او ټولې اسلامي نړۍ تر هغه نه ډېر ژور او پراخ وي چې د شوروي ځواکونو په ضد ئې په برخه شو.
- له هغو کسانو سره چې د یرغلګرو ځواکونو په څنګ کې د خپل ولس په خلاف جنګېدلي او د دوی د متو په زور قدرت ته رسېدلي او له افغانانو سره ئې د اسلام، مروت، پشتونولۍ او افغانیت خلاف هغه څه کړي چې د ډېرو بې ننګه او بې غیرته کسانو په تاریخ کې ئې هم مثال نه شو موندلی، د بهرنیو فوځونو له وتلو نه وروسته به له دوی سره هماغه څه کېږي چې له دوی سره ښایي او د دوی له سلف سره شوي. کاش دوی د کمونستانو له تجربو نه پند او عبرت اخیستی وی او د

هغوی په پله له گام ایښودوئې ډډه کړې وی.

- هغه کسان چې د امریکا په لاس له جوړ شوي نظام سره د ملګرتیا اراده لري او په دې بهیر کې ځانته د ځای پیدا کولو هڅه کوي، خپل تاریخ داغجن کوي او خپل ټول هغه جهادي هڅې په اوبو لاهو کوي چې له اسلام نه د دفاع په خاطر د پردیو کفري ځواکونو په خلاف ئې کړي. نه پوهېږو دوی به دا عمل څنګه توجیه کوي، ولې ئې دا کار د روسانو په وخت کې ونه کړ. څنګه د روسانو په لاس جوړ شوي نظام کې برخه اخیستل ورته حرام برېښېدو خو په امریکایي نظام کې برخه اخیستل ورته جایز بریښي؟! څنګه د روسانو په خلاف جهاد ورته فرض معلومېدو خو د امریکا او انګریزانو په خلاف جهاد ورته اشتباه برېښي؟!! نه پوهېږو دوی هغه څوک څنګه ملامتوي چې نن د امریکا په خلاف د مقاومت پلوي کوي، په داسي حال کې چې پرون او د روسانو په خلاف ئې د ده د مقاومت ستاینه کوله؟!! که څوک خپل ټول عمر په محبس کې او یا له هېواد نه لرې په هجرت کې تېر کړي تر دی ډېر غوره دی چې په یوه داسي نظام کې د مأمور په څېر کار وکړي چې د پردیو په لاس جوړ شوی او د حفاظت لپاره ئې کفري ځواکونه زموږ په ملك کې مېشت شوي او په افغانانو بمونه وروي. دا کسان دې په دې پوه شي چې له کافر سره د موالات او ملګرتیا په صورت کې نه الله تعالی د دوی ایمان قبلوي او نه ئې لمونځ او روژه. د شریعت له نظره هغه څوک د کافرانو له ډلې څخه ګنل کېږي او مباح الدم دی چې د کافر په څنګ کې له مسلمان سره جنګېږي. د دوی هیڅ دلیل او عذر نه منل کېږي، د مجبوریت په صورت کې دوی ته د کفر د کلمې ویلو رخصت ورکړې شوی خو دا اجازه نه ده ورکړی شوې چې د کافرانو په څنګ کې د مسلمانانو په ضد وجنګېږي.

- هغه کسان چې د کفري ځواکونو په لاس جوړ شوي داسي نظام ته اسلامي نظام وایي او د اسلامي حکومت نوم وربانديږدي چې د مشر ساتنه ئې امریکایي کماندو کوي، د پلازمېنې امنیت ئې د هغو کفري ځواکونو په لاس کې دی چې وایي: په افغانستان کې د شریعت نفاذ د منلو نه دی! او په داسي حال کې چې د هېواد آسمان او ځمکه د همدې ځواکونو په واك کې، ټول هوایي میدانونه او

ستراتیژیك نقاط د دوی په اختیار کي، په خپل سر او د افغانانو له اجازې او موافقې پرته هر څوك نیولی او وژلی شي، په داخل کي محبسونه لري او په سلګونو بې ګناه بندیان ئې د نړۍ په نورو ځایونو کي خپلو محبسونو ته انتقال کړي ... دا دین خرڅوونکي مفتیان یا له اسلام نه بې خبره دي او یا ایمان نه لري، دوی له خدای سره خدعه کوي او خپل ملت غولوي.

- متأسفانه ځیني نور بیا داسي دي چې د اصلي دښمن په ضد د څه کولو همت او جرأت نه لري خو د خپل زړه بړاسې یا د ویدیو کسیټونو په دوکانونو کي په انفجاراتو سره باسي او یا د مکتبونو په سوځولو سره!! ځیني نور خو په داخلي جګړو کي ډېر غښتلي او تورزن وو خو د یرغلګرو خلاف جګړو ته ئې ملا ماته او توره ئې په غلاف کي ده!! او ځیني نور له یوې خوا له دښمن سره یو ځای شوي او له بلي خوا په داخلي تصفیو کي مصروف دي او خپل ملګري ترور کوي او د سیاسي او تبلیغاتي اغراضو لپاره حتی له دې نه هم ډډه نه کوي چې تر خپل تسلط لاندي شارونو کي انفجارات وکړي او همغه بې ګناه ښاریان په وینو کي ورغړوی چې دوی ئې د سر او مال د خوندي ساتلو ذمه وهلې!! همدا دوی وو چې ډاکتر عبدالرحمن او حاجی عبدالقدیر ئې ترور کړل او د اطلاعات او کلتور وزارت مخې ته ئې انفجار وکړ!!

- مورږ یو ځل بیا ټولو هغو افغانانو ته بلنه ورکوو چې اسلام ته وفادار دي، د اسلام له دښمنانو سره د ملګرتیا او د دوی په وړاندي د سکوت او سازش په نتیجه کي خپل دین، ایمان او آخرت نه تباه کوي، د خپل هېواد استقلال او خپلواکي غواړي، د پردیو فوځونو په شته والی رضایت او دوی ته تسلیمېدل او د دوی ملګرتیا د ایمان او عقیدې منافي ګڼي او د امریکایانو په ضد جهاد همداسي ګڼی لکه د روسانو په ضد ، دوی ته بلنه ورکوو چې یوه بل ته د وروړۍ لاس ورکړي او د جهاد لپاره ملا وتړي او په دې دې باور ولري چې قدیر خدای به د دوی مرسته کوي، په دښمن به دوی ته بری ورکوي او امریکا او بې دینه ملګري به ئې له همغه شوم برخلیك سره مخامخ کوي چې روسان او د دوی کمونست ملګري ئې ورسره مخامخ کړل.

والسلام علی من اتبع الهدی

حکمتیار

بسم الله الرحن الرحیم

تجدید عهد

مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صدَقُوا مَا عَهَدُوا اللّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُم مَّن قَضى نحبَهُ وَ مِنهُم مَّن يَنتَظِرُ وَ مَا بَدَّلُوا تَبْدِيلاً * الاحزاب:۲۳

له مؤمنانو نه ځینو میړنو له الله سره خپلې ژمنې ریښتونې کړې، له دوی نه ځینو خپله نذرانه سرته ورسوله او ځیني نور ئې منتظر دی، خو (په خپلو ژمنو کي ئې) هیڅ بدلون نه دی کړی.

د امریکائي ځواکونو په لاس د هېواد له اشغال نه وروسته، افغانان یو ځل بیا له یوه بل الهي آزمېښت سره مخامخ شول، په دې الهي امتحان کي به هم واقعي مؤمنان او د ایمان درواغجن مدعیان سره بېلېږي. څوك چې په خدای او آخرت ایمان لري، د قرآن وعدې ریښتونې ګڼي، د مرګ ژوند فیصله یوازي د الله په واك کي او د ده له لوري ګڼي، له اسلام نه دفاع او د اسلام د د ښمنانو په ضد جهاد د لمانځه او روژې په څېر الهي فریضه ګڼي، هغه به هرومرو جهاد ته ملا تړي او د الله په لاري کي به قربانۍ ته چمتو کېږي، خو هغه څوك چې په خدای او آخرت باور نه لري، د قرآن وعدو ته د شك په سترګه ګوري، له دښمن نه ئې هومره وېره وي چې له خپل خالق، مالك او رازق خدای نه دومره وېره نه لري، دا کسان به یا له دښمن سره روغه جوړه او سازش کوي، یا به د خپل ناروا دریځ د توجیه لپاره د مجاهدینو په ضد تبلیغات کوي، یا به د سکوت او خاموشي لار غوره کوي او د دوست او دښمن

په ضد د څه ویلو په ځای به دې ته انتظار کوي چې وګوري په دې معرکي کي څوک بریا ترلاسه کوي او خپل حریف ته ماتې ورکوي، ترڅو هغه ته د ملګرتیا لاس ورکړي. الله تعالی د خپل ثابت او نه بدلېدونکي سنت مطابق د ببلولو دا عملیه حتماً سر ته رسوی او بیا به د مخلصو مجاهدینو د ورستۍ بریا پربکړه کوي او دښمن به د دوی په لاس له ذلت او رسوائي سره مخامخ کوي. قرآن په دې هکله وایي:

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُتْرَكُوا وَ لَمّا يَعْلَمِ اللّهُ الّذينَ جَهَدُوا مِنكُمْ وَ لَمْ يَتَّخِذُوا مِن دُونِ اللّهِ وَ لا رَسولِهِ وَ لا الْمُؤْمِنينَ وَلِيجَةً وَ اللّهُ خَبيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ* التوبة: ۱۶

آیا ګمان مو کړی چې همداسي به پرېښودی شئ، حال دا چې تراوسه الله ستاسو هغه کسان نه دي معلوم کړي چې جهاد ئې کړي او له الله او د ده له رسول او مؤمنانو نه پرته ئې د اسرارو بل محرم ځانته نه دی غوره کړی. او الله ستاسو له کړو وړو ښه خبر دی.

مورږ غواړو د دغه الهي سنت له غوښتنو سره سم، دا معلومه کړو چې د حزب اسلامي له پخوانیو غړو نه څوک اوس هم په خپل ایمان کلك ولاړ او له حزب سره په خپلو ژمنو عمل کولو ته چمتو دی، نه ئې په ایمان کي تغیر راغلی او نه ئې په ژمنو کي او څوک اوس د یوه بل اسلامي جهاد لپاره له مورږ سره ملګرتیا ته تیار دی. د دې مقصد لپاره مو دا د تعهد پاڼه ترتیب کړې ، د دې پاڼې څو سوالونو ته د ځواب له مخې به دا معلوموو چې څوک زمورږ د سنګر ملګری دی او څوک زمورږ له ملګرتیا نه ډډه کوي او له مورږ سره یو ځای د اسلام په لاري کي تر جهاد نه دې ته ترجیح ورکوي چې یا د انتظار لار غوره کړي او یا له دښمن سره د ملګرتیا لار!! څوک چې دې سؤالونو ته ځواب نه وایي یا منفی ځواب ورکوي، مورږ هغه خپلو شخصي کارونو ته پرېږدو او د شرائطو تر بدلېدو پورې ئې نه مزاحم کېږو.

پوښتنه هو نه بل ځواب

آیا د جهاد لپاره صادقانه تعهد ته تیار یې؟

آیا له کفري اشغالګرو ځواکونو سره ملګرتیا حرام ګڼې؟

آیا د دې دښمن په ضد مسلحانه جهاد دیني فریضه
ګڼې؟
آیا د جهاد په اړه د خپل امیر هر امر منې؟
د دښمن په ضد کوم عملي کار ته چمتو یې؟
یوازې او په خپل مصرف کوم کار کولی شې؟
د تنظیم د مرستې په صورت کې کوم کار کولی
شې؟
د نورو ملګرو په څنګ کې څه کولی شې؟

والله علی ما اقول وکیل

بسم الله الرحمن الرحيم

د جهاد په اړه څو مهمې پوښتنې

په دې شپو ورځو کې د جهاد په اړه څو داسې مهمې پوښتنې راولاړې شوې چې په هرمحفل کې وربانديې بحثونه کېږي، هر مسلمان غواړي دې پوښتنو ته د قرآن او حديث په رڼا کې سم او صحيح ځواب پيدا کړي او د جهاد په هکله په خپل ايماني مسئوليت پوه شي. ما لازمه وګڼله چې دغو پوښتنو ته د قرآن او حديث په رڼا کې ځواب ووايم.

پوښتنې دا دي:

۱. آيا له جهاد في سبيل الله نه مراد يوازې قتال دی که هر جد وجهد؟ آيا هر جد و جهد ته جهاد ويلی شو؟ آيا تبليغ او دعوت ته هم د جهاد في سبيل الله نوم ورکولی شو؟

۲. آيا د جهاد اعلان به د حکومت له خوا کېږي او له دې پرته جهاد جائز نه دی؟ او که هرمسلمان په خپل سر دا کار کولی شي؟ او که د اعلان لپاره ئې نور شرائط وي نو دا شرائط کوم دي؟

۳. آيا شهادت طلبانه او فدائي عمليات جائز دي؟ آيا هغه چا ته شهيد ويلی شو چې په ځان پسې بمونه تړي او د دښمنانو په منځ کې د دې بمونو په چاودلو سره ځان او دښمن له منځه وړي؟ آيا دا کار د قرآن له دې آيت سره مخالفت نه دی چې فرمايي: ولا تلقوا بايديکم الی التهلکة: په خپل لاس ځان په تهلکه کې مه اچوئ؟

۴. د قرآن د دې حکم معنی څه ده چې د دښمن په خلاف د خپل وس او توان په اندازه قوت او وسايل برابر کړئ؟ آيا معنی ئې دا ده چې زمونږ وسايل به د شمېر او کيفيت له لحاظه له دښمن سره برابر وي بيا به د دښمن مقابله کوو او که د خپل

موجود توان په اندازه د وسایلو په برابرولو مکلف یو؟

۵. آیا مسلمان د دې حق لري چې ووایي: زه د مکي دور په څېر صبر کوم، د نوح، ابراهیم، عیسی، یوسف او نورو هغو پیغمرانو علیهم السلام په شان له مسلحانه جهاد نه ډډه کوم چې د دښمن په خلاف ئې وسله نه ده استعمال کړې؟

د پورتنیو پوښتنو ځوابونه دا دي:

په دې خبري چې آیا له جهاد في سبیل الله نه مراد یوازې قتال دی که هر جد وجهد؟ هلته ښه پوهېدی شو چې څو ټکي په پام کي ولرو:

- قرآن د هر کار او عمل لپاره ځانګړي او خاص اصطلاحات لري، هره اصطلاح باید په خپل ځای او خپل خاص مورد کي استعمال شي، څوك چې په قرآن ایمان لري هغه ته پکار ده چې د قرآن هره اصطلاح په خپل ځای کي وکاروي او له خپل خاص مورد نه پرته ئې د بل څه لپاره استعمال نه کړي.
- په قرآن کي د جهاد في سبیل الله اصطلاح یوازې د دښمن په خلاف د مسلحانه جهاد په معنی راغلې، که قرآن ته مراجعه وکړئ نو وبه ګورئ چې د (جهاد في سبیل الله) ذکر له (هجرت) نه وروسته راځي او دا ټول په هغو سورتونو کي راغلي چې په مدینه کي او د جهاد له فرض کېدو وروسته نازله شوې، د مکي دور په څو محدودو آیتونو کي د (جهدایمانهم)، (وان جٰهدك) ، (جاهدوا فینا) او (ومن جاهد) په صیغه راغلي چې هلته ئې مراد زیار او زحمت ایستل دي.
- د اسلام ټول ائمه په دې متفق دي چې له جهاد في سبیل الله نه مراد قتال في سبیل الله دي نه بل څه.
- د قرآن له هیڅ آیت نه دا نه معلومېږي چې (تبلیغ) او (دعوت) ته دې (جهاد في سبیل الله) ویلی شوي وي.
- د الله په لار کي مالي قربانۍ ته (انفاق في سبیل الله) ویلی شوي نه جهاد في سبیل الله.
- په مکي دور کي (دعوت) او (انفاق) وو خو دې ته په مکي سورتونو کي د جهاد نوم نه دی ورکړی شوی، جهاد په مدینه کي فرض شوی او اساسي او تفصیلي ذکر ئې په مدني سورتونو کي راغلی، له دې نه معلومېږي چې جهاد ببل شي دی او

دعوت او انفاق ببل.

• دا خبره چې (دعوت ، تبلیغ او انفاق) هم (جهاد في سبیل الله) دي، په حقیقت کې هغه کسان کوي چې یا په دې نه پوهېږي چې د قرآن هره اصطلاح باید په خپل ځای کې استعمال شي او یا د الله په لار کې د جهاد کولو اراده او همت نه لري. د دې لپاره چې په نه جهاد سره ئې څوك ملامت نه کړي نو وایي: زما دعوت او تبلیغ، زما وینا او لیکنه او زما سیاسي او اجتماعي مبارزه هم جهاد في سبیل الله دي!! دوی ته وایو: ستا دا ټول کارونه د قدر وړ دي، الله تعالی دې مزید توفیق درکړي، خو هیڅ یو ئې جهاد في سبیل الله نه دی.

د دوهمې پوښتنې په ځواب د پوهېدو لپاره باید لاندې خبرې په پام کې ولرو:

• د قرآن په هیڅ آیت کې نه صراحتاً دا راغلي او نه تلویحاً او اشارتاً دا موندلی شو چې د (جهاد اعلان) به د حکومت او ریاست لخوا کېږي.

• په ټول قرآن کې نه د (حکومت) او (ریاست) الفاظ راغلي او نه دا خبره چې د جهاد اعلان به د حکومت، ریاست، خلافت او امارت یا حاکم، رئیس، خلیفه او امیر لخوا کېږي.

• د پیغمبر علیه السلام په احادیثو کې هم دا نه شو موندلی چې د جهاد د اعلان لپاره ئې د (حکومت) او (ریاست) شته والی ضروري ګڼلی وي او دا په کې ویل شوي وي چې جهاد یوازې په هغه صورت کې جائز دی چې (حکومت) او (ریاست) ئې حکم صادر کړي.

• څوك چې له قرآن او حدیث نه ډېر لږ معلومات هم ولري په دې پوهېږي چې نه په قرآن کې د جهاد د اعلان لپاره د (حاکم) او (رئیس) یا (حکومت) او (ریاست) شرط لګول شوی او نه په احادیثو کې. که څوك ووایي چې له جهاد نه مخکې جماعت ضروري دی، دا خبره صحیح ده، خو که څوك ووایي چې د جهاد اعلان به د یوه برحال حکومت لخوا کېږي، نو دا خوشې بې بنسټه خبره ده، دا له دین نه د یوه بې خبره سرکاري مفتي خبره کېدی شي خو د یوه واقعي عالم فتوی نه شي کېدی.

• د پیغمبر علیه السلام له قول او فعل نه دا معلومېږي چې د جهاد د پیل لپاره دوو اساسي شیانو ته ضرورت دی: (جماعت یعني حزب او ډله) او (مهجر یعني د

هجرت ځای)، پیغمبر علیه السلام فرمایي:
آمرکم بخمس الله أمرني بهن بالجماعة والسمع والطاعة والهجرة والجهاد في سبيل الله، فإنه من خرج من الجماعة قيد شبر فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه، إلاّ أن يرجع، ومن دعا بدعوى الجاهلية فهو من جثاء جهنم، قالوا: يا رسول الله وإن صام وإن صلى؟ قال: وإن صام وإن صلى وزعم أنه مسلم:
په پنځو هغو شیانو تاسو ته امر کوم چې الله تعالی ماته د هغه امر کړی: په جماعت، سمع، اطاعت، هجرت او جهاد في سبیل الله او څوك چې د یوې لوښتې په اندازه له جماعت نه لرې شو نو هغه د اسلام کړۍ له خپلې غاړې وایستله (له اسلام نه ووت) مګر دا چې بېرته راوګرځي او چا چې د جاهلیت شعارونو ته بلنه ورکړه هغه به د دوزخ خس شي، خلکو وویل: یا رسول الله! که څه هم روژه ئې نیولې وي او لمونځ ئې کړی وي؟ وئې ویل: که څه هم روژه ئې نیولې وي او لمونځ ئې کړی وي او په ځان ئې دا ګمان کړی وي چې مسلمان دی.
له دې مبارك حدیث نه په څرګنده توګه معلومېږي چې له جهاد نه مخکې باید جماعت جوړ شي او بیا د حاکم نظام له سلطې نه د وتلو په خاطر هجرت وشي او بیا مسلحانه مزاحمت پیل شي. پیغمبر علیه السلام په مکي دور کې جماعت جوړ کړ او مدینې ته له هجرت سره سم ئې د قریشو په ضد مسلحانه مزاحمت پیل کړ.

- باید دا خبره په خیال کې وساتو چې دغه پنځه کارونه پر مسلمانانو واجب دي، په دې مأمور شوي چې جماعت به جوړوي، داسي جماعت چې په سمع او اطاعت ولاړ وي، بیا به د حاکم سیاسي نظام له سلطې نه د وتلو لاري لټوي، د ضرورت په صورت کې به هجرت کوي او بیا به د همدې نظام د رانسکورولو لپاره وسلې ته لاس کوي.
- ریاست جوړول خو د اسلامي جهاد هدف او مقصد دی، نه دا چې لومړی به حکومت جوړېږي بیا به دا حکومت د جهاد اعلان کوي!! جهاد خو د دې لپاره فرض شوی چې په دې سره غیراسلامي نظام رانسکور کړی شي او پرځای ئې اسلامي حکومت قائم شي. پیغمبر علیه السلام د ابوجهل د حکومت د نسکورولو او د ټول حجاز په مرکز او پایتخت (مکه) کې د یوه اسلامي حکومت د قائمولو لپاره جهاد

پیل کړ. نه خو غیراسلامي حکومتونه په خپله رانسکورېږي او نه اسلامي حکومت له جهاد نه پرته له بلې لارې قائمیدی شي، څوك چې دا غلطه او بابیزه خبره کوي او د جهاد د اعلان لپاره د حکومت شته والی شرط ګڼي، هغه دې ووایي چې پیغمبر علیه السلام ولې په داسي حال کي جهاد پیل کړ چې په حجاز باندي د قریشو واکمني وه، دی له پایتخت (مکي) نه د مدینې یوه ووړ کلي ته مهاجر شوی وو، هلته ئې نه حکومت وو او نه فوځ!! دې جنابانو ته وایو: آیا د روسانو په ضد به د جهاد اعلان ببرك کارمل کولو؟!! آیا په فلسطین کي به د جهاد اعلان شارون کوي، په کشمېر کي واچپائي، په چیچین کي پوتین او اوس په افغانستان کي جنرال ډیویډ بارنو یا کرزی!!

- د جهاد اعلان هغه څوك په حکومت پورې تړي چې یا د حکومت نوکر وي، یا د جهاد مخالف وي او یا د جهاد اراده او همت نه لري، داسي فتوی تل سرکاري مفتیان ورکوي، هیڅ داسي غیرسرکاري عالم نه شئ موندلی چې په قرآن او حدیث پوه وي او هغه دې جهاد په حکومتونو مخصوصاً موجوده مفسدو او غیراسلامي حکومتونو پورې مربوط کړي. که لږ دقت وکړئ او د دا راز مفتیانو پټې اړیکي وڅیړئ حتماً به درته معلومه شي چې دا کسان د اسلام او جهاد د مخالفینو له خوا استخدام شوي، د کومي مسیحي او تبشیري مؤسسې لپاره کار کوي، د کومي کلیسا لخوا د جوړې شوې خیریه مؤسسې مأمور دی. انګریزانو په اسلامي نړۍ د خپلې سلطې په دوران کي داسي ډېر مفتیان استخدام کړي وو، اوس غربي مؤسسې په ټول توان طاقت د دې هڅه کوي چې د جهاد مفهوم د اسلامي امت له ذهنه وباسي، د هجرت، جهاد، شهادت، اسلامي خلافت، الفاظ د اسلامي هېوادونو له تعلیمي نصاب نه خارج کړي، امریکایانو په افغانستان او عراق کي همدا کار وکړ، له پاکستان او سعودي نه ئې همدا وغوښتل چې نه یوازي جهادي مفاهیم له نصاب نه وباسي بلکي قرآني آیات هم وباسي. که د پاکستان د تعلیم وزیر په پارلمان کي له تعلیمي نصاب نه د قرآني آیتونو د ایستلو خبره کوي، دا د ده خبره نه ده، دی خوارکی خو په هغه څه ویلو او کولو مکلف دی چې د امریکا سفیر ورته امر کوي.

• په مکه کې د ابوجهل حکومت او ریاست وو، پیغمبر علیه السلام د بعثت له لومړۍ ورځې نه د دې ریاست د نسکورولو او په ځای ئې د یوه الهي او دیني ریاست د قائمولو لپاره کار پیل کړ، که په مکه کې ئې وسله وال جهاد نه دی اعلان کړی نو خلکو ته خو ئې ویل: څوك چې په دې طاغوتي نظام کافر نه شي خدای ئې ایمان نه قبلوي، په الله ایمان هلته منظور او مقبول دی چې له طاغوتي ریاست او نظام نه انکار وکړي. دې نظام ته به د خپلو شخړو او منازعاتو د حل او فصل لپاره رجوع نه کوئ، د ټولو منازعاتو د حل او فصل یوازنۍ مرجع به د الله دین ګڼئ.

• د اسلامي نړۍ اوسني حکام او حکومتونه ټول غاصب او جابر حکومتونه دي، نه د ملتونو په خوښه او د داسي بیعت له لارې راغلي چې له اکراه او اجبار نه پرته ترسره شوي وي، نه د ملت په وړاندې د مسئولیت احساس کوي، نه په دې ځان مکلف ګڼي چې په ما انزل الله به حکم کوي او له ولس سره مشوره، نه له خدایه وېره لري او نه په ولس ترحم، نه واکمني یو الهي امانت ګڼي او نه بیت المال د ولس امانت، د پردیو د متو په زور مسلط شوي او د پردیو د ګټو لپاره د خپل ولس قرباني کولو ته چمتو، یو هم له ابوجهل او د ابوجهل له حکومت نه غوره نه دي. ابوجهل ځانته خادم حجاج بیت الله او خادم الحرم الشریف ویل، ځان ئې د کعبې متولي ګڼلو او په دیانت کې ئې ځان هومره په حقه ګڼلو چې ویل به ئې: اې خدایه!! که محمد په حقه او مورږ په ناحقه یو نو پر مورږ له آسمانه تېږې ووروه!! دا جنابان دې ووایي چې په دې حکومتونو کې داسي کوم څه نشته چې د ابوجهل په حکومت کې وو؟ قرآن په مکه کې د فرعون قصه د دې لپاره رااخلي چې خلکو ته ووایي: ستاسو ابوجهل همغه فرعون دی چې موسي علیه السلام ئې مقابلې ته لېږل شوی وو، د دې لپاره چې خلك پوه کړي چې محمد علیه السلام د مکي د موجوده فرعوني نظام په ضد همغه څه کوي چې د ده سلف موسی علیه السلام کول. پیغمبر علیه السلام فرمایي چې ابوجهل زما د امت فرعون دی. د موجوده حکومتونو ملګري او حامیان په اصل کې د فرعون او ابوجهل ملګري دي، څوك چې وایي: د دغو حکومتونو د اجازې په صورت کې جهاد جائز دی او له دې پرته جهاد په فساد او بې امنیتۍ منتج کېږي!! دا همغه کسان دي چې د موسی علیه السلام او محمد علیه السلام په

هکله به ئې ویل: دوی شر خوروي، بې امنیتي راولي، اقتدار غواړي. څوك چې د اسلامي ملکونو موجوده حالت د امن حالت ګڼي او وایي یا غواړي چې دا حالت باید دوام وکړي او دا وایي چې په دې کې داسې څه نشته چې د شدید بحران نوم ورکړو او د جهاد ضرورت احساس کړو!! دا کس یا ډېر ناپوه او بې خبره دی، هم له دین نه او هم له دنیا نه او یا ډېر غرضي دی او د حکامو نوکر او خادم. د اسلامي ملکونو حالت هومره بد دی چې تر دې د زیات بد حالت تصور نه شي کېدی. فقر، لوږه، د غني او فقیر تر منځ ژور تفاوت، د مظلومانو په سر، مال، عزت تېری، اخلاقي فساد، شرك، الحاد او بې دیني، د پردیو په وړاندي ذلت، اسارت او غلامي، دا ټول خو پرېږده نن اکثر اسلامي هېوادونه نه سیاسي استقلال لري او نه اقتصادي، له سیاسي، اقتصادي، نظامي او فرهنګي لحاظه پردي وړاندي حکومت کوي، نن په پاکستان کې ایف بې آي او سي آی اې حکومت کوي، هرڅوك په هر وخت کې نیولی شي، په پاکستان کې د امریکایانو نظامي اډې دي، له دغو اډو نه په افغانستان کې نظامي عملیات ترسره کوي، د پاکستان حکومت د د مظلومو مسلمانانو په وژلو او نیولو کې د امریکایانو مرسته کوي، حتي د خپل ولس په ضد جنګېږي، پاکستان ته د هر امریکائي هیئت له راتلو سره سم د پاکستان په سرحدي قبایلي سیمو کې د قبایلو په ضد د دې لپاره عملیات ترسره کېږي چې امریکایان په دې قانع کړي چې اسلام آباد د تروریزم په ضد جنګ کې د امریکا مخلص او وفادار ملګری دی او هرڅه کولو ته تیار، د پاکستاني تلویزیون په صفحه هر ورځ د بې دینۍ او اخلاقي فساد خورولو هغه صحنې ښودل کېږي چې مثال ئې یوازې د غرب په هغو سیکس تلویزیوني شبکو کې لیدل کېږي چې د رسمي فاحشه خانو لخوا اداره کېږي او د آزاد او بربنډ جنسي عمل فیلمونه ښیي. نه د فرعون په نظام کې تر دې زیات فساد وو او نه د مکي د جاهلیت د دور په نظام کې. قرآن د فرعوني نظام څو ځانګړتیاوې بیانوي چې دا ټول او تر هغه نه زیات په موجوده نظامونو کې ګورو:

۱. فرعون ځان د مصر د ټولو شتمنیو واکمن ګڼي، زموږ اوسني واکدران همداسې د ملك هرڅه د ځان غنیمت ګڼي.

۲. فرعون خپل ولس په حاکم او محکوم، شتمن او نیستمن وېشلي او په مصر کي ئې طبقاتي نظام رائج کړی وو، مرفه او حاکمه طبقه او ناداره او محکومه طبقه، نن همدا نظام په اسلامي ملکونو کي رائج دی، د حاکم او محکوم تر منځ تفاوت هومره ژور چې د فرعون په طبقاتي نظام کي تر دې زیات نه وو.

۳. فرعون ځان ټولواك ګڼي، د هري پرېکړې آخري مرجع، د جائز او ناجائز او حلال او حرام د تعیین آخري مرجع، نن زمونږ حکام همداسي دي، د مصر تر فرعون زیات مستبد او مطلق العنان.

۴. فرعون د ستر قصر خاوند وو، زمونږ د حکامو قصرونه که تر فرعون نه زیات ستر، اشرافي او مرفه نه وي تر هغه نه له هیڅ لحاظه کم نه دي او که دا قصرونه د عام ولس له ځمځو او ګوډلو سره مقایسه کړو نو تفاوت هومره دی چې د فرعون د قصر او د یوه عادي مصري د غېږدی تر منځ دومره تفاوت نه وو.

۵. قرآن وایي چې فرعون د موسی علیه السلام د وژلو اجازه له خپلو درباریانو غواړي، همداراز وایي چې یوسف علیه السلام په داسي حال کي چې د مصر د هغه وخت ځواکمن وزیر وو خو دا ئې نه شو کولی چې خپل ورور له قانوني دلیل نه پرته څو ورځې له ځان سره وساتي، خو زمونږ ټولواکان د هیڅا د نیولو او وژلو په اړه له هیڅا سره نه د مشورې ضرورت احساسوي او نه د قانوني مجوز ضرورت، د امریکا د وزارت خارجه د یوه مأمور ټیلفوني هدایت کافي دی چې د اسلام آباد چارواکي په وانه کي خونړي عملیات ترسره کړي، بمونه ووروي، توپونه او ټانکونه استعمال کړي او د لسهاوو مظلومو مهاجرو افغانانو، قبایلو او ملیشو ویني توی کړي. امریکا ته د نظامي اډو په ورکولو کي او د افغانستان په ضد د امریکایانو ترقومندې لاندې جنګ کي د شریکېدو په اړه دا ضرورت نه محسوسوي چې له پارلمان نه موافقه ترلاسه کړي. شپږ سوه مظلوم مسلمانان نیسي او د کومې محاکمې نه پرته ئې امریکا ته حواله کوي.

۶. فرعون ویل چې سمه خبره همغه ده چې زه ئې کوم، ستاسو نېګڼه یوازي په هغه څه کي ده چې زه ئې وایم، زمونږ واکداران له دې لحاظه ترفرعون نه ډېر ډېر مخکي دي، نه د خدای او قرآن پروا کوي او نه د قانون. دوی ته پارلمان او خلك د

یوه توت په اندازه ارزښت نه لري، څه چې ئې زړه وغواړي همغه کوي.

• سرکاري مفتیان له جهاد سره د مخالفت په فتوی کې په دې خبري استناد کوي چې پیغمبر علیه السلام په مکي دور کې حتی هغه وخت هم د وسلې اخیستلو اجازه ورنه کړه چې یاران ئې یو په بل پسې وژل کېدل!! برعکس هغوی ته ئې د صبر توصیه کوله!! دې جنابانو ته وایو: دا دوی ولې وژل کېدل او دا تاسو ته ولې څوک څه نه وایي؟ نه دا ظالم، جابر او بې دینه حکام تاسو ځوروي، نه مو په زندان کې اچوي، نه مو وژني!! دا ستاسو او د صحابه وو د ایمان ترمنځ څه فرق دی چې هغوی د ایمان په خاطر وژل کېدل منل خو ابوجهل او د ده نظام ته نه تسلیمېدل؟!! که هغوی دا ستاسو خبره کولی نو نه وژل کېدل او نه له ملك نه هجرت ته مجبورېدل. د دوی د وژل کېدو معنی خو دا ده چې دوی له حاکم نظام نه بغاوت کړی وو، د دې نظام واکمنان ئې نه منل، له نظام سره د ټکر او تصادم په حال کې وو، نظام له دوی نه وېره درلوده، د همدې لپاره ئې وژل. دا تاسو ولې په مکي کې د دوی په صبر استناد کوئ خو په مدینه کې د همدغو صحابه وو په مسلسل جهاد استناد نه کوئ؟!! ولې د دوی په هجرت استناد نه کوئ، ولې پر دښمن باندې د دوی په مسلسل بریدونو استناد نه کوئ؟!! ولې پر دې استناد نه شئ کولی چې پیغمبر علیه السلام د مدینې په لسو کلونو کې تر اویا نه زیاتې نښتې له دښمنانو سره درلودې، یعني دا چې پیغمبر علیه السلام په هرو تقریباً څلورو میاشتو کې یوه داسې جګړه کړې چې په خپله ئې په کې برخه اخیستې ده او په هرو پنځوسو (۵۰) ورځو کې ئې یوه داسې نښته تنظیم کړې، چې یا ئې په خپله هم په کې برخه اخیستې او یا د ځینو خاصو وجوهاتو له مخې ئې په هغه کې شرکت نه دی کړی خو ویلي ئې دي: په هغه ذات مي قسم چې زما ژوند د ده په واك کې دی، که د یارانو خاطر نه وی نو زه به له یوې هغې وړې ډلې (سریې) نه هم وروسته نه وم پاتې شوی چې جهاد ته درومي!! په همدې ذات لوړه کوي او وایي: دا غواړم چې د الله په لار کې یو ځل شهید شم بیا راژوندی شم، بیا شهید شم او بیا راژوندی شم او بیا شهید شم... دا ولې هغه د بار بار شهادت تمنا کوي خو تاسو د شهادت خبره خو پرېږده د جهاد د خبري له کولو نه هم ډډه کوئ؟!!

• که وغواړو چې د پیغمبر علیه السلام د سنت او اسلوب مطابق د سیاسي او اجتماعي مبارزې یو انځور وړاندي کړو نو په هغه کي لاندي څلور مرحلې په څرګنده توګه موندلی شو:

۱. د داسي دعوت مرحله چې په ټولنې مسلط ځواکونه ئې نه شي زغملی، د تعذیب، زندان، مقاطعې، محاصرې او د تبعید له ګواښونو سره مخامخ دعوت، چې سازش او مصالحه نه مني، چې له دښمن سره د روغې جوړې خبره په کي نه وي، چې له حاکم نظام نه د کامل بغاوت او عصیان بلنه ورکوي، د دې نظام له فکري او اعتقادي بنسټونو نه د برائت شعار ورکوي. داسي دعوت نه چې له نظام نه ئې مجوز ترلاسه کېږي او یوازي هغه خبره په کي کېږي چې واکداران ئې زغملی شي او نظام ئې اجازه ورکوي. مهمه نه ده چې دا دعوت به سري وي که علني، مهمه دا ده چې خپل خصوصیات حفظ کړي او د مکي دور ټول ځانګړتیاوې ولري.

۲. کوم دعوت چې د پیغمبر علیه السلام د دعوت په څېر وي، سیاسي، اجتماعي او فکري انقلاب غواړي او له دښمن سره د اصولو په سر سازش نه شي کولی، هغه به حتماً د هجرت له مرحلې سره مخامخ کېږي، هجرت د حقیقي اسلامي مبارزې یو طبیعي پړاو دی، دا پړاو په هوښیارۍ او احتیاط نه بلکي له اصلي مسیر نه په انحراف او له اصلي لارې نه په تېروتنې سره منتفي کېدی شي.

۳. د مبارزې دریم پړاو له دښمن سره د مسلحانه تصادم پړاو دی، دا پړاو د مهجر له موندلو سره سم پیل کېږي، پیغمبر علیه السلام د مدینې په څېر د یوه وړوکي کلي له موندلو سره سم خپله مسلحانه مبارزه پیل کړه. په لومړي سر کي پټه مسلحانه مبارزه، د وړو وړو چریکي ډلو په واسطه، چې هدف ئې د دښمن سلطه متزلزل کول او هغه امنیت له منځه وړل وو چې د حاکم نظام په ګټه او د هغه د بقا باعث وو. او په دوهمه مرحله کي څرګنده مقابله او مخامخ ننبته. د کفري نظام په ګټه (امنیت او اقتصاد) جړکول او په ولس باندي د واکدارانو مسلط رعب او هیبت ختمول د دې مرحلې اساسي او مهم اهداف دي. همداراز نظام مالي امکاناتو ته اړ دی، له دې نه پرته هغه دوام نه شي موندلی، د چریکي عملیاتو په نتیجه کي د حکامو د خوښې امنیت متلاشي کېږي، د لویو لارو امنیت ډېر ژر له منځه لاړ شي،

نظام له دې عاجز شي چې بډای او تاجر ته چې د نظام درېیمه ستنه ده ، د کار لازم او خوندي شرائط برابر کړي. هیڅ نظام دا حالت د اوږدې مودې لپاره نه شي زغملی، عام ولس چې د نظام له ظلم نه تل ځوربدلی خو له وېرې نه نه څه ویلی شي او نه څه کولی، د دغو عملیاتو په نتیجه کې د څه ویلو او کولو جرأت پیدا کړي او همدا د عمومي پاڅون مقدمه شي او د یوه ستر انقلاب کار له همدې ځایه پیل شي.
په دا راز عملیاتو سره د رژیمونو نسکورول او لویو ځواکونو ته ماتې ورکول ممکنه ده، دا ادعا کولی شو چې له کودتاګانو نه وروسته د رژیمونو د نسکورولو تر ټولو آسانه لار همدا ده. که د پیغمبر علیه السلام تر قیادت لاندې مسلحانه مبارزې ته ځیر شو نو وبه ګورو چې دا مبارزه د قریشو په ضد له چریکي بریدونو (سریو) نه پیل شوه، ورو ورو ئې لمن تر مخامخ ننبتو خوره شوه، د مکې له فتحې نه وروسته د جزیرې له نورو ځواکونو سره او په پای کې په نړۍ واله سطحه د روم او فارس په څېر لویو ځواکونو سره مخامخ شوه. دا بهیر ښیی چې د مبارزې لمن باید په تدریج سره او په طبیعي توګه له محلي ځواکونو نه تر منطقوي او بین المللي ځواکونو پورې خوره شي.
۴. ځینې کارونه باید د مرکز تر فتحې پورې وځنډولی شي، په ټولنې کې اقتصادي اصلاحات یو له دغو کارونو څخه دی، دا ځکه چې پیغمبر علیه السلام د مکې له فتحې نه وروسته دا کارونه کړي، له سنت نه د متابعت تقاضا همدا ده چې هر کار په همغه وخت او همغه توګه ترسره کړو چې پیغمبر علیه السلام ترسره کړي.

- دا جنابان په دې هم نه پوهېږي چې په مکه کې د جهاد د اجازت نه ورکولو وجه دا وه چې هلته جهاد نه وو فرض شوی، مدینې ته له راتلو وروسته جهاد فرض شو، د جهاد دا فرضیت ترقیامته دوام کوي، دا ځکه چې د جهاد فرضیت نه دی منسوخ شوی. په مکي دور باندې د جهاد په اړه باید له دې اړخه استناد وشي چې که د مسلمانانو وضعیت داسي وي لکه په مکه کې او شمېر ئې هومره وي لکه په مکه کې د مسلمانانو شمېر، نو دوی ته په کار ده چې د صحابه وو په څېر صبر وکړي او وسلې ته لاس نه کړي. خو که د دوی وضعیت داسي شو چې مدني دور ته ورته وي او د مسلمانانو شمېر هومره وي چې هلته د مسلمانانو شمېر وو نو دوی

ته په کار ده چې جهاد ته ملا وتړي. د پیغمبر علیه السلام په سنت د عمل کولو تقاضا خو دا ده چې د جهاد په میدان کې هم هغه څه وکړو چې پیغمبر علیه السلام کړي، هغه مبارك خو په مکه کې د یوه مؤمن جماعت جوړولو په کار لګیا وو او په دې هڅه کې وو چې کوم مهجر پیدا کړي، داسې کوم قوم پیدا کړي چې ده ته پناه ورکړي او د الله په لار کې جهاد ته تیار شي، د مدینې یو شمېر اوسېدونکي دې ته تیار شول، مدینې ته له راتلو وروسته هغه جهاد پیل کړ، په لومړي سر کې ئې د عملیاتو لپاره واړه واړه څو کسیز ټولګي لېږل، دښمن ئې تنګولو، په هر ځای کې ئې دښمن ته تاوان رساوو، په ولس کې ئې د هغه رعب، وېره او اعتبار ختمولو، پرولس او ملك باندې د دښمن سلطه ئې جړقوله، بیا ئې د دښمن په تجارتي قافلو بریدونه پیل کړل، په بدر کې ئې له ۳۱۴ یارانو سره د دښمن مخامخ مقابله وکړه، تاسو ولې دا خبره نه شئ کولی چې کله د مسلمانانو شمېر درې سوه څوارلس ته ورسېږي کولی شي همغه څه وکړي چې پیغمبر علیه السلام وکړل؟!!

- د جهاد مخالفین په دې نه پوهېږي چې د اسلامي امت دا اوسنۍ وضع د هغه ماتې نتیجه ده چې اسلامي خلافت په کې له منځه لاړ او غربي ځواکونو اسلامي نړۍ په خپلو منځونو کې ووېشله او په هري برخې ئې بېل بېل ځواکونه مسلط شول، له هغه وروسته دا خوومه پېړۍ ده چې مسلمانان په ذلت، اسارت او محکومیت کې ژوند کوي، له آزادۍ او خپلواکۍ نه محروم دی، په سیاسي، اقتصادي او فکري لحاظ استعماري ځواکونه وربانديي حکومت کوي، لاس پوڅي حکومتونه ئې وربانديي مسلط کړي، له داسې اختناق او استبداد سره مخامخ دي چې د نړۍ په هیڅ ګوټ کې ئې مثال نه شو موندلی، واکداران ئې د پردیو په وړاندې سپك او ذلیل او د خپل ولس په مقابل کې مغرور او بې رحمه، دوی د پردیو غلامان دي او ولس د ځان غلامان ګڼي. د غلامۍ، ذلت او محکومیت دغه دردونکی حالت په ولسونو کې د عزت النفس احساس، د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه او د سرلوړي او پتمن ژوند تلوسه په کلکه ځپلې ده، یو وخت خو په ټولو اسلامي ملکونو استعماري ځواکونو مخامخ او د خپلو فوځونو په زور حکومت کولو، خو پس له هغه چې دا ځواکونه د خاصو عواملو په وجه ووتل نو داسې رژیمونه ئې شا

ته پرېښودل چې د دوی ګټې خوندي وساتي، د دې هېوادونو د مسلح ځواکونو جوړښت ئې داسې تنظیم کړ چې د لاس پوځو رژیمونو مدافع او د هر ملي پاڅون د ځپلو لپاره د دغو ځواکونو په خدمت کې لاس په سینه ولاړ وي، تعلیمي نظام او نصاب ئې داسې جوړ کړ چې په علمي مؤسساتو کې تر روزنې لاندې ځوانانو کې د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه راولاړه نه شي، د پردیو په غلامۍ او تقلید کې د فخر احساس وکړي او له خپل اسلامي او ملي هویت نه پردي شي. د وتلو په وخت کې ئې د دې هېوادونو جغرافیائی نقشې داسې جوړې کړې چې له یوې خوا د دغو هېوادونو ترمنځ تل سرحدي منازعات روان وي او له بلې خوا هغه قومونه چې له استعماري ځواکونو سره جنګېدلي د مختلو ملکونوترمنځ ووېشلی شي، په اقتدار کې له برخې نه محروم کړی شي، هغو اقلیتونو ته قدرت وسپارلی شي چې له استعماري ځواکونو سره ئې ملګرتیا کړې او په راتلونکي کې تل په دوی متکي وي او په اقتدار کې د پاتې کېدو لپاره د دوی شرائطو منلو ته اړ وي. د دې ښه مثالونه پښتانه او کردان دي، چې له استعماري ځواکونو سره د دوامداري مبارزې په وجه یو په دریو او بل په څلورو برخو ووېشلی شو. استعماري ځواکونو په دې اوږدې مودې کې په پراخو تبلیغاتو سره قومي، ژبني او محلي تعصباتو ته هومره لمن وهلې چې هیڅوک د لوی او متحد ملت او امت تصور او فکر ونه شي کړی، استعماري لیکې مقدس او تغییر نه منونکي وګڼي، دا دره د هغې بلې ګاونډۍ درې اوسېدونکي پردي او حتی دښمن وګڼي او اصلي دښمن هېر کړي. په دې نه پوهېږي چې د اسلامي هېوادونو اکثر حاکم نظامونه یا پردیو تحمیل کړي او لاس پوځي او په اسلامي هېوادونو د زاړه استعمار د سلطې پاتې شونې دي، یا خانداني دي چې خاصي کورنۍ د ولس د ارادې خلاف په زور او د پردیو په مرسته پر دوی حکومت کوي، یا قومي او فرقه ئي ښه لري، د یوې مذهبي فرقې پلویان اختیارات په واک کې لري، نور ئې له خپلو ټولو انسانی او اسلامي حقوقو نه محروم کړي، د دوی سیاسي او مذهبي مشران وژني، چا د شیعه ترنامه لاندې سنیان ځپلي او له خپلو ټولو اسلامي او انساني حقوقو نه ئې محروم کړي او چا د سني په جامه کې شیعه محروم کړي، د اسلامي هېوادونو په دې دردونکي حالت به

هغه څوك رضایت ښیي چې یا په غلامۍ او اسارت کې ستر شوی، د غلامۍ ذهنیت لري، آزادي نه پېژني او د آزادۍ خوند ئې نه دی څکلی او یا هغه څوك چې په خپلې ټولنې کې له خور فساد، ظلم، بې عدالتۍ او بې امنیتۍ نه خبر نه دی، په دې نه پوهېږي چې دلته څه روان دي، هره ورځ څومره کورنۍ تباه کېږي، د څومره بې وزلو انسانانو په سر، مال او عزت تېری کېږي، بډایان څنګه بډاي شوي او نادار ولې او د چا د ظلم او تېري په وجه له هرڅه نه محروم شوي؟!! هغه ته د ټولنې موجود حالت د امن حالت برېښي، په دې نه پوهېږي چې دلته یوازي واکداران په امن کې دي، له حاکمانو نه پرته هیڅوك د امن احساس نه کوي، په سلو کې د پنځه نوي خلکو سر، مال او عزت خوندي نه دی، که دلته تاسو له یوه عادي انسان نه پوښتنه وکړئ چې د یوه پولیس په خوا کې د تېرېدو په وخت کې څه احساس کوي؟ چې کله د ده کلي ته پولیسان ورشي کلیوال څه احساس کوي؟ آیا دا ګمان کوي چې دا پولیسان د دوی حفاظت کوي او که دوی په یونیفورم کې د رڼا ورځې غله ګڼي او له دوی نه هومره وېره لري چې له غلو ئې نه لري؟!! د محکمې او قاضي په هکله څه فکر کوي؟ هغه د مظلوم مدافع ګڼي که د ظالم حامي؟ د دفتر مأمور ته په کومه سترګه ګوري؟ د ده په عدالت او امانت څومره باور لري؟ له نظام نه ئې څه ترلاسه کړي او څه خیر ئې تري لیدلی؟ له کوم ظلم نه ئې ژغورلي؟ چېرې ئې د ده له سر، مال او عزت نه دفاع کړې او د چا په مقابل کې؟! راشئ وګورئ چې هر پولیس هره ورځ څومره خلك ځوروي، هره ورځ په هرکلي کې خان، ملك، شتمن او د ځمکو خاوند په بې وزلو کلیوالو څومره ظلمونه کوي، د څومره کسانو ځمکې او جایدادونه د ځواکمنو لخوا غصب کېږي، د بې وزلو څومره لونې په زور نکاح کېږي، د څومره پیغلو په عفت تېري کېږي، په هر دفتر کې هره ورځ څومره ناروا وې او حق تلفي کېږي، په بیت المال کې څومره غدر او خیانت کېږي، چارواکو له هغه بیت المال نه په استفادې سره چې له بې وزلو انسانانو نه په یوه بل نامه په ناروا ترلاسه شوي، ځانته څنګه اشرافي ژوند برابر کړی او عام خلك څنګه د فقر، لوږې، خوف او سپکاوي دردونکی ژوند تېروي!! دا ډېره عجیبه ده چې څوك دې حالت ته د امن نوم ورکوي او وایي: باید داسې څه ونه کړو چې دې موجود امن ته صدمه

ورسېږي، باید هغه وخت د دې حالت د بدلولو هڅه وکړو چې مطمئن وو تر دې غوره حالت راوستی شو!! دغو له واقعیتونو نه بې خبره کسانو ته باید ووایو: ټولو پیغمبرانو ته همدا خبره شوې چې دوی موجود امنیت ختموي، شرارت خوروي، د شخړو او جګړو باعث دي!! دوی ته باید ووایو: هغه امنیت چې د بې عدالتۍ او ظلم په خدمت کي، د ظالمانو په ګټه، د دوی د سلطې د دوام ضامن او د بې وزلو او مظلومانو په تاوان او په مظلومیت او محرومیت کي د دوی د دوامدار پاتې کېدو باعث وي، دي ته اور اچول پکار دی، پیغمبران د دې لپاره راغلي چې دغه دروغجن امنیت ختم کړي او په ځای ئې هغه واقعي امنیت راولي چې په عدالت ولاړ وي او مظلوم له ظلم نه وژغوري. عجیبه ده که څوک په دې حقیقت نه پوهېږي چې د اسلامي نړۍ موجود حالت د داخلي ظالمانو او بهرنیو استعمارګرانو په ګټه دی، په دې کي هره تبدیلي د دوی د منافعو خلاف او د ملتونو په نفع دی. اوس په اسلامي هېوادونو کي یوازي اسلامي احزاب او ډلي منظم او ځواکمن سیاسي قوتونه دي، فقط دا ډلي کولی شي له دې تبدیلي نه استفاده وکړي.

د شهادت طلبانه عملیاتو په هکله او دا چې آیا دا عملیات جائز دي؟ آیا هغه چا ته شهید ویلی شو چې په ځان پسې بمونه تړي او ځان او دښمن له منځه وړي؟ آیا دا کار د قرآن له دې آیت سره مخالفت نه دی چې فرمایي: ولا تلقوا بایدیکم الی التهلکة: په خپل لاس ځان په تهلکه کي مه اچوئ؟ په دې هکله باید څو خبري په پام کي ولرو:

- دا مکمل آیت نه بلکي د یوه آیت یوه برخه ده، آیت داسي دي:

وَ أنفقُوا فی سبیلِ اللّه وَ لا تُلْقُوا بِأیْدِیکُمْ إلی التهلُکَةِ وَ أحْسِنُوا إنّ اللّهَ یحِب الْمُحْسِنینَ* البقرة: ۱۹۵

او د الله په لار کي انفاق وکړئ او ځان په خپل لاس په تهلکه کي مه اچوئ او احسان وکړئ چې الله محسنین خوښوي.

د دې آیت معنی دا ده چې د الله په لار کي انفاق نه کول، بخل او له قربانۍ نه ډډه کول، تهلکه ده، باید قرباني ورکړئ او د الله په لار کي خپل مال ولګوئ تر څو له دې تهلکي وژغورلی شئ. له دې آیت نه مخکي ویل شوي چې که څوک په تاسو

تېرى وکړي نو تاسو هم بالمثله ځواب ورکړئ (فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ) له دې نه معلومېږي چې په دې وروستي آيت کې له انفاق نه مراد د دښمن په ضد جهاد کې قرباني ورکول او مال مصرفول دي. له دې آيت نه دا انتباه اخيستل چې ځان په خطر کې مه اچوئ، يوه غلطه انتباه ده، دا سمه نه ده چې ځوک د يوه کلام نيمائي برخه راواخلي او مخکنۍ او وروستنۍ برخې ته له پام نه پرته، له هغې خاصه معنى راوباسي. په دې آيت استناد کول او دا خبره تړې ايستل چې شهادت طلبانه او فدائي عمليات جائز نه دي، نه يوازې بې بنسټه او غلط استناد دى بلکې له آيت نه معکوسه معنى او انتباه اخيستل دي. آيت د قربانۍ بلنه ورکوي او د عدم قربانۍ عواقب او پايله تهلکه ګڼي خو دوى معکوس مطلب تړې راباسي!!

- په مخکنې آيت کې له دښمن سره بالمثله عمل جائز ګڼل شوى، که دا آيت او له دې وروسته راتلونکى آيت يو ځاى او د يوه مضمون د متصلو برخو په حيث په پام کې ولرو نو له دې نه دوه خبرې معلومېږي: لومړى دا چې له انفاق نه په دې ځاى کې د دښمن په خلاف په جهاد کې قرباني ورکول او د مال انفاق مراد دى او دا مطلب په ګوته کوي چې د جهاد په سامان او وسايلو باندې د مال د نه مصرفولو عاقبت خطرناک او په خپل لاس ځان مرګ ته سپارل دي او دوهمه خبره دا چې له دښمن سره بالمثله معامله جائز ده.
- دا د شهادت طلبانه عملياتو مخالفين ولې دې ته توجه نه کوي چې قرآن له دښمن سره بالمثله معامله جائز ګڼي؟! قرآن مضطر انسان ته حرام روا کړي، قرآن مجبور انسان ته د کفر د کلمې ويل هم روا کړي، قرآن مظلوم انسان په بدې وينا او ښکنځلو د مؤاخذې وړ نه ګڼي، د ده د مظلوميت په وجه، د يوه ناروا او ناجائز کار سره سره، هغه ته معافي اعلانوي. ځوک چې د اسرائيلو او امريکا په ضد شهادت طلبانه عمليات ترسره کوي، له يوې خوا مظلوم دى، له بلې خوا له ظلم نه د نجات بله لار نه ګوري، له بلې خوا بالمثله عمل کوي او بالآخره دې ته مجبور شوى.

قرآن فرمايي:

وَ لَمَنِ انتَصرَ بَعْدَ ظلْمه فَأُولَئك مَا عَلَيهم مّن سبيلٍ * إنّمَا السبيلُ عَلى الّذينَ يَظلمُونَ النّاس وَ يَبْغُونَ فى الأرْضِ بِغَيرِ الْحَقّ أُولَئك لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ * سبا: ۴۱-۴۲

او چا چې له مظلومیت نه وروسته انتقام واخیست هیڅ الزام وربانديي نشته، الزام خو په هغه چا دی چې په ناحقه پر خلکو ظلمونه کوي او په ځمکه کې فساد لټوي، دغو لره دردناك عذاب دی.

• کوم کسان چې د امریکایانو په ضد شهادت طلبانه عملیات ناجائز ګڼي، هغوی په عراق او افغانستان کې پر امریکایانو د مجاهدینو نور بریدونه هم نه تائیدوی، دا سرکاري مفتیان دي، هغه خبره کوي چې د دوی حکومتونه ئې کوي، هغه فتوی ورکوي چې حکومت ورته لیکلي وي او پر هغې د مهر لګولو امر ورته شوی وي. که یو سرکاري مفتي په فرانسه کې د حجاب ممنوعیت د فرانسې داخلي مسئله ګڼي او همغه فتوی ورکوي چې د مصر حکومت ئې تړې غواړي نو دا به د امریکا په ضد د شهادت طلبانه عملیاتو څنګه ملاتړ کوي او څنګه به د هغه د جواز فتوی ورکوي؟!! څوك چې یوه شېبه هم د الله په لار کې جهاد ته نه وي وتلی، نه ئې وسله اخیستې، نه په سنګر کې پاتې شوی، نه ئې زندان ګاللی، نه ئې د ظالمو حکامو په ضد یوه د حق خبره کړې، له دې نه څنګه دا طمع کوئ چې د شهادت طلبانه عملیاتو ملا تړ وکړي او هغه جائز وګڼي؟!! د جهاد فتوی باید له مجاهد عالم او مجاهد مفتي نه وغوښتی شي نه د قاعد او د جهاد مخالف سرکاري مفتي نه.

• که څوك شهادت طلبانه عملیات له هغې ځان وژنې سره مقایسه کوي چې یو کس د بې صبرۍ او د الله تعالی له رحمت نه د یأس او ناهیلۍ په وجه ځان وژني، دا ډېره غلطه مقایسه ده، د قرآن هغه آیتونه چې د خوف او وېرې په وجه له ځان وژنې نه ممانعت کوي په شهادت طلبانه عملیاتو تطبیقول ډېر ناروا تطبیقول دي. دا خو د وېرې او یأس په وجه نه بلکې له الله سره د شدیدې مینې او د ده پر دین باندي د غیرت کولو په وجه ځان قرباني کوي.

• نه پوهېږو دا کار چې څوك په خپلې چانټې کې بمونه، کارتوس او د راکټ مرمۍ اچوي او د هغه دښمن مقابلې ته درومي چې هم ئې تر ده وسایل زیات او مخکې تللي دي او هم ئې شمېر زیات دی او له هغه سره د ده د نښتې لوی او قوي احتمال دا دی چې دي په شهادت رسېږي، خو سره له دې سنګر ته درومي او د

دښمن مقابله کوي او بلآخره په شهادت رسېږي، دا کار له دې څه فرق لري چې یو کس همدا بمونه په ځان پسې وتړي او د دښمن منځته ننوځي او هلته دا بمونه منفجر کړي او دښمن له منځه یوسي؟!! دا په داسې حال کې چې دی دغه کار ته اړ وو، بله چاره ئې نه لرله، له څرګندې وسلې سره دښمن ته نه شو نږدې کېدی، د دښمن د وژلو نورې لارې چارې ورته نه وي. ډېره عجیبه ده چې څوک هغه کار جائز او د مکافات وړ وګڼي او دا ناجائز او د سزا وړ. په کار خو دا ده چې دا کار په دې خاطر تر هغه بل هم د لوړ اجر مستحق وګڼلی شي چې دلته د الله په لار کې وژل کېدل یقیني او په هغه بل کې احتمالي دي. یو د الله په لار کې د شهادت وروستۍ او یقیني فیصله کوي او هغه بل د شهادت ترڅنګ د دې طمع هم لري چې ژوندی ېږته راوګرځي، دا د برید په وخت کې ځا نته هم پام کوي او دا احتیاط کوي چې ده ته صدمه ونه رسېږي خو هغه بل د ځان هیڅ پروا نه کوي، ټول هم او غم ئې دا وي چې د الله دښمن ته تر زیات نه زیات تلفات واړوي. که د هر معیار له مخې دا دواړه مقایسه کړو نو د عدالت تقاضا دا ده چې د دې شهادت غوښتونکي کار تر هغه بل نه ډېر ډېر لوړ وګڼو. دا به ډېره عجیبه وي چې څوک دا یو کار شهادت وګڼي او هغه بل ته د شك په سترګه وګوري او له شهادت ګڼلو ئې ډډه وکړي.

- مخکې له دې چې څوک په دې هکله څه ووایي چې په نیویارك او اسرائیلو کې د غیرمحاربو کسانو د وژل کېدو حکم څنګه دی، هغه باید دا خبره په پام کې وساتي چې آیا امریکایانو او اسرائیلو دې ته ورته کار کړی که نه، غیرمحارب کسان ئې وژلي که نه، لاسونه ئې د بې ګناه خلکو په وینو سره دي که نه، د قاتلانو مرسته کوي که نه، قاتل ته ئې پیسې او وسلې ورکړې که نه، په ښار، کلي او جومات ئې بمونه ورولي که نه؟ که هغوی دا کارونه کړي وي نو د دوی مقابل طرف ته له هره لحاظه دا حق حاصل دی چې د دوی په ضد همداسې وکړي، له دې لحاظه هم چې هغه مظلوم دی او د انتقام اخیستو حق لري او له دې لحاظه هم چې هغه ته هر عدالت د بالمثله عمل اجازه ورکوي. لکه څنګه چې اسرائیلیان هر فلسطیني محارب ګڼي، د هغه په وژلو صرفه نه کوي، نه په لوی رحم کوي نه په ووړ، نه په ښځو رحم کوي نه په سړو، د شیخ احمد یاسین په څېر یوه سپین ږیری، له دواړو

سترګو او پښو محروم، له جومات نه د راګرځېدو په حال کې، له امریکائي هلیکوپتر نه په راکټ ولي او له ګڼ شمېر کسانو سره ئې یو ځای په شهادت رسوي، امریکایان همدا ستر جنایت یو جائز عمل ګڼي او وایي چې اسرائیل له ځان نه د دفاع حق لري!! اوس که څوک د امریکایانو او اسرائیلو په ضد دې ته ورته عمل کوي، هغه شرعاً، عدلاً او عقلاً د دې حق لري. امریکایانو او اسرائیلو په هغه څه چې دوی ئې په فلسطین، افغانستان او عراق کې کوي هر فلسطیني او هر مسلمان ته د دې مجوز ورکړی چې هر امریکائي او اسرائیلي محارب وګڼي او خپل انتقام ترې واخلي. دا ښه خبره ده چې څوک مجاهدینو ته مشوره ورکړي او ورته ووایي: په کار ده خپل بریدونه د دښمن هغو ځواکونو او ځایونو ته متوجه کړئ چې د دښمن جنګي ماشین پرچاو او د ملا تېر ئې ورمات کړي. خو که هغه دا ونه کړی شي او ووایي چې هلته مي لاس نه رسي، هلته د رسېدو توان نه لرم، نو چې د خپل دښمن پر هرځای بریدونه وکړي او خپل غچ ترې واخلي دا د ده مشروع حق دی.

- د دې پوښتنې په ځواب کې چې د قرآن د دې حکم معنی څه ده چې د دښمن په خلاف د خپل وس او توان په اندازه قوت او وسایل برابر کړئ؟ آیا معنی ئې دا ده چې زمونږ وسایل به د شمېر او کیفیت له لحاظه له دښمن سره برابر وي بیا به د دښمن مقابله کوو او که د خپل موجود توان په اندازه د وسایلو په برابرولو مکلف یو؟ باید ووایو: که څه هم د دې آیت مطلب ډېر څرګند او واضح دی خو د جهاد مخالفین له دې نه هم غلط تعبیر کوي او وایي چې یوازې هغه وخت به د دښمن مقابلې ته وځو چې د قوت او وسایلو له لحاظه له دښمن سره برابر وو!! د دوی د دغه غلطي انګېرنې په اړه څو خبرې کول ضروري دي:

o په نوموړي مبارک آیت کې دا نه دي ویل شوي چې تاسو به خامخا د دښمن په اندازه قوت او وسایل برابروئ، برعکس ویل شوي چې د خپل وس او توان په اندازه قوت او وسایل برابر کړی. آیت دغه دی:

وَ أَعِدُّوا لَهُم مّا استَطعتُم مّن قُوَّةٍ وَ مِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللّهِ وَ عَدُوَّكُمْ وَ ءَاخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لا تَعْلَمُونَهُمُ اللّهُ يَعْلَمُهُمْ وَ مَا تُنفِقُوا مِن شيءٍ فِى سَبِيلِ اللّهِ يُوَفَ إِلَيْكُمْ وَ أَنتُمْ لا تُظْلَمُونَ *

الانفال: ۶۰

او د دوی لپاره له (قوت) او (له ترلو آسونو) نه چې څومره ستاسو په وس کې وي برابرکړئ، ترڅود الله دښمن او خپل دښمن او له دوی نه علاوه چې تاسو ئې نه پېژنئ خو الله ئې پېژني، ووېروئ او څه چې تاسو د الله په لار کې خرڅ کړئ، تاسو ته به ئې بشپړ بېرته درکړي او پر تاسو به هیڅ ظلم نه کېږي.

o په دې آیت کې خو د جنګي وسایلو په جوړولو او برابرولو کې مالي مصرف ته مسلمانان هڅول شوي او ورته ویل شوي چې په دې اړه ستاسو مصارف الله تعالی نه ضایع کوي، نتیجه به ئې په بشپړه توګه تاسو ته درکوي، د جهاد مخالف سرکاري مفتیان ولې د دې واضح مفهوم برعکس هغه د جګړې د شروع کولو لپاره د شرط په توګه معرفي کوي؟

o پیغمبر علیه السلام هغه وخت د قریشو په ضد جهاد پیل کړ چې نه ئې د مجاهدینو شمېر د قریشو د جنګیالیو په اندازه وو او نه ئې وسلې او جنګي وسایل او امکانات. که زمونږ پیغمبر علیه السلام له دې آیت نه دا مفهوم نه وي اخیستی چې جګړه به له دښمن سره د قوت او وسایلو له تعادل او توازن نه وروسته پیل کوئ، نو ته څنګه او په کوم دلیل دا غلطه معنی ترې اخلې.

• اما دا پوښتنه چې آیا مسلمان د دې حق لري چې ووایي: زه د مکي دور په څېر صبر کوم، د نوح، ابراهیم، عیسی، یوسف او نورو هغو پیغمرانو علیهم السلام په شان له مسلحانه جهاد نه ډډه کوم چې د دښمن په خلاف ئې وسله نه ده استعمال کړې؟ په دې هکله لاندې وضاحتونه ضروري ګڼو:

• هیڅ په دین پوه انسان دا خبره نه کوي، څوک چې د اسلام نه ډېر لږ معلومات هم ولري دا خبره غلطه ګڼي او له کولو نه ئې ډډه کوي، هغه پوهېږي چې د جهاد له فرض کېدو نه وروسته هیڅوک دا حق نه لري چې ووایي: د جهاد ضرورت باید منتفي وګڼلی شي او په ځای ئې د مکي دور په څېر صبر ته مخه شي، په دې هم هر مسلمان پوهېږي چې د قرآن له نازلېدو وروسته ټول مخکنۍ کتابونه منسوخ شوي، اوس له قرآن نه پرته په بل کتاب عمل کول حرام شوي، هسې هم له قرآن نه پرته بله داسې ډاډمنه مرجع او کتاب نه دی پاتې چې د نورو پیغمبرانو په هکله مونږ ته ثقه او ډاډمن معلومات راکړي او پر دې مو پوه کړي چې هغوی د کفري نظامونو د

بدلولو لپاره کومه طریقه خپله کړې وه، اسلام مورې ته وایي چې که عیسی علیه السلام ځمکې ته بیاراغی نو تورې ته به لاس کوي او د جهاد لپاره به ملا تړي، همغه عیسی علیه السلام چې بایبل خلکو ته د ده وینا داسي په ګوته کوي: که چا پر یوه مخ څپړه درکړه، بل مخ هم وروړوه!! که رومي عسکر درته وویل چې دا پټۍ مي یو فرسخ راسره یوسه، ته ئې دوه فرسخه یوسه!! خو کوم عقل به دا خبره ومني چې د عیسی علیه السلام په څېر یوه مجاهد پیغمبر به داسي خبره کړې وي؟!! پیغمبرانو علیهم السلام په هکله خو مورې ته قرآن په ټول صراحت سره وایي چې هر یوه په خپل وخت کې د مسلطو نظامونو مقابله کړې، ځینې زندان ته تللي، ځینې هجرت ته اړ شوي، ځینې په اور کې اچول شوي، د چا په صلیب د خیژولو او په دار کولو فیصله شوې، یاران ئې وژل شوي، د اور په کندو کې ژوندي اچول شوي، مورې نه پوهېږو چې د دغو پیغمبرانو په څېر له صبر کولو نه د دغو کسانو مراد څه دی؟ له دغو پیغمبرانو نه خو یوه هم داسي صبر نه دی کړی چې دوی ئې وایي، نه پوهېږم ته د موسی علیه السلام په سنت عمل کول غواړې، که د ابراهیم علیه السلام، که نوح، داؤد، سلیمان او عیسی علیهم السلام؟!! ته خو د بې دینه، مفسدو او ظالمو حکومتونو تر حکم لاندې آرام ژوند کوې، نه ته د واکدارانو په ناروا وو اعتراض کوې او نه حکومت ستا مزاحم کېږي، د همدې حکومتونو نوکري کوې، نه زندان ته ولاړې، نه هجرت ته مجبور شوې، نه په اعدام محکوم شوې، نه په اور کې ولوېدې، نو زه نه پوهېږم تا د کوم پیغمبر په سنت عمل کړی او د دغو پیغمبرانو په سنت له عمل کولو نه ستا مقصد څه دی؟!! د دوی په سنت د عمل کولو معنی خو دا ده چې ته د ابراهیم علیه السلام په څېر تبر راواخلې او د نمرودي نظام هغه بت نسکور کړې چې د ټول نظام مانې ورسره ولړزي او د دې پروا هم ونه لرې چې په اور کې دې اچوي او یا د موسی علیه السلام په څېر له یوې عصا سره د فرعون مقابلې ته ولاړ شې او یا د نوح علیه السلام په څېر له زر کاله پټ او څرګند دعوت نه ستومانه نه شې، یا د عیسی علیه السلام په څېر چې له یوه ښار نه بل ته وایستلی شو او په پای کې د ده د وژلو او په دار کولو فیصله وشوه!! خو که مقصد دې دا وي چې په دې حکومتونو کې خپله نوکري د مصر په حکومت کې د یوسف

علیه السلام له وزارت سره تشبیه کوې!! نو څو خبرو ته غوږ شه:

o یوسف علیه السلام دا کار په هغه وخت کې کړی چې لا په پیغمبرۍ نه وو مبعوث شوی. د پیغمرانو علیهم السلام یوازې په هغو کارونو د استناد کولو حق لرو چې له بعثت نه وروسته ئې کړي.

o یوسف علیه السلام له زندان نه دربار ته رسېدلی، هغه ته په دربار کې د مصر پاچا او ملك د وزارت عظمی وړاندیز کوي او ورته وایي: غواړم تا د ټول مصر کامل واکدار (مکین) او د ټولو شتمنیو (امین) وټاکم، یعني د ټول مصر دوهم باصلاحیته او ځواکمن واکدار، خو یوسف علیه السلام د سیاسي دندې په ځای دا غوره وګڼله چې د اجتماعي خدماتو وظیفه په غاړه واخلي او د راتلونکي احتمالي قحطي د مقابلې کار ورته وسپارلی شي. ده د صدارت او وزارت عظمی په ځای د وزارت مالیې دنده غوره وګڼله. خو په عمل کې هغه د مصر داسي بې رقیبه واکمن وو چې د ملك له مرګ نه وروسته دی د تخت او تاج خاوند شو. عجیبه ده چې ته د یوسف علیه السلام په دې کار باندې په موجوده حکومتونو کې خپل ذلیل مأموریت توجیه کوې، دا ډېره قبیح او شنیع توجیه او مقایسه ده.

o په داسي حکومتونو کې د کار کولو په هکله پیغمبر علیه السلام فرمایي: لَيَأتِيَنّ عَلَيْكُمْ أمراء يُقرّبونَ شرَارَ الناس، ويُؤخّرونَ الصّلاةَ عَنْ مواقيتها، فَمَنْ أدْرَكَ ذٰلكَ منْكُمْ، فلا يَكُونَنّ عَرِيفاً ولا شُرْطِياً ولا جَابِياً ولا خَازِناً * داسي امراء به پرتاسو مسلط شي چې ترټولو زیات شریر کسان به ځانته نږدې کوي او لمونځ به له خپل اصلي وخت نه ځنډوي، له تاسو نه چې هر چا دا حالت بیاموندو نو نه دې (په دې نظام کې) د خلکو استائیتوب کوي، نه دې پولیس شي، نه د زکات او عشر راټولوونکی او نه خزانه دار. د دې مبارك حدیث په رڼا کې راشئ وګورو چې د اسلامي ملکونو په موجوده نظامونو کې د کار کولو حکم څه دی؟ که د داسي امراوو او حاکمانو تر قیادت لاندې له حکومتي کارونو نه منع شوي وو چې یوازې دوه عیبه لري: شریر او مفسد کسان ځانته نږدې کوي او لمونځ له خپل وخت نه لږ ځنډوي، نو په هغو حکومتونو کې د کار کولو حکم به څه وي چې چارواکي ئې د کفري ځواکونو په لاس مسلط شوي، په ماانزل الله حکم نه کوي، په فساد، بې

دینی، خیانت او غدر کي ترستوني غرق دي، د دین، ایمان او اخلاق د جړو د ایستلو لپاره له هیڅ څه نه ډډه نه کوي، سود او قمار حلال ګڼي، د شرابو بازار ئې ګرم کړی، رقص، سرود، د ښځو او نارینه وو اختلاط، د دوی د هر محفل لوازم، نه په پټه بلکي په څرګنده او بربنډه توګه او د ټلویزیون په صفحه!!

o قرآن مورِ له دې نه منع کړي یو چي له ظالم، فاسق او کافر سره دوستي او ملګرتیا وکړو، که څه هم زمورِ نږدې خپلوان وي. د قرآن په ګڼ شمېر آیتونو کي په دې هکله صراحت شوی او ویل شوي چي که له مؤمنانو نه چا له کافرانو سره دوستي او ملګرتیا وکړه نو هغه له الله سره خپلې ټولې اړیکي قطع کړې او د کافرانو له ډلې نه ګڼل کېږي. لکه چي فرمایي:

لا يَتّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَفِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَن يَفْعَلْ ذَلِك فَلَيْس مِنَ اللّهِ فى شيءٍ*
آل عمران:۲۸

مؤمنان دې له مؤمنانو پرته کافران په دوستۍ نه نیسي او چا چي دا کار وکړ نو یقیناً چي په هیڅ څه کي له الله سره تعلق نه لري (له الله سره د ده ټولې اړیکي قطع شوې)

قرآن هغه څوک د دوزخ د اور مستحق ګڼي چي د ظالمانو ملګرتیا کوي:

وَ لا تَرْكَنُوا إِلى الّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسكُمُ النّارُ وَ مَا لَكم مّن دُونِ اللّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمّ لا تُنصرُونَ*
هود:۱۱۳

او د ظالمانو په لوري تمایل مه کوئ که نه نو په اور به اخته شئ، په داسي حال کي چي له الله پرته هیڅ اولیاء نه لرئ، بیا به مو هیڅوک مرسته ونه کړی شي.

پیغمبر علیه السلام فرمایي: من مشي مع ظالم لیعینه وهو یعلم أنه ظالم فقد خرج من الإسلام.

څوک چي له یوه ظالم سره په دې خاطر درومي چي د هغه ملاتړ او مرسته وکړي، په داسي حال کي چي پوهېږي هغه ظالم دی، یقیناً چي له اسلام نه ووت.

وصلی الله تعالی علی سیدنا محمد وعلی آله واصحابه اجمعین

حکمتیار

شعله های آتش در خانه من

فرصت طلایی برای همسایه من

ما افغان ها پس از آغاز حمله امریکا بر افغانستان، انتظار آنرا داشتیم که کشورهای اسلامي مخصوصاً آنهائی که یا ضد امریکا اند، و یا امریکا ضد آنها، و آنانکه حضور نظامي امریکا در منطقه را تهدید جدی برای مصالح ملي خود و خطری برای امنیت منقطه می خوانند، نه تنها حمله بر افغانستان را محکوم کنند، بلکه از افغان ها در مقاومت شان علیه تهاجم بی رحمانه امریکا حمایت نمایند. ولی متأسفانه، برخی موضع بی طرفی فعال اتخاذ کردند، برخی مؤید غیر فعال شدند، عده ای اجازه استفاده از حریم هوایی و فرودگاه های خود را به امریکا دادند، پاکستان تمامی شرایط امریکا را پذیرفت و اجازه داد اولین عملیات کوماندوئي از حریم زمینی این کشور علیه افغانستان انجام شود، ازبکستان نه تنها پایگاه بزرگی را در اختیار امریکا گذاشت که بیش از صد هواپیمای جنگی و تعداد زیاد سربازان امریکایي در آن مستقر شدند، بلکه تعهد سپرد که تمامی قطعات نظامي ازبکستان که در زمان حضور نظامي اتحاد شوروي در افغانستان، در کنار قطعات روسي در کشور ما جنگیده اند و پس از خروج نیروهای شوروي از افغانستان در کنار جنرال دوستم ماندند و تجارب کافی جنگ در این کشور را دارند، اکنون در خدمت امریکا خواهند بود و به عنوان نیروهای زمینی امریکا به افغانستان فرستاده خواهند شد. همکاری ازبکستان با امریکا به پیمانه ای است که در برابر آن هشت ملیارد دالر دریافت کرد. ازبکستان از نظر امریکا یکی از

نقاط ستراتیژیك است که تسلط بر آن به امریکا امکان خواهد داد تا بر منابع سرشار نفت و گاز آسیای مرکزی مسلط شود. اینك این منطقه حساس قبل از اشغال افغانستان بدست امریکا افتاد.

ترکیه نیز نیروهای‌کوماندوئي خود را در اختیار امریکا گذاشته که به پایگاه امریکا در ازبکستان انتقال یافته اند تا یکجا با قطعات خاص امریکا و ملیشه های ازبکستان، از طریق ترمز وارد افغانستان گردیده و شهر مزار را تصرف نموده و جنرال دوستم را در آن مستقر کنند.

در جمهوری اسلامي ایران با آنکه مقام رهبری آن، حمله امریکا را محکوم نموده و از مردم مظلوم افغانستان حمایت کرده است ولی عده ای موضع مغایر با موقف وی اتخاذ نموده و گفته اند که: حمله امریکا بر افغانستان فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است که باید با استفاده از این فرصت به روابط خود با امریکا بهبود بخشیده، و به ائتلاف ضد تروریزم برهبری امریکا بپیوندد و مثل اسلام آباد امتیاز بگیرد و سهم شایسته ای در ترکیب اداره بعدی افغانستان برای خود تدارك بیند.

ما اعتراضی بر این نداریم که ایران در پی بهبود روابط خود با امریکا باشد ولی این بهبود روابط نباید به بهای ویرانی مزید افغانستان، کشتار مردم بی‌گناه ما و اشغال کشور ما توسط امریکا باشد. برای ما حیرت آور است که این عده چرا پیآمدهای وخیم تسلط امریکا بر افغانستان را درك نمی کنند؟ چرا متوجه نیستند و یا عمداً از اعتراف به این حقیقت طفره می روند که ادامه جنگ در همسایگی ایران و استقرار نیروهای امریکایي در افغانستان بیش از هر کشور دیگری به ضرر ایران است و مصالح ملي ایران و امنیت منطقه را به خطر مواجه می کند؟ چرا از درك این حقیقت عاجز اند که تسلط بر افغانستان، امریکا را در موقعیتی قرار خواهد داد و غرور زمامداران قصر سفید را به آنجا خواهد رساند که هیچ نیرویی تاب ایستادگی در برابر سلطه کامل آن بر مجموع منطقه و حتی دنیا را نخواهد داشت، و کشوری چون ایران را که در لست سیاه و بعنوان حامی تروریزم درج کرده است هرگز نخواهد بخشید و به چیزی کمتر از تحمیل حکومت دست نشانده بر

ایران راضی نخواهد شد. این یك مغالطه قبیح است که عده ای در ایران می گویند: آیا ایران با برقراری روابط خوب با برخی از کشورهای اروپایی استقلال خود را از دست داد و یا به بهایی منافع ملي خود با این کشور ها کنار آمد؟! این استدلال، بی مایه است و یك مقایسه بی بنیاد. مقایسه کشورهای اروپایی با امریکا و برقراری روابط عادی اقتصادي با اروپا و صحه گذاشتن بر حضور نظامي امریکا در منطقه خیلی از هم تفاوت دارند. تنها افرادی آنرا یکسان می شمارند که جرأت انکار از حقایق را دارند!! مگر درست است که عزایم فرانسه و آلمان در مورد ایران را شبیه عزایم امریکا شمرد؟! امریکا به ایران به عنوان کشوری می نگرد که زمانی پایگاه نظامي این کشور در منطقه بود و پس از پیروزی انقلاب اسلامي آنرا از دست داد و همواره به فکر تسلط مجدد خود بر این کشور بوده، تلاش های گسترده ای برای اعاده تسلط خود بر ایران داشته، از جنگ علیه این کشور و کودتا ها برای سرنگونی رژیم حاکم حمایت کرده است.

اگر از دیدگاه دینی و مذهبی به قضیه بنگریم، حمایت از امریکا در برابر مردم مظلوم افغان و در برابر هر کشور اسلامي دیگر منافی ایمان و عقیده بوده و مترادف خروج از اسلام تلقی می شود. در مواردی که کشور اسلامي و ملت مسلمانی مورد هجوم مسلحانه نیروهای غیر اسلامي قرار می گیرد، بقیه مسلمانان نه این حق را دارند که بی تفاوت یا بی طرف باشند و نه این حق را که با قول و عمل، بطور مستقیم و غیر مستقیم، علنی و غیر علنی از چنین حمله ای حمایت کنند.

قرآن می فرماید:

لاتجد قوماً یؤمنون بالله و الیوم الآخر یوادون من حاد الله ورسوله.

هیچ گروهی را که به خدا و رستاخیز باور دارد چنان نخواهی یافت که با کسانی دوستی کنند که با خدا و پیامبرش دشمنی کرده است.

پیامبر علیه السلام می فرماید: من مشي مع ظالم لیقویه و هو یعلم انه ظالم فقد خرج من الاسلام.

هرکی با ستمگری همراهی کند غرض تقویه اش، با آنکه می داند او ستمگر

است، بی‌گمان که از دایره اسلام بیرون رفته است.

از نظر اسلام تجاوز بر افغانستان مثل تجاوز بر ایران است و دفاع از ملت مسلمان افغانستان بر هر ایرانی همانگونه فرض است که دفاع از ایران در برابر تجاوز اجنبی بر آنان فرض است.

ما تعجب می کنیم که عده ای در پارك های تهران برای کشته های حوادث نیویارك و واشنگتن شمع افروختند ولی برای هزاران کشته و زخمی افغان که در نتیجه بمباری های وحشیانه امریکا به خاك و خون کشانده شدند و ده ها هزار آواره های که خانه های گلی شان با خاك یکسان شده و به جستجوی سرپناه به کشور های دربسته همسایه خود سرازیر شده اند، نه شمع افروختند و نه شعار ضد جنگ و دفاع از صلح سردادند و نه به کسانی پیوستند که تظاهرات پرشکوهی در ایران و تمامی دنیا در تقبیح حمله امریکا بر افغانستان و حمایت از افغان های مظلوم داشتند. ما به تحلیل ها، تبصره ها و مقاله های آن عده روزنامه های ایرانی که ادعا می کنند آزاد و مستقل اند ولی بطور مستقیم و غیر مستقیم از کسانی نمایندگی می کنند که برای کشته های امریکا شمع افروختند، به امریکا حق می دهند بر افغانستان حمله کند و این نظریه منحط را تبلیغ می کنند که این حمله فرصت طلایی برای ایران فراهم کرده است، باید این فرصت را از دست نداد و از طریق همکاری با امریکا به روابط خود با این کشور بهبود بخشید!! این روز نامه ها برکسانی می تازند که حمله امریکا بر افغانستان را به حکم ایمان و عقیده خود محکوم می کنند و با مردم مظلوم و بی دفاع افغانستان بنابر عاطفه و ترحم انسانی اظهار همدردی می نمایند. اینها کشورهایی را می ستایند که در جنگ علیه افغانستان در کنار امریکا ایستادند و از افغان هایی ستایش می کنند که امریکا آنها را سربازان نیروی زمینی خود می خواند!! چه نفرت انگیز است حرف هایی که در ستایش از ستمگر مغرور و نکوهش از ستمدیده مقهور، دهن آلوده می کند و صفحه سفید کاغذ را سیاه.

از روزیکه حمله وحشیانه امریکا بر افغانسان آغاز شده است، برخی از روزنامه های ایرانی بجای آنکه این حمله غیر انسانی و ظالمانه را محکوم کنند و

از مردم مظلوم افغانستان بدفاع بپردازند، از یکسو با تحلیل ها و تبصره های جانبدارانه خود اقدام امریکا را موجه جلوه می دهند و آنرا مبارزه برضد تروریزم و اقدام تلافی جویانه مشروع می خوانند و از سوی دیگر بر کسانی می تازند که این حمله را تقبیح می کنند و پیآمدهای آنرا برای تمامی منقطه وخیم می خوانند. این روزنامه ها از گروه هایی حمایت می کنند که از حمله امریکا استقبال نموده و به امریکا اطمینان داده اند که حاضرند در کنار سربازان امریکایي علیه ملت و کشور خود بجنگند. گروه هایی که رئیس جمهور و وزیر دفاع امریکا در کنفرانس های مطبوعاتی خود در باره آنها می گویند که امیدواریم این گروههای افغانی چون نیروهای زمینی ما عمل کنند، ایشانرا کمك می کنیم و با بمباردمان خطوط مقدم طالبان، راه را برای پیشروی آنان بسوی پایتخت و شهرهای بزرگ باز می کنیم!

در صفحات برخی از این روزنامه ها پس از این روز بطور مکرر شاهد نوشتارهایی هستیم که علیه بنده بنشر رسیده است. اکثر آنها شبیه دشنام نامه هایی است که انسان شریف از جواب گفتن به آن نیز احساس شرمندگی می کند. نمی‌دانم جز دفاع از مردم مظلومم و تقبیح تجاوز وحشیانه امریکا برکشور چه گناهی را مرتکب شده ام که باعث تحریك خشم نویسندگان این دشنام نامه ها شده است؟!

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

بر درد هاي امت اشك بريزيم

انسان، هرگاه وضعيت موجود امت را با دوران مجد و عظمت گذشته اش مقايسه ميكند، دوران سربلندي امت را كه بر همۀ دنيا از لحاظ فكري و اخلاقي و بر قسمت اعظم زمين از لحاظ سياسي و نظامي حكومت ميكرد، كشور بزرگ و امت عظيم و نيرومند و فاتحي از يك درالخلافه رهبري مي گرديد و كسي را در دنيا توان مقابله با آن نبود و احدي جرأت نمي كرد به مسلمان عادي، در يك گوشه دور افتادۀ دنيا، تحقير و توهين روا دارد وبر او تجاوز كند، براي دفاع از آبروي يك زن مسلمان لشكر هاي بزرگي بحركت مي افتاد و تا انتقام نكشيده و متجاوز را بجايش ننشانده بودند آرام نمي گرفتند و بر نمي گشتند. مسلمان در هرگوشۀ دنيا سربلند و عزيز بود و براي همه الگوي شرف و آزادي.

زمانيكه دوران تابناك جلال و عظمت و سربلندي و عزت را با وضع دردناك فعلي مقايسه كنيم بايد از ديده ها بجاي قطرات اشك خون بريزيم و بر عاملين اين فاجعه بزرگ و دردناك ترين سانحه تاريخ نفرين بفرستيم.

وقتي بجاي كشور بزرگ اسلامي كشور هاي كوچك كوچكي را مي بينيم كه هريكي تحت سيطرۀ يكي از كشور هاي بزرگ چون مستعمره، چون پايگاه نظامي، چون بازار فروش اسلحه، چون ماركيت براي عرضه مصنوعات، چون دست نگر، عقب مانده، جهل زده، در همه چيز محتاج ديگران، و مايه تمسخر.

و وقتي قبله اول مسلمانان را در اشغال يهود مي بينيم و كشور هاي اسلامي را مصروف درگيري هاي داخلي، استمداد از اجنبي عليه همديگر، اسلحه مي خريم نه براي دفاع از حريم اسلام و در برابر دشمن، بلكي براي جنگ با برادر، با مسلمان ديگر، با همسايه خود، با كسيكه در زمان سربلندي، اتباع يك كشور و اعضاي يك امت بوديم.

كشور هاي اسلامي بمحاصره كشانده مي شوند، به حمله و تجاوز تهديد مي گردند، ولي ما يا ساكتيم، يا به نفع اين محاصره ها و تحريم رأي ميدهيم و يا تجاوزات را تائيد ميكنيم.

كشوري را سراغ نداريم كه بگويد: ما با محاصره عراق موافق نيستيم و به قرار هاي امريكائي و ملل متحد وقعي نميگذاريم. محاصره ليبيا را محكوم مي كنيم، تهديد امريكا عليه ايران را تقبيح مي نمائيم. امريكا حق ندارد بعنوان وصي و قيم دنيا و ژاندارم بين المللي، اراده اش را بركشور هاي ديگر تحميل كند و حق تصميم در اين مورد را به خود اختصاص دهد كه چه كشوري مي تواند سلاح اتمي داشته باشد و چه كشوري نميتواند !! اگر اسرائيل ميتواند اسلحه اتمي توليد كند، اگر هند حق دارد اسلحه اتمي داشته باشد، چرا پاكستان، ايران و عراق از اين حق محروم باشند. دليل اين برخورد دوگانه، تحقيرآميز و مغاير عدالت و نا برابري چيست؟ آيا دليلي جز ضعف و بيچارگي مسلمانان، ناشي از اختلاف شان، وجود دارد؟

اگر ايران مورد تهديد قرار مي گيرد، رقبايش در كشور هاي اسلامي، بجاي آنكه اين تهديد را عليه خود بشمارند، و متوجه شوند كه بعد از ايران نوبت آنان فرا خواهد رسيد بر عكس شادمان ميشوند.

اگر عراق، ليبيا و سودان مورد مواخذه قرار ميگيرند و در لست مغضوب عليهم گرفته مي شوند، كشورهاي حريف اينان در جهان اسلام از آن استقبال مي كنند.

ايران از حملۀ امريكا بر افغانستان و عراق نه تنها حمايت كرد بلكه امريكا را در اشغال كابل و بغداد به حدی كمك كرد كه بدون اين كمك اشغال كابل و بغداد برای شان ممكن نبود، مسئولين ايراني به جای اينكه از اين خيانت تاريخي احساس

خجالت و شرمندگي كنند برعكس بر همكاري و تعاون شان با امريكا مباهات نموده و در كنفرانس های مطبوعاتي و خطبه های نماز جمعه به آن اعتراف می كردند و اظهار می داشتند كه به اين نوع همكاری ها در هر جائي ديگر آماده اند!!

ما چرا نميتوانيم علي الاقل براي نجات از تحقير و تذليل، براي دفاع از حريم اسلام، براي دفاع از مقدسات خود و براي آزادي قبله اول مسلمانان دست بهم بدهيم ، اختلافات داخلي خود را فراموش كنيم و عليه دشمن مشترك جبهه متحد بسازيم؟

اگر كشورهاي اسلامي اختلافات خود را كنار بگذارند، يكي بر تحقير و تذليل ديگري توسط دشمن شادمان نشوند، براي دفاع از حريم اسلام جبهه متحد بسازند هم اسرائيل را بجاي خود خواهند نشاند و قدس را آزاد خواهند كرد و هم پوز امريكا را به خاك خواهند ماليد و دنيا را از شر اين مادر فساد نجات خواهند داد.

اگر ملت مجاهد افغان توانست اتحادشوروي را با شكست مواجه سازد، در هر ملت مسلمان ديگري نيز اين توان و شايستگي وجود دارد كه در برابر دشمن بايستد و دست آوردي شبيه به دست آورد افغانان در مقاومت داشته باشد.

بدون شك اگر يك كشوري به نمايندگي از مجموع امت وارد جنگ شود و كشور هاي ديگر، پول زكات خود را براي تمويل جبهه مقاومت در اختيار اين كشور بگذارند، براي پيروزي امت و نجات ازاين تحقير و تذليل كفايت خواهد كرد.

ولي آيا كسي هست كه چنين تصميمي بگيرد، ابتكاري بكند، براي توحيد امت اقدام نمايد، مليت گرايي را كنار بگذارد، تعصبات مذهبي و قومي را تحريم كند، خود را در راه خدا و دين وي و سربلندي امت وقف كند؟

امت در انتظار چنين قيادتيست و جهان اسلام چشم براه چنين كشوري. اگر امت متحد مي بود، نه مشكل افغانستان را ميداشتيم و نه مشكل فلسطين، تاجكستان، بوسنيا، الجزائر، كشمير، چچين ، برما....

همۀ اين مشكلات ناشي از آن است كه امت يتيم است، ولي و سرپرست ندارد، مدافع و پاسدار ندارد، به كاسۀ طعام چربي مي ماند كه از هر سو براي بلعيدنش دست ها دراز شده است، چون مال بدون وارث، چون باغي كه ميوه اش رسيده ولي

چون دیوارهایش فروریخته هر رهروي می تواند سبدش را از میوه های آن پر کند.
امیدواریم پایان این دوران سیاه و تاریك نزدیك باشد و روزي بزودي فرا رسد که امت اسلامي سربلندي و عظمت گذشته اش را باز یابد و مقام رهبري عالم را بدست آورد.
تحقق این آرمان بزرگ حتمیست، ببینیم خدای قدیر و حکیم بدست پرتوان چه کسي و توسط کدام ملتي این وعده محتوم خود را تحقق مي بخشد.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

نامه سركشاده به سران كشور هاي اسلامي

به شما سروران امت پر جلال و بزرگ !!
به شما وارثان تمدن عظيم و بي نظير !
به شما رهبران پنجاه و پنج كشوريكه زماني از يك پايتخت در شهر كوچك مدينه (برابر با يك ناحيه شهر هاي امروزي) اداره مې شد ولي اين شهر كوچك، كه نه قصرهاي مجلل داشت و نه ساختمان هاي چند طبقه اي، محور همۀ دنيا بود و سرنوشت همۀ عالم در اينجا رقم مې خورد!
به شما رهبران هزار و دوصد مليون مسلمان !
به اجلاس تان در تهران، اميد هاي بزرگي بسته بوديم، انتظار داشتيم هشتمين اجلاس سرنوشت ساز باشد ، به دو دليل:
۱ - شايد يكه تازي هاي امريكا پس از زوال اتحاد شوروي و برخورد تحقير آميزش با مسلمانان و ناكامي سياست هاي اتكاء بر امريكا ، همه را بر آن واداشته تا براي دفاع از عزت امت و داشتن جايگاه آبرومند در جهان، قدمهاي مؤثري براي توحيد امت و بر خورد با قضايا به عنوان يك بلاك بزرگ نيرومند تصاميم جدي اتخاذ شود.
۲ - تجارب تلخ اختلافات، وابستگي به غير، دوري از اسلام، پناه بردن به روش هاي غير اسلامي و ... همه را متوجه آن ساخته است تا به اصل خود برگردند.

اجلاس پرشکوهي بود، در نوع خود بي سابقه، فضايش گرم و دوستانه، فيصله هايش جامعتر از گذشته، کسانيکه سايه همدېگر را با توپ مې زدند، باهم نشستند، دست دوستي بهم دادند و حرف هاي همدېگر را با حوصله مندي شنيدند، ولي اجازه بدهيد از شما بپرسم:

آيا ممکن نبود از اين فرصت تاريخي در رابطه با قضاياي بزرگ سرنوشت ساز امت استفاده بعمل می آمد، چند مورد را حساب مې کنم:

۱ - امت از ناحيه اختلافات شديد مذهبي به سختي رنج ميکشد، اين اختلافات متناسب با عودت مردم به دين، بيش از پيش تشديد ميگردد، از شکل تعصب مذهبي بيرون رفته، بصورت جنون مذهبي درمي آيد، همين حالا در برخي از کشور ها، اين اختلافات بجاي رسيده که افراد يك گروه بر ديگري در مسجد و در اثناي نماز حمله مې برند و بر صفوف مزدحم نماز گذاران با کلشنکوف ضربه نموده، نارنجك پرتاب ميکنند و صحن مسجد را به خون اشخاص بيگناه سرخ می کنند، از اين کار نه تنها احساس گناه نميکنند بلکي بر موفقيت خود می بالند و خود را مستحق ثواب می شمارند! انجام اين درگيري ها ونتائج دردناکي که براي امت تحويل خواهد داد کاملاًهويداست!!

در برخي ديگري از کشور ها مې بينيم که استبداد خشن مذهبي در آن حاکم است. اقليت هاي مذهبي از تمامي حقوق اسلامي و انساني خود محروم اند، عضويت در پارلمان و کابينه واشتغال در پست هاي رده بالاي دولتي را که بگذار، حتي در استخدام آنان بعنوان مامور و مستخدم نيز احتياط بخرچ ميدهند !!

چرا يك قدم جدي در جهت تقارب و سپس توحيد مذاهب برداشته نشود؟ به اين شرح:

الف: جلسه سران کشور هاي اسلامي هيئت با صلاحيتي را که علی الاقل شامل نمايندگان کشور هاي مصر، سعودي، ايران، پاکستان و اندونيزيا باشد، مؤظف کند و صلاحيت اقدامات عملي براي توحيد مذاهب را به آنان بسپارند.

ب: اين کميسيون مجمع صدنفري علماي غير متعصب و متبحر در علوم ديني و دانشمندان معتبر و وارد در علوم ديني، اجتماعي را که از همۀ فرقه ها و گروههاي

مذهبي و سياسي نمايندگي كند ، با هدف توحيد مذاهب منعقد بسازد .
ج : مجمع مذكور نخست از پيروان تمامي مذاهب بزرگ اسلامي بخواهد كه :

- در گيري هاي مذهبي را متوقف سازند.
- از تبليغات سوء و مخاصمانه عليه همديگر خود داري ورزند.
- از اعمال تبعيض و تعصب عليه اقليت ها اجتناب كنند.
- نماز يكي در اقتداي ديگري را جائز بشمارند.
- براي اين منظور از سران كشور هاي اسلامي بخواهند كه در جريان اجتماعات شان همه در يك صف دراقتداي رهبر كشور ميزبان نماز با جماعت اداكنند.

ثانياً اين مجمع با استفاده از همۀ تفاسير معتبر و در روشنايي تحقيقات علمي چند قرن گذشته، تفسير واحد و متفق عليه از قرآن بعمل آرند و اين تفسير بعنوان يگانه تفسير قابل تمسك براي تمامي مذاهب اعلان گردد و به نشر آن به پيمانه وسيع اقدام شود. با وجود احترام عميق به مساعي جميله مفسرين محترمي كه هريكي به تنهايي به تفسير قرآن پرداخته و خدمات شايسته و قابل قدري نموده اند ، براي رفع اختلافات همۀ اين تفاسير گذشته فردي ممنوع الطبع اعلان شود. گويا در رابطه با ارائه تفسير واحد كاري صورت گيرد شبيه به اقدام عاقلانه و مدبرانه عثمان رضي الله عنه در رابطه به توحيد نسخه هاي متعدد قرآن، انتخاب يك نسخه و نشر وسيع آن و كنار گذاشتن بقيه نسخه ها و جلوگيري از اختلاف رأي خطرناك و داراي عواقب وخيم.

اين مجمع توافق نمايد كه پس از اين احدي حق ندارد به تنهايي به تفسير قرآن بپردازد ، تفسير قرآن و تجديد نظر در آن از وظايف مجمع بزرگ، معتبر و شامل علماي مشهور و متقي و نماينده تمامی امت شمرده شود.

پس از توحيد تفسيرها ، روايات قابل تمسك همۀ مذاهب در روشنايي همين تفسير بررسي گرديده هرچه با آن تصادم كند كنار گذاشته شود و كار تنقيح روايات در پرتو همين تفسير صورت گيرد ، روايات غير مؤثق، ضعيف و موضوعي و نظرات شخصي تحت عنوان تفسير و مستند به روايات غيردقيق از كتب روايات ما زدوده

شود.

۲ - آيا اين ضروت احساس نميشود كه تعارض نظام هاي سياسي در جهان اسلام را بايد از ميان ببريم، با وجود ادعاي پيروي از دين واحد، چرا شاهد نظام هاي گوناگون سياسي، اجتماعي و اقتصادي در جهان اسلام هستيم؟ در حاليكه معتقديم دين اسلام چون سائر اديان نيست كه تنها به بعد معنوي و روحي انسان اعتنا داشته سائر ابعاد زندگي فردي و اجتماعي انسانرا مهمل گذاشته و به صوابديد انسان محول كرده است، بلكه اسلام در رابطه با همۀ ابعاد زندگي انسان هدايات روشن، جامع و كاملي دارد، چه شده كه با وجود هدايات قاطع و روشن اسلام، ما داراي اين همه نظام هاي متعارض و متضاد همدبگر هستيم ؟ در يك كشوري ديكتاتوري فردي، در ديگري استبداد خانوادگي و قبيلوي، در آن ديگري استبداد مذهبي و حزبي، در يكي اصلاً شورى بطور شكلي و سمبوليك نيز وجود ندارد، در ديگري شورى فرمايشي وانتصابي، در آن ديگري شورى منتخب ولي بر فرق آن و حاكم برآن شوري هاي انتصابي ديگري !! در يكي فرد واحد هم قانونگذار است و هم مجري قانون، در ديگري حزب و گروه واحدي زمام امور را بطور كامل در دست دارد، ملت نه نقشي در انتخاب زعيم دارد، نه حق اظهار رأي در رابطه با وضع مقررات ولوائح و قرارداد هاي اجتماعي و چگونگي تصرفات شان در اموال مربوط به ملت، زمامدار ميتواند در حق ملت هرچه بخواهد روا دارد، بهر سو بخواهد ببرد، بهركي بخواهد بفروشد، نه از محاسبۀ خدا بيمي دارد و نه ملت را مستحق پرسش و خود را ملزم به پاسخ مې شمارد.

آيا ممكن نيست براي خاتمه بخشيدن به اين حالت تأسف آور و متعارض با روح اسلام اقدام دلسوزانه وقاطع بعمل آريم؟ به اين شرح:

سران كشور هاي اسلامي، هيئت با صلاحيتي را توظيف كنند تا طرح قانون اساسي نمونه اسلامي براي نظام سياسي، اجتماعي و اقتصادي را از طريق مجمع علما و دانشمندان فوق الذكر به تصويب برساند، اجلاس سران كشور هاي اسلامي با آن توافق كند و فيصله نمايند كه در جريان ده الي بيست سال آينده همۀ كشور هاي عضو سازمان كنفرانس اسلامي نظام هاي سياسي و اجتماعي و

اقتصادي شانرا مطابق به این طرح عیار می سازند. در طرح مذکور باید چند نقطه اساسي حتماً مراعات شود.

الف : با صلاحیت ترین مرجع تصمیم گیري باید شورای ممثل ملت باشد.

ب : اعضاي شوری باید وکلا و نمایندگان مردم بوده، توسط مردم و در نتیجه انتخابات آزاد انتخاب گردند.

ج : (اقتدار) امانت مردم و تشخیص (اهل این امانت) حق و واجب مردم تلقي گردد. سلب این حق مسلم از مردم و غصب اقتدار از طرق دیگري جز موافقه مردم و مراجعه به آراء شان، عمل ناجائز و خلاف اسلام شمرده شود.

د : شوری مرجع واحد و نهایي وضع مقررات و لوائح، تصویب سیاست ها، تثبیت بودجه دولت و تحدید تشکیلات اداري پذیرفته شود.

هـ رئیس دولت و رهبر کشور مستقیماً توسط مردم انتخاب گردد و در رأس قوه اجرایي قرار داشته وظیفه اش اجراي قوانین و مقررات و تصرف در بودجه مشخص دولت و تعمیل فیصله هاي مجلس بوده، نه حق وضع مقررات را داشته باشد و نه صلاحیت عدول از فیصله هاي مجلس را.

و : قوه قضائیه علاوه بر حل و فصل منازعات قضایي و حقوقي، حیثیت نگهبان قانون را داشته، انطباق مقررات با قانون اساسي، و بررسي اعتراضات بر مغایرت قرار ها و فیصله ها با قانون اساسي از صلاحیت هاي مجلس اعلي قضا محسوب گردد.

به این ترتیب هر یکي از کشور هاي اسلامي داراي یك مجلس نیرومند، منتخب و ممثل واقعي مردم گردیده، از مشکلاتي که تعدد مجالس تصمیم گیري باعث میشود، جلوگیري بعمل آمده، داراي رئیس دولت منتخب و قوه اجرایي مورد اعتماد ملت بوده، از شر تعدد نهاد هاي اجرایي مستقل نجات یافته، براي نظارت بر عملیه قانون سازي و جلوگیري از مقررات مغایر قانون اساسي، داراي مجلس اعلاي قضایي خواهد بود.

تا رسیدن به این هدف، کشور هاي اسلامي بر چند مطلب اساسي توافق کنند:

الف : وضعیت موجود در کشور هاي اسلامي را هر چند دردناك است بعنوان

واقعيت هاي موجود بپذيرند.
ب : از هر نوع مداخله در امور همد يگر خود داري ورزند.
ج : سازمان كنفرانس اسلامي را تا سطح شبيه اتحاديه اروپا ارتقاء دهند و از آن سازمان فعال تر و مؤثر تري بسازند.
د : بر بازار مشترك با هم توافق كنند.
هـ : سياستي وضع كنند كه در نتيجه آن تا ده سال آينده، كشور هاي اسلامي داراي كرنسي (واحد پولي) مشترك گردند.
و : اقداماتي صورت گيرد كه در نتيجه آن ضرورت ويزه ميان كشور هاي اسلامي تا پنج سال آينده منتفي شود.
ز : بر تشكيل محكمه باصلاحيت بين الدولي باهم توافق نمايند و تا چند سال آينده آنرا عملاً تأسيس كنند و بعنوان مرجع معتبر حل و فصل منازعات خود بپذيرند.
ع : بر دفاع مشترك تعهد نمايند و تعرض بر هر كشور اسلامي را تعرض بر مجموع جهان اسلام تلقي كنند و تا ده سال آينده اردوی نيرومند مشترك شبيه ناتو تشكيل دهند.
ط : عجالتاً از قرارداد خريداري اسلحه و فروش نفت و گاز با كشور هائيكه با مسلمانان درگيراند و يا نيروهاي محارب را كمك مي كنند، مشتركاً خود داري نمايند.
ی : بر موضعگيري واحد براي آزادي قدس شريف و همۀ سرزمينهاي اشغالي به توافق برسند.
ك : مطالبه تغيير در ساختار ملل متحد و شورای امنيت اين سازمان و لغو امتياز حق ويتوي پنج كشور غيراسلامي و جلوگيري از سلطه آنان بر اين سازمان و تأكيد بر حضور كشور هاي اسلامي در شوري امنيت ملل متحد، متناسب با حضور شان در اسامبله عمومي ملل متحد و متناسب با تعداد مجموعي مسلمانان كره زمين، يعني يك چهارم باشد.
مگر شرم آورنيست كه هزار و دوصد مليون مسلمان در شورای امنيت يك نماينده دائمي نيز ندارد؟ ولي كشورهای انگلستان و فرانسه كه از خيلي كشور هاي

اسلامي از لحاظ زمين و نفوس كوچك تر اند عضو دائمي اين شورى و داراي حق ويتو باشند.
ل : با تحريم ها و محاصره هاي اعمال شده عليه كشور هاي اسلامي مقابله صورت گيرد.
بدون شك اگر سران كشور هاي اسلامي اقدامات سريع و جدي در جهت توحيد امت و نجات از اين وضع بعمل نيارند با عواقب بد تر از امروز مواجه خواهند شد.
گمان نكنند كه با محافظه كاري، دفاع از وضع موجود و مقابله با تحولات مثبت، ادامه اقتدار خود و پايداري وضع حاكم را تضمين خواهند كرد، دنيا با سرعت زياد بسوي نفي مرزها و نفي نظام هاي استبدادي پيش ميرود، امكان ندارد نظام هاي غير مردمي تا بيست سال ديگري دوام كنند، چه بهتر كه آنرا بدست خود به نفع امت تغيير دهيم و آنرا در قالب اسلام بريزيم.
چنانچه كمپني هاي بزرگ، جاي كمپني هاي كوچك را ميگيرد، و كمپني هاي كوچك براي بقاي خود مجبور اند در شركت هاي بزرگ مدغم شوند، همچنان كشور هاي كوچك ناچار اند براي بقاي خود متحد شوند، اگر كشور هاي مختلف اروپايي با وجود اختلاف در دين و مذهب و زبان و نژاد، بسوي اروپاي متحد و بزرگ به سرعت پيش ميروند و جريانات سياسي، اجتماعي و اقتصادي عصر، اين حركت بسوي يكپارچگي و وحدت را بر آنها تحميل ميكند، كشور هاي اسلامي نيز براي بقاي خود چاره ای جز آغاز حركت سريع، تند و جدي براي وحدت ندارند.
در غيرآن اگر امروز ۹۰% جنگ هاي داخلي، درگيري ميان كشور ها، بې امنيتي، بې ثباتي، فقر، جهل، فرارسرمايه ها، فرار استعداد ها... در جهان اسلام است وكشور هاي اسلامي به بازار فروش اسلحه و ماركيت مصنوعات ديگران تبديل شده، با ادامه اين وضع در آينده نه چندان دور، صد در صد اين مصائب را در جهان اسلام شاهد خواهيم بود و با وضع نهايت بد تر از امروز مواجه خواهيم شد.
آيا ما از سران كشور هاي اروپايي خجالت نمي كشيم؟ آيا شرم آورنيست كه امريكا با پنجا و دو ايالتي كه هر يكي بزرگتر از خيلي كشور هاست بعنوان كشور واحد عمل ميكند وامروز به فكر آقايي بر همۀ دنياست و ما افراد يك امت وسرنشينان

کشور بزرگ اسلامي به پنجا و پنج کشور تقسیم شده ایم و بسوي تقسیم بیشتر جلو میرویم؟
اگر شما قادرید امت را از این وضعیت دردناك نجات بدهید و مجد و عظمت گذشته اش را با یك تصمیم قاطع، مدبرانه و مؤمنانه اعاده کنید، اگر این کار را نکیند آیا ظلم وجفاي نا بخشودني ای را مرتکب نشده اید.؟؟

والسلام علی من اتبع الهدی
حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

بیان

وَ لَوْ لا دَفْعُ اللّه النّاس بَعْضهُم بِبَعْضٍ لهُدّمَت صوَامِعُ وَ بِيَعٌ وَ صلَوَتٌ وَ مَسجِدُ يُذكرُ فِيهَا اسمُ اللّهِ كثِيراً وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إِنّ اللّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ* الحج: ۴۰

موضوعات:

- په جهاد ټینګار او په بریا باور
- له طالبانو او القاعده سره د ګډې جبهې تردید
- د بهرنیو فوځونو تر کامل او بلاقید او شرط وتلو پورې د جهاد په دوام تأکید

متن:

افغاني مجاهدینو له خپل رب سره تعهد کړی چې امریکایان به د روسانو په څېر له خپل هېواد نه وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی چې ترڅو ئې خپل هېواد نه وي آزاد کړی او اشغالګر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې څخه نه وي ایستلي وسله به په ځمکه نه ږدي او دښمن به یوه شېبه هم آرام نه پرېږدي. امریکایان دې په دې پوه شي چې نه له آزادي غوښتونکو افغانانو سره خپله ستونځه د بمباریو، ترور او وژنو له لارې حل کولی شي او نه له ټول اسلامي امت سره خپل بې شمېره مشکلات په عراق د برید له لارې او د اسرائیل د حمایت او په اسلامي هېوادونو کې د مزید نظامي اډو د جوړولو او د استبدادي، مفسدو او لاس پوڅو حکومتونو د تپلو او حمایت له لارې. د حل یوازې یوه لار په مخکې لري: او هغه دا چې په اسلامي نړۍ او په زیرمو ئې له سلطې نه لاس په سر شي، د

لاس پوځو وطن پلورونکو واکمنانو له حمایت نه ډډه وکړي او مسلمانانو ته د پتمن، آزاد او خپلواك ژوند او د خپلې خوښې نظامونو د جوړولو موقع ورکړي. که په عراق مخکنۍ حمله د القاعدې د پیدایښت پیلامه شوه، نو د افغانستان له جګړې او په عراق له بل برید نه هم فقط د همداسي او تر دی نه د سترو لانجو راپیدا کېدو انتظار وکړئ.

دا باید یو ځل بیا ټولو افغانانو ته په ډاګه کړو چې ترڅو زمونږ په ګران هېواد امریکایان حکومت کوي او پردي ځواکونه زمونږ په هېواد مسلط وي، مونږ له مؤقتې اداري او هیڅ افغاني ډلې سره، حتی له هغې سره چې ستر ستر ملي خیانتونه او تاریخي جنایتونه ئې کړي وي، د جنګ اراده نه لرو، نه غواړو خپل وخت، امکانات او فرصتونه له دوی سره په بې فایدی نښتو کې ضایع کړو. اوس یوازې د یرغلګرو ځواکونو په ضد په مسلسل او نه ستړي کېدونکي جهاد تأکید کوو او ټول دې جهاد ته رابلو. اوس باید ټولو ته معلومه شوې وي چې امریکا د طالبانو او القاعدې له ځپلو نه علاوه نور شوم مقاصد درلودل، د افغانستان دائمي اشغال د دوی لومړی ناولی مقصدوو او دا جګړه په حقیقت کې د بل صلیبي جنګ مقدمه وه.

مونږ له طالبانو سره د دوی د اقتدار په وخت کې ونه جنګېدو، که څه هم دا کار مو کولی شو او ډېرو هېوادونو هم غوښتل چې مونږ په هغې جګړې کې ښکیل شو، د بې دریغه مرستو وړاندیزونه ئې هم کول، خو مونږ هغه جګړه د اسلام او د خپل مسلمان ولس په ګټه نه ګڼله، اما اوس او د امریکائي ځواکونو په لاس د هېواد له اشغال نه وروسته، له جهاد نه پرته د حل بله لار نه ګورو، دښمن ټولې لارې زمونږ په مخ ټرلې دي. دا جهاد باید تر هغه ادامه وکړي چې ټول بهرني ځواکونه له هېواد نه ووځي او د افغان ولس له خوښې سره سم اسلامي حکومت جوړ شي.

دا هم باید واضح کړو چې مونږ نه مخکې له طالبانو سره کومه معاهده درلوده او نه اوس. که څه هم اوس د ټولو مجاهدو او آزادي غوښتونکو ځواکونو ترمنځ د یوې متحدې جبهې جوړېدل تر بل هر وخت نه زیات ضروري ګڼو خو متأسفانه داسي یوه جبهه د ځینو خاصو عواملو په وجه تراوسه نه ده جوړه شوې. د داسي

جبهې د جوړېدو په هکله چې کوم تبلیغات شوي حقیقت نه لري. روان عملیات د آزادي غوښتونکو باایمانه مجاهدینو په ځای، طالبانو، القاعدې او له دوی سره جوړې شوی کومې مزعومی جبهې ته منسوبول یا د بې خبرۍ نښه ده یا د بدغرضۍ. نه عملاً داسي کومه جبهه شته او نه طالبانو او القاعدې د دغو عملیاتو دعوی کړې!! موږ له ټولو افغانانو نه غواړو چې له هغو اتلو مجاهدینو سره لاس یو کړي چې د بهرنیو ځواکونو د بلاقید او شرط، فوري او کامل وتلو او په آزاد او خپلواك افغانستان کي د ملت د خوښې اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پیل کړی. د دوی صادقانه ملګرتیا او رښتونی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دی.

زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چې امریکائي ځواکونه له وتلو نه پرته بله هیڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، د دنیا او آخرت ذلت او سپکاوی به د هغه چا په برخه وي چې له کفری یرغلګرو ځواکونو سره ئې دا اسلام او خپل مظلوم او ځوړېدلي ولس په ضد ملګرتیا وکړه. باید په دې پوه وو چې دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دی چې کوم ځواك نړۍ له تباهۍ سره مخامخ کړي الله ئې حتماً نسکوروي او نړېوال د هغه له شر نه ژغوري، د همدې الهي سنت په اساس موږ په دې باور لرو چې امریکا به د شوروي اتحاد په څېر په زوال محکومیږي، ښایي الله تعالی اراده کړې چې د دې درېیم (شین سترګې ډایناسور) زوال هم د افغانستان په غرونو او سردرو کي پیل کړي او له نسل نه ئې (خړ سترګی چرموښکی) جوړه کړي، د ده د بریتانیائې پلار او روسي ورور په څېر.

مرګ پر امریکا او ملګرو ئې

ژوندي دي وي د اسلام د لاري زړه ور مجاهدین

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۱۱۱۰۱۱۸

بسم الله الرحمن الرحیم

بیان

موضوعات:

- په عراق حمله
- که له ټول عراقي ولس نه لس دولس زره مجاهدین چریکي عملیاتو ته تیار شي، امریکا ته ماتې ورکولی شي.
- د عراق ولس دې د افغان مجاهدینو لار غوره کړي.
- د امریکا له شر نه د اسلامي امت او د ټولې نړۍ د ژغورلو چاره.
- مجاهدینو ته توصیه.
- د امریکا د خارجه چارو د وزارت د وروستۍ پریکړې په هکله زمونږ عکس العمل.

متن:

د امریکائي ځواکونو له پراخو تیاریو او د امریکائي چارواکو له جنګ غوښتونکو څرګندونو نه معلومیږي چې دوی په هر صورت او د ټولې نړۍ له مخالفت سره سره په عراق حمله کوي. د کارتر د وینا مطابق بش د عراقی رژیم د نسکورولواو د عراق د اشغال په تبی اخته شوی، هغه غواړي د یوه بل صلیبي جنګ د فاتح لقب وګټی!

مونږ په دې باور یو چې د عراق جګړه د هغې صلیبي جګړې بل پړاو دی چې د بش اداړې له افغانستان نه پیل کړه، فرق صرف په دې کې دی چې د صلیبیانو د مخکنیو جګړو په دوران کې اسلامي امت داسې مشران درلودل چې اسلام ته وفادار وو او دښمن ته تسلیم نه شول ئې د پیغور خبره ګڼله، هلته اسلامي امت د

نورالدین زنګي او صلاح الدین ایوبي په څېر داسي مشران درلودل چې د اسلامي امت هغه شاځلمیان راغوندې کړي چې د اسلام له عزت نه د دفاع په خاطر هري قربانۍ ته چمتو وو، متأسفانه اوس ئې مشران د مصر د فاطمیانو په څېر له صلیبیانو سره د مسلمانانو په ضد په دې صلیبي جنګ کي مرسته کوي، امریکایانو ته په اسلامي ملکونو کي نظامي اډې ورکوي او په اسلام دردېدونکي مسلمانان د تروریست په نامه نیسي او امریکایانو ته ئې تسلیموي. که دغه بې همته مشران نه وی او د اسلامي امت په عزت د لوبې کولو او د خپل ولس د خرڅولو مجال ئې نه درلودی، نو په اسلامي امت کي اوس هم د دې اهلیت او کفایت شته چې په مېړانه د ټولو ګوابنونو مقابله وکړي او د اسلامي امت له عزت او خپلواکۍ نه دفاع وکړي، په اسلامي امت کي د هغو سرتېرو شمېر ډېر زیات دی چې د امریکا په وړاندي د ودرېدو همت او جرأت لري او د اسلام په خاطر هري قربانۍ ته چمتو دي. زه باور لرم چې که یوازي د عربي هېوادونو مشران خپلو خلکو ته اجازه ورکړي چې له قدس او عراق نه د دفاع په خاطر د رضاکارو مجاهدینو په حیث نومونه ثبت کړي او لومړۍ کرښې ته ولاړ شي نو دومره سرتېري به جهاد ته ملا وتړي چې هم به قدس آزاد او د صهیونستانو د سلطې ټغر ټول کړي او هم به د امریکائي چارواکو د کبر او غرور غاړه ماته کړي.

مورږ د عراق مسلمان ولس ته وایو: وارخطا کېږي مه، تاسو کولی شئ د امریکایانو مقابله وکړئ، امریکائي ځواکونه په سترو سترو اهدافو له وحشیانه بمباریو نه پرته بل څه نه شي کولی، د دوی فوځیان ډېر جبون او ډارن دي، له مرګ نه سخت وېرېږي، د مخامخ جنګ بډوګی نه لري، که له ټول عراقي ولس څخه یوازي لس دولسه زره مجاهدین هم مقابلې ته چمتو شي د امریکا د سل زره فوځ داسي مقابله کولی شي چې په عراق له حملې نه ئې پښېمانه کړي، د افغانانو روان مقاومت ستاسو لپاره ښه مثال دی، تاسو ته اطمئنان درکوو چې مورږ به امریکائي ځواکونه د شوروي اتحاد د ځواکونو له برخلیك سره مخامخ کوو، تاسو راشئ وګورئ چې امریکائي فوځونه اوس په افغانستان کي له څنګه بد وضعیت سره مخامخ دي، دا په داسي حال کي چې د دې هېواد حکومت هم د امریکا لاس پوڅی دی او زمورږ

ګاونډي هم د امریکایانو مرسته کوي. له دې ناحیې ستاسو وضعیت زمونږ په نسبت ډېر ښه دی.

د امریکا له شر نه د اسلامي امت او ټولې نړۍ د ژغورنې لپاره د دریو خبرو ضرورت وو:

- په امریکا کې کوم بریژنیف راپیدا شي.
- د امریکا فوځ، د شوروي اتحاد په څېر، په یوې اوږدې جګړې کې ښکیل شي.
- د افغانانو په څېر کوم مؤمن او مجاهد قوم ئې مقابلې ته ملا وترې.

دا دی لومړی شرط ترسره شو، دا خلا د جورج بش په راتلو سره ډکه شوه، دی د بریژنف په پل ګام ږدي او د هغه ناکام سیاستونه پلې کوي. دوهم شرط هم ترسره شو، امریکائي ځواکونه د افغانستان په جګړې کې ښکیل شول، په عراق باندي د حملې په صورت کې به مضاعف شي. درېیم شرط هم پوره کېدونکی دی، افغانانو د جهاد لپاره کلکه ملا ترلې او عراق به هغوی ته حتماً بل افغانستان شي.

زما افغاني او عراقي وروڼو! ښایي الله تعالی د همدې لپاره امریکایان افغانستان ته راوستي او د همدې لپاره په عراق د حملې فرصت ورکوي، راځئ مورږ او تاسې هغه خلك شو چې الله تعالی د تاریخ تر ټولو ستر فرعون د دوی په لاس په زوال محکوموي.

مورږ هر هغه افغان او هري هغې افغاني ډلې ته ښه راغلاست وایو چې د جهاد لپاره ملا ترې، خو دوی ته زما توصیه دا ده چې:

- اوس له بهرنیو کفري ځواکونو سره له دوامدار او نه ستړي کېدونکي جنګ نه پرته، نه په بل کار ځان مصروف کړئ او نه په بلې جګړې کې خپل وخت او امکانات ضایع کړئ، په افغانستان کې د مؤقت حکومت په نامه داسې څه نشته چې د مخالفت او جنګ وړ وي، کوم وطن خرڅوونکي افغانان چې امریکایانو استخدام کړي، دوی به د امریکایانو له ماتې نه وروسته، د امریکایانو په لاس او د دوی د فوځ د ګاډو په باډۍ کې، د ناکاره پرزو په څېر له هېواد نه ایستل کېږي!!
- د مقاومت کومه طریقه چې همدا اوس اوس مجاهدینو غوره کړې همدې ته

باید دوام ورکړی شي، په موجوده شرائطو کې تر ټولو غوره او بریالی طریقه همدا ده چې دښمن په دې نه پوهېږي چې څوك، څنګه او کله په دوی حمله کوي، نه حمله کوونکي پیدا کولی شي او نه ئې د برید مخنوی کولی شي، اوس باید له جبهه اي جنګونو نه قطعاً ډډه وشي.

زما په ارتباط د امریکا د خارجه چارو د وزارت د وروستۍ پرېکړې په اړه باید ووایم:

- زه په دې الحمدلله وایم چې د نړۍ ستر فرعون زما نوم د هغو کسانو په لیست کې اعلان کړ چې دی ئې تروریست ګڼي، له هغه حالت نه خدای ته پناه وړم چې دا د خدای او بشریت ستر دښمن مي په خپلو مخالفینو کې ونه شمېرى او له ما نه د دوستۍ طمع ولري، ځکه په دې سره انسان د الله د دوستانو له لست نه لوېږي او د شیطان د ملګرو په ډله کې ګڼل کېږي.
- موږ له خپل هېواد نه بهر د افغانستان له هیڅ دښمن سره نه یو جنګېدلي، نه له روسانو سره او نه له امریکایانو سره، په خپل هېواد کې د یرغلګرو په ضد جهاد خپله دیني وجیبه ګڼو، د افغان ولس له روا مقاومت نه په ډاګه دفاع کوو او دا غواړو چې بهرني ځواکونه دې زموږ له هېواد نه ووځي.
- له طالبانو او القاعدې سره هیڅ تنظیمي اړیکي نه لرو. د بش اداره نه شي کولی چې د خپل هر مخالف په ټنډه د دې تور د ټاپې لګولو سره خپل جنګي جنایات توجیه کړي، په داسي تورونو نه نړېوال غولولی شي او نه خپل ولس، د نړۍ په ۱۲۰ ملکونو کې ۲۰۰ سترو سترو مظاهرو وښوده چې نړېوال د بش جنګ غوښتونکي سیاستونه غندي او د جنګ په اړه د ده له استدلال سره مخالفت کوي.
- په امریکائي بانکونو کې هیڅ نه لرو، که د امریکا خارجه وزارت ته څه معلوم وي زه موافق یم چې هغه مصادره کړي، خو په دې شرط چې په دغو پیسو لومړی د جورج بش لپاره څه مسکنه دوا واخلی چې د ده د جنګي جنون تبه راکمه کړي او پاتې برخه دې یا د هغو جوماتونو، کلیو، کورونو، ښارونو او د افغانستان نورو ملکي او نظامي تأسیساتو په بیا جوړولو مصرف کړي چې د امریکایانو د وحشیانه بمبارۍ په ترڅ کې ویران شوي او یا د هغو زرهاوو معلولینو په معالجې

چې د امریکائي ځواکونو په خوشه ئې بمونو ژوبل شوي او اوس په کابل کي د امریکا د سفارت او د کابل د امریکائي حکومت د جمهوری ریاست مانۍ مخې ته مظاهرې کوي.

حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۱۱۱۲۱۱

بسم الله الرحمن الرحیم

افغانانو ته ډاډینه

موضوعات:

- په عراق د حملې په صورت کې د جرمني ځواکونو وتل او زمونږ دریځ.
- ټولو هېوادونو ته دا مشوره چې له افغانستان نه ووځي.
- د بهرنیو ځواکونو له وتلو نه وروسته به جګړه پای ته رسېږي.
- له هیڅ افغان نه د غچ او انتقام اخستلو اراده نه لرو.
- د افغانستان د خپلواکۍ په صورت کې موجوده اداره د ځینو تعدیلاتو په شرط پاتې کېدی شي.
- د انتخاباتو، ملي اردو او پولیس په اړه زمونږ دریځ.

متن:

مونږ د جرمني د دې پرېکړې ستاینه کوو چې په عراق د حملې په صورت کې خپل فوځونه له افغانستان څخه باسي، کاش له امریکا او بریتانیا نه پرته نور هېوادونه هم دې ته ورته معقوله پرېکړه وکړي او پرېږدی چې افغانان خپل حساب له دغو شریرو ځواکونو سره تصفیه کړي. په کار خو دا ده چې د نړۍ هیڅ هېواد د امریکا او بریتانیا د جنګ غوښتونکو سیاستونو ملا تړ ونه کړي او د بې ګناه افغانانو په وژلو کې د دوی مرسته ونه کړي. دوی باید اوس پوه شوي وي چې امریکائي چارواکي نه په افغانستان کې د جنګ د دوام لپاره څه معقول دلیل لري

او نه په عراق د حملې لپاره، هسې د جنګي جنون په تبه اخته شوي او نړېوالو ته خپل زور ښیي.

ځینې افغانان له دې نه مشوش دي چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو نه وروسته به شاید له سخت حالت سره مخامخ شي. دوی ته باید ووایو:

• روان کړکیچن امنیتي حالت د بهرنیو لاسوهنو زېږنده ده او د بهرنیو ځواکونو له شته والی نه راولاړ شوی. مسئولیت ئې ټول د امریکا او بریتانیا په غاړه دی. ترڅو چې دا ځواکونه زمونږ د هېواد اشغال ته ادامه ورکوي نو په هېواد کې به جګړه دوام کوي، قدرت به د وطن خرڅوونکو مفسدو عناصرو په لاس کې وي، نه به امنیت وي او نه به د چا سر، مال او عزت خوندي وي.

• د دې ځواکونو له وتلو سره نه یوازې د افغانستان خپلواکي اعاده کېږي بلکې جګړې او بې امنیتي پای ته رسېږي او د واقعي سولې لپاره لار آواره کېږي.

• څوک چې اوس د دغو اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره جهاد کوي هغوی په دې باور دي چې دغو ځواکونو زمونږ خپلواکي تر پښو لاندې کړې، زمونږ د هېواد اسلامي هویت ئې له ستر ګوابښ سره مخامخ کړی، مفسد، بې دینه او بد اخلاق عناصر ئې زمونږ په ټولنې مسلط کړي او قدرت ئې جنګي جنایتکارانو او وطن خرڅوونکو جګړمارو ډلو ته سپارلی، له دې دردونکي حالت نه د هېواد او هېوادوالو د ژغورنې لپاره له مسلحانه مقاومت نه پرته بله لار نه ګورو، خو د پردیو اشغالګرو ځواکونو له وتلو نه وروسته د جګړې ضرورت منتفي کېږي.

• مونږ ټولو افغانانو ته اطمئنان ورکوو چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو نه وروسته به نه یوازې عام افغانان د جګړو او بې امنیتۍ له روانو ستونزو نه ژغورل کېږي بلکې هغه کسان به هم له څه ګوابښ سره نه مخامخ کېږي چې په غلطۍ سره ئې د خپل ولس په خلاف د یرغلګرو فوځونو ملګرتیا کړې، په دې شرط چې توبه وکړي او د اسلام د دښمنانو له ملګرتیا نه لاس واخلي. مونږ له هیڅ افغان نه د غچ او انتقام اخیستلو اراده نه لرو.

• مونږ به إن شاءالله د افغانستان له آزادۍ او د اشغالګرانو له ایستلو نه وروسته په هېواد کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت جوړوو، د ملت رأیې ته به

رجوع کېږي او د ملت د منتخبو استاځو لوی مجلس به د اسلامي اصولو په رڼا کي او له هر نوع ګوابښ او فشار نه فارغ، د هېواد د راتلونکي په هکله تصمیم نیسي. له دې نه وروسته به هیڅا ته د وسلو په زور او د پردیو په مرسته په افغانانو د حکومت کولو موقع نه ورکوو.

- مورږ په دې خبري هم بحث کولو ته تیار یو چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو نه وروسته دې همدا موجوده اداره له ځینو ضروري تعدیلاتو نه وروسته تر انتخاباتو پورې په خپل حال پاتې شي. ملي اردو دې د پردیو له لاسوهنو او نظارت نه پرته جوړ شي، د ښارونو امنیت دې د پولیسو داسي ځواك ته وسپارلی شي چې د افغانانو د خپل منځي تفاهم په نتیجه کي له افغانانو نه او د افغانانو په لاس جوړېږي. په دې شرط چې نه به دا ځواکونه د ډلو او قومونو په بنیاد جوړېږي او نه به د اردو او پولیس په لیکو کي په جنګي جنایاتو تورن کسان نیول کېږي.
- افغانانو ته اطمئنان ورکوو چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو نه وروسته به ډاډمنه سوله راځي، د بې امنیتۍ او جګړو وېره هغه کسان خوروي چې د همدې ځواکونود متو په زور په افغانانو مسلط شوي او دا اندیښنه لري چې د دې ځواکونو له وتلو نه وروسته به د دوی د کرکجن اقتدار ټغر ټولېږي، ځوك چې د پردیو ځواکونو په مزید پاتې کېدو او د دوی په لاس د مظلومو افغانانو د مزید مرګ ژوبلې پلوي کوي هغوی د خپل ولس او هېواد دښمنان او د پردیو مزدوران دي.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۱۱۱۲۱۷

بسم الله الرحمن الرحیم

آیا د عراق تراژیدي پای ته ورسېده؟

د بغداد د سقوط په اړه ځینې کسان یا دا ګمان کوي یا عمداً داسې ښیي چې د عراق جګړه پای ته ورسېده او امریکایان په دې جګړې کې بریالي شول. خو راشئ وګورو چې آیا دې ته د امریکایانو د بریا نوم ورکولی شو؟ آیا دا د جګړې پای ګڼلی شو؟ امریکا ته به د عراق د اشغال پایلې څه وي او په اسلامي نړۍ به د دې دردوونکي پېښې اغېزې څه وي؟ او د افغانانو په اسلامي مقاومت به دا پېښه څه تأثیر وکړي؟

په دې کې هیڅ شک نشته چې عراقیانو له خپل هېواد نه د دفاع په دې نابرابر جنګ کې نه هېرېدونکی تاریخي مثال وړاندې کړ، له کومې جذبې او سرښندنې سره چې دوی مقاومت وکړ، د هر راز ستاینې وړ دي. په دې کې هم هیڅ شک نشته چې دا جګړه د امریکایانو او عراقیانو جګړه نه بلکه د امریکا د مخکې تللې جنګي تکنالوژي او د عراق د وروسته پاتې جنګي ماشین تر منځ جګړه وه. که امریکا په دې وسلو د شوروي اتحاد په څېر کوم زبرځواک ته ماتې ورکړې وي نو په خپل بري ئې د فخر او مباهات حق درلود، خو د عراق په نیولو او بغداد ته د بې ۵۲ تر چتر لاندې د ټانکونو په اوږد قطار کې ننوتل نه د دوی لپاره څه د فخر خبره ده او نه ستره بریا. په بغداد د ۲۰ ورځو مسلسل بمبارد په ترڅ کې هره ورځ یو نیم زر نظامي پروازونه شوي او شل زره لیزري بمونه وریدلي، دا په داسې حال کې چې عراقیانو نه له خپلو طیارو نه استفاده کولی شوی او نه له ټانکونو او توپونو څخه.

ځینې د بغداد اشغال د جګړې پای ګڼي، خو په حقیقت کې دا د یوې جګړې پای او د بلې پیل دی. د جګړې خطرناک پړاو به له دې نه وروسته پیل کېږي. دغو

کسانو د کابل د اشغال په اړه هم همدا غلطي کوله، دوی هلته هم د کابل اشغال او د طالبانو د حکومت نسکورېدل د جګړې پای او د امریکایانو وروستی بری ګڼلو، خو د افغانستان له اوسني حالت نه واقف کسان نن په دې خبري نښه پوهېږي چې دا یو سطحي، غلط او بې بنسټه تحلیل وو، په اصل کې د امریکا په خلاف د خطرناکې جګړې لړۍ له دې نه وروسته پیل شوه. په تسلیحاتي لحاظ برلاسي ځواک ته د ښارونو نیول آسان دی خو یوازې د وسلو په زور په ملکونو حکومت کول که په نولسمی پیړۍ کې ګران وو نن خو تقریباً ناممکن شوی. د عراقیانو اصلي جګړه له دې نه وروسته شروع کېږي، تراوسه خو امریکایان یا په خپلو داسي طیارو کې وو چې د عراقیانو مرمۍ نه وررسېدې، او یا په داسي ټانکونو او زغره والو ګاډو کې چې د عراق ټانکونو، توپونو او راکټونو نه شو ویجاړولی، خو اوس به امریکایان له خپلوطیارو، ټانکونو او زغره والو ګاډو نه د عراق په خاوره راکوزېږي او له عراقیانو سره به په داسي حال کې مخامخ کېږي چې دوست او دښمن نه شي بېلولی، او په دې هم نه پوهېږي چې څوک مسلح دی او څوک غیر مسلح. که عراقیان د افغانانو په څېر پراخه چریکي جګړه پیل کړي، په دې سره امریکائي او انګریزی یرغلګران له خپل هېواد ته وتلو ته اړ کولی شي، په داسي جګړې سره د یوې فرقې په اندازه مجاهدین، لوی او په مډرنو وسلو سنبال فوځ ته ماتې ورکولی شي. په عراق کې د داسي یوې جګړې د پیل کېدو امکانات ډېر څرګند او ځلانده برېښي.

امریکایانو داسي ګمان کولو چې دوی به فقط جګړه پیل کوي، پاتې کار به عراقیان په خپله سر ته رسوي، فوځ به بغاوت کوي، ولس به په عمومي پاڅون لاس پورې کوي، یرغلګرانو ته به د عراق په ښارونو کې نښه راغلاست ویل کېږي، او عراقیان به د ګلانو په ګډیو سره د دوی استقبال کوي!! خو خبره کاملاً د دې انتظار خلاف وه، نه فوځ بغاوت وکړ، نه ولس په عمومي پاڅون لاس پورې کړ او نه عراقیانو دوی ته د ګلانو ګډیې وړاندي کړې، عام عراقیان او د صدام حسین پلویان خو پرېږدی حتی د جنوب هغو شیعه پرګنو هم پاڅون ونه کړ چې امریکایانو د دوی پاڅون سل په سلو کې حتمي ګڼلو او ایران د دې پاڅون ډاډ ورکړی وو.

امریکایانو تر پایه دا خبره کوله چې د عدم پاځون او بغاوت نه کېدو وجه له عراقي رژیم نه د خلکو وېره ده!! خو په دې کمزوري منطق سره دوی یو ماشوم هم نه شو قانع کولی. بالآخره مجبور شول چې د تبعیدی عراقیانو اوه سوه کسیزه ډله د کویټ له لارې د عراق جنوب ته ولېږي او هغوی ته وظیفه ورکړي چې د عراقیانو په استاځیتوب به د امریکائي ځواکونو استقبال کوي، ترڅو د دوی دا استقبال د تلویزیونونو له لارې منعکس شي او امریکایانو ته د وړو پوزه جوړه کړي!!

د بغداد له سقوط نه وروسته باید څو خبرو ته انتظار وکړو:

- په دې بری سره به د جنګ غوښتونکو امریکائي چارواکو (بد معاشي) او (مستي) مضاعف شي، د نورو هېوادونو په ضد به د دغي تجربې په تکرار ټینګار کوي، او دا به غواړي چې د دوی له نظره (باغي حکومتونو) ته د بغداد په څېر جزا ورکړي. د بغداد د نیولو په سبا د سوریې او ایران په ضد د دغو امریکائي چارواکو دا ګواښونه چې د سوریې، ایران او شمالي کوریا په څېر هېوادونه دې د صدام له برخه لیك نه عبرت واخلی، د همدې خبري غمازي کوي. نه یوازي دا چې امریکائي جنګ غوښتونکي واکداران به د جګړو لمن نورو سیمو ته غزوي، بلکي د دوی دا سیئه سنت او دوسلو په زور د رژیمونو صادرول او خپل بریڅې په نورو مسلط کول به نور جنګ غوښتونکي ځواکونه هم ورته تېریو ته هڅوي، هغوی به له دې نه د جنګ د مجوز په توګه استفاده کوي، اسرائیل به د فلسطینیانو په ضد، هند د کشمېریانو په ضد، روسیه د چیچینیانو په ضد او... همدا کار کوي. باید دا خبره له یاده ونه باسو چې امریکایانو د بغداد اشغال د برلین د دیوال ړنګیدو ته ورته وګڼلو، په خبرو پوه کسان د دې مقایسې په معنی او مضمراتو ښه پوهېږي، د برلین دیوار د کمونیزم او غرب ترمنځ (سور خط) وو، چې ړنګیدل ئې د غرب د بري نښه او د شرق په لوري د دوی د مخکې تلو پېلامه وه، دوی د بغداد سقوط په ټول خلیج د مکمل تسلط مقدمه ګڼي. جورج بش مکرر ویلي چې د بغداد د رژیم له نسکورېدو سره به په منځني ختیځ کې تروریستي ډلې خپل ستر او ځواکمن حامي له لاسه ورکړي او د فلسطین شخړه به حل شي. د دې خبري په معنی هم هر هوشیار انسان پوهېږي. په عراق له حملې سره سم په فلسطین کې د اسرائیلي ځواکونو په

عملیاتو کې پراخوالی او شدت د جورج بش دا وینا ښه تفسیرولی شي.

• د جګړې د پلوي امریکایانو دا مؤقته خوشحالي به هم ډېر ژر پای ته ورسېږي، ځو ورځې وروسته به وګوري چې د بغداد نیونه کومه شهکاري نه وه، دی نیونې فقط د وژونکي او ورانوونکي ټیکنالوژي په زور او د بې دریغه او پراخه وژنو او ورانولو په بیه، د بی ۵۲ تر چتر لاندې د ټانکونو په اوږد قطار کې یوه ښار ته د ننوتلو معنی درلوده، هغه هم د عراقي ملت او د ټول اسلامي امت د سختې غصې او دښمنۍ په قیمت. په عراق وحشیانه برید، له نورو ښارونو نه علاوه یوازې په بغداد دېرش زره لیزري بمونه ورول، هوټلونه، ملکي تأسیسات، دفترونه، روغتونونه، جوماتونه، مارکیټونه،او ... په میزایلونو ویشتل، او د زرهاوو غیرنظامیانو وژنې د امریکا کرغېړنه توره څېره ټولو ته بربنډه کړه، که امریکایانو په ظاهر کې نظامي بری ترلاسه کړی، په سیاسي، اخلاقي، او فکري لحاظ ئې داسي سخته ماتې خوړلې چې جبران ئې په هیڅ صورت ورته ممکن نه دی. د امریکا په ضد چې په ټولې دنیا مخصوصاً اسلامي نړۍ کې کومه کرکه او دښمني راولاړه شوې دا نه په دې بري جبرانولی شي او نه په بل څه، د دې خطرناکې پایلې به ډېر ژر د دوی مخې ته راڅرګندې شي.

• دوی په تېرو اتلسو میاشتو کې اوه دېرش ملیارده ډالر د افغانستان په جګړې ولګول، خو تراوسه په دې نه دي موفق شوي چې د مرکزي آسیا له ځاګانو څخه د افغانستان له لارې تیل او ګاز انتقال کړي او په دې سره د جګړې دا دروند لګښت جبران کړي. اوس ئې د عراق د جګړې لپاره اتیا ملیارده ډالر مختص کړي خو هیڅوک دا نه شي تضمینولی چې دوی ته به حتماً دا مجال میسر شي چې د عراق د تیلو له ځاګانو څخه په ډاډ او اطمئنان سره تیل استخراج کړي، په عالمي مارکیټ کې د تیلو بیه په خپله ګټه کنټرول کړي او له دې لارې د جګړې خساره جبران کړي.

• امریکایان به اوس یا په خپله په عراق حکومت کوي، یا به د کابل د حکومت په څېر یو لاس پوڅی حکومت جوړوي. لومړی حالت ئې تر دوهم نه ډېر ډېر دوی ته خطرناک او د بدو پایلو لامل دی. که دوی د کرزي له حکومت نه په افغانستان کې څه ترلاسه نه کړی شو، په عراق کې ئې هم نه شي ترلاسه کولی، که دلته په اوضاع

مسلط نه شول، او د آزادي غوښتونکو مقاومت ئې ونه شو ځپلی دا کار په عراق کي هم نه شي کولی. د بغداد د اشغال په سبا د هغه شیعه مذهبي مشر ترور چي امریکایانو د عراقي شیعه وو د راجلبولو په غرض بصرې ته رارسولی وو، او په کرزي باندي په خپل ولایت او په داسي حال کي برید چي امریکائي ساتندویان ورسره وو، دا خبره ثابته کړه چي اوس ملتونه د پردیو له لوري راوړاندي شوي سیاسي او مذهبي مشران نه مني. له دوی سره به ولسونه همغه څه کوي چي له دغو دواړو سره ئې وکړل.

- امریکایان به په عراق کي هم د عبوري حکومت، لویې جرګې، اساسي قانون او انتخاباتو امریکائي نسخه عراقیانو ته وړاندي کوي، په دې سره به غواړي چي عراقیان په دې قانع کړي چي له دې لاري به د امریکائي دیموکراسۍ خیالي بهشت ته ورسېږي، خو لکه څنګه چي افغانان په دې خندوونکی ډرامې مسحور نه شول، دا نسخه په عراق کي هم نتیجه نه شي ورکولی. له دې نه معلومېږي چي د افغانستان له ناکامې تجربې نه دوی لازم درس نه دی اخیستی.
- پرون ځینو عراقیانو دا فیصله نه شوی کولی چي په دې جګړې کي د خپل داخلي رقیب ملګرتیا وکړي او که د خپل حریف د راپرځولو لپاره له بهرني دښمن سره ملګري شي او که بې طرفي غوره کړي، خو نن دا سؤال منتفي شوی، بهرنی دښمن راغلی، د دوی هېواد ئې اشغال کړی او دوی ته ئې وروستۍ پرېکړه آسانه کړې. ټول عراقیان به وګوري چي یرغلګر ځواکونه د دوی د ژغورنې لپاره نه وو راغلي بلکي د دوی د هېواد د اشغال، د دوی د شتمنیو د غارت، او د تیلو په زیرمو د تسلط لپاره راغلي وو. دا دی اوس د دوی خپلواکي سلب شوې، پردې پر دوی او د دوی په هېواد حکومت کوي او یوه وطن پلورونکي مفسده ډله ئې پرې مسلطه کړې. دوی به په دې پوه شي چي دا ځواکونه د دوی په هېواد کي د تل لپاره پاتې کېدل غواړي، او ترڅو چي په زور ونه ایستلی شي په خپله خوښه هیڅکله نه وځي. که تر پرون پورې یوازي د صدام پلویانو د یرغلګرو په وړاندي مقاومت کولو، له دې نه وروسته به ټول آزادي غوښتونکي عراقیان میدان ته راوځي او د خپلواکي د لاس ته راوړو لپاره به د مسلحانه مقاومت لار غوره کوي. اوس به هغه

عراقیان هم په مقاومت لاس پورې کوي چې یا له رژیم نه مرور وو او یا د امریکایانو په غولوونکو شعارونو غولېدلي وو.

- له دې نه مخکې به د عربي هېوادونو سرتېرو نورو هېوادونو ته په امریکایانو پسې سفرونه کول، په ډېر زحمت به ئې ځان امریکا ته رساوو، خو اوس دښمن د دوی کور ته راغلی، په هر دفتر، او د هر سړك په سر ئې موندلی شي، وېزې او پاسپورت ته هم ضرورت نه لري، په هري ګوښې کې ورته کمین نیولی شي، په هر ځای کې ورته بم اینبودلی شي او هره شېبه شهادت غوښتونکي عملیات ترسره کولی شي. اوس باید د سلهاوو عراقي اسامه وو لپاره انتظار وکړي.
- په عراق د امریکا یوه اړخیز برید هغه ائتلاف ته سخت ګذار ورکړ چې د امریکا تر مشرۍ لاندې د طالبانو او القاعدې په ضد جوړ شوی وو، او امریکا له هغه نه د ټولو مسلمانانو په ضد استفاده کوله. په بغداد کې د روسیې سفارت خوا ته بمباري، د روسي دیپلوماتانو په قطار د امریکائي ځواکونو عمدي برید او د روسیې د سفیر په شمول د پنځو دیپلوماتانو ژوبلول، د آلمان او فرانسې په سفارتونو یرغل او د هغوی تالان ... دا ائتلاف مزید وجړکاوو. په دې کې هیڅ شك نشته چې د دې ائتلاف تضعیف او ړنګېدل د ټولو ضعیفو ملکونو مخصوصاً د اسلامي نړۍ په ګټه دی.
- د عراق وحدت او یووالی ساتل او له تجزیې نه ئې مخنیوی او په عراق کې یو داسې ځواکمن مرکزي حکومت جوړول چې دا هېواد اداره کړي، ملي وحدت تأمین کړي او د واحد عراق د تجزیې مخه ونیسي، که امریکا ته دا کار محال نه وي نو ورته ډېر ګران خو حتماً دی، تر افغانستان نه هم ورته ګران. او په عراق کې د اوږدې مودی لپاره د شخړو، جګړو، او بې امنیتۍ دوام د امریکا اعتبار ته هومره صدمه رسوي چې جبران ئې ورته ممکن نه دی. بدمسته امریکائي چارواکي به له دې نه وروسته پوه شي چې هر څه یوازي د بی ۵۲ په زور نه شي کېدی.
- هغه احزاب به په ولسونوکي خپل حیثیت له لاسه ورکوي او په دوی باندې د سی آی ای مخکنۍ ټوله پانګه اچونه به هدر ځي، چې په عراق ئې د امریکا د وحشیانه تېري ملاتړ کړی، لکه څنګه چې په پاکستان کې هغو سیاسي ډلو په

انتخاباتو کې کلکه او تاریخي ماتې وخوړه او پاکستاني ولس ورټل چې په افغانستان ئې د امریکایانو د تېري حمایت او مرسته وکړه. هغه حکومتونه به هم له سختو ستونزو سره مخامخ کېږي چې د امریکایانو ملګرتیا ئې کړې. د دوی په ضد هم د کودتاګانو امکان نه شي رد کېدی او هم د پاڅونونو او شهادت غوښتونکو عملیاتو. اسلامي امت داسي فکر کوي چې عراق امریکایانو یوازې د خپلو متو په زور نه دی نیولی بلکې اسلام او مسلمانانو ته د خائنو حکومتونو په مرسته ئې نیولی.

- د اشغال شوو ښارونو د امنیت په تأمین کې د اشغالګرو ځواکونو سخته ناکامي او د دفترونو، روغتونونو، سفارتونو، هوټلونو او نورو ملي او نظامي تأسیساتو د شتمنیو د پراخ غارت او تالان له مخنیوي نه د دوی عجز او ناتواني، هم د عراق د ننه د دوی پوزه پرې کړه او هم په ټولې نړۍ کې. د دې ناکامۍ وجه دا ده چې امریکا داسي عراقي ځواک په واک کې نه لري چې دا هېواد اداره کړی شي. په افغانستان کې هم دوی له همدې ستونزې سره مخامخ وو، د امریکا له نایټ کلیپونو او کابارو نه راغونډ کړی شوو کسانو نه داسي ځواک جوړول چې د افغانستان او عراق په څېر ملکونه اداره کړی شي ممکنه نه ده. دوی به اوس هم د عراق د اردو او هم د پولیس د ځواک په جوړولو کې د هغو کسانو استخدام ته اړ کېږي چې تر پرونه صدام حسین ته وفادار وو. په بل صورت کې به دا بې امنیتي تر اوږدې مودې دوام کوي او اشغالګرو ځواکونو ته به په ګرانه بیه تمامېږي. له حالت نه معلومېږي چې د امنیت د تأمین په اړه به امریکایان په عراق کې همداسي پاتې راځي لکه په افغانستان کې چې پاتې راغلل. عجیبه دا ده چې امریکائي چارواکي مطبوعات په دې خاطر په پوچه خوله ګوابنې چې دا پراخ او بې ساري تالان ئې منعکس کړی، وایي: دا طبیعی خبره ده، خلك له یوه دیکتاتوري رژیم نه ژغورل شوي او دا د آزادۍ نښه ده، آسمان نه دی رنګ شوی!! دا په داسي حال کې چې ټوله نړۍ د ملګرو ملتونو اړوند ادارو په شمول دا د تاریخ تر ټولو بد غارت او تالان ګڼي او مسئولیت ئې د نیواکګرو ځواکونو په غاړه اچوي او پایلې ئې خطرناکي ګڼي. او عراقیان دا تالان د امریکائي دیموکراسۍ او آزادۍ لومړۍ بېلګې ګڼي او

وایي چې امریکایانو قصداً او د عراق د کاملې تباهۍ لپاره دا تالان په لاره اچولی.

• ټول پوهېږي چې د بش طرحه یوازې د عراق په اشغال کې نه راخلاصه کېږي، بلکې د منځنۍ ختیځ تر نورو هېوادونو پورې به غزول کېږي، د دې یو اساسی هدف د ځواکمن او برلاسي اسرائیل جوړول او د اسرائیل په خلاف د مقاومت ټول امکانات د تل لپاره ختمول دي. دوی مکرراً وایي چې د عراق راتلونکي به د نورو هېوادونو لپاره هم ښه مثال وګرځي، یعنی دا چې د عراق تجربه به په نورو هېوادونو کې هم تکرارېږي. شاید د دې هېوادونو واکداران به د واشنګټن له غوښتنو سره سم عمل وکړي، خو هیڅوک دا خبره نه شي تضمینولی چې د دې هېوادونو ولسونه دې د مخالفت او مقاومت لار غوره نه کړي، د بش دا طرحه به حتماً په یوه بل صلیبي جنګ بدلېږي، که څه هم پاپ د دې مخالفت وکړي.

• لکه څنګه چې امریکا د جګړې په پیل کې د ملګرو ملتونو پروا ونه کړه، له جګړې نه وروسته عراق کې به هم د هغه له فعالې او رغنده ونډې سره موافقه ونه کړي، نه د حکومت جوړولو په اړه او نه د عراق له تیلو نه د استفادې په اړه، دوی د دې خبرې په کولو هیڅ شرم نه محسوسوي چې د عراق په نیولو کې زموږ وینه توی شوې او پیسې مو مصرف شوې نو خود به د عراق د راتلونکي په هکله موږ د خپلې خوښې پرېکړه کوو. وبه ګورو چې په ملګرو ملتونو دا دوه ستر ستر ګذارونه به دا ټولنه له کوم برخلیك سره مخامخ کړي، څوك به له دې وروسته دې ناکاره ټولنې ته ارزښت ورکړي او د نړۍ والو ستونزو په حلولو کې به له دې نه وروسته هغې ته طمعه وکړي؟ د ملګرو ملتونو اوسنی جوړښت د لویو ځواکونو مخصوصاً امریکا په ګټه دی، د امریکایانو په لاس د دې ټولنې ختمېدل که له یوې خوا د امریکا په ضرر دي له بلې خوا دوی ته له نړۍ والې ټولنې سره مخالفت، د لانجو د سوله ییز حل له بهیر سره مخالفت، او د نړۍ والو معیارونو خلاف په غیر انساني جګړو ټینګار به داسي تور نوم په تاریخ کې په ځای پرېږدي چې د هر شریف او سوله غوښتونکي انسان په زړه کې به د امریکا په ضد کرکه او نفرت راولاړوي. دا هم واضح ده چې د دې ټولنې له ختمولو نه وروسته امریکا نه شي توانیدی تر دې غوره او تر سابق نه زیات د دوی په ګټه، کومه بله نړۍ واله اداره جوړه کړي.

په عراق برید له ډېرو اړخونو نه داسي برېښي لکه په افغانستان د شوروي اتحاد برید، تر کومې ورځې چې شوروي اتحاد د کارګرانو او بې وزلو پرګنو د ناجي په بڼې کي ځان څرګنداوو، د کور، کالي، ډوډۍ شعارونه ئې ورکول، د استعمار او امپریالیزم مخالفت ئې کولو، ورځ په ورځ مخکې روان وو، او د نړۍ په ګوټ ګوټ کي د دوی په ګټه انقلابونه کېدل، خو چې د انقلاب صادرولو لپاره ئې د نظامي تېري لار غوره کړه او په افغانستان ئې تېری وکړ، نو زوال ئې پیل شو، امریکا هم د ویتنام له جګړې نه وروسته مؤقتاً د تېري لار پرېښوده(که څه هم د بې وسۍ په وجه) او د آزادۍ، دیموکراسۍ او انساني حقوقو شعارونه ئې خپل کړل، د دې په وجه د دوی په ضد مخکښې کرکه راکمه شوه، او ډېرو غولېدلو خلکو د دغو غولوونکو شعارونو د تحقق په طمعه دوی ته مخه کړه، خو په افغانستان او عراق د دوی برید حالت بېرته بدل کړ، او د دوی په خلاف ئې داسي عمومي کرکه راولاړه کړه چې اندازه ئې له هغو جنګ ضد او امریکا ضد مظاهرو نه لګولی شو چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کي په ملیونهاوو کسانو په کي برخه واخیسته، هومره سترې سترې مظاهرې چې په تاریخ کي ئې مثال نه شو موندلی. دا به لویه اشتباه وي که د دې دواړو بریدونو او دواړو استعماري ځواکونو پایلې ورته ونه ګڼو.

حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۲۱۱۱۲۲

بسم الله الرحمن الرحیم

له اسیرانو سره غیر انساني او وحشیانه سلوك

وَ لا یحْسبنّ الّذینَ کَفَرُوا أنّمَا نُمْلی لَهُمْ خَیرٌ لأنفُسِهِمْ إنّمَا نُمْلی لَهُمْ لِیزْدَادُوا إثْماً وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِینٌ*

او کافران دې ګمان نه کوي چې زموږ له لوري مهلت ورکول ئې په ګټه دی، موږ خو د دې لپاره دا مهلت ورکوو چې د لازیاتو ګناهونو مرتکب شي او سپکوونکی عذاب ئې په برخه شي.

موږ په داسي حال کي چې د یرغلګرو په ضد د هر عادلانه مقاومت ملاتړ کوو او د تجاوز په خلاف وسلې ته لاس کول د هر مظلوم او مقهور ولس جائز حق او واجب ګڼو، خو دا د مسلمانو مجاهدینو له شأن او اخلاق نه لرې ګڼو چې د انتقام او غچ تر جذبې لاندې له دښمن سره هغه څه وکړي چې اسلام ئې ناجائز او د خپلو لورو اخلاقي اقدارو مغایر ئې ګڼي. اسلام مظلومانو ته اجازه ورکوي چې د ظالمانو په ضد د خپل غصب شوي حق او د آزادۍ ترلاسه کولو لپاره وسله واخلي او د دښمن په خلاف وجنګېږي، خو په دې تأکید کوي چې د جنګ هدف باید دا وي چې د جګړې عوامل پای ته ورسېږي او عادلانه صلح تأمین شي او هیڅ بې وسه، بې وزله او مظلوم انسان ته عمداً تاوان ونه رسېږي، اسلام له محارب اسیر سره هم د ښه اخلاقي او انساني سلوك سپارښتنه کوي.

د همدې لارښوونو په حکم وایو: چا چې د یوه غیرمحارب اسیر د وژلو عکس خپور کړی، دا یا د هغه چا کار کېدي شي چې له اسلام نه بې خبره دی او له امریکایانو سره جنګ ئې د اسلام لپاره جنګ نه دی، بلکي په غچ، انتقام او

بالمثله چلند باور لري او یا د هغه چا چې د دښمن لخوا استخدام شوی او ورته وظیفه ورکړی شوې چې په داسې کرکجنو تصرفاتو سره مسلمان مجاهدین بدنام کړي. په افغانستان کې دښمن همدا کار وکړ، د ټولنې بدمعاشان ئې د ملیشو په لیکو کې وروزل، بیا ئې د مجاهدینو لیکو ته ولېږل ترڅو په خپلو وحشیانه او غیراخلاقي تصرفاتو سره د ولس او مجاهدینو ترمنځ فاصله ایجاد کړي، په الجزائر کې ئې همدا تجربه تکرار کړه او اوس په عراق کې همدا کار کوي. په یقین سره ویلی شو چې دا د امریکا، بریتانیا او د عراق د یوه ګاونډي هېواد د استخباراتو ګډ کار دی، له افغاني او عراقي بندیانو سره د امریکایانو او انګریزانو د وحشیانه، بې رحمانه او اخلاق ضد چلند له افشاء کېدو سره سم مطبوعاتو ته د دې عکس راوتل همدا په ګوته کوي چې دا هم د سي آي اي د تصرفاتو یوه بله بېلګه ده. د داسې زړه بوږنوونکو پېښو مسئولیت په اصل کې بدمعاشو امریکایانو او انګریزانو ته راجع دی، نورو هم له دوی نه زده کړی.

زه ټولو مجاهدینو ته توصیه کوم چې د مقاومت په دې حساسې مرحلې کې ترمخکې نه زیات محتاط وي، په خپلو لیکو کې مجهول الهویه، غیرمهذبو او غیرملتزمو کسانو ته د ننوتو موقع ورنه کړي، د دښمن پر اصلي ځواکونو باندې په مسلسل او جرأتمندانه بریدونو سره خپل شهامت ثابت کړي او له بې وزلي او ضعیف دښمن سره داسې اخلاقي چلند وکړي چې نورو ته د شرافت او اوچت اخلاق درس ورکړي.

امریکایانو او انګریزانو چې له بندیانو سره څه کړي دا د دوی د پرېوتې اجتماعي اخلاق لوازم دي، د دې جرړې باید په انفرادي او شخصي انحرافاتو کې ونه لټوو او د څو باغي او بداخلاقه عسکرو کړنه ئې ونه ګڼو، دوی د عراق او افغانستان په ټولو زندانونو کې له بندیانو سره ورته چلند کړی، بربنډول، جنسي تېرۍ، برقي شوکونه، وهل ټکول، په روزل شوو سپیانو داړل او سپکول؛ د دوی عام چلند دی، آیا د داسې پېښو په زرهاوو عکسونه د دې ښودنه نه کوي چې دا یو عام، منظم او پلان شوی کار دی، نه انفرادي تېري؟ ما ته له همغو لومړیو ورځو نه دا راپورونه رارسېدل خو باور مي نه راتلو چې امریکایان به تر دې حده وحشي او

ذلیل وي. د افغانستان او عراق جنګ او له مظلومو بندیانو سره د دوی چلند که له یوې خوا د دوی د کاواک نظامي ځواک ماهیت نړۍ والو ته افشاء کړ، له بلې خوا ئې د دوی پرېوتی اخلاق او د بشري حقوقو د دروغجنې ادعا اصلي څېره بربنډه کړه. امریکایان باید په دې پوه شي چې په دې تحقیر، توهین او تذلیل سره ئې د نړۍ د ټولو مسلمانانو په زړونو کې د انتقام او غچ داسې اور بل کړی چې معلومه نه ده کله او څنګه به سوړ شي، شاید د نیویارک په څېر ډېر عملیات هم د مظلومو مسلمانانو دردېدلي زړونه ساړه نه کړی شي.

افغانان او عراقیان د انتقام او غچ حق لري، خو د خپلو ديني او اخلاقي اصولو په رڼا کې، د مجاهدینو هر ګوزار باید د شر او فساد پر اصلي ځواکونو وي، نه پر هغو کسانو چې د دغه شریرو ځواکونو د شرارتونو او جنګ غوښتنو قربانیان دي، د امریکا عام ولس د څو بدمعاشو جنرالانو او وینې زېږېنونکو بډایانو او ځمکه والو په لاس کې یرغمل دی. قرآن مورِ ته امر کوي چې د جګړې په دوران کې باید د مهاجم لوري سرداران په نښه شي: فَقَتِلُوا أَئِمَّةَ الْكُفْرِ: د کفر سرداران ووژنئ.

مورِ هغو خلکو ته حیران یو چې د امریکایانو په ځای په هغو ذلیلو اجیرو فوځیانو بریدونه کوي چې د څو ډالرو په مقابل کې استخدام شوي. هغو ته هم حیران یو چې په خپلو هېوادونو کې د کفر، فساد او الحاد په اصلي عواملو د ګوزار په ځای د خپل مخالف مذهب په جوماتونو کې انفجارات کوي او پر بې وزلو لمونځ کوونکو مشینګنې چلوي او دې ته له مذهب نه د دفاع نوم ورکوي!! په داسې حال کې چې پر تا او ستا پر وطن امریکایان او انګریزان حکومت کوي، واکداران دې بې دینه، بداخلاقه، غله او د پردیو غلامان، سیاست، اقتصاد، فوځ او پولیس دې د پردیو په واک او خدمت کې، راډیو او ټلویزیون دې شپه ورځ د دین، مذهب او اخلاق په ضد زهر خوروي، د دین جړې باسي او الحاد او بې دیني د ټولنې ګوټ ګوټ ته رسوي، خو ته دا ټول زغمې، هیڅ عکس العمل نه ښیې او خپل زور د یوه جومات له ملا او له څو بې وزلو لمونځ کوونکو سره آزمویې!! او ګمان کوې چې په دې سره له مذهب نه دفاع کوې او د خدای رضا ترلاسه کوې!! افسوس د دغو

خلکو په حالت!!

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۲۱۲۴

بسم الله الرحمن الرحیم

بیان

موضوعات

- د عراق د مسلمان ولس له مقاومت نه دفاع.
- اسلامي امت ته د جهاد بلنه.
- د اسلامي هېوادونو هغه واکداران د پېښو مسئول ګڼل چې د مسلمانانو په ضد د امریکائي یرغلګرو ملګرتیا کوي.
- د مسلمانانو په بری او د یرغلګرانو په ماتې باور.
- عراقیانو ته د صبر، مقاومت او په لوی الله د توکل توصیه.
- متن

مور یو ځل بیا ټول اسلامي امت او د نړۍ ټولو آزادي غوښتونکو ته بلنه ورکوو چې په مظلوم عراق د نړۍ د شریر ځواک امریکا د وحشیانه حملې په ضد متحد شي، د مظلومو عراقیانو ملاتړ وکړي او پرې نږدي چې امریکا د وژونکو وسلو په زور مزید عراقیان ووژني او دا آزاد هېواد اشغال کړي او په دې سره د امریکا د بدمعاشو واکدارانو غرور او په ټولې نړۍ د سلطې جنون هغه ځای ته ورسېږي چې هیڅوک په هیڅ ځای کې د دوی له ګوابنونو نه خوندي نه وي. د جګړې کوم خطرناک اور چې واشنګټن او ملګرو ئې بل کړی که ژر ترژره مړ نه شي له افغانانو او عراقیانو نه وروسته به ډېر نور په خپلو لمبو کې وسوځوي.

د دې برید په وړاندې مسلمانان دوه اختیاره په مخکې لري:

- یا به په دې صلیبي جګړې کې یو په بل پسې ببل ببل ځپل کېږي، د دوی ټولې

زیرمې به د یلغګرو په لاس کې پریوځي، خپلواکي به له لاسه ورکوي، د صلیبي ځواکونو د خوښې مزدور نظامونه به په دوی مسلط کېږي او د مسلمانانو لومړۍ قبله به د تل لپاره د صهیونستانو په واک کې پاتې کېږي.

- یا به همدا اوس د مجاهدو افغانانو او مقاومو عراقیانو مرسته کوي، دا جګړه به په شا تمبوي، د دښمن غرور به ماتوي او هغه ته به عملاً ښیي چې مسلمانان ذلت ته نه تسلیمېږي، غلامي نه مني، هري قربانۍ ته چمتو دي خو د یرغلګرو تر سلطې لاندې د ذلت او سپکاوي ژوند نه مني.

ټول باید په دې پوه شي چې د مسیحیانو د مشر پاپ جان پال د وینا مطابق دا جګړې د افراطي مسیحیانو له لوري پیل شوې، د امریکا، بریتانیا، آسټرالیا او ایټالیا افراطي مسیحي کړیو د دې جګړې اور بل کړی، دا په حقیقت کې یو بل صلیبي جنګ دی چې له افغانستان نه پیل شو، دوهم پړاو ئې په عراق برید وو، د بعدي پړاوونو په هکله ئې له همدا اوس نه وړاندوینه کولی شو. د عراق د برید مسئولیت هم د هغو اسلامي ملکونو د واکدارانو په غاړه دی چې په افغانستان باندې ئې د امریکا د برید ملا تړ وکړ او د دوی د مرستو په نتیجه کې امریکائي جنګ غوښتونکي چارواکي د طالبانو د واکمنۍ په نسکورولو موفق شول او په عراق برید ته تشویق شول.

مورږ د ټولو هغو ولسونو مننه کوو چې په افغانستان او عراق د امریکا د ظالمانه یرغل غندنه ئې کړې، د جګړې عاجل خاتمه او د یرغلګرو ځواکونو د فوري وتلو غوښتنه ئې کړې. له هغو علماوو نه هم مننه کوو چې د متجاوزینو مرسته او ملګرتیا ئې د ایمان منافي ګڼلې او د تجاوز په ضد جهاد ئې فرض عین ګڼلی.

مورږ له هغو کسانو سره موافق نه یو چې د اسلامي هېوادونو له چارواکو نه د څه کولو طمع کوي او په جهاد کې د برخې اخستو لپاره د دوی اجازې ته انتظار کوي. مګر دوی نه ګوري چې په دغو واکدارانو کې ځینو په اقتدار کې د پاتې کېدو په طمع ا و د څو ډالرو لپاره خپل ملك، ولس او خپلواکي په ډېرې ارزانې بیعې خرڅه کړه، دوی نه یوازې د امریکایانو د خوشحالولو او د دوی د حمایت

ترلاسه کولو په طمع د مظلومو مسلمانانو په نیولو او وژلو کې د دښمن مرسته وکړه بلکې اوس FBI په دې هېوادونو کې هر څوك په هر وخت او هر ځای کې نیولی او اختطاف کولی شي!! همدا دوی وو چې په افغانستان باندې د امریکا په برید کې ئې عملاً برخه واخیسته، د زرهاوو افغانانو په وژلو کې د قاتلانو ملګری شول او خپله ځمکه او فضاء ئې د امریکایانو په واك کې ورکړه!! له دې بې همته غلامانو نه څنګه د خپل آقا د مخالفت طمع کوئ؟!!

مورِ امت ته اطمئنان ورکوو چې امریکائي ځواکونه په افغانستان کې نه یوازې د مقاومت په ځپلو او خپلو موخو ته په رسېدو کې ناکام شوي، بلکې له بدو ورځو سره مخامخ دي، په تېر یوه کال کې د دوی د مړو او زخمیانو شمېر تر ۱۰۰۰ نه اوښتی، تلفات ئې ورځ په ورځ هومره مخ په زیاتېدو دي چې ممکن نه ده دا درانه تلفات د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي او په افغانستان کې مزید پاتې کېدو ته زړه ښه کړي. که د عراق مسلمان او غیرتي ولس هم د مجاهدو افغانانو لار غوره کړي، په خدای توکل وکړي، د اسلام په لار کې او له خپل عزت او خپلواکۍ نه د دفاع په خاطر قربانۍ ته چمتو شي او بې صبره نه شي، امریکا به په عراق کې هم له ماتې سره مخامخ کېږي، إن شاء الله د دې ماتې پایلې به امریکا ته همغسي وي چې شوروي اتحاد په افغانستان کې له ماتې نه وروسته ورسره مخامخ شو.

د اسلام د بري او د مسلمانانو د سرلوړۍ په هیله

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۲۱۱۱۲

بسم الله الرحمن الرحیم

نظامي عمل او غوښتنې ئې

د نظامي عملیاتو لپاره باید څو اساسي خبرې په نظر کې ولرو:

- د هېواد روان وضعیت.
- په هېواد کې د د ښمن د حضور څرنګوالی او هدف ئې.
- د دښمن د ځواکونو شمېر او د وسائلو څرنګوالی ئې.
- د د ښمن په هکله د عام ولس د کرکې او نفرت کچه.
- د عملیاتو هدف.
- له مجاهدینو سره د ولس د مرستې کچه.
- د مجاهدینو شمېر، وسائل او امکانات ئې.
- د عملیاتو څرنګوالی.

د افغانستان د روان وضعیت په اړه لاندې اساسي خبرې زمونږ مخې ته پرتې دي:

- زمونږ هېواد د یرغلګرو ځواکونو له لورې اشغال شوی، د بهرنیو ځواکونو شمېر تقریباً ۲۰۰۰۰ دی چې د هېواد ټول ستراتیژیك او حساس ځایونه د هوایي میدانونو په شمول د دوی په واك کې دي، دوی یوازې د پښتنو په سیمو کې په جګړو بوخت دي.
- په داسې حال کې چې اصلي واك د یرغلګرو ځواکونو په لاس کې دی خو دوی د افغانانو او د نړۍ والو د غولولو لپاره یوه وطن پلورونکې مفسده افغاني ډله استخدام او د هېواد په ځینو سیمو د مرکز په شمول د چارواکو په بڼه کې راوړاندې کړې.

- دښمن هڅه کوي چې له خپلو افغاني مزدورانو څخه ډېر ژر داسې ځواک جوړ کړي چې د افغان ولس په ضد جنګ کې له هغه څخه اعظمي استفاده وکړي او په دې سره د امریکاییانو د مرګ ژوبلېی مخه ونیسي. په دې اړه د دوی هڅو تر اوسه په زړه پورې نتیجه نه ده ورکړې، کوم کسان چې دوی استخدام او د ملي اردو د قطعاتو تر نامه لاندې روزلي او لومړي خط ته ئې لېږلي، اکثراً تښتېدلي.
- د یرغلګرو په ضد د افغان ولس کرکه ورځ په ورځ په زیاتېدو ده، له یوې خوا د بهرنیو ځواکونو په لاس د بې وزلو افغانانو مرګ ژوبله، د کورونو تلاشي، د افغانانو سپکاوی، تذلیل او توهین، د با عزته افغانانو سپکول، نیول او وژل او د ذلیلو او سپکو ټوپکیانو حمایت او په افغانانو د دوی تپل، ټولو افغانانو ته د یرغلګرانو موخې څرګندې کړې او له بلې خوا د پردیو په لاس د هېواد د اشغال په دې اوږدې مودې کې د امریکائي ځواکونو د ټولو هغو دروغجنو او غولونکو وعدو حقیقت افغانانو ته څرګند شو چې د افغانستان د بیاودانولو او د افغان ولس د خوښې حکومت د جوړولو او په دې هېواد کې د دیموکراسۍ د راوستلو په اړه ئې له دوی سره کړې وې، خلکو عملاً او په خپلو سترګو ولیدل چې یرغلګرو نه یوازې ټول هېواد ورته ودان نه کړ بلکې هغه ویجاړې ئې هم ورته ودانې نه کړې چې د دوی د یرغل او بمباریو په ترڅ کې رامنځته شوې، غله او داړه ماران ئې په دوی مسلط کړل، د دوی تر تسلط لاندې سیمو کې نه د چا سر خوندي دی، نه مال او عزت، نه په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې. د بې امنیتۍ بد وضعیت هغه حد ته رسېدلی چې نه یوازې عادي افغانان تړې شکایت لري بلکې د ملګرو ملتونو اړوند اداړې، په بین المللی جاسوسي شبکو پورې تړلې خیریه مؤسسې او په خپله افغاني چارواکي او د دوی بهرني حامیان وربانديې اعتراف کوي. ټول همدا وایي چې که دا ځواکونه په تېرو اتلسو میاشتو کې د هېواد په اداړې او د امنیت په تأمینولو موفق نشوو، جګړه ئې پای ته ونشوی رسولی او ورځ په ورځ وضع د دوی له کنترول نه وځي، نو له دې نه وروسته خو په هیڅ صورت کې نه امنیت تأمینولی شي او نه په اوضاع مسلط کېدی شي.
- د یرغل په لومړیو شپو ورځو کې په افغان ولس کې زیاته وېره وه، د دښمن

بې رحمانه او وحشیانه بمباریو زیاته وېره راپیدا کړې وه، هیڅا دا تصور نه شو کولی چې د دې بې رحمه دښمن په ضد وسلې ته لاس کړي او د مسلحانه مقاومت په نتیجه کې دښمن له خپل هېواد نه وتلو ته اړ کړي، نه ئې د مقاومت د پیل تصور کولی شو، نه ئې د هغه د دوام او د بری طمع، خو څو زړه ورو او په خدای مینو مجاهدینو په خپل مولا توکل وکړ، وسلې ته ئې لاس کړ او د ښکیلاك ګرو په ضد ئې مقاومت پیل کړ. مقاومت ورځ په ورځ تشدید شو او لمن ئې له یوې نه بلې سیمې ته خوره شوه، په لومړي سر کې د دښمن په اډو توغندوی بریدونه پیل شول او ورپسې په قطارونو او ګزمو مخامخ او ناڅاپي حملې شروع شوې. د دغو بریدونو په نتیجه کې له یوې خوا هغه د لومړیو شپو ورځو وېره له منځه ولاړه، مجاهدین تشویق شول، دښمن په خپلو افغاني ایجنټانو او ټول افغان ولس بې اعتماده شو، تلفات ئې ورو ورو زیاتېدل، نه د مجاهدینو په پېژندواو نیولو موفق کېدل او نه ئې د بریدونو د مخنیوی چاره کولی شوی، دوی ته تر بریدونو دا خبره زیاته خوا شینونکیی وه چې ولې له دې خور جاسوسي جال، د زرهاوو افغاني جاسوسانو استخدام او د مخکې تللو وسائلو، جاسوسي طیارو او سپوږمکیو سره سره نه حمله کونکي پېژندلی او نیولی شي او نه ئې د خورېدونکي او ځواکمن کېدونکي مقاومت مخه نیولی شي، راتلونکي ورته تیاره برېښي او خپل شته والی بې فایدې ګڼي. د دوی وېره او تشویش هلته لا زیات شو چې مجاهدینو د دښمن د قطارونو او ګزمو په ضد له ریموټ کنټرول ماینونو نه کار اخستل پیل او یو په بل پسې ئې د دښمن ګڼ شمېر ګاډي ویجاړ کړل، کار ئې هغه ځای ته ورسولو چې په ځینو سیمو کې د سړك په سر د دوی تګ راتګ متوقف شو، دا په داسې حال کې چې له دې نه مخکې به هرځای ته په هر وخت کې په ډېر ډاډ او اطمئنان تلل راتلل او د تلاشۍ او نیونو عملیات به ئې ترسره کول.

- د هېواد د اشغال په اتلسمه میاشت کې د مقاومت وضعیت د دښمن د اعتراف له مخې داسې دی چې په همدې میاشت کې څلور سوه توغندي د دوی په اډو توغول شوي او د معتبرو او باخبرو سرچینو په وینا هره ورځ د بهرنیو ځواکونو حد اوسط پنځه کسان مړه یا ژوبل کېږي. او د مقاومت له پیل نه تر اوس پورې د

دښمن د مړو او ژوبلو مجموعي شمېر له زرو نه اوښتی. په دې میاشت کي خو ځینو افغانانو حتی د جبهه ئې جګړو لپاره ملا وتړله او په کندهار، هیلمند او ارزګان کي ئې له دښمن سره داسي مخامخ ننښتې درلودې چې په هغوی کي دښمن له بي ۵۲ طیارو نه استفادې ته اړ شو!! او د نړۍ په مطبوعاتو کي دا خبره منعکس شوه چې امریکائي ځواکونه پس له اتلسو میاشتو مسلسل جنګ نه اوس هم له سخت مقاومت سره مخامخ او له بي ۵۲ نه استفادې ته اړ دي!!

- له دښمن نه د افغانانو د ژوړې کرکې کچه او په افغانانو د بهرنیو ځواکونو عدم اعتماد نه یوازې د مقاومت له وضعیت او د امریکایانو په لاس د ګڼ شمېر افغاني امریکایانو له نیولو نه معلومولی شو، بلکي په خوست کي د امریکائي ځواکونو هغه اعلامیې ئې ښه انځور کوي چې د خوست له راډیو نه یوه په بل پسې خپرې شوې او په هغوی کي امریکائي ځواکونو د خوست له ولس نه مکرر وغوښتل چې خپل ماشومان له دې نه منع کړي چې په امریکایانو یا د تېرو وارونه کوي او یا د پیچکاریو په ذریعه په دوی ناپاکی اوبه شیندي!! د راډیو له لارې په دې خبرې اعتراف ډېرې سترې سترې پټې خبرې او له امریکایانو څخه د افغانانو ژوره کرکه څرګندوی.
- په افغانستان باندې د امریکایانو د یرغل هدف یوازې دا نه وو چې د طالبانو حکومت نسکور کړي او د القاعدې د ټپکي او پناه ځایونه له منځه یوسي، که یوازې دا ئې اساسي اهداف وی نو د طالبانو د حکومت له نسکورېدو او د القاعدې د مراکزو له ختمېدو نه وروسته به زمونږ له هېواد نه وتلي وو، نه به ئې دائمي اډې جوړلې او نه به ئې دا خبره مکرر کوله چې امریکا په افغانستان کي ستراتیژیکي ګټې لري، د اوږدې مودې لپاره به دلته پاتې کېږي او خپل ملګري به یوازې نه پرېږدي، حتی په عراق له برید نه وروسته هم!! امریکایانو ته د افغانستان دائمي اشغال د دې لپاره ضروري برېښي چې د مرکزي آسیا د تیلو په زیرمو د تسلط او له لنډې او ډاډمنې لارې نه د دې زیرمو د ګاز او تیل د انتقال غوښتنه همدا ده. د همدې لپاره امریکایانو د یونیکال د کمپنۍ دوه افغاني مأمورین په افغانستان کي په تر ټولو لوړو دندو وګمارل، یو ئې د جمهور رئیس په حیث او بل

ئې د بش د خاص استاځي په توګه!! او دې کمپنۍ ته ئې وظیفه ورکړه چې د پایپ لاین د غزولو کار عملاً او ژر پیل کړي. خو الحمد لله چې د مجاهدینو مقاومت د دوی هیلې په خاورو ولړلې، نه په اوضاع داسې مسلط شول چې د خپلې خوښې امنیت تأمین او د پایپ لاین د غزولو کار پیل کړي او نه ئې داسې افغاني ځواک جوړ کړی شو چې په جګړو کې د امریکائي ځواکونو د مخامخ برخې اخیستو ضرورت منتفي کړي او د خپلې مرګ ژوبلې کچه راکمه کړي.

- افغانان اوس ښه پوهېږي چې امریکائي استعمار د همغه اسلوب غوره کولو ته اړ شوی چې د دوی استاد، زوړ بریتانیائي استعمار په نولسمه پیړۍ کې غوره کړی وو، دا دی د غیرمستقیم استعمار په ځای، مستقیم ښکیلاك او استعمار او د فوځونو په زور د هېوادونو د نیولو لار ئې غوره کړې، لومړی ئې په افغانستان تېرې وکړ او بیا په عراق، (اشغال) ته د (آزادۍ) نوم ورکوي او د ورانولو په دوران کې د بیا ودانولو خبره کوي!! انګریزانو هم د (ودانولو) تر غولونکیې شعار لاندې هېوادونه نیول، د همدې لپاره د دوی د مستعمراتو اصلي اوسېدونکو دوی ته د (استعمار یعنی ودانولو) نوم ورکړ!! دا اصطلاح د ښکیلاك ګرو ځواکونو له خوا د غلط استعمال په وجه په یوې کرکجنې اصطلاح بدله شوه، هومره چې اوس هرڅوك تري کرکه لري او هیڅوك ئې په اصلي معنی نه استعالوي. له امریکائي (دیموکراسۍ) او (آزادۍ) سره به هم همداسې کېږي!! څو کاله وروسته به ټول خلك دا د ښکیلات او اشغال په معنا استعمالوي.

- مجاهدین غواړي چې خپل هېواد آزاد کړي، ټول بهرني ځواکونه له خپل هېواد نه وباسي او په آزاد او خپلواك افغانستان کې اسلامي حکومت قائم کړي. دا مقدس اهداف له مسلح جهاد نه پرته له بلې لارې نه شي ترلاسه کولی، نوړې لارې ئې په مخ تړل شوې، په نورو لارو نه خپلواکي ترلاسه کولی شي او نه ښکیلاك ګر ځواکونه ایستلی شي، څوك چې په نورو لارو فکر کوي هم ځان غولوي او هم خپل ولس. خو په دې اړه مجاهدین له څو ستونځو سره مخامخ دي:

۱. امکانات ئې محدود دي، د اکمال ډاډمنه مرجع نه لري، ګاونډیان ئې له دښمن سره ملګري شوي، پاکستان، ازبکستان او تاجکستان امریکایانو ته اډې ورکړې،

د دوی له ځمکې او فضاء نه په استفادې سره امریکائي ځواکونه په افغانستان کې عملیات ترسره کوي او په افغانانو بمونه وروي، د پاکستان چارواکو نه یوازې د افغانانو په ضد د امریکایانو مرسته وکړه بلکې د امریکا پولیس ایف بي آی ته ئې اجازه ورکړه چې خپل مخالفین په پاکستان کې ونیسي او ګوانتنامو ته ئې انتقال کړي، دوی په ډېر افتخار سره وایي چې په تېرو اتلسو میاشتو کې ئې څلور سوه اتیا کسان ونیول او امریکایانو ته ئې لاس ترلي تسلیم کړل!! ایران له خپلو مخکنیو امریکا ضد شعارونو سره سره، په دې تېرې کې د امریکایانو ملګرتیا وکړه، شمالي ټلواله ئې د امریکایانو تر قومندې لاندې جنګېدو ته تیاره کړه او شیعه ډلو ته ئې وویل چې د امریکایانو ملګرتیا ستاسو په ګټه ده، له دې لارې کولی شئ په حکومت کې په زړه پورې برخه ترلاسه کړئ. همدا وجه ده چې نن امریکائي افسران له دغو ډلو نه پوره راضي دي او وایي چې د بامیان امنیتیې وضعیت او له امریکایانو سره د دې ولایت د خلکو مرسته تر ټولو ولایاتو ښه ده، په هغه ولایت کې ئې په درې سوه اتیا زره ډالره لګښت یو پوهنتون جوړ کړ.

۲. په دې شرائطو کې له دښمن سره (مخامخ جنګ) او د (جبهو پرانستل) نه مفید دي او نه ئې وخت. په دې سره د اصلي دښمن په ځای اکثراً هغه کسان تلف کېږي چې امریکایانو د څو ډالرو په مقابل کې استخدام کړي او د افغانانو په ضد ئې په لومړي خط کې جنګوي. د دوی مرګ ژوبله که هرڅومره زیاته وي په دښمن څه تأثیر نه کوي، باید عملیات داسې تنظیم شي چې اصلي دښمن ته تر زیات نه زیات تاوان ورسوي. د جبهه ئې جنګ په ځای باید په دښمن ناڅاپي بریدونو او کمین ته ترجیح ورکړی شي، په دې سره د یوې جبهې له مجاهدینو نه په لسهاوو واړه واړه ټولګي جوړېدی شي او دا ټولګي اصلي دښمن ته تر جبهه ئې جنګ نه څوځو ځله زیات تلفات رسولی شي. د مخامخ او جبهه ئې جګړو لپاره چې مجاهدین کومو امکاناتو ته اړتیا لري، په دې ظروفو او شرائطو کې هغه نه شي ترلاسه کولی. باید په هغو محدودو امکاناتو اکتفاء وکړي چې په واک کې ئې لري او یا ئې په آسانۍ ترلاسه کولی شي. خپل مفاومت باید داسې تنظیم کړي چې په کمو امکاناتو سره دښمن ته زیات تلفات اړولی شي او د اوږدې مودې لپاره مفاومت کولی شي. خو دا ګمان دې

نه کوي چې دا وضعیت او له امریکایانو سره د نورو هېوادونو دا ملګرتیا به د اوږدې مودې لپاره په خپل حال پاتې شي. د امریکائي چارواکو بدمعاشي او مستي به حتماً یوه ورځ او شاید ډېر ژر په دې منتج کېږي چې نه یوازې د امریکا تر مشرۍ لاندې دا ائتلاف ختم شي بلکې د دوی په ضد یوه نړۍ واله جبهه جوړه شي. د ملګرو ملتونو او د نړۍ د اکثرو هېوادونو له مخالفت سره سره په عراق د امریکا یو اړخیز او وحشیانه برید او له دې برید سره د ډېرو هېوادونو شدید مخالفت او په ټولې نړۍ کې د امریکا ضد پرتمنو او سترو سترو مظاهرو دا خبره ثابته کړه چې د داسې یوې جبهې د تبلور لړۍ عملاً پیل شوې.

۳. که مقاومت په اوسنۍ بڼې کې دوام وکړي او مزید تشدید شي، ډېر هېوادونه به د امریکا په اړه خپلو سیاستونو کې تجدید نظر ته تشویق کړي.

۴. د مجاهدینو وسائلو او امکاناتو ته په پام سره باید د عملیاتو داسې طریقه غوره شي چې هم دښمن ته مسلسل تلفات واړوي، هم ئې د عملیاتو له مخنیوي نه عاجز کړي، هم له مجاهدینو څخه د کم مالي مصرف غوښتنه وکړي او هم د مجاهدینو ځاني تلفات تر کم نه کم حد ته راکوز کړي. اوس نه د مخامخ جنګ وخت دی او نه د جبهو پرانستل مفید او ګټه ور، د دې په ځای باید چریکي جګړو ته ترجیح ورکړو، د جګړې ابتکار باید د تل لپاره د مجاهدینو په واک کې وي، د برید وخت، ځای او څرنګوالی باید دوی وټاکي، په دښمن باندې ټول بریدونه باید ناڅاپي وي، په داسې وخت کې باید په هغه برید وشي چې کاملاً غافل وي او د برید د مقابلې هیڅ تیاری نه لري، په داسې ځای کې وربانديې برید وشي چې د سیمې جوړښت د مجاهدینو په ګټه او د دښمن په تاوان وي، دوی په پټې او مصئونې مورچلې کې او هغه په آوار او خلاص میدان کې، دوی د غره په ډډې او ځنګل کې او هغه په بیدیا کې او د مجاهدد وسلو خولې ته، لومړی ګوزار د مجاهد له خوا وي او دښمن ته د دفاع مجال هم په لاس ورنه شي.

۵. دښمن هڅه کوي چې لومړی په بریدونو اعتراف ونه کړي او که اعتراف ته اړ شو نو خپل تلفات پټ وساتي، داسې چې نه نړۍ وال تړې خبر شي او نه د امریکا ولس، دا ځکه چې په بریدونو او اړول شوو تلفاتو اعتراف له یوې خوا په نړۍ کې د

امریکا کاذب اعتبار ته کلکه صدمه رسوي او له بلې خوا د جنګ د دوام په ضد د امریکائي ولس مخالفت مزید تشدیدوی. متأسفانه مجاهدین تراوسه په دې نه دي توانېدلی چې د خپلو عملیاتو او په هغوی کې د دښمن د تلفاتو مؤثق او مستند فیلمونه جوړ او د نړۍ د تلویزیونونو له لارې ئې د نړۍ والو مخې ته کېږدي. مجاهدین باید دې ته خاصه توجه وکړي، د دوی عملیات په خپل ذات کې اهمیت لري، خو د دې عملیاتو اهمیت به هلته څو برابره شي چې نړۍ وال ترې خبر کړی شي. مورږ دوی ته د داسې عملیاتو یوه طرحه وړاندې کوو چې هم دښمن ته درانه تلفات اړول ممکن کوي او هم ئې مستند فیلم جوړیدی شي، په دې شرح:

- په دې عملیاتو کې به تقریباً پنځلس مجاهدین برخه اخلي، چې له دوی سره به پنځه راکټ لانچرې، پنځه پیکا او له نوروسره وړې وسلې وي. معمولاً د دښمن د هري ګزمې د ګاډو شمېر تقریباً پنځه شپږ وي او د افرادو شمېر ئې د دېرشو شا او خوا کې، د همدې شمېر ګاډو او سورلیو لپاره باید ضروري وسائل برابر کړی شي.
- د عملیاتو لپاره به داسې تنګه دره انتخابوي چې د سړک یوې بلې خوا ته لوړې ژورې، غر او ځنګل وي.
- د سړک په هغې ژۍ کې چې ګاډي ئې خوا ته تېرېږي، پنځه شپږ ځایه د هاوان تقریباً شپږ شپږ مرمۍ داسې ځای په ځای کړئ چې دوه ئې له ریموټ کنټرول نه لس پنځلس ګزه لرې، ښې اړخ ته، دوه په همدې فاصلې کېنې اړخ ته او دوه د ریموټ کنټرول خوا ته. د دې لپاره تاسو تقریباً شپږ دیرش د هاوان مرمیو او شپږ ریموټ کنټرول او یو مقدار سیم ته ضرورت لرئ.
- ټولې مرمۍ باید د سړک په ژۍ کې د سړک له سطحې نه تقریباً یو ګز اوچت ښخې کړئ، له ټانک نه پرته د نورو متحرکو اهدافو لپاره د سړک په منځ کې د ماین له ښخولو نه تل ډډه وکړئ، دا ځکه چې په دې صورت کې د چاودنې ټولې چرې پورته درومي او د چاودنې له ځای نه یو او دوه ګزه لرې هدف ته هیڅ تاوان نه شي رسولی، حال دا چې د سړک په جګې ژۍ چاودنه کم له کمه تر پنځوسو ګزو، ښې او کېنې اړخ ته، ټول اهداف تخریبوي. او تاسو په دغو شپږ ځایه چاودنو سره په ښپږو سوو ګزو فاصلې کې د دښمن ټول روان ګاډي تخریبولی شئ، که څه هم د هري

چاودنې خوا ته روان وي او یا له ماین څخه یوې بلې خوا ته تېر شوي وي.

- تاسو کولی شئ ټول ماینونه په یوه وخت او هلته منفجر کړئ چې د هر ماین خوا ته د دښمن د قطار یو ګاډی رارسېدلی وي او یا هر یو ببل ببل منفجر کړئ.
- په راکټ او پیکا مسلح مجاهدین باید داسې ځای په ځای شوي وي چې له چاودنې سره سم هر ګادی لومړی د راکټ او بیا د پیکا تر اور لاندې ونیولی شي او په پای کې له وړې وسلې نه استفاده وشي.
- ویډیوئې کامری باید داسې ځای په ځای شوې وې چې د عملیاتو ټوله ساحه ئې تر نظر لاندې وي، له عملیاتو نه مخکې د ټولې ساحې دقیق فیلم واخلي، د قطار د راتلو، د عملیاتو ساحې ته د رارسېدو،د چاودنو، د راکټونو او پیکاوو د ډزو، د تخریب شوو ګاډو او د مړو او ژوبلو کسانو فیلم واخستی شي.
- دا عملیات باید ډېر سریع او چټک ترسره شي، د عملیاتو له پیل نه تر پای پورې او د عملیاتو له سیمې نه وتل باید تقریباً پنځه څلویښت دقیقې ونیسي. دا ځکه چې د مخکنیو تجربو له مخې که دښمن له برید نه مطلع شي نو په همدومره وخت کې ئې جازونه ساحې ته رارسېدی شي. که څه هم په داسې عملیاتو کې طیارې څه خاص او مؤثر کار نه شي کولی، نه په غرونو او ځنګلونو کې محدود شمېر مجاهدین موندلی شي او نه په غرونو او ځنګلونو کې د دوی بمباری څه اثر لري.
- که داسې څو عملیات ترسره شي او فیلمونه ئې نړۍ والو ته وښودی شي، امریکائي ځواکونو ته به په افغانستان کې پاتې کېدل ګران او ناممکن کړي. دوی له لبنان نه په خپلو دوو اډو کې د چاودنو او تقریباً دوه سوه اتیا کسانو د وژل کېدو په وجه ووتل او له صومال نه د دوی په قطار د یوه داسې برید په وجه ووتل چې څو امریکائي کماندوګان په کې ووژل شول او صومالیائې سرتېرو د امریکائي فوځیانو مړي په جیپانو پسې وتړل او په سړکونو کې ئې وګرځول. د دې عملیاتو فیلم د امریکا ولس هومره د جنګ په ضد او په صومال کې د امریکائي فوځونو د مزید پاتې کېدو په خلاف راوپاراوو چې چارواکي ئې دې ته اړ کړل چې له دې هېواد نه فوراً او له ځنډ نه پرته ووځي. د دا راز عملیاتو لپاره د افغانستان شرائط

تر بل هر هېواد نه زیات مساعد دي. کوم مجاهدین چې دا راز تاریخي عملیات ترسره کړي هغوی به د افغان ولس سرلوړي اتلان ګڼل کېږي او نومونه به ئې د جهاد په تاریخ کي په زرینو تورو لیکل کېږي. زمونږ هیله دا ده چې د مجاهدینو ځینې په خدای مین او زړه ور ټولګي د دا راز عملیاتو لپاره چمتو شي او په دې سره د هېواد د آزادی ورځ رانږدې کړي.

افغانستان
۱۳۸۲۱۱۱۲۰

بسم الله الرحمن الرحیم

به دلیرمردان مؤمن کوهدامن وشمالي

به شما سروران سربلند مقاومت در برابر تجاوز شوروی، که با قربانی ها، حماسه آفرینی ها و حملات کوبنده و خستگی ناپذیر تان داستانهای همیشه به یادماندنی را در صفحات زرین تاریخ مقاومت ثبت کردید، حماسه هائی که هم دشمن همواره به یاد خواهد داشت و هم ملت سرافراز ما، به شما می گویم: چرا امروز که کشور تان باری دیگر بدست دشمنان اسلام اشغال شده است و وضعیت بدتر از سابق را بر کشور تان تحمیل نموده، استقلال، آزادی و حاکمیت ملي تان توسط نیروهای اشغالگر سلب گردیده و هویت اسلامي میهن تان به شدت تهدید می گردد، چرا خاموش و ساکت نشسته اید و نظاره گر این وضعیت غم انگیز و دردآور؟! مگر غیرت وهمت سلف مجاهد و آزاد منش تانرا از دست داده اید؟! آیا به این زندگی ذلت آور و ننگین راضی شده اید و ترس از دشمن، شهامت و ایمان تانرا کم رنگ ساخته و شما را به کرنش و سرخم کردن در برابر دشمن واداشته است؟! چرا راضی شده اید که عده ای از وطن فروشان بی ننگ و بی ایمان، گاهی شما را به روسها و کمونست ها می فروشند و تحت قومنده جنرالهای روسي و پرچمی با برادران افغانی تان می جنگانند و گاهی به انگلیسها و امریکائي ها می فروشند و فرزندان تانرا بخاطر منافع بیگانگان می جنگانند؟! به چشم خود می بینید که امروز در میدان هوایي بگرام و در اطراف پایگاه های نظامي نیروهای اشغالگر در کابل چه می گذرد، و هر شب و روز به عفت و ناموس چه تعداد دختران افغان تجاوز صورت می گیرد؟! مگر نمی بینید که این وطنفروشان پست فطرت، دختران باعفت شما را وادار می سازند تا به این پایگاهها رفته و خاطر سربازان امریکائي و انگلیسي را شاد کنند و آرزوی شانرا برآورده سازند؟ اینها در محافل شبانه سربازان امریکائي

شرکت می کنند، پیکهای شراب را از دست ساقی هائیکه که معمولاً دختران افغانی اند می گیرند و سرمی‌کشند، به رقص و پای کوبی می پردازند و در پایان محفل هر افسر امریکائي دخترافغانی ای را در آغوش می کشد و به خلوت می برد. پدران و برادران مجاهد شما در گذشته بخاطر دفاع از ننگ و ناموس خود به هر قربانی آماده بودند، از این باکی نداشتند که در راه دفاع از ننگ و ناموس، وجب وجب کابل و کوهدامن به خون آنان سرخ شود.

ما در این مدت بیش از یك ونیم سال هر روز منتظر بودیم که حماسه آفرینان شمالي و کوهدامن امروز و فردا قیام خواهند کرد، یکجا با مجاهدین ولایات شرقی، جنوبی و جنوب غربی کشور بر دشمنان هجوم خواهند برد، ناهید های دیگری از میان آنان سر خواهد افراشت، جوانان دلیر و سربه کفی در هر قدمی در برابر دشمن در کمین خواهند نشست و عده ای از اشغالگران را به جهنم خواهند فرستاد، و... ولی متأسفانه این انتظار تا حال برآورده نشد!! بر عکس دیدیم که تفنگداران این منطقه به کمك امریکائي ها و تحت قومنده آنان به پکتیا و کندهار فرستاده می شوند و علیه مجاهدین این ولایات جنگانده می شوند!! وقتی خبر حمله بر جیپ افسران امریکائي در کابل پخش شد گمان کردیم که کار مجاهدین کابل و شمالي خواهد بود، ولی بزودی معلوم شد که این نیز کار دیگران بود. از داستان این حمله قهرمانانه حتماً اطلاع دارید. امیرخان مجاهد، باشنده خوست که برای کار شخصی به کابل آمده بود، تصادفی صحنه تعقیب یك دختر افغانی توسط چند سرباز امریکائي را مشاهده می کند، می بیند که دختر افغانی با پریشانی و سرآسیمگی خود را به این سو و آن سو می زند تا از شر این خائنان که به به آبرو و عفت او چشم دوخته اند نجات بیابد، چاره ئې جز این نمی یابد که به پوسته امنیتی سربازان افغانی پناه ببرد، سربازان ترتیبی می گیرند که او را بطور مخفیانه و بدون آنکه امریکائي ها بفهمند، توسط تکسی از صحنه می کشند، امریکائي ها فرا می رسند، از آنان می خواهد تا این دختر را هر چه زودتر در اختیار آنان بگذارند و یا آدرسش را به آنان بدهند، قومندان پوسته امنیتی به قومندان مافوق خود با مخابره تماس می گیرد و از او طالب هدایت می شود، از

بالا به او هدایت داده می شود تا امریکائي ها را ناراض نکند، دختر را حاضر نموده و به امریکائي ها تسلیم کند او نیز مطابق این دستور عمل می کند و دختر بیچاره را به امریکائي ها تسلیم می کند، امیرخان از مشاهده این صحنه دردناك چنان تحریك گردیده، غیرت افغانی اش چنان به جوش می آید که تصیم عملیات قهرمانانه و شهادت طلبانه ای را علیه متجاوزان خائن می گیرد، سه عدد بم دستی تهیه نموده، در شهر کابل به جستجوی امریکائي ها می پردازد، در چند موردی امریکائي ها را می یابد ولی به این دلیل از اقدام به عمل منصرف می شود که در آنجا احتمال صدمه به عده ای از افغانها نیز وجود داشت، بلآخره این جیپ افسران امریکائي را در نزدیکی مسجد پلخشتی می یابد و با پرتاب یك بم دستی بسوی آنان و کشتن و زخمی کردن تمامی سرنشینان آن انتقام می کشد و صحنه را ترك می گوید، پولیس افغانی او را تعقیب می کند او در حالیکه دو عدد بم دستی دیگری نیز در اختیار داشت و با استفاده از آنها می توانست خود را نجات دهد، ولی غیرت افغانی اش اجازه نداد تا اسلحه اش را علیه این افغانان بی غیرت و نوکر اجنبی بکار گیرد، دستگیر شد او را به وزارت داخله بردند، تاج محمدوزیر داخله شخصاً از او پرسید که چرا به این عملیات متوصل شد، گفت: حقیقت جریان را به شما می گویم مشروط به اینکه مرا به امریکائي ها تسلیم نکنید، وزیر با او تعهد می کند و وی نیز تمامی این جریان را حکایت می کند، امریکائي ها می آیند و از وزیر داخله می خواهند تا نامبرده را به ایشان تسلیم نماید، وزیر از باداران امریکائي اش می خواهد تا اجازه بدهند پس از تکمیل مراحل ضروری تحقیقات او را تسلیم کنند، امریکائي ها به کرزی زنگ می زنند و به او می گویند که به وزیر داخله هدایت بدهد تا امیرخان را بدون تأخیر تسلیم دهند، کرزی نیز بلادرنگ به وزیر دستور می دهد، و وزیر بی ایمان، برخلاف تعهد خود، امیرخان قهرمان را دست بسته حاضر ساخته به سربازان امریکائي تسلیم می دهد، زمانیکه امیرخان قهرمان را به دفتر وزیر حاضر کردند و به او گفتند که به دستور کرزی به امریکائي ها تسلیم داده می شوی، گفت: یا دستهای مرا باز کنید تا در اثنای تسلیم دهی هرچه توانستم انجام دهم و یا مرا همینجا تبرباران کنید و بگوئید که خود کشي

کرد، مرا به دشمن دست بسته تسلیم نکنید، ولی خائنان وطنفروش هیچ یکی از خواسته های او را نپذیرفته او را به امریکائي ها تسلیم کردند، در اثنائیکه او را از دفتر وزیر به بیرون می کشیدند، بسوی وزیر داخله نزدیك رفته، بر رویش تف نموده، به او می گوید: نامرد ناجوان، به عهدت وفا ننموده با من خیانت کردی.

مردم غیور کوهدامن و شمالي!

- آیا میان شما یك امیرخان قهرمان نیز یافت نمی شود؟
- تا چه زمانی این ذلت و رسوایي و تجاوز به ننگ و ناموس را تحمل می کنید؟
- مطمئن باشید که نیروهای امریکائي مثل نیروهای اشغالگر شوروی از میهن عزیز ما رانده خواهند شد.
- اگر اشغالگران در نتیجه مقاومت ها و قربانی های مجاهدان سربلند سائر ولایات، از کشور اخراج شدند، جواب شما به آنان و به تاریخ آینده کشور چه خواهد بود؟
- بیائید با سهمگیری فعال در جهاد اسلامي، و بی زاری و برائت از وطنفروشان خائن به اسلام و ملت، دین اسلامي تانرا ادا نموده، تاریخ پر شکوه آباء و اجداد تانرا زنده کنید و خلف ناصالح و بی همت برای آنان نباشید.

افغانستان

۱۳۸۲۱۳۱۱

بسم الله الرحمن الرحیم

جنرال ته خطاب

جنرال صاحب! پاکستان دي ډېر ارزان خرڅ کړ، د ممپلیو په بیه!!

پاکستان له امریکا سره د افغانانو په ضد جګړې کي ملګری شو، امریکایانو ته ئې نظامي اډې ورکړې، له دغو اډو نه امریکائي طیارو په افغانانو باندي د بمباریو لپاره ۷۸۰۰۰ الوتنې وکړې، هري طیارې خپل بمونه او راکټې په افغانانو وورولې، د پاکستان له فضا نه په استفادې سره په سلهاوو کروز میزایلونه د افغانستان په لوري وتوغول شول، د امریکا د کماندوئي ځواکونو په سلهاوو ټولګي له پاکستان نه د عملیاتو لپاره افغانستان ته ننوتل، د افغانی شخصیتونو د وژلو لپاره ئې په کلیو او ښارونو کي کماندوئي عملیات ترسره کړل، د امریکایانو د بریدونو په ترڅ کي تر ۲۵۰۰۰ نه زیات افغانان ژوبل او وژل شوي، امریکائي ځواکونو د طالبانو هغه حکومت چې پاکستان قانوني حکومت ګڼلو او هغه ئې په رسمیت پېژندلو، نسکور کړ او په ځای ئې داسي حکومت جوړ کړ چې روسانو او ملګرو ئې غوښتو او په تېرو کلونو کي د زیاتو مصارفو په کولو د هغه په راوستو نه وو موفق شوي، امریکایانو د کابل واګې هغو ډلو ته وسپارلې چې د پاکستان په رقیبانو (روسیې، هند او ایران) پورې تړلې دي.

پاکستان نه یوازې په افغانستان باندي د امریکایانو د وحشیانه او ناجائز برید ملاتړ وکړ او په دې راضي شو چې د ده یو مسلمان ګاونډی هېواد د کفري ځواکونو په لاس اشغال شي، بلکي د طالبانو د حکومت په نسکورولو او د دوی په وژلو، نیولو او لاس تړلي دښمن ته په سپارلو کي ئې داسي له شرم او پیغور نه ډک خدمت کړی چې په انساني تاریخ کي د هغه مثال نشو موندلی!! په تاریخ کي داسي خو ډېر ځله لیدل شوي چې بې همته واکدارانو د ګوابنونو په وجه خپل خارجی

سیاست بدل کړی، د خپلو وقتي ګټو او مصالحو لپاره ئې له خپلو زړو دوستانو نه لاس اخستی، د یوې ډلې په ځای ئې بله ډله غوره کړې، له مخکنۍ ډلې سره ئې خپلې کړې ژمنې هېرې کړې او له خپلو تعهداتو په شا شوی، خو د داسې شرمناک عمل مثال نه شو موندلی چې یو حکومت دې د پردیو د ګټو لپاره هم خپلې ملي ګټې قرباني کړي او هم دې خپل ملګري د نورو په پښو کې ذبح کړي!! او دې ته دې تیار شي چې د خپلو ملګرو په وژلو، نیولو، سپکولو او له هېواد نه په شړلو کې د دوی د دښمن ملګرتیا وکړي او هغوی دې لاس تړلي دښمن ته وسپاري!! او حتی دې ته دې تیار شي چې په خپل هېواد کې د دغه اشغالګر ځواک استخباراتي شبکو ته دا اختیار ورکړي چې هرځوک په هر وخت او هر ځای کې نیولی او خپلو محبسونو ته لېږدولی شي او د مخالفینو په نیولو کې په هومره خلاص لاس عمل کولی شي چې په خپل هېواد کې ئې نه شي کولی، هلته د قانون په مراعات مکلف وي خو دلته هیڅ قانون او هیڅ اداره نه د هغه مخه ډپ کولی شي او نه له هغه نه د تپوس جرأت کولی شي، سی آی اې او اف بی آی د شپې په تیاره کې په کورونو برید وکړي، خپل مخالفین ونیسي، د خپلې خوښې پټو ځایونو ته ئې انتقال کړي، خو نه داخله وزیر خبر وي، نه وزیر اعلی او نه د سیمې نورې اړوند اداري!!

پاکستاني چارواکي وایي چې مونږ د افغانستان په خلاف جګړې کې له امریکا سره د ملګرتیا په نتیجه کې اته سوه ملیونه ډالره ترلاسه کړل!! د دې معنی خو دا ده چې ګواکې پاکستاني چارواکو پاکستان او افغانستان په اته سوه ملیونه ډالره خرڅ کړل!! او دا خو په حقیقت کې د ممپلیو په بیه د دوو هېوادونو د خپلواکۍ، استقلال، عزت او تاریخ خرڅول دي!! په داسې شرمناکي خبرې خو هر باعزته انسان د شرم احساس کوي، هیڅ باضمیره انسان به د دې جرأت ونه کړی چې په داسې کرکجنې خبرې خپله خوله ناولې کړي، د څو ډالرو لپاره د ګاونډي دوست ملك په ضد په ناروا جګړې کې داخلېدل او د بې ګناه افغانانو په بې رحمانه وژنو کې شرکت، او دښمن ته د خپلو پرونیو دوستانو لاس تړلي سپارل، د یوه خپلواك حکومت د چارواکو له شان نه خو پرېږده له اجرتي قاتلانو نه هم بعیده بربښي!! ترکیې چې له کلونو کلونو د امریکا فوځي اډه وه، د شپږ ملیارده ډالرو په مقابل

کې هم د داسې کار له کولو ډډه وکړه.

امریکائي اړوند اداړې وایي چې پاکستان ته له امریکا سره په دې جګړې کې د ملګرتیا په وجه لس ملیارده ډالره خساره رسېدلې، پاکستاني چارواکي دا خبره نه مني او وایي: لس ملیارده نه فقط یو ملیارد تاوان رارسېدلی!! لومړی خو د دوی خبره د منلو نه ده، دوی په دې جګړې کې د پاکستان د برخې اخیستو د څرنګوالي د ډېرو برخو په اړه خپل ولس ته نه یوازې حقایق نه دي ویلي بلکې په ډېرو مواردو کې ئې هغوی ته دروغ ویلي!! د ۷۸۰۰۰ نظامي الوتنو په هکله هم هغوی خپل ولس ته هیڅ نه وو ویلي، په پاکستان کې د ایف بی آی او سی آی اې د هر یرغل نه وروسته امریکایان په مسلسله توګه وایي چې مورږ د پاکستاني ادارو په ملګرتیا دا عملیات ترسره کړل، او دا دا کسان مو ونیول، خو پاکستاني چارواکي د خپل ولس په سترګو کې خاورې اچوي او په دروغو دعوی کوي چې په دې نیونو کې د هیڅ بهرني ملك کومې اداړې برخه نه درلوده!! که له دوی سره دا خبره ومنو چې پاکستان ته یو ملیارد خساره رسېدلې نو د دې معنی خو دا شوه چې تاسو د امریکایانو د خدائي خدمتګارانو په څېر په جنګ کې برخه واخیسته!!

په افغانستان باندې د روسي ځواکونو له تېرې نه وروسته د امریکا د هغه وخت جمهور رئیس جیمی کارتر غوښتل پاکستان ملګرتیا ته چمتو او د شوروی اتحاد د فوځي ګوابښ د مخنیوي په کار کې د امریکا په څنګ کې ودریدو ته تیار کړي، د دې لپاره ئې مرحوم جنرال ضیاءالحق ته د ۲۰۰ ملیونه ډالرو بلاعوض مرستې ورځندیز وکړ، ضیاءالحق نه یوازې دا مرسته قبوله نه کړه بلکې د امریکایانو په ځواب کې ئې وویل: دا خو نو په ممپلیو خوشحالول شو!! دا په داسې حال کې چې د هغه وخت شپږ سوه ملیونه ډالرو د اوس وخت شپږو ملیاردو ډالرو ارزښت درلود، او په داسې حال کې چې هغه وخت پاکستان په خپله د شوروی ځواکونو له مخامخ او مستقیم ګوابښ سره مخامخ او د امریکا ملګرتیا ته اړ وو، خو اوس پاکستان د یوه ګاونډي هېواد په نیولو کې د امریکا په جګړې کې شریك شوی!!

پاکستاني چارواکي د مظلومو افغانانو د نیولو او امریکا ته د سپارلو په اړه

وایي چې مورږ پاکستان ته په غیرقانوني توګه راغلي کسان نیولي دي!! دوی ته باید څو خبري ورپه یاد کړو:

- په غیر قانوني توګه له راغلو کسانو سره خو باید د پاکستان د مروجه قوانینو مطابق عمل شوی وی، نه دا چې اف بی آی ته تسلیم او له پاکستان نه ګوانتنامو ته انتقال شي.
- آیا تاسو امریکایانو ته هم ویلي چې افغانستان ته د تلو لپاره هم د پاکستان ویزې ته ضرورت لري او هم د افغانستان!! تر اوسه مو څومره امریکائي کماندوګانو او پیلوټانو ته په افغانستان د بمبارۍ او په دې هېواد کې د کماندوئي عملیاتو لپاره ویزې ورکړې؟
- په پاکستان کې مېشت افغان مهاجرین نه پاسپورت لري او نه په ویزه راغلي، آیا د ویزې د نه درلودو په وجه د دوی هر یو نیولی شئ او له هغوی سره د هري ناروا معاملې کولو حق لرئ؟

مورږ د پاکستاني چارواکو دې وینا ته حیران یو چې وایي: که څوك د کفر او اسلام جګړه کوي په خپل ملك کي دې وکړي، دلته دې د کفر او اسلام ترمنځ د جګړې خبره نه کوي!! دلته د کفر او اسلام نه بلکي د ایمانداریۍ او بې ایمانۍ او ... خبره ده!! دوی ته ناچار باید څو خبري وکړو:

- افغانان خو پاکستان ته د کفر او اسلام ترمنځ د جګړې لپاره نه دي راغلي، دلته خو هغوی د داسي کومي جګړې بیرغ نه دی اوچت کړی او داسي کومه جګړه ئې دلته نه ده کړې او ستاسو د دې خبري په مقصد هم نه پوهېږي!!
- دا خو تاسو یئ چې په افغانستان کي د کفر او اسلام ترمنځ جګړې کي شریك شوئ، او د مسلمانو افغانانو په خلاف مو د اسلام دښمنه امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه.
- افغانان په خپله خوښه او د مېلې لپاره پاکستان ته نه دي راغلي، بلکي د مجبوریت او د هغې جګړې په وجه راغلي چې ستاسو امریکائي ملګرو ورباندي تحمیل کړه.
- د کفر او اسلام تر منځ جګړه خو په هر وخت او هر ځای کي روانه ده، اوس خو د

نړۍ اکثر جګړې د اسلام په ضد د کفري ځواکونو جګړې دي، که دا د کشمېر جګړه ده یا د فلسطین، چیچین، عراق، افغانستان، صومالیا او ... جګړه، دا جګړه د پاکستان له جوړېدو نه رانیولې تر نن پورې په پاکستان کې هم روانه ده، د ایمانداریِ او بې ایمانیِ ترمنځ جګړه هم د اسلام او کفر تر منځ جګړه ده، د مظلومو کشمېریانو په ضد د هندوانو ملګرتیا هومره د اسلام ضد عمل دی لکه د افغانانو او عراقیانو په خلاف د امریکا، د فلسطینیانو په ضد د اسرائیل او د چیچینیانو په خلاف د روسانو ملګرتیا. په داسې ملګرتیا سره انسان د اسلام له دائرې وځي، الله تعالی د هغه د ایمان دعوی دروغجنه او بې بنسټه ګڼي. داسې ګمان مه کوئ چې د مسلمان په ضد له کافر سره د ملګرتیا باوجود څوک مسلمان پاتې کېدی شي. تاسو خپل سیاست وکړئ، په سیاست کې دروغ، دوکه، عوام فریبي، وعده خلافي... هم پېرونکي او پلویان لري، د کفر او اسلام خبره علماوو ته پرېږدئ، له علماوو نه تپوس وکړئ چې آیا له کافر سره د مسلمان په ضد جګړې کې د ملګرتیا باوجود څوک مسلمان پاتې کېدی شي؟ آیا اسلام د دې اجازت ورکوي چې څوک د ځان ژغورنې لپاره د یوه قاتل په وینا بل ووژني یا د یوه مظلوم انسان په وژلو کې د ظالم ملګری شي؟؟ هغوی به د قرآن د صریحو آیتونو په استناد درته ووایي چې نه!!

- امریکا نه افغانستان یوازې د خپلو متو په زور نیولی او نه عراق، که له افغانانو او عراقیانو سره خیانت نه وی شوی او د اسلامي هېوادو واکدارانو امریکایانو ته دا اجازه نه وی ورکړې چې خپل توپك د دوی په اوږه کېږدي او د افغانانو او عراقیانو سینې په ننبه کړي، نه ئې افغانستان نیولی شو او نه ئې عراق. دا هم باید هېره نه کړو چې که څه هم امریکائي ځواکونو په افغانستان او عراق کې مؤقته نظامي بریا ترلاسه کړې خو په اخلاقي او سیاسي لحاظ ئې داسې ماتې خوړلې چې په هیڅ څه ئې نه شي جبرانولی. د دې وحشیانه یرغل په نتیجه کې چې د امریکا په ضد په ټولې نړۍ کې کومه ژوره کرکه او نفرت راولاړ شوی د انساني تاریخ په اوږدو کې د هیڅ استعماري ځواك په ضد د هغه مثال نه شو موندلی، نه د چا په ضد دومره مظاهرې شوې او نه ئې دومره بیرغونه او د مشرانو عکسونه

سوځول شوي. دا د زړونو ژوره کرکه به ورو ورو مقاومتونه زېږوي او په عکس العملونو او انقلابونو به بدلېږي. د استعماري ځواکونو زوال هغه وخت پیل شي چې په اخلاقي او سیاسي لحاظ ماتې وخوري. امریکایانو په افغانستان او عراق خپل بربنډ تېري ته د تروریزم په خلاف د جګړې نوم ورکړ خو په دې یرغلونو سره ئې نه یوازې هغه څه ختم نه کړی شو چې دوی ئې تروریزم ګڼي، بلکې هغه مزید تشدید شو، مزید تروریستان راپیدا شول او مزید تروریستي عملیات ترسره شول. دا تروریزم په حقیقت کې د امریکائي تروریزم زېږنده ده، چاره ئې دا ده چې امریکا په خپلو استعماري سیاستونو کې تجدید نظر وکړي، په نورو ملکونو کې خپلې نظامي اډې وتړي او خپل فوځونه وباسي، که امریکایانو خپل ځواکونه له ۱۱سپتمبر نه د مخه له سعودي نه ایستلي وی نو ښایي د نیویارک او واشنګټن خونړی پېښې به نه وې ترسره شوې. که له سعودی نه وتلو ته اړ کېږي نو له عراق او افغانستان نه خو به خامخا وځي، دوی په عراق او افغانستان کې فقط دوه رژیمونه نسکور کړي، نه د امنیت په تأمینولو موفق شوي او نه د یوې قوي مرکزي اداري په جوړلو، نه ئې جګړه ختمه کړی شوه او نه ئې په دې هېوادونو خپله سلطه قائمه کړی شوه، ټول افغانستان او عراق خو پرېږده یوازې په کابل او بغداد کې هم د امنیت په راوستلو او د دې ښارونو په اوضاع مسلط کېدو موفق نه شول، دا دی ګورو چې د مجاهدو عراقیانو او افغانانو مقاومت او په یرغلګرو ځواکونو د دوی پرله پسې بریدونه روان دي او ورځ په ورځ تشدید کېږي، د امریکائي ځواکونو تلفات د جګړې په دوران کې هومره نه وو لکه له جګړې نه وروسته، د امریکایانو په ضد اصلي جګړه اوس پیل شوې.

- پاکستاني چارواکو دا هم ویل چې د افغانستان په جګړې کې له امریکا سره د ملګرتیا په نتیجه کې به امریکا د کشمېر په مسئله کې د پاکستان مرسته وکړي، د دوی له وینا نه داسې معلومېده چې ګواکې امریکایانو په دې اړه له دوی سره خاصه ژمنه کړې!! خو دا دی اوس د دې خبرې حقیقت هم ټولو ته څرګند شو، امریکا د آزادي غوښتونکو کشمېریانو جهادي ډلې د تروریستي ډلو په لست کې ونیولې او له اسلام آباد نه ئې مکرر وغوښتل چې د دغو تروریستي ډلو له حمایت نه لاس

واخلي، په پاکستان کي د دوی مرکزونه بند کړي، او له سرحد نه د دوی د اوښتلو مخه ونیسي، او متأسفانه پاکستاني چارواکو هم دوی ته لاس په سینه کیښود او وئې ویل: داسي مرکزونه نشته، که وي نو سر له سبا به بند وي!! له دې نه معلومېږي چې امریکا د کشمېر په اړه همغه سیاست لري چې د فلسطین په اړه ئې لري، هلته د ابو مؤذن په لاس د مجاهدو فلسطینیانو ځپل غواړي او دلته د پاکستاني جنرالانو په لاس د آزادي غوښتونکو کشمېریانو ځپل!! ګمان نه کوو چې امریکایانو دې له پاکستاني چارواکو سره د کشمېر په اړه د مرستې ژمنه کړې وي، که بالفرض محال داسي کومه اشاره شوې وي نو نه پوهېږو چې پاکستاني چارواکو څنګه د هغو امریکایانو په دروغجنو وعدو باور کاوو چې تل ئې ملګري د خپلو ګټو لپاره قرباني کړي او په سخت حالت کي ئې یوازي پرېښي، څوك چې خپل ولس غولوي، له پردیو سره به څنګه صادقانه چلند وکړي، دوی خو خپل ولس ته په عراق د حملې په څېر د لوبې پېښې په اړه دروغ وویل!! بش او بلیر په عراق د برید لپاره ویل چې عراق ګڼ د وژنې وسلې جوړوي او کولی شي په پنځه څلوېښت دقیقو کي دا وسلې د استعمال لپاره تیارې کړي، خو دا وسلې نه د جګړې د دریو اونیو په حساسو شېبو کي استعمال شوې او نه د ټول عراق له نیولو نه وروسته پیدا کړی شوي، او اوس د امریکا او بریتانیا استخباراتي اداړې وایي چې په عراق له برید نه مخکې ئې خپلو حکومتونو ته هیڅ داسي کوم راپور نه وو ورکړی چې په عراق کي د دغو وسلو شته والی ثابت کړي!!

دا د امریکائي یرغلګرو خدائي خدمتګاران باید په دې پوه شي چې نه به دوی تل د واك په ګدۍ ناست وي، نه به دا مظلومان چې دوی ئې نیسي او خپلو امریکائي بادارانو ته ئې لاس ترلي سپاري تل بې وسه، مظلوم او په زندانونو کي وي، او نه به پولیس، فوځ، اف بی آی او سي آی اې د تل لپاره د دوی حفاظت او ساتنه کوي او د ځوړول شوو له غچ او انتقام نه به ئې ساتي! د هغو ورځو په فکر کي هم باید واوسي چې د قدرت له ګدۍ نه راکوز شوي، نه ئې پردي ځواکونه حفاظت کوي او نه ئې فوځ او پولیس په خدمت کي وي او د عادي خلکو په څېر داسي ژوند کوي چې هرڅوك له دوی سره محاسبه کولی شي، له ګرېوانه ئې نیولی

شي او خپل غچ تري اخیستی شي!! او مخصوصاً هغه ساعت باید هېر نه کړي چې د ذوالانتقام حسیب خدای په وړاندي به ودرېږی، نه به د مرستي لپاره څوك لري او نه د شفاعت لپاره.

حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۲۱۳۱۱۲

بسم الله الرحمن الرحیم

د اساسي قانون لوبه

موضوعات:

- د هېواد د اشغال په حالت کې د اساسي قانون د جوړولو مقصد او معنی دا ده چې نیواکګر ځواکونه د خپلو بړیځو لپاره د قانون حصار جوړ کړي او په افغانستان خپلې سلطې ته قانوني بڼه ورکړي!!
- د هېواد اساسي قانون باید هغه وخت جوړ شي چې خپلواکي ترلاسه شوې وي، ولس د خپلې آزادې ارادې د ابراز توان او استقلال ولري، په هېواد باندې د ولس د خوښې نظام مسلط وي نه د پردیو په زور مسلط شوی نظام او د اساسي قانون ضرورت د یوې داسي شورى له خوا تشخیص شي چې د ټول ملت استائیتوب کوي، د قانون د تسوید او تصویب مراحل هم د همدې ممثلې شورى لخوا ترسره شي.
- د جینیوا د کنوانسیون له مخې هیڅ نیواکګر ځواك حق نه لري چې د اشغال شوو هېوادونو په اساسي قانون، درسي نصاب او جزائي او مدني قوانینو کې تغیرات راولي.
- هغه حکومت چې خپل امنیت نه شي ساتلی، له ارګ نه بهر ئې فرمان نه چلېږي، څنګه د اساسي قانون د جوړولو خبره کوي؟ مګر مخکښې اساسي قانون خلکو ته امنیت، کور، کار، کالي، ډوډۍ، دوا، درمل، تعلیم، ورکړ چې دا به ئې ورکړي؟ مګر هغه قانون د ملي شتمنیو د غارت، اختلاس، رشوت، خیانت، داخلی جګړو، ډله ییزو وژنو او د عوامو په سر، مال او عزت د تېرې مخنیوی وکړی شو چې نوی اساسي قانون به ئې وکړي؟!

• قرآن مور ته د دې لارښوونه کوي چې لومړی باید خپلواکي ترلاسه شي، بیا باید د ټولنې د اجتماعی‌امورو د تنظیم لپاره قانوني اقدامات وشي او اقتصادي اصلاحات ترسره شي.

متن:

د اساسي قانون د تسوید او تصویب په اړه چې د کابل د لاس پوځي حکومت له لوري کومه لوبه روانه ده د ټېرې لوېې جرګې په څېر یوه غولوونکي او خندوونکي ډرامه ده. په داسي حال کي چې زمور هېواد د انګریزانو او امریکایانو لخوا اشغال شوی، د هېواد په پلازمېنې او لویو ښارنو کي بهرني فوځونه ځای په ځای شوي، په بګرام، خواجه رواش، خوست، ګردیز او کندهار کي ئې نظامي اډې جوړې کړې، په جلال آباد، مزار، هرات... کي د دوی قطعات مستقر شوي، ځمکه او فضا د دوی په واک کي ده، د دوی ځمکني او هوایي ځواکونه د افغانانو له اجازې پرته ځي راځي، په هري سیمي چې وغواړي برید کوي، په هر کلي چې وغواړي بمونه وروي، د هر چا د نیولو او وژلو حق ځان ته ورکوي، د افغانستان په داخل کي ئې زندانونه جوړ کړي، په زرهاوو کسان ئې نیولي، ځینې ئې د خپلو داخلي اډو په زندانونو کي ساتلي او ځینې ئې په نورو هېوادونو کي خپلو اډو ته انتقال کړي، کرزی ئې د کارمل په څېر په خپلو عسکري طیارو کي کابل ته انتقال کړ، د حفاظت لپاره ئې د امریکائي کماندو قطعه په ارګ کي مستقر شوه، د بن په غونډې کي ئې د خپلي خوښې ډلي راغونډې کړې، د خپلي خوښې فیصلې ئې په دوی امضاء کړې، په افغانستان باندې د خپل ناروا تېري او په دې هېواد د یوه لاس پوځي حکومت د تپلو موافقه ئې له دوی نه واخیسته، د لوېې جرګې د جوړولو لپاره ئې د خپلي خوښې داسي کسان په یوه کمیسیون کي راغونډ کړل چې نه د کومي سیاسي ډلي لخوا معرفي شوي، نه له کوم افغان نه د دوی په هکله پوښتنه شوې او نه د دوی حیثیت او سابقه چا ته معلومه ده!! جرګې ته ئې د هماغه ځواکونو استاځي راوبلل چې د بهرنیو ځواکونو په مرسته د افغانستان په ببلو ببلو سیمو مسلط شوي او... نو په داسي حالت کي چې د افغانانو خپلواکي سلب او ملي حاکمیت ئې تر پښو لاندې شوی، د دوی برخلیک د پردیو په لاس کي او د

پردیو د خوښې افراد او ډلې وربانديې مسلط شوي، په دې حالت کې د هېواد لپاره د اساسي قانون د جوړولو معنی دا ده چې نیواکګر ځواکونه د خپلو بړیڅو لپاره د قانون حصار جوړ کړي او په افغانستان خپلې سلطې ته قانوني بڼه ورکړي!! لکه څنګه چې د تېرې غولوونکي لوبې جرګې ډرامه ئې د دې لپاره جوړه کړه چې په بن کې جوړ شوي لاس پوڅي حکومت ته د مشروعیت پرتوګ ورواغوندي، اوس هم غواړي د امریکایانو د خوښې سیکولر نظام ته قانوني بنسټ جوړ کړي.

هرڅوک په دې پوهېږي چې د یوه هېواد لپاره اساسي قانون بایدپه داسي حالت کې جوړ شي چې:

- خپلواک وي او ولس ئې د خپلې آزادې ارادې د ابراز توان او استقلال ولري.
- په هېواد باندې د ولس د خوښې نظام مسلط وي نه د پردیو په زور مسلط شوی نظام.
- د اساسي قانون ضرورت د یوې داسي شورى له خوا تشخیص شي چې ټول ملت تمثیلوي. د قانون د تسوید او تصویب مراحل هم د همدې ممثلې شورى لخوا ترسره شي.
- د قانون په تسوید کې باید د ټولنې دیني او مذهبي جوړښت او فکري او فرهنګي بنسټونه په کلکه مراعات شي، د ملت رأیې او غوښتنو ته پاملرنه وشي او د هېواد خپلواکي او ملي حاکمیت تضمین شي. دا کار یوازې په هغه صورت کې ممکن دی چې هېواد د پردیو له سلطې آزاد وي او ممثل منتخب پارلمان د هېواد لپاره اساسي قانون جوړ او تصویب کړي.

د جینیوا د کنوانسیون له مخې هیڅ نیواکګر ځواک حق نه لري چې د اشغال شوو هېوادونو په اساسي قانون، درسي نصاب او جزائي او مدني قوانینو کې تغیرات راولي. د دې کنوانسیونونو په وړاندې امریکا او انګلستان تعهد او امضا کړې!! خو سره له دې زمونږ د هېواد د اشغال په وخت کې راته اساسي قانون جوړوي، زمونږ تعلیمی نصاب ئې بدل کړ او د قضائي نظام د بدلولو لړۍ ئې پیل کړې!!

زمونږ له نظره اساسي خبره دا ده چې لومړی دې بهرني فوځونه له افغانستان

نه ووځي، د افغانانو خپلواکي او ملي حاکمیت دی تأمین شي، افغانانو ته دې له بهرنۍ مداخلې او فشار پرته د خپل برخلیك د ټاکلو حق ورکړی شي، د افغانانو واقعي استاځي دې د انتخاباتو له لارې او په خپله د دوی په خوښه غوره شي، د منتخبو استاځو لویه غونډه دې د افغانستان د راتلونکي سیاسي نظام په اړه تصمیم ونیسي. افغانان په خپل هېواد کې نه پردي ځواکونه مني، نه د پردیو په لاس تپل شوي حکومتونه او نظامونه او نه د پردیو د مټو، وسلو او پیسو په زور مسلط شوي واکداران. که د روسانو کارمل ئې ونه منلو د امریکایانو کارمل او د انګریزانو بل شاه شجاع به هم ونه مني. که روسان ونه توانېدل چې د لسو کلونو جګړو او یونیم ملیون افغانانو په وژلو د خپلې خوښې کمونست رژیم په افغانستان تحمیل کړي، امریکایان او انګریزان هم نه شي توانیدی چې سیکولر نظام او مریې حکومت په دې شهید پالونکي هېواد تحمیل کړي.

دا تل د یرغلګرو بد خوی پاتې شوی چې تر غولوونکو شعارونو لاندې په بې دفاع ملکونو تېری کوي، د ښکیلاك شوو هېوادونو خپلواکي او ملي حاکمیت سلبوي، ملي مشران ئې یا وژني، یا ئې د محبسونو تورو خونو ته لېږي او یا ئې له هېواده شړي او د دوی په ځای مزدور واکداران راوړاندي کوي، د دوی ملي هویت او هغه اجتماعي نظام ختموي چې د دوی د مذهب او معتقداتو په بنسټ ولاړ وو او د هغه په ځای د خپلې خوښې هغه نظامونه په دې هېوادونو مسلطوي چې د تل لپاره د استعمارګرانو ګټې خوندي وساتي، خو له دې سره سره د دغو نیول شوو سیمو له اوسېدونکو نه غواړي چې ښکیلاك ګران وستایي، دوی خپل ژغورونکي وګڼي، د دوی مننه وکړي او په نوي حالت او ټول هغه څه سل په سلو کې راضي وي چې یرغلګرانو له خپلې سلطې نه وروسته په دوی پېرزو کړي، د دوی له لورې تپل شوی نظام او چارواکي ئې وستایي او هغه چا ته بد و رد ووایي چې د یرغل مخې ته ودرېدلي، له خپل ملي هویت او ملي حاکمیت نه دفاع کوي او د خپل هېواد استقلال غواړي. روسانو همداسي وکړل او دا دی امریکایان او د دوی ګوداګي انګریزان همداسي کوي.

امریکایانو افغانستان اشغال کړ، ۲۵۰۰۰ افغانان ئې په قتل ورسول،

مخکنی رژیم ئې نسکور او د هغه په ځای ئې د خپلې خوښې نظام او واکداران د کروز میزایلونو، بی ۵۲ او ایف ۱۶ طیارو په زور په افغانستان تحمیل کړل او بیا ئې د خپلې بربنډې او ایستل شوې تورې لاندې د خپلې خوښې کسان د لویې جرګې تر غولوونکي نامه لاندې راغونډ کړل ترڅو هغه نظام ته مشروعیت ورکړي چې دوی د لیزري بمونو په زور په افغانانو مسلط کړ او دا همغه کار وو چې انګریزانو د نادرخان د راوستلو په وخت کې وکړ. د لویې جرګې کمیسیون امریکایانو جوړ کړ، غړي ئې د دوی له خوا وټاکل شول، بیا همدې کمیسیون د هر استاځي د غوره کولو لپاره د خپلې خوښې شل شل کسان غوره کړل!! نه د شلو کسانو په هکله له عام ولس نه پوښتنه شوې او نه دوی ته د خپلو استاځو د انتخاب حق ورکړی شوی، د دې خبرې معنی دا وه چې د کمیسیون غړي په مستقیمه توګه او د لویې جرګې غړي په غیرمستقیمه توګه د امریکایانو لخوا غوره شول، د امریکایانو لخوا جوړې شوې دغې جرګې هغه حکومت ته د اعتماد رایه ورکړه چې امریکایانو لا د مخه جوړ کړی وو، هم ئې ترکیب د دوی لخوا جوړ شوی او هم ئې رئیس او د کابینې غړي د دوی لخوا غوره شوی وو، جرګې فقط لاسونه اوچت کړل او امریکایانو په دې لاس اوچتولو استناد وکړ او نړیوالو ته ئې وویل چې دا ده موږ په افغانستان کې د طالبانو د دیکتاتوری نظام په ځای یو ښکلی دیموکراتیک نظام او د خلکو د خوښې حکومت جوړ کړ!! نړیوال په دې څه پوهېږي چې د دیموکراسۍ په دې امریکائي نسخې کې نه د رأیې کارت شته، نه د رأی اچولو صندوق شته، نه کاندید شته، نه ولس د رأیې ورکولو حق لري او نه د خپلې خوښې استاځي غوره کولی شي، دا په حقیقت کې د بی ۵۲ دیموکراسي ده. د دې دیموکراسۍ بنسټ له هېواد نه بهر په بن کې کیښودلی شوی، هلته امریکایانو د هغو ډلو استاځي راغونډ کړل چې په افغانستان باندې ئې د امریکا د حملې ملاتړ وکړ او په جګړې کې ئې د امریکا د ځمکنیو فوځونو په څېر عمل وکړ. امریکایانو د بن جرګه په داسې وخت کې دائره کړه چې د طالبانو واکمني په نسکورېدو وه او امریکایانو غوښتل چې له دې جرګې نه له یوې خوا په افغانستان باندې د خپل وحشیانه او ناروا تېرې د مشروعیت سند ترلاسه کړي او نړیوالو ته دا حمله د افغانانو د

غوښتنو مطابق وښیي او له بلې خوا د افغانستان لپاره راتلونکی امریکائي نظام د افغان ولس د خوښې نظام معرفی کړي. د بن جرګې هم د حملې ملاتړ وکړ او هم ئې د راتلونکي نظام هغه ترکیب تائید کړ چې طرحه ئې امریکایانو وړاندي کړې وه او هم ئې هغه چا ته رایه ورکړه چې امریکایانو د همدې نظام په سر کې د ده راوستل غوښتل!! د جرګې په ورځ هر چا ته دا خبره جوته شوه چې د افغانستان اصلي واکمن د جورج بش خاص استاځی زلمی خلیل زاد دی چې په حقیقت کې د افغانستان لپاره امریکائي وایسرا دی.

د اساسي قانون د تسوید او تصویب بهیر په څرګنده دا ښیي چې دا هم د امریکائي لوبې جرګې په څېر هسې د عوامو د غولولو لپاره یوه خندونکې ډرامه ده چې غواړي د خلکو پام له اصلي مسئلو نه بل لوري ته واړوي او په خوشو بیهوده خبرو ئې مصروف کړي!!

هغه حکومت چې خپل امنیت نه شي ساتلی، له ارګ نه بهر ئې فرمان نه چلېږي، په ارګ کې هم د تش په نامه جمهور رئیس امنیت امریکائي کوماندو تأمینوي، نه په لویو ښارونو کې د چا د سر، مال او عزت حفاظت کولی شي او نه په لویو لارو او اطراف کې، په حکومت کې شامل ډلې په خپلو منځونو کې په دوامدارو جګړو بوختې دي، هره ورځ د دوی د نښتو او د بې ګناه خلکو په سر، مال او عزت د دوی د وحشیانه تېریو او ډله ییزو وژنو راپورونه خپرېږي، خو حکومت نه په خپله او له دې رسوایي نه د ځان ژغورلو په اړه د څه کولو توان لري او نه ئې بهرني حامیان دا ستونزه ورته حل کولی شي... نو داسي حکومت په اساسي قانون څه کول غواړي، په دې سره به د ځان، هېواد او ولس کوم مشکل حل کړی شي؟! مګر مخکښي اساسي قانون د دوی کومه ستونزه حل کړه چې نوی اساسي قانون به ئې ورته حل کړي؟! مګر مخکښي اساسي قانون خلکو ته امنیت، کور، کار، کالي، ډوډۍ، دوا، درمل، تعلیم... ورکړ چې دا به ئې ورکړي، مګر هغه قانون د ملي شتمنیو د غارت، اختلاس، رشوت، خیانت، داخلی جګړو، ډله ییزو وژنو او د عوامو په سر، مال او عزت د تېرۍ مخنیوی وکړی شو چې نوی اساسي قانون به ئې وکړي؟!

قرآن مورِ ته د دې لارښوونه کوي چې لومړی باید خپلواکي ترلاسه شي او د طاغوتي ځواکونو استبدادي سلطه پای ته ورسېږي، بیا باید د ټولنې د اجتماعی‌امورو د تنظیم لپاره قانوني اقدامات وشي او اقتصادي اصلاحات ترسره شي. مورِ ته وایي چې موسی علیه السلام ته تورات د فرعون له نسکورېدو وروسته ورکړی شو او محمد علیه السلام د سود تحریم د مکي له فتحې نه وروسته اعلان کړ. یعنی قانوني اقدامات له آزادۍ نه وروسته او اقتصادي اصلاحات له بری نه وروسته.

امریکایان او د دوی بړیځي دغي خندوونکي ډرامې ته د یوه دیموکراتیك بهیر!! نوم ورکوي او په خپلو تبلیغاتو کي همدا له شرمه ډك ارتجاعي حرکت د دیموکراسۍ په لوري د ستاینې وړ خوځښت ګڼي!! افغانان وایي: په داسي دیموکراسۍ دی لعنت وی، دی دیموکراسۍ خو زمورِ خپلواکي سلب کړه، بهرني ځواکونه ئې په مورِ مسلط کړل، د دوی له سلطې وروسته په هیڅ سیمي کي نه د چا سر خوندي دی، نه مال او نه عزت او ناموس. جانیان په مورِ مسلط شوي، د ملك واګې د پردیو او د دوی د مفسدو ملګرو په لاس کي دي، غله، داړه ماران او بدنام جنایتکاران په افغانستان حکومت کوي، د امریکایانو د ټولو هڅو او درواغجنو تبلیغاتو سره سره د کوکنارو کرهنه سر کال د تېرو کلونو په نسبت کم له کمه دوه برابره زیاته شوې، په ډېرو هغو سیمو کي چې هیڅکله هلته کوکنار نه کرل کېدل د امریکائي نظام له راتلو نه وروسته هلته په وسیع پیمانه کوکنار کرل شوي، امریکایانو چې د کوکنارو د مخنیوي لپاره کومي پیسې مختص کړې وې هغه اکثراً د دوی د غلو ملګرو په جیبونو کي ولوېدې!!

د تأسف خبره خو لا دا ده چې ځینو مقلدو او تور زړو روشنفکرانو، له مجاهدینو سره د اختلاف په وجه، یو ځل بیا خپل غږ له یرغلګرو سره یو کړ او په هغه کاروان کي شامل شول چې د لومړي اوښ مهار ئې د امریکا په لاس کي دی!! دغو تور زړو روشنفکرانو له دې نه د مخه د روسانو د یرغل ملا تړ وکړ، ځینو ئې د روسانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په خلاف په خونړیو جګړو کي برخه واخیسته، ځینو نورو دا جګړه د ارتجاع او امپریالیزم په خلاف د مترقي ځواکونو

جګړه وګڼله او په ټول توان طاقت ئې د هغی مرسته کوله او ویل به ئې: د ارتجاعي مذهبي ځواکونو د ختمولو او ټکولو یوازنی لار همدا ده چې د روسانو د همدې تېرې ملا تړ وکړو!! همدا تور زړې او له خپل ولس نه پردې روشنفکران دي چې اوس له همغه امپریالیزم سره یو ځای شوي او د امریکایانو وحشیانه تېری د دیموکراسی په لوري موثر ګام ګڼي او په دې خاطر په هېواد کي د بهرنیو ځواکونو د مزید پاتې کېدو ملا تړ ضروري شمېري چې افغاني روشنکفران د بهرنیو ځواکونو له مرستې پرته له بلې لارې نه شي کولی د ملي او مذهبي ځواکونو مقابله وکړي، دا ځکه چې د دوی شمېر کم دی او د اجتماعي بدلون راوستو په موقعیت کي نه دي، د نیواکګرو ځواکونو تر سیوري لاندې نظام د دوی لپاره په زړه پورې او یوازنی بدیل دی!! خو دوی په دې نه پوهېږي چې د اجتماعي بدلون راوستو لار هیڅکله دا نه ده چې څوك په خپل هېواد او ولس د پردیو د مسلحانه برید ملا تړ وکړي او د پردیو د متو او وسلو په زور اجتماعي بدلون راولي!! د پردیو د وسلو او فوځونو په زور چې کوم بدلون راځي دا یوازې د پردیو ګټې تأمینوي او تر هغې ورځې دوام کوي چې دا فوځونه ستا په هېواد مسلط وي، د دوی له وتلو سره سم به نه یوازې د داسي بدلون ټغر ټولېږي بلکي د دا راز بدلونونو په مقابل کي به د ولس حساسیت داسي حد ته رسېږي چې له دې نه وروسته هر بدلون ته د شك په سترګه وګوري او د خپلې ټولنې له اجتماعي او فکري جوړښت نه د هر منفی او مثبت حرکت په وړاندې په کلکه دفاع وکړي. په دې کي هیڅ شك نشته چې بهرني ځواکونه په هیڅ صورت کي د تل لپاره په اشغال شوو هېوادونو کي نه شي پاتې کېدی، دوی به یا په خپله او د خپلو داخلي ستونزو په وجه او یا د دې هېوادونو د آزادي غوښتونکو د مقاومت په نتیجه کي وځي او د دوی له وتلو سره سم به د دوی په لاس مسلط شوی نظام او تحمیلی واکداران رانسکورېږي.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۳۱۱۸

بسم الله الرحمن الرحيم

جهاد ضد امريكائي در افغانستان

قَتلُوهُمْ يُعَذّبْهُمُ اللّهُ بِأيْديكمْ وَ يخزِهمْ وَ يَنصركُمْ عَلَيْهِمْ وَ يَشف صدُورَ قَوْمٍ مُؤْمنينَ* وَ يُذْهِب غَيْظ قُلُوبِهِمْ وَ يَتُوب اللّهُ عَلى مَن يَشاءُ وَ اللّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ* التوبة: ۱۴-۱۵

به فضل و عنايت الهي، مقاومت مجاهدين حماسه آفرين افغان عليه نيروهای اشغالگر امريكائي، باوجود تمامی فشارها و محدوديت ها، موفقانه ادامه داشته، بطور روزافزون از قوام و پختگی هرچه بيشتر برخوردار گرديده، دامنه آن گسترش می يابد و عرصه را بر دشمن تنگتر و تنگتر می سازد. اين مقاومت كه از اولين عمليات مسلحانه آن عليه دشمن تقريباً يك سال سپری می گردد، در اين مدت كوتاه دستآورد های عظيم و بالاتر از انتظار داشته است. اگر تمامی مجاهدين هدفمندی كه با توكل به خدا به صفوف رزمندگان مؤمن می پيوندند، از تجارب برادران مجاهد شان در جنگ عليه اشغالگران شوروي استفاده نموده و برنامه های عملياتی شانرا با درنظرداشت شرائط خاص افغانستان تنظيم كنند، إن شاء الله نتائج بيشتر و بهتری برمقاومت دليرانه شان مرتب خواهد شد. ما شرائط كشور، توانمندی ها و امكانات مجاهدين و محدوديتها، محاصره ها و فشارها عليه آنان، و وسائل و امكانات دشمن را چنان می يابيم كه مراعات مطالب آتی را در جريان مقاومت و در طرح ريزی برنامه های عمليات نظامي حتمی و ضروری می شماريم:

• تعداد نیروهای بیگانه در افغانستان، به مقایسه نیروهای شوروي در این کشور، خیلی کم است، با این تعداد نه قادر به تأمین امنیت در جاده ها اند و نه قادر به دفاع از پایگاههای عسکری خود و گزمه ها و قطارهایش، در هر جائې آسیب پذیر بوده و امکان عملیات موفق علیه آن خیلی زیاد است.

• غربی ها و در رأس آن امریکا به مقایسه روسها نه روحیه خوب رزمی دارند و نه حوصله تحمل تلفات زیاد. اگر تلفات آنها در افغانستان کمی بیش از روند موجود شود، حتماً و بزودی افغانستان را ترك می گویند. باید در تمامی عملیات خود به تزئید تلفات دشمن توجه و اهتمام داشت، نه به چیز دیگری. تا آنجا که مقدور است تمامی امکانات دست داشته را باید بسوی این هدف توجیه کرد و از بکار گیری آن در جهت اهداف دیگری خودداری ورزید. اقدامات علیه رژیم دست نشانده را باید به مرحله بعد از اخراج نیروهای بیگانه محول کرد.

• امریکائي ها با تجاوز خود بر افغانستان فقط توانستند رژیم طالبان را سرنگون کنند، هیچ موفقیتی دیگر نداشته اند، نه بر اوضاع افغانستان مسلط شدند، نه حکومت قوی مرکزی درست کردند، نه امنیت مورد نظر شان را تأمین کردند، نه قادر به انتقال گاز ونفت آسیای مرکزی از طریق افغانستان شدند، نه به سرکوبی مقاومت موفق شدند، نه از حملات مجاهدین بر پایگاهها و گزمه های شان مانع شدند، نه جلو کشت و تجارت مواد مخدر را گرفتند، نه از درگیری های خونین میان گروههای وابسته و مزدور خود مانع شدند و نه ... در تمامی اهداف و مقاصد بعد از جنگ کاملاً ناکام و ناموفق بوده اند، ادامه حضور ناکام در افغانستان، برای مدت طولانی و در صورت ازدیاد تلفات، برای شان مقدور نخواهد بود.

• از تقاضاهای عملیات چریکی این است که در نتیجه آن دشمن همه مردم را دشمن خود تلقی نموده، از هر افغاني بیم داشته، بر هیچکسی نتواند اعتماد کند. این ذهنیت را باید ایجاد کرد که جز عده محدودی تمامی افغانها با دشمن می جنگند، دشمن باید نتواند به مردم بقبولاند که عده محدودی از افغانها یا گروه و گروههای مشخصی علیه آنان مصروف جنگ اند. دشمن تلاش می ورزد تا علیه

برخی از گروهها به پیمانه ای تبلیغات کند که حضور خود در افغانستان و ادامه جنگ را توجیه نموده، سربازان خود، ملت خود و حامیانش را متقاعد ساخته و به ادامه جنگ مشروعیت بدهد. اگر مجاهدین، تحت پوشش گروههای متعدد، با نامهای مستعار و ناشناخته وارد عمل شوند، هر یکی مسئولیت عملیاتی را به عهده بگیرد و اعلان کند که با گروههای مورد نظر دشمن ارتباطی ندارد، برای آزادی کشور خود می جنگد، برخاسته از ملت بوده و از احساسات مردم خود نمایندگی می کند، با این کار این ذهنیت میان افغانها و در صفوف هواداران دشمن ایجاد می گردد که در افغانستان دشمنان زیادی دارند، تمامی افغانها از آنان نفرت داشته و خواهان خروج نیروهای بیگانه از وطن شان اند

- باید راههای عبور و مرور دشمن را به پیمانه وسیع و بطور دقیق ماین گذاری نموده، از ریموت کنترول و انفجار با شارت برقی استفاده اعظمی صورت گیرد. تجربه نشان داده که تعبیه ماینها در سطح هموار، جز در مورد تانکها، در بقیه موارد مفید و مؤثر نیست، در مورد وسائط عادی و پیاده دشمن نتائج خوب تحویل نمی دهد، چون چره های انفجار به سمت بالا رفته و روی زمین را نمی پوشاند و به اهدافی که در فاصله دو متری اش قرار داشته باشد آسیبی نمی رساند، باید ماین ها را در دو طرف مرتفع جاده و به ارتفاع تقریباً یك و نیم متر از سطح زمین جابجا کرد، در این صورت طرف راست و چپ و روبروی انفجار همه به فاصله زیادی و به تناسب قدرت انفجار تحت پوشش چره ها گرفته می شود. در این نوع ماین گذاری ها در عوض استفاده از ماین ضد تانك یا باروت و آهن پاره ها، از مرمی هاوان، سرگلوله مرمی توپ، تانك و میزایل استفاده شود.
- در این مرحله باید از عملیاتی خودداری شود که احتمال تلفات در آن بیشتر باشد، عملیاتی موفق که مجاهدین در آن تلفات نداشته، دشمن متحمل تلفات گردیده، در جریان عکس العمل خود دست آوردی نداشته باشد، باعث تقویه روحیه مردم می گردد.
- در کمین گیری ها، دو الی سه گروپ مستقل یکجا گردیده تحت قومنده واحد عمل کنند.

• باید از تشکیل گروپ های بزرگ خودداری نموده و در عوض مجاهدین را در گروپهای کوچك شامل سه تا پنج نفر تنظیم کرد.

• از تأسیس مراکز ثابت و عملیات جبهه ئی باید خودداری شود.

• لازم است بر عملیات چریکی شامل حملات راکتی، کمین گیری ها، ماین گذاری ها و ترور جواسیس اکتفا کرد. اگر این نوع عملیات بطور گسترده انجام شود، مرحله عملیات جبهه ای نیز بزودی فراخواهد رسید. باید متوجه باشیم که عملیات جبهه ای به امکاناتی زیاد ضرورت دارد که مجاهدین در شرائط کنونی قادر به تأمین آن نیستند.

• ما زمانی موفق خواهیم بود که دشمن هرگز نداند که چه کسی، چه زمانی و چگونه بر آن حمله می کند. از شناسائی مجاهدین عاجز باشد، ابتکار جنگ را به نفع مجاهدین از دست بدهد، قادر به انتخاب میدان جنگ، وقت و چگونگی آن نباشد. ابتکار بطور کامل در دست مجاهدین باشد. نباید در جنگی با دشمن درگیر شد که او خواسته است و زمان و مکان آنرا دشمن انتخاب کرده است.

• از هجوم بر قرارگاهای دشمن که دارای استحکامات دفاعی اند باید خودداری شود.

• نباید بر قطارهای بزرگتر دشمن که شامل بیش از ده عراده وسائط باشد، حمله شود، در این موارد فقط از ماین ها استفاده شود. حمله برقطارهای بزرگ باید در مراحل پیشرفته صورت گیرد. این کار زمانی مفید است که مناطق وسیعی بطور کامل در اختیار مجاهدین افتاده، از جواسیس و حامیان دشمن تصفیه شده و مردم منطقه از مجاهدین و اهداف و برنامه های شان حمایت کنند.

• در این مرحله، بحث در باره چهارچوب حکومت آینده، تشکیل شوری ها، معرفی شخصیتهای مهم و امثال آن، نه لزومی دارد و نه سودی، بر عکس مضر است و دارای نتائج منفی، در باره حکومت بایدبا الفاظ عام گفت: ما خواهان حکومت اسلامي، خادم مردم، منبعث از اراده ملت، متشکل از افراد صالح، خداترس و مهربان برمردم، حامی مستضعفان و دشمن خیانت، ظلم، بي عدالتی و تبعیض می باشیم. هدف ما آزادی کشور، خروج تمامی نیروهای بیگانه، دفاع از

استقلال و تمامیت ارضی کشور و هویت اسلامي آن بوده، بر وحدت ملي و انتخاب حکومت توسط خود مردم و بدون مداخله اجنبی تأکید می ورزیم. اگر کسی بگوید که ما خواهان اعاده حکومت خود هستیم، نه تنها با مخالفت دیگران مواجه خواهند شد بلکه در داخل صفوف خود نیز با مخالفتهای شدیدی روبرو خواهند شد. همچنان معرفی اشخاص مهم این عیب را دارد که با دستگیری و قتل هر یکی از آنان روحیه افراد صدمه می بیند.

هر برنامه ای را که مجاهدین برای عملیات نظامی خود درست می کنند باید نقاط اساسی فوق را مدنظر داشته باشند. عملیاتی که در یك سال گذشته و قبل از فعال شدن مجدد طالبان، از ثور ۱۳۸۱ تا ثور ۱۳۸۲ جریان داشت، خیلی موفقانه و با درنظرداشت شرائط حاکم بر کشور بود، گر چه فعال شدن مجدد طالبان در ماه ثور سال جاری، هر چند پس از تأخیر کافی، انکشاف خوبی بود، ولی متأسفانه آنها کارشانرا به نحوی آغاز کردند که شرائط موجود کشور اجازه آنرا نمی دهد، تأسیس جبهات و اقدام به جنگهای جبهه ای در این شرائط از لحاظ نظامي اشتباه بزرگ تلقی می شود. کسانیکه بدون توجه به ظروف و شرائط موجود و تقاضاهای آن وارد عمل می شوند، مرتکب اشتباهات جبران ناپذیر گردیده، بیش از آنکه به دشمن صدمه ای برسانند به خود صدمه می زنند، اشتباه تأسیس جبهات و توصل به جنگهای جبهه ای مثل همان اشتباهاتی است که تعداد زیادی از نیروها به اعتماد کسانی چون جنرال مالك به شمال اعزام و به کام مرگ فرستاده شدند و یا به اعتماد بر جنرال دوستم به او تسلیم شدند و همه بطور دسته جمعی به قتل رسیدند. کشته شدن بیش از ده هزار نفر در نتیجه این اشتباهات را نباید عادی گرفت و از تجارب تلخ آن برای جلوگیری از این ضایعات استفاده نکرد.

افغانستان

۱۳۸۲۱۴۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

اسلامي نهضت انقلاب راوستی شي؟

د اسلامي نهضت په لیکو کي لګیا مبارزین چي په خپلو خپلو سیمو کي د سیاسي او اجتماعي بدلونو لپاره په مبارزې بوخت دي، باید په څو مهمو خبرو یو ځل بیا غور وکړي:

- آیا د دوی د مبارزې له اسلوب نه د دې طمع کېدی شي چي په ټولنې کي سیاسي او اجتماعي انقلاب او بدلون راشي؟
- آیا په دې اسلوب کي ټول هغه مراحل مراعات شوي چي پیغمبر علیه السلام مراعات کړي؟
- په خپل هېواد کي او په نړۍ واله کچه د دې امکان ګورئ چي اسلامي نهضت د یوه واقعي اسلامي انقلاب په راوستو بریالی شي؟ آیا په اسلامي نهضت کي دا وړتیا شته؟ آیا کورني شرائط او نړۍ وال وضعیت د دې اجازه ورکوي؟ آیا مسلمان مبارزین د داخلي او بهرني خنډونو، ګوابنونو او کړاوونو مقابله کولی شي؟
- دا څومه پیړۍ ده چي مسلمانان په ذلت، اسارت او محکومیت کي ژوند کوي، له آزادۍ او خپلواکۍ نه محروم دي، په سیاسي، اقتصادي او فکري لحاظ استعماري ځواکونه وربانديي حکومت کوي، لاس پوڅي حکومتونه وربانديي مسلط شوي، له داسي اختناق او استبداد سره مخامخ دي چي د نړۍ په هیڅ ګوټ کي ئې مثال نشو موندلی، واکداران ئې د پردیو په وړاندي سپك او ذلیل او د خپل ولس په مقابل کي مغرور او بې رحمه، دوی د پردیو غلامان دي او ولس د ځان غلامان ګڼي. د غلامۍ، ذلت او محکومیت دغه دردونکي حالت په ولسونو کي د عزت النفس احساس، د آزادۍ او خپلواکۍ جذبه او د سرلوړي او پتمن ژوند تلوسه په کلکه ځپلې ده، آیا د دې طمع کېدی شي چي دا ولسونه

قربانۍ ته چمتو شي، انقلابي تګلاري ومني او پاڅون ته تیار شي؟

• یو وخت خو په ټولو اسلامي ملکونو استعماري ځواکونو مخامخ او د خپلو فوځونو په زور حکومت کاوو، خو پس له هغه چې دا ځواکونه د خاصو عواملو په وجه ووتل نو داسي رژیمونه شا ته پرېښودل چې د دوی ګټې خوندې وساتي، د دې هېوادونو د مسلح ځواکونو جوړښت ئې داسي تنظیم کړ چې د لاس پوڅو رژیمونو مدافع او د هر ملي پاڅون د ځپلو لپاره د دغو ځواکونو په خدمت کې لاس په سینه ولاړ وي، تعلیمي نظام او نصاب ئې داسي جوړ کړ چې په علمي مؤسساتو کې تر روزنې لاندې ځوانانو کې د آزادۍ او خپلوکۍ جذبه راولاړه نشي، د پردیو په غلامۍ او تقلید کې د فخر احساس وکړي او له خپل اسلامي او ملي هویت نه پردې شي. د وتلو په وخت کې ئې د دې هېوادونو جغرافیائي نقشې داسي جوړې کړې چې له یوې خوا د دغو هېوادونو ترمنځ تل سرحدي منازعات روان وي، او له بلې خوا هغه قومونه چې له استعماري ځواکونو سره جنګېدلي د مختلو ملکونوترمنځ وویشل شي، په اقتدار کې له برخې نه محروم کړی شي، هغو اقلیتونو ته قدرت وسپارلی شي چې له استعماري ځواکونو سره ئې ملګرتیا کړې او په راتلونکي کې تل پدوی متکي وي، او په اقتدار کې د پاتې کېدو لپاره د دوی شرائطو منلو ته اړ وي. د دې ښه مثالونه پښتانه او کردان دي، چې له استعماري ځواکونو سره د دوامدارې مبارزې په وجه یو په درېو او بل په څلورو برخو وویشلی شو. آیا اسلامي نهضت ولسونه دې ته تیارولی شي چې له استعمار نه پاتې په دغه جغرافیائي جوړښت کې تبدیلي ضروري وګڼي؟ دا پداسي حال کې چې استعماري ځواکونو په دې اوږدې مودې کې په پراخو تبلیغاتو سره قومي، ژبني او محلي تعصباتو ته هومره لمن وهلې چې هیڅوک د لوی او متحد ملت او امت تصور او فکر ونکړی شي، استعماري لیکې مقدس او تغییر نه منونکي وګڼي، دا دره د هغې بلې ګاونډۍ درې اوسېدونکي پردي او حتی دښمن وګڼي او اصلي دښمن هیر کړي. آیا له پیړیو پیړیو راپاتې دا حالت بدلېدی شي؟ آیا په اسلامي نهضت کې دا توان شته او آیا ولسونه لدوی سره دا خبره مني؟

• دا ولې په دې اوږدې مودې کې ګڼ شمیر اسلامي تحریکونه له اوږدې مبارزې او ډېرو مقدماتي بریاوو وروسته هر ځل ناکام شوي او د انقلاب په راوستو ندي بریالي شوي؟ اکثراً استعماري ځواکونه د دوی د مبارزو په نتیجه کې وتلو ته اړ شوي خو دا ولې د بهرني دښمن له ماتې او وتو نه وروسته په دې ندي توانېدلي چې اسلامي حکومت قائم کړي؟ داد دوی قصور دی، که د دوی د ولسونو ضعف او که د دښمن ځواکمني او زرنګي؟ څه کولی شو چې دا ترخې تجربې بیا تکرار نشي؟

دغو اساسي پوښتنو ته د ځواب موندلو لپاره باید لاندې ټکي په پام کې ولرو:

مونږ د هغه اسلامي نهضت مبارزه د پیغمبر علیه السلام د سنت او اسلوب مطابق ګڼلی شو چې د مبارزې په تګلاري کې ئې لاندې څلور مرحلې په څرګند طور وموندلی شو:

۱. د داسي دعوت مرحله چې د پیغمبر علیه السلام د مکي دور دعوت ته ورته وي، هغه چې په ټولنې مسلط ځواکونه ئې نشي زغملی، د تعذیب، زندان، مقاطعې، محاصرې او د تبعید له ګواښونو سره مخامخ دعوت، چې سازش او مصالحه نه مني، چې له دښمن سره د روغې جوړې خبره پکې نه وي، چې له حاکم نظام نه د کامل بغاوت او عصیان بلنه ورکوي، د دې نظام له فکري او اعتقادي بنسټونو نه د برائت شعار ورکوي. داسي دعوت نه چې له نظام نه ئې مجوز ترلاسه کېږي، او یواځې هغه خبره پکې کېږي چې واکداران ئې زغملی شي او نظام ئې اجازه ورکوي. مهمه نده چې دا دعوت به سري وي که علني، مهمه دا ده چې خپل خصوصیات حفظ کړي او د مکي دور ټول ځانګړتیاوې ولري.

۲. کوم دعوت چې د پیغمبر علیه السلام د دعوت په څېر وي، سیاسي، اجتماعي او فکري انقلاب غواړی، او له دښمن سره د اصولو په سر سازش نشي کولی، هغه به حتماً د هجرت له مرحلې سره مخامخ کېږي، هجرت د حقیقي اسلامي مبارزې یو طبیعي پړاو دی، دا پړاو په هوشیاري او احتیاط نه بلکې له اصلي مسیر نه په انحراف او له اصلي لاري نه په تیروتنې سره منتفي کېدی شي.

۳. د مبارزې درېم پړاو له دښمن سره د مسلحانه تصادم پړاو دی، دا پړاو د مهجر له موندلو سره سم پیل کېږي، پیغمبر علیه السلام د مدینې په څېر د یوه وړوکي کلي له موندلو سره سم خپله مسلحانه مبارزه پیل کړه. په لومړي سر کې پټه مسلحانه مبارزه، د وړو وړو چریکي ډلو په واسطه، چې هدف ئې د دښمن سلطه متزلزل کول او هغه امنیت له منځه وړل وو چې د حاکم نظام په ګټه او د هغه د بقا باعث وو. او په دوهمه مرحله کې څرګنده مقابله او مخامخ نښته. د کفري نظام په ګټه "امنیت او اقتصاد" چرکول او په ولس باندې د واکدارانو مسلط رعب او هیبت ختمول، د دې مرحلې اساسي او مهم اهداف دي. همداراز نظام مالي امکاناتو ته اړ دی، له دې نه پرته هغه دوام نشي موندلی، د چریکي عملیاتو په نتیجه کې امنیت متلاشي کېږي، د لویو لارو امنیت ډېر ژر له منځه ولاړ شي، نظام له دې عاجز شي چې بډای او تاجر ته چې د نظام درېمه ستنه ده ، د کار لازم او خوندې شرائط برابر کړي. هیڅ نظام دا حالت د اوږدې مودې لپاره نشي زغملی، عام ولس چې د

نظام له ظلم نه تل ځورېدلی خو له وېرې ئې نه څه ويلی شو او نه څه کولی، د دغو عملياتو په نتيجه کې د څه ويلو او کولو جرأت پيدا کړي او همدا د عمومي پاڅون مقدمه شي او د يوه ستر انقلاب کار له همدې ځايه پيل شي. په دا راز عملياتو سره د رژيمونو نسکورول او لويو ځواکونو ته ماتې ورکول ممکن ده، دا ادعا کولی شو چې له کودتاګانو نه وروسته د رژيمونو د نسکورولو تر ټولو آسانه لار همدا ده. که د پيغمبر عليه السلام تر قيادت لاندې مسلحانه مبارزې ته ځير شو نو وبه ګورو چې دا مبارزه د قريشو په ضد له چريکي بريدونو "سريو" نه پيل شوه، ورو ورو ئې لمن تر مخامخ ننښتو خوره شوه، د مکې له فتحې وروسته د جزيرې له نورو ځواکونو سره او په پای کې په نړۍ واله سطحه د روم او فارس په څېر لويو ځواکونو سره مخامخ شوه. دا بهير ښيي چې د مبارزې لمن بايد په تدريج سره او په طبيعي طور له محلي ځواکونو نه تر منطقوي او بين المللي ځواکونو پورې خوره شي.

۴. ځينې کارونه بايد د مرکز تر فتحې پورې وځنډولی شي، په ټولنې کې اقتصادي اصلاحات يو لدغو کارونو څخه دی، دا ځکه چې پيغمبر عليه السلام د مکې له فتحې نه وروسته دا کارونه کړي، له سنت نه د متابعت تقاضا همدا ده چې هر کار په همغه وخت او همغه طور ترسره کړو چې پيغمبر عليه السلام ترسره کړي.

- د اسلامي هېوادونو اکثر حاکم نظامونه يا پردیو تحميل کړي او لاس پوڅي او په اسلامي هېوادونو د زاړه استعمار د سلطې پاتې شونې دي، يا خانداني دي چې خاصې کورنۍ د ولس د ارادې خلاف په زور او د پردیو په مرسته په دوی حکومت کوي، يا قومي، او فرقه ئي بڼه لري، د يوې مذهبي فرقې پلويان اختيارات په واک کې لري، نور ئې له خپلو ټولو انساني او اسلامي حقوقو نه محروم کړي، د دوی سياسي او مذهبي مشران وژني، چا د شيعه ترنامه لاندې سنيان ځپلي او له خپلو ټولو اسلامي او انساني حقوقو ئې محروم کړي او چا د سني په جامه کې شيعه محروم کړي ... د دې هېوادونو ولسونه د ډېرو قربانيو په ورکړې سره هم ونتوانېدل دا استبدادي رژيمونه نسکور او د خپلې خوښې اسلامي نظامونه قائم کړي، د اسلامي هېوادونو سياسي او اجتماعي نظامونه اکثراً د استعماري ځواکونو په لاس تپل شوي، جغرافيائي جوړښت ئې هم غير طبيعي، د قومونو د وېش او د ګاونډيو ترمنځ د دائمي شخړو او جګړو باعث دی، پښتانه او کشميريان په دوو برخو ويشل شوي، بلوڅان په درېو برخو، کردان په څلورو برخو او ... که دا غير طبيعي جوړښتونه او دا تحميلي استبدادي نظامونه له هرې لارې بدل شي، حتی که د يرغلګرو ځواکونو د مداخلو په نتيجه کې وي، په طويل المدت کې به ئې ګټه مسلمانانو

ته رسېږي، که څه هم په ظاهر کې او د لنډې مودې لپاره دا یرغلګر ځواکونه له هغه نه سیاسي او اقتصادي ګټې ترلاسه کړي. د هېوادونو د اوږدمهاله اشغال دوران تېر شوی، هیڅ ځواك نشي کولی چې د وسلو په زور د اوږدې مودې لپاره نور ملکونه اشغال کړي. د اسلامي نړۍ موجود حالت د استعمارګرانو په ګټه دی، په دې کې هره تبدیلي د دوی د منافعو خلاف او د ملتونو په نفع دی. اوس په اسلامي هېوادونو کې یواځې اسلامي احزاب او ډلې منظم او ځواکمن سیاسي قوتونه دی، فقط دا ډلې کولی شي له دې تبدیلي نه استفاده وکړي.

• له افغان جهاد نه وروسته په اسلامي ملکونو کې ګڼ شمیر مسلح ډلې میدان ته راووتلې، ډېرو ډلو د افغان مجاهدینو له تنظیمي او جهادي تجربو نه له ګټې اخیستو پرته خپل کار پیل کړ، خو تر اوسه یوه ډله هم په دې نده توانېدلې چې له خپلې مسلحانه مبارزې نه هغه نتائج ترلاسه کړي چې افغان مجاهدینو ترلاسه کړل. ځینې هغه ځانګړتیاوې چې افغان جهاد درلودې خو دغه مسلح ډلې ترې محرومي دي په لاندې ډول بیانولی شو:

۱. افغان جهاد د داسي اسلامي حزب په لاس پیل شو چې د جهاد له پیل نه مخکې ئې د یوه ځواکمن او ډېر منظم حزب بڼه غوره کړې وه، په ځوانانو کې ئې تر ټولو نورو سیاسي ډلو زیات او ژور نفوذ درلود، د محصلینو د اتحادیې په آخري انتخاباتو کې ئې دوه ثلثه چوکۍ ترلاسه کړې وې، په تعلیمي مؤسساتو مسلط شوی وو، د دې حزب مظاهرې به تر ټولو ډلو سترې او منظمې وې.
۲. د خپلو غړو له لارې ئې په فوځ کې مسلمان افسران وپیژندل، هغوی ئې د خپلو خپلوانو په ذریعه په احتیاط سره دعوت او تنظیم کړل، څو ځله ئې د فوځ له لارې د عسکري انقلاب هڅه وکړه، که څه هم دا هڅې د خاصو عواملو په وجه بریالۍ نه وې خو د دې حزب په لیکو کې تنظیم شوو افسرانو د مسلحانه جهاد په دوران کې ستر ستر کارونه کړي او له مجاهدینو سره د ډېرو عسکري قطعاتو د یو ځای کېدو باعث شوي.
۳. د کمونستانو له سلطې نه وروسته دې حزب په ولس کې ژور ملاتړ ترلاسه کړ، له هېواد نه بهر ئې پناه ځی او مهجر وموند، لومړی یوه ګاونډي او بیا دوهم ګاونډي ورته پناه ورکړه، د روسانو له تیري نه وروسته ئې پراخ بین المللي ملاتړ او تائید وموند.

• په اسلامي هېوادونو کې دوه مراکز داسي دي چې هلته د ټولنیز سیاسي کار مجال شته او له هغه نه په استفادې سره د ټولنې نظام بدلېدی او یو اجتماعي بدلون راتلی شي:

فوځ او تعلیمي مؤسسات، په دې هېوادونو کي نه فابریکي شته او نه ځواکمنې صنفي اتحادیې، د جوماتونو له لاري یواځې فکري او تربیتي کار کېدی شي، حکومتونه جوماتونه سخت څاري او د خپلې خوښې امام او خطیب ورته ټاکي، امام او خطیب له اقتصادي لحاظه سخت محتاج او بې وزلی او د خان، ملك، بډای او محلي چارواکو تر ژورې اغیزې لاندې، دوی یواځې د پاڅون په مخکې تللې مرحلې کي مؤثر رول ادا کولی شي، د پاڅون په ملاتړ کي د دوی ونډه اغېزمنه او مؤثره وي خو د پاڅون د پیل کولو توان او امکان ئې ضعیف او کمزوری. د اسلامي هېوادونو په اوسنیو شرائطو کي تعلیمي مراکز د مبارزې تر ټولو تاوده سنګرونه او د یوه انقلاب راوستو لپاره تر ټولو ډاډمنه او مؤثره مورچل ګڼلی شو، د اسلامي هېوادونو چارواکي نه له فوځ نه هومره ویره لري چې لدغو مراکزو نه ئې لري او نه له جوماتونو نه. هر حزب چې د دغو مؤسساتو د زده کونکو او ځوان نسل تائید او ملګرتیا ترلاسه کړي راتلونکي د هماغه حزب ده. په یو شمیر هېوادونو کي د محصلینو رغنده او مؤثرو تظاهراتو وښوده چې ځوانان په پېښو او تحولاتو کي مؤثره ونډه اخیستی شي او د دوی په لاس ډېر کار کېدی شي.

- په اسلامي ملکونو کي سیاسي، اجتماعي او اقتصادي وضعیت هومره دردونکی دی چې اکثر منورین، که دا په فوځ کي دي که په تعلیمي مؤسساتو او ملکي ادارو کي او که عام ولس دی، له چارواکو نه کرکه لري، د نظام مخالف دي، له اختناق، استبداد، فساد، خانداني حکومتونو، طبقاتي نظام، فقر، لوږې، وروسته والي، د پردیو سیاسي او اقتصادي سلطې او ... څخه سخت ځورېږي او تبدیلي غواړي، له اسلام نه پرته بل بدیل نه ګوري، د اسلامي نهضت په لیکو کي منظم کېدو ته لیوال دي. اسلامي احزابو ته په کار ده چې له دې فرصت نه اعظمي استفاده وکړي، تعلیمي مؤسساتو او فوځ ته جدي توجه وکړي، د فوځ افسران د خپلو هغو غړو له لاري دعوت او تنظیم کړي چې حزب ته ئې د اخلاص او صداقت امتحان ورکړی، په وینا ئې اعتماد کېدی شي، کافي هوشیاري او زیرکتیا لري. د فوځ له لاري تبدیلي راوستل ممکن او آسانه ده ،خو دې ته باید متوجه وو چې د تجربو له مخې د فوځ افسرانو د انقلاب د رهبري په اړه په هیڅ ځای کي سم امتحان ندی ورکړی، د افسرانو روزنه داسي شوې چې له ځان نه بر ته تل سلامي کېږي او له ځان نه کوز څخه د سلامي او کامل اطاعت توقع کوي، دوی ته چې قدرت په لاس ورشي نو د بهرنیو سترو ځواکونو په وړاندې ډېر خاضع او مطیع او له خپل ولس سره په معامله کي مغرور، مستبد او دیکتاتور شي.
- د کودتا په اړه باید څو مهم او اساسي ټکي په پام کي وساتو:

۱. کودتا پداسې هېواد کې ترسره کېدی شي چې محدود فوځ ولري. په اسلامي هېوادونو کې له دوه درېو نه پرته په نورو ټولو کې د فوځ جوړښت داسې دی چې دا کار په کې ممکن دی.

۲. د یوې کودتا د بریا لپاره نه د لوړ رتبه افسرانو ملګرتیا ضروري ده او نه د لوی شمیر افسرانو تنظیم ته اړتیا شته، برعکس زیات کسان د افشاء کېدو او د کودتا د ناکامېدو عامل کېدی شي، د دې لپاره د څو ضروري او مهمو قطعاتو ملګرتیا کفایت کوي. که تاسو د زرهدارو د فرقې څو ټولې او په ګارد او کماندو کې څو ټولګي ولري او په هوائي ځواکونو کې هومره کسان چې د اقدام په وخت کې له هوائي ځواکونو نه د کودتا په ضد او د دولت په ګټه د کار اخیستو مخه ونیسي، چې دا کار په رن وی کې د څو ټانکونو په ودرولو هم کېدی شي، همدا ځواك د یوې کامیابي کودتا لپاره کفایت کوي. او که څو سرتېرې ولرئ او د اقدام په وخت کې د څو مخالفو مهمو افسرانو چاره د دوی په کور کې یا خپلې قطعې ته د تلو په دوران کې وکړي، د اقدام بریا ډېره آسانه او یقیني کوي.

۳. کودتا د جنرالانو کار نه دی. د یوې کامیابي کودتا لپاره یوائې د څو هغو افسرانو ښه او محتاطانه تنظیم ته ضرورت دی چې د ټولې او کنډك په کچه د څو خاصو مسلح قطعاتو قومنده یې مخامخ په لاس کې وي، د ټولې او کنډك د قومندانانو له موافقې او برخې اخیستو نه پرته هیڅوك کودتا نشي کولی. که تاسو د داؤد کودتا او بیا د ثور د اومې کودتا او د اسلامي ملکونو هره کودتا وڅېړئ و به ګورئ چې په ټولو کې مهمه ونډه د وړو ضابطانو، برید منانو او تورنانو وه.

- په افغانستان کې اسلامي تحریك له پوهنتون څخه پیل شو، له جومات نه ئې ملاتړ ترلاسه کړ او فوځ ورسره ملګري شو. په ایران کې هم دې ته ورته کار وشو. د ایران او افغانستان تجربو دا هم وښوده چې کله حاکم نظامونه متلاشي شوي او عام ولس په صحنې کې فعال حضور موندلی نو قدرت په دې خاطر ملایانو ته په لاس ورغلی چې د عام ولس قیادت د جومات له لارې د ملا په لاس کې دی، په دې اړه هیڅ ډله له ملا سره د رقابت په موقعیت کې نده.
- د کمونیزم له ختمېدو وروسته د نړۍ اسلامي نهضت له نوي وضعیت سره مخامخ شو. په اسلامي ملکونو مسلط غربي ښکېلاکګرو یوائې اسلامي نهضت، د استعمار ضد خوځښتونو او ملي پاڅونونو لامل وموند، له دې نه مخکې به یا له نشنلستي مقاومتونو سره مخامخ وو او یا له کمونیزم نه متأثره شوو خوځښتونو سره، که څه هم د مبارزې

صحنې ته د اسلامي نهضت له راوتلو نه وروسته هم تر یوې مودې غربي ځواکونو کمونیزم خپل اصلي حریف او رقیب ګڼلو، په دې خاطر چې د شوروي اتحاد او وروسته د چین په څېر دوه ستر ځواکونه ئې ترشا ولاړ وو، او اسلامي نهضت داسي کوم حامي ځواک نه درلود، د شوروي اتحاد له ماتې او زوال نه وروسته غربي ځواکونو خپله ټوله توجه اسلامي نهضت ته واړوله او هغه ئې اصلي خندا او خطر وګڼلو، د کمونیزم دوه ستر حامي ځواکونه هم له غرب سره په هغي مبارزې کې ملګري شول چې د اسلامي نهضت په ضد پیل شوې، دا ځکه چې یو ئې په چچین او مرکزي آسیا او بل ئې په شرقي ترکستان کې له اسلامي نهضت سره اوږدې ستونزې لري. دا اوس چې د امریکا تر مشرۍ لاندې د تروریزم ضد بین المللي مبارزې په نوم کومه جګړه روانه ده دا په حقیقت کې د اسلامي نهضت خلاف د غرب او کمونیزم ګډ جنګ دی چې د اسلامي ملکونو غلام چارواکي هم ورسره ملګري شوي.

• نن نن اسلامي نهضت هومره پراخ امکانات په واک کې لري چې له دې نه مخکې ئې هیڅکله نه درلودل، په لوی شمیر کې مخلص، پوه، با ایمانه او منور غړي، قربانۍ ته چمتو شاځلمیان او د ولسونو پراخ ملاتړ، که دا ټول وسیع امکانات په منظمه توګه وکارولی شي، ډېر څه کېدی شي. متأسفانه اوس دا امکانات په ډېر نامنظم او متشتت ډول استعمالېږي، په یوه وخت کې په ګڼ شمیر جبهو کې داسي کار روان دی چې له هیڅ یوه ئې د یوې ستړې او اساسي نتیجې طمع نشي کېدی، که د دې امکاناتو یوه برخه هم د یوه مهم هدف په لوري توجیه شي نو په زړه پورې نتیجه ترلاسه کېدی شي. د اسلامي نهضت لپاره اوس تر ټولو مهمه خبره دا ده چې په کوم هېواد کې انقلاب راولي او قدرت ترلاسه کړي. له دې نه پرته به ئې هلي ځلي هیڅکله هغه نتیجه ورنکړي چې انتظار ئې کوي. باید وګوري چې په کوم ځای کې د یوه اسلامي انقلاب لپاره تر نورو ځایونو زیات مناسب شرائط موجود دي، په کوم ځای کې دا کار تر نورو ځایونو په لنډ وخت، کمو امکاناتو او آسانۍ ترسره کېدی شي؟ همغه ځای باید انتخاب شي او په همدې باید ترکیز وشي. زه د افغانستان او افغانانو وضعیت داسي ګورم چې دلته ډېر کار کېدی شي. په افغانستان کې د امریکا د ماتولو ټول امکانات شته، دلته چې کوم امکانات شته د نړۍ په هیڅ ګوټ کې ئې نشو موندلی، ولس قرباني ته چمتو دی، د اوږده جنګ تجربه لري، یوه ستر ځواک ته ئې څو کاله د مخه ماتې ورکړې، امریکا تر هغه ډېر ضعیف ورته بریښي، د هېواد دنګو دنګو غرونو، تنګو اوږدو درو او ګڼو ځنګلونو د چریکي جنګونو لپاره ښه شرائط برابر کړي. د اسلام په ضد بل صلیبي جنګ له افغانستان نه پیل شوی، د امت

برخلیك د دې جګړې په پایلو پورې تړلی دی، که د الله جل شأنه په فضل سره دښمن دلته ماتې وخوړه نو انشاءالله د شوروي اتحاد له عاقبت سره به مخامخ کېږي او مظلوم اسلامي امت به د دې لوی فرعون له شر نه ژغورل کېږي.

- متأسفانه د اسلام په نامه ځینې جوړې شوې ډلې د دې په ځای چې خپل وسائل، امکانات او قربانۍ ته چمتو افراد د اصلي دښمن په ضد توجیه کړي او یا د مفسدو رژیمونو په نسکورولو کې تر ې استفاده وکړي برعکس پداسي فعالیتونو کې تر ې استفاده کوي چې نه ئې دوی ته ګټه رسېږي او نه اسلام ته، دا امکانات یا په مذهبي ننښتو کې ضایع کړي او یا د عادي خلکو په وژلو او نورو پریوتو او بیهوده فعالیتونو کې. کله کله په همداسي فعالیتونو کې د دغو ډلو تلفات هومره زیات شي چې په دې سره یو وسله وال انقلاب ترسره کېدی شي.
- د افغانستان موجوده جنګي شرائطو کې له دښمن سره "مخامخ جنګ" او د "جبهو پرانستل" نه مفید دی او نه ئې وخت. په دې سره د اصلي دښمن په ځای اکثراً هغه کسان تلف کېږي چې امریکائیانو د څو ډالرو په مقابل کې استخدام کړي او د افغانانو په ضد ئې په لومړي خط کې جنګوي. د دوی مرګ ژوبله که هرڅومره زیاته وي په دښمن څه تأثیر نکوي، باید عملیات داسي تنظیم شي چې اصلي دښمن ته تر زیات نه زیات تاوان ورسوي. د جبهه ئې جنګ په ځای باید په دښمن ناڅاپي بریدونو او کمین ته ترجیح ورکړی شي، په دې سره د یوې جبهې له مجاهدینو نه په لسهاوو واړه واړه ټولګي جوړېدی شي، او دا ټولګي اصلي دښمن ته تر جبهه ئې جنګ نه څوځو ځله زیات تلفات رسولی شي. د مخامخ او جبهه ئې جګړو لپاره چې مجاهدین کومو امکاناتو ته اړتیا لري، په دې ظروفو او شرائطو کې هغه نشي ترلاسه کولی. باید په هغو محدودو امکاناتو اکتفاء وکړي چې په واك کې ئې لري او یا ئې په آسانۍ ترلاسه کولی شي. خپل مفاومت باید داسي تنظیم کړي چې په کمو امکاناتو سره دښمن ته زیات تلفات اړولی شي او د اوږدې مودې لپاره مفاومت کولی شي. خو دا ګمان دې نه کوي چې دا وضعیت او له امریکائیانو سره د نورو هېوادونو دا ملګرتیا به د اوږدې مودې لپاره په خپل حال پاتې شي. د امریکائي چارواکو بدمعاشي او مستي به حتماً یوه ورځ او شاید ډېر ژر په دې منتج کېږي چې نه یواځې د امریکا تر مشرۍ لاندې دا ائتلاف ختم شي بلکه د دوی په ضد یوه نړۍ واله جبهه جوړه شي. د ملګرو ملتونو او د نړۍ د اکثرو هېوادونو له مخالفت سره سره په عراق د امریکا یو اړخیز او وحشیانه برید، او له دې برید سره د ډېرو هېوادونو شدید مخالفت او په ټولې نړۍ کې د امریکا ضد پرتمنو او سترو سترو مظاهرو دا خبره ثابته کړه چې د داسي یوې

جبهې د تبلور لړۍ عملاً پیل شوې.

- که مقاومت په اوسنۍ بڼې کې دوام وکړي، او مزید تشدید شي، ډېر هېوادونه به د امریکا په اړه خپلو سیاستونو کې تجدید نظر ته تشویق کړي.
- د مجاهدینو وسائلو او امکاناتو ته په پام سره باید د عملیاتو داسې طریقه غوره شي چې هم دښمن ته مسلسل تلفات واړوي، هم ئې د عملیاتو له مخنیوي نه عاجز کړي، هم له مجاهدینو څخه د کم مالي مصرف غوښتنه وکړي او هم د مجاهدینو ځاني تلفات تر کم نه کم حد ته راکوز کړي. اوس نه د مخامخ جنګ وخت دی او نه د جبهو پرانستل مفید او ګټه ور، د دې په ځای باید چریکي جګړو ته ترجیح ورکړو، د جګړې ابتکار باید د تل لپاره د مجاهدینو په واک کې وي، د برید وخت، ځای او څرنګوالی باید دوی وټاکی، په دښمن باندې ټول بریدونه باید ناڅاپي وي، پداسې وخت کې باید په هغه برید وشي چې کاملاً غافل وي او د برید د مقابلې هیڅ تیاری نلري، پداسې ځای کې وربانديې برید وشي چې د سیمې جوړښت د مجاهدینو په ګټه او د دښمن په تاوان وي، دوی په پټې او مصئونې مورچلې کې او هغه په آوار او خلاص میدان کې، دوی د غره په ډډې او ځنګل کې او هغه په ښېدیا کې او د مجاهدد وسلو خولې ته، لومړی ګوزار د مجاهدله خوا وي او دښمن ته د دفاع مجال هم په لاس ورنشي.
- دښمن هڅه کوي چې لومړی په بریدونو اعتراف ونکړي او که اعتراف ته اړ شو نو خپل تلفات پټ وساتي، داسې چې نه نړۍ وال ترې خبر شي او نه د امریکا ولس، دا ځکه چې په بریدونو او اړول شوو تلفاتو اعتراف له یوې خوا په نړۍ کې د امریکا کاذب اعتبار ته کلکه صدمه رسوي، له بلې خوا د جنګ د دوام په ضد د امریکائي ولس مخالفت مزید تشدید کوي. متأسفانه مجاهدین تراوسه په دې ندي توانېدلي چې د خپلو عملیاتو او په هغوی کې د دښمن د تلفاتو مؤثق او مستند فیلمونه جوړ او د نړۍ د تلویزیونونو له لارې ئې د نړۍ والو مخې ته کېږدي. مجاهدین باید دې ته خاصه توجه وکړي، د دوی عملیات په خپل ذات کې اهمیت لري، خو د دې عملیاتو اهمیت به هلته څو برابره شي چې نړۍ وال ترې خبر کړی شي. مونږ دوی ته د داسې عملیاتو یوه طرحه وړاندې کوو چې هم دښمن ته درانه تلفات اړول ممکن کوي او هم ئې مستند فیلم جوړېدی شي، په دې شرح:

o په دې عملیاتو کې به تقریباً پنځلس مجاهدین برخه اخلی، چې لدوی سره به پنځه راکټ لانچری، پنځه پیکا او له نورو سره وړې وسلې وي. معمولاً د دښمن د هرې ګزمې د ګاډو شمیر تقریباً پنځه شپږ وي، او د افرادو شمیر ئې د دیرشو شا او خوا کې، د همدې

شمیر ګاډو او سورلیو لپاره باید ضروري وسائل برابر کړی شي.

o د عملیاتو لپاره به داسي تنګه دره انتخابوئ چې د سړک یوې بلې خوا ته لوړې ژورې، غر او ځنګل وي.

o د سړک په هغې ژې کي چې ګاډي ئې خوا ته تیرېږي، پنځه شپږ ځایه د هاوان تقریباً شپږ شپږ مرمۍ داسي ځای په ځای کړئ چې دوه ئې له ریموټ کنټرول نه لس پنځلس ګزه لرې، ښي اړخ ته، دوه په همدې فاصلې کیڼ اړخ ته او دوه د ریموټ کنټرول خوا ته. د دې لپاره تاسو تقریباً شپږ دېرش د هاوان مرمیو او شپږ ریموټ کنټرول او یو مقدار سیم ته ضرورت لرئ.

o ټولې مرمۍ باید د سړک په ژې کي د سړک له سطحې نه تقریباً یونیم ګز اوچتي ښخي کړئ، له ټانک نه پرته د نورو متحرکو اهدافو لپاره د سړک په منځ کي د ماین له ښخولو نه تل ډډه وکړئ ، دا ځکه چې په دې صورت کي د چاودنې ټولې چرې پورته درومي او د چاودنې له ځایه یو او دوه ګزه لرې هدف ته هیڅ تاوان نشي رسولی، حال دا چې د سړک په جګې ژې چاودنه کم له کمه تر پنځوسو ګزو ، ښې او کیڼ اړخ ته، ټول اهداف تخریبوي. تاسو په دغو شپږ ځایه چاودنو سره په ښېږو سوو ګزو فاصلې کي د دښمن ټول روان ګاډي تخریبولی شئ، که څه هم د هرې چاودنې خوا ته روان وي او یا له ماین څخه یوې بلې خوا ته تیر شوی وي.

o تاسو کولی شئ ټول ماینونه په یوه وخت او هلته منفجر کړئ چې د هر ماین خوا ته د دښمن د قطار یو ګاډی رارسېدلی وي. او یا هر یو بیل بیل منفجر کړئ.

o په راکټ او پیکا مسلح مجاهدین باید داسي ځای په ځای شوي وي چې له چاودنې سره سم هر ګادی لومړی د راکټ او بیا د پیکا تر اور لاندې ونیولی شي او په پای کي له وړې وسلې نه استفاده وشي.

o ویډیوئي کامرې باید داسي ځای په ځای شوې وي چې د عملیاتو ټوله ساحه ئې تر نظر لاندې وي، له عملیاتو نه مخکې د ټولې ساحې دقیق فیلم واخلي، د قطار د راتلو، د عملیاتو ساحې ته د رارسېدو، د چاودنو، د راکټونو او پیکاوو د ډزو، د تخریب شوو ګاډو او د مړو او ژوبلو کسانو فیلم واخستی شي.

o دا عملیات باید ډېر سریع او چټک ترسره شي، د عملیاتو له پیل نه تر پای پورې او د عملیاتو له سیمې نه وتل باید تقریباً پنځه څلویښت دقیقې ونیسي. دا ځکه چې د مخکنیو تجربو له مخې که دښمن له برید نه مطلع شي نو په همدومره وخت کي ئې جازونه ساحې ته رارسېدی شي. که څه هم پداسي عملیاتو کي طیارې څه خاص او مؤثر کار نشي

کولی، نه په غرونو او ځنګلونو کې محدود شمیر مجاهدین موندلی شي او نه په غرونو او ځنګلونو کې د دوی بمبارۍ څه اثر لري.

o که داسې څو عملیات ترسره شي، او فیلمونه ئې نړۍ والو ته وښودی شي، امریکائي ځواکونو ته به په افغانستان کې پاتې کېدل ګران او ناممکن کړي. دوی له لبنان نه په خپلو دوو اډو کې د چاودنو او تقریباً دوه سوه اتیا کسانو د وژل کېدو په وجه ووتل او له صومال نه د دوی په قطار د یوه داسې برید په وجه ووتل چې څو امریکائي کماندوګان په کې ووژلی شوو او صومالیائي سرتیرو د امریکائي فوځیانو مړي په جیپانو پسې وتړل او په سړکونو کې ئې وګرځول. د دې عملیاتو فیلم د امریکا ولس هومره د جنګ په ضد او په صومال کې د امریکائي فوځونو د مزید پاتې کېدو په خلاف راوپاراوو چې چارواکې ئې دې ته اړ کړل چې له دې هېواده فوراً او له ځنډه پرته ووځي. د دا راز عملیاتو لپاره د افغانستان شرائط تر بل هر هېواده زیات مساعد دي. کوم مجاهدین چې دا راز تاریخي عملیات ترسره کړي هغوی به د افغان ولس سرلوړي اتلان ګڼل کېږي او نومونه به ئې د جهاد په تاریخ کې په زرینو تورو لیکل کېږي. زمونږ هیله دا ده چې د مجاهدینو ځینې په خدای مین او زړه ور ټولګي د دا راز عملیاتو لپاره چمتو شي او په دې سره د هېواد د آزادۍ ورځ رانږدې کړي.

- د افغانستان اوسنی حکومت په بهرنیو فوځونو متکي دی، له بهرنۍ حمایې نه پرته څو ورځې هم دوام نشي کولی، په افغانستان کې د بهرنیو ځواکونو شمېر، د شوروي اتحاد د ځواکونو په تناسب ډېر محدود دی، په دې شمیر سره نه د لویو لارو امنیت تأمینولی شي او نه د بښارونو او خپلو اډو، ګزمو او قطارونو، په هر ځای کې د دوی په ضد بریالي عملیات ترسره کېدی شي.
- غربیان او د دوی په رأس کې امریکائیان د روسانو په مقایسه نه ښه رزمي روحیه لري او نه د زیاتو تلفاتو د تحمل حوصله. که په افغانستان کې د دوی تلفات تر اوسني شمېر نه لږ نور زیات شي، نو حتماً او ډېر ژر به له دې هېواده وځي. باید په خپلو ټولو عملیاتو کې د دښمن د تلفاتو تزئید زمونږ اصلي هدف وي او تر هر څه زیات دې ته توجه او اهتمام وکړو، تر هغه ځایه چې مقدور وي باید ټول امکانات د همدې هدف لپاره په کار واچوو او د نورو اهدافو په غرض ئې له کارولو نه ډډه وکړو، د لاس پوځي رژیم په ضد اقدامات باید تر هغه وخته وو چې بهرني ځواکونه له هېواده وایستلی شي.
- امریکائیانو په افغانستان له خپل تیري نه فقط یوه نتیجه ترلاسه کړې او هغه د

طالبانو د رژیم نسکورول، له دې نه پرته ئې هیڅ موفقیت او لاس ته راوړنه نه درلوده.، نه د افغانستان په اوضاع مسلط شول، نه ئې قوي مرکزي حکومت جوړ کړی شو، نه ئې د خپلې خوښې امنیت تأمین کړی شو، نه د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا د ګاز او نفت په انتقال موفق شوو، نه د مقاومت په ځپلو وتوانېدل، نه ئې په خپلو اډو او ګزمو د مجاهدینو د پرله پسې بریدونو مخنیوی وکړی شو، نه ئې د مخدره موادو د کښت او تجارت مخه ونیولی شوه، نه ئې د هغو افغاني ډلو ترمنځ د خونړیو نښتو لړۍ پای ته ورسولی شوه چې د دوی په خدمت کې او پدوی پورې تړلې دي، او نه ... له جګړې وروسته مرحلې په ټولو موخو کې ناکام دي، په افغانستان کې د دې ناکام حضور اوږدمهاله دوام ورته ممکن ندی، مخصوصاً د تلفاتو د مزید زیاتوالي په صورت کې.

- د چریکي جنګ له مهمو غوښتنو څخه یوه دا ده چې باید په هېواد کې داسې حالت راپیدا شي چې واکمنه طبقه او د دوی بهرني حامیان، ټول ولس د ځان دښمنان وګڼي، له هر چا ویره ولري، په هیڅا اعتماد ونشي کړی. دا ذهنیت باید ایجاد شي چې له محدود شمیر کسانو نه پرته ټول ولس د دوی په ضد او د بهرنیو ځواکونو په خلاف جنګېږی، د دشمن او ولس تر منځ کرکه، دشمني او بې اعتمادي راپیدا کول د چریکي جنګ یوه مهمه او اساسي برخه ده. دښمن باید په دې ونتوانېږي چې په ولس دا خبره ومني چې محدود شمیر افغانان، او یا یوه خاصه ډله او ډلې د دوی په ضد په جګړه لګیا دی، دشمن تل هڅه کوي چې د خاصې ډلې په ضد هومره پراخ تبلیغات وکړي چې د مخالفینو په ضد خپل هر اقدام موجه وښیي، جنګ په خپله ګټه توجیه کړي او هغه د ولس په نفع ثابت کړي، خپل عسکر، ملت او حامیان قانع کړي چې د دې ډلې په ضد د جنګ دوام تر پایه ضروري دی او مشروعیت لري! که مجاهدین، ګڼ شمیر مختلف مستعار نومونه تبلیغ کړي او داسې وښیي چې دا بیلې بیلې ډلې دي چې هره یوه په مستقل طور په جهاد لګیا ده، هر ګروپ ته ځینې عملیات منسوب شي او دا خبره اعلان کړي چې د دښمن له خوا په ګوته شوو ډلو سره ارتباط نلري، د هېواد د آزادۍ او د ملت د ژغورنې لپاره جنګېږي، د ولس له متنه راولاړ شوی، د ولس د احساساتو او غوښتنو نمایندګی کوي، ټولو جهادی ځواکونو ته احترام لري، د ټولو یووالی غواړي او ... په دې سره په ولس کې او د دښمن پلویانو کې دا ذهنیت راپیدا کېږي چې دښمن په دې هېواد کې ډېر مسلح مخالفین لري، د افغانانو اکثریت لدوی نه کرکه لري او له خپل هېواده د پردیو ځواکونو وتل غواړي. خو باید متوجه وو چې په دې سره د مختلفو ډلو د زېرېدو باعث نشو، داسې ډلې د مسجد ضرار په څېر د دښمن په مورچلو بدلې شي. د مختلفو مسلح ډلو جوړول یو له هغو مشکلاتو څخه وو چې

د اسلام دښمنانو افغان جهاد ورسره مخامخ کړ. همدا ډلې وې چې ځینې له روسانو سره یوځای شوې او ځینې له امریکائیانو سره او دا دی اوس د امریکائیانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي.

• مبارزینو ته د شعارونو انتخاب هم ډېر اهمیت لري، باید په ډېر دقت سره خپل ورځني شعارونه انتخاب کړي، له داسې شعارونو نه باید په کلکه ډډه وکړي چې ولس لدوی نه بیلوي، او دښمن ته د دې موقع ورکوي چې له دې نه تبلیغاتي استفاده وکړي او د ولس خواخوږي ترلاسه کړي. آزادي، خپلواکي، اسلام، عدالت، امنیت، ملي وحدت، د بهرنیو ځواکونو ایستل، د ملت د خوښې ځواکمن مرکزي حکومت جوړول، د ظلم مخنیوی، د مظلومې او محرومې طبقې خدمت او د دوی له حقوقو نه په کلکه دفاع، دا باید د مجاهدینو اساسي شعارونه وي.

• باید د دښمن د تلو راتلو ټولې لاري، په پراخه پیمانه او په دقیقه توګه ماین کاري شي. له ریموټ کنټرول او د برقي شارت په ذریعه انفجاراتو نه اعظمي استفاده وشي. تجربو دا ښودلې چې په آواره ځمکي کې د ماینونو تعبیه او ځای په ځای کولو، له ټانکونو نه پرته په نورو مواردو کې په زړه پورې نتائج نه دي ورکړي. د دښمن د عادي وسائطو او پلو ځواکونو په ضد ښه نتائج نه ورکوي، دا ځکه چې د چاودنې چرې پور ته درومي او د ځمکي سر نه نیسي او هغه اهداف نشي احتوا کولی چې له چاودنې نه په دوه درې متره فاصله واقع وي، باید ماینونه د لارو دوو خواوو ته د سړک په جګې ژۍ، د ځمکي له سطحې نه تقریباً یونیم متر اوچت شخ کړی شي، په دې صورت کې د چاودنې چرې ښې او کیڼ اړخ او مخې ته ډېره ساحه نیسي او د چاودنې د قوت په تناسب پراخه ساحه احتوا کوي. پداسې چاودنو کې باید د دې په ځای چې د ټانک ضد ماین یا باروت او د اوسپنې له ټوټو نه کار واخلئ برعکس د هاوان له مرمیو، د توپ، ټانک او میزایل د مرمیو له سرګلولو نه استفاده وکړئ.

• د چریکي جنګ په ابتدائي مراحلو کې باید له داسې عملیاتو نه په کلکه ډډه وشي چې په هغه کې د تلفاتو احتمال زیاد وي، داسې بریالي عملیات چې مجاهدین په کې تلفات ونلري، دښمن د زیاتو او مسلسل تلفاتو متحمل شي، او له خپل عکس العمل نه هم هیڅ ترلاسه نکړی شي، دا د مجاهدینو او ولس روحیه مزید پیاوړې کوي او راتلونکي ته ئې لازیات هیله من کوي.

• باید د لویو لویو جنګي ډلو له جوړولو نه ډډه وشي، د دې په ځای مجاهدین په وړو وړو، درې او پنځه کسیزو ټولګیو کې تنظیم کړئ.

- د کمین په عملیاتو کې دوه او درې مستقل ګروپونه سره یو ځای کړئ.
- له جبهه ئې عملیاتو او د ثابتو مرکزونو له جوړولو نه ډډه وکړئ.
- لازمه ده چې په چریکي عملیاتو، راکټي حملو، کمین نیونو، ماین کاري او د دښمن د جواسیسو په ترور اکتفا وشي. که دا ډول عملیات په پراخه پیمانه ترسره شي نو د جبهه ئې عملیاتو مرحله به هم ډېر ژر راورسېږي. دې ته باید متوجه وو چې جبهه ئې عملیات ډېرو داسې امکاناتو ته ضرورت لري چې مجاهدین ئې په اوسنیو شرائطو کې نشي تأمینولی.
- مونږ به هلته ډېر موفق وو چې دښمن په دې له پوهېدو نه عاجز وي چې څوك، کله، څنګه او چیرته په ده برید کوي، برید کونکی هیڅکله ونه پیژني، د جګړې ابتکار د مجاهدینو په نفع له لاسه ورکړي، په دې ونتوانېږي چې د نښتې میدان، وخت او څرنګوالی انتخاب کړي، ابتکار په بشپړه توګه د مجاهدینو په لاس کې وي، پداسې نښتې کې له ښکېلېدو نه باید ډډه وشي چې وخت، ځای او څرنګوالی ئې دښمن ټاکلی.
- د دښمن په هغو اډو له برید نه باید ډډه وشي چې کافي دفاعي استحکامات لري، د دښمن ضعیف نقاط تشخیص او د بریدونو لپاره ئې غوره کړئ.
- په دې مرحله کې نباید د دښمن په هغو لویوقطارونو برید وشي چې د ګاډو شمیر ئې لسو ته نږدې وي. پداسې مواردو کې فقط له ماینونو نه استفاده وکړئ. په لویو قطارونو برید باید بعدي او مخکې تللو مرحلو ته پرېښودی شي، دا کار هغه وخت ګټه ور دی چې پراخې سیمې په مکمل ډول د مجاهدینو په لاس کې پریوتې وي، د دښمن له جاسوسانو او حامیانو نه تصفیه شوې وي او خلك ئې د مجاهدین او د دوی د اهدافو ملاتړ کوي.
- له کامل بري نه مخکې د حکومت جوړول، د دولتي ادارو لپاره مسئولین نومول، د راتلونکي حکومت مهم غړي معرفي کول او دې ته ورته کارونه نه یواځې بې ځایه او له وخت نه مخکې کارونه دي بلکې منفي نتائج وربانديې مرتب کېږي، د راتلونکي حکومت په اړه باید په عامو الفاظو وویلی شي چې مونږ داسې حکومت غواړو چې اسلامي وي، د ولس خادم ، د ملت په خوښه او آزادې ارادې جوړ شوی، له صالح، باکفایته، با ایمانه، له خدایه ویرېدونکو او په ولس مهربانه افرادو نه جوړ حکومت، د مستضعفانو حامي، د خیانت، ظلم، بې عدالتۍ او تبعیض مخالف حکومت. له خپل وخت نه مخکې حکومت جوړول بې ځایه حساسیتونه راولاړوي او د مهمو کسانو معرفي کول دا عیب لري چې د هر یوه وژنه او د دښمن په لاس کې پریوتنه د غړو روحیه مړاوې کوي.
- په افغانستان کې طالبانو ته ښه موقع په لاس ورغلې وه، له دې مهم فرصت نه په

استفادې سره زیات کارونه کېدی شو خو متأسفانه هغوی څو ستر ستر اشتباهات درلودل:

۱. دوی د بهرنیو ځواکونو په لمسون له حزب اسلامي سره جګړه پیل کړه، پداسي حال کي چي په افغانستان کي اسلامي نهضت د حزب اسلامي په لاس پیل شوی او د جهاد د اوږدو کلونو په دوران کي دا حزب د مقاومت د ملا تیر ګنډل کېدو، په کار خو دا وه چي طالبان له حزب اسلامي سره یو ځای شوی وی او په ګډه ئې د اسلام لپاره کار کړی وی. متأسفانه د دوست او دښمن عدم تفکیك، د دې باعث شو چي طالبان تر هر چا د مخه له دوستانو سره د جګړې لویه او نه جبرانېدونکي اشتباه وکړي.

۲. د جنرال مالك په څېر کمونست جنرال باندې اعتماد او د ده په ملګرتیا کي په زرهاوو سرتېري شمال ته لېږل او ټول لاس تړلي د مرګ کومي ته سپارل، او یا په جنرال دوستم اعتماد او هغه ته د زرهاوو کسانو تسلیمول، چي ټول په ډله ایزه توګه په قتل ورسېدل، له لسو زرو نه زیات طالب جنګیالي د دغو دوو سترو اشتباهاتو قرباني شول. دا شمېر سرتېري په ټول افغانستان د کاملې سلطې لپاره کافي وو. په دومره قربانۍ سره ستر ستر کارونه ممکن وو.

۳. دوی د پاکستان په استخباراتي اداره ې دومره اعتماد وکړ چي هغوی ته ئې په خلاص لاس د افغانستان د ننه د کار کولو اجازه ورکړه، چي په پای کي همدا اداره له امریکا سره د طالبانو په ضد جګړې کي یو ځای شوه او د دوی حکومت ئې نسکور کړ او د دوی پنځه سوه غړی ئې ونیول او امریکا ته ئې لاس تړلي تسلیم کړل.

۴. له مکتب او پوهنتون سره حساسیت، له تعلیم او تربیې نه د نجونو محرومول، د مکتب او مدرسې د توحید او د یوه جامع تعلیمي نصاب د جوړولو په ځای پداسي مدرسو او نصاب ټینګار چي نه د طالب آخرت شیرازه کولی شي او نه دنیا، نه د قرآن، حدیث، اسلامي تاریخ، د هېواد تاریخ، لیك او لوست ښودنه په کي کېږي او نه د ورځني ژوند د ضروري علومو زده کړه، هلته د صرف او نحوې څو ابتدائي کتابونه او د فقهې څو مختصر کتابونه، د یونان د زړې او تاریخ وهلې فلسفې او منطق په څنګ کي لوستل کېږي، هغه فلسفه او منطق چي نه د چا د دنیا په درد خوري او نه د آخرت، خو پدغو مدرسو کي همدا له موډه لوېدلې فلسفه او منطق تر ټولو نورو مضامینو مهم ګڼل کېږي. پیغمبر علیه السلام خو ابو ذر غفاری، بلال حبشي، صهیب رومي او سلمان فارسی ته هم د قرآن درس ورکولو پداسي حال کي چي نه په لیك لوست پوهېدل، نه ئې صرف او نحوه او د یونان فلسفه او منطق لوستلی وو!! خو متأسفانه زمونږ په محلي او کلیوالو دیني مدرسو کي د

قرآن له تدریس سره مخالفت کېږي، که په لویه دوره کې د قرآن تدریس جائز ګڼي نو هلته هم په قرآن کې نحوه لولي او تر هر څه زیات په نحوي تحقیق ترکیز کېږي!!

- مسلسل ناکامي او د اوږدې مودې لپاره په ذلت او اسارت کې ژوند، په ملتونو کې د حقارت، ضعف، ناتوانۍ او بې چارګۍ احساس راولاړوي، دا احساس نه په مجردې فرهنګي مبارزې له منځه تلی شي او نه په اقتصادي ودې او ترقي، دا فقط په یوه ملي قیام او دښمن ته په یوې لویې ماتې او په یوې نابرابري جګړې کې د سترې بریا او فتحې په نتیجه کې له منځه ځي او ځای ئې عزت النفس، غرور، سرلوړي او په ځان ویسا او اعتماد نیسي. که څوک غواړي چې اسلامي امت دې له روان دردناک حالت نه وژغورلی شي او د ده تیر برم، مجد او عظمت دې بیا اعاده شي، دا هدف له جهاده پرته له بلې لارې نشي ترلاسه کېدی، تاسو ولیدو چې شوروي اتحاد ته ماتې ټول اسلامي امت راوینښ کړ، او د پردیو له سلطې نه د آزادۍ احساس، عزم او جذبه ئې په امت کې راپیدا کړه. دا احساس هومره قوي، ځواکمن او خوځنده وو چې استعماري ځواکونو هغه خپلو ګټو ته جدي ګواښ وګڼلو، خپل داخلي رقابتونه ئې شاته وغورځول، د دې ستر او یواځنې ګواښ په ضد ئې یوه بل ته لاس ورکړ او ګډه مقابله ئې پیل کړه. که د الله جل شأنه په فضل سره امریکا په افغانستان او عراق کې د شوروي اتحاد له برخلیك سره مخامخ شي د دې بریا اغېزې به په اسلامي امت هومره ژورې وي چې د عزت او سرلوړۍ اوج ته د رسېدو په وړاندې ټول پراته خنډونه به ئې له مخې لرې شي، د دې بریا پایلې به امریکا ته خامخا همغسي وي چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. په یقین سره ویلی شو چې په دې سره به نه یواځې په اسلامي نړۍ د غربی ځواکونو دا د څو پیړیو سلطه پای ته رسېږي او د دوی لاس پوځي حکومتونه به یو په بل پسې رانسکورېږي بلکې د امریکا متحده ایالات به د شوروي په څېر ټوټې ټوټې کېږي. د هغه چا په شعور او عقل ژړا په کار ده چې ګمان کوي امریکا زوال نه منونکی ځواک دی او تر اوږدې مودې به د یواځنې زبر ځواک په څېر پاتې کېږي، دا کسان نه د امریکائی ټولنې له کاواک اجتماعي جوړښت او په هغه کې د زوال له خورو او ژورو عواملو نه خبر دي او نه له هغه الهي سنت نه چې هر عمر خوړلی فرد او ټولنه په زړښت او بیا زوال محکوموي، د امریکا له وضعیت نه باخبره پوهانو دا انتظار کولو چې امریکا به له شوروي اتحاد نه مخکې په زوال محکومېږي، په امریکائي ټولنې کې ئې د فساد او زوال عوامل تر شوروي اتحاده ډېر ژور او پراخ لیدل، تاسو کې د غربي نړۍ د ټولو پوهانو او مفکرینو تحلیلونه او وړاندوینې له نظره تیرې کړئ وبه ګورئ چې د غرب

مخصوصاً د امریکا راتلونکي تیاره او ویرونکي ښیي او زوال ئې نږدې ګڼي. امریکا یوه بریژنف او یوه افغانستان ته ضرورت درولود چې نړۍ ئې له شر نه وژغورلی شي، د بش په څېره کې بریژنف په لاس ورغلی او په افغانستان او عراق کې د شوروي په څېر ښکېل شوی او په دواړو کې له چریکي جنګ سره مخامخ. د افغانستان په لوري د شوروي اتحاد مخکې تګ هم ځینو بادي الرأی کسانو د ځواکمنۍ او قدرت اوج ګاڼو خو په دې نه پوهېدل چې اوج یعنی د زوال پیل!! او همدا په طبیعت او انساني تاریخ حاکم الهي سنت.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۴۱۱

بسم الله الرحمن الرحیم

بیان

زه یو ځل بیا خپل مؤمن ولس ته اطمئنان ورکوم چې د تل په څېر به د خپل ولس په څنګ کې وو او تل به له اسلام او هېواد نه دفاع کوو، له خپلواك او سرلوړې افغانستان او د افغان ولس د خوښې اسلامي حکومت نه پرته به په بل څه راضي نه شو، د دوی د اطمئنان لپاره لاندې وضاحتونه ضروري ګڼو:

- مورږ د کابل له اداري سره هیڅ خبري آتري نه لرو، داسي خبري مفید نه ګڼو، د کابل له حکومت سره خبرو په هغه صورت کې معنی درلوده چې څه واك ئې په لاس کې وی، اوس خو د افغانستان سیاسي واك په کابل کې د امریکا د سفیر او نظامي واك ئې د امریکائي ځواکونو د قوماندان په لاس کې دی، همغسي لکه چې په عراق کې ټول واك د پال بریمر په لاس کې دی.
- مورږ د هر هغه افغان ستاینه او ملاتړ کوو چې خپلواك او آزاد افغانستان غواړي، د اشغالګرو ځواکونو په فوري وتلو ټینګار کوي او له خپل دین او وطن نه د دفاع لپاره ئې د جهاد ملا تړلې او قربانۍ ته چمتو شوي، دا د هر مؤمن افغان دینی فریضه ګڼو.
- په دې باور وو او یو چې د افغانستان اساسي مسائل دا دي: د افغانانو د خپلواکي او ملي حاکمیت اعاده، د ټولو اشغالګرو ځواکونو فوري او بلاقید او شرط وتل، د ټولو بهرنیو لاسوهنو توقف، افغانانو ته د خپل برخلیك د ټاکلو حق ورکول، له بهرني ګواښ، فشار او منځګړیتوب نه پرته د افغانانو تر منځ خپل منځي تفاهم، عادلانه او آزاد انتخابات او د افغانانو د خوښې منتخب اسلامي حکومت.
- د اشغالګرو ځواکونو په شته والي او په افغانستان د دوی په واکمنۍ کې د اساسي قانون تسوید او تصویب، د جرګو جوړول او په حکومت کې تغییر او

بدلون هیڅ ارزښت نه لري او د افغانانو هیڅ مسئله نه شي حل کولی. هم به اساسي قانون د دغو ځواکونو په خوښه جوړېږي، هم به جرګو ته د دوی د خوښي کسان راځي او هم به په حکومت کي هر تغییر او بدلون د دوی په امر تر سره کېږي.

- دا دی ګورو چې د اساسي قانون له هغې مسودې نه چې کمیسیون وړاندې کړې وه ګڼ شمېر مادې د امریکائي ځواکونو د قومندان او د امریکا د سفیر په وینا وایستلې شوې، د مثال په توګه د کمیسیون په مسودې کي لیکل شوي وو چې د افغانستان د ټولو قوانینو مأخذ به اسلامي شریعت وي، خو هغه ماده حذف شوه او په اعلان شوې مسودې کي د هغې په ځای ولیکلی شو: په افغانستان کي هیڅ قانون نه شي نافذېدلی چې د اسلام د سپیڅلي دین او په دې اساسي قانون کي د راغلو ارزښتونو مخالف وي. هرڅوک پوهېږي چې د دغې او مخکنۍ مادې ترمنځ څومره فرق دی!! همداراز په اعلان شوې مسودې کي دا اساسي او تر ټولو مهمه ماده ونه لیکلې شوه چې په افغانستان کي هیڅ بهرني مسلح ځواک په هیڅ نامه او په هیڅ صورت کي نه شي ځای په ځای کېدی.
- هر افغان پوهېږي چې راتلونکي لویه جرګه به همغسي وي لکه تېره لویه جرګه چې فیصلې به خلیلزاد کولې او لاسونه ئې د لوئې جرګې په غړو اوچتول!
- که امریکایان وګوري چې د انتخاباتو له لاري د خپلې خوښي لاس پوڅی حکومت نه شي جوړولی او د دوی مخالفین اکثریت ترلاسه کوي نو انتخابات به ځنډوي.
- مور د مظلومو افغانانو او عراقیانو په ضد د امریکایانو جنایات په کلکه محکومو، په دې باور یو چې امریکایان نه شي کولی په وحشیانه بمباریو او بې رحمانه وژنو سره د آزادي غوښتونکو افغانانو او عراقیانو روا مقاومت وځپي او د افغانستان او عراق اشغال ته دوام ورکړي، امریکایان به د فوځونو د شمېر په زیاتولو سره فقط د خپلو فوځیانو مرګ ژوبله زیاته کړي نه بل څه. دا مقاومتونه اوس داسي مرحلې ته رسېدلي چې ځپل ئې د امریکایانو له وس نه وتلی.
- امریکایان دې په دې پوه شي چې فقط یوه د حل لار په مخکې لري: له افغانستان او عراق نه وتل، د مظلومو فلسطینیانو بې رحمانه وژنه ودرول، د

مسلمانانو له ځورولو، سپکولو، د دوی د شتمنیو له تالان او د دوی په هېوادونو د سیاسي، اقتصادي او نظامي واکمنۍ نه لاس اخستل او مسلمانان دې ته پرېښودل چې د خپلې خوښې اسلامي نظام او له خپل لوري غوره کړي واکمنان ولري. دوی نور ستاسو د دیموکراسۍ، آزادۍ او بشري حقوقو په غولوونکو شعارونو نه غولېږي، په فلسطین کې ستاسو د بشري حقوقو اصلي څېره ګوري او په افغانستان او عراق کې ستاسو د آزادۍ او دیموکراسۍ مصداق.

- امریکایان باید پوه شوي وي چې په بدمعاشي سره خپله لوئې په نورو نه شي منلی، که ټوله نړۍ ئې ومني مسلمانان داسي لوئې ته سر نه ټیټوي، مسلمان مرګ مني خو غلامي، ذلت او سپکاوی نه مني.
- د ګاونډیو هېوادونو مخصوصاً د پاکستان چارواکو ته مي توصیه دا ده چې نور دې نو د مظلومو افغانانو په وژلو کې د دوی د بې رحمه قاتلانو له ملګرتیا نه لاس واخلي، تر اوسه ئې چې د ګاونډیتوب او اسلامي وروروليۍ د غوښتنو خلاف زمونږ د دښمنانو ملګرتیا کړې په همدې دې اکتفاء وکړي، هغه ورځ باید په پام کې ولري چې امریکایان به له افغانستان او ټولې سیمې وتلي وي او مونږ به یو د بل څنګ ته پاتې وو.
- د اروپائې اتحادیې له ځینو ملکونو نه مو انتظار دا وو چې دوی به د افغانستان په اړه همغه سیاست غوره کړي چې د عراق په اړه ئې غوره کړی، د حملې او اشغال غندنه او د ژرترژره وتلو مطالبه، متأسفانه هغوی داسي سیاست غوره کړ چې د افغانستان د اشغال په دوام کې د امریکایانو د ملاتړ معنی ورکوي، نه پوهېږو چې په دې ناروا جنګ کې د امریکا له ملګرتیا نه دوی د کومې ګټې طمع لري، ولې باید د اروپائیانو زامن د امریکائي چارواکو د جنګ غوښتونکو سیاستو لپاره قرباني شي، ولې باید د مظلومو افغانانو په وژلو کې د امریکایانو مرسته وکړي!!
- له کابل نه بهر د ایساف د ځواکونو استقرار یوه لویه غلطي او د امریکا په ګټه یوه ناکامه او بې فایدې هڅه ګڼو، امریکائي چارواکي غواړي چې په دې سره نور ملکونه په جګړې کې رانښکیل کړي او د خپلو ناکامو سیاستونو په بدو پایلو

کي نور راشریك کړي. امریکایان ونتوانېدل چي په تېرو دووکلونو کي جګړه پای ته ورسوی، سوله او امنیت تأمین کړي، واکمن مرکزي حکومت جوړ کړي، د مخدره موادو د کشت او تجارت مخه ونیسي، په ائتلاف کي د شاملو ډلو ترمنځ د خونړیو جګړو مخنیوی وکړي او ... نو خود دا غوره ګڼي چي د دې رسوایي او بدنامی پیټی نور ورسره پورته کړي، د جګړې له دوام سره نړۍ والو او په خپله د امریکا د ولس د ورځ په ورځ زیاتېدونکی مخالفت د راکمولو په اړه هم د نورو ملکونو راښکیلول مفید ګڼي خو دا هڅی به هیڅکله هماغه نتیجه ورنه کړي چي امریکائي چارواکي ئې انتظار کوي.

- امریکائي ځواکونه به حتماً له افغانستان څخه وځي او إن شاء الله ډېر ژر، مجاهدین به ئې دې ته اړ کوي، افغان آزادی غوښتونکی ولس به ئې دې ته اړ کوي، خپلې ناکامۍ او د فوځیانو ورځ په ورځ زیاتېدونکی مرګ ژوبله به ئې دې ته اړ کوي. امریکایانو په تېرو دوو کلونو کي هیڅ (ښه خبر) له افغانستان نه وانه اورېدو، ګمان نه کوو چي تر اورېدې مودې دی د (بدو خبرونو) د مسلسل اورېدو حوصله ولري!!

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۸۱۱۷

بسم الله الرحمن الرحیم

پیغام

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی

وَ الّذِینَ ءَامَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَهَدُوا فی سبیل اللّهِ وَ الّذِینَ ءَاوَوا وّ نَصرُوا أُولَئك هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لهُم مّغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ کَرِیمٌ *

صدق الله العظیم

گرانو وطنوالو!

ورونو خویندو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

انګریزانو او امریکایانو په دوو کلونو کې د مظلومو افغانانو په ضد او د دوی د مقاومت د ځپلو لپاره له هیڅ جنایت نه ډډه ونه کړه، په ښارونو، کلیو، کورونو او جوماتونو ئې بمونه ووروول، په زرهاوو بې ګناه افغانان ئې ووژل، په سلګونو ئې ونیول او دافغانستان د ننه او په بهر کې د خپلو اډو محبسونو ته ئې ولېږدول او د ګوانتانامو په اوسپنیزو قفسونو کې ئې په وحشیانه او بې رحمانه توګه تعذیب کړل، د سیمې د تصفیې په نامه ئې له کنر نه تر هیلمند پورې ټولو ولایاتو ته په وار وار او په لوی شمېر کې فوځونه ولېږل او سترې سترې جګړې ئې ترسره کړې، د یوه یوه مجاهد د وژلو لپاره ئې مکمل کلي بمبارد کړل او په جوماتونو ئې د لمانځه په وخت کې راکټې ووروېې، خو د بې ګناه افغانانو له ځورولو نه پرته په بل څه ونه توانېدل، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه ئې جګړه پای ته ورسولې شوه او نه ئې مزعوم امنیت او سوله راوستی شوه. دوی نه د هیروئینو د تولید او قاچاق مخنیوی وکړ او نه ئې د بیا ودانولو په اړه خپلې دروغجنې او

غولونکي وعدې ترسره کړې!! د انګریزانو او امریکایانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعیت داسې دی چې نه د پلازمېنې په شمول په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې، نه په عام ولس کې د چا سر، مال او عزت خوندي دی، نه چارواکي د ځان د امنیت په اړه ډاډه دي او نه د بهرنیو ځواکونو قطارونه، اډې او ګزمې له بریدونو مصئونې!! د ملګرو ملتونو استاځي او پلاوي د افغانستان امنیتي وضعیت وخیم ګڼي، د کابل د امریکائي اداړې چارواکي د نورو فوځونو د رالېږلو مکرر غوښتنه کوي او امریکایان په جګړې کې د ناټو د راښکیلولو هڅه کوي او افغانستان ته نور فوځونه رالېږي!! خو حقیقت دا دی چې د فوځونو په زیاتولو سره به یوازې د دوی جنګي مصارف اود دوی د عسکرو مرګ ژوبله زیاتېږي نه بل څه، نورو سیمو ته د فوځونو د خورولو یوازنۍ نتیجه به فقط دا وي چې هغو سیمو ته هم جګړه خوره شي چې نن نه په کې بهرني ځواکونه شته او نه جګړه!! نه پوهېږو دا مغرور او کودن یرغلګر ځواکونه ولې په دې نه پوهېږي چې په جګړو او د مزید فوځونو په لېږلو سره هیڅ نه شي ترلاسه کولی، دا خبره هم د روسانو زړې تجربې وښوده او هم د انګریزانو او امریکایانو ناکامې اوسنۍ تجربې!! د امریکا چارواکي ولې په دې نه پوهېږي چې په تېرو دوو کلونو کې دوی له افغانستان نه یو ښه خبر ترلاسه نه کړی شو، تل مأیوسونکي او بد خبرونه ورړسېدلي، له دې وروسته څنګه د ښه خبر انتظار کوي، اوس خو مقاومت داسې مرحلې ته ورسېدو چې ځپل ئې ممکن نه دی. آیا د امریکایانو په دوستانو او ملګرو کې یو داسې هوشیار انسان نشته چې دوی ته ووایي: څوك چې افغانستان ته د مزید فوځ لېږلو مشوره درکوي او له کابل نه بهر د ځواکونو ځای په ځای کول ضروری ګڼي، په اصل کې د دې ناکامې جګړې په ډنډ کې ستاسو مزید ښکیلېدل غواړي! او که له افغانانو نه څوك دا غوښتنه لري، هغوی دا خبره د ځان لپاره کوي نه ستاسو لپاره او نه د افغانانو او افغانستان لپاره، د دوی مقصد د بحران حل نه بلکې ستاسو د مټو په زور په قدرت کې پاتې کېدل دي!!

افغانانو او د نړۍ ټولو مسلمانانو ته اوس دا خبره کاملاً څرګنده شوې چې د افغانستان جنګ نه د طالبانو په ضد جنګ دی او نه د القاعدې په ضد، د طالبانو

حکومت ختم شوی او القاعدې ته اوس امریکایانو په عراق کې داسې جبهه پرانستلې چې نور نو افغانستان ته ضرورت نه لري، د افغانستان او عراق جنګ په حقیقت کې د مخکنې صلیبي جنګ په څېر بل صلیبي جنګ دی، فرق ئې یا په دې کې دی چې د مخکنې صلیبي جنګ قومنده د ایټالیا په لاس کې وه او د اوسنې جنګ د امریکا په لاس کې، هلته اسلامي امت واحد خلافت درلود او د امت اکثریت د دښمن مخې ته تر یوې قومندې لاندې ودرېدلی وو، خو اوس له وحدت نه محروم دی، په وړو وړو ملکونو وېشل شوی، اکثر ئې د دښمنانو مستعمرې او حکومتونه ئې لاس پوخې او په دې جګړې کې یا له صلیبي ځواکونو سره ملګرې شوي او یا ئې د منافقت او سازش لار غوره کړې!! خو الحمد لله اوس په اسلامي امت کې د داسې شاځلمیانو شمېر زښت زیات دی چې له دین نه د دفاع په خاطر هرې قربانۍ ته چمتو دي، که مخامخ منظمه جګړه نه شي کولی، نو په سرتېرو بریدونو او چریکي جنګ سره دښمن ته هغه ګذارونه ورکولی شي چې د مخامخ جګړې خلا ورباندې ډکه کړي. دا ده د افغانستان او عراق تجربې زمونږ مخې ته پرتې دي، په افغانستان او عراق کې امریکایانو جنګ بایللی دی او إن شاء الله ډېر ژر به له دې هېوادونو نه په کډه کېږي. په عراق کې د امریکائي عسکرو روحیه دومره لوېدلې چې جورج بش ئې اړ کړ، بغداد ته په پټه، د شپې لخوا او غلچکی سفر وکړي او په دې سره د دوی پریوتی مورال اوچت کړي، عجیبه ده!! د دوی هغه بدمعاشي او غرور او داسې له شرمه ډك غلچکي سفرونه!! همداراز د کلنټن مېرمني په همدې موخې کابل ته سفر وکړ!! خو وبه ګورو چې په دې سره به څنګه دا پریوتی مورال رااوچت شي!!

امریکایان دې خبریالانو ته اجازه ورکړي چې په کنر، پکتیکا، زابل، ارزګان، هلمند او نورو سیمو کې د دوی تصفیوي عملیات په خپلو سترګو وګوري او د پېښو حقیقي انځور نړۍ والو ته وړاندې کړي او خلك مخصوصاً په خپله د امریکا ولس په دې خبر کړي چې دلته څه تېرېږي، امریکائي جنایتکارو عسکرو دلته کوم کوم جنایات کړي، څومره بې ګناه افغانان ئې وژلي او نیولي، په کلیو، کورونو او جوماتونو ئې بمونه ورولي، خو سره له دې څنګه افغانان مقاومت کوي او ځای په

ځای او قدم په قدم په دوی بریدونه کوي او دښمن ته نه هېرېدونکي تلفات اړوي. دا خبریالان دې پرېږدي چې له امریکائي عسکرو نه پوښتنه وکړي چې د دغو جګړو په هکله څه وایي، مورال ئې څومره پریوتی او له جګړې څومره تنګ، مأیوس او ناامیده دي او څنګه په خپلو چارواکو لعنت وایي!!

اوس باید ټولو ته ثابته شوې وي چې د افغانستان بحران د جګړې له لارې او په بهرنیو ځواکونو او د لاس پوځي حکومت په ټپلو سره نه شي حل کېدی، نه شوروي اتحاد په دې موفق شو او نه به امریکایان او انګریزان په دې موفق شي. د حل یوازنۍ لار دا ده چې بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي، د افغانستان په کورنیو چارو کې د بهرنیو لاس وهنې بندې شي، د افغانانو د خوښې مؤقت حکومت جوړ شي او بیا د دې مؤقت حکومت تر اشراف لاندې آزاد انتخابات ترسره شي او واک یوه منتخب اسلامي حکومت ته وسپارلی شي. افغانان انتخابات غواړي خو له خپلواکۍ وروسته، نه د اشغال په حالت کې، نه د امریکایانو د بې ۵۲ تر چتر لاندې!! د ملي پخلاینې نه وروسته او د یوه افغاني مؤقت حکومت تر نظارت لاندې انتخابات غواړي، نه تر امریکائي حکومت لاندې انتخابات!! د مؤقت حکومت د جوړولو طبیعي لار یا دا ده چې افغاني ډلې د پردیو له قیمومیت نه پرته په خپلو منځونو کې خبرو آترو ته کښیني او په یوه مؤقت حکومت توافق وکړي او یا دا چې لومړی یوه ممثله شوری جوړه شي او بیا دغه شوری مؤقت حکومت جوړ کړي. د ممثلې شوری د جوړولو طبیعې او آسانه لار دا ده چې د هر جامع جومات په سطحه د خلکو په خوښه محلي شوری جوړه شي، دا شوری، د ولسوالۍ شوری ته خپل استاځي معرفی کړي او د ولسوالۍ شوری، د ولایت شوری او مرکزي شوری ته خپل استاځي ولېږي او له دغو استاځو نه جوړه شوې شوری، هم مؤقت حکومت جوړ کړي او هم په مؤقتې مرحلې کې د ملي شوری چارې مخکې بوځي، طبیعي ده چې په دې مرحلې کې به محلي اداړې د محلی شوراګانو له خوا جوړېږي او د امنیت تأمین به د همدغو محلی ادارو او محلی شوری ګانو په غاړه وي. تجربو دا ثابته کړه چې نه بهرني ځواکونه امنیت راوستی شي، نه لاس پوځی تحمیلی حکومتونه او نه د پردیو د متو په زور د اقلیت حکومت په اکثریت

باندې. اشغالګر ځواکونه د دې لپاره تل د اقلیتونو حکومت خوښوي چې دا په مستعمراتو کې د دوی د مزید پاتې کېدو لپاره ګټور وي، داسې حکومتونه په پردیو متکي وي او د اکثریت له وېرې تل د اشغالګرو ځواکونو په پاتې کېدو ټینګار کوي. د بن غونډې ته د همدې لپاره د اقلیتونو او وړو ډلګیو استاځي وبلل شول او په روس او امریکا پورې د تړلو ډلو حکومت ئې جوړ کړ. امریکایانو او روسانو دا ګمان کولو چې دې غونډې ته د خپلو مخالفینو په نه رابللو او په مؤقت حکومت کې د دوی په بې برخې کولو سره به د خپلې خوښې حکومت جوړ او بقا به ئې تضمین کړي او مخالفین به د تل لپاره له صحنې حذف کړي، خو د تېرو دوو کلونو جریاناتو یو ځل بیا دوی ته وښوده چې اشتباه ئې کړې او د شوروي اتحاد ناکامه تجربه تکراروي.

امریکایان دې ګمان نه کوي چې د غولوونکو انتخاباتو له لارې به په افغانستان کې همغه څه وکړي چې په ګرجستان کې ئې وکړل، افغانان به په انتخاباتو کې هم دوی ته ماتې ورکوي، که دوی ته رأیې د ورکولو موقع ورکړی شوه نو یوازې هغه چا ته به رأیه ورکوي چې د افغانستان استقلال او آزادي او د ټولو پردیو فوځونو عاجل، فوري او بلاقید او شرط وتل غواړي، له سرلوړو افغانانو دې دا طمع نه کوي چې د دوی غلامانو ته به رأیه ورکړي!

هغو ملکونو ته چې د امریکا لوبې نه منې او د نړۍ د مشرۍ لپاره ئې اهل او ښایسته نه ګڼي او د امریکائي چارواکو له جنګ غوښتونکو سیاستونو سره موافق نه دي، وایو چې د مسلمانانو او اسلام په ضد د امریکایانو په دې روان جنګ کې برخه مه اخلئ او د امریکایانو مرسته او ملګرتیا مه کوئ، برعکس یا د مسلمانانو په ضد د دوی ظلم او تېرې وغندئ یا بې طرفي اختیار کړئ او د جنګ د پایلو ته انتظار وکړئ، لږ تر لږه د عراق په اړه چې تاسو کوم سیاست غوره کړئ د افغانستان په اړه همدا سیاست غوره کړي. د دغو ملکونو او ټولې نړۍ لپاره دا غوره ده چې امریکا په خپلو ماجرا غوښتونکو سیاستونو کې ناکامه شي او په افغانستان او عراق کې له ماتې سره مخامخ او د شوروي اتحاد په انجام مبتلا شي اونړۍ وال د دوی له شر نه وژغورلی شي.

مورِ مسکو ته هم وایو چې که د اروپا نور هېوادونه دا کار نه کوي، تاسو خو باید دا کار وکړئ، ګمان مه کوئ چې امریکایانو به د روسیې په نسبت خپله زړه دښمني هېره کړې وي او په دې به راضي شي روسیه بیا هم د امریکا لپاره یو ځواکمن رقیب وي، برعکس هغوی غواړي ستاسو پاتې اعتبار او حیثیت هم د تل لپاره ختم کړي او ستاسو ټول سابقه ملګري یو په بل پسې وځپي، ځینې په یوه ډول او ځینې په بل ډول، عراق هغسې او ګرجستان دغسې، یو د جنګ له لارې او بل د بغاوت له لارې، دوی سوریې او ایران ته هم بډې رابروهلې دي او د مرکزي آسیا په هېوادونو کې چې دوی کوم فوځونه ځای په ځای کړي، دا به همداسې دلته پاتې وي، ستاسو مطالبې له دوی نه داسې دي لکه د فیل په غوږ کې د ماشې بنګا. د بش وروستۍ وینا په دې هکله د شك هر مجال ختم کړ او تاسو ته ئې واضح پیغام ولېږو چې د فوځونو د ایستلو په اړه د هیڅا عرایضو ته اهمیت نه ورکوي. دا فوځونه به تر هغه دلته پاتې وي چې ستاسو ټول اثر او رسوخ په کې ختم شي. نه پوهېږو تاسو په دې کې څه ګټه لیدلې چې د امریکا په لاس د افغانستان له اشغال سره موافق یاست او مسکو پلوه افغاني ډلو ته وایاست چې د امریکایانو ملګرتیا ته دوام ورکړي!!

مورِ د افغانستان د روان بحران عادلانه او پایدار حل غواړو او د جګړې د فوري ختمولو طرفدار یو. که له جګړې پرته له بلې لارې د هېواد خپلواکۍ ترلاسه کول ممکن وی، نو مورِ به ترهرڅا د مخه همغه لار غوره کړي وی. که دا اوس اشغالګر ځواکونه له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته د خپل برخلیك د ټاکلو موقع ورکړی شي، مورِ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تیار یو. کومې افغاني ډلې چې په انګریزانو او امریکایانو ځان ساتي، هغوی ته وایو چې په افغانانو باور وکړئ، مورِ د امنیت تضمین درکوو، که په افغانانو باور نه کوئ له کوم بې طرفه اسلامي هېواد نه به وغواړو چې ستاسو د امنیت لپاره څو کسان راولېږي!! مورِ خپلواك اسلامي افغانستان غواړو، په عفوې، بخښنې او پخلاینې باور لرو، نه د انتقام په فکر کې یو او نه د جنګ له لارې قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو!! مورِ د بهرنیو اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره جهاد کوو او افغانانو ته وایو: تر څو چې ټول

اشغالګر ځواکونه له افغانستانه نه وي وتلي وسله په ځمکه مه ږدئ او له مقاومت نه لاس مه اخلئ. انګریزان د اسلام او مسلمانانو زاړه دښمنان دي، د اسلامي امت د اکثرو مصیبتونو او ستونځو باعث همدا انګریزان دي، دوی ته باید یو ځل بیا د میوند او جګدلك جګړې ور په یاد کړئ. امریکایانو بد معاشۍ ته ملا ترلې، د زور له ژبې پرته په بله ژبه نه پوهېږي، فقط په خپل جهادي مقاومت او پر له پسې ګذارونو سره هغوی دی ته اړ کولی شئ چې له افغانستان نه ووځي. باید همت وکړئ، بل اسلامي پاڅون ته ملا وترئ، په هرځای کې پر دښمن برید وکړئ، د هېواد په هیڅ ګوټ کې ئې یوه شېبه آرام مه پرېږدئ، خوب وربانديي حرام کړئ، دوی ته وښیئ چې افغانان غلامي او اسارت نه مني، له اسلام نه لاس نه اخلي، د پردیو سلطې ته سر نه ټیټوي، له خپل دین، خپلواکي، عزت او ناموس نه د سر په بیه دفاع کوي او په دې لار کې هري قربانۍ ته چمتو دي. افغانان د دې پیړۍ د جهاد سالاران او مخکښان دي، مبادا له نورو وروسته پاتې شي، مبادا عراقي مجاهدین له دوی نه دا مقام وګټي!!

افغانان دې مطمئن وي چې انګریزان او امریکایان به د روسانو په څېر له افغانستان نه وځي. الله تعالی به د دوی ټولې هلې ځلې ناکامه کوي، هغه افغانان چې په روان اسلامي جهاد کې برخه وانه خلي ډېر ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان نه ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفین نه د خدای په وړاندي د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس په وړاندي!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!!

زه یو ځل بیا مجاهدینو ته اطمئنان ورکوم چې ستاسو د بري او د دښمن د ماتې ورځ نږدې ده.

د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هیله.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۹۱۸

بسم الله الرحمن الرحیم

د صدام حسین نیونه

وَ لا یحْسبنّ الّذِینَ کَفَرُوا أنّمَا نُمْلی لَهُمْ خَیرٌ لأنفُسِهِمْ إنّمَا نُمْلی لَهُمْ لِیزْدَادُوا إثْماً وَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِینٌ*

بیان

امریکایانو د صدام حسین نیونه لوی بری وګڼلو، له ده سره په چلند کې ئې د کم ظرفو بدمعاشانو په څېر د بداخلاقۍ کرکجنه مظاهره وکړه، خو د ده نیونه به نه یوازې د عراقي ولس په مقاومت هیڅ منفي اغېز نه کوي بلکې برعکس اوس به هغه عراقیان هم په مقاومت کي برخه اخلي چې له دې د مخه ئې د دې واهمې په وجه له مقاومت نه ډډه کوله چې ښایي د مقاومت د بري په صورت کي یو ځل بیا مخکنی نظام په عراق مسلط شي. اوس به ټول آزادي غوښتونکي عراقیان په یوه مجاهد قیادت راغونډ ېږي.

د افغانستان او عراق مجاهدین د اسلام او خپل هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږي، هیڅوک د کوم شخص لپاره خپل ژوند په خطر کي نه اچوي، د ظلم په ضد او د آزادۍ په شان د سترو او مقدسو آرمانونو لپاره قربانۍ ته چمتو کېږي. امریکائي چارواکي په دې نه پوهېږي چې د شخصیتونو په وژلو سره دا آزادي غوښتونکي مقاومتونه نه شي ځپلی.

د عراق په نیولو سره امریکا د عربي هېوادونو تر ټولو لوی او ځواکمن هېواد اشغال کړ، نور ضعیف او ناتوانه او واړه واړه عربي هېوادونه د دوی د کاملې سلطې په وړاندي نه شي خنډ کېدی، دا هېوادونه اکثراً په سیاسي، اقتصادي او نظامي لحاظ د دوی د مستعمراتو حیثیت لري او له کلونو کلونو رادېخوا هلته نظامي اډې لري. که له دې د مخه د دغو هېوادونو کوم چارواکي د امریکا او

اسرائیلو په وړاندې څه حیثیت درلود نو دا هم د عراق او صدام حسین په وجه وو، له دې وروسته به دغو چارواکو ته هیڅ اهمیت نه ورکوي، برخلیك به ئې په واشنګټن کې ټاکل کېږي او هر څه به د جان ابی زید په امر تر سره کوي، هغه به د ټول خلیج وای سرا وي!!

د اسلامي هېوادونو واکمنان دې مخکې له دې چې د صدام حسین په څېر معامله ورسره وشي، باید خدای ته مخه کړي، د خپلو ولسونو اعتماد دې ترلاسه کړي او له دې حالت نه دې ځان وباسي چې خپل ولس ته فرعونان او پردیو ته غلامان وي. د عربو چارواکي دې واشنګټن ته د صدام د نیولو مبارکي نه ورکوي، دا کار به امریکائي یرغلګر دې ته هڅوي چې له تاسو سره هم همدا کار وکړي، ستاسو په لرې کولو سره به د همداسي مبارکۍ پیغامونو طمع کوي!! بس لا د مخه اعلان کړی چې د عراق دیموکراسي به په ټول خلیج کې د دیموکراتیك انقلاب پېلامه وي!! هر هوښیار انسان د دې خبرې په معنی ښه پوهېږي.

د صدام له نیولو نه وروسته به یو ځل بیا ټولې نړۍ ته څرګنده شي چې د امریکائي جنګ غوښتونکو چارواکو د دوهمې بهانې ختمېدو سره سره دا دی دوی د عراق له اشغال نه لاس نه اخلي، بیا به هم د دیموکراسۍ د پلې کولو په پلمه د عراق اشغال ته دوام ورکوي. د عراق او د ټولې نړۍ مسلمانانو ته به هم څرګنده شي چې دا د عراق د اتمي او کیماوي وسائلو ختمولو او د صدام حسین د نیولو جنګ نه وو، بلکې بل صلیبي جنګ دی چې له افغانستان او عراق نه پیل شوی.

د عراق او افغانستان پېښو وښوده چې نه د اسلامي نړۍ حکومتونه او فوځونه د امریکائي یرغلګرو مقابله کولی شي او نه ئې حکام او چارواکي، فقط د ملت له غېږ نه راپورته شوي مجاهدین کولی شي د اشغالګرانو مخې ته ودرېږي او د خپل هېواد له اشغال نه ئې مأیوس کړي.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۹۱۲۵

بسم الله الرحمن الرحیم

د قرآن فتوی

الّذینَ ءَامَنُوا یُقَتلُونَ فی سبیل اللّه وَ الّذینَ کَفَرُوا یُقَتلُونَ فی سبیل الطغُوت فَقَتلُوا أولیَاءَ الشیطن إنّ کَیْدَ الشیطن کانَ ضعیفاً * النساء: ۷۲

د الله د لارې سرتېرو مجاهدینو!

د اسلامي امت د ژغورنې لپاره قربانۍ ته چمتو سپاهیانو!

السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

تاسو د اسلام د اصلي دښمن په ضد مقدس جهاد ته رابولم، د امریکا په ضد جهاد ته، د دې پیړۍ لوی دجال، هغه چې کابل او بغداد ئې اشغال کړي، د اسرائیلو متولي، د مظلومو فلسطینیانو قاتل، د صلیبي جنګ سر لښکر، د کفر، فساد او الحاد منبع، په اسلامي هېوادونو د تپل شوو ټولو استبدادي، ظالمو او مفسدو حکومتونو حامي او مرستندوی، د امت په ټولو زیرمو قابض او د نړۍ د ټولو شخړو، جګړو او ستونزو عامل.

هر هغه چا ته چې غواړي د جهاد الهي فریضه ادا کړي؛ وایو: اوس هغه وخت دی چې باید خپل ټول توان طاقت د ستر دښمن په ضد جنګ ته سوق کړو، په نورو جبهو کې ثانوي او غیرضروري فعالیتونه متوقف کړو او په بل جنګ او په وړو جبهو کې له مصروفېدو ډډه وکړو. دا صحیح نه ده چې په یوه وخت کې په ډېرو جبهو کې مصروف شواو په ګڼ شمېر محاذونو کې خپل محدود ځواك ووېشو. دښمنان باید درجه بندي کړو، لومړی باید د لوی او اصلي دښمن چاره وکړو، حج

مورِ ته همدا درس راکوي چې د جمراتو د رمي په ورځو کې لومړۍ ورځ د جمرة الکبری د رمي ورځ ده، جمرة الاولی او جمرة الوسطی په دوهمه او دریمه ورځ رمي کېږي، په لومړۍ ورځ د دواړو لخوا نه آرام تېرېږو، له رمي نه ئې ډډه کوو او ځان جمرة الکبری ته رسوو، لوی دښمن ته، د وړو دښمنانو ترشا ولاړ دښمن ته، اصلي کار چې ترسره شي واړه او فرعي کارونه له څه زحمت نه پرته ترسره کېږي، زمورِ تېره تجربه؛ د شوروي اتحاد ماتې؛ په همدې حقیقت شهادت ورکوي.

د فلسطین جهادي تنظیمونو ته مي هم مشوره دا ده چې خپل سرتېري د تل ابیب په ځای بغداد ته ولېږئ، د غلام په ځای د هغه آقا او بادار په نښه کړئ، سل اسرائیلیان له یوه امریکائي سره مه برابروئ، نن د فلسطین جنګ او د اسلام او کفر تر منځ اصلي جنګ په افغانستان او عراق کې روان دی، د فلسطین په شمول د اسلامي امت د ټولو مسائلو برخلیك په همدې جنګ پورې تړلی دی. که د اسلام دا لوی او اصلي دښمن دلته له ماتې سره مخامخ او وتلو ته اړ شو نو د شوروي اتحاد په برخلیك به اخته کېږي او له خپلو ټولو مستعمراتو نه به وځي.

اوس هر مسلمان په دې پوهېږي چې د کمونیزم له ماتې وروسته د جنګ مخکښ درې جبهې په دوو بدلې شوې او د کمونیزم خلاف له جنګ نه د امریکایانو له فارغېدو وروسته؛ دوی خپل ټول توان طاقت د اسلام په ضد جنګ ته متوجه کړ. په افغانستان او عراق له یرغل نه مخکې ، صلیبي ځواکونو د اسلام په ضد د جنګ داسې جبهه پرانستې وه چې په هغې کې امریکایان د پردې تر شا جنګېدل، په فلسطین کې ئې صهیونستان جنګول، په کشمېر او چچین کې ئې د روسانو او هندوانو ملاتړ کاوو، عراق او ایران، عراق او کویټ ئې جنګول او په اسلامي هېوادو کې ئې د مفسدو لاس پوڅو حکومتونو په ذریعه اسلامي تحریکونه ځپل، خو اوس په خپله په دې جنګ کې ښکیل شوي، مخکې د دوی فوځیان له مرګ ژوبلې خوندي وو؛ خو اوس هره ورځ کافي شمېر مړي او ټپیان انتقالوي، له دې د مخه به د دوی اجیر فوځیان په قتل رسېدل؛ خو اوس دوی په خپله په قتل رسېږي، مخکې به دوی د جنګ مصارف له شتمنو عربي هېوادونو نه ترلاسه کول او په خپله به ئې د جګړو ډېره محدوده برخه مصرف په غاړه اخیست؛

خو اوس یوازې په افغانستان او عراق کې باید د کال ۱۲۰ ملیارده ډالر مصرف کړي. مخکې د جګړو له منفي پاېلو نه دوی تر ډېره خوندي پاتې کېدل؛ خو اوس به په دې جګړو کې د ناکامۍ پایلې دوی ته کټ مټ هغسې وي لکه شوروي اتحاد ته د افغانستان په جګړې کې د ماتې پایلې.

زما وروڼو! د سرکاري مفتیانو او بې همته دین خرڅوونکو ملایانو غلطو فتواګانو ته اعتناء مه کوئ، دوی خو حکومتونو د دې لپاره استخدام کړي او د مفتي او عالم لقب ئې ورکړی چې د حکامو هري پرېکړې ته شرعي رنګ ورکړي، د دوی وظیفه خو د واکدارانو په اوامرو باندې په پټو سترګو د تائید مهر لګول دي نه بل څه، د الله تعالی د صریح حکم په موجودیت کې د هیڅا فتوی ته ضرورت نه لرئ، هلته چې فرمایي:

وَ مَا لَكُمْ لا تُقَتلُونَ فی سبیل اللّه وَ الْمُستَضعَفینَ منَ الرّجَال وَ النّساء وَ الْوِلْدَن الّذینَ یَقُولُونَ رَبّنَا أخْرِجْنَا منْ هَذه الْقَرْیَة الظالم أَهْلُهَا وَ اجْعَل لّنَا منَ لّدُنك وَلیًّا وَ اجْعَل لّنَا من لّدُنك نَصیراً * الّذینَ ءَامَنُوا یُقَتلُونَ فی سبیل اللّه وَ الّذینَ كَفَرُوا یُقَتلُونَ فی سَبیل الطغُوت فَقَتلُوا أوْلیَاءَ الشیْطَن إنّ كَیْدَ الشیْطَن كانَ ضعیفاً * النساء: ۷۵-۷۶

په تاسو څه شوي چې د الله په لار کې او د هغو بې وزلو سړو، ښځو او ماشومانو (د ژغورنې لپاره) نه جنګېږئ چې وایي: اې زمونږ ربه! مونږ له دغه ملك نه چې واکداران ئې ظالمان دي وباسه او له خپل لوري مونږ ته کوم ولي وټاکه او له خپلې خوا مونږ ته کوم مرستندوی وټاکه. څوك چې ایمان لري د الله په لار کې جنګېږي او څوك چې کافر وي د طاغوت په لار کې جنګېږي، نو د شیطان له ملګرو سره وجنګېږئ، یقیناً چې د شیطان هر کید او چل کمزوری دی.

باید پوره ډاډه او مطمئن وئ چې إن شاء الله امریکا به په افغانستان او عراق کې له ماتې سره مخامخ کېږي او په دې ماتې سره به اسلامي امت او ټوله نړۍ د امریکائي بدمعاشانو له شر نه ژغورل کېږي او د اسلامي امت د تېر برم او مجد د اعادي لار به پرانستل کېږي. و ما ذلك علی الله بعزیز

و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۲۱۱۱۱۱۱

بسم الله الرحمن الرحیم

د لوی اختر پیغام

وَ إذِ ابْتَلی إبْرَهیمَ رَبُّهُ بِکلِمَتٍ فَأتَمّهُنّ قَالَ إنی جَاعِلُك لِلنّاسِ إمَاماً قَالَ وَ مِن ذُرِّیّتی قَالَ لا یَنَالُ عَهْدِی الظلِمِینَ *

صدق الله العظیم

ورونو خویندو!

گرانو هېوادوالو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

افغانان نن لوی اختر په داسي حال کي لمانځي چې هېواد ئې د انګریزانو او امریکایانو تر مشرۍ لاندې د صلیبي ځواکونو په لاس اشغال شوی، د دوی جازونه د افغانانو په سر ګرځي، په هر وخت او هرځای چې وغواړي بمونه وروي، د هر افغان د نیولو او وژلو حق ځانته ورکوي، هره ورځ په لسهاوو مظلوم افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، په کابل کي ئې د خپلې خوښي حکومت نصب کړی، راډیو، تلویزیون، هوائي میدانونه، نظامي اډې، لویې لارې او ټول ستراتیژیك نقاط د دوی په واك کي دي. نو دا د افغانانو لپاره د واقعي اختر ورځې نه دي، اختر به هلته وي چې افغانستان آزاد او افغانان خپلواك وي، د پردیو سلطه پای ته رسېدلې وي، د خوف او وېرې حالت په ډاډ او اطمئنان بدل شوی وي، په هېواد کي د اسلام بیرغ رپانده او قدرت د ولس د خوښې منتخب اسلامي حکومت په لاس کي وي او ټول خواره واره مهاجر افغانان په لوړ سر او ډاډه زړه خپل هېواد ته ستانه شوي وي.

ورونو خویندو!

مسلمانان دا لوی اختر د ابراهیم علیه السلام د قربانۍ د کلیزې په توګه لمانځي او په دې سره د خپل جد د قربانۍ سنت ته خپله ژمنه او التزام څرګندوی. خو راشئ

وګورو؛ آیا موږ عملاً د خپل جد ابراهیم علیه السلام په سنت عمل کوو؟ آیا د ده په پل د ګام اینبودو اراده لرو؟ آیا له نمرود او نمرودیانو سره د هغه څه کولو عزم او جرأت لرو چې زموږ جد کړي وو؟ آیا د نمرود د لښکرو په مقابل کې خدای ځان ته کافي ګڼو او په یوازي سر او یوازي یوه تبر سره د دوی د معبودانو د نسکورولو او ویجاړولو جرأت او همت لرو؟ آیا د نمرود له سره اور نه په دې خاطر وېره بې ځایه ګڼو چې د مرګ ژوند پرېکړه د عرش مالك کوي نه د ځمکې په سر د زور ځواك خاوندان؟ آیا د خپل اسمعیل قرباني کولو ته چمتو یو؟ آیا خپل اسمعیل او هاجر د خدای په اسرې په شاړې وادي کې یوازي پرېښودی شو؟ آیا د نمرود د ګوابښ په وړاندې دا ویلی شو چې (ربي الذي یحیي و یمیت)؟ که داسې نه وي نو ما ته ووایه چې د لوی اختر له لمانځلو نه ستا هدف څه دی او طمع دې څه؟

نن خو د تاریخ تر ټولو ستر نمرود په کابل او بغداد کې راڅرګند شوی، له بر نه اور وروي، ځمکه ئې د مظلومانو لپاره د اور کنده ګرځولې، وایي: خدای پرېږدئ، دین او اخلاق هېر کړئ، د خپلواکۍ او آزادۍ خبره مه کوئ، خدای همغه دی چې زه ئې درښیم، دین همغه دی چې زه ئې معرفي کوم، اخلاق یعني زما په څېرکېدل، خپلواکي او آزادي یعني د خپل دین او خپل ملي دود دستور له دائرې وتل، زنا، شراب، قمار، سود او خنزیر حلال ګڼل، حلال همغه دي چې زه ئې حلال ګڼم او حرام همغه چې زه ورته حرام وایم!! آیا له دې نمرود نه د بغاوت او یوازي د رب العالمین د بندګۍ اراده لرې؟ آیا د نمرود په سره اور کې لوېدل منې خو له خپل دین نه لاس اخستل نه؟ آیا د اختر په ورځ د پسه ذبح دې د خپل سر او وینو د قربانۍ مقدمه ده؟ آیا د جمراتو رمي دې د دې نښه ده چې د الله د دښمن د ویشتو اراده لرې؟ آیا د کعبې د طواف مقصد دې دا دی چې یوازي د الله د کور طواف کوې او هري بلي ډېرې ته له ودرېدو ډډه کوې؟ که داسې وي نو ستا اختر اختر دی او حج دې حج، که نه نو اختر دې مبله ده او حج دې سفر.

الله تعالی دې زموږ اختر اختر کړي او زموږ حج حج.

الله تعالی دې موږ ته د ده په لار کې د صادقانه جهاد توفیق راکړي او د هر نمرود په وړاندې د قیام همت او جرأت.

الله تعالی دې اسلامي امت له دې ذلت او اسارت نه وژغوري او د امت تېر مجد او عظمت دې اعاده کړي.

د افغانستان د آزادۍ په هیله او په خپلواك افغانستان کې د اسلامي حکومت د قائمېدو په امید.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

ستاسو ورور حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۲۱۱۱۱۱

بسم الله الرحمن الرحيم

عمومي قيام

قَتلُوهُمْ يُعَذّبْهُمُ اللّهُ بِأيْديكمْ وَ يخزِهمْ وَ يَنصرُكُمْ عَلَيْهِمْ وَ يَشف صدُورَ قَوْمٍ مُؤْمنينَ * وَ يُذْهِب غَيْظ قُلُوبِهِمْ وَ يَتُوب اللّهُ عَلى مَن يَشَاءُ وَ اللّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ * التوبة: ۱۴-۱۵

د افغانستان له روان وضعيت نه معلومېږي چې إن شاء الله دلته هم د عمومي پاڅون وخت رانږدې شوی او افغانان به هم ډېر ژر د عراقي مجاهدينو په څېر د نيواکګرو په ضد د عمومي پاڅون لار غوره کوي. هيڅا دا ګمان نه کولو چې عراقي مجاهدين به تر افغانانو مخکې شي، د دوی جنګي تجربو ته په پام سره د هرڅا انتظار دا وو چې افغانان به تر عراقيانو د مخه په عمومي پاڅون لاس پورې کوي، په پرله پسې بريدونو سره به د هېواد له لوېشت نه اشغالګران باسي او افغانستان به تر عراق نه د مخه خپلواکي ترلاسه کوي. إن شاء الله افغانان به دا کار کوي خو په مناسب وخت کې.

مورږ لا د مخه ويلي وو چې د کابل او بغداد نيول آسان دي خو ساتل ئې ګران او دا چې د اشغالګرانو تر ټولو ښې ورځې به د اشغال لومړۍ ورځې وي، له هغه نه وروسته به هره ورځ ترمخکې نه زيات بد خبرونه ترلاسه کوي، دوی ته تر اوسنيو بدو ورځو نه‌لا زياتې بدې ورځې په انتظار کې دي.

مورږ د مقتدا صدر د پلويانو پاڅون ته ښه راغلاست وايو، دا يو په زړه پورې انکشاف ګڼو چې نه يوازې د عراقي ولس د آزادۍ جنګ ته به نوې ساه ورکړي، بلکې د شيعه مذهب پلويان به هم له هغه تاريخي رسوائۍ او پېغور نه وژغوري چې په عراق او افغانستان کې له صليبي اشغالګرو ځواکونو سره د ملګرتيا په وجه د دوی په برخه شوی، همدا راز به دا حکيمانه اقدام د دښمن په ضد د عراقي ولس

او سني شیعه په یووالي کي مؤثر ثابت شي او د کربلا او کویټې په څېر د هغو خونړیو او دردونکو پېښو د تکرار مخه به ونیسي چې د امت دښمنان ئې غواړي او له دښمن سره د یوې ډلې له سازش نه راولاړېږي. دا یوه لویه غلطي وه چې ځینو مذهبي مشرانو او د دوی پلویانو په افغانستان، عراق او کشمېر کي له مجاهدینو نه ببل دریځ غوره او له دښمن سره د روغې جوړې او ملګرتیا لار اختیار کړه. د عراق او افغانستان ټولو مسلمانانو ته پکار ده چې له مجاهدینو سره یو ځای شي او د دین خرڅوونکو آخوندانو او ملایانو له متابعت نه لاس واخلي.

امریکایان او انګریزان دې په دې پوه شي چې په زور د ملکونو د اشغال دور تېر شوی، په هیڅ پلمه او تر هیڅ نامه لاندې نه ملتونه اشغال ته غاړه ږدي او نه ئې نړیوال تائیدوی، د دیموکراسیې راوستو پلمه هم نور کار نه ورکوي، خلك دا هم د نورو دروغجنو پلمو په څېر ګڼي، په افغانستان کي د کیمیاوي او اټمي وسلو استعمال، په کلیو، کورونو او جوماتونو وحشیانه بمباریې او د عراق په بې وسلو مظاهره کونکو د ماشینګنو ډزو د اشغالګرو دیموکراتانو ماهیت هرچا ته بربنډ کړ، حتي په دغو شعارونو غولېدلو ته هم.

که انګریزانو او امریکایانو دې ته زړه ښه کړی وي چې له بدنامو ملیشو نه به افغاني فوځ او پولیس جوړ کړي او د افغانانو په ضد به ئې وجنګوي او په دې سره به د خپلو عسکرو د مرګ ژوبلې مخنیوی وکړي، باید د تېرو دوه نیمو کلونو ناکامو هڅو ورته ثابته کړې وي چې دا خوشې او کاواکه هیله ده. په پیسو اخیستل شوي جنګیالي سر په پیسو نه خرڅوي او د څو ډالرو لپاره د مرګ خطر نه قبلوي، مګر نه ګورئ چې اکثر استخدام شوي کسان لومړي خط ته د لېږلو په وخت او حتی ترهغه د مخه تښتېدلي. تښتېدلو کسانو خپلو خپلوانو ته ویلي چې د فوځ او پولیس لپاره تر روزنې لاندې نیول شوو افغانانو ته شراب او د خنزیر غوښه ورکوي، ترڅو په دې سره معلومه کړي چې دوی له دین نه لاس اخیستو او د امریکایانو او انګریزانو هر خدمت ته تیار دي که نه.

مورِ د کابل د امریکائي حکومت ستر محکمې ته هم وایو چې په شرابو، د خنزیر په غوښه، فحشاء او فساد باندې اعتراض سره او د لاس پوڅي حکومت

چارواکو ته د عرائضو په وړاندې کولو سره نه تاسو له الهي مسئولیت نه خلاصېږئ او نه له دنیوي ذلت او سپکاوي نه. د نجات لار دا ده چې د کفري ځواکونو په لاس تپل شوي حکومت له ملګرتیا لاس واخلئ، توبه وکړئ او له ملت سره یوځای شئ.

مورږ په دې کلك باور لرو چې الله تعالی به د شیخ المجاهدین احمد یاسین شهید او د فلسطین، افغانستان او عراق د نورو مظلومو شهیدانو وینې نه ضایع کوي او حتماً به د دوی له بې رحمه قاتلانو نه انتقام اخلي.

وما ذلك على الله بعزيز

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳۱۱۱۲۰

بسم الله الرحمن الرحیم

بیان

حزب اسلامي افغانستان د کابل امریکائي حکومت ته د ځینو کسانو د تسلیمېدو په اړه لاندې وضاحتونه کوي:

- دا د ګوتو په شمېر څو کسان دي چې ځینې ئې ډېر د مخه له حکومت سره یو ځای شوي او امریکایانو له دوی نه مکرر غوښتل چې د حزب اسلامي په نامه په کابل کې دفتر پرانیزي او ځینې ئې په پاکستان کې اوسېدل او امریکایانو ترفشار لاندې نیولي وو چې یا به له کرزي سره ملګري کېږئ یا به د داکټر غیرت بهیر په څېر د FBI لخوا نیول کېږئ او لاس ترلې به شورای نظار ته سپارل کېږئ.
- په کابل او شاوخوا کې ئې د حزب اسلامي د ډېرو غړیو وروستۍ نیونې هم د دغه جریان کړۍ وې.
- دا کسان د یوه ستر او سمسور بنډ څو نړېدلو او ورستو ونو ته ورته دي چې دښمن ته به یوازې دومره کار وکولی شي چې څو ورځې ئې د تبلیغاتو تنور ورته تود کړي.
- حزب چې د تأسیس له لومړۍ ورځې نه کومه تګلاره غوره کړې او په دې لار کې ئې په زرهاوو شهیدان ورکړي، همداسې به د مخکې په څېر او تر هغه لازیات په استواره او مضبوطو ګامونو مخ په وړاندې درومي او له اسلام، هېواد او خپل ولس نه د دفاع په خاطر به خپل جهاد ته دوام ورکوي.
- له اشغالګرانو سره سازش او د یوه لاس پوڅي حکومت په ناولي ډنډ کې د ورګډېدو جسارت هغه څوک کولی شي چې خدای او دین ته ئې شا کړې وي او د یوه اسلامي حزب په لیکو کې د مبارزې همت ئې له لاسه ورکړی وي.

• نن افغان مؤمن ولس هغه څوك او ډله د خپلو هیلو او آرمانونو ترجمان ګڼي چې د اسلام او خپلواکۍ لپاره یو ځل بیا قربانۍ ته ملا تړي، د ټولو اشغالګرو ځواکونو وتل غواړي او له خپلواك اسلامي افغانستان نه په کم څه نه راضي کېږي. دوی له هغه چا ژوره کرکه لري چې د څو ذلیلو کرسیو ترلاسه کولو لپاره د کمونستانو په څېر د نیواکګرو ملګرتیا کوي.

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۳۱۲۱۱۴

بسم الله الرحمن الرحيم

افغان ولس ته

فَلا تَهِنُوا وَ تَدْعُوا إِلى السلْمِ وَ أَنتُمُ الأَعْلَوْنَ وَ اللّهُ مَعَكُمْ وَ لَن يَترَكمْ أَعْمَلَكُمْ*

گرانو هېوادوالو!

غيرتي او با ايمانه مجاهدينو! السلام عليكم و رحمة الله و بركاته

د الله تعالى په ريښتونو وعدو مي دا باور دى او راتلونكي ته مي دا ډاډمن انتظار چې إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو، سردرو او كليو راكوز شي، شنه بيرغونه په لاس كي، د تكبير له نارو سره، د ښارونو له باايمانه او ديندارو اوسېدونكو سره به يو ځاى شي، د ښكيلاكگرو اډې به محاصره كړي، د جگدلك او ميوند خاطرې به راتازه كړي، په ارگ باندې به د اسلام بيرغ ورپوي، د زندانونو دروازې به پرانيزي، ټول هغه كسان به آزاد كړي چې د اسلام او آزادۍ غوښتلو په تور نيول شوي وو، د دوى په ځاى به د انگريزانو او امريكاياانو جاسوسان او ملي خائنان په دې زندانونو كي واچوي، نړۍ والو ته به اعلان كړي چې نور نو افغانان آزاد او خپلواك دي، د خپلې خوښې اسلامي حكومت به جوړوي، خپل مشران به په خپله غوره كوي، هغه ورځ به ټول هغه كسان خړ سترگې او سركوزي وي چې د يرغلگرانو په ضد ئې له جهاد نه ډډه كوله او په لاس پوڅي حكومت كي د كوم ذليل مقام ترلاسه كولو لپاره ئې له دښمن او د ده له جاسوسونو سره سازشونه كول.

مورِ مجاهدو افغانانو او عراقيانو ته وايو چې ستاسو د آزادۍ او عزت يوازنۍ لار د مقاومت ادامه ده، آزادي او عزت له قربانيو نه پرته له بلې لارې نه شي

ترلاسه کېدی، پام چې د دښمن له لوري د روغې جوړې او مذاکراتو په نامه غورېدلي دام کي ونه نښلئ، داسي نه چې په ملل متحد اعتماد وکړئ، امریکا به اوس په عراق کي د اخضر ابراهیمي په لاس هغه څه کوي چې د پال بریمر په ذریعه ئې ونه کړی شول، د ابراهیمي لومه تر بریمر نه ډېره خطرناکه ده، د ده په لاس به امریکایان په عراق کي همغه څه کوي چې په افغانستان کي ئې وکړل، هلته به هم د امریکائي لوېې جرګې غولوونکي ډرامه جوړوي او له دې لارې به د امریکایانو د خوښې حکومت ته قانوني بڼه ورکوي، عراقیانو ته به حتماً معلومه وي چې د کابل لویو جرګو د همغه لاس پوڅي حکومت په تندي د تائید ټاپه ووهله چې امریکایانو په بن کي جوړ کړي وو. د اشغال په وخت کي انتخابات او داسي جرګې د مخدره موادو په څېر د ولسونو د تخدیر، بې حسه کولو او تحمیق وسایل دي. څوک چې عراقیان او افغانان له نیواکګرو سره خبروآترو ته هڅوي او غواړي د منځګړیتوب دنده ترسره کړي هغه په حقیقت کي د اشغالګرانو استائي دي چې غواړي د عراقیانو او افغانانو په سر له امریکایانو سره معامله وکړي.

څوک چې له اشغالګرانو سره سازش او د دښمن د برلاسي په وخت کي د دوی شرائطو ته تسلیمېدل جائز سوله ګڼي او داسي نښيي چې شریعت د داسي مداهنت اجازه ورکړي، هغوی یا له اسلام نه بې خبره دي یا د جهاد او له اسلام نه د دفاع همت نه لري، په دې نه پوهېږي چې پیغمبر علیه السلام د دښمن د برلاسي په وخت کي سوله نه دي کړې، برعکس هغه وخت ئې سوله کړې چې دښمن د یرغل او برید توان له لاسه ورکړی وو، د مسلمانانو ځواك د پوره برلاسي په حال کي وو، د دښمن ټول بریدونه ئې په شا تمبولي وو او اوس هغه د تهاجم په حال کي او دښمن د دفاع په حال کي وو. له دښمن سره سوله نه په مکي دور کي شوې او نه د مدني دور په لومړیو کلونو کي، برعکس په دې موده کي د قرآن لارښوونه دا وه:

فَلا تَهِنُوا وَ تَدْعُوا إِلى السلْمِ وَ أَنتُمُ الأَعْلَوْنَ وَ اللّهُ مَعَكُمْ وَ لَن يَترَكمْ أَعْمَلَكُمْ* محمد:۳۵

نو مه سست کېږئ او مه روغې جوړې ته بلنه ورکوئ او تاسو خو تر ټولو لوړ یاست او الله له تاسو سره دی او هیڅکله به ستاسو عملونه (جهاد او قربانۍ) ضایع نه

کړي

د تاریخ هر لوستونکی په دې پوهېږي چې له غالب لوري سره د مغلوب سوله فقط یوه معنی لري: ذلت ته تسلیمېدل، د دښمن برلاسي منل او شرائطو ته ئې غاړه ایښودل. او هر چا چې دا کار کړي په دائمي ذلت او غلامۍ کې پریوتي او دا هغه څه دي چې نه عزیز اسلام د هغه اجازه ورکوي او نه هیڅ غیرتي مسلمان هغه ته غاړه ږدي.

ځینې خلك او ځینې هېوادونه او واکداران ئې د دې هڅه کوي چې د افغانستان او عراق جګړې دوه ببلې ببلې جګړې ثابت کړي!! دوی غواړي داسې وښیي چې د عراق جګړه د افغانستان له جګړې نه فرق لري، یوه د امریکا جګړه ګڼي او بله د ملګرو ملتونو، یوه ناجائز او بله جائز، دلته چې کومه وینه توئېږي له هغې بلې نه ئې ببله ګڼي، په دې جګړې کې برخه اخیستل د انسانیت غوښتنه او هلته برخه نه اخیستل د بشري حقوقو تقاضاء شمېري، دوی په دې متناقض او دوه رنګي سیاستونو سره غواړي خپل ولسونه وغولوي او داسې وښیي چې په خپلو سیاستونو کې مستقل دي او د اصولو له مخې پرېکړه کوي!! خو هرڅوك پوهېږي چې دا خوشې بې بنسټه خبري دي، څوك په دې نه پوهېږي چې دا دواړه جګړې د امریکایانو د ګټو جګړې دي، په دې جګړو کې د نورو هېوادونو فوځونه فقط د اجیر او مجبور فوځ په څېر د امریکائي افسرانو تر قومندي لاندي جنګول کېږي، دوی نه د جګړې په سوق او اداره کې څه ونډه لري او نه ئې د پیل او پایلو په اړه د څه ویلو مجال لري، ملګري ملتونه د امریکایانو په لاس یوه غولوونکي وسیله ده. دا حکومتونه د امریکایانو د ارضاء لپاره په هغې ظالمانه او وحشیانه جګړې کې برخه اخلي چې هره ورځ د امریکایانو په ناولو لاسونو په لسهاوو بې دفاع او بې ګناه افغانان په کې وژل کېږي خو ملګري ملتونه د بې ضمیره تماشاچي په څېر د هغه نندارې کوي!! دا هڅه هغه حکومتونه کوي چې په جګړو کې د امریکایانو د ملګرتیا په وجه ئې په خپلو هېوادونو کې خپل اعتبار له لاسه ورکړی، د ولسونو حساس وجدان چې دا وحشیانه تېري او دا بې رحمانه وژنې نه شي زغملی، په جګړو کې برخه اخیستل نه مني او په چارواکو له هري خوا غږ کوي چې د دوی

زامن د امریکا د ګټو لپاره قرباني نه کړي. د دغه مخ په زیاتېدو فشار له امله ځینې حکومتونه دې ته اړ شول چې خپل فوځونه له عراق نه وباسي، ځینې نور هڅه کوي چې هم خپل ولس راضي کړي او هم امریکا، له عراق نه د فوځونو د ایستلو پرېکړه کوي خو د افغانستان په اړه له امریکا سره خپلې ملګرتیا ته دوام ورکوي!! خو داسې معلومېږي چې ولسونه په منافقتونو پوهېږي او له منافقو او جنګ غوښتونکو حکامو سره د هسپانیې د مخکښ حاکم أزنار په څېر د معاملې هوډ لري!!

زه باید دا خبره ونې والو ته اعلان کړم چې له عراقي مظلومو بندیانو سره د امریکایانو او انګریزانو هغه ذلیلانه او له قساوت نه ډک چلند چې د نړۍ په مطبوعاتو کې ئې یوه وړوکې برخه منعکس شوه، دا د دوی عام چلند دی، له افغاني بندیانو سره تر دې زیات وحشیانه او ذلیلانه چلند شوی، نه یوازې دا چې هغوی ئې بربنډ کړي، جنسي تېرۍ ئې پرې کړې، برقي شوکونه ئې ورکړي، بلکې روزل شوي سپي ئې ورتوشلي چې هم سپکاوی وروړوي او هم ئې وداړي. د کندهار او بګرام په اډو کې چې امریکایانو له بندیانو سره څه کړي د انسانیت په تاریخ کې ډېر کم مثال موندلی شو، دوی په خپلو بې رحمانه جنایاتو سره د روسانو مخ هم سپین کړ او دا ئې وښوده چې د KGB تعذیبونه باید د CIA په پرتله د شریفو اروپائیانو چلند وګڼو. امریکایانو یوازې د بګرام په زندان کې د دریو بندیانو په وژلو اعتراف کړی! او دا هم هغه وخت چې د بشري حقوقو یوې ټولنې د امریکایانو په لاس د دوی تعذیب او وژنه افشاء کړه.

مرګ پر اشغالګرانو

سرلوړي او بریالي دي وي مجاهدین

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

۱۳۸۳۱۲۱۱۸

بسم الله الرحمن الرحیم

وضاحت

حزب اسلامي افغانستان د څو خبرو وضاحت کوي:

• په کندز کي په چینائي کارګرانو باندي د برید په اړه باید ووایو چي دا د مجاهدینو د هیڅ ډلي لخوا نه دی شوی، مجاهدین په انګریزانو، امریکایانو او په هغه چا برید کوي چي افغانان وژني او د دوی هېواد ئې نیولی دی، په چینائي کارګرانو د برید لپاره هیڅ توجیه او دلیل نه ګوري. په یقین سره وایو چي دا برید د امریکایانو لخوا شوی، همغه امریکایان چي په ګوادر کي ئې هم په چینائي کارګرانو برید وکړ او په یوګوسلاویا کي ئې هم د دوی په سفارت بمونه وورول. د دې تر شا د سي آی ای لاس دی، غواړي چین په افغانستان او پاکستان کي د فعال حضور له هڅو لاس په سر کړي. د چین چارواکي باید دې ته متوجه وي چي په سي آی ای پورې د تړلو حلقو په راپورونو باور ونه کړي، شورای نظار چي په دې اړه کوم څه ویلي دا ئې د امریکایانو په وینا ویلي، هرچا ته معلومه ده چي دا ډله د ډبل جاسوسانو ډله ده، مخکي د کي جي بي لپاره د خپل ولس په ضد لګیا وه او اوس د سي آی ای نوکري کوي.

• په دې اونۍ کي په ځینو پاکستاني اخبارونو کي ورور حکمتیار ته منسوب بیان نشر شوی چي نه دا بیان د ده دی او نه په هغه کي راغلې خبري د ده دي، د حزب اسلامي کوم بل مقام او دفتر هم داسي بیان نه دی ورکړی، معلومه نه ده چي دا بیان چا ورکړی او د څه لپاره؟! خو یوه خبره څرګنده ده چي بیان ورکوونکي غوښتي له یوې خوا د حزب اسلامي او طالبانو ترمنځ سوء تفاهم راولاړ کړي او له بلي خوا داسي وښیي چي حزب اسلامي په هرڅه کي د طالبانو حمایت کوي. خو مورږ نه د طالبانو په داخلي امورو کي مداخلت کوو او نه له طالبانو سره تراوسه

کومه موافقه لرو. موږ ببل او د خپلې اسلامي تګلاري مطابق په جهاد لګیا یو او دوی ببل.

• د انتخاباتو په اړه زموږ دریځ دا دی چې د هېواد د اشغال په حالت کې انتخابات، لویه جرګه او د اساسي قانون تصویب د اشغالګرانو غولوونکي ډرامې ګڼو چې غواړي افغانان مصروف کړي او خپل لاس پوڅې حکومت ته مشروعیت ترلاسه کړي، خو د دې سره سره زموږ نظر دا وو چې که داسي کوم کس د جمهوری ریاست لپاره کاندید شي چې د هېواد په خپلواکۍ باور ولري، د روسي او امریکائي یرغلګرو ملګرتیا ئې نه وي کړې، له افغانستان نه د ټولو بهرنیو ځواکونو بلاقید او شرط او فوري وتل وغواړي او په خپلواك افغانستان کې د واقعي اسلامي نظام قائمول ئې هدف وي، نو موږ به ئې ملاتړ کوو او ولس ته به وایو چې همدې کس ته په رأیو ورکولو سره دښمن ته په خوله سوك ورکړئ او ورته وښیئ چې افغانان نه د پردیو غلامي مني او نه د پردیو غلامانو ته رأیه ورکوي، خو متأسفانه تراوسه پورې داسي کوم کس نه دی راوړاندي شوی، نو ځکه اوس ولس ته وایو چې په دې انتخاباتو کې په برخې نه اخیستلو سره دنیا ته وښیئ چې افغانان له غلامۍ او غلامانو نه کرکه لري.

• موږ به ترهغه جهاد ته ادامه ورکوو چې ټول نیواکګر ځواکونه زموږ د هېواد له لوښت لوښت خاورې نه ووځي او په آزاد او خپلواك افغانستان کې د افغان ولس د خوښې اسلامي حکومت قائم شي، د اشغال په دوران کې له دښمن او د هغه له ذلیلو ګوډاګیانو سره هر راز تفاهم او سازش د خپلو اسلامي اصولو خلاف ګڼو. افغان ولس ته بلنه ورکوو چې دا په نیمه لار کې پاتې مخکنی انقلاب تکمیل کړي، د شر او فساد د ځواکونو او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او جنایکارانو واکمني پای ته ورسوي او په عدالت ولاړه سوکاله اسلامي ټولنه جوړه کړي. په دې مبارزه کې به موږ د سابق په څېر په هر محاذ او هر وخت کې د خپل ولس په څنګ کې وو.

حزب اسلامي افغانستان
۱۳۸۳۱۳۱۲۲

بسم الله الرحمن الرحیم

مقاطعه با انتخابات امریکائي

در حالیکه کشور عزیز ما افغانستان توسط نیروهای صلیبي اشغال گردیده، زمام امور کشور بطور مطلق در دست جنرالان امریکائي بوده، و این اشغالگران امریکائي اند که از میان خائنین به ملت، جنایتکاران جنگی، عناصر دین فروش، وطن فروش، مفسد و منافق، فرومایه ترین آنان را، همانهائی که بیش از دیگران بیگانه پرست، وفادارتر به اجانب و خادم تر به منافع آنان اند، انتخاب نموده، عده ای را در حکومت، برخی را در صفوف اردو، و شماری را در پولیس بکار می گیرند، این جنرالان امریکائي اند که تصمیم می گیرند چه کسی را بکدام کاری بگمارند، چه کسی را به زندان بکشند، تبعید و تعقیب کنند، بر کجا بم بریزند، کدام خانه و دفتر را تفتیش نموده، برعزت و آبروی صاحب خانه، مامور و افسر تجاوز کنند، آنها نیز مثل روسها عده ای از افغانان فرومایه، بی مروت و نامرد را که دیروز روسها آنها را علیه ملت ما جنگاندند و امروز تحت قومنده جنرالان امریکائي و انگلیس برضد مردم خود می جنگند، بکار گرفته اند. حکومت دست نشانده کابل که به زور بازوی امریکائي ها بر کابل مسلط شده، در واقع به خواست و موافقه واشنگتن و مسکو تشکیل گردیده و وزارتخانه هایش به گروه هائی تعلق گرفته که سابقه خدمت به اجانب را داشته و وابسته به کشورهای بیگانه اند. حال امریکا می خواهد بر پیشانی این حکومت دست نشانده ساخت بن مهر حکومت منتخب بزند، برای این منظور درامه مسخره و مضحکه آمیزی تحت عنوان انتخابات را براه انداخته، انتخاباتی که امنیت آنرا نیروهای صلیبي تأمین نموده، مصارف آنرا امریکا تأدیه می کند، کولن پاول وزیر خاجه امریکا قبل از برگزاری انتخابات اعلان می کند که اگر در افغانستان انتخابات برگزار شود، یا به تأخیر

بیفتد و یا برگزار نشود در هر صورتی کرزی جوان رئیس جمهور خواهد بود!! خلیلزاد نماینده خاص بش و جاسوس بدنام سی آی ای می گوید: کرزی بدیل ندارد! از ترکیب کاندیدان ریاست جمهوری به صراحت معلوم می شود که حکومت آینده همان حکومت ساخت بن خواهد بود، حکومتی که وزراء آن توسط هیئت های امریکائي و روسي برگزیده شد، حال و بعد از انتخابات امریکائي رئیس جمهور آن وفادار به امریکا و معاونین آن وابسته به روسیه خواهند بود.

امریکائي ها می خواهند این انتخابات قبل از انتخابات آینده امریکا برگزار شود، تا جورج بش از آن در مبارزات انتخاباتی اش به عنوان دستآورد و موفقیت در سیاست خارجی اش و چون نمونه صدور دیموکراسی امریکائي به افغانستان تحت اشغال نیروهای امریکائي استفاده کند! انتخابات افغانستان در واقع جزء کمپاین انتخاباتی جورج بش است. افغانان غیور و سر بلند باید با عدم شرکت خود در این انتخابات امریکائي سیلی محکمی بر روی بش بکوبند و به جهانیان ثابت کنند که افغانها آزادی می خواهند، نه حکومت دست نشانده اجانب را می پذیرند ونه انتخابات مسخره در زیر برچه سربازان امریکائي و در سایۀ بی **۵۲** امریکائي را.

برادر عزیز افغانی ام! اگر ایمانت را حفظ کرده ای، به آزادی کشورت عشق می ورزی، از زندگی ننگین در اسارت اجانب نفرت داری، سلطه بیگانگان و غلامانش را بر کشورت نمی پسندی، تجاوز اجانب بر عزت، آبرو و ناموس افغانان را که هر روز شاهد نمونه هایش هم در زندانهای امریکائي و هم در پایگاه های نظامي اش هستی تحمل نمی کنی، باید کم از کم از اشتراك در انتخاباتی ابا ورزی که تحت سلطه اجانب برگزار می شود و دادن رأی به کسی را مایه شرم و سرافگندگی بشماری که نوکر دشمنان دین و وطن تو اند. اشتراك در این انتخابات و رأی دادن به یکی از کاندیدان آن چنان است که به جورج بش، بلیر و پوتین رأی بدهی، و از جنگ و تجاوز آنان علیه تمامی مسلمانان جهان حمایت کنی، با چنین حمایتی در دنیا در زمره آنان محسوب خواهی شد و در آخرت نیز در قطار آنان و تحت پرچم شان در برابر محاسبه الهی قرار خواهی گرفت. افغانان متدین، خداپرست، متعهد به اسلام، وطنخواه و آزادی خواه باید به دنیا باری دیگر ثابت

کنند که نه به غلامی تن می دهند، نه به غلامان اجانب رأی می دهند و نه در انتخابات مورد پسند بیگانگان شرکت می کنند.

کسانیکه در جهاد مقدس ضد تجاوز شوروی بااخلاص و صداقت شرکت ننموده، بخاطر پول، چوکی، و اغراض پست دیگری با مجاهدین یکجا شده بودند، این عناصر منافق اکنون از صفوف مجاهدین کنار خواهند رفت، علیه جهاد و مجاهدین تبلیغات خواهند کرد، در برابر امریکائي ها دست بر سینه خواهند گذاشت، از حکومت امریکائي حمایت خواهند کرد، و تحت فرمان آنان علیه ملت خود خواهند جنگید. اینها عناصر فرومایه، ذلیل و بی مروتی اند که دوستی شان با هیچ کسی صادقانه نبوده، و سود شان به هیچ کسی نمی رسد، تجرید شان از صفوف مجاهدین موجب تقویه هرچه بیشتر مجاهدین خواهد شد.

افغانهای مؤمن باید در این امر هیچ تردید و شکی نداشته باشند که اشغالگران امریکائي، به فضل و عنایت الهی، و در نتیجه قربانی ها، صبر و صمود مجاهدین مؤمن مثل نیروهای متجاوز شوروی با سرافگندگی از کشور ما خارج خواهند شد و آنگاه، إن شاء الله، افغانهای امریکائي با همان وضعیتی ذلتبار مواجه خواهند شد که رفقای کمونست شان و مؤتلفین آنان با آن روبرو شدند. تاریخ گواه صادق این حقیقت است که پیروزی نهائي از آن حق پرستان و آزادی خواهان مجاهد بوده، عاقبت مستکبرین و همکیشان فرعون و غلامان شان چیزی جز رسوایي و ذلت نمی باشد.

قرآن می فرماید:

... استَعینُوا بِاللّهِ وَ اصبرُوا إِنّ الأَرْض للّهِ یُورِثُهَا مَن یَشاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَقِبَةُ لِلْمُتّقِینَ*

... از خدا استمداد بجوئید و شکیبائی ورزید، زمین ملك خداست، به هر کي از بندگانش بخواهد به میراث می دهد، و انجام نیکو از آن پرهیزگاران است.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳۱۵۱۲۸

بسم الله الرحمن الرحیم

پیام

وَ مَا لَکمْ لا تُقَتلُونَ فی سبیل اللّه وَ الْمُستَضعَفینَ منَ الرّجَال وَ النّساء وَ الْولْدَن الّذینَ یَقُولُونَ رَبّنَا أخْرجْنَا منْ هَذه الْقَرْیَة الظالم أهْلُهَا وَ اجْعَل لّنَا منْ لّدُنك وَلیًّا وَ اجْعَل لّنَا من لّدُنك نَصیراً *

به دلیر مردان مجاهد شمال کشور!

به شما وارثان مجاهدین سربلند و قامت کشیده دوران مقاومت در برابر تجاوز شوروي!

به شما که سلف مجاهد تان با قربانی ها، حماسه آفرینی ها و حملات کوبنده شان بردشمن، داستانهای همیشه به یادماندنی را در صفحات زرین تاریخ مقاومت ثبت کردند، حماسه هائي که هرگز فراموش نخواهد شد، هم دشمن همواره به یاد خواهد داشت و هم ملت سرافراز ما!

به شما می گویم: چرا امروز که کشور تان بار دیگری بدست دشمنان اسلام اشغال شده است و وضعیت بدتر از سابق را بر کشور تان تحمیل نموده، استقلال، آزادی و حاکمیت ملي تان توسط نیروهای اشغالگر سلب گردیده و هویت اسلامي میهن تان به شدت تهدید می گردد، چرا خاموش و ساکت نشسته اید و چرا نظاره گر بی تفاوت این وضعیت غم انگیز و دردآور؟! مگر غیرت وهمت سلف مجاهد و آزاد منش تانرا از دست داده اید؟! آیا به این زندگی ذلت آور و ننگین راضی شده اید و بیم از دشمن، شهامت و ایمان تانرا کم رنگ ساخته و شما را به سکوت در برابربیگانگان واداشته است؟! چرا راضی شده اید که عده ای از وطن فروشان بې ننگ و بې ایمان، گاهی شما را به روسها و کمونست ها می فروشند و تحت

قومنده جنرالهای روسي و پرچمی با برادران افغاني تان می جنگانند، و گاهی به انگلیسها و امریکائي ها می فروشند و فرزندان تانرا بخاطر منافع بیگانگان می جنگانند؟! به چشم خود می بینید که امروز در میدان هوایي بگرام و در اطراف پایگاه های نظامي نیروهای اشغالگر در کابل چه می گذرد، مگر از تجاوزات وحشیانه و بی رحمانه امریکائي ها بر زندانیان مظلوم در زندان جهنمی گوانتانامو و بیست زندان امریکا در پایگاهای نظامي اش در افغانستان، بر علاوه چندین زندان خصوصی دیگر در شهر کابل اطلاعی ندارید؟ مگر از داستان تجاوز عساکر امریکائي بر هشت مترجم پروانی و پنجشیری شان اطلاع نیافتید؟ مگر نمی بینید که جنایتکاران امریکائي بر تمامی این زندانها در پایگاههای نظامي شان اکتفا ننموده، به همکاری شورای نظار زندان خصوصی دیگری را در شهر کابل کشوده، زندانیان بې دفاع و مظلوم را با بی رحمانه ترین و وحشیانه ترین شیوه ها شکنجه نموده، برای ساعات طولانی از سقف اطاقها از پا آویزان کرده و آب جوش بر بدن برهنه شان پاشیده، شکنجه هائی که کمونستها و روسها از آن شرم داشتند و شکنجه گران سفاك امریکائي در زندانهای ابوغریب، بگرام و گوانتانامو از اعتراف به آن احساس خجالت می کنند، ولی سردمداران خبیث گروههای وابسته نه از همکاری شان با شکنجه گران امریکائي انکار کردند و نه آنرا محکوم نمودند!! مگر نمی بینید که این وطنفروشان فرومایه و ذلیل، فرزندان شما را وادار می سازند تا به پایگاههای نظامي بیگانگان رفته به عنوان مزدور و سرباز ثبت نام کنند، و در کنار سربازان امریکائي و انگلیسي و تحت فرمان آنان علیه ملت خود بجنگند؟ پدران و برادران مجاهد شما در گذشته بخاطر دفاع از ننگ و ناموس خود به هر قربانی آماده بودند، از این باکی نداشتند که در راه دفاع از دین و آزادی، وجب وجب کشور به خون آنان سرخ شود، نمی دانیم شما را چه شده و سکوت شما را در برابر این وضع غم انگیز و شرم آور چگونه توجیه کنیم؟

ما در این مدت دوسال ونیم گذشته هر روزی منتظر بودیم که حماسه آفرینان شمال کشور امروز و فردا قیام خواهند کرد، یکجا با مجاهدین مؤمن ولایات شرقی، جنوبی و جنوب غربی کشور بر دشمنان هجوم خواهند برد، مجاهدانی چون

استاد عبدالودود شهید، انجینیر حمیدالله شهید، شهادتیار شهید، سیدحمیدالله شهید، سیدجان شهید، شاهد شهید، نیازی شهید، انجنیر سلیم شهید، منصور شهید، بنوال شهید، څارنوال عبدالروف شهید، موحد شهیدو سائر سروران حماسه آفرین، بار دیگری از میان آنان سر خواهد افراشت، و جوانان دلیر و سربه کف این سرزمین مردخیز در هر قدمی در برابر دشمن در کمین خواهند نشست و هر یکی عده ای از اشغالگران را به جهنم خواهند فرستاد و در مجموع شمال کشور عرصه را بر دشمن تنگتر و تنگتر خواهد ساخت و... ولی متأسفانه این انتظار تا حال برآورده نشد!! بر عکس می بینیم که در شمال کشور ملیشه های دوران شوروي و گروه های وابسته به مسکو امروز در خدمت متجاوزین امریکائي اند و به زور بازوی آنان بر آن حوزه حکومت می کنند، و تفنگداران مزدوری را از این منطقه به کمك امریکائي ها به کنر، پکتیا و کندهار می فرستند تا تحت قومنده آنان علیه مجاهدین این ولایات بجنگند!!

مردم غیور شمال کشور!

- برادران مجاهد شما در سائر ولایات، با خدای خود تعهد کرده اند که تا آخرین قطره خون خود در برابر دشمن خواهند جنگید، و تا راندن آخرین فرد نیروهای اشغالگر از کشور خود سلاح را برزمین نخواهند گذاشت.
- مطمئن باشید که نیروهای انگلیس- امریکائي مثل نیروهای اشغالگر شوروی، با ذلت و سرافگندگی از میهن عزیز ما رانده خواهند شد، و مجاهدین مؤمن و قهرمان ما از این آزمون بزرگ الهي نیز پیروزمند و سربلندبیرون خواهند رفت، و شرمندگی دائمی برای کسانی خواهد ماند که یا به دشمن تسلیم شدند و یا از پیوستن به صفوف مجاهدین آزادی خواه خودداری ورزیدند.
- اگر اشغالگران در نتیجه مقاومت ها و قربانی های مجاهدان سربلند سائر ولایات، از کشور اخراج شدند، جواب شما به آنان و به تاریخ آینده کشور چه خواهد بود؟
- تا چه زمانی این ذلت و رسوایی وسلطه اجنبی و اجنبی پرستان و تجاوز به ننگ و ناموس را تحمل می کنید؟

- آیا رابطه تانرا با گذشته های تابناك و با سلف قهرمان و مجاهد تان بریده اید و امروز میان شما چند رزمنده متعهد به اسلام و مجاهد آزادمنش نیز یافت نمی شود؟
- بیائید باعدم اشتراك در انتخابات امریکائي و عدم رأی به تمامی کاندیدان وابسته، حامی حضور نیروهای بیگانه در کشور و موافق با اشغال میهن بدست نیروهای صلیبي، سیلی محکمی بر روی جورج بش و تونی بلیر بکوبید و به دنیا باردیگری ثابت کنید که افغانهای مؤمن و آزادیخواه، جز آزادی کامل و خروج تمامی نیروهای اجنبی و تأسیس حکومت منتخب اسلامي در افغانستان آزاد و مستقل، به هیچ چیزی دیگر راضی نخواهند شد، نه انتخابات امریکائي را می پذیرند، نه حکومت مزدور و وابسته را و نه نامزدهای تحت حمایه اجانب را.
- بیائید با سهمگیری فعال در جهاد اسلامي، و بیزاری و برائت از وطنفروشان خائن به اسلام و ملت، و عدم حمایت از دین به دنیا فروشان، مسئولیت بزرگ الهی و واجب اسلامي تانرا ادا نموده، تاریخ پر شکوه آباء و اجداد تانرا زنده کنید و خلف ناصالح، زبون و بې همت برای آنان نباشید.

مرگ بر امریکای جنایتکار و وحشي
زنده باد اسلام
پیروز و سربلند باد مجاهدین

حکمتیار
افغانستان ۱۳۸۳۱۵۱۲۸

بسم الله الرحمن الرحیم

له امریکائي انتخاباتو سره مقاطعه

په داسي حال کي چي افغانستان د صلیبي ځواکونو په لاس اشغال شوی، د هېواد واګې د امریکائي جنرالانو په لاس کي دي او دا امریکائي اشغالګران دی چي له ملي خائنانو، جنګي جنایتکارانو، دین پلورونکو، وطن خرڅوونکو، مفسدینو او منافقینو نه د خپلي خوښي څېړې او هغه چي ترنورو زیات دوی ته وفادار وي غوره کوي، ځینې په حکومت کي نیسي، ځینې په اردو کي او ځینې په پولیسو کي، دا پربکړه دوی کوي چي څوك چیرته او په کوم کار وګماري، څوك په زندانونو کي واچوي، څوك تبعید کړي، چیرته بمونه ووروي، کوم کور او دفتر تلاشي کړي، د کور باعزته خاوند سپك او د مامور او افسر په عزت تېری وکړي. دوی د روسانو په څېر همغه بې مروته او نامرده افغانان استخدام کړي چي پرون روسانو د افغانانو په ضد وجنګول او نن د امریکایانو تر قومندې لاندي د ولس په ضد جنګېږي، د امریکایانو په زور پر افغان مظلوم ولس مسلط شوی لاس پوڅی حکومت په اصل کي د واشنګټن او مسکو په خوښه او موافقه جوړ شوی او وزارتونه ئې په هغو ډلو وېشل شوي چي په پردیو پورې تړلي دي. اوس امریکا غواړي دغه لاس پوڅي حکومت ته د یوه منتخب حکومت نوم ورکړي، د دې لپاره ئې د مسخره انتخاباتو خندوونکې ډرامه جوړه کړې، داسي انتخابات چي صلیبي ځواکونه ئې امنیت تأمینوي، د امریکا خارجه وزیر کولن پاول لا د مخه وایي چي که انتخابات وشي یا ونشي په هرصورت کي به ځوان کرزی جمهور رئیس وي! د بش خاص استائی او د سي آی ای بدنام جاسوس خلیلزاد وایي چي کرزی بدیل نه لري! او د کاندیدانو له ترکیب نه په ډاګه معلومېږي چي راتلونکی حکومت به همغه وي چي په بن کي جوړ

شو او وزیران ئې امریکائي او روسي هئیتونو غوره کړل، اوس به ئې جمهور رئیس امریکا پلوه او معاونان ئې روس پلوه وي.

امریکایان غواړي دا انتخابات د امریکا له انتخاباتو نه د مخه ترسره شي، ترڅو جورج بش له هغه نه په خپلي انتخاباتي مبارزې کي د یوې لاس ته راوړنې او بریا او په اشغال شوي افغانستان کي د امریکائي دیموکراسۍ د پلې کولو د بېلګې په توګه استفاده وکړي. د افغانستان انتخابات په اصل کي د جورج بش د انتخاباتي کمپاین یوه برخه ده. غیرتي او میړنی افغان ولس باید په دې امریکائي انتخاباتو کي په نه برخه اخیستو سره جورج بش ته پر مخ کلکه څپېړه ورکړي او نړۍ والو ته وښیي چې افغانان آزادي غواړي، نه د پردیو لاس پوڅی حکومت مني او نه د امریکایانو د بی ۵۲ تر سیوري لاندي مسخره انتخابات.

زما وروڼو، خویندو! که څوک ایمان لري، له خپلواکۍ سره ئې مینه وي، د غلامۍ ژوند نه خوښوي، پر خپل هېواد د پردیو او د دوی د غلامانو واکمني نه غواړي، د افغانانو په ننګ، عزت او ناموس د پردیو هغه تېري نه زغمي چې بېلګې ئې هم په امریکائي زندانونو کي او هم د دوی په نظامي اډو کي هره ورځ په سترګو ګوري، نو لږ تر لږه باید په هغو انتخاباتو کي له برخې اخیستو ډډه وکړي چې د پردیو تر سلطې لاندي ترسره کېږي او هغه چا ته رأیه ورکول د شرم او پېغور خبره وګڼي چې زمونږ د دین او وطن د دښمنانو نوکران دي. په دغو انتخاباتو کي برخه اخیستل او په صندوقونو کي ئې کوم کاندید ته رأیه ورکول داسي ده لکه چې څوک بش، پوتین او بلیر ته رأیه ورکړي او د نړۍ د ټولو مسلمانانو په ضد د دوی د یرغلونو ملاتړ وکړي، په دې ملاتړ سره به په دنیا کي هم د دوی په ډله کي شمېرل کېږي او په آخرت کي به هم له دوی سره یو ځای د خدای په وړاندي ودرېږي. پرخپل دین ولاړ او پر آزادي او خپل وطن مین افغانان باید دنیا ته ثابته کړي چې نه غلامي مني، نه غلامانو ته رأیه ورکوي او نه د پردیو د خوښي انتخاباتو کي برخه اخلي.

چا چې د روسانو په ضد مقدس جهاد کي په اخلاص سره برخه نه وه اخیستې او د پیسو او کرسیو لپاره له مجاهدینو سره یوځای شوي وو دا منافقین به نن د مجاهدینو له لیکو نه بېلېږي، د جهاد او مجاهدینو په ضد به تبلیغات کوي،

امریکایانو ته به لاس په سینه ودرېږي، د امریکائي حکومت ملاتړ به کوي او د پردیو تر قومندې لاندې به له خپل ولس سره جنګېږي. خو دا هغه ذلیل او بې مروته کسان دي چې له هیڅا سره ئې ملګرتیا صادقانه نه ده او هیڅا ته ئې ګټه نه رسېږي، د مجاهدینو له لیکو نه د دوی رټل کېدل د جهاد د مزید پیاوړتیا باعث کېږي.

افغانان باید په دې کي هیڅ شك ونه لري چې امریکایان به د الله په مرسته او د مجاهدینو د قربانیو او صبر په نتیجه کي د روسانو په څېر سرکوزي له افغانستان نه وځي او بیا به إن شاء الله په امریکائي افغانانو همغه حالت راځي چې په کمونستانو او د دوی په ائتلافي ملګرو راغی. تاریخ په دې شهادت ورکوي چې وروستۍ بریا د حق پالونکو او آزادي غوښتونکو ده او د مستکبرینو او ظالمانو او د دوی د ملګرو او غلامانو پای او عاقبت له رسوایي او سپکاوي نه پرته بل څه نه وي.

قرآن همدا سي فرمایي:

... استَعینُوا بِاللّهِ وَ اصبرُوا إِنّ الأَرْض للّهِ یُورِثُهَا مَن یَشاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَقِبَةُ لِلْمُتّقِینَ *

... له الله مرسته وغواړئ او صبر وکړئ، ځمکه خو د الله ده، له خپلو بندګانو نه ئې هغه چا ته په میراث ورکوي چې دی ئې غواړي او نیکه پایله خو د متقیانو ده.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۳\۵\۱۲۸

بسم الله الرحمن الرحيم

بيان

يَأيهَا الّذينَ ءَامَنُوا لا تَتّخذُوا الْيهُودَ وَ النّصرَى أوْلِيَاءَ بَعْضهُمْ أوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَ مَن يَتَوَلهُم مّنكُمْ فَإنّهُ منهُمْ إنّ اللّهَ لا يَهْدِى الْقَوْمَ الظلِمينَ * المائدة:۵۱

اې مؤمنانو! يهود او نصارى په ملګرتيا مه نيسئ، دوى خو په خپلو کي سره ملګري دي او له تاسو نه چې هرڅوك له دوى سره ملګرتيا وکړي، د دوى له ډلې نه به (يهودي او مسيحي) ګڼل کېږي او الله د ظالمانو دا ټولنې نه هدايت کوي.

ګرانو هېوادوالو!

- يو ځل بيا خپل مظلوم ولس ته اطمئنان ورکوم چې له اسلام نه د دفاع او د خپل هېواد د آزادۍ په روان جنګ کې به د تل په څېر دوى په څنګ کې وو ، جهاد ته به ترهغه ادامه ورکوو چې ټول بهرني اشغالګر ځواکونه زمونږ له هېواد نه ووځي او په خپلواك او آزاد افغانستان کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت قائم شي. د الله د لارې مخلص مجاهدين نه د خپل هېواد په يوې لوښت باندې د بهرنيو ځواکونو شته والى او سلطه مني، نه د هېواد د اشغال په دوران کې له جهاد او مقاومت نه د يوې شېبې لپاره لاس اخيستو ته تيار دى او نه د پردېو د وسلو او پيسو په زور تپل شوو حکومتونو کې د برخې اخيستو تور داغ په خپلې لمنې منلى شي.
- مورږ له لومړۍ ورځې نه اعلان کړى چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي او افغانان دې پرېږدي چې خپل برخليك په خپله ، د خپلو معتقداتو په رڼا کې او له بهرني فشار او مداخلې نه پرته وټاکي، اوس هم زمونږ خبره همدا ده، که دا

شرائط ومنلی شي، هم خبرو ته تیار یو، هم په هېواد کي د امنیت په تأمین کي مرستي ته او هم په انتخاباتو کي برخي اخیستو ته. امریکایان دې هم پوه شي چې د افغانانو جهاد به د هېواد تر کاملې خپلواکۍ او له افغانستان نه د ټولو بهرنیو ځواکونو ترایستو او د یوه آزاد، خپلواك او اسلامي افغانستان تر جوړېدو دوام کوي. مورږ ډاډه یو چې د اشغالګرانو په ضد د بل اسلامي پاڅون ورځې رانږدې دي، په کنر، ننګرهار، پکتیا، پکتیکا، زابل، ارزګان او نورو ولایاتو کي چې د مقاومت او په اشغالګرو ځواکونو د مسلسلو بریدونو کوم حال دی او شمال ته چې د مقاومت د پلوشو د خوړېدو کوم وضیعت دی، د همدې خبرې زېرې ورکوي، افغانان تر دې زیات د انګریزانو او امریکایانو ظلمونه، فسادونه او په دین، عزت او ناموس د دوی تېرې نه شي زغملی.

o امریکا په تېرو دریو کلونو کي د ټولو وحشیانه بریدونو، بمباریو، نیونو او وژنو سره سره په دې ونتوانیده چې مقاومت وځپي او د پراختیا مخه ئې ونیسي، د طالبانو د حکومت له نسکورولو نه پرته ئې خپل هیڅ هدف ترلاسه نه کړی شو. له دې نه وروسته خو به نه د دې هېواد په هیڅ ځای کي آرامه ورځ تېره کړی شي، نه به ئې له افغانستان نه د ښو خبرونو ترلاسه کولو آرمان ترسره شي، نه به امنیت راوستی شي، نه به د مرکزي آسیا تیل او ګاز له دې لاري انتقال کړی شي او نه به د اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیولی شي، له افغانستان نه به د شوریانو په ځېر وځي او إن شاء الله د شوروي اتحاد په برخلیك به اخته کېږي او د دوی ګوډاګی حکومت به هم د دوی له وتلو سره سم نسکورېږي.

o مورږ مطمئن یو چې جورج بش به په خپلو جنګ غوښتونکو سیاستونو سره د امریکا لپاره غوره بریژنف ثابت شي او امریکا به له همغو پایلو سره مخامخ کړي چې بریژنف شوروي ورسره مخامخ کړ، د نړۍ په ګوټ ګوټ کي ډېرو پوهانو او هغو چې غواړي نړۍ وال د امریکا له شر نه وژغورل شي، د دې تمنا کوله چې کاش بش یو ځل بیا انتخابات وګټي او امریکا څو کاله نور هم د بش د بدمعاشو اندیوالانو په لاس کي پاتې شي، ترڅو امریکا د مزید تباهۍ په لور بوځي، شاید الله تعالی د همدغو کسانو د تمنا د تحقق لپاره بش ته د امریکا زمام سپارلی وي.

په عراق کې د دوی د مړو او ژوبلو شمېر ۱۱۴۰۰ او په افغانستان کې ۱۷۰۰ته ورسېدو، دا تلفات د اوږدې مودې لپاره نه شي زغملی، سږ کال امریکا تر شپږ سوه ملیاردو ډالرو نه زیاته تجارتي خساره درلوده، د ډالرو بیه ئې د یورو په نسبت ۳۵% راپرېوته، د تیلو بیه تر پنځوسو ډالرو واوشته، د امریکا حکومت ۷۴۰۰ ملیارد ډالره پورورې دی، سږ کال درې سوه اتیا ملیارده ډالره د بودجې کسر لري، په ټولې نړۍ کې د امریکا په ضد د عام او شدید تنفر کچه هغه ځای ته ورسېده چې د تاریخ په اوږدو کې د هیڅ استعماري ځواک په ضد نه وه لیدل شوې، په ټولې نړۍ کې د امریکا په ضد هومره مظاهرې وشوې چې مثال ئې په تاریخ کې نه شو موندلی... دا خبرې د دې زېرې ورکوي چې د امریکا د زوال ورځې رانږدې شوې. دا خبره عادي مه ګڼئ چې جان کیري د انتخاباتو د نتائجو له اعلان نه وروسته بش ته وویل: باید د امریکا د تجزیې مخه ونیولی شي!!

o امریکایان دې په دې هم پوه شي چې که پاکستان او ایران د دوی مرسته نه وی کړې نو نه ئې افغانستان نیولی شو او نه عراق او اوس هم که د دغو ملکونو مرسته نه وي نو ډېره ګرانه ده چې په عراق او افغانستان کې آرامه ورځ تېره کړي. خو وبه ګورو چې د دې هېوادونو چارواکي تر کومه د خپلو ولسونو د غوښتنو خلاف ستاسو ګوانښونو ته سر ټیټوي او د مظلومو افغانانو او عراقیانو په ضد ستاسو مرسته کولی شي!

په ایران کې زما د بانکي حساب د بندېدو په هکله چې له درواغو او مبالغو ډک کوم خبر خپور شوی په دې هکله څو وضاحتونه ضروري ګڼم:

o په داسي حال کې چې زما بانکي حساب درې کاله د مخه په همغه ورځ بند شوی چې ایراني چارواکو د امریکایانو په وینا او د هغوی د ارضاء لپاره له ایران نه زما د ایستلو فیصله و کړه، نه پوهېږم چې دوی د کوم غرض لپاره دا خبر په دې وخت کې او په دې غلط انداز کې خپور کړی، که دا پر ایران د برید په اړه د واشنګټن د وروستیو ګوانښونو په وجه وي نو زه ئې معذور ګڼم، سره له دې چې باور لرم ایران په خپلو تنازلاتو سره نه یوازي امریکا نه شي راضي کولی بلکې هغه مزید جرئ کوي، په افغانستان او عراق کې چې ایران د امریکا کومه مرسته وکړه،

تر دې چې د ایران په لاس روزل شوي او مسلح شوي افغانان او عراقیان د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپلو ولسونو په ضد وجنګېدل او پکتیا او فلوجې ته د جنګ لپاره ولاړل، که دغو مرستو واشنګټن قانع نه کړ، بل به څه وي چې هغوی راضي کړي او د ګوانښونو مخه ئې ونیسي؟ که په افغانستان او عراق کې مقاومت نه وی نو خدای خبر چې امریکا به تراوسه له ایران سره څه نه وو کړي!! که امریکا پر ایران برید وکړ نو ستره وجه به ئې دا وي چې ایران د افغانستان او عراق په نیولو کې د امریکا ملګرتیا وکړه!

o دا هم د حیرانتیا وړ ده چې ولې په دروغو د اویا ملیونه ډالرو خبره کوي، په داسې حال کې چې ښه پوهېږي په دې حساب کې یو ډالر هم نشته، که زما په نامه د ایران په کوم بانک کې ډالر وي نو زه ئې ایران ته بخښم، د منجمد کولو په ځای دې هغه یا امریکایانو ته ورکړي او یا دې حزب الله او فلسطینیانو ته او یا د کابل هغو چارواکو ته چې یو وخت د دوی ملګري وو خو اوس د (شیطان بزرګ) په خدمت کې دي او د ډالرو په خاطر ئې د دوی وسله او خپل دین او وطن خرڅ کړ. ما همغه وخت ایراني مشرانو او چارواکو ته ولیکل چې د دې حساب بندول نه شرعي مجوز لري او نه حقوقي او قانوني توجیه، په دې کې د هغو افغاني کارګرانو د محدودو امانتونو نه پرته بل څه نه شته چې په ایران کې ئې کار کولو. نه خو د حضرت علی (رض) مذهب د دې اجازه ورکوي او نه د امام حسین (رض) مذهب له ظالم او یرغلګر کافر سره د مظلوم مسلمان په ضد د ملګرتیا اجازه، نه خو امریکا په دې دروغجنو تبلیغاتو سره زما ولس غولولی شي او نه زما د جهاد مخنیوی کولی شي او نه تاسو امریکا خوشحالولی شئ، مخصوصاً که امریکایان پوه شي چې په دې کې هغه رقم نشته چې دوی ته په دروغو ویل شوي!! که زما د شهید پلار، ورونو، خپلوانو او د مبارزې او سنګر د ملګرو په نیولو او وژلو سره نه روسان وتوانېدل چې زما د جهاد مخه ونیسي او نه امریکایان، نو إن شاءالله په بل څه هم زمونږ مخنیوی نه شي کولی، مونږ جهاد داسې ګڼو لکه لمونځ او روژه او پرېښودل ئې داسې لکه د لمانځه پرېښودل، مونږ ژوند ته د یوه الهي امانت په سترګه ګورو چې د الله په لار کې وقف کول ئې خپل دیني مسئولیت او د نجات ذریعه ګڼو.

مرګ پر امريکا او د دوی پر بې ايمانه ملګرو
بريالي دي وي د اسلام د لاري مجاهدين

حکمتيار
افغانستان
۱۳۸۳/۱۰/۱

بسم الله الرحمن الرحیم

بیان

حزب اسلامي افغانستان د وروستیو جریاناتو په هکله لاندي وضاحتونه ضروري ګڼي:

- مورږ خپل مجاهد ولس ته اطمئنان ورکوو چې د حزب اسلامي مخلص مجاهدین به د تل په څېر د دوی په څنګ کې وي او د هر یرغلګر په ضد به په لومړي خط کې جنګېږي، هیڅکله به خپل مظلوم ولس یوازې پرې نه ږدي. مورږ به تر هغه جهاد ته ادامه ورکوو چې د اشغالګرو ځواکونو آخري فوځي د جنرال ګراموف په څېر سر ټیټې له افغانستان نه ووځي، افغانان خپلواکي ترلاسه کړي او زمورږ د هېواد په هیڅ ګوټ کې نه د پردیو بیرغونه رپېږي، نه ئې اډې وي، نه ئې رادیوګانې او ټلویزیونونه او نه محبسونه.
- د کابل د امریکایي حکومت دا ادعا په کلکه ردوو چې ګواکې د حزب ځینې قومندانان امریکایانو ته تسلیم شوي. دا ښکر ور دروغ دي، د سلهاوو نورو دروغجنو ادعاګانو په څېر، په کابل کې اوس د دروغجنو پاچایي ده، جورج بش د نړۍ د ټولوو دروغجنو پاچا دی، څوك چې خپل ولس، کانګریس او ټولې نړۍ ته په عراق د برید په اړه هغه دروغ ویلی شي او د اټمي او ګڼ وژنو وسلو د شتون هغه دروغجنه دعوی کولی شي، نو د ده لاس پوځو ته د داسي دروغو ویل ګران کار نه دی. مسیحي امریکایان هره ورځ هومره دروغ وایي چې کمونست روسان پرې شرمېدل، دوی تراوسه په افغانستان او عراق کې د خپلو فوځیانو د مرګ ژوبلې حقیقي شمېر اعلان نه کړ، د افغانانو او عراقیانو د مرګ ژوبلې شمېر ئې څرګند نه کړ، د خپلو ملګرو انګریزانو دا خبره ئې رد کړه چې په یوه کال کې یو لك عراقیان وژل شوي او اوس هره میاشت تر لس زره زیات عراقیان مري، که په عراق کې د

خبریالانو شتون دوی په ځینو خبرو اعتراف ته نه مجبورولی نو دا به ئې هم نه وو منلي چي تر اوسه یوزر پنځه سوه اویا امریکایان وژل شوي، لکه چي په افغانستان کي په خپلو تلفاتو اعتراف نه کوي او خپل ولس ته دروغ وایي.

• هیڅ با ایمانه او غیرتي افغان به پردیو ته تسلیم نه شي، یا به ملیشه دښمن ته تسلیمېږي او یا کمونست چي نه ایمان لري او نه غیرت. افغانان په هر هغه چا لعنت وایي چي دښمن ته تسلیم شوی او پر خپل هېواد د پردیو سلطې او واکمنۍ ته غاړه ږدي، قرآن هغه کسان د کافرانو په ډله کي ګڼي چي د کافرانو تر واکمنۍ لاندي ژوند کوي، په دې راضي وي او غواړي چي نور هم د دوی په څېر دښمن ته تسلیم شي: قرآن فرمایي:

وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سواءً فَلا تَتَّخذُوا منهُمْ أَولِيَاءَ حَتى يهَاجِرُوا فى سبيلِ اللّه فَإِن تَوَلّوا فَخُذُوهُمْ وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْث وَجَدتُمُوهُمْ وَ لا تَتّخِذُوا مِنهُمْ وَلِيًّا وَ لا نَصِيراً * النساء: ۸۹

دا خوښوي چي تاسو هم داسي کافران شئ لکه دوی چي کافران شول، نو بیا به سره برابر شئ، نو تر هغه له دوی نه دوستان مه نیسئ چي د الله په لار کي هجرت وکړي، نو که ئې ډډه وکړه، نو وئې نیسئ او هر ځای چي ئې مومئ وئې وژنئ او مه له دوی نه کوم دوست نیسئ او مه کوم مرستندوی.

ګورئ چي قرآن داسي کسان منافقین ګڼي او مسلمانانو ته امر کوي چي تر هغه ئې خپل ملګري او دوستان مه ګڼئ.چي د کفر له سلطې نه راونه وځي او د کافرانو له ملګرتیا لاس وانه خلي، له دوی نه ځان وساتئ، د دوی هڅه دا ده چي تاسو هم د دوی په څېر شئ، تاسو هم له جهاد نه لاس واخلئ او دښمن ته تسلیم شئ، دوی باید د دښمن له ډلي څخه وګڼئ او په نیولو او وژلو ئې هیڅ صرفه مه کوئ او همغه څه ورسره وکړئ چي له دښمن سره ئې کوئ، هیڅ یو ئې مه خپل دوست ګڼئ او مه تري د ملګرتیا طمع کوئ.

• امریکایانو ته وایو: مورږ نن د واشنګټن د امپراطور په کالبوت کي د روم د امپراطور روح ګورو، نن ګورو چي له مظلومو مسلمانانو سره همغه څه کېږي چي دوه زره کاله مخکي د بش نیکونو له عیسی، یحیی او زکریا علیهم السلام او د

دوی له باایمانه ملګرو سره کول. تاسو چې نن د ګوانتانامو، ابوغریب، بګرام او کندهار په زندانونو کې په مظلومو افغانانو او عربانو کوم وحشیانه ظلمونه کوئ، ستاسو پلرونو له عیسی علیه السلام او د ده له حواریونو سره همداسي کړي وو، که هغه صلیب د دوی د زامنو د غاړو طوق شو چې پلرونو ئې د عیسی علیه السلام حواریون وربانديِ ځړول، په لاسونو او پښو ئې میخونه ورټکوهل او په اور کې ئې غورځول او اوس د دوی د کلیساوو په دیوالونو هغه د ظلم او وحشت تصویرونه انځور شوي او ستاسو د پلرونو بې رحمي او قساوت خلکو ته ورپه یادوی، همداسي به راتلونکي نسلونه د دې زندانونو په تصویرونو کې ستاسو وحشت او بې رحمي رایادوی، دا به راتلونکي تاریخ او نسلونو ته په میراث پاتې کېږي او د تل لپاره به ستاسو د زامنو د غاړو طوق وي. که دلته ستاسو راتګ دا ټول وحشت له ځان سره درلود، خو له دې پلوه ښه وو چې تاسو راغلئ او مورږ تاسو، ستاسو مذهب، ستاسو دیموکراسي او بشري حقوق په سترګو ولیدل، زمورږ ځینې کم عقلان، ستاسو د مذهب، دیموکراسۍ او بشري حقوقو په هکله غولېدلي وو او رنګین رنګین خوبونه ئې ورته لیدل، اوس په حقیقت پوه شول او تاسو ئې ښه وپېژندئ، په خپلو سترګو ئې ولیدل چې تاسو له ځان سره څه راوړل: د غلو او ملي خائنانو واکمني، رشوت، اداري فساد، د ماشومانو تښتونې، شراب، قمار، نڅا، هندي او غربي بربنډ فلمونه، مخدره مواد، ایډز، ځان وژنې، غلا، شوکي، بې امنیني، فقر، لوږه ... دا افغانانو ته ستاسو سوغاتونه وو، تاسو یوازي په وطن پلورونکو او ملي خائنانو، بې دینه او بداخلاقو او لاابالي ناانسانانو اعتماد کوئ، څوک چې خپل هېواد په څو ډالرو پلوري، هغه به ولې رشوت نه خوري او ولې به په ظلم، اداري فساد او اختلاس کې ترستونې نه وي غرق؟ یو شریف افغان ستاسو په څنګ کې نه لیدل کېږي، شریف او وطنپال افغانان خو یا تاسو تروریست ګڼئ، یا ئې وژنئ او یا ئې ګوانتانامو ته لېږئ.

- په دې هم پوه شئ چې ستاسو له نظره تروریستان د خپل ملت له نظره اتلان دي او ستاسو په ناولو لاسونو چې کوم افغانان، عربان او پاکستانیان وژل شوي، خلکو د دوی د یاد ژوندي ساتلو لپاره د دوی پر قبرونو زیارتونه جوړ کړي، او

هغوی ته د عیسی علیه السلام د حواریونو په سترګه ګوري.

• د ثور اتمه او له هغه نه راوروسته ټولې خونړۍ پېښې په حقیقت کې د اسلام او مجاهدینو په ضد د مسکو او واشنګټن د ګډې دسیسې نتایج وو، دوی او په دوی پورې تړلو ګاونډیو په ګډه د جبل السراج ائتلاف جوړ او د جګړو اور ئې بل کړ، د ثور اتمه د پرچمیانو کودتا وه، د جنرال نبي عظیمي او جنرال آصف دلاور تر مشرۍ لاندې، دا کودتا د جنرال دوستم د مټو په زور ترسره شوه، دا دوی وو چې نجیب ئې تېښتې ته اړ کړ او اقتدار ئې په لاس کې ونیو، غوښتل ئې کارمل راوړاندې کړي، خو د حزب اسلامي مجاهدین ئې مخې ته خنډ شول او د دوی کودتا شنډه شوه. د هغه چا عقل ته د هر باضمیره افغان ژړا راځي چې دا ورځ د مجاهدینو د بري د ورځې په نامه یادوی، دا خو د جهاد او مجاهدینو په ضد او د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه د مخنیوي لپاره د CIA او KGB د ګډې کودتا یوه کرغېړنه توره ورځ وه!! دا د ثور بله اوومه وه، هسې ئې نوم د ثور اتمه کړ!! که دا د جهاد د بري ورځ وی نو نن به د هغو امریکایانو تر فوځي واکمنۍ لاندې نه لمانځل کېده چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې له مسلمانانو سره په بل صلیبي جنګ کې بوخت دي!! امریکایان او روسان دې نړیوالو ته ووایي چې د ثور له اتمې وروسته ئې له دې ائتلاف سره څومره مالي او نظامي مرستې کړې او د څه لپاره؟ شل زره ملیارده افغانۍ ئې د څه لپاره شمالي ائتلاف ته چاپ کړې؟ هره ورځ ئې څو طیارې مهمات د څه لپاره بګرام او بیا تخار ته لېږل؟ د کولاب روسي اډه ئې ولې دې ائتلاف ته سپارلې وه؟ آیا دا ټول د دې لپاره نه وو چې په افغانستان کې د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیسي، مجاهدین بد نام کړي او په پای کې د افغانستان د اوسني دیموکراتیک اشغال لپاره لار آواره کړي؟ آیا د ۱۱ ستمبر نه مخکې مسکو او واشنګټن په دې نه وو سلا شوي چې د تاجکستان او ازبکستان له لارې او د ۱۷۰۰۰ روسي فوځونو په مرسته په ګډه پر افغانستان برید وکړي، تخار او مزار ونیسي او شمالي ائتلاف ته ئې وسپاري؟

• مجاهدین به إن شاء الله د جهاد د بري ورځ هغه مهال لمانځي چې ټول بهرني فوځونه د افغانستان له لوبشت لوبشت خاورې څخه ووځي، د پردیو او د پردیو د

بریښو سلطه پای ته ورسېږي، د افغان ولس د خوښې منتخب اسلامي حکومت جوړ شي، افغانان د خپل واك خاوندان شي او د اسلام شین بیرغ د هېواد په ګوټ ګوټ کې ورپېږي.

- افغانان دې مطمئن وي چې امریکایان به نه یوازې له افغانستان او عراق څخه وځي بلکې له پاکستان، ازبکستان، تاجکستان او عربي هېوادونو نه به هم خپلې اډې ورټولوي او بیا به إن شاء الله د شوروي په برخلیك اخته کېږي.

والله علی کل شئ قدیر

حزب اسلامي افغانستان

۸۴۱۲۱۸

بسم الله الرحمن الرحیم

بیان

د صلحې د کمیسیون د هغه اظهاراتو په هکله چې په اسلام آباد کې ئې کړي، لاندې وضاحتونه کوو:

۱. معلومه نه ده چې دا کمیسیون د چا لخوا ټاکل شوی، امریکایانو ټاکلی که د کابل چارواکو؟

۲. که د کابل چارواکو غوره کړی وي، دا چارواکي خو څه قدرت او اختیار نه لري، د دوی وضعیت خو داسې دی چې هره ورځ امریکایانو ته سوال کوي چې له خپلو نظامي عملیاتو نه مورِ خبروي تر څو بې ګناه خلك ونه وژل شي، خو امریکایان نه دومره اهمیت ورکوي او نه وربانديِ اعتماد کوي او نه دا ضرورت احساسوي چې دوی خبر کړي، په کومه ورځ چې کمیسیون په اسلام آباد کې کانفرانس درلود امریکایانو د لغمان په علیشنګ باندې لویه وحشیانه حمله وکړه، کلي ئې بمبارد کړل او په لسهاوو مظلوم او بې وزلي کلیوال ئې په وینو کې ورغړول.

۳. که امریکایانو لږ لی وي نو د دوی ویاند خو د کمیسیون د مشر خبره تکذیب کړه، هغوی خو کرزی دې ته اړ کړ چې څه کسان به د لویې جرګې د غړو په نامه راغونډوي او دا فیصله به وربانديِ امضا کوې چې امریکا دې په افغانستان کې دائمي نظامي اډې جوړې کړي!!

۴. د جګړې اصلي لامل خو د بهرنیو فوځونو حضور او د افغانستان اشغال دی، آیا بهرني فوځونه وتلو ته تیار دي؟ آیا کمیسیون ته په دې هکله د څه ویلو او کومې فیصلې کولو صلاحیت ورکړی شوی؟ که دا صلاحیت نه لري نو کمیسیون له

مجاهدینو سره په څه باندې خبرې کوې؟

۵. د کمیسیون لخوا دا خبره شوې چې مجاهدین به اساسي قانون منې!! دا اساسي قانون خو د امریکایانو اساسي قانون دی، د یوې امریکائي جرګې لخوا جوړ شوی، د هېواد د اشغال په دوران کې جوړ شوی، دا خو د کوم منتخب پارلمان لخوا نه دی جوړ شوی، د آزادۍ او خپلواکۍ په وخت کې د ولس د منتخبو استاځو لخوا نه دی تصویب شوی، مجاهدین به څنګه د پردیو د تسلط په وخت کې جوړ شوی اساسي قانون منې، دا قانون خو په کابل کې ناست کسان هم نه منې، کمیسیون دې ووایي چې د دغه امریکائي قانون کومه برخه عملي شوې؟ آیا په کابل کې موجود فساد، بې دیني، فحشاء، بربنډ هندي او غربي فلونه، شراب، قمار، نڅا، بې امنیتي، شوکي، اداري فساد، اختلاس، د خلکو په سر، مال او عزت تېری، د ماشومانو تښتونې، د مخدره موادو تجارت، دا د دې اساسي قانون مطابق روان دي که په خلاف ئې؟ که د روغې جوړې معنا دا وي چې مجاهدین به د امریکایانو له تېري نه بیا د بن تر امریکائي جرګې او د کابل تر جرګو او د هغوی تر پرېکړو پورې او بیا اوس چې په کابل کې څه روان دي دا ټول به منې، نو دا خو یوازې هغه څوک منلی شي چې نه ایمان لري او نه غیرت، هیڅ با ایمانه افغان دا حالت نه شي منلی او دا خو یوازې په هغه صورت کې ممکن دی چې اشغالګران په اوضاع مسلط شي، مقاومت وځپي او ټول افغانان دوی ته تسلیم شي!! خو تاسو له امریکایانو نه پوښتنه وکړئ چې دا هیله ئې شته که نه؟ په تېرو درې نیمو کلونو کې خو دوی مقاومت ونه شو ځپلی، حتی د ورځ په ورځ پیاوړې کېدو مخه ئې ونه شوی نیولی، نن چې پردوی کوم بریدونه کېږي او نن چې دوی هره ورځ کوم تلفات ګوري ، په تېره موده کې سابقه نه لري، چې مخکې مجاهدین تسلیم نه شول اوس به څنګه تسلیمېږي؟

۶. ترڅو چې بهرني فوځونه په افغانستان کې وي، نه امنیت راتلی شي، نه افغانان د خپلې خوښې حکومت جوړولی شي، نه د ملت او هېواد مدافع ملي فوځ او پولیس درلودی شي او نه یو اسلامي اساسي قانون جوړولی شي، فوځ او پولیس به ئې د اشغالګرانو لاس پوڅي او د پردیو په خدمت کې وي او د خپل ولس

په ضد به جنګول کېږي، راډیو او ټلویزیون به ئې اخلاقي فساد خوروي او د دین او مذهب جړې به قطع کوي، اقتدار به د مفسدینو او ملي خائنانو په لاس کي وي او هر شریف او وطنپال افغان به تروریست او د صلحې او امنیت دښمن ګڼل کېږي.

۷. مورږ دغه کمیسیون ته هم او ټولو افغانانو ته هم بلنه ورکوو چې د امریکایانو او انګریزانو له ملګرتیا نه لاس واخلي او له خپل دین او وطن نه دفاع وکړي.

والسلام علی من اتبع الهدی و جاهد في سبیل الله

حزب اسلامي افغانستان

۸۴۱۲۱۲۱

بسم الله الرحمن الرحیم

بیان

وَ لَئن قُتِلتُمْ فی سبیل اللّٰہِ أوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَۃٌ مِّنَ اللّٰہِ وَ رَحْمَۃٌ خَیرٌ مِّمّا یجْمَعُونَ * آل عمران ۱۵۷

گرانو محصلینو !

دین پالونکو افغانانو!

د اسلام زړه ورو سپاهیانو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

پر قرآن ستاسو غیرت د نړۍ د ټولو مسلمانانو سر لوړ کړ، په ټول امت کې ئې نوې جذبه راژوندۍ کړه، په ربښتیا چې ستاسو په رګونو کې د شهیدانو او غازیانو وینې او ستاسو د زړه ورو او مجاهدو پلرونو احساسات او جذبات څپې وهي، تاسو نړیوالو ته وښوده چې د خپل دین، ایمان او وطن لپاره د خپل سر او وینو قرباني کولو ته تیار یئ، ستاسو د شهیدانو هره قطره وینه د دین په تله کې هومره وزن لري چې غرونه ورسره نه شي برابریدی، ستاسو د زخمیانو هر په وینو سور وښته د زرهاوو هغو تش په نامه مسلمانانو او د دوی د ټول عمر تر هغه عبادت نه ډېر ډېر غوره دی چې د دښمن تروا کمنۍ او سلطې لاندې ئې کوي، ځان مسلمان ګڼې خو په داسې حال کې ئې هم وینه په جوش نه راځي او غیرت ئې نه خوځي چې قرآن ته سپکاوی شوی، د ده هېواد اشغال شوی، د ده په هېواد کې د پردیو بیرغونه رپېږي، هره ورځ په لسهاوو افغانان وژل کېږي او د لسهاوو افغانانو کورونه لټول کېږي او په عزت ئې تېری کېږي. دین پلورونکي سرکاري مفتیان او د انګریزانو مزدور مبلغین په خپلو کرغیړنو تبلیغاتو سره ستاسو د قربانیو ستر قدر او لوړ ارزښت نه شي راکمولی، څوك چې پر قرآن د غیرت په ځای خلکو ته د سکوت او د دښمن په وړاندې د سرټیټولو بلنه ورکوي او د منبر په سر وایي چې د

دغو مظاهرو تر شا د دښمن لاس دی!! دا ډېر ذلیل او سپك ناانسانان دي، د پردیو نوکري له پلار نیکه نه ورته په میراث پاتې ده. خلك له دوی نه پوښتنه کوي چې کوم دښمنان د دغو مظاهرو تر شا دي؟ دښمنان خو اوس پر کابل حکومت کوي، دښمنان خو تاسو ته ډالر درکوي، تاسو ورته سرکاري فتواګانې صادروئ او تبلیغات ورته کوئ، هغه قرآن ته سپکاوی کوي او ته د دې په ځای چې امریکا وغندې یا د مظاهره کونکو ظالم او بې رحمه قاتلان محکوم کړې، برعکس مظاهره کوونکي ملامتوې، تا ته د دفتر میز او چوکۍ اهمیت لري خو د افغانانو وینې اهمیت نه لري!! دښمن خو دا دی ستا پولیس او فوځ د ولس په ضد جنګوي، په بې وزلو مظاهره کوونکو مشینګنې چلوي، اوس خو هم روس او هم امریکا او په دوی پورې تړلې ملکونه د کابل د موجوده نظام ترشا ولاړ دي او هم پاکستان او ایران، د پاکستان قنسلګري ته اور واچولی شو او ایران خو حتی د ګوانتانامو د پېښې په هکله څه غبرګون هم ونه ښودو، نو د مظاهرو تر شا د افغان ولس د ایمان او عقیدې پرته د چا لاس دی؟

دښمن غلط شوی چې ګومان کوي افغان ځوانان به په خپل دام کي واچوي، د دین او اخلاق ضد تبلیغاتي هلو ځلو په نتیجه کي به له ځوانانو نه د دوی دین او ایمان واخلي، د دوی غیرت به ختم کړي او د دښمن غلامۍ ته به ئې چمتو کړي، دښمن ټول ځوانان په هغو څو ناانسانانو قیاسوي چې د دښمن په لومو کي پرېوتي، خپل دیني او ملي هویت ئې له لاسه ورکړي او خپل هر څه ئې د پردیو په پښو کي غورځولي.

زما ورونو!

په ګوانتانامو کي د قرآن د بې حرمتۍ خبره د دې لپاره د نیوزویك په مجلې کي خپره شوې چې امریکائې چارواکي د متعصبو مسیحیانو او یهودانو لازیات ملا تړ او تائید ترلاسه کړي، که نه نو د اسلامي مقدساتو د سپکاوي دا سلسله له هماغه لومړیو ورځو نه د بګرام، کندهار او ګوانتانامو په زندانونو کي پیل شوې او تراوسه ئې لړۍ روانه ده، بش د جنګ په پیل کي وویل چې دا بل صلیبي جنګ دی، کولن پاول د امریکا مخکښې خارجه وزیر وویل: ما پرویز مشرف ته په ټلفون

کي وویل: په ۴۸ ساعتونو کي به ځواب راکوې چي په صلیبي جنګ کي زموږ خوا ته ودریږي که نه؟ او هغه د دې نېټې تر پوره کېدو د مخه د ملګرتیا اطمئنان راکړ!! د ابوغریب، بګرام او ګوانتانامو له بندیانو سره د هغه وحشیانه او سپك چلند عکسونه هم د دغه مقصد لپاره د امریکا له انتخاباتو نه لږ مخکې مطبوعاتو ته وایستل شول او اوس د قرآن د سپکاوي خبره هم په دغه موخه د نیوز ویك لخوا خپره شوې. دا د مسلمانانو د نبض معلومولو یوه هڅه هم ده، که نن او د داسي لوېې پېښې په اړه د نړۍ مسلمانان څه عکس العمل ونه ښیي، معلومه نه ده چي د واشنګټن کاو باى واکمنان چي د اسلام او مسلمانانو په ضد خطرناك او شوم عزایم په سر کي لري، څومره نورو ناولو کارونو ته به لاس اچوي او څومره نورې فتنې به راولاړوي، دوی د افغانستان او عراق په نیولو اکتفا نه کوي، نور شیطاني پلانونه هم لري.

موږ له ټولې اسلامي نړۍ او ټول امت نه غواړو چي له خپلو مقدساتو نه دفاع ته ملاوتړي، که څوك نور هیڅ نه شي کولی او د کوم مؤثر کار کولو همت او جرأت ونه لري، لږ تر لږه د مظاهراتو په ترڅ کي دې دا سپکاوی وغندي. له ځینو هېوادونو نه زموږ انتظار دا وو چي تر نورو به شا ته نه پاتې کېږي او له قرآن نه د دفاع لپاره به هغوی هم له ټول امت سره خپل غبرګون یوځای کوي، خو متأسفانه هلته نه رسمي اعتراض ګورو او نه ولسي عکس العمل، موږ ګومان کاوو چي پر افغانستان او عراق باندې د حملې په اړه به له امریکایانو سره د دوی ملګرتیا یوازې سیاسي وجوهات ولري، خو اوس چي ګورو پر قرآن باندې د امریکایانو تېري ته هم کوم غبرګون ننبیي، له دې نه نور څه معلومېږي. د بامیان او پنجشیر له خلکو نه هم زموږ انتظار دا نه وو چي له قرآن نه د دفاع په کار کي به له نور افغان ولس سره نه یوځای کېږي او د مظاهراتو په ترڅ کي به دا سپکاوی نه محکوموي!! که مخکې تاسو له امریکایانو او انګریزانو سره خپله ملګرتیا په دې توجیه کوله چي طالب زموږ دښمن دی!! اوس خو د طالب خبره نه ده، اوس خو له قرآن نه د دفاع خبره ده!!

په جلال آباد، خوګیانیو، وردګ میدان، ګردیز او غزني کي د پولیسانو او

فوځیانو له لورې په غیرمسلح مظاهره کوونکو ډزې او د پنځلسو افغانانو مظلومانه شهادت او تر سلو نه د زیاتو افغانانو په وینو کې رغړولو دا خبره ثابته کړه چې د امریکایانو او انګریزانو په ناولو لاسونو روزل شوی فوځ او پولیس په اصل کې د افغانانو په ضد د جنګولو لپاره روزل شوي، مهار او قومنده ئې د امریکایانو په لاس کې ده، په هرځای کې به ئې د افغان ولس په ضد جنګوي، مورږ تراوسه مجاهدینو ته ویل چې خپله ټوله توجه یرغلګرو ځواکونو ته واړوئ او د دوی له افغاني مزدورانو سره ځان مه مصروفوئ، خو دغو پېښو وښوده چې دوی تر بهرنیو دښمنانو هم زیات خطرناك دي. تاسو ولیدو چې د کابل چارواکو د یو سل پنځلسو کسانو د وژل کېدو او زخمي کېدو په هکله ویل: په افغانستان کې اوس دیموکراسي ده!! په داسي حال کې چې په مظاهرو کې د امریکا بیرغونه سوځېدل، د بش مجسمو ته اور اچول کېدو، د امریکا په ضد شعارونه ورکول کېدل، خو دوی ویل: دا مظاهرې د امریکا په ضد نه دي!! له دوی سره یوازي دا غم وو چې امریکا او امریکائي دیمکراسي بدنامه نه شي!!

زما وروڼو!

إن شاء الله ستاسو د شهیدانو او زخمیانو وینې به نه ضایع کېږي، ستاسو مجاهد وروڼه به له دښمن نه دا انتقام اخلي، امریکا له یونیم ملیارد مسلمانانو سره د جنګ ملا تړلې، د دوی جنګ له خدای او د خدای له ټولو مظلومو بندګانو سره دی، دوی د انسانیت دښمنان دي، دوی د اخلاق دښمنان دي، دوی له هر شریف او آزاد ملت او هر شریف او آزادي غوښتونکي انسان سره جنګېږي، د دې جنګ پایله د دوی له ماتې او زوال نه پرته بل څه نه شي کېدی.

والله عزیز ذوانتقام.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

۱۳۸۴۱۲۱۲۳

بسم الله الرحمن الرحیم

بیان

د سپینې مانۍ د وروستۍ ګډې اعلامیې او امضا شوې معاهدې په هکله زمونږ او د ټول افغان ولس دریځ دا دی:

- مونږ دا معاهده په کلکه محکوموو او هغه د ګندمك د معاهدې په څېر یو ستر ملي خیانت او د افغانستان د استقلال او خپلواکۍ په ضد ګڼو.
- دا هماغه معاهده ده چې ببرك کارمل له بریژنف سره امضاء کړې وه.
- دغې معاهدې وښوده چې پر افغانستان باندې د امریکا یرغل د دې هېواد د دائمي اشغال لپاره وو نه د القاعدې د ختمولو او د طالبانو د حکومت د نسکورولو لپاره. د طالبانو د حکومت له نسکورېدو نه درې نیم کاله تېر شوي او القاعده اوس د افغانستان په ځای په عراق کي جنګېږي خو امریکا بیا هم په افغانستان کي دائمي اډې غواړي.
- په کرزي باندې دا معاهده امضا کول چې بګرام به د اوږدې مودې لپاره د امریکایانو په واك کي وي، بندي خاني به لري، بندیان به په خپله ساتي او د کابل چارواکو ته به ئې نه سپاري، د دوی فوځ به د عملیاتو په اړه پوره استقلال لري، د کابل د چارواکو په وړاندې به هیڅ مسئولیت نه لري، د خپلو قومندانانو تر امر لاندې به عمل کوي، ..... د دې معاهدې معنا له دې پرته بل څه نه شي کېدی چې امریکایان غواړي په خپله مخامخ پر افغانستان حکومت وکړي، په خپلو افغاني مزدورانو هم باور نه لري او د دوی له لارې په دې هېواد حکومت کول کافي نه ګڼي.
- مونږ تل ویل چې امریکائي اشغالګران به هیڅکله په خپله خوښه نه وځي، په زور به ایستل کېږي، د افغانانو مقاومت به ئې وتلو ته اړ کوي، که نه نو هغوی د

تل لپاره دلته د پاتې کېدو او د دائمي اډو جوړولو اراده لري. له امریکا سره له اوږد مهاله ستراتیژیکي ملګرتیا نه د کابل د امریکائي حکومت د غوښتنې معنا همدا وه، دوی ته ویل شوي وو چې امریکا ته له سفر نه مخکې باید داسې اظهارات وکړئ چې وښیي دا د افغانانو غوښتنه ده نه د امریکایانو!!

- په معاهدې کې امریکایانو ته د لازیاتې آزادۍ ورکولو خبره شوې، افغانان پوښتنه کوي چې امریکائي فوځیان تر مخکې څومره زیاته آزادي غواړي؟ تر اوسه ئې څه کم وو؟ څه او چا ئې مخه نیوله؟ موږ خو د دوی له مخکنۍ خپل سرۍ نه پوزې ته رارسېدلي وو، اوس او له لازیاتې آزادۍ ورکولو وروسته به دوی له افغانانو سره څه کوي؟!
- امریکایان به إن شاء الله دا ارمان له ځان سره خاورو ته یوسي چې د تل لپاره به افغانستان د دوی ترواک او سلطې لاندې وي، بګرام به ئې دائمي اډه وي او حکومت به د دوی لاس پوڅی. دائمي اډه یعني دائمي جنګ او د تل لپاره له افغانستان نه د خپلو مړو تابوتونه انتقالول.
- په اعلامیه کې ویل شوي: بندیان به د امریکایانو په واک کې وي، دا ځکه چې افغان حکومت د دې اهلیت او توان نه لري چې بندیان وساتي او دا د کرزي د هغو خبرو ځواب وو چې ویل ئې: موږ اوس خپلواک یو، منتخب حکومت لرو، بندیان ساتلی شو، باید ټول بندیان موږ ته وسپارل شي!! خو غلامانو ته د بادارانو ځواب تل همدغسې وي!! تل ورته وایي: ته په خپله ځان نه شې ساتلی، زما ترسیوري لاندې به ژوند کوې، له غلامانو سره دا نه ښایي چې د آزادۍ او خپلواکۍ خبره وکړي، تل به د آقا او بادار دا احسان منې چې دی ئې د غلام په حیث قبول کړي او تر خپل سیوري لاندې ئې ساتي!!

حزب اسلامي افغانستان
۸۴۱۳۱۲

بسم الله الرحمن الرحیم

بیان

موضع ما و فرد فرد ملت مؤمن افغان در رابطه به اعلامیه اخیر قصر سفید و معاهده همکاریهای طویل المدت ستراتیژیك میان امریکا و افغانستان چنین است:

- ما این معاهده ننگین را به شدت محکوم می کنیم، آنرا چون معاهده گندمك خیانت بزرگ ملي می شماریم، و منافي استقلال و آزادی کشور خود می خوانیم.
- از نظر هر افغان غیور و آزادیخواه این معاهده شرم آور چون معاهده ایست که ببرك کارمل با بریژنف امضاء کرده بود.
- این معاهده نشان داد که تجاوز امریکا بر افغانستان برای اشغال دائمی کشور ما بود نه برای نابودی القاعده و سرنگونی رژیم طالبان. در حالیکه از سقوط حکومت طالبان بیش از سه ونیم سال می گذرد، و القاعده از مدتها قبل افغانستان را ترك گفته و اکنون در عراق می جنگد، ولی امریکا با وجود آن می خواهد پایگاهای دائمی در افغانستان داشته باشد.
- افغانها می پرسند: چرا کرزی را وادار ساختند تا معاهده ای را امضاء کند که به حکم آن باید امریکائي ها برای مدت طولانی در افغانستان حضور نظامي داشته، بگرام پایگاه دائمی آنان باشد، در داخل کشور ما زندانها داشته باشند، حق دستگیری هر کسی را داشته، زندانیان افغان را در زندانهای خود نگهدارند، از سپردن آنان به حکام اداره کابل خودداری ورزند، نیروهای مسلح شان با دست باز و با آزادی و استقلال کامل عمل کنند، هیچ مسئولیتی در برابر حکمرانان نامنهاد اداره کابل نداشته و تحت فرمان مستقیم افسران امریکائي خود به

عملیات می پردازند ، آیا معنای چنین معاهده ای غیر از این چیزی دیگریست که امریکائیها می خواهند خود و مستقیماً بر افغانستان حکومت کنند ، بر مزدوران خود نیز اعتماد ندارند و حکومت از طریق آنانرا کافي نمی شمارند ؟!!

ما همواره گفته ایم که اشغالگران امریکائي هرگز به طیب خاطر کشور ما را ترك نخواهند گفت، باید به زور اخراج شوند ، باید مقاومت افغانان آزادیخواه آنانرا به خروج از افغانستان وادار سازند ، در غیر آن اشغالگران می خواهند همواره برکشور ما حاکم بوده و پایگاههای دائمی در افغانستان تأسیس کنند. مطالبه اداره امریکائي کابل از قصر سفید مبنی بر همکاریهای درازمدت ستراتیژیك امریکا با افغانستان تعبیری دیگر جز اشغال دائمی کشور ما ندارد ، طرح تأسیس پایگاه نظامي در افغانستان نخست از سوی هیئت سناتور های امریکائي عنوان شد ، سپس وزیر دفاع امریکا در سفرش به کابل تکرار کرد ، به حکام اداره کابل هدایت داده شد تا آنرا به عنوان مطالبه افغانها از ایالات متحده امریکا مطرح نموده پیشنهاد اعضای لویه جرگه وانمود کنند و در دیدار با جورج بش به عنوان مطالبه این جرگه و خواست افغانها پیشنهاد گردد.

- در معاهده تذکر رفته که لازم است نیروهای امریکائي از آزادي عمل بیشتر برخوردار باشد!! افغانها می پرسند: معنای آزادي عمل بیشتر چیست؟ مگر تا حال محدودیتهائی در برابر عملیات خودسرانه و بی مهار آنان وجود داشت؟ چه و کی جلو شانرا می گرفت؟ افغانها که از خودکامگی ها و خودسري های گذشته آنان به ستوه آمده بودند پس از امضای این معاهده و اعطای آزادی عمل بییشتر به نیروهای بدمست امریکائي چه نتائج دلخراشی تحویل خواهد داد؟ با افغانهای مظلوم چه خواهد کرد؟ چه تعداد قریه های دیگری با خاك یکسان خواهد شد؟ و چه تعداد دیگر افغانها به خاك و خون کشانده خواهند شد ؟
- نیروهای امریکائي این آرمان را إن شاء الله به گور خواهند برد ، که افغانستان در اشغال دایمی آنان بوده، بگرام پایگاه همیشه گی آنان و حکومت کابل همواره دست نشانده و غلام شان باشد. تلاش برای اشغال دایمی افغانستان نتیجه دیگری جز جنگ دوامدار و انتقال اجساد کشته های بیشتر از این کشور برای امریکا

نخواهد داشت.

• در اعلامیه تذکر رفته که زندانیان افغان چون گذشته در اختیار امریکائیها و در زندانهای تحت نظارت شان نگهداری خواهند شد، زیرا حکومت کابل تا هنوز کفایت و توان لازم نگهداری آنانرا کسب نکرده است!! و این پاسخی بود به مطالبه کرزی که جسارت کرده بود قبل از سفر به امریکا از طریق کنفرانسهای مطبوعاتی اش به امریکائیها بگوید: لازم است تمامی زندانیان افغان به حکومت کابل سپرده شوند، چون توان و کفایت نگهداری آنان را کسب کرده است!! آری؛ پاسخ بادار به غلامش همواره چنین است، باید همواره به او گوش زد کند که قادر به دفاع از خود نیستی، به حمایتم نیازمندی، باید زیر بال حمایه ام بسر بری، با هیچ غلامی نمی سزد که حرفی از آزادی و استقلال یه زبان آرد، همواره باید ممنون احسان آقا باشد که او را چون غلام پذیرفته و زیر بال حمایه اش قرار داده است!!

حزب اسلامي افغانستان

۸۴۱۳۱۶

بسم الله الرحمن الرحیم

زمونږ ملت او امریکائي انتخابات!!

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد:

ګرانو هېوادوالو!

خدای پالونکو افغانانو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د راتلونکو پارلماني انتخاباتو په هکله هر هغه مسلمان او پر خپل وطن مین افغان پوښتنې کوي چې د هېواد د آزادۍ لپاره د مقاومت تر څنګ په نورو لارو چارو هم غور کوي او غواړي په هر محاذ کې د دښمن مقابله وکړي او دسیسې ئې شنډې کړي، دوی غواړي پوه شي چې په پارلماني انتخاباتو کې کوم دریځ غوره کول د اسلام او هېواد په ګټه دی، په دې کې برخه نه اخیستل ګټور دي او که برخه اخیستل؟ که برخه اخلي نو چا ته رأیه ورکړي، د کوم کاندید او د کومو انتخاباتي شعارونو ملاتړ وکړي؟ د دوی په ځواب کې زمونږ عرایض دا دي:

- د افغانستان اوسنی حالت همغسي دی لکه د شوروي ځواکونو د اشغال په وخت کې، زمونږ هېواد د پرون په څېر د اشغالګرو ځواکونو په واک کې دی، پردي ورباندې حکومت کوي، امریکایانو د خپلې خوښې کرغېړنه او خونړۍ نظامي دیموکراسي پرې مسلطه کړې، د افغانانو د غولولو لپاره ئې داسې افغاني څېرې صحنې ته راایستلې چې په ظاهر کې افغانان برېښي خو په اصل کې د امریکایانو مامورین دي، د امریکا د تابعیت کارتونه لري او د امریکا د ګټو لپاره کار کوي، وزیران افغاني امریکایان دي خو د وزارتونو واک د امریکائي مشاورینو په لاس کې دی. اوس غواړي خپل نظامي حضور او د افغانستان دائمي اشغال توجیه کړي، نړیوالو ته وښیي چې افغانان د دوی په حضور اعتراض نه لري بلکې د دیموکراسۍ راوستو لپاره د دوی شتون ضروري او مفید ګڼي، که داسې نه وای نو خپله وسله به

ئې دښمن ته نه سپارله!! او د دوی د جازونو تر وزر لاندې به ئې په انتخاباتو کې برخه نه اخیستله!! په دې حالت کې د اسلام حکم او د هېواد د آزادۍ یوازینۍ لار دا ده چې افغانان یو ځل بیا جهاد ته ملا وتړي او اشغالګران له خپل هېواد نه وتلو ته اړ کړي، باید په دې پوه وو چې آزادي او خپلواکي د انتخاباتو له لارې نه بلکې د جهاد له لارې ترلاسه کولی شو.

- انتخابات هسې د نورو غولوونکو لوبو په څېر یوه خندوونکې ډرامه ده، په دې سره امریکایان غواړي خپل نظامي حضور او خپل لاس پوڅي حکومت ته مشروعیت ورکړي، د اشغال په حالت کې انتخابات له دې پرته بله معنی نه لري چې د پردیو د متو، وسلو او پیسو په زور مسلطې شوې څېرې به د ولس د نمایندګانو په نامه پارلمان ته لار مومي او د امریکایانو د خوښې کابینې ته به رأیه ورکوي.
- دوی په خپله وایي چې د عادلانه انتخاباتو لپاره باید مسلح ډلې بې وسلې شي، دا ځکه چې وسله والې ډلې د انتخاباتو پر نتایجو منفي اغېز کوي او پارلمان ته د دوی د راتلو سبب کېږي!! که دا خبره سمه وي نو د امریکائي مسلح ځواکونو شتون به ولې انتخابات تر خپل اغېز لاندې نه راولي، په داسي حال کې چې دا ځواکونه مخالفین نیسي، عام ولس په وسلو او بمبارېو وېروي او بې ضمیره ناانسانان په پیسو اخلي، د چا په لاس کې چې هم وسله وي، هم پیسه وي، هم اخبارونه، مجلې، راډیوګانې او تلویزیونونه وي، هم زندانونه، هم هوایي میدانونه وي، هم خلك نیولی او وژلی شي او هم ئې په پیسو اخیستلی شي، معلومه ده چې د داسي اشغالګرو ځواکونو تر وزر لاندې انتخابات به څنګه او نتیجه به ئې څه وي؟!
- دې حقیقت ته په پام سره باید ووایو: که په کومې سیمې کې ستاسو مقاطعه دا امریکائي ډرامه شنډولی شي نو حتماً دا کار وکړئ، خو که وضعیت داسي نه وي چې عمومي مقاطعه اعمال شي او رأی اچونه په هر صورت کې ترسره کېږي نو بیا په کار ده چې کاندیدان په لاندې ډلو ووېشئ:

۱. هغه چې د روسانو ملګرتیا ئې کړې او د خپل ولس په ضد د شوروي افسرانو تر قومندې لاندې جنګېدلي او اوس هم په سیاسي او فکري لحاظ په مسکو پورې تړلي دي.

۲. هغه چې کمونستان نه وو خو له روسانو او کمونستانو سره ملګري شول او د هغوی د ګټو لپاره ئې ائتلافي جبهه جوړه کړه او د پردیو په اشاره ئې په هېواد کې د نوې جګړې اور بل کړ.

۳. هغه چې هم له روسانو سره ملګري شول او هم له امریکایانو سره، پرون د مسکو په ګټه جنګېدل او نن د واشنګټن په ګټه.

۴. هغه غرب پالونکي لاابالي عناصر چې نه دین او مذهب لري او نه اخلاق او شرافت، په اخلاقي فساد کې ترستونې غرق دي او کمال ئې دا دی چې د جهاد په دوران کې غرب ته وتښتېدل، خپل ملي هویت ئې له لاسه ورکړ او له کاباره ئې افکارو او اخلاقو سره هغه وخت هېواد ته راستانه شول چې امریکایانو زمونږ هېواد اشغال کړ او اوس په دې ټینګار کوي چې زمونږ په هېواد کې د امنیت د تأمین لپاره د دغو اشغالګرو ځواکونو نظامي حضور تر اوږدې مودې ضروري دی!!

۵. هغه چې منافقین دي، دین په دنیا خرڅوي، ځان ته مسلمان وایي خو د اسلام په ضد له هر دښمن سره لاس یو کوي او خطر ئې اسلام او مسلمانانو ته تر هر بهرني دښمن هم زیات دی.

۶. هغه چې د افغانستان د تجزیې لپاره هڅه کوي، قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي، په هغو ګاونډیو هېوادونو پورې تړلي دي چې خپلې ګټې د افغانستان په ورانولو او د افغانانو په وېشلو کې لټوي.

دغو شپږو ډلو او په دوی پورې تړلو کاندیانو ته د رأی ورکولو مخنیوی وکړئ، په انتخاباتو کې د دوی ناکامي په اصل کې د دښمنانو د توطئو شنډول دي، د دوی د ناکامولو لپاره باید مناسب اقدام وکړئ، خلکو ته دا کرغېړنې څېړې افشاء کړئ او دې ته ئې چمتو کړئ چې یوازې د هغه چا مرسته وکړي چې مسلمان وي، د هېواد په آزادۍ، خپلواکۍ او یووالي باور لري او له هېواد نه د ټولو بهرنیو ځواکونو د عاجل او بلاقید و شرط وتلو حامي وي.

هر با ایمانه افغان د خپل ایمان په رڼا کې پوهېږي چې په دې حساسو ظروفو او شرایطو کې د ده ایمان څه حکم کوي او د ده اسلامي مسئولیت څه دی، د چا په

ملګرتیا او ملاتړ مکلف دی او د چا له ملګرتیا منع شوی، پیغمبر علیه السلام فرمایي:

من مشي مع ظالم ليعينه وهو يعلم أنه ظالم فقد خرج من الإسلام:

څوك چې له یوه ظالم سره په دې خاطر درومي چې د هغه ملاتړ او مرسته وکړي، په داسي حال کي چې پوهېږي هغه ظالم دی، یقیناً چې له اسلام نه ووت.

زه خپل مؤمن او مجاهد ولس ته اطمئنان ورکوم چې إن شاء الله خیرالماکرین خدای به د اشغالګرانو ټولې توطئې شنډوي، زمونږ له هېواده به ئې وتلو ته هرو مرو اړ کوي، د دوی ناولې او خونړۍ دیموکراسي به د کمونستی رژیم په څېر نسکورېږي او په آزاد او خپلواك افغانستان کي به ستاسو د خوښي اسلامي نظام رائي، د دغه مقدس آرمان د تحقق لپاره به هر غیرتي او باایمانه افغان د خپل ژوند تر وروستۍ سلګۍ او د خپل شاجور تر وروستۍ مرمۍ جهاد کوي. والله علی کل شئ قدیر

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

۸۴۱۵۱۱

بسم الله الرحمن الرحیم

انتخابات او نتائج ئې

د امریکا حکومت غواړي د دوی د فوځونو تر واکمنۍ لاندي په افغانستان کي انتخابات ترسره شي، د انتخاباتو وخت، څرنګوالی، ضوابط او مقررات ئې دوی ټاکلي، مصارف ئې دوی ورکوي، هم د انتخاباتو کمیسیون ته او هم د خپلې خوښې کاندیدانو ته، او امنیت ئې دوی تأمینوي، طبیعي ده چې د دې انتخاباتو نتائج به هم هغسي وي چې امریکا ئې غواړي، که داسي نه وي او امریکایان احساس کړي چې نتائج به ئې د دوی د پلان او غوښتنو خلاف او د دوی د مخالفینو په ګټه وي نو انتخابات به په یوې او بلې بهانې ځنډوي او هغه وخت او شرایطو ته به ئې معطله کوي چې د دوی د خوښې نتایج پرې مرتب شي. اوس دوی د ستمبر اتلسمه د پارلماني انتخاباتو لپاره غوره کړې او دا د ستمبر د یولسمې نه یوه اونۍ وروسته ده، د دې میاشتې او دې نیټې انتخاب هم خاص مطلب افاده کوي، په یولسم ستمبر د نیویارك او واشنګټن ستره او تاریخي پېښه شوې وه، دا دی په همغه میاشت او له هغې نیټې یوه اونۍ وروسته د دوی د فوځونو تروا کمنۍ او د دوی د جازونو تر وزر لاندي په افغانستان کي د دوی د خوښې انتخابات ترسره کېږي!!

انتخابات به په خپل وخت وشي که به بیا هم وځنډېږي؟ او نتائج به ئې همغسي وي چې امریکا ئې غواړي که بل څه؟ په دې هکله څه لیکلو ته ضرورت نشته، څو ورځي وروسته به هر څوك د دې خبرو په حقیقت پوه شي، په دې هکله هم ډېر څه ویل شوي چې د بهرنیو ځواکونو په شته والی کي هر انتخابات، که دا د جمهوري ریاست انتخابات وي او که پارلماني انتخابات، له یوې غولوونکي

ډرامې پرته بل څه نه شي کېدی، انتخابات په هغه هېواد کې ګټور وي چې د خپل واک خاوند وي، پردې وربانديي حکومت نه کوي، بهرني ځواکونه د دوی په کورنیو چارو کې د مداخلې توان ونه لري، د ولس د سیاسي شعور سطحه اوچته او په ټولنې کې منظم، ځواکمن او هېواد شموله سیاسي احزاب وي. د افغانستان په اوسنیو شرایطو کې د دې انتخاباتو پایلې له دې پرته بل څه نه شي کېدی چې د اشغالګرو ځواکونو ترڅنګ، زمونږ د بدو او غرضي ګاونډیو د خوښې څېرې صحنې ته راووځي، پارلمان ته لار ومومي او په راتلونکي حکومت کې په زړه پورې برخه ترلاسه کړي، راتلونکی حکومت به هم د هغو هېوادونو د خوښې حکومت وي چې په بن کې ئې د حکومت وزارتونه په خپلو کې ووېشل او په هر یوه پورې مربوطې ډلې ته مناسبه برخه ورکړی شوه، هلته د یوه پټ توافق له مخې وزارتونه ووېشل شول او اوس به هر یو د هغه مصرف متناسب برخه ترلاسه کوي چې په انتخاباتو ئې کوي او د خپلو بړیڅو په انتخاباتي کمپاین ئې لګوي. دا خبره به یوازې له بې خبرو خلکو پټه وي چې د کمونستانو او شورای نظار انتخاباتي مصارف به کوم هېواد ورکوي، د شیعه او تاجک کاندیدانو مصارف به کوم هېواد، د نشنلیانو او جنبش مصارف کوم هېوادونه، امریکا او ملګري به ئې د کومو کومو کاندیانو مالي لګښت په غاړه اخلي، کوم هېوادونه چې مخکې ئې ښکیلو ډلو ته د جګړې د دوام لپاره وسلې، مهمات او د دوی جنګي مصارف ورکول، اوس ورته په خپل هېواد کې د دغو ډلو د کاندیدانو پوسټرونه چاپوي او د انتخاباتو ټول مصارف ئې ورکوي. د دوی د پرون او نن په لاسوهنو کې یوازې دا بدلون راغلی چې پرون ئې خپل بړیڅي په وسلو سنبالول او د خپلو موخو لپاره ئې جنګول او نن ئې په پیسو او تبلیغاتي کمپاین پالي او په اقتدار کې ئې د شریکولو هڅه کوي. د بن غونډه په حقیقت کې د امریکا، انګلستان، جرمني، پاکستان، روسیې او ایران د استاځو غونډه وه، حکومت د دوی په توافق جوړ شوی، دې غونډې ته د هغو افغاني ډلو استاځي بلل شوې وو چې توجیه او اکمال ئې د دغو ملکونو لخوا کېږي، په موقت حکومت کې د دوی برخه د دغو ملکونو په توافق وټاکلې شوه، اوس به په انتخاباتو کې بیا هم د دغو ملکونو د اثر، نفوذ، اغېز، نظامي حضور او

مالي مصرف له مخې د دوی د پلوي ډلو برخه ټاکل کېږي.

اشغالګرانو نه یوازې خپل فرهنګ، کلتور، افکار، اخلاق، دین، مذهب او ایډیالوژي له ځان سره راوړې او د تپلو لپاره ئې بې شمېره وسایل په کار اچولي، بلکې اساسي قانون او سیاسي نظام ئې هم راوړی، انګریزانو د خپل اقتدار په وخت کې پاچایان په خپلو مستعمراتو تپل، دا ځکه چې د انګلستان سیاسي نظام پاچائي وو، امریکا خپل صدارتي نظام مسلط کړ او دا دی اوس چې زمونږ هېواد د امریکایي نیواکګرانو په واک کې دی نو خود به ئې انتخابات هم د امریکا انتخاباتي نظام ته ورته وي. راشئ وګورو دا انتخابات څومره نواقص لري او د افغانستان د موجوده شرایطو له غوښتنو سره څومره توپیر لري.

د غرب انتخابات څو اساسي ستونزي لري:

- انتخابات ئې د قمار په څېر دي، له څو کاندیدانو نه یو هغه کس پارلمان ته ځي چې تر نورو ئې څو رأیې زیاتې ترلاسه کړې وي، کېدی شي د ناکامو کاندیدانو مجموعي رأیې تر کامیاب کاندید نه زیاتې وي. چا چې ناکامو کاندیدانو ته رأیه ورکړې په پارلمان کې ممثل او استاځی نه لري. په دې ترتیب پارلمان د یوه اقلیت ممثل وي نه د اکثریت او نه د ټول ملت.
- غربي انتخابات د بډایانو په ګټه او حاکم نظام ته د مشروعیت ورکولو انتخابات دي، په دې سره نه په ټولنې کې مثبت بدلون او انقلاب راتلی شي او نه د غریبانو او محرومې طبقې په ګټه کوم تحول. دا د شتمنو او په ټولنې د حاکمې طبقې سلطې ته قانونې جواز برابروي، یوازې شتمن کسان کولی شي په دې انتخاباتو کې برخه واخلی او مصارف ئې متحمل شي.
- په ټولو هغو ملکونو کې چې دا راز انتخابات ترسره کېږي، د ناداري طبقې نه هیڅوک د پارلمان غړیتوب نه شي ترلاسه کولی، اکثر غړي ئې د جګې طبقې او ډېر کم ئې د متوسطې طبقې څخه وي. په انګریز ډوله پارلماني نظام کې انتخابات په اصل کې د حاکم او مسلط سیاسي او اجتماعي نظام د بقا او هغه ته د مشروعیت ورکولو وسیله وي. په سیاسي، اقتصادي او اجتماعي لحاظ مسلطه طبقه له دې لارې پارلمان ته لار مومي.

• د هېواد صدراعظم د محدودو کسانو له خوا غوره کېږي، د محدودو کسانو اخیستل ډېر آسانه وي، هم ئې بهرني ځواکونه په آسانۍ اخیستی شي او هم هغه ډلې چې مالي امکانات ئې زیات وي او شتمن بهرني حامي ولري. دا د افغانستان په شان یوه ملك ته چې له هري خوا د ځواکمنو رقیبانو په ولګه کې دی له احتیاط نه ډېر لرې دی چې د هېواد د مشر ټاکل په یوه محدود ټولګي پورې وترلی شي. که د هېواد د مشر ټاکل په ټول ملت پورې مربوط وي دا تر دې ډېر ډېر مصئون دی چې د پارلمان څو سوه غړو ته دا صلاحیت ورکړی شي.

• په پارلماني نظام کې باید صلاحیتونه د صدراعظم او جمهور رئیس تر منځ په یوه تناسب ووېشلی شي، دا له یوې خوا د دوو ځواکمنو تر منځ د تنافس او سیالۍ ډګر پرانېزي، له بلې خوا د تشکیلاتو د تراکم باعث کېږي او له بلې خوا په عام ولس کې د شخړو او منازعاتو باعث. زمونږ د ګاونډیو هېوادونو تجربې زمونږ مخې ته پرتې دي. په پاکستان کې انګریزانو دا نظام په میراث پرېښود، خو تر اوسه یوه صدر اعظم هم خپله قانوني دوره تکمیل نه کړی شوه، کله ئې جمهور رئیس عزل کړي او کله ئې ځواکمن جنرالان. په ایران کې هم د پارلماني نظام تجربه ناکامه شوه، ایرانیانو د انقلاب په لومړیو کلونو کې د رهبر او جمهور رئیس تر څنګ صدراعظم درلود، خو وروسته مجبور شول چې د صدراعظم پست او منصب حذف کړي. پارلماني نظام د انګلستان د ملکي په څېر یوې تشریفاتي ملکي یا پاچا ته ضرورت لري، له دې پرته نه شي چلېدی. یوه ټولنه که وړه وي که ستره، که د یوې کورنۍ په اندازه وي او که د یوه ستر ملت په اندازه، په سر کې باید یو قیم او رئیس ولري نه متعدد رئیسان له خاصو صلاحیتونو سره، دا حتماً په نزاع او شخړو منتج کېږي. قرآن وایي: که د کائناتو واګې د دوو خدایانو په لاس کې وی نو حتماً تباه کېدو او هر یوه به هڅه کوله چې عرش ته ورسېږي او په بل بر لاسی شي.

• په دې کې یوازې هغه څوك بریا ترلاسه کولی شي چې مالي امکانات او تبلیغاتي وسایل ئې تر خپل حریف زیات وي. د امریکا هغه حزب په انتخاباتو کې تر نورو زیاتې رایې ګټي چې بډایان، د پراخو ځمکو او د لویو لویو شرکتونو د خاوندانو لخوا ئې ملا تړ کېږي. هلته معتبرې ورځپاڼې، مجلې، تلویزیونونه او

نورې خبرې رسنۍ د بډایانو په واک کې دي، انتخابات به یوازې هغه څوک ګټي چې د دغو تبلیغاتي وسایلو ملاتړ ترلاسه کړي.

- امریکایانو لومړی زمورږ هېواد اشغال کړ، اقتدار ئې د خپلې خوښې چارواکو ته وسپارو، خپل مخالفین ئې یا ونیول، یا ئې ووژل، یا ئې له اقتدار نه ګوښه کړل او له هغه وروسته چې د نظام مهار ئې په خپل لاس کې ونیو، اوس غواړي له یوې خوا دغه لاس پوڅي تحمیلي نظام ته د انتخاباتو تر پردې لاندې مشروعیت ورکړي او له بلې خوا خلك په دغې لوبې کې مصروف کړي، له اصلي موضوع ئې پام بلې خوا ته واړوي، د انتخاباتي مبارزې په ترڅ کې د دوی ترمنځ تربګنې، رقابتونه او نه پخلا کېدونکي اختلافات راولاړ کړي.
- دا انتخابات د دې لپاره نه ترسره کېږي چې د ملت د واقعي استازو پارلمان جوړ شي، ملت د خپل برخلیك خاوند شي، د ملت د خوښې حکومت جوړ او د استبدادي او تحمیلي حکومتونو مخنیوی وشي.
- د افغانستان په موجوده شرایطو کې د یوه واقعي پارلمان د جوړېدو غوښتنې دا دي:
  - § انتخابات باید هغه وخت ترسره شي چې ټول بهرني ځواکونه زمورږ د هېواد له لوښت لوښت خاورې وتلي وي او افغانستان خپلواك او مستقل هېواد وي.
  - § د انتخاباتو مصارف باید هومره وي چې افغانان ئې په خپله تأمین کړی شي، نه دا چې د نورو په مصرف، د هغوی تر نظارت لاندې او د دوی د جازونو تر وزر لاندې ترسره شي. په اوسنیو انتخاباتو کې د ملګرو ملتونو د ادارو په وینا باید ۱۴۸ ملیونه ډالر لګښت وشي، دا په هغو ملا ماتوونکو لګښتونو سربېره ده چې پنځه زره کاندیدان به ئې په خپل انتخاباتي کمپاین باندې کوي، که دا هر کاندید لږ تر لږه شل زره ډالر مصرف کړي، نو د انتخاباتو ټول لګښت به دوه نیم سوه ملیونه ډالرو ته رسېږي. په دې پیسو له تورخم نه تر حیرتان او تورغونډۍ پورې پوخ سړك جوړیدی شي.
  - § د افغانستان لپاره د یوه شورایي نظام او یوه منتخب مجلس د جوړولو تر ټولو غوره او آسانه لار دا کېدی شي:

۱. د هېواد مشر د ولس د مستقیمې رأیې له لارې غوره شي.
۲. منتخب جمهور رئیس خپله کابینه مجلس ته وړاندې او د اعتماد رأیه ترلاسه کړي.
۳. په هېواد کې باید یوازې یوه منتخبه با صلاحیته شوری وي، نه د امریکا او انګلستان په څېر یوه د عوامو شوری او بله د اشرافو او خواصو شوری ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کې په اصل کې د دې لپاره رامنځته شوې چې د (عوامو شوری) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونیسي. نه داسې دوو ټبلو ټبلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمونږ مالي امکانات هومره دي چې په داسې جرګو مصرف شي. افغانستان یوې شوری، یوه مشر، یوه حکومت او یوې وړې اداړې ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای باید د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

د یوه ممثل مجلس د جوړولو لپاره دوه لارې غوره کولی شو:

لومړی: د متناسبې نمایندګۍ په اساس انتخابات، داسې چې رأیه به د سیاسي احزابو او انتخاباتي جبهو مجموعي لست ته ورکول کېږي او هر حزب او انتخاباتي مجموعه به د خپلو آراوو د شمېر په تناسب له خپل لست نه استاځي مجلس ته لېږي. د انتخاباتو تر ټولو آسانه، مصئونه ، عادلانه او کم مصرفه طریقه همدا ده دا ځکه چې:

- ټول افغانستان یوه انتخاباتي حلقه ګڼل کېږي او دا مسئله د تل لپاره منتفي شي چې د نفوس له مخې او یا د اداري واحدونو په اساس دې انتخاباتي حوزې وټاکلی شي.
- هر افغان په هر ځای کې رأیه ورکولی شي، په دې مکلف نه وي چې یوازې په خاصې انتخاباتي حوزې کې رأیه ورکولی شي.
- رأیه یوازې یوه شخص او د هغه معاون ته نه بلکې د کاندید شوو کسانو مجموعي پلان، منصوبې او د دوی له لوري د مجلس لپاره غوره شوو کسانو ته ورکول کېږي. یعنی څوک چې د جمهوري ریاست لپاره کاندید کېږي هغه یوازې یو

داسي شخص نه دی چې د اقتدار لاس ته راوړو لپاره په خپل سر او یوازي میدان ته راوتلی، بلکي هغه د یوې ډلې له خوا کاندید شوی، دا ډله کېدی شي یو حزب وی او یا یوه ائتلافي جبهه او یا یوه انتخاباتي مجموعه او د خاص کاندید ملاتړي، دا مجموعه به د ټول هېواد او د هېواد د اداري لپاره واضح منصوبه او کافي باکفایته پرسونل معرفي کوي، د جمهوري ریاست لپاره د دوی کاندید باید ملت ته ووایي چې تګلاره ئې څه ده او د هري انتخاباتي حوزې لپاره څوك اهل ګڼي. په دې سره ولس دا موقع ترلاسه کوي چې د خاصي تګلاري خاوند او د ده مجموعې ته رأیه ورکړي.

- له انتخاباتو نه وروسته هره انتخاباتي مجموعه د خپلو ترلاسه کړو آراوو په تناسب د خپل اعلان شوي لست له لومړیو کسانو نه مجلس ته غړي لېږي، کومي مجموعې چې مثلاً ۳۰% آراء ترلاسه کړل، د دوی د لست له لومړیو نومونو نه به د مجلس د غړو د برش په سلو کي غوره کېږي او چا چې تر دې کم یا زیات ترلاسه کړل د خپلو آراوو په تناسب به له خپل لست نه غړي معرفي کوي.
- انتخابات یو ځل وي او د څو ځله رأیې اخیستني، بې ځایه مصرف او د ولس له بې ځایه لالهانده کولو نه ډډه کېږي.
- د محلي رقابتونو مخنیوی کېږي.
- منتخب استاځي ځان د خاصي سیمي او ولس وکیل نه بلکي د ټول ملت استاځي ګڼي، په مجلس کي په ملي ګټو او مصالحو تأکید کوي نه د مؤکلینو د خوشحالولو لپاره د خاصي سیمي لپاره د امتیازاتو ترلاسه کولو لپاره.
- هره رأیه چې صندوق ته لوېږي اعتبار او وزن لري او په مجلس کي ممثل او استاځی لري. داسي نه وي چې ناکام کاندید ته د رأیې په ورکولو سره په مجلس کي د استاځي او وکیل له درلودو محروم شي.
- په دې طریقې کي د ټولنې له اقلیتونو سره عادلانه چلند کېږي او د اقلیت او اکثریت معضله نه راپور ته کېږي.
- په دې کي د انتخاباتي حلقو د تثبیت ضرورت هم منتفي کېږي، هر افغان په هر ځای کي رأیه ورکولی شي.

• هره مجموعه هڅه کوي چې تر ټولو صالح کسان د کاندیدانو په لست کې معرفي کړي تر څو د ملت باور او اعتماد ترلاسه کړي. انتخابات د بډایانو او فیوډالانو له ولګې باسي او د درېیمې او متوسطې طبقې غوره او صالح کسانو ته هم لار پرانیزي.

دوهمه: یا دا چې د هر جامع جومات په سطح د مربوطه سیمې د خلکو په رأیه محلي شوری جوړه شي، دا شوری به یا په اتفاق سره او یا د انتخاباتو له لارې یو کس د ولسوالۍ شوری ته معرفي کوي، د ولسوالۍ شوری به خپل استاځی د ولایت شوری ته او د ولایت شوری به ئې پارلمان ته معرفي کوي.

دغو محلي شوراګانو ته باید دا واک ورکړی شي چې د خپلې سیمې د ورځنیو لانجو او شخړو د حل و فصل، روغې جوړې او د ضرورت په صورت کې قضا ته د محول کولو صلاحیت ولري، د زکات او عشر راغونډولو، د سیمې له بې وزلو سره د مرستې او د ضروري اجتماعي خدماتو د تر سره کولو لازم او کافي اختیار به ورسره وي، داسې نه چې ټول امکانات مرکز ته راغونډ شي، د مرکز اوسېدونکو ته هومره تسهیلات ورکړی شي چې له اطراف سره ئې مقایسه ممکن نه وي، برېښنا، پاکې اوبه، روغتونونه، پوهنتونونه، پاخه سړکونه، پارکونه، بنګلې، ... ټول په مرکز کې او اطراف له دې ټولو محروم، دا کار له یوې خوا د عدالت خلاف او ظالمانه دی او له بلې خوا په ښارونو کې د خلکو د تجمع او له اطراف نه ښارونو ته د خلکو د راکوزېدو باعث کېږي.

منتخب مجلس باید ترټولو اوچته باصلاحیته مرجع وي، د جمهور رئیس او حکومت په کړو وړو به نظارت کوي، د جمهور رئیس لخوا وړاندې شوې کابینه، تګلاره او کلنۍ بودجه به تصویبوي، د قانون د پلې کېدو بهیر به څاري، له چارواکو نه به د استیضاح او پوښتنې او د نااهله وزیرانو د عزل صلاحیت به لري، په بهر کې د هېواد لوړ پوړي استاځي، سفیران او دائمي استاځي به د دوی په موافقه ټاکل کېږي.

ځینې ټګماران له دین نه بې خبرو خلکو ته وایي چې اسلام د اهل حل و عقد شوری جوړول او له دې لارې د مشر او زعیم غوره کول لازم کړي، باید د انتخاباتو

په ځای د حل و عقد شوری جوړه شي!! دا هغه ټګماران دي چې د شمالي اتحاد د سلطې په وخت کې ئې د کابل او هرات جهادي - کمونیستي جرګو ته هم د حل و عقد شوری نوم ورکاوو او د امریکایانو د جازونو تر وزر لاندې لویه جرګه ئې هم په دې نامه یادوله!! دغو دین تحریفوونکو ته باید ووایو: نه په ټول قرآن کې او نه د پیغمبر علیه السلام په احادیثو کې، نه صراحتاً او نه تلویحاً دا خبره موندلی شو چې زعیم او مشر دې د څو کسانو په خوښه او د ټرلو دروازو تر شا غوره شي، د اهل حل و عقد ذکر نه په قرآن کې راغلی او نه په احادیثو کې، نه د پیغمبر علیه السلام تر رحلت وروسته له څلورو خلفاوو څخه کوم یو له دې لاري غوره شوی او نه زمونږ له فقهاوو څخه چا دا خبره کړې چې د حل و عقد شوری به د مسلمانانو امیر غوره کوي!! دا اصطلاح د اموي او عباسي مستبدو امراوو د اقتدار په وخت کې رامنځته شوې، دوی اقتدار د اسلام د واضح حکم په خلاف په موروثي توګه ترلاسه کړی، پلار زوی ته په میراث پرېښی، بیا ئې د خپلې خوښې خلك راغونډ کړي، دې ته ئې د حل و عقد شوری نوم ورکړی، د دوی بیعت ئې د ټول امت بیعت ګڼلی، ځینو سوء علماوو دې ته شرعي او اسلامي رنګ ورکړی او اوس زمونږ د زمانې دین خرڅوونکي هري فرمایشي او د مستبدو حکامو انتصابي شوری ته د حل وعقد نوم ورکوي او هغه د ولس ممثله شوری ګڼي. یوه ډله خو داسي ده چې پرون ئې خپله انتصابي جرګه د حل وعقد شوری ګڼله خو نن د همغې جرګې غړي په دې خاطر واجب القتل ګڼي او یو په بل پسې ئې وژني چې له بل سره ملګري شوي، اسلام هم د دې په کلکه مخالف دی چې اقتدار د یوې کورنۍ موروثي حق وګڼلی شي او هم د دې چې زعیم دې د ټرلو دروازو تر شا د څو کسانو په خوښه وټاکلی شي، اسلام د زعامت لپاره عام او معلن بیعت د اساسي شرط په توګه ټاکلی او هغه څوك شرعي امیر ګڼي چې د ولس لخوا له فشار او زور نه پرته د امارت لپاره غوره شي، ولس ورسره بیعت وکړي، اسلام ټولو مؤمنانو ته دا وظیفه ورکوي چې د امارت امانت هغه چا ته وسپاري چې د دې دندې اهلیت او کفایت ولري.

د النساء د سورې په **۵۸** او **۵۹** آیت کې راغلي:

یقیناً چې الله تاسو ته د دې امر کوي چې امانتونه خپل اهل ته وسپارئ او کله چې د

خلکو ترمنځ پربکړه کوئ نو په عدل سره پربکړه وکړئ، بې شکه چې الله په ډېر غوره څه تاسو ته نصیحت کوي، یقیناً چې الله بصیر اوربدونکی دی.
ای مؤمنانو! د الله اطاعت وکړئ او د پیغمبر او د خپلو چارواکو اطاعت وکړئ، نو که په کوم څه کې مو په خپلو کې شخړه وکړه، نو الله او پیغمبر ته ئې راجع کړئ، که پر الله او د آخرت په ورځ ایمان لرئ، دا ډېر غوره دی او د پایلې له لحاظه ډېر ښایسته.
په دغو دوو آیتونو کې د اسلامي نظام په هکله څو داسې اساسي لارښوونې شوې چې که په ټول قرآن کې یوازې همدا آیتونه راغلي وی نو د دې نظام د معرفي لپاره کافي وو. په دې آیتونو کې لاندې مطالب راغلي:

- الله تعالی ټول اسلامي امت ته امر کوي چې امانتونه خپل اهل ته وسپاري. د امانت معنی عامه هم کېدی شي او په هر مادي او معنوي امانت ئې هم اطلاق کېدی شي، خو دلته له امانت نه مراد د واکمنۍ او اقتدار امانت دی.
- د اسلام له نظره اقتدار یو امانت دی او د اقتدار خاوند د خلکو د امانتونو یو امین.
- دا (امانت) به د مسلمانانو لخوا هغه چا ته سپارل کېږي چې (اهلیت) ئې ولري. او دا د ټول اسلامي امت مأموریت او الهي فریضه ده چې د اقتدار امانت او په هغه پورې مربوط ټول امانتونه به داسې چا ته سپاري چې د دې وړتیا او اهلیت په کې وي.
- چا ته چې د امارت او واکمنۍ امانت وسپارل شي، هغه به په دې امانت کې د یوه امین په څېر تصرف کوي، نه د یوه مطلق العنان حاکم په څېر.
- دا د امانتونو امین په دې مکلف دی چې د خلکو ترمنځ به ئې هر قضاوت پر عدالت ولاړ وي.
- که د دې امین (امیر) او د امانت د اصلي خاوندانو (خلکو) ترمنځ په کوم څه کې اختلاف راولاړ شي، نو منازعه به د الله کتاب او د رسول سنت ته راجع کېږي، وروستۍ پربکړه به د قرآن او سنت له مخې کېږي.
- د قانون په وړاندې ټول برابر دي، هیڅوک دا حق نه لري چې ځان له قانون نه

اوچت وګڼي، قانون ځان ته تابع او ځان د وروستۍ پرېکړې وروستۍ مرجع وګرځوي.

له دغو مبارکو آیتونو نه لاندې خبرې معلومېږي:

اسلام د امیر انتخاب هم د مسلمانانو وجیبه ګڼي او هم ئې حق. د خلکو لخوا (څرګند) او (په خپله خوښه) بیعت ئې د امارت لپاره شرط ګرځولی.

له امیر سره د خلکو بیعت داسې نه دی چې لومړی به هغه له کومې بلې لارې امیر کېږي او بیا به خلك د بیعت شکلي مراسم د دې لپاره ترسره کوي چې د ده په وړاندې د خپل اطاعت څرګندونه وکړي، خبره داسې نه بلکې برعکس ده، دا بیعت دی چې په هغه سره څوك امیر کېدی شي، تر څو چې خلك له چا سره بیعت ونه کړي امارت ئې نه شي مسلم کېدی، امیر هغه دی چې خلك ورسره بیعت وکړي، له بیعت نه پرته مسلط شوی واکمن یو جابر او غاصب حاکم دی.

ابوبکر رضي الله عنه هلته امیر شو چې خلکو په جومات کې له ده سره بیعت وکړ، عمر رضي الله عنه له هغه وروسته امیر شو چې د خلکو بیعت ئې ترلاسه کړ، د ابوبکر رضي الله عنه لخوا څخه د ده انتخاب یوازې یو وړاندیز وو، هغه ولس ته د عمر رضي الله عنه د غوره کولو وړاندیز وکړ او عمر رضي الله عنه له شهادت نه مخکې شپږ کسان د دې لپاره غوره کړل چې له خپل منځ نه یو کس انتخاب کړي او بیا دغه کس د بیعت لپاره ولس ته معرفي شي.

د عثمان رضي الله عنه انتخاب داسې ترسره شو چې لومړی عبدالرحمن بن عوف رضي الله عنه د ده او د علي رضي الله عنه په هکله، د مدینې له خلکو نه، د ښځو په شمول، او له ولایاتو نه د راغلو خلکو په شمول، تر دریو ورځو مسلسل پوښتنې وکړې، د دوی رأیه ئې ځان ته معلومه کړه، په جومات کې ئې دا خبره اعلان کړه چې د مدینې زیاتره خلك د عثمان رضي الله عنه په امارت راضي دي، زه له دوی دواړو نه تاسو ته عثمان رضي الله عنه غوره کوم، خلکو توافق وکړ، بیعت ترسره شو او له دې وروسته عثمان رضي الله عنه خلیفه شو، د ده له شهادت نه وروسته علي رضي الله عنه په جومات کې او له بیعت نه وروسته خلیفه شو. دا بهیر مونږ ته ښیي چې بیعت د امارت لپاره شرط دی، یوازې له بیعت نه وروسته څوك

امیر کېدی شي نه له بیعت نه مخکې.

له دې بهیر نه دا هم معلومېږي چې بیعت څرګند کار دی نه پټ، د عامو خلکو کار دی نه د خاصو، په جومات کې تر سره شوی نه په کوم قصر کې، ټول هغه خلك په کې برخه اخیستې شي چې جومات ته ئې په راتلو بندیز نشته.

د پیغمبر علیه السلام سنت او د اصحابو رضي الله عنهم منهج ته په پام سره ویلی شو چې:

- د یوې غیراسلامي ټولنې په سیاسي حاکم نظام کې به له برخې اخیستو ډډه کوو، حتی که د دې نظام ریاست هم مونږ ته ومنلی شي.
- په دې نامسلمانې ټولنې کې د انتخاباتو له لارې د تبدیلي راوستو او قدرت ته د رسېدو هڅه به نه کوو، دا ځکه چې پیغمبر علیه السلام داسې نه دي کړي.
- اسلام مونږ ته امر کړی چې لومړی به انقلاب راولو، غیراسلامي ټولنه به د جهاد له لارې په اسلامي ټولنې بدلوو او اقتدار به له ظالمانو نه صالح کسانو ته انتقالوو، خو د انقلاب له راتلو او د اسلامي ټولنې له جوړېدو وروسته به قدرت ته د رسېدو هره هڅه حرامه ګڼو، هلته به وسلې ته لاس کول او یا د زور او سازشونو له لارې قدرت ته د رسېدو هڅه نه کوو، اقتدار به د مسلمانانو امانت او دا به د خلکو حق ګڼو چې قدرت د خپلې خوښې صالح او اهل کس ته وسپاري، دلته به امیر د مسلمانانو په خوښه او د دوی د بیعت له لارې ټاکل کېږي.
- د امیر انتخاب د ټولنې د ټولو مسلمانانو کار دی نه د څو محدودو کسانو کار، دا ځکه چې خلفای راشدین په جومات کې غوره شوي، نه د ټرلو دروازو تر شا او د څو کسانو په خوښه.
- د امارت لپاره له یوه نه زیات کسان هم نومول کېدی شي، داسې لکه چې عمر رضي الله عنه ونومول.
- که له یوه نه زیات کسان د امارت لپاره راوړاندې کړی شول، د استفتاء او د خلکو رأیې ته د مراجعې له لارې کولی شو د دوی له منځ نه هغه څوك غوره کړو چې د مسلمانانو اکثریت ئې د امارت لپاره اهل ګڼي.
- د امارت لپاره خاص مواصفات ټاکل شوي، د دغو مواصفاتو له مخې به اهل

کسان نومول کېږي، خو د اهل کسانو له منځ نه د یوه انتخاب به د مسلمانانو د اکثریت په رأیه ترسره کېږي.

دا ډېره عجیبه ده چې د دغو څرګندو نصوصو په موجودیت کې او په داسې حال کې چې د راشدینو خلفاوو د انتخاب څرنګوالی ئې په مخکې پروت دی، ځینې امارت موروثي حق ګڼي، حال دا چې موروثي نظام او سیاسي، اجتماعي او مذهبي زعامت په موروثي توګه له پلار نه زوی ته انتقال، هم د عقل خلاف دی او هم د عدل او هم د دین. د پیغمبرانو یو اساسي مأموریت تل دا وو چې دغه ظالمانه او د عدل او عقل خلاف نظام ختم کړي. متأسفانه په مسلمانانو کې ځینې د دغې غلطې مفکورې پلوي کوي او هغې ته دیني رنګ ورکوي.

شیعه هم امامت موروثي ګڼي او په دې عقیده دي چې امامت یوازې د علي او د ده د اولاد رضي الله عنهم مسلم حق دی!! او وایي چې دوی د الله له لوري غوره شوي!! د دوی په ځواب کې باید ووایو: که دا خبره سمه وی نو لومړی خو به په قرآن کې حتماً په دې هکله صریح آیت راغلی وو، پیغمبر علیه السلام به خلکو ته په واضح الفاظو ویلي وو، صحابه وو به هغه د لومړي خلیفه په حیث او د ده اولاد له ده نه وروسته د امراوو په حیث غوره کړي وو، علي رضي الله عنه به له مخکنیو خلفاوو سره بیعت نه کاوو او تر ټولو مهمه خبره دا چې په قرآن کې به دا آیت نه راتلو چې ای مسلمانانو! الله تاسو ته امر کوي چې د امارت امانت اهل ته وسپارئ، که امارت موروثي وی او امیر د الله او پیغمبر له لوري غوره کېدی نو مسلمانانو ته به ولې دا خبره کېده؟! او که موروثي وی نو میراث خو ورثه وو ته پرته له دې سپارل کېږي چې وګوري هغه ماشوم دی که ستر، هغه روغ دی که ناروغ، عقل لري که بې عقله دی، په میراث کې خو د اهلیت شرط نه شي وضع کېدی. آیا تاسو نه ګورئ چې د نړۍ په ظالمانه موروثي نظامونو کې دې خبرې ته څوک نه ګوري چې د واکمن وارث د دې منصب اهل دی که نه، زوی، لور او ښځې ته ئې په میراث پاتې کېږي. د قرآن په لسهاوو آیتونه د اهل کتابو د دغې غلطې انګېرنې د تردید لپاره راغلي چې دوی په موروثي نظام او له پلار نه اولاد ته د مذهبي مقام او منزلت په انتقال باور درلود.

دا هم ډېره عجیبه ده چې ځینې وایي: د یو چا د امارت لپاره د پنځو کسانو بیعت هم کافي دی، که له ټول امت نه یوازې پنځه کسان او حتی یو کس له چا سره بیعت وکړي هغه مسلم امیر دی او په ټولو ئې اطاعت واجب!! دا هسې بې بنسټه خبرې دي هم د څرګندو نصوصو خلاف او هم د صحابه وو د منهج خلاف. دا خبرې یا هغه څوک کولی شي چې دا ټول حقایق له پامه وغورځوي او یا هغه چې د کوم دربار مفتي وي.

امارت د امانت په نامه یادول، دا حقیقت په ګوته کوي چې امیر به په ټولو هغو امانتونو کې د مسلمانانو په مشوره تصرف کوي چې د خلکو له لورې ورسپارل شوي، هیڅوک د چا په امانت کې د امانت ورکوونکي له موافقې پرته د تصرف حق نه لري او اسلام داسې تصرف په امانت کې خیانت ګڼي.

له دې حکم څخه چې د امیر او خلکو ترمنځ اختلافي قضایا به قرآن او سنت ته راجع کېږي، دا حقیقت په ډاګه معلومېږي چې امیر په مشوره مکلف دی، د اختلاف په صورت کې ده ته د وروستۍ پرېکړې حق نه دی ورکړي شوی، وروستۍ فیصله به د قرآن او سنت له مخې کېږي. او همدا پر الله او د آخرت پر ورځې د ایمان تقاضاء ګڼل شوې.

خو دلته له اولوالامر منکم نه مراد د مسلمانانو کوم چارواکي دي؟ هر آمر که یوازې خلیفه او امیرالمؤمنین؟ که څه هم د اولي الامر منکم اطلاق په هر آمر کېدی شي، خو په دوه دلیله په اطمئنان سره ویلی شو چې له دې نه مراد د مسلمانانو عمومي امیر دی: له الله او پیغمبر نه وروسته ئې ذکر شوی. له نورو امراوو او چارواکو نه اطاعت په اصل کې له عمومي امیر نه اطاعت دی.

§ دې خبرې ته هم باید متوجه وو چې د افغانانو غوښ اکثریت اسلامي نظام غواړي، د اسلام لپاره ئې قرباني ورکړې، له اسلام نه پرته په بل څه نه راضي کېږي، که بل نظام د وسلې په زور او د بهرنیو لاسوهنو، سازشونو او فشارونو له لارې د دوی په هېواد وتپلی شي پایله به ئې د شوروي اتحاد د وسلو او فوځونو په زور د تپل شوي نظام پایله وي او فقط تر هغه به دوام کوې چې افغان ولس ئې د نسکورولو توان او فرصت ترلاسه کوي.

§ افغانان اوس اسلامي نظام له غیر اسلامي نظام نه تر ډېره حده پېژندی شي، د جهاد په کلونو کي دوی له اسلام نه هومره څه زده کړي چي اوس ئې څوك په آسانۍ نه شي غولولی.

§ اسلامي نظام هغه دی چي په هغه کي: اسلامي شریعت د ټولو قوانینو یوازنی مأخذ وي، ټولي شخړې او منازعات د اسلامي شریعت په رڼا کي حل وفصل شي، چارواکي په خپلو ټولو اجراءاتو کي شریعت ته التزام ولري، له ملت سره په مشوره مکلف وي او د ملت له استاځو جوړه شوې شوری تر ټولو با صلاحیته مرجع وي. د چارواکو په واك کي صلاحیتونه او ملي شتمنۍ امانت وګڼلی شي، د ولس معلن او بلا اجبار بیعت او رأیه د نظام د مشروعیت مبنا وي او ولس مشر د ولس په خوښه غوره شي.

§ د دغو اصولو په رڼا کي موږ د هېواد لپاره داسي نظام غواړو چي:

§ ولس مشر به د ملت په خوښه او د آزاد، معلن او غیر اجباري بیعت له لاري ټاکل کېږي، نه د محدودو کسانو له خوا او په پټه، په جومات کي به ټاکل کېږي نه په قصرونو کي، ټول خلفاء راشدین په جومات کي غوره شوي نه په کوم قصر یا پټ ځای کي، له بیعت نه وروسته خلیفه شوي نه له بیعت نه مخکي، بیعت د خلیفه له انتخاب نه وروسته شکلي یا رسمي مراسم نه دي بلکي خلیفه له همدې لاري غوره کېږي، خلیفه هغه دی چي ملت ورسره بیعت وکړي، دا د کوم شخص یا کورنۍ موروثي حق نه دی چي له پلار نه زوی ته په میراث پاتې شي، دا د ملت امانت دی چي په خپله خوښه به ئې اهل ته سپاری. هم د دې امانت د اهل تشخیص د ولس حق او وظیفه ده او هم ئې سپارل، یوازي هغه څوك د مسلمانانو جائز مشر ګڼل کېږي چي مسلمانانو په خپله خوښه انتخاب کړی وي او په خپله رضاء ئې ورسره بیعت کړی وي. په صندوق کي رأیه اچول د بیعت ښه نعم البدل دی. ځکه مخامخ بیعت په یوې وړې ټولنې کي ممکن دی نه په ستړې ټولنې کي.

§ منتخب مشر به له یوې خوا په دې مکلف وي چي په ټولو چارو کي به د شریعت په نسبت التزام لري، له بلي خوا به له ولس سره په مشورې مکلف وي. په اسلامي ټولنې کي امور په مشوره ترسره کېږي، نه دا چي حاکم آخري مرجع وي. د

قوانینو مرجع شریعت، عرف او اجماع ده، واکدار او هیڅا ته دا حق نه دی ورکړی شوی چې له خپلې خوا قوانین صادر کړي. قضایا به د شریعت مطابق حل و فصل کېږي او امور به د خلکو په مشوره تر سره کېږي. اولي الامر هم له شریعت نه د انحراف په صورت کې مستحق العزل دی او هم د استبداد، مطلق العنانې او د مشورې له اصل نه د انحراف په صورت کې.

§ په دې نظام کې چارواکي د ولس مالك الرقاب او د هېواد ټولواك نه بلکې د ولس خادم او د دوی د امانتونو امین وي. فقط په هغه صورت کې او تر هغه وخته د واك امانت له ده سره پاتې کېدی شي چې د امانت اصلي خاوندان یعنی ولس وغواړي او په امانتونو کې ئې خیانت نه وي کړی.

§ هم د ده صلاحیت د شریعت په رڼا کې او د مسلمانانو په خوښه ټاکل کېږي او هم ئې حقوق، وجائب او مسئولیتونه.

§ د اسلام له نظره هغه د ولس (مستخدم) دی، نه آقا او بادار، د (خدمت) په دوران کې یوازې هومره (اجوره) ترلاسه کولی شي چې ولس ئې ورته ټاکي، واکمنې ده ته په نورو مسلمانانو هیڅ مادي امتیاز نه بخښي.

§ په اسلامي ټولنې کې د مشر لپاره، د سلطان، پاچا، واکدار، حاکم او رئیس په ځای د خلیفه نوم او مفهوم غوره شوی، چې ځای ناستي ته وایي، دا ځکه چې په اسلامي ټولنې کې مشر د خلکو له خوا غوره کېږي او د خلکو نائب او ځای ناستی وي، خلك ئې د بیعت له لاري غوره کوي، په ملي شتمنیو کې د ولس د استاځي په حیث او د دوی په مشوره تصرف کوي. هغه (آمر) نه دی، (امیر) دی، فرمانونه نه صادروي، کارونه ترسره کوي، د آمر او امیر ترمنځ فرق همدا دی: آمر یعنی امر کوونکی، حکم کوونکی او امیر یعنی د امورو ترسره کوونکی او د چارو سنبالوونکی.

§ نظام باید داسې وي چې په دیکتاتوری او استبداد منتج نه شي. داسې نه چې واك د یوه کس یا کورنۍ په لاس کې پریوځي نو ټولواك شي او اقتدار د دغې کورنۍ موروثي حق.

§ اسلام، سلطنتي نظام هم د فساد او تباهۍ عامل ګڼي او هم ئې د انساني

عدالت او برابرۍ مغایر. هغه اختیارات چې په سلطنتي نظام کې یوه (پاچا او سلطان) ته ورکول کېږي، اسلام دا اختیارات فقط د الله تعالی لپاره مختص کړي. د اسلام له نظره پاچا هغه څوک دی چې ځان د خدای ځای ناستی ګڼي، که څه هم دا خبره په خوله نه کوي. قرآن د فرعون په هکله وایې چې هغه ځان د خلکو (اله) او (رب اعلی) ګڼلو، یعنی ځان ته ئې هغه اختیارات ورکړي وو چې یوازې له خدای سره ښایي. قرآن د فرعوني نظام څو ځانګړتیاوې بیانوي:

۱. فرعون ځان (اله) ګڼي، د حلال او حرام، جائز او ناجائز د ټاکلو وروستۍ مرجع.

۲. ځان ته ټولواک وایي او د مصر د ټولو شتمنیو مالك.

۳. هغه خلك په ډلو ډلو وېشلي: مرفه او حاکمه طبقه، محرومه او محکومه طبقه، فوځ او واکمنه طبقه.

- قدرت باید په مرکز کې داسې متمرکز نه شي چې څو کسان د کودتا له لارې وکولی شي دا مرکز اشغال او په ټول هېواد مسلط شي او یا بهرني ځواکونه د مرکز په نیولو سره ټول هېواد اشغال کړي، هم باید د کودتاګانو ټول امکانات د تل لپاره له منځه یووړی شي او هم بهرني ځواکونه داسې ګمان ونه کړي چې د مرکز په نیولو سره ټول هېواد نیولی شي. نه داسې نظام چې په انارشیزم منتج شي او هېواد د تجزیې په لور وخوځوي او تجزیه غوښتونکي شریر ځواکونه، منطقوي، محلي او قومي خپلواکۍ او تجزیې ته وهڅوی او یا بهرني ځواکونه د مرکز د ضعف په وجه د هېواد ځینې برخې اشغال کړی شي، نه له مرکز نه تېښته او نه په مرکز کې ذوب کېدل، بلکې د دواړو تر منځ تعادل، نه دا چې په مرکز د څو کسانو تسلط په دې منتج شي چې د هېواد او ولس هر څه د دوی د خوښې مطابق تغییر ومومي، فرهنګ، مذهب، اخلاق، دود دستور، خارجي او داخلي سیاست، اقتصادي او اجتماعي نظام او هر څه، پنځه کمونست افسران کمونستي انقلاب اعلان کړي او پنځه د اروپا او امریکا په نایټ کلیپونو کې ستر شوي د امریکا په زور په مرکز مسلط او په ټول هېواد امریکائي دیموکراسي او کوبایي اخلاق مسط کړي، رادیو، تلویزیون، اخبار او مجلې، مسجد او منبر د دوی په لاس کې پرېوځي.

- نظام باید داسې نه وي چې اقتدار له بر نه د لاندې په لور او له مرکز نه د

اطراف په لور خور شي.

• اجتماعي عدالت تأمین کړي، د مرکز او اطراف تر منځ ژور تفاوت رامنځ ته نه کړي. داسي نه شي چې ټول تسهیلات او وسایل د مرکز په واک کي وي او واکمنان او د مرکز اوسېدونکي ترې برخمن وي او د اطراف اوسېدونکي له ټولو ابتدائي تسهیلاتو محروم وي. باید اطراف د مرکز قرباني نه شي، باید اطراف د مرکز د استحصال او استثمار وسیله نه وي، دا نه له عدالت سره اړخ لګوي او نه په هیڅ معیار او میزان کي د منلو دی چې سړک، برق، ګاز، پاکي اوبه، روغتونونه، پوهنتون، مکاتب او مدارس، پارکونه او ... په مرکز کي وي او د اطراف خلك له دې ټولو محروم!! په دې سره له یوې خوا عدالت تر پښو لاندي کېږي، له بلې خوا خلك له اطراف نه د مرکز په لور مخه کوي، په ښارونو کي ازدحام جوړېږي، اطراف ورو ورو تخلیه کېږي، زراعت او مالداري چې د ملت د عوایدو ستره او اساسي منبع ده صدمه ګوري.

• د دولت د ټولو عوایدو منبع په اصل کي خلك دي، که دا مالیه ده او که د ګمرکاتو محصول، د ګمرك اصلي تأدیه کوونکي هم خلك دي نه تاجران، تاجر چې د ګمرك په نامه څه ورکوي له عام اخیستونکو نه ئې بېرته تر لاسه کوي! د عدالت غوښتنه دا ده چې له شتمن نه واخستلی شي او نادار ته ورکړی شي. اسلام هغه نظام مردود ګڼي چې له غریب نه ئې اخلي او په مرفه او بډای طبقې ئې مصرفوي. په اسلامي نظام کي دولت د محرومانو متکفل دی، هغه مکلف دی چې له شتمنو څخه به عشر او زکات اخلي او محرومانو ته به ئې ورکوي. قرآن د دې مخالف دی چې سرمایه د محدودو کسانو ترمنځ لاس په لاس شي، د محروم له مجبوریت نه ناروا استفاده وشي، اسلام احتکار د دې لپاره تحریم کړی چې په دې سره بډایان د بې وزلو له احتیاج نه ناروا استفاده کوي، ضروري شیان احتکار کړي او په دې سره ئې بیه لوړه او له بې وزلو نه ګټه ترلاسه کوي، اسلام سود د همدې لپاره حرام کړی چې دا د محرومانو له مجبوریت نه د شتمنو د استفادې ذریعه ده.

د اجتماعی عدالت معنی دا ده چې د ټولنې ټول وګړي برابر وګڼلی شي، له خلکو سره برابره معامله وشي، دولت په خپلو اجراءاتو کي دا برابري او عدالت مراعات

کړي. بډایان او واکمنه طبقه دا حق ونه لري چې له خپل واك او شتمنۍ نه د محرومانو او مظلومانو د استثمار لپاره استفاده وکړي، دا حق هم ونه لري چې له دولتي حیثیت نه په استفادې سره کومه تجارتي او اقتصادي معامله ترسره کړي، داسي ګټه شریعت تحریم کړې. انګریز ډوله انتخابات په اصل کي بډایانو ته دا موقع په لاس ورکوي چې په اقتدار کي شریك شي او بیا له دې اقتدار نه په استفادې سره د خپلو شتمنیو د زیاتولو فرصتونه ترلاسه کړي، نه یوازي دا چې د نورو رأیه ارزانه اخلي او ګرانه ئې خرڅوي، بلکي د ملي شتمنیو په غارت کي له چارواکو سره شریك شي.

حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۴۱۵۱۲۰

بسم الله الرحمن الرحیم

پیغام

وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إنّ اللّهَ لَقَوِیٌ عَزِيزٌ*

ګرانو هېوادوالو!

غیرتي او با ایمانه مجاهدینو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

الله تعالی زمونږ مجاهدو پلرونو ته ۸۲ کاله د مخه پر انګریزانو بری ورکړ او ۱۲ کاله د مخه ئې مونږ ته د اتحاد شوروي پر ځواکونو فتحه راپه برخه کړه، خو مونږ نه هلته په دې بریالي شوو چې آزاد، خپلواك او اسلامي افغانستان جوړ کړو او نه اوس. انګریزان ووتل خو خپل لاس پوځي ظالم او مستبد پاچایان ئې ترشا پرېښودل، روسي فوځونه مو وایستل خو اقتدار ئې هغې ائتلافي جبهې ته په لاس ورکړ چې د دوی پر ځای له افغان ولس سره وجنګېږي او د روسي فوځونو نیم ګړی مأموریت پوره کړي!! دا دی اوس یو ځل بیا زمونږ په هېواد کې د انګریزانو او امریکایانو ترمشرۍ لاندې د صلیبي ځواکونو بیرغونه رپېږي، مونږ ته پیغور راکوي، زمونږ غیرت آزمویي او زمونږ دین، مذهب، خپلواکي او آزادي ګوابښي. بیا ګورئ چې نیواکګران له خپلو افغاني غلامانو نه د آزادۍ او دیموکراسۍ اتلان جوړوي او د دوی افغاني غلامان، خپل باداران د آزادۍ بخښونکو او بیا ودانونکو په نامه ستایي، بیا آزادي غوښتونکي مجاهدین د (اشرارو)، (تخریبکارانو) او (تروریستانو) په نامه یادوی او زمونږ ملت او مجاهدینو ته همغه څه وایي چې انګریزانو او د دوی شاه شجاع ۸۲ کاله د مخه ویل او روسانو ۱۲

کاله مخکې ویل، دا دی تاریخ بیا تکرار شو او بیا ئې زمونږ پر اوږو د آزادۍ د یوې بلې جګړې دروند پېټی کېښود، بیا له مونږ نه غواړي چې د میوند او جګدلک خاطرې راژوندۍ کړو او بل ستر او تاریخي جهاد ته ملا وتړو. الحمد لله دا جهاد پیل شوی، ورځ په ورځ ئې لمن پراخه شوې او اوس داسي مرحلې ته رسېدلی چې بری ئې نږدې برېښي، إن شاء الله زمونږ زړه ور مجاهدین به صلیبي ځواکونو ته داسي ماتې ورکوي لکه چې پلرونو ئې انګریزانو او روسانو ته ماتې ورکړې وه، مونږ د الله تعالی په ریښتونو وعدو دا باور لرو او راتلونکي ته دا ډاډمن انتظار چې إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو، سردرو او کلیو راکوز شي، شنه بیرغونه په لاس کې، د تکبیر له نارو سره، د ښارونو له باایمانه او دیندارو اوسېدونکو سره به یو ځای شي، د ښکیلاکګرو اډې به محاصره کړي، د جګدلک او میوند خاطرې به راتازه کړي، په ارګ باندې به د اسلام بیرغ ورپوي، د زندانونو دروازې به پرانیزي، ټول هغه کسان به آزاد کړي چې د اسلام او آزادي غوښتلو په تور نیول شوي وو، د دوی په ځای به د انګریزانو او امریکایانو جاسوسان او ملي خائنان په دې زندانونو کې واچوي، نړۍ والو ته به اعلان کړي چې نور نو افغانان آزاد او خپلواک دي، د خپلې خوښې اسلامي حکومت به جوړوي او خپل مشران به په خپله غوره کوي.

مونږ هغو خلکو ته حیران یو چې د انګریزانو تر بیرغ لاندې له انګریزانو نه د آزادۍ ورځ لمانځي، نه پوهېږو دا څنګه آزادي ده او دا څنګه جشن او لمانځنه ئې!! نه پوهېږو په دې ځان دوکه کوي که خپل ولس او که نړیوال!! په داسي حال کې چې اوس ئې په هېواد کې د انګیریزانو نظامي اډې دي، هلته زندانونه لري، راډیویې او تلویزیوني نشرات کوي، د افغاني فوځ او پولیس روزنه د انګریزانو په لاس ترسره کېږي، هم د هېواد ځمکه او هم هوا د دوی په واک کې ده، د جمهور رئیس امنیت، حتی په ارګ کې هم دوی ساتي!! نو څوک به دا ومني چې افغانستان آزاد دی او افغان ولس د خپل برخلیک څښتن!! إن شاء الله افغانان به د واقعي آزادۍ جشن لمانځي، خو هغه وخت چې ټول بهرني نیواکګر ځواکونه زمونږ د ګران هېواد له لوښت لوښت خاورې نه وتلي وي، په هېواد کې د اسلام بیرغ رپانده وي او

مورِ د خپلې خوښې منتخب اسلامي حکومت ولرو.

مرګ پر اشغالګرانو

سرلوړي او بریالي دي وي مجاهدین

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۴۱۵۱۲۸

بسم الله الرحمن الرحیم

ملت ما و انتخابات امریکائي!!

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد:

هم میهنان عزیز!

ملت خداپرست و مؤمن! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

افغانهای غیور و سربلند که آزادیخواه، خدا پرست و وطن دوست اند و هرگز زیربار سلطه اجنبی نرفته، شهادت در راه خدا و در راه دفاع از عزت و سربلندی را بر زندگی ننگین غلامی و اسارت همواره ترجیح داده اند، در مورد توطئه های خطرناك دشمن برای ادامه اشغال کشور به شدت نگران اند، برگزاری انتخابات پارلمانی آنهم زیر چتر سلطه بیگانه را یکی دیگر از این دسایس خوانده، معتقد اند که در کنار تداوم مقاومت علیه اشغالگران، باید راههای دیگری را نیز جستجو کرد و در سنگرهای دیگری نیز به مقابله دشمن رفت و توطئه هایش را خنثی کرد؟ می خواهند بدانند که در رابطه به انتخابات پارلمانی کدام موضعگیری به نفع اسلام و کشور بوده، عدم اشتراك در آن و مقاطعه با آن سودمند است و یا شرکت در آن؟ اگر شرکت در انتخابات ضروری و احیاناً مفید باشد، به کي رأی بدهند و از کدام کاندید و کدام شعارهای انتخاباتی حمایت کنند؟ در جواب این عزیزان و در پاسخ به این نگرانی عرایضی داریم:

- وضع کنونی کشور ما چه از دیدگاه اسلام و مسئولیتهای دینی ما و چه از ناحیه اسارت و آزادی کشور، همانگونه است که نیروهای شوروي افغانستان را اشغال کرد، تنها با یك تفاوت که امروز کشور ما توسط نیروهای امریکائي اشغال شده. مقدرات کشور و ملت ما چون گذشته در دست بیگانگان بوده، اجانب برآن

حکومت می کنند. اشغالگران امریکائي سلطه استعماري شانرا تحت پوشش دیموکراسي منفور، خونین و نظامي بر کشور ما تحکیم می بخشند، غرض اغوای افغانها و جهانیان چهره هائی را به صحنه کشیده اند که در ظاهر افغان جلوه می کنند ولی در واقع ماموران امریکائي بوده، کارتهای تابعیت امریکائي دارند و برای منافع امریکا تلاش می ورزند. در حالیکه وزراء کابینه حکومت دست نشانده افغانهای امریکائي اند ولی تمامی اختیارات وزارتخانه ها بطور مطلق در اختیار مشاورین امریکائي است، حال می خواهند برای حضور درازمدت نظامي و اشغال دائمی افغانستان زمینه سازی نموده، به جهانیان وانمود کنند که افغانها بر حضور نظامي امریکا در کشور شان اعتراضی نداشته، برعکس آن را در راستای تحکیم دیموکراسی ضروری و مفیدمی خوانند، اگر چنین نبود باید اسحله شانرا به این نیروها تسلیم ننموده، و زیر بال طیاره های جنگی امریکا در انتخابات شرکت نمی کردند!! بدیهی است که در چنین حالتی، ملت سربلند و آزادیخواه افغان، برای رسیدن به آزادی و استقلال و طرد دشمن، هیچ راه دیگری جز جهاد را نخواهند یافت، جهاد برای طرد دشمن هم حکم اسلام است و هم تقاضای ظروف و شرائط حاکم بر کشور ما، باید افغانهای مؤمن بار دیگری کمر همت ببندند و اشغالگران را با جهاد و مقاومت خود به خروج از کشور شان وادار سازند، باید در این حقیقت هیچ افغانی شك نداشته باشد که اشغالگران به طیب خاطر کشور ما را ترك نخواهند گفت و ملت ما از هیچ طریق دیگری جز جهاد به آزادی و استقلال کشور نایل نخواهد شد، با انتخابات نه بلکه با جهاد می توان دشمن را از کشور خود طرد کرد.

- انتخابات پارلمانی زیر بال طیاره های جنگی امریکا چون سائر تلاشهای فریبنده دشمن مضحکه ای بیش نبوده، نتائج آن از قبل مشخص شده است، از این طریق می خواهد به حضور نظامي و حکومت دست نشانده ا ش مشروعیت بدهند. هر کسی بخوبی می داند که انتخابات در اثنای اشغال کشور نتیجه ای جز این نخواهد داشت که چهره های دلخواه اشغالگران به زور بازوی سربازان شان و بانثار بی دریغ دالر به پارلمان راه بیابند و به عنوان نمایندگان منتخب ملت به کابینه

مورد پسند امریکا رأی بدهند.

• خود می گویند که برگزاری عادلانه انتخابات ایجاب می کند که گروههای مسلح خلع سلاح شوند، زیرا موجودیت گروههای مسلح، عادلانه بودن انتخابات را زیر سوال می برد، بر نتایج انتخابات تأثیر منفی می گذارد و موجب راه یابی تفنگسالاران به پارلمان می شود!! اگر این حرف درست است، پس حضور قطعات تا دندان مجهز امریکائي چرا باید انتخابات را زیر شعاع خود نگیرد و باعث راه یابی چهره های دلخواه شان به پارلمان نگردد؟! در حالیکه این نیروها هم سلاح در اختیار دارند، هم پول، هم اخبارها، مجله ها، رادیوها و تلویزیونها، هم زندانهای مهیب و هم میدانهای هوایی، هم اختیار دستگیری و کشتار مخالفین را دارند، و هم صلاحیت بمباریهای بی رحمانه و وحشیانه قراء و دهات را، بر قراء و دهات در اثنای برگزاری مراسم عروسی و بر مساجد در اثنای نماز بم می ریزند، مخالفین را می کشند، مردم را می ترسانند و عناصر ضعیف النفس و ضمیر فروش را می خرند، معلوم است که نتایج برگزاری انتخابات در سایه سلطه مطلقه این نیروهای اشغالگر چه خواهد بود!!

• با در نظرداشت این حقایق باید گفت: نخست لازم است سعی کرد تا این درامه مسخره امریکائي را با اعمال مقاطعه خنثی کرد، ولی اگر وضعیت حوزه انتخاباتی شما چنان نباشد که مقاطعه عمومي اعمال گردد و رأی گیری باوجود امتناع شما انجام می یابد، در آن صورت لازم است کاری کنید که مهره های وابسته اجانب به پارلمان راه نیابند، برای این مأمول کاندیدها را به دسته های ذیل درجه بندی کنید:

۱. آنانکه (رفیق) روسها و دشمن مردم خود شدند، تحت فرمان افسران اتحاد شوروی علیه ملت خود جنگیدند، و اکنون و بعد از مرگ اتحاد شورو ی نیز از لحاظ فکري و سیاسی به مسکو وابسته اند.

۲. آنانکه کمونست نبودند، ولی دست در دست روسها و کمونست ها گذاشتند، برای منافع مسکو جبهه ائتلافی تشکیل دادند و به اشاره اجانب آتش جنگ دیگری را افروختند.

۳. کسانیکه چون جنگنده مزدور هم در خدمت روسها قرار گرفتند و هم در خدمت امریکائیها، دیروز برای مسکو جنگیدند و امروز به نفع امریکا می جنگند.

۴. عناصر غرب پرست و لاابالی که نه دین و مذهب دارند و نه اخلاق و شرافت، در فساد اخلاقی تا گلو غرق اندو کمال شان این است که در دوران جهاد به سوی غرب فرار کردند، در کاباره ها بزرگ شدند، هویت ملي شانرا از دست دادند و با اخلاق و افکار کاباره ئی زمانی به کشور برگشتند که پرچم امریکا را در افغانستان در اهتزاز دیدند و نیروهای امریکائي را حاکم بر کشور ما، و اکنون اصرار دارند که حضور نیروهای اشغالگر در افغانستان غرض تأمین امنیت و تحکیم دیموکراسی، برای سالهای متمادی دیگر ضروری است!!

۵. آنانکه منافق و دین به دنیا فروش اند، خود را مسلمان می نامند ولی با هر دشمنی علیه اسلام یکجا شده اند، آنانکه خطر شان به اسلام و مسلمانان نسبت به هر دشمن دیگری بیشتر است.

۶. دسته هایی که برای تجزیه افغانستان تلاش می ورزند، به تعصبات قومی و لسانی دامن می زنند و به کشورهائی وابسته اند که منافع شانرا در تخریب افغانستان و تضعیف وحدت ملي افغانها جستجو می کنند.

لازم است به این گروهها و کاندیدان مربوط به آنها از دادن رأی مانع شوید، شکست آنها در انتخابات در واقع شکست توطئه انتخاباتی دشمن می باشد، غرض جلوگیری از راه یافتن این عناصر به پارلمان از هیچ تلاشي دریغ نورزید، باید این چهره های منفور را هرچه بیشتر و بیشتر افشاء کنید، به مردم بگوئید تا از کسانی حمایت کنند که مسلمان اند، به استقلال، آزادی افغانستان و وحدت ملي افغانها باور دارند و حامی خروج بلاقید و شرط و فوری تمامی نیروهای اجنبی از کشور اند.

هر افغان با ایمان و وطنخواه در روشنائی ایمان خود بخوبی درك می کند که در این مرحله حساس و سرنوشت ساز، ایمانش چه تقاضائی از او دارد، مسئولیت اسلامي اش چه حکم می کند، به همکاری و مساعدت چه کسی مکلف است و از

تعاون و همکاری با چه کسی منع شده است. پیامبر علیه السلام می فرماید:
من مشي مع ظالم ليعينه وهو يعلم أنه ظالم فقد خرج من الإسلام.
هر کی با ظالمی به خاطر تقویه و اعانتش همراهی کرد، در آن حالیکه می داند او ظالم است، یقیناً که از دائره اسلام خارج شد.

برادران و خواهران عزیز!

باید مطمئن باشید که خداوند خیرالماکرین تمامی دسایس دشمنان را خنثی خواهد کرد و اشغالگران را به خروج از کشور عزیز ما وادار خواهد ساخت، إن شاء الله دیموکراسی پلید و خونین امریکائیها نیز چون رژیم کمونستی سرنگون گردیده و در افغانستان آزاد و مستقل، حکومت منتخب و نظام دلخواه اسلامي شما تشکیل خواهد شد. برای تحقق این آرمان مقدس، هر افغان مؤمن و غیور تا آخرین رمق زندگی و تا آخرین مرمی شاجور خود به جهاد ادامه خواهد داد. والله علی کل شئ قدیر

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار
افغانستان
۸۴۱۲۱۱

بسم الله الرحمن الرحیم

امریکا د تجزیې او زوال په لور

د شوروي اتحاد له زوال او پر افغانستان او عراق د امریکایانو له یرغل او د کابل او بغداد له نیولو نه ځینو کسانو داسي غلطه انتباه واخیسته چي اوس امریکا په یوه داسي زبرځواك بدله شوې چي نه سیال لري، نه ئې څوك مقابله کولی شي او نه داسي کوم ځواك شته چي پر ټولې نړۍ د امریکا د سلطې مخه ونیولی شي. دوی نه په افغانستان کي د مقاومت د پیل او دوام تصور کولی شو او نه هم په عراق کي. په افغانستان کي د مقاومت پیل او ګړندۍ ودي او له یوې سیمي بلي ته خورېدل او بیا د عراقي مجاهدینو شدید مقاومت؛ د ډېرو دا ګمان وجړکاوو، په امریکا کي د جنګ ضد مظاهرو د دوی مخکښ تصور مزید متزلزل کړ او زیات ئې دې نتیجې ته ورسول چي په افغانستان او عراق باندي د امریکایانو یرغل یوه اشتباه وه، پایلې به ئې واشنګټن ته همغسي وي چي شوروي اتحاد په افغانستان کي ورسره مخامخ شو، خو د امریکا په انتخاباتو کي د جورج بش بریا یو ځل بیا د دغو کسانو زوړ باور تازه کړ، راشئ وګورو چي د امریکا د مستقبل په اړه دا باور صحیح دی چي زوال ئې نړدې دی او د شوروي پایله ورته منتظر ده او که دا چي امریکا په زوال نه منونکي ځواك بدله شوې؟ راشئ وګورو چي د بش د بیا انتخاب نتیجه به څه وي او د ده سیاستونه به امریکا په کوم لوري بوځي؟

دې پوښتنې ته د ښه ځواب موندلو لپاره باید لاندي خبري په پام کي ولرو:

§ د واشنګټن واکدارانو داسي ګمان کولو چي د کابل او بغداد په نیولو سره به امریکا نه یوازي خپل هغه سپکاوی جبران کړي چي په ۱۱ ستمبر دوی ته

وروا وښت، بلکې د اسلام په ضد په خپلې جګړې کې به دوه هغه ملکونه ونیسي چې یو ئې مخکې د اسلامي خلافت پلازمېنه وو او په اسلامي نړۍ کې یو منل شوی فوځي ځواک ګڼل کېږي او بل ئې شوروي ځواکونو ته په ماتې ورکولو سره نړۍ وال اعتبار ترلاسه کړی او په اسلامي امت کې د عزت او درناوي خاص مقام لري.

§ امریکا په افغانستان او عراق له برید نه معکوس نتائج ترلاسه کړل، د دې په ځای چې د ۱۱ ستمبر سپکاوی جبران کړي برعکس ئې مزید سپکاوی په برخه شو، د دې په ځای چې د امریکا ضد مقاومت وټکوي برعکس دا مقاومت مزید مضبوط او خور شو، د دې په ځای چې د عراق د تیلو ځاګاني ئې په واک کې راشي او له دې نه هرکال په ملیاردونو ډالر ترلاسه کړي او د تیلو بیه د دوی په خوښه وټاکلی شي برعکس نن د تیلو د هر بیلر بیه له نهو ډالرو نه اویا ډالرو ته اوچته شوه، د دې په ځای چې د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا د تیلو په زېرمو قبضه وکړي، برعکس د افغانستان او عراق پر جګړې ئې هره میاشت تقریباً لس ملیارده ډالر لګښت راځي، تراوسه ئې په دې جګړې درې سوه اتیا ملیارده ډالر مصرف راغلی، په افغانستان او عراق کې ئې نه امنیت تأمین کړی شو، نه پر اوضاع مسلط شول او نه ئې د مرکزي آسیا له زېرمو نه تیل او ګاز د افغانستان له لارې انتقال کړی شول.

§ د ستمبر د یولسمې له پېښې او پر افغانستان د امریکا له برید نه وروسته تر اوسه امریکا هر کال نږدې ۲۰۰ ملیارده ډالره تجارتی خساره لري، د جون په میاشت کې د امریکا تجارتی خساره ۲۸,۹ ملیارد ډالره وه، چې د مې د میاشتی په پرتله ۲,۱ زیاته وه، په دې حساب به سږ کال د دوی تجارتی خساره ۲۸۲ ملیارده ډالره وي او دا به د تېر کال په پرتله ۱۱% کې زیاته وي

§ امریکا د لومړي ځل لپاره څلور سوه ملیارده ډالره د بودجې کسر لري.

§ په ټولې نړۍ مخصوصاً اسلامي هېوادونو او اروپا کې د امریکا په ضد شدید نفرت او کرکه؛ هومره چې نن نن د امریکا په ضد نړېواله کرکه هغې کچې ته رسېدلې چې په ټول تاریخ کې د هیڅ استعماري ځواک په ضد دومره کرکه او نفرت نه شو موندلی. د ګوانتانامو، ابوغریب، بګرام او کندهار په زندانونو کې له بې

وزلو بندیانو سره د دوی وحشیانه، سپك او له اخلاق او انسانیت نه لرې چلند د دوی تور مخ لازیات تور او کرغېړن کړ، د دوی حقیقت ئې ټولو ته بربنډ کړ او د دوی په ضد ئې نړېواله کرکه لازیاته کړه.

§ د بغداد له نیولو وروسته تر اوسه یو زر اته سوه پنځوس امریکایان وژل شوي او نړدې اته زره ژوبل شوي، یوازي په فلوجه باندي د دوی د وروستي وحشیانه یرغل په دوران کي په دریو اونیو کي ۵۱ امریکایان ووژل شول او تر پنځه سوه زیات ژوبل شول، په افغانستان کي تر اوه نیم سوه زیات وژل شوي او نړدې اتلس سوه ژوبل شوي، د عراق او افغانستان توپیر په دې کي دی چې هلته ئې د ځواکونو شمېر زیات او تحرك او د کار ساحه ئې پراخه ده او په افغانستان کي ئې شمېر لږ، تحرکات ئې کم او د فعالیت ساحه ئې محدوده ده.

§ دوه کاله وروسته هم امریکایان په عراق کي د فلوجه، موصل او رمادی په څېر ښارونو د نیولو لپاره او په افغانستان کي د کنر، لغمان، ننګرهار، خوست، پکتیکا، زابل او د ارزګان په ولایتونو کي سترو سترو عملیاتو ته اړ کېږي!!

§ دې ته مو باید پام وي چې امریکا د نړۍ تر ټولو لوی پوروړی ملك دی، سږ کال ئې پور اوه زره څلور سوه ملیارده ډالرو ته رسېدلی. هره ورځ دوه ملیارده ډالره مزید پوروړی کېږي. په راتلونکي کال کي به د امریکا حکومت اته زره دوه سوه ملیارده ډالر پوروړی وي.

§ که د افغانستان او عراق د جګړې په تېرو دریو کلونو کي د امریکایانو مالي او ځاني تلفات د ویتنام د جګړې له لومړیو دریو کلونو سره مقایسه کړئ وبه ګورئ چې د دې جګړې مالي او ځاني تلفات تر هغې زیات دي. هلته امریکا په ټول جنګ ۲۰۰ ملیارده ډالر ولګول، خو اوس ئې یوازي په تېرو درې نیمو کلنو کي ۳۸۰ ملیارده ډالر مصرف شوي!! ځاني تلفات ئې هم د هغه وخت په پرتله زیات دي، د ویتنام له ماتې وروسته امریکا تر شلو کلونو پورې له هجومي حالت نه لوېدلې وه، د کمونیزم په وړاندي ئې په هر ځای کي تدافعي حالت وو او ورځ په ورځ په شا تمبېده، غرب په مجموع کي دفاعی حالت درلود، ورځ په ورځ شاته روان وو، یو په بل پسې ئې د شوروي اتحاد په ګټه خپلې اډې له لاسه ورکولې، د وسلو د خرڅلاو

بازارونه او د مصنوعاتو تجارتي مارکیټونه ئې کمونستي بلاک ته تخلیه کول. کمونیزم نه یوازې په آسیا، شرقی اروپا او افریقا کې په ډېره چټکتیا مخکې روان وو او د غربی حریف سنګرونه ئې فتح کول، بلکې په لاتیني امریکا کې هم د غربي ځواک د مشرتابه د غوږ تر څنګ ئې د خطر زنګونه اوچت وو، ټوله شرقي اروپا، شمالي کوریا، ویتنام، کمبودیا، یمن، سوریه، عراق، مصر، سودان، کیوبا، چلي او ګڼ شمېر د بري په حال کې سیاسي احزاب، د وارسا پکټ سره ټرلي او له مسکو نه خړوبېدل، پېښې د کمونیزم په ګټه او د غرب د مزید کمزورتیا په لور روانې وې، امریکا د پېښو له مهارولو عاجزه وه، په ویتنام کې د امریکا شرموونکی ماتې د غرب روحیه په کلکه ځپلی وه او د کمونیزم د مقابلې او په دې مقابلې کې د بري طمع ئې تري سلب کړې وه. د اسلامي نړۍ په سترو سترو مهمو هېوادونو د کمونیزم سلطه او په مصر، سوریې او عراق کې د اسلامي ډلو ځپل، کمونیزم ته له اسلام سره په منازعې کې هم د برلاسي احساس وربښلی وو. کمونیزم له غرب سره په خپلې مقابلې کې تل برلاسی وو، هیڅېرې ئې ماتې نه وه خوړلې، خو له اسلام سره په خپلې مقابلې کې هم له فکري لحاظه او هم له نظامي لحاظه له ماتې سره مخامخ شو.

§ د امریکا نظام د بډایانو نظام دی، خواران په کې ځپل شوي، هرڅه د څو بډایانو او د لویو لویو شرکتونو خاوندانو په لاس کې دي. کمونیزم په اصل کې د دغه نظام په ضد په اروپا کې وزېرېدو او محرومو کارګرانو هغه له ظلم او بې عدالتۍ نه د ژغورنې وسیله وګڼلو، خو کمونیزم د اختناق، سانسور، استبداد او له حزبي دیکتاتورۍ نه د فردي دیکتاتورۍ په لور ولاړ او ناکام شو، کمونیزم د غرب په وړاندې ماتې نه ده خوړلې، له غرب سره په خپلې مقابلې کې تل بریالی وو، له اسلام سره په مقابله کې مات شو، خو متأسفانه له دې ماتې څخه د دې په ځای چې مسلمانان ګټه واخلي غرب تري ګټه اوچته کړه. د ملګرو ملتونو په راپور کې ویل شوي چې د امریکا ۳۷ .ملیونه وګړي په خواریۍ کې ژوند کوي، نه کار روزګار لري او نه د ژوند عادي امکانات، د امریکا اصلي اوسېدونکي ریډ انډین تر سړ کاله له دې منع وو چې د تکزاس په څېر ښارونو ته داخل شي، سړ کال دا

قانون لغو شو او دوی ته اجازه ورکړی شوه چې هغو ښارونو ته ننوتی شي چې د انګریزانو په لاس د امریکا له اشغال نه مخکې د دوی ښارونه وو.

§ د امریکا متحده ایالات په حقیقت کې یو هېواد نه بلکې د شوروي اتحاد په څېر د ۵۲ هېوادونو مجموعه ده، داسې مجموعې د برلاسۍ په وخت کې متحد پاتې کېدی شي، خو د ماتو او کړاوونو په وخت کې له یوه بل نه بېلېدل ئې حتمي وي، مخصوصاً چې ولسونه ئې نه د کومې ګډې عقیدې او مفکورې په مزي سره ترل شوي وي او نه عدالت او انصاف د یوه بل څنګ ته ودرولي وي. د دې خبرې په حقیقت هغه څوک ښه پوهېدی شي چې د امریکا په ګڼ شمېر ایالتونو کې د آزادۍ او خپلواکۍ غوښتونکو خوځښتونو نه خبر وي، په امریکا کې د موجوده نظام د مخالفو غیرقانوني ډلو شمېر تر دوو سوو زیات دی. که د امریکا ظالمانه پانګوال نظام، کومې سترې ماتې وجړکاوو، یقیناً چې دا زړه مانۍ به رانسکورېږي، دغه حقیقت ته په پام سره، جان کیري د بش انتخاباتي حریف ده ته په هغه پیام کې چې د بش له بري وروسته ئې ورولېږو وویل: د جورج بش په وړاندې تر ټولو مهمه مسئله دا ده چې د امریکا د تجزیې مخنیوی وکړي!!

§ د کاترینا طوفان او د نیواورلیانز د طوفان ځپلي ایالت بد وضعیت وښوده چې امریکایي ټولنه څومره کاواکه او په داخل کې له څومرو سترو سترو ستونزو سره مخامخ ده، هلته بې ساري لوټمار، ډزو، چاودنو، د امریکا له فوځ او پولیس سره د ولس ښېستو، په مرکزي حکومت د تور پوستو د مشرانو دغو نیوکو چې د دې سیمې طوفان ځپلو خلکو ته په دې خاطر توجه نه کېږي چې دوی تور پوستي دي او په حکومت کې هیڅ برخه نه لري، جورج بش ویل چې لومړۍ مسئله د امنیت تأمین ده، فوځ ته امر وشو چې لوټمارانو وولي او وئې وژني، دغه وضعیت نړیوالو ته ثابته کړه چې د امریکا ټولنه یوې داسې ونې ته ورته ده چې له لرې ستره او شنه برېښي خو منځ ئې کاواک دی او د نسکورېدو لپاره ئې یوه درنه سپلۍ کافي ده.

که امریکا په عراق او افغانستان کې ماتې وخوري او له دواړو هېوادونو نه ووځي نو له شکه پرته چې دا ماتې به د ویتنام له ماتې نه امریکا ته ډېره خطرناکه او نه جبرانېدونکي وي، وضعیت په ډاګه شهادت ورکوي چې په افغانستان او

عراق کې د امریکا ماتې او له دې هېوادونو نه د دوی وتل حتمي دي. په ډېر ډاډ او اطمئنان سره ویلی شو چې جورج بش به د امریکا بریژنف او له ده وروسته راتلونکی جمهور رئیس به د امریکا گورباچوف ثابت شي، چې یوه ئې شوروي اتحاد د افغانستان ناکام جنگ ته سوق کړ او بل د ماتې په حال کې د وتلو پرېکړه وکړه او په همدې سره د شوروي اتحاد زوال پیل شو او د همدې گورباچوف په وخت کې ئې جنازه پورته شوه. په تشدد، زور زیاتي او د مخالفینو په وژلو او ترلو هیڅ نظام خپله بقا نه شي تضمینولی، دا د یوه نظام د نسکورېدو او زوال عوامل دي نه د بقا او دوام، له کفر سره نظام دوام کولی شي خو له ظلم سره نه، د ظلم او تېري پای تور او تریخ دی که څه هم وځنډېږي. حسیب خدای مهلت ورکوي خو هیڅکله له ظالم نه غچ او انتقام نه هېروي، دا کېدی شي چې ظالم او بې رحمه واکداران یو ځل، دوه ځله، لس ځله عدالت غوښتونکي وځپي او په ټولنې کې داسي حالت راپیدا کړي چې د څه مودې لپاره هیڅوك د دوی پرخلاف د غږ اوچتولو جرأت ونه کړي، په اوضاع داسي مسلط شي چې بادي الرأی او ساده لوح خلك گمان وکړي چې دا نظام نور د نسکورېدو نه دی او په ټولنې کې هیڅ داسي ځواك نه دی پاتې شوی چې واکمن رژیم ته گوابښ ثابت شي او د هغه اقتدار تهدید کړي، خو دا د الله سنت دی او د تاریخ په اوږدو کې په وار وار تکرار شوی چې د ظالمو واکدارانو اقتدار به خامخا د مظلومانو په لاس نسکورېږی او د دوی په لاس به له هغوی نه غچ اخیستل کېږي.

§ د امریکا ولس اوس په دې پوهېږي چې د عراق او افغانستان له جگړې نه یوازي هغه امریکائي کمپنۍ گټه ترلاسه کوي چې په بش او د بش په ملگرو پورې تعلق لري، لکه د هالیبورټن کمپنۍ، خو د امریکا ولس هم مرگ ژوبله گالي او هم د جگړې ملاماتوونکي لگښتونه.

امریکا په نورو ملکونو کې پنځه شپېته اډې لري، چې په دې کې نږدې شپږ لکه امریکایان مستقر دي، د امریکا نظامي بودجه د نړۍ د ۱۹۰ملکونو د نظامي بودجې ۴۵% ده او له امریکا وروسته د ۱۵ بډایو ملکونو له نظامي بودجې سره برابره ده. د ملل متحد ټوله بودجه د امریکا د دفاع وزارت د بودجې ۰,۴% او د

امریکا د بودجې ۰,۰۷% ده، ملل متحد کلنۍ بودجه هومره ده چې پنتاګون ئې په ۳۲ ساعتونو کې مصرفوي. دا ټول ملاماتونکې نظامي لګښتونه د څه لپاره؟ دا په داسې حال کې چې د ملګرو ملتونو په کلنې راپور کې ویل شوي چې په ۲۰۰۵ کال کې د امریکا ۳۷ ملیونه وګړي په فقر کې ژوند کوي!! دا ولې د امریکا چارواکي د دې په ځای چې د خپل ولس ستونزې حل کړي، برعکس خپلې شتمنۍ په نظامي چارو، د اتمي او ټول وژونکو وسلو په تولید لګوي؟ دې ته مو هم باید پام وي چې دا مصارف له کومه کېږي؟ دا خو یا د امریکا له ولس نه ترلاسه کېږي او یا د نورو ملکونو له غارت نه!! دوی د نړۍ د غارت لپاره غواړي خپله نظامي برلاسي پر نورو تحمیل کړي، د نړۍ په ګوټ ګوټ کې نظامي اډې جوړې کړي او د خپلو هغو شرکتونو لپاره په زړه پورې شرایط برابر کړي چې د نړېوالو په غارت لګیا دي. د امریکا لوی لوی کثیر القومي شرکتونه د ټولې نړۍ په غارت او لوټلو لو مصروف دي، یوازې میکدونالډ شرکت ئې په ۱۲۰ ملکونو کې تر دېرشو زرو نه زیات رستورانونه لري.

د امریکا له سیاسي، اقتصادي او نظامي وضعیت نه معلومېږي چې دا وحشي او له اخلاق او دین نه عاري امپراطوري هم په هغه لور روانه ده چې شوروي اتحاد له خپل زوال نه مخکې او په افغانستان له برید نه وروسته وررواں وو، ډېر ساده لوح کسان به دا ګمان کوي چې د امریکا مستقبل به د شوروي اتحاد له مستقبل نه توپیر ولري.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۴۱۲۱۱۰

بسم الله الرحمن الرحیم

د کمکي اختر په مناسبت

الحمد لله و کفی و سلام علی عباده الذین اصطفی و بعد:

وَ الّذِينَ ءَامَنُوا وَ هَاجَرُوا وَ جَهَدُوا فی سبیل اللّه وَ الّذِينَ ءَاوَوا وّ نَصرُوا أُولَئك هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لهُم مّغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ كَرِيمٌ *

صدق الله العظیم

گرانو وطنوالو!

ورونو خویندو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د کمکي اختر د رارسېدو په مناسبت خپل مظلوم او ځورېدلي ولس ته مبارکي وایم، دعا کوم چي راتلونکي اخترونه په داسي حال کي ولمانځو چي ټول بهرني اشغالګر ځواکونه زمونږ له هېواد نه وتلي او جګړه د تل لپاره پای ته رسېدلې وي او په آزاد او خپلواك افغانستان کي د خپلي خوښي اسلامي حکومت ولرو. په دغه هیله او د دغي ورځي په مناسبت خپل مؤمن ولس ته څو عرایض لرم:

- اوس باید ټولو ته ثابته شوې وي چي زمونږ پر هېواد د امریکایي یرغلګرو ځواکونو تېری د همغو موخو لپاره وو چي روسي ځواکونو درلودو او دوی له افغانانو سره همغه څه کوي چي روسانو کول، د بیاودانولو او د سولې، امنیت او دیموکراسۍ شعارونه هسي غولوونکي شعارونه دي چي هر یرغلګر ځواك ئې د ولسونو د غولولو لپاره کاروي. افغانان په خپلو سترګو ګوري چي امریکایانو او

انګریزانو په تېرو څلورو کلونو کې له دوی او د دوی له هېواد سره څه کړي، د دوی وحشیانه سلوك که تر روسانو زیات کرکجن نه وي نو په هیڅ صورت کې ترې کم نه دی، مګر هغه څه چې دوی د بګرام، کندهار او ګوانتانامو په زندانونو کې له مظلومو بندیانو سره کړي او هغه څه چې د نظامي عملیاتو په وخت کې ئې له بې وزلو کلیوالو سره کوي، د کورونو لټول، بې ګناه خلك له مجاهدینو سره د ارتباط په نامه نیول، وهل او وژل او بیا د مړو پر اجسادو تیل شیندل او اور وراچول، دا ټول او ډېر نور ئې چې قلم ئې له لیکلو حیاء کوي او ډېر هغه څه چې ورو ورو به افشاء کېږي، مګر دا ټول هغه څه نه دي چې افغانان ئې هر ورځ په خپلو سترګو ګوري؟

- دا خبره هم باید ننه ټولو ته جوته شوې وي چې بهرني ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د سولې او امنیت د راوستو باعث، تر څو اشغال دوام لري او تر څو چې بهرني ځواکونه د دې هڅه کوي چې د خپلې خوښې لاس پوڅي حکومتونه پر افغانانو تحمیل کړي، جګړه به دوام کوي. د جګړې کوم اور چې روسانو بل کړ، امریکایانو د دوی پر پل ګام کېښود او د جګړې د دوام باعث شول، دا دی ګورئ چې د انګریزانو او امریکایانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعیت داسې دی چې نه د پلازمینې په شمول په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې، نه په عام ولس کې د چا سر، مال او عزت خوندي دی، نه چارواکي د ځان د امنیت په اړه ډاډه دي او نه د بهرنیو ځواکونو قطارونه، اډې او ګزمې له بریدونو مصئون!! د حل یواځنۍ لار دا ده چې بهرني ځواکونه له افغانستان نه ووځي، د افغانستان په کورنیو چارو کې د بهرنیو لاس وهنې بندې شي، د افغانانو د خوښې مؤقت حکومت جوړ شي، ترڅو د دې مؤقت حکومت تر اشراف لاندې آزاد انتخابات ترسره شي او واك یوه منتخب اسلامي حکومت ته انتقال شي.
- افغانان انتخابات غواړي خو له خپلواکۍ وروسته، نه د اشغال په حالت کې او د امریکایانو د جهازونو تر وزر لاندې انتخابات!! د ملي پخلاینې نه وروسته او د یوه افغاني مؤقت حکومت تر نظارت لاندې انتخابات غواړي، د امریکایانو تر سلطې لاندې تېر انتخابات او پر هغوی ټول مصارف د دې لپاره وو چې امریکا

خپل لاس پوځي د ولس د استاځو په نامه راوړاندي کړي او داسي پارلمان جوړ کړي چې په افغانستان کي د دوی د فوځونو د دائمي حضور په ګټه رأیه ورکړي.

• زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چې امریکائي ځواکونه له وتلو نه پرته بله هیڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، باید په دې پوه وو چې دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دی چې کوم ځواك نړۍ له تباهۍ سره مخامخ کړي، الله ئې حتماً نسکوروي او نړیوال د هغه له شر نه ژغوري.

• مجاهدینو له خپل رب سره تعهد کړی چې امریکایان به د روسانو په څېر له خپل هېواد نه وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی چې ترڅو ئې خپل هېواد نه وي آزاد کړی او اشغالګر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې څخه نه وي ایستلي وسله به په ځمکه نه ږدي او دښمن به یوه شېبه هم آرام نه پرېږدي.

• باایمانه مجاهدین له اصلي دښمن سره جنګېږي او له هغو کسانو او د دوی له عملونو نه برئ او بې زاره دي چې د اصلي دښمن په ځای په جوماتونو کي انفجارات کوي او ملایان وژني، دوی نه پوهېږي چې د داسي خلکو په وژلو سره دښمن ته هیڅ تاوان نه رسېږي، ذلیل او اجیر مبلغین دښمن ته هیڅ ارزښت نه لري، برعکس د دوی په وژلو سره دښمن ته تبلیغاتي مواد په لاس ورځي، هغه کسان چې د دوی د وژلو فتوی ورکوي ډېر ناپوه مفتیان دي، دغو مفتیانو له مخلصو مجاهدینو سره د جنګ او له کمونستو جنرالانو سره د ائتلاف فتوی هم ورکوله.

• مورږ له ټولو افغانانو غواړو چې له هغو اتلو مجاهدینو سره لاس یو کړي چې د بهرنیو ځواکونو د ایستلو او په آزاد او خپلواك افغانستان کي د ملت د خوښي اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پیل کړی. د دوی صادقانه ملګرتیا او رښتونی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دی. هغه افغانان چې په روان اسلامي جهاد کي برخه وانخلی ډېر ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان نه ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفین نه د خدای په وړاندي د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس په وړاندي!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!! د دنیا او آخرت ذلت او

سپکاوی به د هغه چا په برخه وي چې له کفري یرغلګرو ځواکونو سره ئې د اسلام او خپل مظلوم او ځوړېدلي ولس په ضد ملګرتیا وکړه.

- موږ د افغانستان د روان بحران عادلانه او تلپاتې حل غواړو او د جګړې د فوري ختمولو غوښتونکي یو. که له جګړې پرته له بلې لارې د هېواد خپلواکي ترلاسه کول ممکن وی، نو موږ به ترهرچا د مخه همغه لار غوره کړې وه. که دا اوس اشغالګر ځواکونه له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته د خپل برخلیك د ټاکلو موقع ورکړی شي، موږ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تیار یو. کومې افغاني ډلې چې په انګریزانو او امریکایانو ځان ساتي، هغوی ته وایو چې په افغانانو باور وکړئ، موږ د امنیت تضمین درکوو، موږ خپلواك اسلامي افغانستان غواړو، په عفو، بخښنې او پخلاینې باور لرو، نه د انتقام په فکر کې یو او نه د جنګ له لارې قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو!!
- زه یو ځل بیا مجاهدینو ته اطمئنان ورکوم چې إن شاء الله ستاسو د بري او د دښمن د ماتې ورځ نږدې ده.

د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هیله.

مرګ په امریکا او ملګرو ئې

ژوندي دي وي د اسلام د لارې زړه ور مجاهدین

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۴۱۸۱۱۲

بسم الله الرحمن الرحیم

دروغجنې سولې ته بلنه او زمورږ ځواب

د مظلوم او اشغال شوي کابل په تیاره فضاء کي یو ځل بیا د سولې او روغې جوړې غلوونکي نارې سورې پورته شوې، خو د هغه چا په خوله چي نه څه واک لري او نه ئې خبره څه وزن او دروندوالی! دا همغه خبري دي چي د نجیب په وخت کي د پلار وطني ملي جبهې لخوا کېدې او د انګریزانو د مخکښې تسلط په دوران کي د هغه چا په خولې چي انګریزانو د همدې مقصد لپاره له هند نه له ځان سره راوستل او په افغانستان کي ئې میشت کړل، چا چي حبیب الله کلکاني ته د قرآن د پانو په حاشیه کي د سولې د بلن لیك لاندي امضاء کړې وه او په همدې ئې هغه په دام کي واچولو او ارګ ته له رارسېدو سره سم ئې ووژلو او د ده او د ده د ملګرو جسدونه ئې تر څو ورځو په دار ځوړند پرېښودل، اوس د همغو کسانو زامن د امریکایانو په اشاره مجاهدینو ته د سولې پیغامونه لېږي، هغه هم د راډیوګانو په څپو کي، دا کسان په حقیقت کي د امریکایانو په لومو کي هغه خوارکی سپینې کوتري دي چي د لوړو غرونو بازان وربانديي نیول غواړي، د داسي کاواکو بلنو په ځواب کي څه ویل بې ګټې او د خپل وخت ضایع کول برېښي او مورږ نه غوښتل څه ځواب ووایو خو د دوی بیا بیا اعلان مجبور کړو څه ورته ووایو او هغه دا چي: دا تاسو څوك یئ چي مورږ ته د سولې بلنه راکوئ او یا د مجاهدینو د محاکمې خبري کوئ؟! د پردیو ګوډاګیان، د پردیو په دسترخوان ناست مزدوران، د خدای او ولس په وړاندي مختورن او محکوم کسان او د دښمنانو پښو ته پرېوتې ذلیل وطن پلورونکي، تاسو څنګه او په کومه خوله او کومو سترګو د سولې یا د نورو د محاکمې خبري کوئ؟!! تشویش مه کوئ، إن شاء الله مورږ کابل ته درروان یو، ستاسو بلني ته

ضرورت نشته، نن هم هملته ستاسو شاوخوا کې یو او تاسو هره ورځ زمونږ د مضبوطو ګامونو غږ اورئ او سبا بله ورځ خو به إن شاء الله مونږ د کابل په واټونو کې له شنو بیرغونو سره وګورئ، د ملي خائنانو او جنایتکارانو محاکمه به هم إن شاء الله ترسره کېږي، لږ صبر وکړئ، چې کله ستاسو باداران له افغانستان او عراق نه ووځي، مونږ به د آزادۍ له شنو بیرغونو سره کابل ته درځو، په هغه ورځ به إن شاء الله افغانان د واقعي سولې او رښتونې الهي محاکمې او وروستۍ پرېکړې شاهد وي.

افغانان په خپلو سترګو ګوري چې امریکایان په کابل کې د سولې ډول ستاسو غاړو ته دراچوي خو په زابل کې مظلوم افغانان نیسي او ژوندي ئې سوځوي!! افغانان په دې ښه پوه شوي چې سوله د بهرنیو ځواکونو په شته والي کې نه شي راتلی، امنیت یوازې په هغه وخت کې راتلی شي چې ټول بهرني اشغالګر ځواکونه له افغانستانه ووځي او د افغان ولس د خوښې هغه اسلامي حکومت قائم شي چې یو نیم ملیون شهیدان ئې د هغه لپاره ورکړي.

عجیبه ده چې تاسو بیا هم په ډېره بې شرمۍ سره ادعا کوئ چې پردي او ګاونډي هېوادونه مجاهدین هڅوي!! خلك په دې خبرو خاندي، هغوی پوهېږي چې پردي ځوکونه خو اوس په کابل کې دي او تاسو د هغوی د جازونو تر وزر لاندې هلته د ذلت شپې تېروئ او ګاونډیان خو له همغې اولې ورځې له امریکایانو سره د افغان مظلوم ولس په ضد ملګري شول، چا ورته اډې ورکړې، چا مجاهدین ونیول او لاس ترلې ئې امریکایانو ته وسپارل او چا خپلو لاس پوځو ډلو ته امر وکړ چې له امریکایانو سره یو ځای شي او د دوی تر قومندې لاندې د افغان ولس په خلاف وجنګېږي، که د ګاونډیو مرسته نه وای نو صلیبي ځواکونو نه افغانستان نیولی شو او نه تراوسه هلته پاتې کېدلی شول، دا مبالغه نه ده چې د افغانستان روان جنګ زمونږ هغو بې رحمو ګاونډیو پر مونږ تحمیل کړی چې تاسو ئې کابل ته رسولي یئ، دوی ګمان کوي چې له افغانانو سره هرڅه کولی شي، نه مرستندوی لري او نه د پوښتنې او ګروېژنې مرجع، لوی او منتقم خدای ئې هېر کړئ، خو دا دی ګورئ چې منتقم خدای هم د مظلومو افغانانو انتقام ترې اخلي، له چا نه په

طوفانونو سره او له چا په زلزلو سره او لا معلومه نه ده چې ذوالانتقام رب به له دوی سره مزید څه کوي، دا یو تصادف مه ګڼئ، یوازې ناپوه او له الهي سننو نه غافل کسان به دا یو تصادف ګڼي چې د پاکستان زلزله په همغه ورځ وشوه چې څلور کاله د مخه په همدې ورځ امریکائي ځواکونو د پاکستان له فضا او ځمکې نه په استفادې سره پرافغانستان خپل وحشیانه برید پیل کړ او په څو اونیو کې ئې تر پنځوس زره زیات بې وزلي افغانان په وینو کې لت پت کړل. دا هم یو تصادف مه ګڼئ چې د دې زلزلې وروستۍ جټکي تر هغې ورځې روانې وې چې څلور کاله د مخه تر همدې ورځې پورې پر افغانستان د امریکایانو پراخې بمبارۍ روانې وې. پاکستاني چارواکو به ویل چې په دې برید کې له امریکا سره د پاکستان ملګرتیا به د دې باعث شي چې امریکا د کشمېر په مسئله کې د پاکستان مرسته وکړي، خو دا دی ګورئ چې امریکا نه یوازې د کشمېر په مسئله کې د هند د دریځ ملاتړ کوي، کشمېرې مجاهدین تروریستان ګڼي، اسلام آباد ئې دې ته اړ کړ چې د دوی له مرستې لاس واخلي، مرکزونه ئې په ټول پاکسان کې وربند کړي او کشمېر ته له اوښتو ئې مخه ونیسي، بلکې د کشمېر د دغې غمیزې په دوران کې امریکا د خپل دغه ملګري په هکله داسې بې اعتنایي وکړه چې پرویز مشرف مجبور شو ووایي: که دا زلزله په کوم غربي هېواد کې شوې وای نو عکس العمل به دومره سوړ نه وو او دا چې موږ مجبور یو د ایف ۱۶ طیارو اخیستل وځنډوو!! کاش پاکستاني چارواکو د امریکا په ځای خدای ته مخه کړې وی، له امریکا نه د طمعې او وېرې په ځای ئې له خدای نه طمع او وېره درلودی، د مظلومو مسلمانانو په ضد له کفري ظالم او متجاوز طاقت سره د ملګرتیا په ځای او د خپل بې وزلي ګاونډي هېواد په خلاف په یوې ناروا او ظالمانه جګړې کې د برخې اخیستو په ځای له خدای نه وېرېدلې وې او په دې پوهېدی چې خدای د مظلوم فریاد اوري او د هغه انتقام خامخا اخلي، خو داسې ئې ونه کړل، له ظالم سره په ناروا ملګرتیا کې مخکې ولاړل، د امریکایانو د خوشحالولو لپاره ئې د افغانانو په خلاف له هیڅ څه نه ډډه ونه کړه، مهاجرین ئې په زور له پاکستانه وشړل، د ختیو کورونه ئې په بلدوزرو وربانديې ړنګ کړل، هیڅا د دغو مظلومانو چیغې وانه وربدې، ویل ئې تر

افغانستانه د تلو کرایه نه لرو، هلته کور نه لرو، څه چې لرو هغه ټول دلته رانه پاتې کېږي، خو هیڅ ورته اعتنا ونه کړه.

امریکایان دې په دې پوه شي چې نه په خپلو دیموکراتو جاسوسانو او نه په خپلو ږیرورو او سپین پګړیو غلام مبلغینو، افغانان نه شي غولولی، دا همغه د شورویانو ناکامي تجربي دي چې تاسو ئې تکراروئ، افغان ولس اوس ښه هوښیار شوی، دوست دښمن پېژني، په دې پوه دی چې تاسو د څه لپاره زمونږ هېواد ته راغلي یئ او تراوسه مو زمونږ له ولس او د دوی له دین، مذهب، مقدساتو او د دوی له هېواد سره کوم ظلمونه او نارواوې کړې!! ستاسو شوم عزائم اوس هر افغان ته بربنډ شوي، دوی له خپل رب سره کلکه ژمنه کړې چې تر هغه به وسله پر ځمکه نږدي چې خپل هېواد آزاد نه کړي او د خپلې خوښې اسلامي حکومت قائم نه کړي.

مرګ پر امریکا او ذلیلو اړیوالانو ئې

مرګ پر هغو مکارو څېرو چې د دین په جامه کې د دین د دښمنانو نوکري کوي

بریالي دي وي زړه ور مجاهدین

سرلوړي دي وي باایمانه افغانان

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۴۱۸۱۲۸

بسم الله الرحمن الرحیم

د خان آباد د اډې تخلیه

او افغان ولس ته د دې بریا مبارکي

دا له شکه پرته د افغان مجاهد ولس لپاره یوه لویه بریا ده چې د ازبکستان له سترې نظامي اډې نه امریکایي ځواکونه په پوره سپکاوي ووتل، زه ټولو زړه ورو او باایمانه افغانانو ته د دې بریا مبارکي وایم، إن شاء الله دا وتل له افغانستان او ټولې سیمې نه د دوی د وتلو پیلامه ده. معلومېږي چې په راتلونکي کال کي به امریکائي ځواکونه هم له افغانستانه وځي او هم له عراقه او له هیڅا باید دا حقیقت پټ نه وي چې له دې ماتې او وتلو وروسته به د امریکا وحشي امپراطوري له کوم برخلیك سره مخامخ کېږي او د دوی د لاس پوڅو پایله به څه وي!!

نه امریکایان په دې نیت دې سیمې ته راغلي وو چې داسې ژر به بېرته وځي او نه نړیوالو دا ګمان کاوو چې دومره ژر او مخکې له دې چې د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا د تیلو او ګازو د انتقال په اړه د دوی خوبونه پوره او شوم عزایم ترسره شي، د سیمې پرېښودو ته به اړ کېږي. زه په ډېر یقین او ډاډ سره دا خبره کولی شم چې إن شاء الله ۲۰۰۲ کال به امریکا ته داسې کال ثابت شي لکه چې روسانو ته ۱۹۸۸کال ثابت شو، چې دا له افغانستان نه د روسانو د وتلو او د شوروي اتحاد د زوال د پیل نیټه وه، د شوروي اتحاد ځواکونه هم د ترمز له لارې ازبکستان ته په شا شول او د همدې خان آباد له اډې نه د شوروي اتحاد نورو جمهوریتونو ته ولاړل، امریکایان د شورویانو په لار درومي او د شورویانو په برخلیك به اخته کېږي. په امریکا کي د تجزیې عوامل تر شوروي اتحاد ډېر ځواکمن او پراخ دي، د

نیوآیرلینز پېښو د دې ژوروالی او پراخوالی ښه بربنډ کړ، هلته له یوې خوا د سپین پوستو واکمنې ده او نور ولسونه، د امریکا د اصلي خاوندانو ریډ انډین په شمول له خپلو انساني حقوقو محروم دي او سپك او ذلیل ګڼل کېږي، له بلې خوا د امریکا ټولې شتمنۍ، د تولید وسایل، فابریکي، شرکتونه، بانکونه، راډیو، تلویزیون، ... د څو سپین پوستو بډایانو په لاس کې دي او د ټولنې اکثریت د دوی په خدمت کې، دا یوازې امریکا نه بلکې غرب په مجموع کې دې ته ورته سیاسي او اجتماعي نظامونه لري، د امریکا او فرانسې وروستیو پېښو ډېر پټ حقایق راڅرګند کړل، له دې پېښو مخکې هیڅا دا خبره په آسانۍ نه منله چې غربي هېوادونه په دروغو او د بې خبرو خلکو د غولولو لپاره د بشري حقوقو خبره کوي، په داسې حال کې چې دوی تر هرڅا زیات د بشري حقوقو ترپښو لاندې کوونکي دي، هم په خپلو ملکونو کې او هم له خپل ملك نه بهر په خپلو مستعمراتو کې، دا دوی دي چې افریقایي او آسیایي ملکونه ئې له پېړیو پېړیو راایسې لوټلي، مستبد، ظالم او بې رحمه دیکتاتوران، پاچایان او جنرالان ئې وروباندې مسلط کړي، غرب چې تر پرونه د بشري حقوقو کومې دروغجنې ادعاګاني کولې او د دوی ذلیلو او وطن پلورونکو پلویانو په ډکه خوله د دوی ستاینه کوله، د نیوآیرلینز او پاریس د محرومو طبقو قیامونو له دې پرده اوچته کړه او د دوی د کرغېړن اجتماعي نظام بده څېره ئې هر باشعوره انسان ته بربنډه کړه.

که الله تعالی افغان مجاهدینو ته یو ځل بیا یوه بله تاریخي بریا ورپه برخه کړه او صلیبي اشغالګر ځواکونه هم زمونږ له هېواده په وتلو مجبور شول، نو إن شاء الله دا به نه یوازې په افغانستان کې د یوه واقعي اسلامي حکومت د راتلو باعث شي بلکې په ټولې سیمې کې به د یوې ژورې تبدیلي لپاره لار آواره کړي.

ځیني خلك دا تبلیغات کوي چې د بهرنیو ځواکونو د وتلو په صورت کې به بیا هغه مخکنی حالت راشي او قدرت ته د رسېدو لپاره به د مختلفو ډلو ترمنځ د جګړو اور بل شي، دوی نه دې ته ګوري چې جګړې خو د بهرنیو ځواکونو لخوا تحمیل شوې او د دوی د لاسوهنو په وجه ئې دوام کړی او نه دې ته چې د روسانو له وتلو نه وروسته افغانان له یوې سترې بین المللي توطئې سره مخامخ شول، ټولو

کفري ځواکونو زمونږ په خلاف یوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق او بې دینه چارواکي هم ورسره ملګري شول او په افغانستان کي ئې د مجاهدینو په لاس د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخنیوی وکړ، په دې توطئې کي امریکا د مخکښ ونډه درلوده. د کمونستي رژیم له سقوط نه وروسته جنګونه د مجاهدینو ترمنځ خپل منځې جنګ نه بلکي هغه په نوې بڼې کي د مخکني جنګ تسلسل وو، په دې جنګونو کي د کمونست حزب مخصوصاً د پرچم د ډلي ونډه هومره وه چې په تېرو جنګونو کي ئې وه، فرق ئې فقط په دې کي وو چې مخکي کمونستان یوازي وو خو په دې مرحلې کي نور مفسدین او منافقین هم ورسره یو ځای کړي شول او په بهر کي واشنګټن او مسکو او په دوی پورې تړلو ملکونو یوه بل ته لاس ورکړ او د واقعي مجاهدینو په ضد ئې ګډه ائتلافي جبهه جوړه او د مخکني جنګ د دوام عوامل ئې برابر کړل. د امریکا ترمشرۍ لاندې د ائتلافي ځواکونو برید هم د همغو داخلي او خارجي ځواکونو په ملګرتیا ترسره شو چې لادمخه او د کمونستانو د حکومت د نسکورېدو په وخت کي ئې هغه ائتلافي جبهه جوړه کړې وه. خو إن شاءالله اوس او په عراق او افغانستان کي د امریکا له ماتې وروسته به د مجاهدینو دا ستونزه، هم زمونږ په هېواد کي او هم په نورو هېوادونو کي د تل لپاره حل شي.

مخلص مجاهدین او ټول افغان ولس باید سرله اوسه د هغې مرحلې لپاره تیاری ونیسي چې اشغالګر ځواکونه به زمونږ له هېواده وځي او د دوی له وتلو وروسته به په ټول هېواد کي سریع تبدیلي راځي، باید دې ته متوجه وو چې مخکنی حالت بیا تکرار نه شي او د اسلام دښمنان په دې ونه توانېږي چې د خپلو لاس پوڅو په ذریعه د کومي بلي جګړې اور بل کړي.

مونږ ټول هغه افغانان په یوې لویې جبهې کي د راغونډېدو لپاره رابلو چې د جګړې عاجل او دائمي خاتمه او په خپلواك او آزاد افغانستان کي د ملت د خوښي واقعي اسلامي حکومت غواړي.

آزاد او خپلواك دي وي افغانستان

سرلوړي دي وي زړه ور افغانان
ژوندي دي وي مجاهدين
مړه دي وي د اسلام او مسلمانانو دښمنان

حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۴۱۹۱۴

بسم الله الرحمن الرحیم

د لوی اختر پیغام

ورونو خویندو!

باایمانه افغانانو!

د اسلام د لاري مجاهدینو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د لوی اختر د رارسېدو له امله تاسو ته مبارکي وایم، دعا کوم چې الله تعالی زمونږ د بې وزلې ولس او د اسلامي امت دا د امتحان سختې ورځې پای ته ورسوي، په روانې سترې صلیبي جګړې کې ئې بریا په برخه شي، آزادي او خپلواکي ترلاسه کړي او د آزادي بخښونکي اسلام په رڼا کې د خپلې خوښې نظام، صالح او له الله وېرېدونکي چارواکي ولري. زمونږ واقعي اختر به هغه ورځ وي چې هېواد مو د پردیو او د دوی د لاس پوڅو له سلطې آزاد وي، نه مو له الله پرته بل چا ته لاس اوږد وي او نه بل ته سر ټیټ. دې مقدس او سپېڅلي هدف ته د رسېدو لپاره په هر افغان او هر مسلمان جهاد فرض دی. الحمدلله افغانانو مخکې د شوروي اتحاد د یرغل په ضد هم د همدې مقصد لپاره جهاد وکړ او دا دی اوس د امریکایانو او انګریزانو تر مشرۍ لاندې د روان صلیبي یرغل په ضد هم په جهاد بوخت دي، إن شاء الله دا جهاد به هم تر هغه دوام کوي چې ټول یرغلګر ځواکونه زمونږ د هېواد له لوېشت لوېشتې ووځي او په خپلواك افغانستان کې د افغانانو د خوښې اسلامي حکومت جوړ شي. إن شاء الله دا اختر به هم راځي او ډېر ژر به راځي.

ورونو او خویندو!

د پردیو تر واکمنۍ لاندې او د دوی په قومنده چې نن هر څه زمونږ په هېواد

کي تېرېږي دا د افغان ولس او اسلام په ضد او د اشغالګرانو د استعماري ګټو لپاره دي: دوی پولیس او فوځ د دې لپاره روزي چې د افغانانو په ضد ئې وجنګوي او په جګړې کي خپله مرګ ژوبله راکمه کړي، دا فوځ او پولیس په کامله توګه د دوی تر قومندې لاندې دی، له فرقې نیولې تر ټولې پورې، د هر تش په نامه افغان قومندان ترڅنګ امریکایي مشاور مؤظف دی او د قطعاتو قومنده ئې په لاس کي. دا دی تاسو ګورئ چې په فوځ او پولیس کي همغه خلك استخدامېږي چې پرون د روسانو تر قومندې لاندې د ملت په ضد وجنګېدل، همغه چې په تېرو کلونو کي د ټولو جګړو، ورانیو او وینو تویولو مسئولیت ئې په غاړه دی، همغه د پرون ورځې ستر ستر جنګي جنایتکاران!! په نورو برخو کي ئې هم کمونستان، وطن خرڅوونکي، مفسدین او جنایتکاران پر افغانانو مسلط کړي.

دوی انتخابات د دې لپاره ترسره کوي چې خپل لاس پوڅي د خلکو استاځي وښیي، خپلې استعماري سلطې ته د دیموکراسۍ نوم ورکړي، د خپلې خوښې بې خاصیته او محکوم پارلمان جوړ کړي، د غلامۍ سندونه پرې امضاء کړي، د دوی سلطې ته قانوني بڼه ورکړي او د دوی له خوا او د دوی د فوځونو او وسلو په زور مسلط شوی نظام د ملت د خوښې نظام وګڼلی شي!!

تاسو ولیدل چې تېر انتخابات څنګه وو؟!! او دا دی ګورئ چې د امریکایي انتخاباتو له لارې جوړ شوی پارلمان څنګه پارلمان دی، غړي ئې د چا استاځي دي؟!! د انتخاباتو څرنګوالی امریکایانو وټاکو، کارتونه دوی جوړ کړل، رأیې دوی وشمېرلې، صندوقونه ئې هم په خپله خوښه ډك کړل، هم خالي، هم ئې د اعتبار وړ وګڼل او هم بې اعتباره، چې کوم ئې لازم ګانړو د شمېرلو لپاره ئې راوړاندي کړ او چې کوم ئې د مخالفینو په ګټه ګانړو قرنتین ئې کړ او له شمارلو ئې بې برخي کړل. نه ئې هغه چا ته د کاندېدو حق ورکړ چې د امریکا مخالف وو او نه ئې مهاجرینو او د هغو سیمو خلکو ته د رأیې ورکولو اجازه ورکړه چې د امریکا مخالفینو ته به ئې رأیه ورکوله.

که په پارلمان کي داسي غړي شته چې څو زرو کسانو ورته رأیه ورکړې، داسي غړي هم په کي شته چې څو سوه رایې ئې ترلاسه کړې، په انګریزي

دیموکراسۍ او امریکایي معیارونو کي دا دواړه برابر حیثیت لري!!! دې پارلمان ته چې کوم غړي د کامیابو کاندیانو په نامه ننوتي، د ټولو مجموعي رأیې تر یو ملیون کمې دي، دا د کوم معیار له مخې د دې حق لري چې د نږدې دیرش ملیونو افغانانو استاځیتوب وکړي. څلور ملیونه مهاجرین د دې لپاره محروم کړی شول چې دوی د مجاهدینو کورنۍ دي، مجاهد ته به رأیه ورکوي، د دغو مهاجرینو رأیې تر ټولو هغو کسانو زیاتي دي چې د اوسني پارلمان اتیا په سلو کي غړو ترلاسه کړې!! دا ولې د عراق په انتخاباتو کي یو ملیون هغه عراقیان د برخي اخیستو مجال ترلاسه کوي چې په بهر کي او اکثراً په غربي هېوادونو کي مېشت دي، خو د افغانستان په انتخاباتو کي څلور میلیونه مهاجرین ترې محرومه کېږي؟ آیا وجه ئې دا وه چې دلته د عراق په څېر انتخابات ممکن نه وو او که دا چې دلته امریکایانو نه غوښتل چې مهاجرین په انتخاباتو کي د رأیې ورکولو فرصت ترلاسه کړي او هغو کاندیانو ته رأیه ورکړي چې امریکایان ئې په پارلمان کي لیدل نه غواړي؟!!

په ټولو غربي دیموکراسیو کي نارینه او ښځي د کاندیدېدو او رأیې ورکولو مساویانه حق لري، د نړۍ په هیڅ ځای کي دا نه شو لېدلی چې ښځو ته ئې ببله برخه ټاکلې وي، خو په افغانستان کي ئې د پارلمان څلورمه برخه د ښځو لپاره ببله کړه، دا یوازي د امریکایانو د بې **۵۲** نظامي دیموکراسي ده چې دا خبره ئې پر افغانانو د دې لپاره تپلې چې وښیي دوی ښځي د محرومیت له یوې انتها نه د امتیازاتو بلې انتها ته رسولې، خو په حقیقت کي د دوی مقصد دا وو چې په دې ترتیب د خپلې خوښې غړي په پارلمان کي زیات کړي.

دوی چې د مرستو په نامه څه زمونږ په حساب نشر ته سپاري دا یا د دوی نظامي مصارف دي، یا ئې خپل نظامي پرسونل او مشاورینو ته ورکوي، یا ئې هغو مؤسساتو او انجیوګانو ته چې مسیحت ته د افغانانو د رابللو په کار بوختې دي، بې دیني او اخلاقي فساد خوروي، د دوی مذهب له سندرو، نڅا، شراب، قمار، بربنډتوب ... پرته بل څه نه دی. که څه ئې د افغانانو لپاره کړي دا هم د هغه مقاومت په وجه ده چې د دوی په ضد روان دی او د دې لپاره چې د مجاهدینو په ضد د

افغانانو ملاتړ ترلاسه کړي، که مقاومت نه وی نو دا محدود کارونه به ئې هم هیڅکله نه وو کړي، مګر نه ګورئ چې ټول کارونه ئې تبلیغاتي جنبه لري، داسې کار ئې ونه کړ چې د افغانستان د بیاودانولو لپاره ضروري دی، نه ئې د کومې فابریکې مرسته وکړه، نه د کوم بند د جوړولو او د شاړو ځمکو د آبادولو.

دوی د ګاونډیو د مداخلاتو په هکله په داسې حال کې تبلیغات کوي چې همدغو ګاونډیو د دوی په اشاره او مرسته زمونږ په هېواد کې د جګړو اور ته لمن وهلې، دوی دا تبلغیات د دې لپاره کوي چې په افغانستان کې خپل دایمي شتون توجیه کړي، د پاکستان له سرحد نه د مجاهدینو د اوښتو په دروغجنو تبلیغاتو سره غواړي خاص ناولي اغراض ترلاسه کړي، دوی ښه پوهېږي چې دا تبلیغات نه حقیقت لري او نه د روسیې او ایران د خوشحالولو لپاره دي، په پاکستان کې چې څه تېرېږي، امریکایان ترې دقیقاً خبریږي، سي آی اې د کابل د ارګ له جریاناتو نه دومره ژر او دقیق نه خبریږي لکه د اسلام آباد د ایوان صدر له جریاناتو چې خبریږي، په پاکستان کې سي آی اې او ایف بي آی تر افغانستانه که زیات فعال نه وي نو کم خو په هیڅ صورت کې نه دی، په پاکستان کې د امریکا د سي آی اې او ایف بي آی همدومره فعال دفترونه دي لکه په افغانستان کې، هلته هم هر وخت، هر څوک نیولی شي او د خپلې خوښې زندانونو ته ئې لېږدولی شي، هلته هم د مخالفینو کورونه د خپلو جاسوسي طیارو په ذریعه په راکټونو ولي خو سبا ته پاکستاني چارواکي اعلان وکړي چې په دې کور کې د بم جوړولو په وخت کې چاودنه وشوه او فلانی ستر دهشت ګرد په کې ووژل شو!! داسې لکه امریکایانو چې د بګرام، سپین بولدك، خنجان، بغلان او په ډېرو نورو ګڼ مېشتو سیمو کې سلاح کوټونه د لیزري وړانګو په ذریعه له لرې منفجر کړل او ډېر بې ګناه افغانان ئې په وینو کې ورغړول خو سبا به ئې اعلان وکړ چې دا سلاح کوټ په خپله منفجر شوی!!

په سرحد کې د فوځونو د ځای په ځای کېدو وجه دا نه ده چې د مجاهدینو د اوښتو رااوښتو مخنیوی وکړي، دوی او هرڅوك پوهېږي چې مجاهدین په داخل کې اوسېږي او د هېواد په مرکز، شمال، جنوب، شرق او غرب کې عملیات کوي،

مقصد دا دی چې امریکایانو پاکستاني چارواکو ته ویلي: د کشمېر له داعیې لاس واخلئ، په عوض کې ئې د ډیورند کرښه درته رسمي او یقیني کوو او د هغو آزادو قبایلو په رامولو او د دوی د سیمو په فتح کولو کې درسره مرسته کوو چې انګریزانو رام او فتح نه کړی شول، د اسلام آباد چارواکو ورسره منلې، د فوځونو ځای په ځای کول، د پوستو جوړول، په شمالي او جنوبي وزیرستان کې عملیات کول، له دغو سیمو مهاجرین په زور ایستل او کورونه ئې په بلدوزرو وروړانول، دا ټول د همدې معاهدې برخې دي.

دوی په داسې حال کې چې افغانستان ته د جنګ لپاره راغلي، شوم اغراض او ناولې موخې لري، په سېمې کې د تل پاتې کېدو لپاره راغلي، د تیل او ګازو د زیرمو ترلاسه کولو او د چین او ایران د محاصرې لپاره راغلي، که څه هم د ایران لیبرالانو د افغانستان او عراق په نیولو کې ورسره مرسته وکړه ، خو په دې قانع نه شول، غواړي ایران د شاه د وخت په څېر د دوی اډه وي، د افغانستان په اشغال ټینګار کوي، د ناتو فوځونه رالېږي، که مقاومت نه وي، نو د تل لپاره دلته د پاتې کېدو اراده لري، خو الحمد لله مقاومت له دائمي اشغال نه مأیوس کړي، له دې ټولو سره سره او په داسې حال کې چې پر افغانانو بمونه وروي او بې وزلي افغانان وژني، په درواغو او د خلکو د غولولو لپاره د سولې او روغې جوړې خبرې کوي او د دې لپاره کمیسیونونه ټاکي، له دې ئې مقصد نه امنیت راوستل او جګړه پای ته رسول دي او نه واقعي سوله، غواړي مجاهدین وسله پر ځمکه کېږدي او دوی ته تسلیم شي، د دوی له نظره سوله دا ده چې افغانان د دوی دایمي غلامۍ ته غاړه کېږدي او له مقاومت او آزادي غوښتلو نه لاس واخلي، نښه پوهېږي چې سوله نه په افغانستان کې د بهرني اشغال په حالت کې راتلی شي، نه په عراق او د نړۍ په بل ګوټ کې، سوله به هلته راځې چې ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي. انګریزانو چې د سولې په نامه کوم کمیسیون جوړ کړی، هغه ته ئې دا دنده سپارلې چې مجاهدین د ځان په څېر د دښمن په وړاندې سرټیټولو ته تیار کړي!! داسې خلك د پیغمبر علیه السلام په وخت کې هم وو، هغوی به هم د قریشو په اشاره او ګټه د جهاد خلاف او د دروغجنې سولې په ګټه تبلیغات کول، مقصد به ئې دا وو چې

مجاهدین له جهاد نه لاس واخلي، قرآن د هغوی په باره کي فرمايي:
وَدُّواْ لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُواْ فَتَكُونُونَ سَوَاء فَلاَ تَتَّخذُواْ منْهُمْ أَوْلَيَاء حَتَّىَ يُهَاجِرُواْ في سَبيلِ اللّه فَإِن تَوَلَّواْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدتَّمُوهُمْ وَلاَ تَتَّخِذُواْ منْهُمْ وَلِيًّا وَلاَ نَصيرًا * النساء: ۸۹
خوښه ئې دا ده چې تاسو هم داسي کافران شئ لکه دوی چې کافران شول، نو بيا به سره برابر شئ، نو تر هغه له دوی نه دوستان مه نيسئ چې د الله په لار کي هجرت وکړي، خو که ئې ډډه وکړه، نو وئې نيسئ او هر ځای چې ئې مومئ وئې وژنئ او مه له دوی نه کوم دوست نيسئ او مه کوم مرستندوی.

امريکايان په افغانستان کي له ځينو مواردو پرته خپل تلفات نه اعلانوي، د خاص غرض لپاره ټول عمليات طالبانو او القاعدې ته منسوبوي، په عراق کي ئې په دوه زره يو سل اتيا مړو باندي اعتراف کړی، خو په حقيقت کي ئې شمېر تر دې ډېر زيات دی، ټول عمليات ځان مرګي بريدونه ګڼي خو په حقيقت کي داسي نه ده له ځينو مواردو پرته ټول عمليات يا مخامخ بريدونه دي او يا له لرې د کنترولېدونکو بمونو چاودنې.

ورونو او خويندو!

ځيني هېوادونه، زمور د ځينو ګاونډيو په شمول ډېر بد سترګې او ناسپاسه دي، افغانانو دوی د کمونيزم له سره سيلابه وژغورل خو دوی له افغانانو سره د خواخوږۍ په ځای د افغانستان د ورانولو لپاره ملاتړلې، د شرقي اروپا هېوادونه افغانانو د شوروي له سلطې آزاد کړل خو د دې په مقابل کي دوی د افغانستان په اشغال کي د امريکايانو مرسته کوي، دا هېوادونه لاتراوسه د مخکنۍ غلامۍ له اغېزه نه دي راوتلي، د يوه له غلامۍ آزاد شول خو د بل د غلامۍ کړۍ ئې په غاړه کړه!! د برلين ديوال زمور د قربانيو په وجه مات شو خو اوس جرمني د امريکا په وينا په افغانستان کي نظامي اډې جوړوي، دوی که دومره مېړني دي د امريکا شپيته زره فوځ دې له خپله هېواده وباسي، دا اډه دې د افغانستان په ځای په برلين کي جوړه کړي!!

د افغانستان د خپلواکۍ په هيله

رپانده دي وي د اسلام بیرغ
بریالي دي وي مجاهدین
حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۴

بسم الله الرحمن الرحیم

اعلامیه

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ لاَ تَتَّخِذُواْ بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لاَ يَأْلُونَكُمْ خَبَالاً وَدُّواْ مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاء مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ * صدق الله العظیم

ګرانو هېوادوالو!

خدای پالونکو افغانانو!

ورونو خویندو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

دا دی غربیانو یو ځل بیا له اسلام او مسلمانانو سره خپله ژوره دښمني بربنډه کړه، په غربي ورځپاڼو کي د اسلام د ستر پیغمبر علیه السلام د کارتونونو خپرولو وښوده چي صلیبي ځواکونو له اسلامي امت سره خپله زړه او ژوره دښمني نه ده هېره کړې، د افغانستان او عراق په نیولو او د لسهاوو زرو فلسطینیانو، افغانانو او عراقیانو په وژلو ئې لا زړه نه دی یخ شوی، په دې سره دا مغرور او مست غربیان په جګ غږ مورږ ته وایي چي نه ستاسو ویني مورږ ته اهمیت لري او نه ستاسو دین، مذهب او مقدسات، په افغانستان، عراق او فلسطین کي بمونه درباندي وروو او په خپلو ورځپاڼو کي ستاسو د پیغمبر سپکاوی او اهانت کوو، دا زمورږ حق دی او دا زمورږ د دیموکراسۍ او آزادۍ غوښتنه!!

د نړۍ مسلمانان باید پوه شي چي غربي ځواکونه افغانستان او عراق ته له اسلام سره د جنګ لپاره راغلي، د دې بریدونو تر شا همغه زړه او ژوره کینه پټه ده چي د دغو کارتونونو تر شا پرته ده، همغه چي مخکني صلیبي جنګونه ئې راوپارول، ټوله اروپا ئې له اسلامي امت سره په جګړې کي ښکیل کړه. دوی په دې

اکتفا نه کوي چې اسلامي خلافت ئې ختم او د مسلمانانو واحد ستر ملك ئې په وړو وړو مستعمراتو ووېشو، ظالم او بې رحمه دیکتاتوران، جنرالان او پاچایان ئې پرې مسلط کړل او دا څو پېړۍ پر له پسې د دوی شتمنۍ غارت کوي.

مورږ په داسي حال کي چې د غربي هېوادو په ورځپاڼو کي د اسلام د ستر پیغمبر علیه السلام د کارتونونو خپرېدل په کلکه غندو، د ټولو هغو مسلمانانو ملاتړ کوو چې د دې کرکجن عمل په وړاندي ئې شدید عکس العمل ښودلی، د دوی د سفارتونو د بندولو، له دوی سره د دیپلوماتیکو روابطو د قطع کولو او د دوی د مالونو په پیر پلور د بندیز لګولو غوښتنه ئې کړې. او په داسي حال کي چې د فلسطین زړه ورو مجاهدینو ته سلام کوو چې په دې میدان کي هم تر نورو مخکي شول او تر هر چا زیات او مخکي ئې غبرګون وښود، د لغمان، زابل، فاریاب، کندز، پروان، کابل، کندهار او ننګرهار د دین پالونکو او مجاهدو خلکو او د ټولو هغو افغانانو ستاینه کوو چې له دین او پیغمبر علیه السلام نه د دفاع لپاره میدان ته راووتل، د غربي ملکونو بیرغونو ئې وسوزول او له افغانانو نه ئې وغوښتل چې د دغو اسلام دښمنه هېوادو فوځونه له خپل هېواده وباسي. خو وایو چې دا کافي نه ده، باید د غربي استعمار له شر نه د نجات اساسي لاري ولټوو، دا مست او مغرور غربیان باید په خپل ځای کښینوو، په افغانستان او عراق کي سم سبق ورکړو، دلته داسي ماتې ورکړو لکه څو کاله د مخه مو چې شوروي اتحاد ته ورکړه او ټوله نړۍ مو د هغه سره سیلاب له شره وژغورله، که مسلمانان همت وکړي نو دا کار نه یوازي ممکن دی بلکي د غربي استعمار له شر نه د نجات یوازنۍ لار همدا ده، که د اسلامي ملکونو بې غیرته او ذلیل واکمنان له غرب سره د افغانانو او عراقیانو په ضد له ملګرتیا لاس واخلي، نو غرب ته په افغانستان او عراق کي ماتې ورکول آسانه ده، دوی زمورږ ملکونه د خپلو متو په زور نه بلکي د دغو حکامو په مرسته ئې نیولي.

وروڼو خویندو!

دغو کرکجنو کارتونونو وښوده چې دا بې دینه غربي هېوادونه له مسلمانانو او د دوی له دین سره څومره زړه او ژوره دښمني لري. د دوی دښمني تر کمونستانو هم

ډېره ژوره ده، دا څو پېړۍ کېږي چې دوی له مسلمانانو سره په جګړو بوخت او لاسونه ئې د لکونو لکونو مسلمانانو په وینو سره دي. باید په افغانستان او عراق کې خپل غچ تري واخلو، په هر ځای کې پرې بریدونه وکړو، د میوند او جګدلك خاطرې راژوندۍ کړو، له خپل هېواده ئې د روسانو په څېر سرکوزي او سپك وشړو او دوی ته وښیو چې د دنیا هېڅ ځواك پر باایمانه افغانانو حکومت نه شي کولی.

قرآن موږ ته امر کوي او وایي:

يَأيهَا الّذينَ ءَامَنُوا لا تَتّخذُوا بطانَةً مّن دُونكُمْ لا يَألُونَكُمْ خَبَالاً وَدُّوا مَا عَنتُّمْ قَدْ بَدَت البَغْضاءُ مِنْ أفْوَهِهِمْ وَ مَا تُخفِى صدُورُهُمْ أكْبرُ قَدْ بَيّنَّا لَكُمُ الاَيَت إن كُنتُمْ تَعقلُونَ* آل عمران: ۱۱۸

ای مؤمنانو! له خپلو مؤمنانو نه پرته نور ځان ته رازدار مه نیسئ، هیڅ خرابي درنه نه سپموي، هغه څه خوښوي چې تاسو ځوروي، بغض خو ئې له خولو څرګند شوی، خو څه چې د دوی سینې ئې پټ ساتي تر دې هم ستر دي، موږ خو تاسو ته آیتونه بیان کړل که تعقل کولی شئ.

په دې آیت کې مؤمنانو ته امر شوی چې کافران ځان ته مه نږدې کوئ، دوستی ورسره مه کوئ، دوی تاسو ته په تاوان رسولو کې سپماوی نه کوي، هڅه او خوښه ئې دا وي چې تاسو له کړاوونو او ستونزو سره مخامخ شئ، د دښمنۍ او عداوت کومې خبرې چې تاسو د دوی له خولې اورئ په زړونو کې تر دې زیاته کینه درته لري، هم د الله د لارښوونو تقاضاء دا ده چې له دوی سره دوستي ونه کړئ او هم د عقل تقاضاء.

ورونو خویندو!

په تش لاسو مظاهره کوونکو باندې د ائتلافي ځواکونو او د دوی په لاس د روزل شوو پولیسانو بې رحمانه ډزو او د بې ګناه افغانانو وژلو وښوده چې دا د انګرېزانو په ناولو لاسو روزل شوي ذلیل پولیسان او فوځیان د پردیو نوکران او د خپل ولس او وطن دښمنان دي، انګریزانو د دې لپاره روزلي چې د افغانانو په ضد ئې وجنګوي. له هغه پولیس او فوځ نه چې د اسلام دښمنان ئې روزنه کوي او وسلې او معاش ورکوي؛ له دې پرته د بل څه طمع نه شي کېدی.

باید هغه ځان او ایمان پلورونکي ناافغانان په کلکه وغندو چې د انګریزانو نوکرۍ ته ئې ملا تړلې او افغانان دې ته رابولي چې دښمن ته تسلیم شي او په خپل

بام د پردیو د بیرغ رپېدل وزغمي، دا هغه خلك دي چې د پردیو نوکري په میراث ورته پاتې شوې، د افغانانو د تسلیمېدو راپورونه د دې لپاره خپروي چې اشغالګرانو ته خپل صداقت ثابت او زیاته اجوره ترلاسه کړي. افغانانو ته ښه معلومه ده چې تراوسه هېڅ رښتونی مجاهد دښمن ته نه دی تسلیم شوی، په تسلیم شوو کسانو کې یو داسې افغان نشته چې پر امریکایانو ئې یو ډز کړي وي، هسې څو له مخکې تسلیم شوي بې هویته افغانان د خبریالانو مخې ته ودروي، له هغو پیسو چې د دې کار لپاره ئې انګریزان ورکوي ۷۰% په خپل جیب کې واچوي او ۳۰% ئې د خبریالانو په وړاندې په دوی ووېشي. غواړي په دې سره سرلوړي افغانان د دښمن په وړاندې سر ټیټولو ته چمتو کړي، خو الحمد لله افغانان هوښیار دي، دوست او دښمن ئې پېژندلی او د عزت او آزدۍ لار ئې موندلې، نه ئې څوك په خپل زور ځواك وبرولی شي او نه ئې په خپل شیطاني مکر غولولی شي.

مړه دي وي د اسلام دښمنان

بریالي دي وي مجاهدین

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۴\۱۱\۱۸

بسم الله الرحمن الرحیم

د دلوي ۲۲

ګرانو هېوادوالو!

د اسلام د لاري سرتېرو مجاهدینو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

نن د افغانستان د تاریخ یوه ستره او نه هېرېدونکي ورځ ده، هغه ورځ چې د اتحاد شوروي یرغلګر ځواکونه زمونږ له هېواده وایستل شول او د دوی قومندان جنرال ګراموف له پولې د تېرېدو په وخت کې وویل: پر افغانستان تېری یوه غلطي وه او روسان به داسي غلطي بیا تکرار نه کړي!! دا غلطي یوازې داسي نه وه چې دوی ئې په یوه ناکام جنګ کې ښکیل او له تاریخي ماتې سره ئې مخامخ کړل، بلکې د شوروي اتحاد په متلاشي کېدو او زوال منتج شوه. هغه زبرځواک چې پر ټولې نړۍ ئې د تسلط خوبونه لیدل، امریکا ته ئې په ویتنام کې ماتې ورکړې وه او د نړۍ تر ټولو ستر او خطرناک نظامي ځواک ترې جوړ شوی وو، له دغې ورځې او د باایمانه افغانانو په لاس له ماتې وروسته ئې زوال پیل شو، لنډه موده وروسته ئې ټغر ټول شو او ټوله نړۍ د دې سره سیلاب له خطره وژغورل شوه.

وروڼو خویندو!

الله تعالی افغانانو ته د دې توفیق ورکړ چې خپل هېواد د روسانو له سلطې آزاد کړي، د آزادۍ په هغه اوږد او نابرابر جنګ کې ئې دوی ته لوړ همت او صبر ورپه برخه کړ، د خپل کور کلي ورانېدل ئې ومنل خو د خپل بام په سر د پردیو د بیرغ رپېدل ئې ونه زغمل، سترو سترو قربانیو ته چمتو شول خو د پردیو په وړاندې ئې سر ټیټ نه کړ. الله تعالی د دغه جهاد، همت او صبر په وجه دوی ته دا

ستره او تاریخي بریا ورپه برخه کړه. خو متأسفانه د خاصو عواملو په وجه په دې ونه توانېدل چې په خپل هېواد کې یو واقعي اسلامي حکومت قائم کړي، د پردیو له لاس وهنو او مداخلو ئې د تل لپاره وژغوري او د خپلو شهیدانو آرمانونه پلي کړي. له یوې خوا روسان ووتل خو کمونستان ئې تر شا پرېښودل، هماغسي لکه تر دوی د مخه چې انګریزان ووتل خو خپل لاس پوڅې ئې تر شا پرېښودل، له بلې خوا زمونږ کینه کښو ګاونډیو له روسانو سره لاس یو کړ او د دې لپاره ئې له مسکو سره ملګرتیا وکړه چې افغانان ونه توانېږي یو خپلواك، ځواکمن او اسلامي افغانستان جوړ کړي، د نورو د سیالۍ شي، د پردیو له هر راز سلطې آزاد او له هر راز لاس وهنو ئې خوندي شي او له بلې خوا په بهر کې د اسلام دښمنه هېوادو او په داخل کې د منافقینو او کمونستانو ګډه جبهه جوړه شوه. دغه عوامل باعث شول چې د روسانو په لاس تپل شوې جګړه د دوی له ایستلو وروسته هم دوام وکړي، د ثور له کودتا تر نن پورې دا ټولې جګړې، که د روسانو د وخت او د دوی له وتلو وروسته جګړې وې او که نن د امریکا ترمشرۍ لاندې پر افغانانو تپل شوې جګړه، دا ټولې د هماغې جګړې تسلسل دی چې د روسانو په لاس پیل شوه. په دې اوسنۍ جګړې کې هم مسکو او په مسکو پورې تړلي ملکونه او ډلې لویه ونډه لري. که د دوی مرسته نه وی نو نه به امریکایانو پر افغانستان برید ته زړه ښه کړي وو او نه به ئې زمونږ هېواد داسې ژر او په دومره آسانۍ سره نیولی وو او نه به دومره موده دلته په پاتې کېدو توانېدلي وو.

ورونو خویندو!!

انګریزان زمونږ زاړه دښمنان دي، د افغانستان د ډېرو ستونزو اصلي سبب انګریزان دي، دوی افغانستان تجزیه کړ او له دې ئې محروم کړ چې بحر ته د رسېدو لار ولري، مفسد، ظالم او منحط شاهي رژیمونه ئې پر افغانانو وتپل، نیم افغانستان ئې پاکستان ته ورکړ، پښتانه ئې د دې لپاره په دوو برخو ووېشل او ترمنځ ئې د ډیورند ظالمانه کرښه تېره کړه چې د انګریزانو په ضد جنګ کې تر ټولو مخکې ول، انګریزان غواړي له مورږ نه د میوند او جګدلك غچ واخلي، دوی پښتانه د خپل شکست او د هند له نیمې وچې د وتلو باعث ګڼي. د اسلامي امت د

اکثرو ستونزو باعث همدا انګریزان دي، په هند باندې د مسلمانانو واکمني دوی پای ته ورسوله، د هند مسلمانان دوی داسې ووېشل چې د تل لپاره هندوان پرې حکومت وکړي، دا دوی ول چې کشمېریان ئې په دوو برخو، بلوڅان ئې په دریو او کردان ئې په پنځو برخو ووېشل، دا د دوی کار وو چې اسلامي خلافت ئې تجزیه او په وړو وړو مستعمراتو ئې ووېشو او د دوی تر منځ ئې داسې لانجمنې پولې او سرحدات وټاکل چې له یوې خوا وروڼه قومونه سره ټپل کړي او له بلې خوا تل د دغو ملکونو تر منځ سرحدي مناقشات دوام وکړي او په خپلو کې ئې جنګونو ته تیار کړي، دا دوی ول چې یهودان ئې د نړۍ له ګوټ ګوټ نه راغونډ او په فلسطین کې ئې ځای په ځای کړل، دوه ملیونه مظلوم فلسطینیان ئې له خپلو کورونو او ځمکو وشړل او یهودان ئې په کې مستقر کړل، دا اوس یهودان د دوی په زور فلسطینیان وژني او نه ئې پرېږدي چې ېبرته خپل ملك ته ستانه شي. په بوسنیا کې لس زره مظلوم مسلمانان د دوی په اشاره او د هالینډې فوځ په لاس مسیحیانو ته تسلیم او ټول ووژل شول. دا نن د افغانستان او عراق د جګړو اصلي محرك دوی دي. ستاسو به په یاد وي چې دغو انګریزانو په هغه وخت کې د طالبانو سخته ستاینه کوله او بي بي سي ئې ورته تبلیغات کول چې دوی له مجاهدینو سره جنګېدل، خو کله چې طالبانو له عرب مجاهدینو سره ملګرتیا پیل کړه، دا ستاینې په دښمنانه تبلیغاتو واوشتلې او په پای کې همدا انګریزان ول چې د طالبانو د حکومت په نسکورولو کې تر ټولو مخکې شول.

انګریزان په داسې وخت کې افغانستان ته د نورو فوځونو د رالېږلو اعلان کوي او د ناټو د یرغلګرو ځواکونو قومنده په لاس کې اخلي چې امریکایان ستړي شوي او وتلو ته ځان برابروي، تراوسه انګریزانو غوښتل چې د جنګ د مالي او ځاني تلفاتو درونډ پېټی د امریکایانو په اوږو وي، خو اوس چې هغوی وځي غواړي دا خلا په خپله ډکه کړي او پرې نږدي چې افغانان آرامه ورځ ولري، له جګړو او ورانیو فارغ شي او د پردیو له سلطې آزاد شي.

د سپین بولدك انفجار د انګریزانو لخوا شوی، د مجاهدینو په ضد د تبلیغاتو په غرض، د دې انفجار په اړه په خو ځاروونو کې مظاهرې او د امریکائي

ځواکونو د نطاق له لوري د دې مظاهرو ستاینه ښیي چې دا چاودنه د ټولو هغو چاودنو په څېر د دوی لخوا شوې چې د سپین بولدك، خنجان، بګرام، ... او د ګن شمېر نورو سیمو په سلاح کوټونو کې شوي او په سلهاوو بې ګناه افغانان په کې مړه او ژوبل شوي.

د لندن کنفرانس د انګرېزانو لخوا د یوه بل شرارت په نیت دائر شوی، نور ملکونه د بې وزلو او مظلومو افغانانو له وژلو ستړي شوي وو، د جنګ پایلو ته ئې هیلې د ختمېدو په حال کې وې، شریرو انګرېزانو وغوښتل چې دوی بیا وهڅوي او د افغانانو په ضد د جګړې دوام ته ئې تیار کړي. له ډېرو ذیدخلو هېوادونو سره دا وېره راپیدا شوې وه چې ښایي د پارلمان له جوړېدو وروسته په هغې کابینې کې تغیرات راشي چې په بن کې جوړه او هر ملك ته خپله برخه ورکړی شوه، داسې نه چې د دوی په استخباراتو پورې تړلي وزیران له کابینې وایستلی شي، دوی وغوښتل د تشو او دروغجنو وعدو له لارې هم افغانان وغولوي او هم نړیوال او ترځنګ ئې دا تضمین ترلاسه کړي چې د حکومت په جوړښت کې به تبدیلي نه راځي، د دوی عمال به د سابق په څېر په نظام کې فعاله ونډه او په زړه پورې برخه لري.

افغانان ښه پوهېږي چې په بن کې د جوړ شوي لاس پوڅي حکومت وزارتونه د دوه جمع شپږ ملکونو تر منځ وېشل شوي او د هغو ملکونو لاس پوڅو ډلو ته په کې برخه ورکړی شوې چې د افغانستان په نیولو کې ئې د امریکا ملګرتیا وکړه. افغانان په دې هم ښه پوهېږي چې له افغانستان سره د مرستو په نامه چې دغو ملکونو اوس او له دې مخکې کوم اعلانونه کړي دا مرستې نه بلکې دا په حقیقت کې هغه لګښتونه دي چې اشغالګر ځواکونه ئې د اشغال د دوام لپاره کوي، دوی هغه مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په لست کې نیسي چې په خپل نظامي او غیرنظامي پرسونل ئې کوي او یا ئې په خپلو هغو فعالیتونو لګوي چې د اسلام په ضد ئې روان کړي. دوی د دېرش زره بهرني فوځ، نږدې یو لك هغه مامورین چې په انجیوګانو کې ئې استخدام کړي، چې یا استخباراتي کار ترې اخلي، یا مسیحیت ته د افغانانو د منحرف کولو فعالیت پرې کوي او یا د اخلاقي فساد په خورولو کې

تړې استفاده کوي، د دغو معاشات او مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په ضمن کې نیسي. دا داسې وګڼئ لکه روسان چې د افغانستان د اشغال په دوران کې خپل لګښتونه د پور په نامه یادوی او د لندن په کنفرانس کې ئې د بخښلو اعلان کوي!! یعني دا چې روسانو دا لس ملیارده ډالر د افغانستان په ورانولو او د یو نیم ملیون افغانانو په وژلو نه دي مصرف کړې بلکې له افغانانو سره ئې داسې مرسته کړې لکه انګرېزان چې ئې اوس کوي، توپېر ئې یوازې دا دی چې روسان ئې د پور په نامه یادوی او انګرېزان د مرستو نوم ورکوي، روسان هم هغه لګښتونه پور ګڼي چې په جنګ ئې لګولې او یا ئې کمونستانو او شورای نظار ته ورکړي او انګرېزان هم خپل جنګي مصارف او هغه پیسې چې خپلو انجیوګانو ته ئې ورکوي د مرستو په نامه یادوی!!

ورونو خویندو!!

دا دی ګورئ چې نن د امریکا تر مشرۍ لاندې د دنمارک، هسپانیې، اېټالیا، هالینډ، جرمني او فرانسې په څېر د هغو هېوادونو عسکر د افغانانو په ضد جنګېږي چې په خپلو ورځپاڼو کې زمونږ ګران پیغمبر علیه السلام ته له سپکاوي هم ډډه نه کوي، د تروریست په نامه ئې یادوی، په پګړۍ ئې د بم انځور او په لاس کې ئې توره او متروکه ورکوي او هغه هم د ښځو د وژلو او وهلو لپاره!! دا هماغه هېوادونه دي چې څو پېړۍ ئې اسلامي هېوادونه لوټلي او دا دی اوس ئې په ګډه د اسلام او مسلمانانو په ضد بل صلیبي جنګ پیل کړي. هم په فلسطین کې مسلمانان وژني او هم په عراق او افغانستان کې.

هېڅ مسلمان باید په دې کې شک ونه لري چې ترڅو د انګرېزانو ناولي لاسونه له دې سیمې نه وي قطع شوي؛ نه به زمونږ په هېواد کې سوله راشي او نه به د عراق جګړه پای ته ورسېږي او نه به د فلسطین او کشمېر غمیزې پای وموميي، همداسي به د تل لپاره په اسلامي نړۍ کې د فتنو او جګړو اورونه بل وي، مفسد، ظالم او منافق حکام به پرې حکومت کوي، شتمنۍ به ئې د غربي استعمارګرانو په لاس لوټل کېږي، دین او مذهب ته به ئې سپکاوی کېږي.

افغانان باید یو ځل بیا ملا وتړي او له هغه خبیث زاړه دښمن نه خپل غچ او

انتقام واخلي چې په تېرو دریو پېړیو کې د مسلمانانو په ضد جګړو کې بوخت دي او لاسونه ئې د لکونو لکونو مظلومو مسلمانانو په وینو سره دي، په کار ده چې اوس په اشالغګرو ځواکونو خپل بریدونه څو برابره زیات کړو، اصلي توجه مو باید انګریزانو ته وي، دوی باید تر روسانو او امریکایانو هم خطرناک دښمنان وګڼو.

ورونو خویندو!!

إن شاء الله د استعمارګرانو په لاس په مظلومو مسلمانانو مسلطه شوې توره شپه خپل پای ته نږدې شوې، د آزادۍ او عزت رونې سباوون په راختو دی، پر افغانستان او عراق د صلیبي ځواکونو ګډ لوی برید له ماتې سره مخامخ شوی، دې برید او د مجاهدو افغانانو او توریالیو عراقیانو مقاومت ټوله اسلامي نړۍ راوښبه کړې او دا درس ئې ورکړی چې له داخلي او بهرني دښمنانو نه د نجات یوازنۍ لار جهاد دی، په دې جهاد سره به إن شاء الله صلیبي ځواکونه د شوروي اتحاد په برخلیک اخته کېږي. و ما ذلك على الله بعزيز

د صلیبي ځواکونو د ماتې په امید

د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې په هیله

ژوندي او بریالي دي وي زړه ور مجاهدین

و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان

۲۲دلو ۱۳۸۴

بسم الله الرحمن الرحیم

د ټول اوومه

ګرانو هېوادوالو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

نن یو ځل بیا هغه توره، سپېره او کرغېړنه ورځ رایادوو چې د دوو تورو او خونړیو کودتاوو ورځ وه؛ لومړۍ ئې یوازې د کمونستانو کودتا او دوهمه ئې د پرچمیانو او منافقینو ګډه کودتا، لومړۍ ئې د یوه خونړي جنګ پېلامه، چې د روسانو تېرۍ ورپسې وو، د شوروي ځواکونو په لاس د هېواد د اشغال لپاره مقدمه او د یو نیم ملیون افغانانو د وژلو باعث، دوهمه ئې د پرچمیانو تر مشرۍ لاندې هغه کودتا چې پرېکړه ئې په مسکو کې وشوه، د یوه ګاونډي هېواد په وساطت د جبل السراج ائتلاف ورته جوړ شو، کمونستان او منافقین په کې راغونډ کړای شول، واشنګټن او مسکو ئې ترشا ول او په دواړو پورې تړلو ملکونو هم د هغې ملاتړ وکړ. په لومړۍ کودتا کې مسکو او واشنګټن په خپلو کې اختلاف درلود، خو په دوهمې کې سره متفق ول، داسې لکه د امریکا تر مشرۍ لاندې د ائتلافي ځواکونو په لاس د افغانستان د اشغال په اړه چې ئې یوه بل ته لاس ورکړ، توپېر ئې فقط دومره وو چې په هغې کودتا کې امریکا د پردې تر شا د روسانو مرسته او ملګرتیا کوله او اوس د امریکایانو د برید په دوران کې مسکو د دوی ځرګنده مرسته وکړه او خپلو لاس پوځو ته ئې وویل چې د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندې د مظلومو افغانانو په ضد وجنګېږي. دلته بهرنې فوځ برید وکړ، خو هلته د وسلو او پیسو په لېږلو اکتفاء وشوه. هغه کرغېړنه کودتا او دا خونړۍ برید دواړه د دې لپاره وو چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخنیوی وشي.

ورونو خویندو!

د هېواد د آزادۍ او په خپلواك افغانستان کې د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړولو لپاره موږ یوه بل انقلاب ته اړ یو، ستاسو مجاهدو پلرونو او ورونو د خپل سر او وینو په قربانۍ کولو سره دا هېواد د شوروي له سلطې آزاد کړ او تاسو ته ئې په میراث پرېښود، که په رښتیا د خپلو سرلوړو پلرونو صادق خلف یاست باید خپل هېواد د صلیبي ځواکونو له سلطې آزاد کړئ، باید راتلونکي نسل ته یو خپلواك، آزاد او اسلامي افغانستان په میراث پرېږدئ. د هر مسلمان افغان لپاره دا د ستر پېغور خبره ده چې نن د ده په هېواد کې د پردیو بیرغونه رپېږي، په ګوټ ګوټ کې ئې د پردیو نظامي اډې جوړې شوې، ځمکه او فضاء ئې د پردیو په واك کې، پردي ورته حکومتونه جوړوي، نن د کابل د لاس پوڅي حکومت واګې په مطلقه توګه د پردیو په لاس کې دي، کابینه ئې په کابل کې نه بلکې په بن کې جوړه شوې، په دې کې هر بدلون د امریکایانو په امر او پرېکړې راځي، د کابل اصلي جمهور رئیس د امریکایانو د قطعاتو قومندان دی نه کرزی، د دې حکومت وزارتونه په ۲+۲ هېوادو وېشل شوي، هغه ډلې په کې نیول شوې چې په دغو اتو ملکونو پورې تړلې دي، که د شوروي اتحاد د اشغال په وخت کې له کمونسته پرته بل څوك په کابینه کې نه شو راتلی اوس هم یوازې هغه څوك راتلی شي چې مسیحیت ته اوښتی وي، په کابینه کې د کمونستانو برخه د امریکایانو لخوا ټاکل شوې، خارجه وزارت دوی شعله یانو ته ورکړی وو، مخکنی وزیر هم په شورای نظار کې د شعله جاوید د ډلې غړی وو، اوس ئې هم د دغې ډلې بل غړي د هغه ځای ناستی وټاکو، د دې ډلې د ښځو برخه د راوا په نامه فعالیت کوي چې غربیانو تل د مجاهدینو په ضد کارولې، فرانسې د دغې ډلې مشرې ته د بشري حقونو د اتلولۍ جائزه ورکړه، غربیان اوس د اسلام او مجاهدینو په ضد له کمونستانو اونورو مرتدو ډلو استفاده کوي، اوس اووه وزارتونه شعلیانو ته ورکړی شوي، په کابینه کې نیمائي وزیران کمونستي سابقه لري، مخکې د سره استعمار برېڅي شول او اوس د تور غربي استعمار لاس پوڅي. اوس کفري ځواکونه افغانانو ته تعلیمي نصاب جوړوي، هدف ئې دا دی چې زموږ راتلونکی ځوان نسل له اسلامه واوړي،

مرتد شي، په اخلاقي فساد او د محرف مسیحیت په ډنډ کي پرېوځي او د پردیو د غلامۍ کړۍ په غاړه کي واچوي. د عبدالرحمن پنجشیري ارتداد، څرګند اعتراف، نیونه، د بش، بلیر، پاپ او نورو فوري عکس العمل او له څه ځنډه پرته د ده ژر خوشې کېدا او ایټالیا ته تګ؛ د اسلام او مسلمانانو په ضد د همدغې شرمناکې توطئې یوه کړۍ وه، دا ډرامه د دې لپاره جوړه شوې وه چې مرتد شوو افغاني مسیحیانو ته وښیي چې افغانستان اوس ستاسو د ملګرو په واک کي دی، حکومت او چارواکي ئې ستاسو هممسلکه او ستاسو په خدمت کي دي، څوک مو د ارتداد په جرم نه نیولی شي او نه محاکمه کولی، دوی ته ویل شوي وو چې په افغانستان کي زیات شمېر کسان مخصوصاً د انجیوګانو پرسونل او د حکومت لوړ پوړي چارواکي مسیحیت ته اوښتي، خو له وېرې خپل ارتداد نه شي اعلانولی، د ایټالیې استخباراتو دا پرېکړه وکړه چې عبدالرحمن پنجشیری دې ته تیار کړي چې خپل ارتداد بربنډ کړي، د کورنۍ غړي ئې اړوند اداري ته اطلاع ورکړي، ونیولی شي، په محکمه کي په خپل ارتداد اعتراف وکړي، د محکمې بهیر څرګند شي، ټول خلك ترې خبر شي، خو د امریکا، انګلستان، ایټالیا، کاناډا، استرالیا او نور حکومتونه فوراً او جدي عکس العمل وښیي، د فوري خوشې کولو غوښتنه وکړي، خلاص شي او په ایټالیا کي پناه ورکړي شي، تر څو په دې سره د هغو کسانو وېره ختمه شي چې خپل ارتداد نه شي اعلانولی. دا په حقیقت کي د مسیحیت په لوري د خلکو د تشویقولو لپاره یوه کرکجنه توطئه وه.

غرب د اسلامي امت له راویښېدو وېرېدلی، دا ویښتیا د خپلو استعماري ګټو لپاره ستر ګواښ ګڼي، اسلام ته د ځوان نسل د پراخ راتګ، په غربي نړۍ کي له محرف مسیحیت، پانګه وال اقتصادي نظام، بې هدفي او بې فرهنګي نه د صالح وګړو ژوره کرکه او د اسلام په لوري د دوی ورځ په ورځ پراخه رجوع؛ غربي استعمارګران سخت وېرولي، د مقابلې لپاره ئې ملاترلې، پر افغانستان او عراق د دوی وحشیانه برید او دلته په پاتې کېدو د دوی د ټینګار اصلي وجه او موخه همدا ده. خو إن شاء الله دوی به په دې صلیبي جنګ کي همداسي له ماتې سره مخامخ کېږي چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. افغان مجاهدین او عراقي

سرتېري به دوی ته هم د کمونیزم په څېر ماتې ورکوي.

ورونړو خوښدو!

د شمالي ټلوالي مشرانو ته زمونږ توصیه دا ده چې د افغان ولس په ضد د امریکایانو له ملګرتیا لاس واخلي، نور نو د پردیو د ګټو لپاره خپل وطنوال په وینو کې ونه رغړوي، د شمالي سیمو باایمانه ولسونه جهاد ته رابلم، دوی ته د خپلو شهیدانو وینې ورپه یادوم، دوی ته وایم چې ستاسو د ایمان او عقیدې غوښتنه دا ده چې د دین خرڅوونکو او وطن پلورونکو له ملګرتیا ډډه وکړئ، باید ټول افغان ولس پښتون او غیرپښتون په یوه صف کې د دښمن مقابله وکړي او هغه څوک خپل ګډ دښمن وګڼي چې قومي او ژبني تعصبات راپاروي او ورونړه قومونه د یوه بل خلاف او د دښمن په ګټه جنګوي. د هغه وطن خرڅوونکي سیاسي او قومي مشر، ټګمار پیر او دین پلورونکي آخوند خبره مه منئ چې د انګریزانو غلامۍ ته ئې ملا تړلې او د څو ډالرو لپاره د دین د دښمنانو نوکري کوي.

د عراق مذهبي مشرانو او د دوی مشر سیستاني ته هم زمونږ توصیه دا ده چې د امریکایانو له ملګرتیا لاس واخلي، نه اسلام له کافر سره د ملګرتیا اجازه ورکوي او نه شیعه مذهب، څوک چې د کربلا پېښه له څوارلس پېړیو وروسته د تورو جامو په اغوستو او په زنځیرونو د ځان وهلو سره لمانځي او پر یزید لعنت وایي څنګه نن د هغه چا ملګرتیا کوي چې د اسلام او مسلمانانو تر ټولو زوړ او خطرناک دښمن دی او لاسونه ئې د لکونو لکونو مسلمانانو په وینو سره دي او هره ورځ په لسهاوو مسلمانان د دوی په لاس په عراق، افغانستان او فلسطین کې وژل کېږي!! د دې دښمن لویه توطئه دا ده چې په امت کې قومي او مذهبي اختلافات راولاړ کړي، تاسو له سنیانو سره وجنګوي، ګمان مه کوئ چې انګرېزان د دې لپاره د سنیانو په ضد تاسو مسلح کوي او جنګوي چې د عراق واګې تاسو ته وسپاري او پر عراق ستاسو دائمي واکمني تضمین کړي، د دوی مقصد په اسلامي نړۍ کې د شیعه او سني په نامه د یوې بلې جګړې تېل دي، دا جګړه تر هر چا د مخه ستاسو په تاوان ده، هره قطره وینه چې په عراق کې توئېږي تاسو به ئې په مسئولیت کې شریک وئ، جناب سیستاني دې د خلیلزاد دې وینا ته زړه نه ښه کوي چې له نجف نه به واتیکان

جوړ کړي او له سیستاني نه د شیعه وو پاپ!! ستاسو په سپېځلو ځایونو بریدونه د انګریزانو کار دی چې غواړي تاسې د سنیانو په جوماتونو بریدونو ته وهڅوي او درته وښیي چې سنیان ستاسو او ستاسو د مذهب اصلي دښمنان دي او انګریزان ستاسو خواخوږي او ملګري. دا به د ډېر تأسف ځای وي چې تاسو د دښمن دا خطرناکه توطئه درک نه کړئ او د شنډولو لپاره ئې ملا ونه ټړئ. د عراق او افغانستان شیعه باید د هغو مذهبي مشرانو له تقلید نه لاس واخلي چې دوی له انګریزانو سره ملګرتیا او د سنیانو په ضد جنګ ته هڅوي. د هغه چا تقلید دې وکړي چې دوی له سنیانو سره وحدت او د ګډ دښمن په ضد جهاد ته رابلي او ورته وایي چې د امام حسین رضي الله عنه په لار ولاړ شئ نه د امام حسین د دین او مذهب د دښمنانو په لار.

ورونو خویندو!

افغانان په دې ښه پوهېږي چې د دوی مجاهد ورونه د دې لپاره راپورته شوي، د جهاد لپاره ئې ملا ټرلې، کړاوونه ګالي او قربانۍ ورکوي چې خپل مظلوم ولس له دې دردناك حالت نه وژغوري، له خپل دین او وطن نه دفاع وکړي، دوی هېڅکله داسي کار نه کوي چې ولس او هېواد ته ئې تاوان ورسېږي او بې ګناه افغانان په کي ژوبل شي، دا صلیبي ځواکونه دي چې پر مظلومو افغانانو بمونه وروي، دا دوی دي چې د هر ستر برید نه مخکې داسي کارونه کوي چې د افغانانو په ضد خپل وحشیانه عملیات توجیه کړي او له مجاهدینو سره د افغان ولس خواخوږي متزلزله کړي، دا دوی دي چې په کنر کي د خپلو پراخو وحشیانه عملیاتو نه مخکې ئې په مکتب باندي راکټونه وویشتل، د ماشومانو د وژل کېدو په هکله ئې پراخ تبلیغات وکړل، تور ئې پر مجاهدینو ولګاوو او ورپسې ئې پراخ عملیات پیل کړل، په حقیقت کي پر مکتب برید او ورپسې تبلیغات د دغو عملیاتو مقدمه وه.

مورږ خپل مؤمن ملت ته اطمئنان ورکوو چې د هېواد تر بشپړې آزادۍ او د هېواد له لوښت لوښت نه د اشغالګرو ځواکونو ترایستو او په خپلواك افغانستان کي د ملت د خوښې اسلامي حکومت ترقائمېدو پورې به زمورږ جهاد

ادامه لري، إن شاء الله سږ کال به له کنر نه تر بادغیس پورې او له بدخشانه تر نیمروز پورې پر صلیبي اشغالګرانو د مجاهدینو لخوا پرله پسې بریدونه کېږي او دښمن به ډېر ژر په دې حقیقت پوه شي چې د دنیا هېڅ ځواك نه شي کولی افغانان په غلامۍ کې وساتي او د دوی پر هېواد حکومت وکړي. د هېواد روان حالات او د مقاومت ورځ په ورځ خورېدا او ځواکمنېدا ښیي چې اشغالګر ځواکونه په خپلو ټولو ناولو موخو کې ناکام دي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه ئې امنیت راوستی شو، نه ئې ځواکمن حکومت جوړ کړی شو، اقتدار ئې خائنانو، غلو، ملحدینو او مفسدینو ته سپارلی، له دې پرته بله چاره نه لري چې زمونږ له هېواده ووځي او افغانان پرېږدي چې خپل برخلیك په خپله وټاکي او د خپلې خوښې حکومت ولري. إن شاء الله دا ورځ به راځي او ډېر ژر به راځي.

مړه دې د اسلام دښمنان
سرلوړي دي وي افغانان
ژوندي دي وي مجاهدین
حزب اسلامي افغانستان
۱۳۸۵۱۲۱۷

بسم الله الرحمن الرحیم

کومه فتوی سمه وه؟!!

د مولوي فیاض وژنې او ورپسې د ده د فاتحې په مراسمو کې لوبې چاودنې له یوې خوا په ټول ولس کې سختې اندیښنې راولاړې کړې او له بلې خوا دا پوښتنه چې په لاندې څلورو فتواګانو کې کومه یوه صحیح وه؟:

- د طالبانو د اقتدار په وخت کې د مولوي فیاض او د ده د ملګرو هغه فتوی چې ملا عمر ته ئې د امیرالمؤمنین لقب ورکړ!!
- د کرزي له راتلو وروسته د دوی هغه فتوی چې د ملاعمر عزل ئې اعلان کړ او کرزی ئې د اسلامي حکومت امیر وګانړو!!
- د مولوي فیاض د قتل فتوی.
- د ده د فاتحې په مراسمو کې په جومات کې د چاودنې فتوی!!

دې پوښتنو ته باید شرعي او اسلامي ځواب ورکړی شي نه سیاسي ځواب، باید وګورو چې د شریعت له مخې کومه فتوی سمه ده او کومه ئې غلطه؟ د اسلام له نظره څوک د فتوی ورکولو حق لري؟ آیا شریعت دا حق کوم فرد، کومې ډلې یا کوم مفتي ته ورکړی چې چا ته د امیرالمؤمنین لقب ورکړي، یا ئې عزل کړي؟! آیا د داسې مفتیانو وژل جائز دي؟ آیا په جومات کې د چاودنې جواز موندلی شو؟

له دې د مخه چې د اسلام له نظره د امیرالمؤمنین او د دولت د رئیس د انتخاب په هکله د فتوی ورکولو په اړه څه ووایو باید څو خبري واضح شي:

- جومات یو له هغو درنو ځایونو څخه دی چې قرآن ئې د شعائرالله په نامه

یادوی او مسلمانانو ته په کلکه امر کوي چې د هغه له هرراز سپکاوي او عدم احترام نه به ځان ساتئ او فرمایي: ولاتحلوا شعائر الله: د شعائر الله هتك حرمت مه کوئ، د جومات په هکله دا تأکید هم شوی چې په هغه کې به له پلورلو، پېرلو او راکړې، ورکړې نه هم ډډه کوئ، دا د عبادت ځای دی او د مهمو او حیاتي مسائلو د پرېکړې او مشورې ځای، دا د خدای کور دی، د دې کور درناوی او احترام پر هر مسلمان لازم دی، سپکاوی ئې د بې ایمانۍ نښه ګڼل کېږي، په جومات کې د یوه بې ګناه انسان وینه تویول خو پرېږده دلته به له قاتل نه هم د غچ اخیستو هڅه نه کوو، حتی له دې به هم ځان ساتو چې زمونږ د خولو یا خولې له بوی نه څوك اذیت شي، په داسي حالت کې به جومات ته له ننوتلو ډډه کوو چې ځان مو ناولی وي، له جامو نه مو د خولو بوی ځي، د اوږې او پیازو په څېر داسي څه مو خوړلي وي چې بد بوی لري، جومات ته به له سلام سره ننوځو او د سلام معنی دا ده چې مونږ په جومات کې شته کسانو ته سلامتیا غواړو، سلام هم د سلامتیا دعا ده او هم د سلامتیا اعلان.

- د کابل چارواکي دا غواړي چې له منبر نه د دوی په ګټه تبلیغات وشي، خپل پلوي مذهبي مشران او امامان دې ته تشویقوي چې د حکومت په ګټه فتواوي ورکړي، په افغانستان کې د امریکایي ځواکونو شتون جائز وګڼي، د بهرنیو ځواکونو په خلاف هر مقاومت محکوم کړي، امریکایان ذمیان او مستأمنین وګڼي او د دوی امنیت ساتل د ټولو افغانانو شرعي وجیبه وبولي او د حکومت په خلاف هر حرکت که څه هم سوله ییزې مظاهرې وي وغندي، خو نه چارواکي دې ته اهمیت ورکوي چې د دغو فتوی ورکوونکو او مبلغینو امنیت وساتي او نه هم دا مفتیان او مبلغین په خپله دا فکر کوي چې داسي فتواګانې په حقیقت کې په روان جنګ کې له شاملېدو سره مترادف کار دی، خپلې ځانګړې پایلې لري، که یو پرې خوښ کېږي بل ځوروي، چې په جنګ کې د یوه لوري ملاتړ کوي او له منبر نه د هغه په ګټه کار اخلي بیا خو باید خپل امنیت هم وساتي، بیا خو باید په کور کې هم پیره داران ولري او په جومات کې هم، دوی ته خو د حکومت تر نورو چارواکو لازیات خطر متوجه دی، چارواکي باید د دوی پر ژوند لوبې ونه کړي او د خپلو دښمنانو د

توپ خولې ته ئې ونه دروي.

- څوک چې امریکایانو ته د روسانو په څېر د اشغالګرانو په سترګه ګوري او د دوی په ضد جهاد داسې فرض ګڼي لکه د روسانو په ضد جهاد، هغوی په دې باور دي چې د امریکایانو ملګري مباح الدم دي او په دې کې هیڅ شك نه لري چې د امریکایانو تر امر لاندې چې څوك له مسلمانانو سره جنګېږي حکم ئې د امریکایانو د عسکرو په څېر دی. دغو خبرو ته جدي توجه په کار ده، هم چارواکي باید دې ته متوجه وي او هم هغه کسان چې له اوسني نظام نه ملاتړ کوي او هغه هم په جومات کې او د منبر له سر نه.
- په دې کې شك نشته چې که جومات د کافر په لاس کې پرېوتی وي او له هغه نه د سنګر په حیث استفاده کوي نو په جومات کې ئې وژل جائز دي، خو د بې ګناه کسانو په شتون کې په جومات برید او بیا داسې ډنده چاودنه چې د ګڼ شمېر بې وزلو، غیرمحاربو او مسلمانانو د مرګ، ژوبلې باعث شي په هیڅ مذهب کې ئې جواز نه شو موندلی. اسلام حتی په جنګي حالاتو کې هم پر هغه کلي له برید نه ممانعت کوي چې د آذان غږ په کې اوچت شي.
- مولوي فیاض یو له هغو کسانو څخه وو چې د طالبانو د اقتدار په وخت کې ئې د طالبانو مشر ته د امیرالمؤمنین لقب ورکړ، خو د دوی د اقتدار له نسکورېدو وروسته ئې خپله مخکنۍ فتوی لغوه کړه او په نوې فتوی کې ئې د نوې حکومت مشر شرعي امیر او د ده اطاعت ئې پر ټولو افغانانو واجب وګانه.
- د دغو فتواګانو نه کوم شرعي حیثیت شته او نه ئې د چا په تعیین او عزل کې څه اغېز، دا هسې یو تبلیغاتي کار دی، د طالبانو په وخت کې هم د تبلیغاتو لپاره وو او اوس هم.
- فتوی د حلال او حرام په اړه ورکول کېږي، نه په دې اړه چې څوك د امارت وړ دی او څوك د عزلولو مستحق، د حلال او حرام په اړه فتوی به هم هغه څوك ورکوي چې مسلمانان ئې په علم، تقوی او دیانت باور لري، د چا مامور نه وي او په خپلې فتوی اجوره نه اخلي.
- که څوك د یوې فتوی په ورکولو په مرګ محکومېږي نو دې ته دې د مولوي

فیاض قاتل ځواب ووایي چې دی اوس او په دې نوې فتوی سره د وژلو مستحق شوی وو او که د مخکنۍ فتوی په سبب، که هغه وخت چا وژلی وی ستاسو غبرګون به څه وو او که هغه وخت ئې د ده په فاتحې کي په جومات کي داسي چاودنه کړې وی تاسو به د دې کار په هکله څه ویل؟!!

- عمر رضي الله عنه فرمایي: څوك چې د مسلمانانو له خوښي او موافقې نه پرته د چا د امیر کولو هڅه کوي له دې څخه دې ووېرېږي چې دی او د ده د خوښي امیر دواړه په قتل ونه رسېږي. په رښتیا چې د داسي فتواګانو پایله له دې پرته بل څه نه شي کېدی.
- که د راشدینو خلفاوو د انتخاب او تعیین څرنګوالي ته لږ ځیر شو نو څو خبرې په ډېر وضاحت سره راته جوته کېږي:

۱. هیڅ یو ئې د کومي فتوی له مخې نه دی ټاکل شوی.
۲. هیڅ یو ئې د څو محدودو کسانو لخوا د ټرلو دروازو تر شا نه دی غوره شوی.
۳. هر یو ئې په جومات کي غوره شوی.
۴. له عام او ځرګند بیعت نه وروسته ئې د امیر لقب ترلاسه کړي.

- له بده مرغه ځیني کسان دا اشتباه کوي چې د ابوبکر رضي الله عنه لخوا د عمر رضي الله عنه نومول او د عمر رضي الله عنه لخوا د شپږو کسانو نومول داسي ګڼي چې ګواکي په همدې نومولو سره هغوی د مسلمانانو لپاره امیر او خپل ځای ناستی ټاکلی!! دا یوه لویه اشتباه ده، هغوی خپل ځای ناستی یا امیر نه دی ټاکلی، یوه ئې یو کس او بل ئې شپږ کسان نومولي، نومول شوو کسانو یوازې په دې نومولو سره د امارت مقام نه دی ترلاسه کړي، بلکي له بیعت نه وروسته د دوی امارت مسلم شوی، که په جومات کي له عمر رضي الله عنه او عثمان رضي الله عنه سره بیعت نه وی شوی یو ئې هم نه شو امیر کېدی، د شریعت له مخې بیعت د امارت لپاره شرط دی، بیعت یعني په امیر خپل اعتماد ځرګندول او د اطاعت او منني ډاډ ورکول. ځیني بې خبره کسان بیعت داسي شکلي مراسم ګڼي چې د امیر له انتخابه وروسته د ده په وړاندې ترسره کېږي، قرآن په ډېر صراحت سره وایي چې دا د ټولو مسلمانانو حق او وجیبه ده چې د امارت ستر امانت به اهل کس ته سپاري،

په کوم مبارک آیت کې چې دا مطلب راغلی هلته څو خبرې د دې تر څنګ شوې :

۱. امارت یو امانت دی، الهي امانت او د مسلمانانو امانت.

۲. ټول مسلمانان مکلف دي چې دا امانت به داسې چا ته سپاري چې د دې اهل وي.

۳. امیر به د خلکو ترمنځ عدالت تأمینوي.

۴. که د امیر او خلکو ترمنځ په کومې قضیې کې اختلاف راولاړ شو، اختلافي مسئله به قرآن او سنت ته راجع کېږي، داسې نه چې امیر به د پرېکړو وروستۍ مرجع وي او د ده هره پرېکړه به وروستۍ پرېکړه ګڼل کېږي.

• که قرآن دا حق ټولو مسلمانانو ته نه وی ورکړی او د امیر ټاکل په فتوی ترسره کېدی نو پیغمبرعلیه السلام به حتماً تر خپل رحلت نه مخکې یو څوک خپل ځای ناستی ټاکلی وو. که دا د مسلمانانو حق نه وی نو ابوبکر رضي الله عنه به له کافي مناقشې نه وروسته په جومات کې نه غوره کېدو، عمر رضي الله عنه به د تقرر لپاره جومات ته په راتلو نه مکلف کېدو، د عثمان رضي الله عنه او علي رضي الله عنه له منځ نه د یوه تعیین به د خلکو په رأیه او په جومات کې نه ترسره کېدو، د عثمان رضي الله عنه له شهادت نه وروسته به علي رضي الله عنه هغو کسانو ته چې له ده نه ئې د امیر کېدو غوښتنه درلوده دا نه ویل چې د امیر د انتخاب حق د خلکو دی باید په جومات کې د دې پرېکړه وشي!!

• متأسفانه ځیني مفتیان داسې وي چې هرڅوک قدرت ترلاسه کړي نو دوی د امیرالمؤمنین لقب ورکوي که څه هم هغه شاه شجاع وي او د پردیو د مټو په زور د قدرت پر ګدۍ ناست واکمن؟ مورږ نه پوهېږو څوک چې د اقتدار لپاره جنګېږي د داسې مفتیانو په وژلو کې څه ګټه ګوري؟ ته قدرت ترلاسه کړه همدا فتوی به بیا ستا لپاره ورکوي؟!! تر اوسه خو نه څوک د دوی د فتوی په وجه د امارت په ګدۍ کښینستی او نه هم له امارت نه عزل شوی، دوی خو تل د امارت په ګدۍ ناستو کسانو ته د امیر المؤمنین لقب ورکړی. نو په دې حالت کې د دوی د وژلو ګټه څه ده؟ او افغان ولس هم نه د داسې فتواوو په وجه له حکومت سره ملګري کېږي او نه هم له مجاهدینو او د حکومت له مخالفینوسره، خلك هوښیار دي، کافي تجربه

لري، په دې پوهېږي چې کومه فتوی له ایمان او عقیدې راولاړه شوې او کومه له غرض او مرض نه، کومه وینا د اسلام او مسلمانانو په ګټه ده او کومه د اسلام د دښمنانو په ګټه، نه د غرضناکو مفتیانو فتوی ته څه اهمیت ورکوي او نه د تورزړو مبلغینو وینا ته؟ که حقیقت دا وي چې افغان ولس د حق او باطل تر منځ د تمییز او تفکیك کفایت او اهلیت لري او په هري خبري پسې په پټو سترګو نه ځي او څوك ئې په آساني نه شي غولولی نو بیا خو د یوې فتوی لپاره د داسې کسانو د وژلو به څه دلیل وي او ګټه به ئې څه وي؟

- آیا د حکومت لپاره دا ټولې راډیوګانې، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه ، په داخل او خارج کې، په خپله د کابل د حکومت او د حکومت د حامی ملکونو، د بي، بي، سي، امریکا غږ، راډیو آزادي او راډیو اشنا په څېر خبري رسنۍ کفایت نه کوي چې اوس له محراب او منبر نه هم غواړي تبلیغاتي استفاده وکړي او له دې مقدس ځای نه هم متنازع فیه ځای جوړ کړي؟!!
- آیا دا د پاکستان په جوماتونو کې بې رحمانه او سفیهانه چاودنې، چې هم د مذهب خلاف دي او هم د عقل ضد، کافي نه دي چې اوس په افغانستان کې هم د دې لړۍ پیلوي؟!!

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

د کابل خونړۍ پېښې او زمونږ غبرګون

د کابل مؤمن او زړه ور ولس ته سلام کوم، د امریکائي اشغالګرانو په ضد د دوی پاڅون ستایم، په دې پاڅون سره دوی د روسانو په ضد د قیام نه هېرېدونکي خاطرې راژوندۍ کړې، إن شاء الله د کابل مجاهد ولس به د صلیبي ځواکونو په ضد په روان مسلحانه قیام کي همغه وندې اخلي چې د روسانو په ضد ئې درلوده، ټول افغان ولس د دوی شهامت او مېړانې ته په درنه سترګه ګوري او په روان مقاومت کي د دوی د فعالې وندې اخیستو انتظار لري.

د کابل وروستیو خونړیو پېښو له یوې خوا دا وښوده چې صلیبي اشغالګران څومره بې رحمه او وحشي دي او د مظلومو افغانانو وینې ورته څومره بې ارزښته، او له بلې خوا ئې نړیوالو ته څرګنده کړه چې افغانان څومره له اشغالګرانو کرکه لري، زړونه ئې له کینې او غصې ورته ډك او د فرصت په انتظار کي دي، په تش لاس هم د دوی مقابلې ته تیار دي. دې پېښو ثابته کړه چې نور نو افغان ولس د بهرنیو ځواکونو شته والی نه شي زغملی، غواړي په یوه بل ستر اسلامي پاڅون لاس پورې کړي او له دغو وحشي ډوله دیموکراتو اشغالګرانو سره همغه څه وکړي چې له کمونستو اشغالګرانو سره ئې وکړل.

وحشي او مستو امریکایانو ته د افغانانو وینې هیڅ ارزښت نه لري، دا دی په کابل کي ئې په بې وسلو مظاهرینو ډزې وکړې، په سلهاوو تش لاسي ښاریان ئې په وینو کي ورغړول، په ارزګان کي ئې د واده پر مراسمو، په پکتیکا کي ئې زیارت ته په راغلو خلکو، په خوست کي ئې پر جومات د تراویح د لمانځه پر وخت، په پکتیا کي ئې کابل ته په تلونکي کاروان، په کنر، ننګرهار، غزني او کندهار کي

ئې پر کلیو باندې بمونه وروِلي، هره ورځ بې ګناه او بې وسلې افغانان وژني او بیا په ډېره بد سترګۍ او بې شرمۍ اعلان کوي چې د دولت مخالفین ئې ووژل!! او خپلو ګوډاګیانو ته امر کوي چې ووایي: دا مخالفین د پاکستان له پولو رااوړي او پاکستان ورته وسلې ورکوي!!

ټول افغانان په دې حقیقت پوه دي چې د اسلام د لارې مجاهدینو د صلیبي اشغالګرانو په ضد روان مقاومت د خپل ایمان او عقیدې په حکم پیل کړی، څوک چې دا مقاومت بهرنیو ځواکونو ته منسوبوي هغوی په خپله د پردیو غلامان دي، پرون د روسانو تر قومندې لاندې د خپل ملت په ضد وجنګېدل او نن د انګرېزانو تر قومندې لاندې جنګېږي، په پردیو ځان ساتي او د کور په دروازه کي ئې امریکائي کوماندو پهره کوي، دا هماغه بې غیرته او بې ایمانه ناافغانان دي چې د آزاد ژوند خوند ئې نه دی څکلی، هر څوک په خپل ځان قیاسوي، مجاهدین نه پېژني، د دوی له جذباتو بې خبره دي، په دي نه پوهېږي چې افغانان د عزت مرګ د غلامۍ تر ژونده سل ځله غوره ګڼي.

عجیبه ده چې څوک مجاهدین په پاکستان پورې تړي، پاکستان خو اوس د امریکایانو اډه ده، که د پاکستان مرسته نه وی نه دوی کابل نیولی شو او نه تر اوسه دلته پاتې کېدی شول. د امریکایانو د برید په لومړیو میاشتو کي د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو پورې له پاکستانه اته اویا زره نظامي الوتنې وشوې، هره طیاره د پاکستان له نظامي اډو والوته او پر افغانانو ئې بمونه وورول، تر اوسه د امریکایانو اکمالات د پاکستان له لارې کېږي، کرزی له پاکستانه لومړی ارزګان ته بیا کندهار ته په امریکائي هلیکوپترو کي انتقال شو. د ګوانتانامو زندان په هغو مجاهدینو ډک دی چې پاکستان نیولي او امریکایانو ته ئې لاس پښې تړلي سپارلي. مجاهدین او طالبان به څنګه پر پاکستان اعتماد کوي. پاکستان د امریکا په اشاره خپل طالبان وژني، په جنوبي او شمالي وزیرستان او باجوړ کي ئې د طالبانو تر نامه لاندې د پښتنو په ضد جګړه پیل کړې او په خپل ولس بمونه وروي، خو امریکا لا قانع نه ده، نه پوهېږو پاکستاني چارواکي تر دې زیات څه کولی شي چې واشنګټن قانع شي؟!!

امریکایان په دې ښه پوهېږي چې په ۱۰۰۰ کې ۹۹۹ پاکستانیان د امریکا خلاف دي، امریکا د پاکستان په هکله همغه عزایم لري چې د عراق او ایران په هکله ئې لري، خو غواړي دا هېواد د دوستۍ او ملګرتیا تر پردې لاندي او د خپلو چارواکو په لاس ټوټې ټوټې کړي، نن ډهلي او واشنګټن د اسلام آباد په ضد لاس یو کړي، امریکایانو د پاکستان پر حکومت ټول هغه کارونه ترسره کړل چې ډهلي ترې غوښتل، دا اوس امریکایانو هند ته اجازه ورکړې چې د افغانستان له لارې په پاکستان کې لاس وهنې وکړي، وسلې ولېږي او چاودنې وکړي.

ځینې پاکستانیان داسې ګمان کوي چې د دوی په خلاف تبلیغات د شمالي ټلوالې او کمونستانو له خوا کېږي، حال دا چې د پاکستان په ضد ټول فعالیتونو که شمالي ټلواله ئې کوي او که کمونستان او نور، دا ټول د امریکایانو په اشاره او امر کوي، دوی غواړي زمونږ د ګاونډیانو خپل منځي رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړي، دلته یو د بل په ضد وجنګوي، د همدې لپاره دوی کابل د پاکستان د رقیبانو د هڅو په اډې بدل کړي، دا ټول د یوې اوږدې او سنجول شوې منصوبې لاندې ترسره کېږي. هدف دا دی چې په پاکستان کې هم د افغانستان په څېر حالات راولاړ کړي، که امریکا ځواکمن عراق او اتمي ایران نه شي زغملی، پر عراق ئې د اتمي وسلې په نامه برید وکړ او اوس ایران په همدې نامه ګوابۍ؛ نو پاکستان به څنګه د یوه اتمي ځواک په حیث وزغمي، ډېر ناپوه او بې خبره انسان به دا غلط ګمان کوي.

مورږ د ننګرهار د محصلینو او ټولو هغو ځوانانو ستاینه کوو چې د اشغالګرانو په ضد ئې د افغان ولس کرکه او نفرت څرګند کړی، مظاهرې ئې ایستلې او د اشغالګرانو په ضد ئې شعارونه ورکړي او په ټولو هغو ملي خائنانو لعنت وایو چې پر دغو تش لاسو مظاهرینو ئې د پردیو په وینا ډزې کړې دي، ځوانانو او محصلینو ته مي پیغام دا دی چې باید راوړاندې شي، باید د اسلامي انقلاب د شهدااوو د رښتونو وارثینو په څېر جهاد ته ملا وتړي، په دې انقلاب کې باید د دوی وندې د مخکښانو وندې وي، دوی د هغه څه کولو توان لري چې د افغان ولس په هیڅ بلې ټولنې کې ئې نه شو موندلی، په نیمې لارې کې پاتې اسلامي

انقلاب باید د دوی په لاس وروستي پرا و ته ورسېږي.

د افغانستان امریکائي واکمن جنرال ایکنبري ته مي ځواب دا دی چي: که تاسو تر اوږدې مودې دلته د پاتې کېدو او له دې ځایه د نورو تابوتونو د انتقال حوصله لرئ، نو وبه ګورئ چي د باایمانه افغانانو حوصلې تل اوچتې او متې ئې مضبوطې دي، د مقاومت د دوام هوډ به ئې هیڅکله کمزوری ونه مومئ، له هر زړه ور افغانه به واورئ چي وایي: څه له به د خپل غچ او انتقام اخیستو لپاره امریکا ته در پسې درځو، ښه ده چي دلته تر هغه پاتې وئ چي خپل انتقام درنه واخلو، مطمئن اوسه چي زمونږ جهاد به تر هغه دوام کوي او ورځ په ورځ به لازیات پیاوړی کېږي چي ټول بهرني ځواکونه زمونږ د هېواد له لوبشت لوبشت خاورې ووځي، که نن هره ورځ په اوسط توګه لس - دولس عملیات ترسره کېږي او تاسو یوازي په یوه دوه اعتراف کوئ، إن شاء الله څو میاشتې وروسته به دا دوه برابره شي. ته ښه پوهېږې چي مونږ د دې مقاومت د دوام عزم او توان لرو، د دوام لپاره ئې د هیڅا مرستي ته اړ نه یو، نه ایران زمونږ مرسته کوي او نه پاکستان، هم د ایران لیبرالانو ستاسو مرسته وکړه او هم د پاکستان جنرالانو، ته پوهېږې چي د سړک د سر ستاسو د یوه کاروان په وړاندي په یوې چاودنې باندي زمونږ مصارف سلو ډالرو ته نه رسېږي، نه ئې په موادو او وسایلو کي بهرنۍ مرستي ته ضرورت لرو او نه ئې په مصارفو کي، إن شاء الله داسي جنګ په یوازي سر او تر اوږدې مودې جاري ساتلی شو، که مونږ په کال کي لږ تر لږه زر داسي چاودنې وکړی شو نو مجموعي مصارف مو سل زره ډالرو ته نه رسېږي، که تاسو په کال کي لږ تر لږه د زرو تابوتانو د انتقال حوصله ولرئ نو د افغانانو ملا دې ماتې شي که دومره مصارف ونه شي زغملی. که انګرېزانو یوه پېړۍ مخکې زمونږ د پلرونو پر افغانستان حکومت ونه شو کړی، مونږ به د خپلو غازي نیکونو ناخلفه لمسیان وو چي نن ستاسو بیرغونه دلته په ریږدو وي او تاسو زمونږ د هېواد په کوم ګوټ کي یوه شېبه آرامه تېره کړی شئ.

دروغجنو صلح غوښتونکو ته د مجاهدینو پرېکنده ځواب دا دی چي نه له اشغالګرانو سره روغه جوړه کېدی شي او نه د بهرنیو ځواکونو په شته والي کي صلح او امنیت راتلی شي.

ټولو مخلصو مجاهدینو ته مې توصیه دا ده چې خپل یووالی او وحدت ټینګ وساتئ، له جبهه ای جنګونو ډډه وکړئ، د مخکې په څېر په چریکي جنګونو اکتفاء وکړئ، په دې سره دښمن ته هغه تلفات رسولی شئ چې په جبهه ای جنګونو ئې هیڅکله نه شئ رسولی. باید ډاډه وئ چې په همدې جنګ سره کولی شئ دښمن ته ماتې ورکړئ او له خپله هېواده ئې وتلو ته اړ کړئ.

بریالي دي وي باایمانه مجاهدین
مړه دي وي د اسلام دښمنان

حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۵۱۳۱۱۱

بسم الله الرحمن الرحیم

پیام افغانها به برادران مجاهد عراقی شان

به نمایندگی از مجاهدین افغان، به مناسبت شهادت قهرمان بزرگ ابومصعب الزرقاوي، به خانوداه شهید پرورش، به همسنگران مجاهدش و به قاطبه امت اسلامي تسلیت عرض می کنم. با شهادت او امت اسلامي از شخصیت بزرگ، مجاهد دلیر و رهبر قهرمان محروم شد، دعا می کنم که خداوند قدیر این خلأ بزرگ را با مجاهدین هدفمند و شجاعی چون او پر کند. إن شاء الله مجاهدین دلیر و قهرمان عراق به راهی ادامه خواهند داد که به خون زرقاوی و همسنگران مؤمنش سرخ شده، راه حصول آزادی و نیل به عزت و سربلندی همین است. امیدوارم از هر ده و قریه عراق زرقاوی دیگری سربرافرازد، تمامی مردم مسلمان و باایمان عراق پرچم او را برافراشته نگهدارند و برای تحقق آرمانهای بلند و مقدس او آماده پیکار و جهاد مقدس شوند.

بدون شك که زرقاوی نه مرده، زنده است و به جاویدانگی پیوسته، راهش مستدام و همسنگرانش زنده اند، کسی می میرد که به پستی و ذلت تسلیم شود و در برابر دشمن سر بردگی فرود آرد. کسی که ستمگران بدمعاش و طواغیت بې رحم زمان چون بش و بلیر تمنای مرگش را داشته باشند، جنرالان امریکائي از شنیدن نامش بخود می لرزیدند، با شنیدن خبر شهادت او تمامی مسلمانان دنیا غمگین و همه مفسدین و ستمگران دنیا و همراهان فرومایه شان شادمان شدند، هر انسان شریف و هر مسلمان آزاده ای باید تمنای چنین مرگی را داشته باشد.

در سیمای پرصلابت، متین و پرسکون او هر کسی نشانه های همت بلند، وقار، عزم و صلابت را به روشنی احساس می کرد، نشانه های که مظهر ایمان قوی، قلب مطمئن و تعهد راستین نسبت به اهداف بزرگ و مقدس می باشد. تصویری را که پس از شهادت او امریکائیهای جبون و بې مروت در کنفرانس مطبوعاتی به نمایش گذاشتند، در این تصویر نیز نشانه های وقار، صلابت و سکون نمایان بود.

اگر امریکائیها و همراهان ذلیل شان گمان می کنند که با شهادت زرقاوی مقاومت تضعیف خواهد شد، مرتکب اشتنباه بزرگ شده اند، نهضتهایی که برای آزادی براه می افتدهرگز با ترور شخصیتها تضعیف نمی شود، اگر شما با ترور رهبر بزرگ حماس شیخ احمد یسین و سائر شخصیتهای نهضت اسلامي فلسطین نتوانستید مقاومت ملت دلیر و مقاوم فلسطین را تضعیف کنید، برعکس علی الرغم تمامی تلاشهای مذبوحانه تان برای جلوگیری از تأسیس حکومت حماس، دنیا امروز شاهد تأسیس این حکومت و حمایت گسترده مردم فلسطین از آن است، اگر شما با کشتارها و ترورها و حمایت از گروههای مزدور نتوانستید مجاهدین صومال را از تداوم مبارزه شان مانع شوید، برعکس امروز شاهد تصرف پایتخت بدست پرتوان مجاهدین صومال هستید، با شهادت زرقاوی نیز نمی توانید این مقاومت را تضعیف کنید. چنانچه از صومال رانده شدید، و بساط عمال تان نیز در آن کشور در حال برچیده شدن است، از افغانستان و عراق نیز اخراج خواهید شد، و مزدوران افغاني و عراقی تان با سرنوشت شبیه آنان مواجه خواهند شد.

بمباری بر خانه شهید زرقاوی بار دیگری نشان داد که امریکائیها تا چه پیمانه ای بزدل، ذلیل و پست اند، از هیچ جنایتی دریغ نمی ورزند، نه اخلاق دارند، و نه التزامی به ضوابط خاص انسانی، هر عراقی و هر مسلمانی را دشمن تلقی می کنند، بمباری های وحشیانه بر خانه های مسکونی، قراء، مساجد و زیارتگاهها را جائز می شمارند، از تبراندازی بر تظاهرات مسالمت آمیز و مظاهره کنندگان بدون سلاح خودداری نمی ورزند، و در زندان جهنمی گوانتانامو با زندانیان مظلوم و دست و پا در غل و زنجیر از برخورد ظالمانه و بې رحمانه ای باك

ندارند که نظیر آنرا در تاریخ بدترین و وحشیی ترین دیکتاتوری ها سراغ نداریم، اسیران مظلوم را به حدی شکنجه و تعذیب می کنند که به اعتصاب دوام دار غذائې و خودکشي وادار می شوند!!

عجیب است که کسی عملیات نیویارك و واشنگتن را ناجائز می شمارد و آنرا محکوم می کند ولی فروریختن چندین بم پنجصد کیلوگرامه بر یك قریه و بخاك و خون کشاندن اطفال و زنان و پیرمردان را برای کشتن یك دشمن جائز می شمارد!! مگر تعداد افغانها و عراقی های مظلومی که تا اکنون به دست جلادان امریکائي، این مدعیان کاذب آزادی و عدالت، در افغانستان و عراق کشته شده اند صد برابر کشته های حوادث نیویارك و واشنگتن نیست؟ می بینید که این انتقام را کافی نمی شمارند، و عطش شان فروکش نکرده است!! امریکائیها بگویند که در برابر جنایات، وحشیگریها و بمباردمانهای شما افغانها و عراقی ها حق و اجازه چه کاری را ندارند؟!!

توصیه ام به مجاهدین قهرمان عراق این است که با تشدید مقاومت و تزئید هرچه بیشتر هجمات کوبنده تان بر دشمن، به همه ثابت کنید که ما برای خدا، بحکم ایمان و عقیده و ادای مسئولیتهای ایمانی خود و برای آزادی کشور خود می جنگیم، این جهاد تا روزی ادامه خواهد یافت که عراق آزاد شود و بیرق اسلام در بغداد آزاد و مستقل به اهتزاز درآید. مجاهدین هدفمند و بیدار عراق باید این توطئه دشمن را خنثی کنند که می خواهد شیعه را با سنی بجنگاند، باید گروههای شیعه را تشویق کنند تا از همراهی با اشغالگران ابا ورزند، از انفجارات در مساجد و زیارتگاهها مانع شوند، تمامی توجه شان به دشمن اصلي بوده و مشترکاً بمقابله دشمن بروند.

پیامم به مردم دلیر عراق این است که رهبران مؤمنی چون زرقاوی را برای پیروی و همراهی انتخاب کنند و از همراهی رهبرنماهائې خودداری ورزند که در برابر دشمنان اسلام سر بردگی و غلامی خم نموده و تسلط نیروهای صلیبي را بر کربلا و نجف پذیرفتند. راه زرقاوی راه جد امام حسین است، و راه مالکی راه یزید، اگر کسی گمان کند که مالکی و همراهانش بهتر از یزید و حامیانش است او

نه دین دارد و نه عقل!!
به امید آزادی فلسطین، افغانستان و عراق
زنده باد مجاهدین
مرگ بر دشمنان اسلام

حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۵۱۳۱۲۰

بسم الله الرحمن الرحیم

عراقي مجاهدینو ته د دوی د افغاني وروڼو پیغام

د افغان مجاهدینو له لوري د اتل مجاهد ورور ابو مصعب الزرقاوي د شهادت په مناسبت د ده کورنۍ، د ده مجاهدو همسنګرانو او ټول اسلامي امت ته خپل تسلیت وړاندي کوم. د ده په شهادت سره اسلامي امت له یوه ستر شخصیت، زړه ور مجاهد او اتل قائد څخه محروم شو، دعا کوم چې الله تعالی دا لویه تشه د ده غوندې په زړه ورو مجاهدینو ډکه کړي. إن شاء الله د عراق باتور او اتل مجاهدین به هغې لاري ته دوام ورکوي چې د زرقاوي او د ده د همسنګرانو په وینو سره شوې، همدا د آزادۍ ترلاسه کولو او عزت ته د رسېدو لار ده، امید دی له دې وروسته د عراق له هر کلي یو زرقاوي راپاڅي، ټول باایمانه او مسلمان عراقیان د ده بیرغ اوچت وساتي او د ده د مقدسو او سپېڅلو آرمانونو د تحقق لپاره ملا وتړي.

زرقاوي مړ نه دی، ژوندی دی، لاره ئې تلپاتې او همسنګران ئې ژوندي دي، مړ هغه دی چې ذلت ته ئې سر ټیټ کړی او دښمن ته تسلیم شوی، د چا د مرګ تمنا چې د بش او بلیر په څېر د نړۍ سترو بدمعاشانو او بې رحمه طاغوتانو کوله، امریکائي جنرالان ئې له نامه وېرېدل، د مرګ په خبر ئې د نړۍ ټول مسلمانان ویرجن او ټول مفسدین او ظالمان او ملګري ئې پرې خوښ شول، د داسي مرګ خو باید هر شریف انسان او هر مسلمان تمنا وکړي.

هر چا د ده په متینه څېره کي د ډاډ، سکون، همت، وقار او عزم هغې ننبې له ورایه لیدې چې د قوي ایمان، مطمئن زړه او د سپېڅلو آرمانونو په نسبت د کلك

تعهد څرګندونه کوي، د ده له شهادته وروسته چې امریکایانو د ده کوم عکس په مطبوعاتي کنفرانس کې وښود، په دې عکس کې هم د دغه وقار او سکون ننښې څرګندې ځلېدې.

که امریکایان او ملګري ئې ګمان کوي چې د زرقاوي په شهادت سره به مقاومت کمزوری کړي؛ ډېره اشتباه ئې کړې ده، د آزادۍ لپاره شروع شوي تحریکونه هیڅکله د شخصیتونو په ترور سره نه کمزوري کېږي، که تاسو د حماس د ستر مشر شهید شیخ احمد یسین او د حماس د نورو شخصیتونو په وژلو سره د زړه ورو فلسطینانو مقاومت کمزوری نه کړی شو، برعکس ګورئ چې نن په فلسطین کې د حماس حکومت جوړ شوی، که تاسو د صومال مجاهدین په تروروونو او وژلو کمزوري نه کړی شول او دا دی نن د صومال پلازمېنه د دوی په واک کې ده، نو د زرقاوي په شهادت سره هم دا مقاومت نه شئ کمزوری کولی. لکه څنګه چې له صوماله ووتئ او دا دی نن هلته ستاسو د بېړۍ ټغر هم په ټولیدو دی، له افغانستان او عراقه به هم ایستل کېږئ او ستاسو عراقي او افغاني مزدوران به هم له ورته پاېلو سره مخامخ کېږي.

د شهید زرقاوي په کور بمبارۍ یو ځل بیا وښوده چې امریکایان ډېر ذلیل، جبون او بد ذاتي دي، له هیڅ رذالت نه ډډه نه کوي، نه اخلاق لري او نه د خاصو انساني ضوابطو په نسبت التزام، هر عراقي او هر مسلمان ته د دښمن په سترګه ګوري، په کورونو، کلیو، جوماتونو او زیارتونو باندي وحشیانه بمبارۍ جائز ګڼي، په تش لاسو مظاهره کوونکو له ډزو دریغ نه کوي او د ګوانتانامو په زندان کې له مظلومو، لاس پښو تړلو اسیرانو سره له هغه وحشیانه چلند نه هم باك نه لري چې په تاریخ کې ئې بېلګه نه شو لیدی، مظلوم اسیران هومره ځوروي چې ځان وژنو ته ئې اړ باسي.

عجیبه ده چې څوك د نیویارك په تجارتي مرکز باندي برید ناجائز ګڼي خو په یوه کور څو پنځه سوه کیلوګرامه بمونه ورول او ښځي، ماشومان تر خاورو لاندي کول روا ګڼي!! آیا په افغانستان او عراق کې دوی د نیویارك د پېښې سل برابره بې ګناه خلك په خپلو وینو کې ونه رغړول؟!! امریکایان دې موږ ته ووایي چې ستاسو

د دغو وحشیانه بمباریو په مقابل کې عراقیان او افغانان د څه کولو حق نه لري؟!!

زما توصیه اتلو عراقیانو ته دا ده چې د خپل مقاومت په تشدید او د خپلو بریدونو په زیاتولو سره دښمنانو ته ثابته کړئ چې مور د الله لپاره، د خپل ایمان په حکم، د خپلې دیني فریضې د ادا کولو او د خپل هېواد د آزادولو لپاره جنګېږو، دا جهاد به ترهغه دوام کوي چې عراق آزاد شي او په بغداد کې د اسلام بیرغ ورپېرې. عراقي مجاهدین باید د دښمنانو دا توطئه شنډه کړي چې غواړي شیعه له سنیانو سره وجنګوي، باید شیعه ډلې دې ته وهڅوي چې د اشغالګرانو له ملګرتیا لاس واخلي، په جوماتونو او زیارتونو کې د چاودنو مخه ونیسي، ټوله توجه ئې اصلي دښمن ته وي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي.

د عراق زړه ور ولس ته مې پیغام دا دی چې د زرقاوي په څېر مشران ځان ته غوره کړئ، په هغو تش په نامه مشرانو پسې مه ځئ چې د انګریزانو په وړاندې ئې د ذلت او غلامۍ سر ټیټ کړی او په کربلا او نجف ئې د صلیبي ځواکونو واکمني منلې. د زرقاوي لار د امام حسین د جد لار ده او د مالکي لار د یزید لار، که څوک ګمان کوي چې مالکي او د ده ملاتړي تر یزید او د یزید تر ملا تړو ښه دي، دا خلك نه دین لري او نه عقل!!

د فلسطین، افغانستان او عراق د آزادۍ په هیله
ژوندي دي وي مجاهدین
مړه دي وي د اسلام دښمنان

حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۵۱۳۱۲۰

بسم الله الرحمن الرحیم

پیام به شهریان مؤمن کابل

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَ إِنَّ اللَّهَ عَلى نَصرِهِمْ لَقَدِيرٌ* الحج:۳۹

سلام به دلیر مردان مجاهد کابل!

سلام به حماسه آفرینان مؤمن کابل!

سلام به آنانکه با دست خالي بر تانکهای اشغالگران امریکائي هجوم بردند و خاطره های جاویدانه قیام علیه اشغالگران روسي را زنده کردند. دستهای مبارکی که به سوی تانکهای دشمن سنگ پرتاب نموده و آنرا به آتش کشیدند، شایسته بوسیدن است، فرد فرد ملت مجاهد افغان و تاریخ آینده کشور ما این حماسه بزرگ و به یادماندنی را ارج گذاشته، همواره به یاد خواهد داشت و هرگز فراموش نخواهد کرد. مطمئنیم که إن شاء الله مردم آزاده کابل در قیام برای آزادی کشور شان از سلطه نیروهای اشغالگر صلیبي، همان نقش برازنده ای را خواهند داشت که در مبارزه علیه متجاوزین شوروی داشتند.

حوادث خونین کابل اگر از جانبی نشان داد که اشغالگران صلیبي تا چه پیمانه ای بیرحم، وحشي و قسی القلب اند، و تا چه پیمانه ای کشتن افغانهای مظلوم نزد شان سهل و خون شان بي ارزش است، از سوی دیگری نفرت و انزجار عمیق افغانها را علیه نیروهای اشغالگر اجنبی به نمایش گذاشت و به جهانیان ثابت کرد که افغانهای آزاد منش از حضور بیگانگان به ستوه آمده اند، خواهان خروج فوری تمامی نیروهای اجنبی از کشور خود اند، بیش از این سلطه آنانرا بر مقدرات خود تحمل نمی کنند، با دست خالی به مقابله شان می روند، آماده قیام

حماسه آفرین دیگری اند و می خواهند با دیموکراتهای اشغالگر همانگونه برخورد کنند که با کمونستهای اشغالگر کردند.

برادران و خواهران عزیز!

دیدید که امریکائیهای بدمست و وحشي برای ادامه سلطه شان بر کشور ما از هیچ جنایتی دریغ نمی ورزند، خون مردم بې دفاع و ستمکشیده ما نزد شان هیچ ارزشي ندارد، بر تظاهرات بدون سلاح شهریان مظلوم کابل آتش کشودند، در چند دقیقه ای بیش از صد و نود تن را بخاك و خون کشادند، در ارزگان بر مراسم عروسي بم ریختند، در خوست در اثنائیکه مردم به نماز ترویح مشغول بودند بمباري کردند، در پکتیکا بر اجتماع مردم در کنار زیارت، در پکتیا بر کاروانی که عازم کابل بود، در کنر، ننگرهار، کندهار، هلمند، غزني، گردیز، سید کرم، و ده ها محل دیگری بر قراء و دهات بمهای پنجصد کیلوگرامه ریختند، هر روز عده ای از افغانهای بې گناه را بخاك و خون می کشند و متصل آن با بې شرمی تمام اعلان می کنند که مخالفین دولت را کشته اند، و به عمال فرومایه خود دستور می دهند که بگویند: این مخالفین از مرزهای پاکستان وارد کشور شده اند و از پاکستان سلاح و مهمات دریافت می کنند!! همانگونه که در مورد تظاهرات شما گفتند: آشوبگران از بیرون تحریك شده اند، دستهای اجنبی درکار است، مخالفین دولت از این فرصت استفاده کردند!!

زمامداران چاکرمنش و پارلمان ساخت انگلیس هیچ اعتراضی بر این نداشتند که تپراندازی سربازان بدمست امریکائي بیش از صد نود کشته و زخمی برجای گذاشت، هیچ یکی نه گفت که چرا امریکائیها این جنایت را مرتکب شدند و بر مظاهره کنندگان غیر مسلح آتش کشودند!! اینها چه در رابطه با حوادث خونین کابل و چه سایر حوادث، همواره به نفع دشمن موضعگیری نموده و پس از هر کشتاری که بدست اشغالگران صورت گرفته، افغانها را ملامت و باعث حوادث شمرده اند و به جنایتکاران امریکائي برائت داده اند! هر کس می داند که تمامی اداره های ساخت امریکا در خدمت منافع اجنبی بوده، امریکا برای توجیه حضور خود در افغانستان این ادارات را ساخته است، پولیس و اردو را برای جنگ علیه

افغانها آموزش می دهد و مسلح می کند، پارلمان را برای آن ساخته اند تا به اشغال نظامي خود پوشش دیموکراتیك بدهند و عدم مخالفت پارلمان با ادامه اشغال افغانستان را به معنای رضایت مردم از وضعیت کنونی تبلیغ کنند، عده ای از جامه سفیدان سیاه دل را برای آن استخدام کرده اند تا چون فاخته های سفید کنار حلقه دام غرض شکار بازهای بلند پرواز بکار بگیرند، مگر نه دیدید که تمامی اینها بجای اعتراض بر جنایات امریکائیها شما را سرزنش می کردند، شما را به زندان کشاندند و شما را آشوبگر خواندند!!

این حقیقت از هیچ افغان آگاه و باشعور پنهان نیست که قیام شما عکس العملی در برابر جنایات سربازان امریکائي بود، مقاومت شکوهمند مجاهدین اسلام، به حکم ایمان و عقیده شان و بخاطر آزادی کشور از سلطه اجنبی آغاز شده است، کسانیکه مقاومت علیه اشغالگران صلیبي را به تحرکات بیرونی ربط می دهند خود غلام و برده بیگانگان اند، دیروز تحت فرمان باداران روسي شان علیه ملت خود جنگیدند و امروز زیر بیرق انگلیسها و به فرمان و دستور آنان می جنگند، بیگانه پرستانی که امنیت شان توسط نیروهای اجنبی تأمین می شود و در کنار دروازه خانه شان کوماندوهای امریکائي پهره و گزمه می کنند، اینها آزادیخواهان را به وابستگی متهم می نمایند!! اینها ناافغانان بې مروت اند که لذت آزادی را نچشیده اند، هر کسی را بر خود قیاس می کنند، مجاهدین سربلند و قامت برافراشته را نمی شناسند و از احساسات آنان آگاهی ندارند، نمی دانند که افغانهای مؤمن مرگ شرافتمندانه را بر زندگی ننگین در اسارت بیگانه، صدها بار ترجیح می دهند.

عجیب است اگر کسی اتهام وابستگی به پاکستان را به مجاهدین سر بلند نسبت دهد، در حالیکه پاکستان اکنون به پایگاه نظامي امریکا مبدل گشته است، اگر مساعدتهای پاکستان نبود نه امریکا قادر به اشغال افغانستان می شد و نه تا اکنون در کشور ما باقی می ماند، مگر اینها اطلاع ندارند که از آغاز حمله امریکا بر افغانستان تا سقوط حکومت طالبان، هفتاد و هشت هزار پرواز نظامي نیروهای امریکائي از طریق پاکستان صورت گرفت، هر طیاره بم افگن امریکائي از

میدانهای هوایي پاکستان پرواز نموده، بمهایش را بر افغانها فروریخته و به پاکستان برگشته است، اکمال نیروهای امریکائي مستقر در افغانستان تا امروز از طریق پاکستان صورت می گیرد، کرزی از پاکستان توسط هلیکوپتر های امریکائي نخست به ارزگان و بعد به کندهار انتقال یافت، زندان جهنمی گوانتانامو از مجاهدینی پر شده که توسط پاکستان دستگیر و دست و پا بسته به امریکائیها تسلیم گردیده اند. طالبان چگونه بر کشوری اعتماد خواهند کرد که به ایماء امریکائیها و برای ارضای آنان طالبان مربوط ملت خود را بقتل می رساند، در وزیرستان شمالي و جنوبی به عنوان مبارزه علیه طالبان جنگ تمام عیاری را علیه پشتونها آغاز نموده، هشتاد هزار سرباز تا دندان مسلح را به مناطق قبایلی فرستاده، بر سر مردم خود بم می ریزد، و هروز ده ها انسان مظلوم به دست آنان کشته می شود، ولی امریکا به این همه خدمتگذاری های غلام منشانه قناعت ندارد، نمی دانیم اسلام آباد بیش از این چه خدمتی می تواند انجام دهد تا قناعت واشنگتن را فراهم کند!!

امریکائیها به خوبی می دانند که از هر هزار پاکستاني نهصد و نود و نه مخالف امریکا و خواهان خاتمه حضور نیروهای امریکائي در پاکستان و افغانستان بوده، به این باور اند که امریکا در مورد کشور شان همان عزایم شومی را دارد که در مورد عراق و ایران دارد، ولی می خواهد این کشور را در پوشش دوستی کاذب و فریبنده و بدست زمامدرانش تجزیه و پارچه پارچه کند، همه شاهدیم که امروز هند و امریکا علیه پاکستان همدست شده، امریکائیها تمامی آنچه را دهلی می خواست، چه در مورد کشمیر و چه در مورد افغانستان انجام می دهد، و حکام پاکستان را به انجام آن وادار می سازد. هیچ انسان آگاهی نمی تواند این قضیه را عادی و تصادفی تلقی کند که امریکا به دهلی اجازه می دهد تا با استفاده از خاك افغانستان همانکاری را انجام دهد که پاکستان را متهم به انجام آن در کشمیر می کند، از چه کسی می تواند پنهان باشد که امروز هند از طریق افغانستان به برخی از مخالفین پاکستان سلاح می فرستد و انفجارات در این کشور را سازمان دهی می کند. تمامی اینها از دوستی ستراتیژیك امریکا با هند،

موضع مشترك علیه پاکستان و جنگ مشترك علیه اسلام و مسلمانان نمایندگی می کند.

برخی از پاکستاني ها گمان می کنند که شاید تبلیغات مسلسل برضد این کشور در رسانه های خبری افغانستان، از سوی ائتلاف شمال و کمونستها صورت می گیرد، در حالیکه تمامی این فعالیتها، هر چند از سوی ائتلاف شمال باشد و یا از سوی کمونستها و دیگران، همه به اشاره و ایمای امریکائیها و تحت حمایت آنها انجام می یابد. پلان مشترك امریکا و انگلیس این است که افغانستان را به میدان رقابتهای همسایگان کینه توز ما تبدیل کند، برای آنان زمینه سازی می کند تا جنگهای شانرا به اینجا انتقال دهند، افغانستان را به میدانی برای تلاشهای رقبای پاکستان تبدیل کنند، تمامی این اقدامات برای آن است تا در پاکستان نیز اوضاع شبیه افغانستان ایجاد شود.

اگر امریکا نمی تواند عراق نیرو مند و متحد و ایران اتمی را تحمل کند، به بهانه سلاح کشتار جمعی بر عراق تجاوز کرد، و اکنون ایران را با توسل به همین بهانه تهدید می کند، چگونه ممکن است پاکستان را به عنوان یك کشور اسلامي دارای وسایل اتمی تحمل کند؟! مگر کمال سفاهت نخواهد بود اگر کسی چنین باوری داشته باشد؟!!

خواهران و برادران!

ما از محصلین خدا پرست ننگرهار و تمامی جوانان مؤمنی که نفرت و انزجار عمیق ملت شانرا علیه اشغالگران ابراز داشته، به تظاهرات پرداخته، پرچمهای غلامی را به آتش کشیدند و خواهان آزادی کشور و خروج فوری نیروهای بیگانه شده اند، ستایش می کنیم، و بر خاینان ملي که به دستور اربابان خارجی شان بر تظاهرات بدون سلاح آتش کشوده اند نفرین می فرستیم. توصیه من به جوانان دلیر و با ایمان این است که جلو بیایند، به عنوان وارثان راستین انقلاب اسلامي، برای جهاد دیگر و انقلاب دیگر کمر همت ببندند، سهم آنان در بر پایی این انقلاب باید سهم برانگیزنده و رهبری کننده باشد، آنها بدون شك این توانمندی را دارند، آنها قادر به انجام کارهایی اند که هیچ قشر دیگر جامعه ما توان آنرا ندارد. انقلاب

اسلامي ما در نیمه راه و ناتمام مانده است که باید بدست پرتوان و مبارك جوانان مسلمان و هدفمند به سرمنزل برسد، و آرمان یك و نیم ملیون شهید تحقق یابد.

جواب من به حاکم امریکائي افغانستان جنرال ایکنبیری که گفته است نیروهای ما برای مدت طولانی در افغانستان خواهد ماند؛ این است: اگر شما حوصله ماندن درازمدت، و فرستادن تابوت های بیشتر کشته های تانرا دارید، مطمئن باش که همت و حوصله افغانهای باایمان و آزادی خواه را هرگز ضعیف و ناتوان نخواهی یافت، همواره شاهد آن خواهید بود که همت ما چون کوهها بلند است، بازوهای ما نیرومند، و روحیه مقاومت ما شکست ناپذیر، از هر افغاني باشهامت و دلیر خواهید شنید که باصدای پرصلابتش می گوید: خوب است تا آنگاه در اینجا باشید که انتقام این همه خونهای ناحق را که بدست جلادان امریکائي ریخته شده است از شما بگیریم، مطمئن باش که جهاد ما تا آن زمان ادامه خواهد یافت و روز بروز تشدید خواهد شد که تمامی نیروهای اجنبی از وجب وجب کشور ما رانده شوند، اگر امروز بطور اوسط روزانه ده - دوازده عملیات انجام می شود و شما بر یکی دو اعتراف می کنید إن شاء الله چند ماه بعدتر این عملیات دو برابر و کوبنده تر از سابق خواهد شد. تو خوب می دانی که ما هم عزم راسخ دوام این مقاومت را داریم و هم توانمندی آنرا، و برای دوام آن به کمك هیچ کسی ضرورتی نداریم، و تو خوب می دانی که نه ایران ما را کمك می کند و نه پاکستان، برعکس هم لیبرالهای ایران شما را در اشغال افغانستان همراهی کردند و هم جنرالهای پاکستان، تو می دانی که مصارف یك انفجار کنار جاده در استقبال از کاروانهای شما کمتر از صد دالر است، نه در تهیه مواد و وسایل آن به کمك خارجی نیازمندیم و نه در مصارف آن، إن شاء الله چنین جنگی را به تنهائی و تا مدتها می توان ادامه داد، اگر ما سالانه علی الاقل هزار عملیات این چنینی داشته باشیم، مصارف مجموعی آن به صد هزار دالر نمی رسد، و اگر در هر نوبت تیر ما به هدف اصابت کند که الحمد لله اصابت می کند، در آنصورت شما باید سالانه هزار تابوت به امریکا انتقال دهید، و مصارف تان نیز باید حد اقل بیست ملیارد دالر باشد، اگر شما می توانید چنین جنگی را تحمل کنید، اگر

افغانها بی همتی کنند کمر شان بشکند.

اگر انگلیسها یك قرن قبل با تمام زور آزمائی های شان نتوانستند بر افغانستان نیاکان ما حکومت کنند، ما مگر فرزندان ناخلف نیاکان غازی مان هستیم که بگذاریم پرچم های خونین شما بر فراز کشور ما در اهتزاز باشد و شما لحظه ای در این یا آن گوشه افغانستان نفسی آرام بکشید.

جواب قاطع و صریح مجاهدین به صلح طلبان کاذب این است که نه مجال تفاهم و سازش با اشغالگران وجود دارد و نه در حضور نیروهای اجنبی امکان تأمین صلح و امنیت میسر است.

پیامم به مردم خداپرست شمال این است که از کاروان مجاهدین عقب نمانند، مسئولیتهای ایمانی شانرا ادا کنند، از همراهی با کسانی خودداری ورزند که در خدمت اجنبی اند، اختلاف شمال و جنوب، و کینه و عداوت میان پشتون و غیر پشتون را عنوان می کنند، اینها خود ستیز بیگانه پرست اند. باید متوجه باشند که وضع کشور نهایت حساس و شبیه وضعیت روزهائیست که قوای اشغالگر روسي برای خروج از افغانستان آمادگی می گرفتند، باید ترتیبی بگیریم که از تکرار تجارب تلخ گذشته مانع شویم، به شما و فرد فرد ملت اطمئنان می دهم که إن شاء الله این تجارب تلخ بار دیگر تکرار نخواهد شد، چون با زوال شوروی برخی از این عوامل از میان رفت و با شکست امریکا بقیه آن از میان خواهد رفت.

به تمامی مجاهدین مخلص و صادق توصیه می کنم که وحدت شانرا حفظ کنند، به مقاومت ادامه دهند، در تمامی عملیات شان به دشمن اصلي توجه داشته، از جنگهای جبهه ای خودداری ورزند و به عملیات چریکی اکتفا کنند، مطمئن باشند که با این عملیات می توانند کمر دشمن را بشکنند و تلفاتی به آن وارد کنند که از هیچ طریق دیگری نمی توان با آن نایل شد، هیچ شکی در این نداشته باشند که با این گونه عملیات می توانند دشمن را از پا درآورند و به اخراج از کشور وادار سازند.

زنده باد مجاهدین مؤمن

پیروز باد اسلام

مرگ بر دشمنان اسلام

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵\۳\۲۲

بسم الله الرحمن الرحیم

مصاحبه با هفته نامه چراغ!

پاسخها به سوالات خبرنگار:

۱. شاید هر انسان آگاه و دلسوز به ملت خود این حقیقت را احساس کند که وضعیت کشور نهایت دردناك و غم انگیز است، هر روز خون ده ها افغان بې گناه و مظلوم می ریزد، دهات و شهرها بطور وحشیانه ای بمبارد گردیده اطفال، زنان و پیرمردان به قتل می رسند، نیروهای اشغالگر نه تنها قادر به تحکیم سلطه شان بر همه کشور نگردیده و از تأمین امنیت دلخواه شان عاجز شده اند بلکې خود باعث ادامه جنگ و بې امنیتی گردیده و تمامی این مشکلات را برای ملت ما ایجاد کرده اند، کسانی را بر ملت ما تحمیل کرده اند که نه ترسی از خدا دارند، نه تعهدی به کشور و نه دلسوزی ای به مردم، به چیز دیگری جز ارضای اربابان خارجی شان نمی اندیشند. اداره فاسد است و حکام اجنبی پرست و دشمن مردم خود. از احدی این حقیقت پنهان نیست که بخش بزرگ مشکلات کشور و مردم ما را مداخلات بیرونی و اشغال کشور توسط نیروهای بیگانه باعث شده است، تا زمانیکه اشغال کشور پایان نیافته، نیروهای اشغالگر بیرون نرفته و مداخلات بیرونی متوقف نشده است، جنگ ادامه خواهد داشت، بطور روزافزون تشدید گردیده و دامنه بې امنیتی ها گسترده تر خواهد شد. نه افزایش نیروهای بیگانه به خاتمه جنگ خواهد انجامید و نه کشتار بیرحمانه افراد غیر محارب، غرض ایجاد ترس و رعب، تجربه ناکام شوروی فقید این را نشان داد و تجربه خونین امریکا در عراق آنرا ثابت کرد، اگر نیروی صد و هشتاد هزار نفری امریکا و ائتلافیونش از سرکوبی مقاومت در عراق عاجز گردیده، به ناکامی خود اعتراف می کنند و برای انسحاب از آن کشور آمادگی می گیرند، افزایش نیرو در افغانستان نیز نه تنها

کمکی به آنان نخواهد کرد بلکي بر تلفات شان خواهد افزود. من وضعیت کنونی کشور را شبیه روزهائی می یابم که نیروهای شوروی برای خروج از افغانستان آمادگی می گرفتند، امریکا نیز هیچ چاره دیگری جز خروج از افغانستان ندارد، پیآمدهای خروج نیروهای امریکا از افغانستان را نیز شبیه به پیآمدهای خروج نیروهای شوروی از کشور می یابم. با این تفاوت که عمر حکومت دست نشانده امریکا در کابل کوتاه تر از عمر حکومت نجیب خواهد بود. گمان نمی کنم که امریکائیها حوصله انتقال تابوت های بیشتر از این را از افغانستان و عراق داشته باشند، چه کسی می تواند باور کند که امریکا قادر است برای چند سال دیگر نیز هر سال بیش از هشتاد ملیارد دالر مصارف جنگ در افغانستان و عراق را تحمل کند، در حالیکه خساره تجارتی امریکا پس از حادثه ۱۱ سپتمبر سالانه به هفت صد و بیست ملیارد دالر رسیده است؟!! اتحاد شوروی در ده سال جنگ افغانستان جمعاً هفتاد ملیارد دالر مصرف داشت، همین مصرف کمرش را شکست و به خروج از افغانستان وادارساخت.

۲. به شما و هر افغان آگاه از وضعیت کشور هویداست که دولت کابل فقط یك نام است، نه نزد مردم خود حیثیت و اعتباری دارد و نه نزد حامیان بیرونی اش وزن و ارزشي، حاکمان اصلي کابل سفیر امریکا در کابل و قومندان قوای امریکائي در افغانستان بوده، اینها حتی به عرایض جناب رئیس جمهور!! که از طریق کنفرانسهای مطبوعاتی تقدیم می کند!! نیز وقعی نمی گذارند و آنرا قابل اعتناء نمی خوانند. نه حضور نیروهای اجنبی و نه کمك های به اصطلاح سرشار مالي خارجی می تواند به یك حکومت تحمیلی وقعت و وجاهتی بدهد و به اعتبارش نزد مردم بیفزاید. من با این ادعا موافق نیستم که اشغالگران کمکهای سرشار مالي کرده اند!! آنچه را اینها کمك مالي تبلیغ می کنند در واقع مصارف جنگی شان است، مگر درست است که مصارف در راستای تربیه و تجهیز قوای اردو و پولیس را کمك به افغانها تلقی کرد؟ مگر روسها همین کار را نمی کردند؟ مگر مصارف بر این قطعات برای آن نیست تا تلفات نیروهای خود در جنگ با افغانها را تقلیل دهند؟ آیا افغانهای مظلومی که امروز در هلمند، ارزگان، کندهار، کنر، پکتیا،

پکتیکا، ننگرهار، لغمان، غزنی، زابل و سایر ولایات به دست این جنگجویان مزدور و اجیر و به قومنده افسران امریکائي و انگلیسی شان کشته می شوند، این حقیقت را بازگو نمی کند؟! در مقایسه با بیست ملیارد دالري که امریکا هر سال در جنگ مصرف می کند، برای بازسازی افغانستان چه مقداری کمك کرده؟ آیا مصارف دو هزار مؤسسه غیردولتی (ان جی یو) را که از مامورین آن برای امور اطلاعاتی، دعوت به مسیحیت و اشاعه فساد اخلاقی استفاده می کنند، می توان کمك به افغانها شمرد؟

۳. انتخابات زیر چتر جنگنده های ایف شانزده امریکا، در حضور سي هزار نیروی تا دندان مسلح بیگانه، و در شرایطی که موعد برگزاری آنرا اشغالگران تعین کرده، امنیت حوزه های انتخاباتی توسط سربازان آنان تأمین شده، کارت رأی دهی را آنان چاپ نموده، صندوقها را آنان ساخته اند، گذاشته اند، برداشته اند، بسته اند، باز کرده اند و شمرده اند، یا قرنطین کرده اند و یا قابل اعتبار خوانده اند، و در پایان کامیاب و ناکام را نیز آنها اعلان کرده اند... گمان نمی کنم هیچ انسان باضمیر و بااحساسی آنرا بیش از یك درامه مضحك و مسخره تلقی کند و اهمیتی به آن بدهد، چه جای آنکه آنرا انتخابات آزاد و عادلانه تلقی نماید و ارزشي به آن قائل شود. این درامه مضحك برای آن بود تا به حکومت ساخت بن، که وزارتخانه هایش به گروهای وابسته به کشورهای ۲+۲ تقسیم گردید، مشروعیت بدهند، و این ادعای جورج بش را برکرسی بنشاند که تجاوز بر افغانستان و عراق غرض تأمین دیموکراسي بوده و سربازان امریکائي با پیام دیموکراسی، آزادی و عدالت به این کشورها فرستاده شده نه برای اشغال این سرزمینها و نه برای جنگ با اسلام و مسلمانان!! مردم هوشیار و آگاه ما از ماهیت این بازی های سیاسی به خوبی آگاه اند، نه فریب این درامه های مضحك را می خورند و نه به نتایج آن ارزشي می دهند، عملاً مشاهده می کنند که این انتخابات نتوانست در وضع تغیری ایجاد کند، از پارلمان ساخت امریکا این انتظار را هرگز ندارند که از ملت نمایندگی کند، بر آزادی افغانستان تأکید ورزد، خروج فوری و بلاقید و شرط نیروهای اجنبی را مطالبه نماید و کشتار بی رحمانه افغانهای مظلوم به دست

جلادان امریکائي را محکوم کند!! آیا درست است از چنین پارلمانی انتظار آنرا داشت که در جهت اعاده صلح، خاتمه جنگ، تأمین وحدت ملي، و ایجاد فضای اعتماد و برادری نقشي بازی کند؟!! پارلمانی که فیصله اش در مورد عدم رأی اعتماد به چند وزیر، جلوگیری از برنامه های نشراتی ضد دینی و ضد اخلاقی رسانه های وابسته به نیروهای بیگانه، و رادیو و تلویزیون دولتی جائی را نگرفت، آیا درست است این انتظار را از آن داشت که در قضایای مهم ملي نقشي بازی کند؟!!

۴. اجازه بدهید در الفاظ سوال تان اندکی تصرف کنم و آنرا به این شکل در آورم: چرا قوای ائتلاف همواره دست به خشونت علیه افراد ملکی می زند؟ چون قوای ائتلاف گاه گاه نه بلکي همواره علیه افراد ملکی به خشونت متوسل شده، از آغاز تجاوز بر افغانستان تا اکنون موردی را سراغ نداریم که قوای ائتلاف در اثنای حملات تهاجمی شان از توسل به خشونت علیه مردم ملکی، بمباری قراء و دهات، و کشتار بی رحمانه اطفال، زنان و پیرمردان خودداری ورزیده و بر جنگ علیه آزادیخواهان و مجاهدین اکتفاء کرده باشند، توسل به این خشونت کار عمدی و پلان شده است، هدف از آن ایجاد رعب و خوف میان مردم است، جلادان امریکائي به خوبی می دانند که تکتیك مجاهدین در جنگ با آنان چنان نیست که جبهه جنگ باز کنند، به درگیری بالمواجه متوسل شوند، و مراکز ثابت تأسیس نموده، در اثنای هجوم دشمن از آن دفاع کنند، در صورتیکه با جنگهای چریکی، کمین گیری ها، و ماین گذاریهای کنار جاده می توانند تلفات چشمگیری به دشمن وارد کنند، چرا باید در آنجا و آنزمان با دشمن روبرو شوند که ابتکار جنگ در دست دشمن است و زمان جنگ و محل آنرا دشمن انتخاب کرده است، چرا باید ابتکار جنگ را همواره در دست خود نداشته و آنگاه دشمن را تحت ضربات خود نگیرند که غافل است و آمادگی برای دفاع از خود را ندارد؟!! مجاهدینی که تجربه جنگ با نیروهای شوروی را دارند این اشتباه را هرگز مرتکب نمی شوند که ابتکار جنگ بدست دشمن بیفتد.

۵. آنچه را اشغالگران عملیات انتحاری می خوانند در واقع عملیات شهادت

طلبانه است، اگر این عملیات برای اهداف مقدس، چون دفاع از اسلام و آزادی کشور از سلطه اجنبی‌باشد نه تنها جائز است بلکي ارزش آن بیش از آن است که مجاهدی با سلاح عادی خود، به مقابله دشمنی می رود که تعدادش ده برابر او و اسلحه اش به مراتب پیشرفته تر از اوست، چون او با این همه انتظار زنده ماندن را، هرچند ضعیف باشد، دارد، ولی در عملیات شهادت طلبانه جز رضای الهی هیچ انتظار و توقع دیگری نمی توان داشت، کسانیکه به این گونه عملیات متوسل می شوند، یا آنانی اند که راه بهتر از آن را برای رسیدن به اهداف مقدس خود سراغ ندارند، و یا به چنین کاری وادار شده اند. کسانیکه عملیات شهادت طلبانه را خود کشي تلقی نموده و آنرا تحریم می کنند، مفتی های اجیر و سیاه دل اند که دین شانرا بر دنیا فروخته اند. عجیب است که کسی عملیات نیویارك و واشنگتن را ناجائز می شمارد و آنرا محکوم می کند ولی فروریختن چندین بم پنجصد کیلوگرامه بر قریه، مسجد و محل تجمع مردم و بخاك و خون کشاندن اطفال، زنان و پیرمردان را برای کشتن یك دشمن جائز می شمارد!! مگر تعداد افغانها و عراقی های مظلومی که تا اکنون به دست جلادان امریکائي، این مدعیان کاذب آزادی و عدالت، در افغانستان و عراق کشته شده اند صد برابر کشته های حوادث نیویارك و واشنگتن نیست؟ می بینید که این انتقام را کافی نمی شمارند، و عطش شان فروکش نکرده است!! اگر از نظر اسلام و هر معیار انسانی عمل بالمثل جائز است پس امریکائیها و مفتی های اجیر شان بگویند که در برابر جنایات، وحشیگریها و بمباردمانهای شما، افغانها و عراقی ها حق و اجازه چه کاری را ندارند؟!! در رابطه به بخش دوم سوال تان باید عرض کنم که ما تا هنوز این سلسه را آغاز نکرده ایم، به داو طلبان گفته ایم که اراده تان قابل قدر و پاداش تان نزد خداوند متعال محفوظ است، ولی این کار را در آنجا و آنزمان انجام دهید که چاره دیگری نداشته و از طریق آن به هدف بزرگی نایل شوید، از نظر ما ارزش این داو طلبان برتر و بزرگتر از آن است که برای نیل به اهداف کوچك قربانی شوند. ارزش هر یکی از این جان نثاران عزیز بیش از یك لشکر است.

۲. ایجاد تنش و تشنج در روابط افغانستان و پاکستان و میان سایر کشورهای

اسلامي جزء ستراتیژی درازمدت امریکاست، آنها از وحدت مسلمانان بیم دارند، منافع شانرا در اختلاف و جنگ میان مسلمانان جستجو می کنند، حاکم، زمامدار و رهبری را دوست دارند و می ستایند که چون وسیله ای برای رسیدن به این مأمول مورد استفاده قرار گیرد، اینها بودند که جنگ ایران و عراق را باعث شدند، همسایه های افغانستان و عراق را استخدام کردند تا در هجوم بر این دو کشور اسلامي آنانرا یاری کنند، اگر همکاری این همسایه گان کینه توز نبود امریکا نه به اشغال کابل به این زودی و آسانی موفق می شد و نه به اشغال بغداد. پلان امریکا و انگلیس این است که افغانستان را به میدان رقابتهای همسایگان ما تبدیل کنند، برای آنان زمینه سازی می کنند تا جنگهای شانرا به اینجا انتقال دهند، افغانستان را به میدانی برای تلاشهای رقبای پاکستان تبدیل کنند، تمامی این اقدامات برای آن است تا در پاکستان نیز اوضاع شبیه افغانستان ایجاد شود. اگر امریکا نمی تواند عراق نیرو مند و متحد و ایران اتمی را تحمل کند، به بهانه سلاح کشتار جمعی بر عراق تجاوز کرد، و اکنون ایران را با توسل به همین بهانه تهدید می کند، چگونه ممکن است پاکستان را به عنوان یك کشور اسلامي دارای وسایل اتمی تحمل کند؟! امریکا بر این اکتفا نمی کند که پاکستان در اشغال افغانستان کمك کرد، اهداف شوم دیگری در رابطه به تمامی منطقه دارد.

۷. کابینه علاقه داری کابل توسط کشورهائی ساخته شده که در بن جمع شدند و گروههای وابسته به خود را در آنجا گردآوردند و امضاهای شانرا در پای موافقت نامه خود گرفتند، سهم هر یکی به اندازه سهم شان در جنگ تعین شد، هر تغیری در این کابینه به موافقه و هدایت این کشورها صورت می گیرد، تغیر در کابینه نه از صلاحیتهای رئیس جمهور است و نه از صلاحیتهای پارلمان، رئیس جمهور و پارلمان برای آن است تا در پای هر امریه آنان امضا کنند. اگر در زمان اشغال افغانستان توسط قوای شوروی جز کمونستها کسی دیگر نمی توانست به کابینه راه بیابد، خیلی سفاهت خواهد بود اگر انتظار آنرا داشته باشیم که جز سیکولر های مورد نظر اشغالگران کسی دیگر به کابینه راه بیابد.

۸. تا زمانیکه نیروهای امریکائي بر مقدرات کشور ما حاکم اند، هر اداره ای

باید مهر امریکائي بر پیشانی خود بخورد، و در رأس آن کسی قرار گیرد که از نظر امریکائیها و در معیارهای آنان شایسته این مقام است. اگر امریکائیها دیدند که افغان امریکائي دارای عبا و قبا و دستار و پکول برای شان مفید تر است، و به حکومت دست نشانده شان وجهه اسلامي و افغانی می دهد، این کار را بلادرنگ می کنند، ولی اگر دیدند که نسبت به اینها کمونست ها خوبتر، بهتر و صادقانه تر خدمت می کنند، در جنگ با افغانها نیز مهارت و استعداد و آمادگی بیشتر دارند، اینها را جلو می آورند، و اگر بر اینها بی اعتماد شدند و گمان بردند که بازهم نسبت به غرب به مسکو متمایل اند، به کسانی آنانرا تعویض می کنند که در کاباره های غرب بزرگ شده اند، نه دینی دارند، نه اخلاقی و نه نسبت به ملت و وطن تعهدی، اعضاء ستره محکمه نمی تواند یك استثناء باشد، جورج بش از این ناحیه تحت فشار مطبوعات غربی بود که چرا تا هنوز در رأس ستره محکمه کسانی قرار دارند که دستار بر سر دارند، و طالب نما اند!!

۹. ارتداد را نمی توان به عنوان پدیده جدا از حالتی تعریف کرد که اشغال کشور توسط نیروهای اجنبی ایجاد کرده است، اشغالگران اسلام را به عنوان مانع اصلي در راه سیطره کامل بر افغانستان شناخته اند، روسها در برابر اسلام بر ماتریالیزم ترکیز داشتند و امریکائیها بر سیکولریزم، هر دو ارتداد را تشویق می کردند، تفاوت در این است که روسها به بیزاری از مذهب و خدا ستیزی دعوت می کردند ولی امریکائیها به مسیحیت مسخ شده ای دعوت می کند که هر کاری در آن جائز است، کفاره تمامی گناهان را مسیح با قربانی خود داده است، محبان مسیح مطمئن باشند که در برابر هیچ گناهی مواخذه نخواهند شد!! مگر برای جسارت بر گناه مشوق بهتر از این را سراغ دارید؟ کسانیکه به سوی ماتریالیزم روسي می رفتند اگر مذهب نداشتند، مسلك و شعار داشتند، برای این مسلك و شعارهای شان حاضر بودند علیه ملت و مردم خود بجنگند، ولی آنانکه به دام مسیحیت می افتند، شعار شان آزادی از تمامی قیدهاست، حلال و حرام و خوب و بدی را نمی شناسند، به هیچ چیز مقدسی باور ندارند، برای هیچ هدفی حاضر به قربانی نیستند!!ای کاش اینها پس از مطالعه بایبل به مسیحیت رو می آوردند و مرتد می

شدند، آنها نخست مسیحی می شوند بعد اگر فرصت یافتند بایبل را نیز می بوسند، من بایبل این کتاب مقدس جورج بش و تونی بلیر را مطالعه کرده ام، باور کنید آنرا مجموعه ای از قصه های مضحك و بیهوده ای یافته ام که هیچ انسان عاقلی آنرا به عنوان کتاب مقدس نخواهد پذیرفت. باور کنید من به تمامی کساني برائت می دهم که از بایبل، کلیسا و پاپ بغاوت کردند، و تصور ی را که بایبل از خدا ارائه کرده نپذیرفته اند، چنین تصوری را هیچ انسان عاقلی نمی پذیرد، بایبل به خدایان سه گانه باور دارد، خدا را شبیه انسان می خواند، می گوید خدا و یا فرزندش در چهره مسیح به زمین آمد، از مریم تولد شد، طفل بود به جوانی رسید، به صلیب کشیده شد، بر دست و پایش میخها کوبیدند، بر پشت و پهلویش تازیانه خورد، کشته شد، دوباره زنده شد، و این همه برای آنکه خون او کفاره گناهان تمامی مسیحیان باشد!! ما قاضی ای را بی انصاف و ظالم می خوانیم که مجرمی را معاف کند و بی گناهی را مجازات نماید، و یا یکی را به خاطر دیگری مکافات یا مجازات کند، مگر ممکن است خدای عادل به این خاطر به کشته شدن یگانه فرزند و تعذیب و شکنجه اش رضایت داده است تا خون او کفاره ای برای تمامی مسیحیان باشد؟!! مگر چنین قضاوتی سخت ظالمانه و مغایر عدالت نیست؟

امریکا می خواهد در مقابله با اسلام (به اصطلاح آنان بنیاد گرائی اسلامي) تمامی گروههای مرتد را استخدام کند، اگر در کابینه فعلی سهم قابل ملاحظه ای به کمونستها داده شده دلیل آن همین است، درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری، اعتراف معلنش، دستگیری اش، عکس العمل فوری و جدی جورج بش، تونی بلیر، پاپ و دیگران ، رهائی بلاتأخیرش و اعزامش به ایتالیا؛ برای آن بود تا به افغانهائی که مرتد شده اند و به مسیحیت رو آورده اند، ولی از بیم عکس العمل مردم ارتداد شانرا اظهار نمی کنند، اطمئنان بدهند که اکنون افغانستان در اختیار رفقای شماست، حکومت و زمامدارانش یا چون شما اند و یا در خدمت شما، هیچ کسی نمی تواند به جرم ارتداد شما را محاکمه کند، استخبارات ایتالیا موظف شد تا عبدالرحمن پنجشیری را آماده کند که ارتدادش را برملا سازد، به زندان

کشانده شود، در محضر محکمه به ارتدادش اعتراف کند، جریان محاکمه در رسانه های خبری وسیعاً منعکس شود، تمامی مردم از قضیه آگاه شوند، مقامات حکومتی امریکا، انگلستان، ایتالیا، کانادا، استرالیا و دیگران به سویه رؤسای جمهور عکس العمل جدی و فوری نشان دهند، و بر رهائی فوری او تأکید ورزند، رها شود، ایتالیا به او پناه بدهد، تا از این طریق ترس و بیم کسانی از میان برود که جرأت اعلان ارتداد شانرا ندارند، ارتداد در افغانستان پدیده ایست که به ستراتیژی دراز مدت نیروهای صلیبي در مقابله با اسلام گره خورده است، غرب بیداری امت اسلامي را تهدید جدی به منافع استعماري خود می شمارد، آنها حاضر نیستند بساط سلطه سیاسي، نظامي و اقتصادي شان بر کشور های اسلامي برچیده شود، برای دوام وضع موجود و جلوگیری از قیامهای آزادیخواهانه با تمام نیروی خود وارد معرکه شده، هجوم بر افغانستان و عراق و اصرار بر ادامه جنگ از همین تصمیم شوم مایه می گیرد.

۱۰. مواقف کشورهای چین، پاکستان، ایران و روسیه در مورد حمله امریکا بر افغانستان و ادامه حضورش در این کشور برای همه واضح است، موضع چین نرم و ملایم است، با حمله مخالفت نکرد، ولی از همکاری نیز خودداری ورزید، افغانها این انتظار را نداشتند که روسیه و ایران از حمله امریکا بر افغانستان حمایت کنند، در جلسه بن شرکت ورزند و به گروهای افغانی تحت حمایه خود دستور بدهند که در اشغال افغانستان با امریکا کمك کنند و چون نیروهای زمینی امریکا علیه مردم خود بجنگند، تغییر موضع حکومت جدید ایران، هر چند مطابق انتظار نیست، و تنها از این صحبت دارد که تقسیم الاوقاتی برای خروج نیروهای بیگانه از افغانستان ارائه شود، با آنهم تغییر خوشایندیست، پاکستان تا اکنون بر موضع همکاری مجدانه با امریکا متعهد است و از هیچ خدمتی دریغ نمی ورزد. روسیه در موضعی قرار ندارد که مخالفین امریکا را کمك کند، دیدید که دو کشور خیلی نزدیك به روسیه، یوگوسلاویا و عراق با چه سرنوشتی مواجه گردیدند، و عکس العمل مسکو در برابر آنها چگونه بود؟! زمانیکه در تهران بودم، هیئت روسي در روزهای نخست حمله امریکا بر افغانستان به ملاقاتم به منزل آمد، گفتم آیا

همکاری شما با امریکا تعجب آور نیست؟! آیا مناسب نبود از مخالفت با مقاومت افغانها علیه امریکا خودداری ورزیده و در عوض بر عدم تجاوز بر افغانستان تأکید می کردید؟! این امکان وجود دارد که افغانستان به ویتنام دیگری برای امریکا مبدل شود، مگر این به زیان شماست؟... چندی بعد سخنان ولادیمیر پوتین را شنیدم که می گفت: روسیه می توانست به مخالفین حضور امریکا در افغانستان بپیوندد، و به دعوت در این زمینه جواب مثبت بگوید،اگر این کار را می کرد، عواقب آن واضح بود، اما از آن خودداری ورزید...)!!! با کمال صداقت به شما می گویم که از هیچ کشوری، هیچ نوع کمکی دریافت نکرده ایم. مگر کشوری را سراغ دارید که مجاهدین مسلمان را کمك کند؟! لیبرالهای ایرانی می خواستند مرا به امریکا تسلیم کنند، جنرالهای پاکستاني از دستگیری اقارب بنده و سپردن شان به امریکا دریغ نورزیدند!! تعداد زیاد افراد حزب توسط سی آی ای و ایف بی آی در پاکستان دستگیر و به بگرام و گوانتانامو انتقال یافته اند!!

۱۱. نقش انگلیس ها در حمله بر افغانستان و عراق و حوادث فلسطین باید از هیچ کسی پنهان نباشد، اگر بگوئیم نقش محرك اساسی را داشت و دارد مبالغه نکرده ایم، انگلیسها تجارب زیادی از دوران اشغال این منطقه توسط بریتانیای کبیر دارد، امریکا تازه به آن مرحله رسیده است، به حرفهای استاد خود وقع می گذارد، و از تجاربش استفاده می کند. حضور تعداد کم نیروهایش در افغانستان و عراق را نباید به معنای نقش ضعیفش در جریانات بگیریم، این به محدودیت امکاناتش بر می گردد، نه به چگونگی نقشش، از وضع پیداست که امریکا به خروج نیروهایش از افغانستان و عراق وادار شده است، می خواهد جایش را به بریتانیا و ناتو تخلیه کند. فشار داخلی و خارجی بر امریکا روبه فزونیست تا نیروهایش را فراخواند، تلفات و مصارف جنگ امریکا در افغانستان و عراق به حدی بالا رفته است که دوام آن برای مردم امریکا قابل تحمل نیست، به حرفهای جنرال ایکنبیری و کوندولیزارایس که از دوام حمایت واشنگتن از اداره کابل و ادامه حضور نظامي در افغانستان صحبت کرده اند اهمیتی ندهید، ما افغانها این حرفها را در آن زمان نیز از مسکو می شنیدیم که پس از چند هفته ای خروج قوای

روسي از افغانستان آغاز گردید.
۱۲. من انگلیسها را در دشمنی با اسلام و مسلمانان شدید تر و خطرناکتر از امریکا می شمارم، سابقه دشمنی اش خیلی طولانی است.
۱۳. آیا شما و کسی دیگر از افغانها اداره علاقه داری کابل را در موقعیتی می یابید که به کسی عفو کند، و چنین عفوی ارزشي داشته باشد، ای کاش روزی فرارسد که قضاوت در باره آنانکه امروز بر کرسی قدرت نشانده شده اند و آنانکه مورد خشم اربابان این اداره قرار گرفته اند، به ملت بیدار و هوشیار ما موکول شود، إن شاء الله این روز بزودی فراخواهد رسید، باور داریم که تمامی افغانهای خدا پرست و وطن دوست بر کسانی نفرین می فرستند که در خدمت اجنبی اند و برای منافع بیگانگان علیه ملت خود می جنگند، و کسانی را ارج می گذارند که در کنار ملت مظلوم خود ایستاده اند و برای آزادی کشور قربانی می دهند.
۱۴. با القاعده نه ارتباط تنظیمی داریم و نه ائتلافی، پس از حمله امریکا بر عراق القاعده مراکز و اکثریت افرادش را از افغانستان و سایر نقاط به عراق انتقال داده است، هر قریه عراق به پناگاه و مرکز القاعده تبدیل شده است، دیگر ضرورت چندانی به داشتن مراکز و پایگاهها در کشور ما ندارد، اگر دیروز محدود به افغانستان بود امروز به یك حرکت جهانی تبدیل شده است. به شما بهتر معلوم است که طالبان قبل از دیگران با حزب اسلامي جنگیده اند، اکنون نیز نه معاهده ای با این گروه داریم و نه ائتلافی، البته از تمامی آنانکه برای آزادی کشور شان می جنگند تقدیر و تمجید نموده و بر وحدت و همکاری میان آنان تأکید می ورزیم. در اثنای حمله امریکا بر افغانستان و قبل از آن ارتباطاتی با ما گرفته شد تا در جنگ علیه طالبان شرکت کنیم، جواب صریح و قاطع بنده این بود که نمی خواهیم هیچ افغانی بدست بیگانه ای کشته شود، هر چند بدترین دشمن ما باشد، صد سال حکومت هموطن مخالف و رقیب خود را بر یك روز حکومت اجنبی بر کشور خود ترجیح می دهیم. برای من مایه تعجب بود که ائتلاف شمال حکومت امریکائي را بر حکومت طالبان هموطن شان ترجیح دادند و امریکا را در اشغال افغانستان کمك کردند!!

۱۵. از نظر ما آتش زدن به تأسیسات عام المنفعه از قبیل مکتب، کلینیك و غیره مردود است، و در تضعیف سلطه اشغالگران و حکومت دست نشانده شان تأثیر خاصی ندارد، برعکس به دشمن مجال آنرا می دهد تا از آن استفاده تبلیغاتی کند، ولی باید متوجه باشیم که ارزش این تأسیسات برابر چند قطره خون افغانها نیست، عجیب است که کسی این آتش زدنها را محکوم می کند ولی اعتراضی بر این ندارد که هر روز ده ها افغان مظلوم و بی گناه به دست جلادان امریکائي به خاك و خون کشانده می شوند!! آیا از افغانها این انتظار را دارند که در برابر جنایات امریکا شکیبا بوده، مزاحم شان نشوند و بگذارند فرزندان ما را طبق میل خود تربیه کند و به هر جانبی خواسته است سوق دهد؟ مسئولیت تمامی این حوادث ناخوش آیند به برخورد وحشیانه اشغالگران سفاك برمی گردد، آنها به مقدسات و عنعنات ما هتك حرمت می کنند، در پی گمراه کردن نسل جوان کشور اند، نصاب تعلیمی دلخواه شانرا تحمیل کرده اند و با تمام توان خود مصروف اشاعه فساد اخلاقی اند، عکس العمل در برابر این اقدامات امر طبیعی است. کسیکه خانه مرا ویران می کند از من چه انتظاری باید داشته باشد، عکس العمل بالمثل یا چیزی دیگر؟

۱۶. تمامی اعضای حزب بر تعهد شان با خدا، مردم و حزب شان وفادار اند، عدول از مواضع اسلامي شانرا گناه نابخشودنی تلقی می کنند، ترك جهاد را چون ترك نماز می خوانند، سازش با دشمن را حرام می شمارند و نسبت به آرمانها و شعارهائیکه از سال ۱۳۴۸به این سو عنوان کرده اند و در خم و پیچ این مبارزه طولانی به آن وفادار مانده اند، مثل سابق متعهد اند.

۱۷. پیامم به ملت سربلند و آزاده افغان این است که کشور به قیام مسلحانه دیگری ضرورت دارد، از طریق دیگری نمی توان به آزادی، عزت و سربلندی رسید، با دشمن لجوج و بی رحمی که از میله تفنگ با تو صحبت می کند، نباید از طریق دیگری جز میله تفنگ صحبت کرد. جوانان مؤمن را دعوت می کنم تا نقش تعین کننده ای در مقاومت داشته و مسئولیتهای بزرگ ایمانی شانرا ادا کنند. به آنانکه خواهان خاتمه جنگ، اعاده صلح و تأمین وحدت ملي اند می گوئیم که این

اهداف فقط زمانی تحقق خواهد یافت که نیروهای بیگانه کشور ما را ترك بگوید، مداخلات بیرونی متوقف شود، افغانها دست برادری به هم بدهند، هیچ گروهی برای سرکوبی رقیب خود به بیگانه پناه نه برد و راه را برای مداخله اش باز نکند، به ملت ما موقع آن داده شود تا سرنوشت خود را خود تعین کند و قیادت مورد اعتمادش را انتخاب نماید، هر گروه و هر شخصیتی به جایگاهی که از سوی ملت برایش تعین می شود قناعت کند و از طرق ناروا و به کمك اجنبی در پی رسیدن به جایگاه دلخواهش نباشد. به تمامی افغانها اطمئنان می دهم که إن شاء الله کشور ما به زودی آزاد خواهد شد و نیروهای اشغالگر به ترك وطن عزیز ما وادار خواهند شد، مجاهدین مصمم اند و با خدای خود تعهد کرده اند که تا آخرین مرمی و تا راندن آخرین سرباز نیروهای اجنبی به مقاومت شان ادامه دهند.

۱۸. از زوال خلافت اسلامي به این سو و در جریان سه قرن گذشته، و پس از آنکه خلافت اسلامي به کشور های کوچك کوچك تجزیه و میان کشور های غربی تقسیم گردیده و به مستعمرات آنان و مارکیت مصنوعات و بازار فروش اسلحه شان تبدیل گردید، غرب همواره از این مانع شده است تا کشور آزاد، نیرومند و مستقلی به وجود آید و راه برای وحدت امت اسلامي و اعاده عظمت گذشته اش باز گردد، غرب نه عراق نیرومند را تحمل می کند و نه ایران دارای انرژی و سلاح اتمی را، اگر مقاومت مجاهدین در افغانستان و عراق مانع هجوم امریکا بر ایران نمی شد بدون شك بسوی ایران نیز جلو می رفتند. حرفهای آقای خاتمی برای بنده مایه تعجب بود که می گفت: ما در برابر همکاریهای ایران با امریکا در افغانستان و عراق، منتظر پاداش بودیم!! شاید او متوجه نبود که این همکاری چه پیآمدهای برای ایران خواهد داشت و پاداش امریکا به آنان چه خواهد بود.

حکمتیار

افغانستان
۱۳۸۵۱۴۱۳

بسم الله الرحمن الرحیم

توصیه هایی به محقق نسب و رفقایش

چند روز قبل یکی از دوستان طی نامه ای نظر بنده را در رابطه به بحث جنجال برانگیز محقق نسب در مورد ارتداد، معنا و مصداق آن و چگونگی اش از دیدگاه قرآن و روایات جویا شد، با آنکه ماهها از زمان هنگامه مذکور سپری شده، ولی به دلیل احترام به خواست این برادر عزیز و با توجه به اینکه این مبحث با وضع موجود کشور ما ارتباط تنگاتنگی دارد، پاسخ آنرا مفید شمردم.

قبل از آغاز بحث باید بنگریم که چه چیزی محقق نسب و رفقایش را واداشته تا این نوع بحثها را آغاز کنند؟ مگر کسی به جرم ارتداد محاکمه و مجازات شده و دفاع از او این بحثها را باعث شده؟ آیا اکنون قدرت در دست کسانیست که از مسئله ارتداد چون شمشیر برنده ای استفاده خواهند کرد؟ مگر امروز سی هزار سرباز تا دندان مسلح نیروهای صلیبي، حامی ارتداد و مرتدین، بر مقدرات کشور ما حکومت نمی کنند؟ مگر این شمشیر های برنده امروز در دست مرتدین قرار ندارد؟ آیا ایشان زیر بالهای طیاره های بی پنجاه و دو از هر نوع مصئونیت برخوردار نیستند؟ و آیا در عوض آنان امروز مسلمانان واقعی به نام بنیادگرایان؛ مجرم و مستحق تعقیب، مجازات و محاکمه شمرده نمی شوند؟ کدام مرتدی به زندانهای امریکا در افغانستان و گوانتانامو کشانده شده؟ آیا درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری و دفاع جورج بش، تونی بلیر، و رؤسای جمهور و صدراعظمان کشورهایی چون ایتالیا، کانادا، استرالیا، و پاپ از او و رهایی فوری و بلاتأخیرش و اعزامش به ایتالیا کافی نیست که مرتدین تشویشي نداشته، و مطمئن باشند که امروز حکومت دست نشانده امریکا در کابل در خدمت آنان

است، نه کسی قادر به محاکمه آنان است و نه مجازات ایشان؟ با این همه چه چیزی باعث شده تا محقق نسب و رفقایش این نوع بحثها را به مطبوعات بکشند؟ شاید هیچ افغانی این گمان را نکند که این بحثها انگیزه غیر سیاسی داشته، به حضور نیروهای بیگانه در کشور ما و عزایم و اهداف استعماري این نیروها بی ارتباط باشد و از احساس درونی اشخاصی چون محقق نسب نشأت کرده است، آیا کسی این حرفها را باور خواهد کرد که : مسئله ارتداد در طول تاریخ اسلام به عنوان شمشیر برنده در اختیار قدرتهای استبدادی بوده که برعلیه دانشمندان، اصلاح طلبان، و منتقدان نظام حاکم به کار رفته و نا بهنجاریهاری های اجتماعی، سیاسی، مذهبی و فجایع داخلی را به وجود آورده است؟!! اگر محقق نسب این حرفها را در زمان اقتدار طالبان می گفت شاید کمتر مورد اعتراض قرار می گرفت؛ ولی در شرایطی که مرتدین به قدرت رسیده اند ، نوازش می شوند ، جوایز افتخار دریافت می کنند ، با القاب قهرمان مفتخر می شوند ، طرح چنین بحثی بی مورد و سوال برانگیز است!! به یقین می توان گفت که این بحثها به هدایت نیروهای اشغالگر و برای اهداف شومی آغاز گردیده است. هدف این است که ترس و بیم آنانکه مرتد شده اند ولی جرأت نمی کنند ارتداد شانرا برملا سازند ، از میان برود ، ارتداد شانرا اعلان کنند و مطمئن باشند که چون عبدالرحمن پنجشیری و محقق نسب نه کسی توان و مجال محاکمه آنانرا خواهد داشت و نه مجازات شانرا!! محقق نسب در مقاله اش سعی کرده است حساسیتهای مذهبی میان شیعه و سنی را برانگیزد ، حرفهائی از مراجع مجهول شیعه و سنی را علیه همدیگر به صیغه ای آورده است که هر خواننده شیعه اش را علیه سنی و سنی را علیه شیعه شدیداً تحریك کند ، و این همانکاریست که امروز امریکائیها و انگلیسها در عراق می کنند ، در منطقه سنی نشین در مساجد انفجارات می کنند و آنرا کار شیعه ها می خوانند و در منطقه شیعه نشین زیارتگاهی را منفجر می سازند و آنرا به سنی ها نسبت می دهند ، همانکاری که انگلیسها در دوران اشغال هند می کردند ، شبانگاه در مسجد جسد متعفن خوگ مرده را می انداختند و در درمسال گاو مرده را ، هر دو را با هم می جنگاندند و از وحدت شان علیه اشغالگران مانع می شدند. این

سلسله را انگلیسها در افغانستان نیز آغاز کرده اند، قطعاتی از ملیشه ها و اردوی مزدور را که از ملیتهای غیر پښتون درست کرده اند به مناطق پښتون نشین در شرق، جنوب و جنوب غرب می فرستند و علیه پښتونها می جنگانند، اینها همه برای آن است که تحریك حساسیتهای قومی و مذهبی به نفع اشغالگران بوده و کسانیکه در شرایط موجود کشور مصروف چنین کاری اند از سوی اشغالگران مؤظف شده اند.

محقق نسب در رابطه به بحث ارتداد نه روایات را معتبر می خواند و نه آراء فقها را شایسته اعتناء و التفات، ادعا می کند که این موضوع را باید در روشنائی آیات قرآن به بحث گرفت او چند فقره مربوط چند آیه را مستمسك خود قرار داده و با استناد به آن ادعا کرده است که قرآن اجازه ارتداد را داده است و آنانکه ارتداد را جرم می خوانند و مرتد را مستحق مجازات، اشتباه کرده اند. او اینها را روضه خوانها، واعظ ها، و ملا های متحجر خوانده که گویا اسلامي را می آموزند که از قعر جهل، و بی خردی بدر آمده و از عقب مانده ترین و ارتجاعی ترین اندیشه ها تغذیه می کند، و در نهایت دست آوردی جز ارتجاع، فقر، بی سوادی، تبعیض و فساد ندارد!!

تاخت و تازهای جسورانه محقق نسب بر روضه خوانها، واعظ ها و ملا ها، و اسلامي که اینها می آموزاند و می آموزانند، خیلی خیلی تعجب برانگیز است، مگر می توان باور کرد که محقق نسب بدون تشجیع و تشویق از سوی اربابان قدرت در کابل به چنین جسارتی متوسل شده است؟ این اربابان قدرت بدون شك آنهایی نیستند که در اداره حکومت کابل به عنوان رئیس و وزیر استخدام شده اند، بلکي آنهایی اند که این اداره را تحمیل کرده و با سی هزار سرباز مسلح حفظ می کنند.

استناد محقق نسب بر آیات در تمامی موارد مذکور و بدون استثناء اشتباه آمیز و نادرست است، نه از اصل آیت انتباه درست گرفته است و نه به شکل معقولی بر آن استدلال کرده است، اکثراً نیمی از آیت را بدون توجه به قبل و بعدش ذکر کرده، و از آن مستمسکی برای اثبات ادعای خود ساخته است، در حالیکه چنین معامله ای

نه تنها غیر عالمانه و نادرست است بلکي تلاش ناروا و افترا بر صاحب کلام تلقی می شود. هر بخش يك آیه جزء يك کلام جامع و مکمل بوده برای بیان مفهوم حقیقی آن باید مجموع کلام را در نظر داشته و در روشنائی بقیه بخشها به شرح آن پرداخت، لا اکراه فی الدین، لکم دینکم ولی دین، فمن شاء فلیؤمن و من شاء فلیکفر، هدینه النجدین، اما شاکرا و اما کفورا ... که محقق نسب بر آن استناد کرده است، هر یکی جزء يك کلام است، که او قبل و بعدش را حذف کرده، و الفاظی را از میان آنها اخذ نموده که او را در اثبات ادعایش کمك کند ، این به آن شباهت دارد که کسی بگوید: در قرآن آمده است که:

لاتقربوا الصلوة !! به نماز نزدیك مشوید...

ویل للمصلین، وای بر نمازگزاران...

در حالیکه اصل کلام اینگونه است : لاتقربوا الصلوة و انتم سکری: در حالیکه مدهوش و مستید به نماز نزدیك مشوید...

ویل للمصلین الذین هم عن صلاتهم ساهون: وای بر نمازگزارانی که از نماز شان غافل اند

استدلال محقق نسب بر چند فقره و نیمی‌از چند آیه کلا شبیه به گفته مذکور است، هیچ یکی از آیات و فقراتی که او مستمسك خود قرار داده و به نفع آزادی ارتداد بر آن استناد کرده است، مربوط به بحث ارتداد نیست، کسیکه از الف بای قرآن واقف باشد این جسارت را نخواهد کرد که اینها را به مبحث ارتداد ارتباط دهد و از آن آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن را ثابت کند!! تعجب آور است که جناب محقق نسب چگونه به چنین جسارتی متوسل شده؟ در کدام تفسیر قرآن خوانده که اینها بر آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن صحه می گذارد؟ گمان نمی کنم جز محقق نسب کسی دیگر یافت شود که چنین جسارتی را مرتکب شده و چنین رأیی را ارائه کرده باشد!!

در مورد استدلال او بر این فقره ها ، که شاید از دیدگاه او مهمترین بخش مقاله اش باشد ، و شاید گمان کرده است که او را در اثبات ادعاهایش کمك خواهد کرد ، با اختصار به جناب ایشان و رفقایش می گویم:

• لکم دینکم ولی دین: برای شما دین تان و برای من دینم، جزء سوره الکافرون است که پیغمبر علیه السلام آنرا سوره برائت از مشرکین می خواند، در واقع این سوره و بطور خاص این آیه از مصالحه نه بلکي از مقاطعه بحث می کند، هدفش سازش و مصالحه با دشمن نیست، هدفش اعلان برائت از مشرکین و دین و مذهب و معبودان شان است، به ارتداد هیچ ربطی ندارد. این سوره در سالهای نخستین بعثت پیامبر علیه السلام نازل شده است، در زمان نزول این سوره کسی از میان مسلمانان مرتد نشده، در واقع این مسلمانان بودند که از دین حاکم بر فضای مکه، از دین کهنه أباء و اجداد خود، بغاوت نموده به اسلام گرویدند، زمانیکه سرادران بی رحم قریش نتوانستند با اعمال شکنجه و تعذیب و ایجاد فضای رعب و ترس، از گسترش روزافزون اسلام مانع شوند، حیله ای بکار بردند، خواستند از طریق مصالحه و سازش این نهضت الهی را مهار کنند، به پیامبر علیه السلام پیشنهاد صلح کردند و این سوره در جواب پیشنهاد مشرکین مبنی بر مصالحه و سازش نازل شده و طی آن به این پیشنهاد جواب رد داده شد.

• لااکراه في الدین فقره اول آیه **۲۵۶** سوره البقره است: لا إِكْرَاهَ فی الدّینِ قَد تّبَینَ الرُّشدُ منَ الغَیِّ فَمَن یَکْفُرْ بِالطغُوتِ وَ یُؤْمِن بِاللّه فَقَد استَمْسك بِالْعُرْوَة الْوُثْقَی لا انفصامَ لَهَا وَ اللّهُ سمیعٌ عَلیمٌ * در (پذیرش) دین اکراه و اجباری نیست، یقیناً که راه رشد وهدایت از گمراهی آشکار شده، پس هر کي از طاغوت انکار کند و به خدا ایمان آورد بر دستآویزی محکمی چنگ زده است که قطع شدنی نیست، و خداوند دانای شنواست.

در این آیه بر عکس ادعای محقق نسب بحث از ایمان آوردن است نه ارتداد و کافر شدن، اشعار بر این دارد که ایمان کسی پذیرفتنیست که نخست از بندگی طاغوت (حکمران باغی و سرکش) بغاوت کند، سپس به خدا ایمان آورد، کسیکه با وجود ادعای ایمان به خدا و آخرت، بنده طاغوت است، از او اطاعت می کند، فرمان می برد و فیصله اش را در قضایای زندگی می پذیرد، نه ایمانش در معیارهای قرآن ارزشي دارد و نه ادعایش قابل پذیرش. یعنی کسیکه در سایه حکومت غیر اسلامي زندگی می کند، به چنین زندگی رضایت می دهد، به قوانین چنین

حکومتی سر اطاعت خم می کند، و برای حل و فصل مشاجراتش به محاکم این نظام رجوع نموده به فیصله هایش گردن می نهد، ادعای ایمانش به خدا و آخرت دروغین بوده، در معیار های الهی هیچ وزن و ارزشي ندارد.

• فمن شاء فلیؤمن و من شاء فلیکفر نیز جزء آیه ای است که از آزادی انسان در انتخاب یکی از دو بدیل ایمان و کفر بحث می کند و می فرماید که خداوند کسی را به انتخاب یکی از این دو وادار نمی کند، خداوند انسان را چنان آفریده که می تواند به انتخاب خود راه کفر و یا ایمان را انتخاب کند، هیچ جبر و اکراهی درکار نیست، این آیه به بحث جبر و اختیار مربوط است و به آزادی ارتداد هیچ ربطی ندارد، کل آیه این است:

وَ قُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّکمْ فَمَن شاءَ فَلْیُؤْمِن وَ مَن شاءَ فَلْیَکْفُرْ إنّا أعْتَدْنا للظلمینَ نَاراً أحَاطَ بهِمْ سرَادِقُهَا وَ إن یَستَغیثُوا یُغَاثُوا بِمَاءٍ کالْمُهْلِ یَشوِی الْوُجُوهَ بِئْس الشرَاب وَ ساءَتَ مُرْتَفَقاً * الکهف: ۲۹

و بگو حق همانست که از سوی پروردگارتان است، پس هر کي خواسته است ایمان آورد و هر کي خواسته است کافر شود، ما برای ستمگران آتشي مهیا کرده ایم که پرده هایش آنانرا فراخواهد گرفت، و اگر فریادرسی را به کمك بطلبند با آبی فریادرسی شان شود که چون مس گداخته ای بوده و روها را بریان کند، چه آشامیدنی بدی و چه اقامتگاه زشتی؟!!

مفهوم واقعی و مشرح این آیه را زمانی می توان به خوبی درك کرد که به آیه قبل از آن نیز متوجه باشیم، در آیه قبل از آن آمده است که در همراهی و کنار کسانی شکیبا باش که پگاه و بیگاه پروردگار شانرا می پرستند، مبادا در جستجوی آرایش و متاع دنیا به آنان بی التفاتی نمائی، و از کسی پیروی مکن که دلش را از ذکر خود غافل کرده ایم، و از هوسش پیروی نموده و کارش افراط و از حد گذریست.

یعنی التفات و اعتنایت به مؤمنان مخلصی باشد که همواره مصروف پرستش و نیایش پرودگار خود اند، همواره باید در کنار ایشان باشي، و دشواریهای همراهی با ایشانرا تحمل کنی، و بخاطر اغراض دنیوی به کسانی متمایل نشوی که خدا را

فراموش کرده اند ، بنده هوس اند و از حد تجاوز می کنند ، حق همین است که پردگارتان می فرماید ، این را به میل و خواست مخاطبین دعوتت بگذار که ایمان می آورند و یا کافر می شوند ، تو وظیفه ات را انجام بده، حقیقت را ابلاغ کن، اعتنایی به این نداشته باش که عکس العمل ایشان چه خواهد بود ، مطمئن باش که انجام ستمگرانی که با حق به مخالفت می پردازند و راه دشمنی با دعوت الهی تو را انتخاب می کنند ، آتش فراگیر دوزخ است.

از جناب محقق نسب می پرسم: از کجای این آیه جواز ارتداد از دیدگاه قرآن را استنباط کرده ای؟ مگر این تمسك خیلی مضحك نیست؟!

همچنان آیه (وَ هَدَیْنَهُ النَّجْدَیْنِ * البلد:۱۰) به هدایت فطری اشاره دارد ، مرادش این است که خداوند در فطرت انسان و در ضمیر ناخودآگاهش استعداد تفکیك خوب از بد ، مفید از مضر و شایسته از ناشایسته را به ودیعت گذاشته است، به حکم همین ملکه است که با مشاهده برخورد میان دو انسان ظالم و مظلوم، نسبت به یکی احساس همدردی و دلسوزی می کند و نسبت به دیگری احساس انزجار و نفرت، می خواهد مظلوم را یاری کند و ظالم را مجازات، اگر در انسان چنین ملکه ای وجود دارد که او را به قضاوت میان دو طرف وامی دارد ، مگر پروردگاری که انسان را آفریده است و این استعداد را در انسان به ودیعت گذاشته است، به چنین صفتی متصف نخواهد بود؟ و در مورد عملکرهای انسان قضاوت نخواهد کرد؟ مگر همواره صفات مصنوع نمایانگر صفات خالق و صانع نمی باشد؟ این آیه مبارکه در محلی آمده است که بحث از دشمنی و عداوت کسیست که ثروت و سرمایه، و توان امکاناتش را در مخالفت با پیامبر علیه السلام به کار گرفته و با تکبر و غرور و مستی می گوید: مال زیادی در مخالفت با پیامبر مصرف کرده ام، حتماً نتایجی ببار خواهد آورد!! در جواب این دشمن لدود گفته شده است: آیا گمان می کند که خداوند شاهد اعمال او نبوده، به حسابش نخواهد رسید ، و او را به جزای اعمالش نخواهد رساند؟ مگر دو چشم او شاهد آن نیست که خدای بینا و بصیری وجود دارد؟ مگر زبان و دو لب او که وسایل تکلم و بیان ما فی الضمیر او بوده و از این طریق است که او قضاوت هایش را برون می دهد ، شاهد آن نیست که

خداوند فیصله هایش را خواهد شنواند ؟! مگر استعداد و ملکه قضاوت در انسان و حکم در باره دو راه خوب و بد ، و زشت و نیکو دال بر آن نیست که پروردگار و خالق انسان نیز به این صفت بطور اتم و اکمل متصف بوده و حتماً در مورد عملکرهای انسان قضاوت خواهد کرد ؟ جناب محقق نسب بگویند که این آیه با این مفهوم روشن و واضح خود چه ربطی به آزادی ارتداد دارد ؟

همچنان آیه (انّا هَدَیْنَهُ السبِیلَ إمّا شاکِراً وَ إمّا کَفُوراً *الانسان : ۳)، به هدایت فطری اشاره دارد ، هدایتی که هم شامل حال انسان شاکر است و هم انسان ناسپاس و کفور، در هر دو به ودیعت گذاشته شده، علاوه بر چشم، گوش، و عقل و خرد ، و فهم و بصیرتی که به انسان داده شده، و تمامی حواسش به اراده خداوند در خدمت انسان بوده او را در تشخیص راه از بیراهه کمك می کند ، در خمیره ضمیر او وجدانی را گذاشته است که او را در کار نیك تشویق می کند و در کار بد سرزنش.

جناب محقق نسب نه به این توجه داشته که در این جا نه بحث از کفر و ایمان است و نه ارتداد ، و نه به این متوجه شده که در اینجا کفور در مقابل شاکر آمده و معنایش کافر نه بلکي ناسپاس است!!

خیلی تعجب آور است که جناب محقق نسب آزادی ارتداد را مایه صلح و آرامش خوانده و مجازات مرتد را چون شمشیری در دست زنگی مست!! شاید او نمی داند که معنای حقیقی ارتداد چیست؟ نمی داند که در هیچ نظامي چه اسلامي و چه غیر اسلامي، چه در کمونیزم روسي و چینائی، و چه در لیبرلیزم اروپائی و امریکائي، نه تنها آزادی ارتداد وجود ندارد بلکي ارتداد جرم تلقی می شود ، و مرتد مستحق مجازات شمرده می شود. ارتداد یعنی بغاوت از نظام، یعنی سرکشي از قوانین حاکم بر جامعه، یعنی عدم احترام و التزام به قانون اساسی یك کشور!!

این تنها اسلام نیست که ارتداد را جرم سزاوار مجازات خوانده است، در هر جامعه ای که نظام و عقیده در آن وجود دارد ، ارتداد جرم تلقی می شود ، شما لطفاً تاریخ جوامع کمونیستی را ورق بزنید ببینید که با مرتدهای شان چه برخورد های خشنی داشته اند ؟!! شما به تاریخ کلیسا مراجعه کنید و ببینید مرتدهای شانرا چگونه مجازات کرده اند ؟! شما اکنون به مدینه فاضله تان جامعه منحط غربی نگاه کنید

که با مرتدهای شان چگونه معامله می کنند؟

از او می پرسیم: آیا کشوری را در دنیا سراغ دارد که بغاوت از نظام در آن امر قانوني باشد، عدم احترام به قانون اساسی کشور مجاز باشد، هتك حرمت به مقدسات دینی، و آنچه نظام تقاضای احترام فردی و جمعی را به آن دارد و از لحاظ سیاسی و اجتماعی به مثابه مقدسات ملي پذیرفته شده، در آن جائز بوده به اتباع خود حق آنرا بدهد که نسبت به اینها هتك حرمت روا دارند؟!! ارتداد نیز شبیه به اینها و جرمی به مراتب قبیح تر از اینهاست، خود یك بغاوت است، و راه را برای بغاوت باز می کند، افراد ساده لوح و مغرض را به بغاوت تشویق می کند.

جناب محقق نسب به من بگوید: کسیکه در امریکا از خدمت عسکری فرار کند جزایش چیست؟ چرا باید به زندان محکوم شود؟ چرا عمل او را در روشنائی آزادی فکر، عقیده و عمل توجیه نمی کنید؟ کسیکه بیرق امریکا را به آتش بکشد و یا لگدمال کند چرا مجازات می شود؟ اگر کسی با این بیرق بوتهایش را پاك کند آیا کار بدی کرده است؟ به چه دلیلی؟ چرا نمی گوئید: امریکای دیموکرات باید به این ارتداد وجهه قانوني بدهد، آزادی ارتداد را تضمین کند؟! اگر کسی در اروپا ادعای قتل یك ملیون یهودی در هولی کاست را انکار کند چرا باید زندانی شود؟ مگر اظهار نظر در مورد یك قضیه تاریخی جرم است؟

به من بگوئید: کسیکه از تأدیه مالیه در جامعه اروپایی و امریکائي انکار کند جزای او چیست؟ چرا باید مجازات شود، چرا کار او را به استناد آزادی توجیه نمی کنید؟ چرا یك قاچاقبر که جرمش تنها عدم تأدیه محصول گمرك است و از طریق غیر قانوني اموالی را صادر و وارد کرده است مجازات گردیده به زندان کشانده می شود و حتی دارائی هایش مصادره می شود؟ مگر طبق منطق محقق نسب بهتر نیست بگویند: چنین ارتدادی را آزاد بگذارید و به آن صبغه قانوني بدهید؟!!

این آقایون نمی دانند که دین عقیده مجرد نیست، انکار از آن تنها انکار از یك عقیده نیست، دین یك نظام است، یك ایدیولوژی توأم با سیستم خاص سیاسی، اجتماعی و اقتصادي است، انکار از زکات چون انکار از تأدیه مالیه و محصول

گمرك به يك نظام است، ارتداد در جامعه اسلامي چون بغاوت از يك نظام است، چون سركشي از قوانين حاكم بر جامعه است، چون مخالفت با قانون اساسی كشور است، اگر دين نظريه محض می بود و كاری به نظام اجتماعی نمی داشت، و انكار از آن پيآمد های خطرناكی به جامعه تحويل نمی داد، در آنصورت شما حق داشتيد بگوئيد كه چرا اختلاف با يك مفكوره جرم قابل مجازات پنداشته می شود. شما بايد به اين متوجه باشيد كه از ديدگاه اسلام معامله با كافر و مرتد از هم فرق دارد، كافر اهل كتاب می تواند با حفظ عقيده خود، با وجود اختلاف شديد فكري با مسلمانان، در جامعه اسلامي زندگی نموده، جان و مال و عزت و آبرويش مثل هر مسلمانی مصئون باشد، هر تجاوزی بر او چون تجاوز بر هر تبعه مسلمان جامعه اسلامي تلقی می شود. ما به كافر می توانيم بگوئيم لكم دينكم و لی دين، ولی مرتد يك باغيست، باغی از نظام، با بغاوت خود ديگران را به بغاوت می كشد، تو اگر بيرق امريكا را به آتش می كشي حكم قوانين امريكا بر تو تطبيق نمی شود ولی بر يك امريكائي تطبيق می شود، تو را مجرم نمی خوانند، دشمن می خوانند ولی امريكائي را مجرم می شمارند و مستحق مجازات قانوني.

از شما می پرسم اگر كسی در جاده های مزدحم لندن و پاريس از قوانين ترافيك عدول نموده باعث حادثه خطرناك ترافيكی گرديده تلفات مالي و جانی را باعث شود، آيا اين شخص مستحق مجازات است؟ چرا او را سزاوار مجازات می خوانيد؟ اگر كسی در يك جامعه مذهبی از خدا انكار كند و انكار او جامعه را به تشنج بكشد، درگيريهائی را باعث شود، به بغاوت از نظام منتج شود، آيا چنين كاری اهميتش به اندازه تصادم ترافيكی در يك جاده مزدحم نيست؟! مگر عواقب چنين كاری به مراتب خطرناكتر از يك حادثه ترافيكی نيست؟ آيا شما حق داريد بگوئيد: در جاده های كابل در سمت چپ رانندگی می كنم و در جاده های پاكستان در سمت راست؟ اگر مخالفت با اين نوع ضوابط در يك جامعه را جرم تلقی می كنيد، مخالفت با باور های يك جامعه دينی را چگونه جرم نمی خوانيد؟ دفاع از ارتداد در واقع دفاع از بغاوت در يك جامعه قانونمند و مورد تائيد اكثريت اتباع آن جامعه است، هيچ انسان شريف و عاقلی از چنين بغاوتی دفاع و حمايت نمی

کند.

تو که نمی توانی به امریکائیها بگوئی بر اهالی بی دفاع، بی گناه، و غیر محارب، به بهانه اینکه مخالفین نظام دست نشانده تان را پناه داده اند ، بمباری نکنید ، غیر نظامیان را با این همه بی رحمی و قساوت به قتل نرسانید ، مردم را در انتخاب راه و دوست و دشمن شان آزاد بگذارید ، چگونه جسارت نموده ای و خواهان آزادی ارتداد و قانونمند شدن آن در جامعه اسلامي شده ای؟ آیا پیشنهادت برای تضمین آینده خودت و رفقایت هست یا برای تضمین آینده هر مخالف هر نظام؟! من با اشغال کشورم به دست نیروهای صلیبي مخالفم، به آنها می گویم نه دین و نظام تانرا می پذیرم و نه سلطه و سیطره تانرا ، تا زمانیکه شما کشورم را اشغال کرده اید با شما می جنگم، آیا این حق را به من می دهید ؟ آیا موضع مرا معقول و درست می خوانید؟ آیا حاضرید به امریکائیها بگوئید: چه حقی دارید که از آن گوشه دیگر دنیا آمده اید ، کشور ما را اشغال نموده اید و حکومتی را بر ما تحمیل نموده و کسانی را که به اراده شما تسلیم نمی شوند ، باغی و مجرم و مستحق بستن و کشتن شمرده، و خانه های شانرا بمبارد می کنید ؟! اگر جرأت نوشتن این حرفها را ندارید ، و هیچگاهی این جسارت را مرتکب نمی شوید که بگوئید: اختلاف با حضور نیروهای بیگانه در افغانستان و جنگ با نیروهائی که به هدف جنگ آمده؛ اگر واجب دینی هر افغان نباشد علی الاقل حق مسلم هر افغان است؟ منطق جناب شما که ایجاب این حرفها را دارد ، ولی چرا بر قانوني شدن ارتداد ترکیز دارید و توأم با آن مخالفین اشغال افغانستان بدست نیروهای اجنبی را محکوم می کنید ، این تناقض را چگونه توجیه کنیم؟ از نظر شما تنها ارتداد و بغاوت از اسلام باید قانوني شود نه بغاوت دیگری!!

محقق نسب ادعا می کند که در قرآن هیچ جزایی برای مرتد تعین نشده است!! این ادعای او نشان می دهد که قرآن را با دقت لازم نخوانده و معلوماتش خیلی ناقص است!! من دو مورد را در برابر ایشان می گذارم تا بداند که مطالعه او در قرآن تا چه پیمانه ای سطحی و عامیانه است، قرآن در مورد مرتدی که بر ارتدادش اعتراف نمی کند ، می فرماید:

يحْلِفُونَ بِاللّهِ مَا قَالُوا وَ لَقَدْ قَالُوا كلِمَةَ الْكُفْرِ وَ كفَرُوا بَعْدَ إِسلَمِهِمْ وَ هَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَ مَا

نَقَمُوا إلا أنْ أغْنَاهُمُ اللّهُ وَ رَسولُهُ من فَضله فَإن يَتُوبُوا يَك خَيراً لهُمْ وَ إن يَتَوَلّوا يُعَذّبهُمُ اللّهُ عَذَاباً أَليماً فى الدُّنيَا وَ الاَخرَة وَ مَا لهُمْ فَى الأَرْض من وَلىٍّ وَ لا نَصير * التوبة: ۷۴

به نام خدا سوگند می خورند که (حرفهای کفر آمیز) نگفته اند، در حالیکه یقیناً حرف کفر آمیز گفته اند و پس از اسلام شان کافر شده اند، و قصدی داشتند که به آن نایل نشدند، و بدگوئی نکردند مگر پس از آنکه خدا و پیامبرش از عنایت خود آنانرا بهره مند ساخت، پس اگر توبه کنند برای شان بهتر باشد و اگر روبرگردانند، خداوند به عذاب دردناك دنیا و آخرت تعذیب شان خواهد کرد، و هیچ یار و یاوری در روی زمین نخواهند داشت.

مدافعان ارتداد باید بگویند که معنای عذاب دردناك در دنیا چیست؟! اگر جزای منافق منکر از ارتدادش چنین باشد جزای مرتد مصر بر ارتدادش چه خواهد بود؟!!

فَمَا لَكمْ فى المُنَفقينَ فئَتَين وَ اللّهُ أرْكَسهُم بمَا كَسبُوا أ تُريدُونَ أن تَهْدُوا مَنْ أضلّ اللّهُ وَ مَن يُضلل اللّهُ فَلَن تجدَ لَهُ سبيلاً * وَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سوَاءً فَلا تَتّخذُوا منهُمْ أوْلياءَ حَتى يهَاجرُوا فى سبيل اللّه فَإن تَوَلّوا فَخُذُوهُمْ وَ اقْتُلُوهُمْ حَيْث وَجَدتُمُوهُمْ وَ لا تَتّخذُوا منهُمْ وَليًّا وَ لا نَصيراً * النساء: ۸۸-۸۹

پس شما را چه شده که در باره منافقین دو گروه شده اید؟ در حالیکه خداوند آنانرا بنابر عملکردهای شان سرنگون ساخته، آیا می خواهید کسی را هدایت کنید که خداوند گمراهش کرده؟ و کسی را که خدا گمراه کند هیچ راهی برای هدایتش نخواهی یافت، این را می پسندند که شما نیز چون ایشان کافر گردیده و همه یکسان شوید، پس تا زمانیکه در راه خدا هجرت نکنند هیچ دوستی از ایشان نگیرید، و اگر اعراض کردند پس در هر جایی که ایشانرا یافتید، دستگیر نموده به قتل برسانید، و هیچ یار و یاوری از ایشان نگیرید.

به حامیان آزادی ارتداد می گوئیم: این آیه جزای کسی را بیان می کند که با وجود ادعای ایمان در کنار کفار و تحت سلطه آنان بسر می برد، از هجرت در راه خدا خودداری می ورزند، سعی می کنند مسلمانان نیز چون ایشان به دشمن تسلیم شوند و به سازش تن دهند، تا در آنصورت همه یکسان گردیده از اعتراض مؤمنان مخلص رهائی یابند، اگر قرآن جزای اینها را چنان دردناك قرار داده که در هر جایی مورد تعقیب قرار گرفته، دستگیر و کشته شوند، جزای کسی که بر ارتداد خود

مصر است چه خواهد بود؟ آیا برای انسان عاقل این اشاره ها کافی نیست؟
اگر محقق نسب ادعا می کرد که چگونگي تعذیب مرتد در قرآن مشخص نشده، با آنکه او را مستحق مجازات شدید دردناك می خواند ما اعتراضی نداشتیم، ولی او ارتداد را جرم قابل تعقیب و تعذیب نمی خواند، و ادعای آزادی ارتداد از دیدگاه قرآن را دارد. او از این بي اطلاع است که قرآن در خیلی از موارد بر کلیات اکتفاء نموده و شرح و تفصیل آن در احادیث صورت گرفته، کیفیت نماز، تعداد رکعت های نمازهای پنجگانه، مقدار زکات و خمس و عشر و تفصیلات آن در احادیث توضیح شده است، پیامبر علیه السلام آنرا از اشاره های قرآن فهمیده و برای ما توضیح داده است، اگر این موضوع را به کسانی چون محقق نسب بگذاریم شاید بگویند: در قرآن چگونگی نماز، اوقات و تعداد رکعتهای آن توضیح نشده، به صوابدید ما گذاشته شده، مانعی ندارد که چگونه آنرا ادا می کنیم، چه وخت، و چند رکعت و در قیام و رکوع و سجود آن چه می گوئیم!!
عدم مجازات مرتد در زمان حیات پیامبر علیه السلام را نمی توان به عنوان تبرئه مرتد و آزادی ارتداد تعبیر کرد، کسانیکه در زمان حیات پیامبر علیه السلام مرتد شده اند یا از مدینه فرار کرده اند و به دشمن پناه برده اند، و یا در اثنای استنطاق از ارتداد انکار کرده اند، استدلال جناب محقق نسب در صورتی وارد پنداشته می شد که پیامبر علیه السلام مرتدی را با وجود اعتراف به ارتداد مجازات نکرده باشد، در حالیکه چنین موردی اصلاً اتفاق نیفتاده.
تقسیم بندی ارتداد به دو نوع ارتداد فطری و ملي که محقق نسب به آن اشاره کرده است، تقسیم بندی بی بنیاد و واهیست و هیچ ارزش دینی و علمی ندارد، ایمان و کفر مفاهیمی نیستند که به نسب انسان ارتباطی داشته باشد و از روی آن سنجیده شود، مؤمن کسیست که عقلاً و به اختیار خود معتقدات اسلامي را پذیرفته و به آن ایمان آورده است، هر چند پدر و مادر و آباء و اجدادش همه کافر باشند، و کافر کسیست که به این معتقدات بی باور است و از آن انکار می کند، و مرتد کسیت که پس از اظهار ایمان به این معتقدات به کفر قبلی اش برگشته است، و از مبانی اعتقادی اسلام انکار کرده است، اسلام برای تمامی اینها فقط اختیار، عقل و

بلوغ را شرط قرار داده است، اسلام معتقد است که هر طفلی با فطرت سالمش مسلمان به دنیا می آید هر چند پدر و مادرش یهودی و مسیحی و مشرك باشد، این پدر و مادر است که او را یهودی و نصرانی و مجوسی می سازد.

این حرف ها نیز هیچ ارزش علمی ندارد که ارتداد در قرآن و ارتداد در روایت متفاوتند!! روایت از نظر اسلام حیثیت شرح و تفسیر آیت را دارد نه چیزی بیشتر از آن، اصل قرآن است و روایات صحیح شرح و تفسیر آن، روایتی که با قرآن نخواند باید آنرا به دیوار کوبید، ممکن نیست روایتی صحیح باشد و حرف مغایر قرآن در آن یافت شود.

محقق نسب بیش از آنکه به اثبات ادعای خود اهتمام داشته و دلایلی ارائه کند، به تاخت و تاز بر روضه خوانها، واعظ ها و ملا ها ترکیز نموده، و با مورد و بی مورد بر آنان تاخته است. مسئله خمس و زکات را به نحوی به بحث کشیده است که از آن وسیله تبلیغاتی علیه اینها درست کند، می گوید: اکثر فقیهان یا مراجع تقلید حوصله تحقیق و بررسی را ندارند و تعداد زیادشان، استعداد و توانائی کافی را هم ندارند بلکي صرفا به منظور جمع آوری خمس و وجوه شرعی دیگر خود را به عنوان مجتهد و مرجع تقلید اعلام می نمایند...

به جناب ایشان می گوئیم:

- تأدیه خمس، عشر و زکات تکلیف شرعی است، که دولت اسلامي مکلف به جمع آوری آن بوده و در موارد مشخص آن که قرآن تعین نموده به مصرف می رسد، قرآن هشت مورد مصرف این وجوه شرعی را مشخص کرده است و می فرماید: إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاء وَالْمَسَاكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللّهِ وَاللّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ * التوبة: ۶۰

جز این نیست که صدقات برای فقراء، مساکین، مؤظفین بر آن، مؤلفة القلوب، رهایی برده ها، مقروض ها، در راه جهاد، و مسافرین بوده، فریضه ای الهی است، و خداوند دانای باحکمت است.

به ایشان می گوئیم که نه جمع آوری زکات و عشر وظیفه فقیهان و مراجع تقلید

است و نه در زمره موارد مصارف آن اشاره به ایشان شده است، قرآن موارد مصرف زکات را در این آیه مشخص ساخته و در هشت مورد فوق خلاصه کرده است، کسیکه آنرا حق مجتهد و مرجع می خواند سخنی خلاف قرآن گفته است. نه در قرآن و نه در روایات اصطلاحاتی چون مرجع تقلید، مجتهد، آیة الله العظمی، حجت الاسلام و المسلمین وجود ندارد و نه سهمی برای آنان در زکات و صدقات. این اصطلاحات قرنها بعد از صدر اسلام اختراع شده است.

• این را نیز به ایشان تذکر دهیم که پیامبر علیه السلام استفاده از زکات و صدقات را برای اهل بیت خود ممنوع قرار داده، و با این اقدام حکیمانه خود جلو آنرا برای همیش گرفته است که کسی به عنوان ارتباط نسبی با اهل بیت از دین دکانی برای خود درست کند و زکات و صدقات را حق خود بشمارد. همانگونه که در میان یهود قبیله ای بنام لاویها به میان آمد که هیچ کاری جز خدمت معبد نداشته، از این امتیاز بهره مند اند که صدقات و قربانی ها به ایشان تعلق می گیرد، در اسلام نه چنین معبدی وجود دارد و نه حقی برای خادم معبد، مسجد خانه خدا و خانه مشترك تمامی مسلمانان بوده امام و مؤذن آن نیز باید در برابر آذان و امامت خود مزد نگیرد. پیامبر علیه السلام با این اقدام حکیمانه خود جلو ایجاد فرقه شبیه لاویها در اسلام را گرفت. هر کي قبیله یا فرقه ای دارای امتیازات خاص مذهبی می سازد و سهمی در صدقات برای آن ادعا می کند، جعلکار است، در دین دستکاری کرده و از آن دکانی برای خود ساخته است، این بایبل محرف است که حق خدا را به خادم معبد می سپارد در حالیکه قرآن آنرا حق فقیر و مسکین می خواند.

• این را نیز باید به ایشان تذکر داد که اگر حکومت اسلامي وجود نداشت و قابل اعتماد نبود، و یا به اصل جمع آوری زکات و مصرف آن در موارد شرعی اش باور و التزامی نداشت، مسلمانان باید زکات و صدقات شانرا خود و یا از طریق شخصیتها، اداره ها و تنظیمهای مورد اعتماد شان در موارد فوق مصرف کنند. در صورتیکه حقیقت امر از این قرار است چه مجالی برای اعتراض باقی می ماند؟

• مگر نمی دانید که قرآن علماء و مشایخ اهل کتاب (احبار و رهبان) را به این

دلیل شدیداً محکوم می کند که از دین دامی ساخته بودند و از مذهب دکانی، عوام را می فریفتند و مال شان را به نام خدا به کیسه خود می زدند، مگر این آیه قرآن را نخوانده اید که در باره آنان فی فرماید: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ إِنَّ كَثِيراً مِّنَ الأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلاَ يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ * التوبة: ۳۴) ای مؤمنان! بیشتر علما و مشایخ (اهل کتاب) اموال مردم را به ناحق می خورند و از راه خدا باز می دارند، و آنانکه سیم و زر کنز نموده و در راه خدا انفاق نمی کنند، پس به عذاب دردناك بشارت شان ده.

مشاهده می کنید که قرآن این گروه را دشمن اصلي دین و مانع عمده در راه خدا می شمارد و مستحق عذاب دردناك الهی!! حامیان ارتداد نباید دین فروشان را بحساب دینداران بگیرند، و جرم آنانرا به پای دین حساب کنند. دین حامی مظلومان و مستضعفان و پاسدار حقوق آنان و دشمن مستکبرین و مترفین است، و برای نجات مستضعفین از سلطه آنان آمده است. دینیکه در خدمت ستمگران باشد، دین محرف و مردود است، و دینداری که دین را وسیله تخدعه مردم بسازد دشمن خدا و دین است.

هدف محقق نسب از تمام زحمتی که در تهیه این مقاله متحمل شده است فقط یك مطلب است و آن اینکه باید ارتداد قانوني شود!! سعی کرده این را به استناد قرآن ثابت کند، مقاله اش را نیز به نام ارتداد از دیدگاه قرآن نام گذاشته است، روایات را قابل استناد نشمرده، آراء فقها را نیز قابل اعتنا نخوانده، به چند فقره چند آیه استناد کرده و فتوی داده که از دیدگاه قرآن، ارتداد جرم قابل مجازات نبوده، باید به آن وجهه قانوني داده شود!! کاش او در موقعیت دادن فتوی بود و ای کاش او در استنادش بر آیات نیز با دقت لازم عمل می کرد، یقیناً که استناد او بر آیات شبیه به استناد کسیست که می گوید: در قرآن آمده است: ولا تقربوا الصلوة: به نماز نزدیك مشوید، ویل للمصلین: وای بر حال نماز گزاران..

به حامیان آزادی ارتداد، باید گفت: لازم است پای تانرا به اندازه گلیم تان دراز کنید، با مطالعه چند کتاب پاره ای گمان نکنید که همه چیز را فهمیده اید، و حال

قادر به دادن فتوی شده اید، ما مخالف آن نیستیم که شما به مرحله مفتی ها برسید، ولی مفتی شدن شرایط خود را دارد، همانگونه که داکتر و انجنیر شدن شرایطی دارد. در مورد چگونگی تعذیب دردناك مرتد باید به کسانی رجوع کرد که از قرآن و حدیث آگاهی دارند، مفتی های جسور بې خبر از قرآن و حدیث نباید جسارت صدور فتواهای ناشیانه را بکنند، اتکاء به حمایت نیروهای بیگانه نباید آنانرا به حدی جسور سازد که معتقدات مردم شانرا به استهزاء بگیرند!

ارتداد در افغانستان و دفاع از آن بطور علنی و از طریق رسانه های خبری، را نمی توان به عنوان پدیدۀ جدا از حالتی تعریف کرد که اشغال کشور توسط نیروهای اجنبی ایجاد کرده است، اشغالگران اسلام را به عنوان مانع اصلي در راه سیطره کامل بر افغانستان شناخته اند، روسها در برابر اسلام بر ماتریالیزم ترکیز داشتند و امریکائیها بر سیکولریزم، هر دو ارتداد را تشویق می کردند، تفاوت در این است که روسها به بیزاری از مذهب و خدا ستیزی دعوت می کردند ولی امریکائیها به مسیحیت مسخ شده ای دعوت می کند که هر کاری در آن جائز است، کفاره تمامی گناهان را مسیح با قربانی خود داده است، محبان مسیح مطمئن باشند که در برابر هیچ گناهی مواخذه نخواهند شد!! مگر برای جسارت بر گناه مشوق بهتر از این را سراغ دارید؟ کسانیکه به سوی ماتریالیزم روسي می رفتند اگر مذهب نداشتند، مسلك و شعار داشتند، برای این مسلك و شعارهای شان حاضر بودند علیه ملت و مردم خود بجنگند، ولی آنانکه به دام مسیحیت می افتند، شعار شان آزادی از تمامی قیدهاست، حلال و حرام و خوب و بدی را نمی شناسند، به هیچ چیز مقدسی باور ندارند، برای هیچ هدفی حاضر به قربانی نیستند!! از نظر آنان هر کاری به شمول ارتداد را باید آزاد گذاشت، روابط جنسی باید آزاد گذاشته شود و محدود به روابط مشروع و قانوني نباشد، شراب، قمار، سود، احتکار، و هر آنچه مذهب حرام قرار داده است باید جایز شمرده شود!! ای کاش اینها پس از مطالعه بایبل به مسیحیت رو می آوردند و مرتد می شدند، آنها نخست مسیحی می شوند بعد اگر فرصت یافتند بایبل را نیز می بوسند، بایبل مجموعه ای از قصه های مضحك و بیهوده ای است که هیچ انسان عاقلی آنرا به

عنوان کتاب مقدس نخواهد پذیرفت. نسل جدید اروپا و امریکا راه بغاوت از بایبل، کلیسا و پاپ را برگزیده اند، و تصور ی را که بایبل از خدا ارائه کرده است نمی پذیرند، اینها حق بجانب اند، چنین تصوری را هیچ انسان عاقلی نمی پذیرد، بایبل به خدایان سه گانه باور دارد، خدا را شبیه انسان می خواند، می گوید خدا و یا فرزندش در چهره مسیح به زمین آمد، از مریم تولد شد، طفل بود به جوانی رسید، به صلیب کشیده شد، بر دست و پایش میخها کوبیده شد، بر پشت و پهلویش تازیانه خورد، کشته شد، دوباره زنده شد، و این همه برای آنکه خون او کفاره گناهان تمامی مسیحیان باشد!! عجیب است اگر افغانهای مرتد اسلام عزیز را بر چنین مذهبی تعویض کنند!! به ایشان می گوئیم: اگر قاضی ای مجرمی را معاف کند و بی گناهی را مجازات نماید، و یا یکی را به خاطر دیگری مکافات یا مجازات کند، آیا او را بی انصاف و ظالم نمی خوانید؟ چگونه این بی عدالتی را به خدا نسبت می دهند؟ بایبل خدا را چون قاضی غیر عادل می شمارد!! مگر ممکن است خدای عادل به این خاطر به کشته شدن یگانه فرزند و تعذیب و شکنجه اش رضایت داده است تا خون او کفاره ای برای تمامی مسیحیان باشد؟!! مگر چنین قضاوتی سخت ظالمانه و مغایر عدالت نیست؟

امریکا می خواهد در مقابله با اسلام (به اصطلاح آنان بنیاد گرائی اسلامي) تمامی افراد و گروههای مرتد را استخدام کند، اگر در کابینه فعلی سهم قابل ملاحظه ای به کمونستها داده شده دلیل آن همین است، درامه ارتداد عبدالرحمن پنجشیری، اعتراف معلنش، دستگیری اش، عکس العمل فوری و جدی جورج بش، تونی بلیر، پاپ و دیگران، رهائی بلاتأخیرش و اعزامش به ایتالیا؛ برای آن بود تا به افغانهائی که مرتد شده اند و به مسیحیت رو آورده اند، ولی از بیم عکس العمل مردم ارتداد شانرا اظهار نمی کنند، اطمئنان بدهند که اکنون افغانستان در اختیار رفقای شماست، حکومت و زمامدارانش یا چون شما اند و یا در خدمت شما، هیچ کسی نمی تواند شما را به جرم ارتداد محاکمه کند، ارتداد در افغانستان پدیده ایست که به ستراتیژی دراز مدت نیروهای صلیبي در مقابله با اسلام گره خورده است، تبلیغات به حمایت از ارتداد نیز جزء این ستراتیژی است،

غرب بیداری امت اسلامي را تهدید جدی به منافع استعماري خود می شمارد، آنها حاضر نیستند بساط سلطه چند صد ساله سیاسي، نظامي و اقتصادي شان بر کشور های اسلامي برچیده شود، برای دوام وضع موجود و جلوگیری از قیامهای آزادیخواهانه با تمام نیرو و توان خود وارد معرکه شده، امت اسلامي هم از لحاظ فکري و اخلاقی مورد هجوم گسترده غرب قرار گرفته و هم از لحاظ نظامي، هجوم بر افغانستان و عراق و اصرار بر ادامه جنگ از همین تصمیم شوم و از همین ستراتیژی خبیث مایه می گیرد.

والسلام علی من اتبع الهدی

حکمتیار

۱۳۸۵۱۴۱۲۵

بسم الله الرحمن الرحیم

د لبنان اوربند

لکه څنګه چې پر لبنان د اسرائیلو برید د نړیوالو لپاره ناڅاپي وو همداراز هلته داسې ژر اوربند، په اوربند باندې د ټولو اړخونو توافق او د لبنان په جنوب کې د ملګرو ملتونو د سوله ساتو ځواکونو ځای په ځای کېدا د انتظار خلاف او ناڅاپي کار وو. د دې ناڅاپي جنګ او د داسې ژر ختمېدو په اړه ئې څو خبرې د پام وړ دي:

- دا جنګ چا پیل کړ؟ او بریا د چا په برخه شوه؟
- اوربند او د لبنان په جنوب کې د بهرنیو ځواکونو ځای په ځای کېدل د چا په ګټه دی؟
- اسرائیل وایي چې د دوی جنګ له ایران او سوریې سره وو، حقیقت څه دی؟
- آیا د اسرائیل پر سرحدي ښارونو د ځلورو زرو میزایلونو وېشتل، د حزب الله بریا ګڼل کېدی شي؟
- ایراني چارواکو ولې ګیله کوله چې د اسلامي امت عکس العمل سوړ وو؟ آیا تهران د دې ګیلې حق لري؟ د دې سوړ غبرګون وجه څه وه؟

که د لبنان پېښو ته لږ ځیر شو، سوابق ئې او داسې ژر د یوه پراخ جنګ پیلېدل په پام کې ولرو نو دا نتایج ترلاسه کولی شو چې:

- تل ابیب د جنګ لپاره پوره تیاری درلود، له دې خبر وو چې حزب الله ته په ډېر شمېر کې میزایلونه ورکړی شوي او د لا زیاتو وسایلو د لېږلو لړۍ په سرعت سره روانه ده، د جګړې د پیلولو لپاره مناسب وخت ته منتظر او د بهانې په لټه کې وو، د حزب الله لخوا د دوو اسرائیلیانو تښتونې دا پلمه په لاس ورکړه، دې اختطاف اسرائیلي چارواکو ته دا شرایط برابر کړل چې نه یوازې د خپل ولس ملاتړ

ترلاسه کړي بلکي د خپلو خواخوږو او بې طرفو هېوادونو حمایت هم جلب کړي، پرې پر حزب الله واچوي او عکس العمل د اسرائیلیانو حق وګڼي!!

- اسرائیلي چارواکو ته دې خبرې خاص اهمیت درلود چې پر لبنان د برید په وجه ئې څوک په داخل او بهر کې ملامت نه کړي، په فلسطین کې د دوی جنایات او د نړیوالو ورځ په ورځ زیاتېدونکی عکس العمل او غندنه ورته کافي وه چې پرې نږدي پر لبنان د یرغل غندنه پرې اضافه شي.
- د اسرائیلیانو لپاره مهمه خبره دا وه چې حزب الله د لبنان له جنوبه وباسي، له لبنان سره خپل سرحد خوندي کړي، د دې سیمې اداره د هغه لبناني حکومت په لاس کې پریوځي چې امریکایان ئې ملاتړ کوي او د دې لپاره چې د لبنان حکومت په یوازې سر د دې دندې له عهدې نه شي وتلی نو دلته د ملګرو ملتونو کافي شمېر سوله ساتي فوځ ځای په ځای شي. صهیونستان په دې باور دي چې دوی په جګړې کې خپلې ټولې موخې ترلاسه کړې، په خپل برید سره ئې دا سیمه له خلکو تخلیه کړه، نږدې یو ملیون خلك وتلو ته اړ شول، اسرائیلیانو غوښتل چې د دې سیمې د اوسېدونکو خوا خوږې د حزب الله په اړه له منځه ولاړه شي او وتونکي خلك د دې ستونزې پرې پر حزب الله واچوي، دا عادي خبره مه ګڼئ چې حزب الله له جګړې وروسته تر هر څه مخکې دا اعلان کوي چې بې ځایه شوو خلکو ته به تر یوه کاله د کور کرایه ورکوي، هر چا ته دا حقیقت څرګند دی چې نه د لبنان حکومت دا مالي توان لري او نه ئې کوم سیاسي حزب، په دې کې هیڅ شك نه شته چې د دې خبرې د کولو لارښوونه د هغو ملکونو لخوا ورته شوې چې د حزب الله د تمویل ذمه واري په غاړه لري، د دغو ملکونو دا مرسته د بې دریغه سخاوت نښه نه بلکې د دوی د یوه خاص مجبوریت نښه ده، که دا کار ونه کړي د حزب الله ټغر ټولېږي او د ولس هر راز خواخوږي د تل لپاره له لاسه ورکوي. هر چا ته د دغو ملکونو د سخاوت کچه نښه معلومه ده، له فلسطینیانو نه د دوی د سخاوت په اړه پوښتنه وکړئ، څومره مرسته ئې ورسره کړې او څومره مهاجرینو ته ئې پنا ورکړې!!
- صهیونستان په دې وتوانېدل چې له یوې خوا د حزب الله ډېر مراکز او ډېرې وسلې تخریب کړي او له بلې خوا د ملګرو ملتونو د امنیت شورى هغه ۱۷۰۱ نمبر

پربکړه لیك ترلاسه کړي چې سل په سلو کې د دوی په ګټه وو، د دوی ټولې غوښتنې ئې تأمین کړې، د دې پربکړه لیك په حکم دا دی د لبنان په جنوب کې د لبناني فوځ پنځلس زره فوځ او د دوی د مرستې لپاره د ملګرو ملتونو پنځلس زره فوځ ځای په ځای کېږي!! په پربکړه لیك کې له حزب الله نه غوښتل شوي چې پر اسرائیل له بریدونو ډډه وکړي خو اسرائیلو ته له ځانه د دفاع حق ورکړی شوی!! تل ابیب وایي چې د سوله ساتې فوځ په ترکیب کې به د هغو هېوادونو فوځونه برخه نه اخلي چې له اسرائیل سره سیاسي اړیکي نه لري، د اندونیزیا او ملیزیا برخه احیستل نه مني او د دې خبرې معنی دا ده چې دلته به یوازې د اروپایي هېوادونو فوځونه ځای په ځای کېږي!!

• د پربکړه لیك روحیه دا ده چې د لبنان پر جنوب به د لبناني حکومت سلطه قائمېږي او د دې معنی دا ده چې هلته به له څلوېښتو کلونو نه وروسته د چارو واګې د لبناني حکومت په لاس کې پرېوځي، د حزب الله هغه واکمني به پای ته رسي چې د سوریې د فوځ په مرسته ئې ترلاسه کړې وه، نظامي مرکزونه به ئې له منځه ځي او خپله وسله به د لبنان حکومت ته سپاري!! د لبنان د دفاع وزیر چې په دې اړه څه ویلي د پربکړه لیك موخه او مقصد په واضح توګه بیانوي، هغه په خپلې لومړۍ مرکې کې وویل: (د لبنان ټول جنوب به د لبناني فوځ په واك کې وي، هلته به هیڅ ځای د فوځ له واکه نه وي وتلی، هلته به هیڅ وسله د فوځ له واکه بهر نه وي!!) په دې خبرې کې د ابهام ټکی نه شته، دا حزب الله او بل هر چا ته واضح پیغام له ځان سره لري!! او دا همغه څه دي چې اسرائیلو غوښتل او امریکایانو د ملل متحد له لارې ورته په لاس ورکړل!!

• د صهیونست رژیم لپاره دا ډېر ګټور اقدام وو چې په لبنان کې زیات پاتې کېدو ته اړ نه شو او د داسې یوه پربکړه لیك له ترلاسه کولو وروسته ډېر ژر له لبنانه ووت، د حزب الله لپاره هم او د حزب الله دوو بهرنیو حامیانو لپاره هم تر ټولو مهمه خبره دا وه چې اسرائیلي فوځ د څه مودې لپاره په لبنان کې پاتې او له هغه برخلیك سره مخامخ شوی وي چې نن ئې حامیان په عراق او افغانستان کې ورسره مخامخ دي، د سوریې او ایران له لوري حزب الله ته د ډېرو میزایلونو د ورکولو لویه

او اساسي موخه دا وه چې تل ابیب او واشنګټن په یوې بلې جګړې کې راښکیل کړي او پر ایران او سوریې د دوی د برید مخه ونیسي، حزب الله وتوانېدو چې دا جګړه پیل کړي خو په دې ونه توانېدو چې اسرائیلي فوځ په اوږد چریکي جنګ کې راښکیل کړي!!

- دې ته باید متوجه وو چې پر لبنان برید د دې لپاره نه دی ترسره شوی چې اسرائیل ئې ونیسي، د یوه ملك د نیولو لپاره هیڅوك هم لس زره فوځ کافي نه ګڼي، امریکایانو د هلمند د نیولو لپاره لس زره فوځ دې ولایت ته ولېږو خو موفق نه شول، اسرائیل به څنګه د لبنان د نیولو په موخه دومره لږ شمېر فوځ هغه هېواد ته لېږي؟! دې ته هم باید متوجه وو چې دا د صهیونستانو هوښیاري وه چې د زیات شمېر له لېږلو او د اوږدې مودې لپاره هلته له پاتې کېدو ئې ډډه وکړه، په عراق کې د امریکایانو له دې غلطۍ نه دوی ښه درس اخیستی وو.
- دا هم باید له پامه ونه غورځوو چې دا په عراق او افغانستان کې د مجاهدینو مقاومت وو چې لبنانیانو ته ئې د مقاومت روحیه ورکړه او په دې ئې متیقن کړل چې که د یو نیم لك مجهز امریکایي فوځ مقابله ممکن وي نو د لس زره اسرائیلي فوځ مقابله به ولې ممکن نه وي، که عراقیان او افغانان جنګېدی شي مورږ ولې نه شو جنګېدی!!
- پر اسرائیلي ښارونو او کلیو د میزایلونو پرېوتل یو نوی انکشاف دی او په خپل ځای کې اهمیت لري، خو دې ته د سترې بریا نوم ورکول هسې مبالغه ده، که دومره میزایلونه د اسرائیلو په نظامي مرکزونو ورېدلي وي، نو دا یوه بریا ګڼل کېدی شوه خو پر ښارونو راکتې بریدونو ته د بریا نوم ورکول یا د هغه چا کار کېدی شي چې له حقایقو بې خبره وي او یا د هغه چا چې د جګړې د یوه پلو د تبلیغاتي ټیم غړی وي!! مورږ نه وایو چې حزب الله د دې کار حق نه درلود، دا یو بالمثل اقدام وو، صهیونستانو پر لبناني ښارونو بمونه ورول او دوی ئې په ځواب کې د اسرائیل په لوري راکټونه توغول، داسې بمبارۍ او توغندوۍ بریدونه یوازې د هغه چا لپاره ګټور وي چې د خپل فوځ د مخکې تلو لپاره لار آواروي او یا یو حکومت دې ته اړ کوي چې د دوی شرایطو ته غاړه کېږدي، له دې پرته د ګټې پر

ځای تاوان کوي او ډېر ځلې ئې ګڼه دښمن ته رسېږي، د افغانانو په یاد دي چې د کابل چارواکو به په خپله او د خپلې واکمنۍ لاندي سیمو باندي راکټې وروليې او تور به ئې پر خپلو مخالفینو لګاوو، په دې سره به ئې غوښتل چې د ولس خواخوږي جلب کړي او دفاع ته ئې وهڅوي.

- د تل ابیب صهیونست چارواکي په دې وتوانېدل چې خپل ولس او نړیوالو ته دا تصور ورکړي چې د دوی جګړه له حزب الله سره نه بلکې له سوریې او ایران سره وه او حزب الله له دې پرته چې د دغو ملکونو ملیشه وي او د دوی راکټونه د اسرائیل په لوري وتوغوي، بل څه نه دي!! په اسرائیل او لبنان کي او له لبنان او اسرائیل نه بهر د دې ذهنیت راپیدا کېدل، د حزب الله او د هغه د بهرنیو حامیانو په ګټه نه دی. په نړېوالې سطح د جګړې په اړه سوړ غبرګون او په اسلامي نړۍ کي د حزب الله په اړه د خواخوږۍ د عدم اظهار ډېر نور وجوهات هم شته خو یوه لویه وجه ئې همدا وه، بله ستره وجه ئې د ایران او ټولو شیعه ګانو هغه دریځ وو چې دوی د افغانستان او عراق په اړه غوره کړ، ایران پر افغانستان او عراق د امریکایانو د برید ملګرتیا وکړه، شیعه ګانو او خپلو پلوي ډلو ته ئې امر وکړ چې له امریکایانو سره یو ځای شي، د امریکایانو تر سلطې لاندي حکومتونو کي برخه واخلي، خپلې هغه وسلې اشغالګرانو ته وسپاري چې ایران ورکړې وې، په فوځ او پولیس کي شامل شي او د امریکایي قومندانانو تر قومندې لاندي د سنیانو په ضد وجنګېږي، دا نن چې په افغانستان او عراق کي کوم داخلي فوځ او پولیس له مجاهدینو سره جنګېږي؛ له همدغو ډلو جوړ شوي، دا چې هره ورځ اوږئ د ناپېژاندو کسانو په لاس چې د پولیس او فوځ په یونیفورم کي ملبس او مول ئې وهلي وو، د بغداد په ښار کي، سنیان تښتول شوي، تعذیب شوي، په ګولیو سوري سوري شوي او په سر ترلو تورو کڅوړو کي دلته او هلته غورځول شوي، دا ټول د همدغو ډلو کار دی، له هر مسلمان سره دا پوښتنه شته چې څنګه د هغه چا په نسبت خواخوږي وښیو چې د عراق او افغانستان مجاهدینو ته تروریست وایي، خو حزب الله یانو ته مبارز!! د عراق او افغانستان د مجاهدینو په ضد له کفري ځواکونو سره ملګرتیا کوي، نه پر دغو هېوادونو بریدونه غندي، نه د اشغال د

دوام مخالفت کوي، نه یوازې له مجاهدینو سره مرسته نه کوي بلکې د مجاهدینو د وژلو او نیولو په اړه له دښمن سره مرسته کوي، د داسې هېواد او په هغه پورې د تړلې ډلې په نسبت به څنګه یو مسلمان خواخوږي وښیي؟!

- له هیڅ جهادي حزب سره دا نه ښایي چې د بهرنیو ځواکونو په شته والي کې اوربند ومني، نه دین د دې اجازه ورکوي او نه سیاسي بصیرت، که مورږ دا ومنو چې یو کفري ځواک برید وکړي، زمورږ خاوره ونیسي، د خپلې خوښې فیصله پر مورږ وتپي، بیا خپل وتل په دې پورې مشروط کړي چې د دوی ځای به بل کفري ځواک نیسي او مورږ هم دا ورسره ومنو او اوربند ته غاړه کېږدو، دا خو د ټولو اسلامي هېوادونو د نیولو ډېره آسانه طریقه شوه، بیا خو په کار ده چې افغانان هم په هغه وخت کې اوربند ومني چې امریکایان وځي او خپل ځای ناټو ته پرېږدي، دا اوس د لبنان له حملې دریې اونۍ مخکې امریکایانو په ارزګان، هلمند او کندهار کې د دې لپاره پراخ عملیات پیل کړل او لس زره فوځ ئې هلته په جګړې کې ښکیل کړ چې غوښتل ئې په دې سیمې کې مقاومت وځپي او د ناټو د ځواکونو د ځای په ځای کېدو لپاره لار آواره کړي، د ناټو ځواکونه د سوله ساتو تر غولوونکي نامه لاندې هلته مستقر شول، دا ځواکونه نن په دې سیمې کې همغه کار کوي چې امریکایي ځواکونو کاوو، مخکې ئې نوم د ائتلاف ځواکونه او اوس د ایساف ځواکونه، د اسرائیلو دولت خو همدغو ځواکونو په فلسطین کې مستقر کړ چې نن به ئې فوځونه د سوله ساتو تر نامه لاندې په لبنان کې مستقر کېږي!! مورږ حیران یو چې ایران او حزب الله څنګه داسې اوربند ته غاړه ایښودل او د اروپایي ځواکونو استقرار ته د بریا او فتحې نوم ورکوي؟!!

- له وضعې معلومېږي چې حزب الله د دوو کسانو اختطاف داسې غلطي ګڼې چې په مستقبل کې د داسې کار د بیا تکرار اراده نه لري، ځکه ئې اور بند، د لبنان جنوب لبناني فوځ او د ملګرو ملتونو فوځ ته سپارل ومنل. له دغو خبرو په ډېر صراحت سره معلومېږي چې حزب الله به خپله وسله هم د لبنان فوځ ته داسې سپاري لکه ملګرو ئې چې په افغانستان او عراق کې وسپارله.
- د خلکو انتظار دا نه وو چې حسن نصر الله به د مقتدا صدر په څېر عمل

وکړي، هغه هم څو ورځې د امریکایانو په ضد د مقاومت اکتونه وکړل او د نجف له سپارلو ئې ډډه کوله، ایراني هیئت ورغی چې قانع ئې کړي، ورپسې سیستاني لندن ته وغوښتی شو، هلته ئې ښه (معالجه) وشوه، له (نوې جذبې) سره د کویټ له لارې او د انګرېزانو په طیارې او هلیکوپتر کې او بیا د ګاډو په ذریعه نجف ته ورسول شو، مقتدا صدر ئې قانع کړ او هغه هم د نجف کنجیانې وسپارلې او هم ئې خپله وسله؛ او په امریکایي حکومت کې ځو ذلیلې کرسۍ ورکړی شوې!! مبارزه، جهاد او مقاومت ئې ختم شو، همدا کاڼه په لبنان کې تکرار شوه، یوه میاشت د مقاومت خبرې د امنیت د شورى د پرېکړه لیك مطابق پای ته ورسېدې او د لبنان جنوب بهرنیو ځواکونو ته تسلیم شو!!

- هغو خلکو ته حیران یو چې د حس نصر الله د دغه څو ورځني مقاومت او د اسرائیل د سرحدي ښارونو په لوري د څو ړندو راکټونو توغولو په کلکه او له مبالغو نه په ډکو الفاظو ستاینه کوي، خو د نیویارك ستره پېښه چې په بشري تاریخ کې ئې بېلګه نه مومو، تروریستي عمل ګڼي!!! او اسامه بن لادن ته تروریست وایي، دا قضاوتونه د هغه چا دي چې جنرال ضیاء الحق ته ئې له دې امله دیکتاتور ویل او تر ننه ئې د خپلو تبصرو په ترڅ کې د دیکتاتور په نامه یادوی چې د افغان مجاهدینو مرسته ئې کوله، خو د جنرال پرویز مشرف نوم په دې خاطر په احترام سره یادوی او هیڅکله د فوځي دیکتاتور لقب نه ورکوي چې د همدغو مجاهیدنو په ځپلو، نیولو او وژلو کې ئې د امریکایانو مرسته وکړه!! لعنت د تور زړو روافضو په داسي قضاوت!!
- د لبنان په جنوب کې د اسرائیلو عملیات کاملاً هغسي وو چې امریکایي ځواکونه ئې د افغانستان په جنوب، غرب او شرق کې ترسره کوي، د دواړو موخه سره ورته ده، امریکایان هم غواړې دا سیمې له مجاهدینو تخلیه کړي او د کابل د امریکایي حکومت په واك کې ئې ورکړي، صهیونستانو همدا کار وکړ، د لبنان جنوب ئې اشغال کړ او د بیروت امریکایي حکومت ته ئې وسپارو، اوس به دېرش زره فوځ پر دې سیمې د بیروت واکمني تپي، د لبنان او اسرائیل ګډه پوله به ساتي او چا ته به د دې اجازه نه ورکوي چې له دې ځایه د اسرائیلو په لوري توغندي

وتوغوي!! پوښتنه دا ده چې آیا د دومره لبنانیانو ویني د همدې لپاره توی شوې؟ آیا دې ته هم د فتحې نوم ورکولی شو؟!! دا صحیح ده چې د هغه چا هم باید قدر وکړو چې د دښمن په لوري یوه وړه ډبره ولي، د مخالفت یوه خبره ئې له خولې وځي، دا هم باید تشویق کړو او د مزید څه کولو لپاره ئې وهڅوو، خو دا له انصافه لرې او د ایمان منافي قضاوت دی چې د مذهبي تعصب له امله د یوه په ستر کار خاورې واړوو او د بل بام ته ختل آسمان ته ختل وګڼو!!

- عجیبه ده چې څوک د عراق د بعث حزب مرتد ګڼي او د سوریې د بعث حزب په اوو کتابونو مؤمن او انقلابي!! د هغه چا ایمان او اسلام ته حیرانېږو چې د شیعه وینه ورته وینه معلومېږي او د سني وینه ورته خټه!! پر عراق او افغانستان باندې د بریدونو په خلاف سکوت غوره ګڼي او په افتخار سره وایي چې موږ د بغداد او کابل په نیولو کې له امریکایانو سره مرسته وکړه او که زموږ مرسته نه وی نو نه ئې کابل داسې ژر او په آسانۍ نیولی شو او نه بغداد!! خو پر لبنان د برید په اړه په دې له ټولو مسلمانانو ګیله لري چې ولې ئې مظاهرې ونه کړې او ولې ئې دا برید پر ټول اسلامي امت برید ونه ګاڼو!! دوی ته وایو: تاسو په سر کې او د نیویارک له پېښې وروسته وویل چې په اسلام کې ځان وژنه حرام ده!! خو کله چې ایران په برید وګواښل شو نو تاسو وویل چې موږ څلوېښت زره سر تېرې د شهادت طلبانه عملیاتو لپاره چمتو کړې!! که تاسو له دغو نه څلوېښت ئې لبنان ته لېږلي وی نو له نورو مو د شکایت او ګیلې حق درلود، یقیناً چې په هغه صورت کې به د صهیونستانو د مرګ ژوبلې شمېر تر نن ډېر زیات وو!

- مسلمانانو ته په کار دا ده چې خپل داخلي اختلافات شا ته وغورځوي، که دا مذهبي رنګ لري او که سیاسي، یو بل ته د وحدت لاس ورکړي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، که پرون ئې دا کار نه کاوو اوس خو ئې باید وکړي، اوس خو باید ټولو ته معلومه شوې وي چې دښمن د ټول اسلامي امت په ضد شوم عزایم لري، نه سني پرېږدي او نه شیعه، که دلته شیعه د سني په ضد جنګوي؛ نو آبل ځای کې له شیعه سره همغه څه کوي چې له سني سره ئې کوي، هیڅ عاقل انسان د خپل داخلي رقیب په ضد له اصلي دښمن سره ملګرتیا نه کوي، بلکې د بهرني خطرناک دښمن د

مقابلې لپاره داخلي رقابتونه هېروي، په کار ده چې مسلمانان په هر اسلامي ملك تېرى پر ټول اسلامي امت تېرى وګڼي، داسي نه چې پر يوه هېواد تېري ته خوښ وي، دا ځکه چې د ده رقيب ورته راپرځوي او په بل باندي تېرى د دې لپاره په ټول امت تېرى ګڼي چې له ده سره ئې مذهبي تړاو شته!!

بريالي دي وي مجاهدين
سرلوړى دي وي اسلامي امت

حکمتيار
افغانستان
۱۳۸۵۱۵۱۲۴

بسم الله الرحمن الرحیم

پر لبنان د صهیونستي رژیم برید

پر لبنان د صهیونستانو برید د صلیبي ځواکونو څلورمه جګړه ده چې د مسلمانانو او اسلامي امت په ضد ئې پیل کړې، پر افغانستان برید د دې جګړې پېلامه وه، ټول اسلامي امت ته په کار ده چې جهاد ته ملا وتړي او په ګډه او هر ځای کې د دښمن مقابله وکړي، که دا کار ونه کړي نو همداسي به یو په بل پسې په اسلامي هېوادونو بریدونه کېږي، دښمن په کابل، بغداد او لبنان اکتفاء نه کوي، پر لبنان د صهیونستانو برید وروستی برید مه ګڼئ، دښمن د ټول اسلامي امت په اړه خطرناك او شوم عزایم لري.

که د اسلامي امت بې همتو واکدارانو پر افغانستان او عراق باندې د صلیبي ځواکونو د یرغل مرسته نه وی کړې، که د امریکا په ځای له هغه الله تعالی وېرېدلي وی چې د عرش مالك او د ځمکې او آسمانونو ټولواك دی، که ئې د مظلومو افغانانو او عراقیانو مرسته نه شوی کولی لږ تر لږه ئې د دوی په ضد د ظالم ملګرتیا نه وی کړې، نو نن به ئې د لبنان د فاجعې نندارە نه کوله، د اسلامي امت په واکمنانو کې داسي یو څوك هم راپیدا نه شو چې د وینزویلا او شمالي کوریا د جمهورو رئیسانو په څېر د امریکا په وړاندې د غیرت او شهامت خبره وکړي!! هر یو ئې د خپل اقتدار په غم کې او خپله بقا د پردیو په حمایت کې لټوي!! دا ځکه چې پر خپلو ولسونو د پردیو په زور تپل شوي او له خپلو ملتونو وېرېږي!! هغه چارواکي به الله تعالی او خپل ولس ته څه ځواب وایي چې په عراق او افغانستان کې ئې نه یوازي د امریکایانو ملګرتیا وکړه بلکې په دې ملګرتیا ئې افتخار کاوو او ویل ئې چې داسي ملګرتیا ته په هر ځای کې تیار یو!! چا چې افغاني او عراقي مجاهدینو ته تروریستان ویل نن په کومو سترګو لبنانیانو ته مبارزین وایي؟!! دوی

خو پر لبنان باندې روان برید کې له اسرائیل او امریکا سره په جرم کې شریک دي، د دوی سیاستونو دښمن ته پر اسلامي ملکونو د بریدونو جرأت ورکړی، دا دوی وو چې خپلو پلوې ډلو ته ئې وویل: د سنیانو په ضد جنګ کې له صلیبي ځواکونو سره ملګري شئ!! دا اوس اوس د دوی پلوې ډلې په افغانستان او عراق کې د مسلمانانو په ضد په ټولو جګړو کې د امریکایانو تر قومندې لاندې برخه اخلي!! په عراق کې د شیعه او سني جنګ د دوی ملګرو، د دښمن په وینا او د هغه په ګټه پیل کړی، د بدر او مهدی لښکرې د دې په ځای چې د امریکایانو او انګریزانو مقابله وکړي خپلې وسلې ئې دښمن ته وسپارلې، دا همغه خلك دي چې په عراق کې له لبنانیانو نه د دروغجنې دفاع په نامه په ریاکارۍ سره کفنونه پر سر تړي او مظاهرې کوي، خو پر کربلا او نجف ئې د امریکائي بیرغ رپېدل ومنل، همغه دي چې نن د عراق او افغانستان په فوځ او پولیس کې شامل شوي او د مسلمانانو په ضد جنګېږي. د ځینو تورمخو پر تور زړه د کرکجن تعصب داسي پرېږه توره پرده خوره ده چې د سنیانو په ضد حتی له (شیطان بزرګ) او یهودانو سره هم ملګرتیا ته چمتو دي!! دوی ته د شیعه وینه وینه ښکاري او د سني وینه اوبه!!

د لبنان جنوب ته د اسرائیلو لس زره فوځ ننوتی، خو د افغانستان په هلمند او ارزګان کې له اووه اونیو رادېخوا د امریکا تر مشرۍ لاندې د اشغالګرو ځواکونو تر لس زره زیات فوځ د مظلومو افغانانو په بې رحمانه وژنو لګیا دی او تر اوسه ئې د دوی د اعتراف له مخې یو لس سوه افغانان وژلي!! په نوزاد کې ئې نږدې درې سوه ښاریان ووژل، خو مورږ نه له تهرانه د دغو مظلومو افغانانو په اړه د خواخوږۍ غږ واورېدو او نه له اسلام آباده!!

مورږ د خپلو مسلمانو لبناني وروڼو په نسبت همدومره خوا خوږي لرو لکه د فلسطینیانو، عراقیانو او کشمېریانو په نسبت چې ئې لرو، پر لبنان د صهیونستانو برید همداسي غندو لکه پر افغانستان او عراق د صلیبي ځواکونو برید، که ایران افغانانو ته لار ورکړي نو دوی دې ته هم تیار دي چې عراق او لبنان ته د جنګ لپاره ولاړ شي، کوم امکانات او وسایل چې د حزب الله په واك کي ورکړی شوي که د دې سلمه برخه د افغان مجاهدینو په واك کي وی نو نه به امریکا

تر ننه په افغانستان کې پاتې وه او نه به صهیونستانو پر لبنان د برید جرأت کړی وو.

هغه خلك چې پر لبنان د صهیونستانو د یرغل په خلاف د اسلامي ملکونو عکس العمل سوړ ګڼي او شکایت ترې لري، باید په وه شي چې افغانان له دوی او له ټولو هغو واکمنانو تر دې زیات شکایت لري چې د دوی اسلامي جهاد ته د تروریزم نوم ورکوي او د دوی په خلاف ئې د اسلام له دښمنانو سره لاس یو کړی!! الله تعالی حتماً هغه چا ته سزا ورکوي چې له مظلوم نه د دفاع په ځای له ظالم سره ملګرتیا کوي، الله تعالی به حتماً هغو ملکونو ته سزا ورکوي چې پرون د مظلومو افغانانو او عراقیانو په ضد له امریکایانو سره ملګري شول او نن پر لبنان باندې د برید له غندنې ډډه کوي.

لبنانیانو ته زموږ توصیه دا ده چې پر خپل خدای توکل وکړئ، مقاومت ته ملا وتړئ، د عراقي او افغاني مجاهدینو په څېر د دښمن مقابله وکړئ، د زرقاوي شهید په څېر باایمانه مشران ځان ته غوره کړئ، له ګاونډیو او په دوی پورې له تړلو ډلو نه هیڅ طمعه مه کوئ، ګاونډیان مو د آزادي غوښتونکو نه بلکې د خپلو غلامانو مرسته کوي، هغه چا ته وسلې او پیسې ورکوي او جنګوي ئې چې د دوی د ګټو لپاره د خپل ولس او ملت ګټې قرباني کړي. همت وکړئ!! إن شاء الله تاسو کولی شئ دښمن ته ماتې ورکړئ، ځوك چې نن او د اسرائیلي فوځونو په شته والي کې د اوربند خبري کوي، پر هغوی باور مه کوئ، له هغوی نه وپوښتئ چې نو پرون او هغه مهال چې صهیونستانو پر لبنان یرغل نه وو کړي ولې مو د جنګ خبري کولې؟!! ولې مو صهیونستانو ته د لوی برید بهانه په لاس ورکړه؟!! دوی خو تر پرونه د عراقي مجاهدینو په ضد دا تبلیغات کول چې په خپلو بریدونو سره بهرنیو ځواکونو ته په عراق کې د مزید پاتې کېدو پلمه په لاس ورکوي، اوس باید نورو ته هم دا حق ورکړي چې ووایي: صهیونستان د یوه سازش په نتیجه کې لبنان ته ننوتي او په دې سازش کې هغه کسان لاس لري چې دوه اسرائیلیان ئې په اسارت نیولي وو او همدا پر لبنان د یرغل سبب شو!! چا چې د نیویارك او واشنګټن عملیات تروریستي عملیات ګڼل او له امریکایانو سره ئې خواخوږي اعلانوله، نه پوهېږو

چې اوس څنګه د حزب الله عملیات او د اسرائیلو په ښارونو راکتې بریدونه تروریستي عملیات نه ګڼي!! چا چې د امریکایانو د خوشحالولو لپاره مسلمان مجاهدین نیول او دښمن ته ئې لاس ترڅې سپارل، د دوی کورنۍ ئې له خپل هېواده ایستلې، بندیزونه ئې پرې لګول، حسابونه ئې ورته منجمد کول، اوس دې د خپلې ګناه سزا ګاللو ته چمتو شي، د امنیت د شورى له لورې تحریمونو ته دې تیار شي!! دا د مالك الملك خداى نه بدلېدونکى سنت دى چې د ظالم ملګرې ته به د همدې ظالم په لاس سزا ورکوي!!

دا د ټول اسلامي امت فریضه ده چې په فلسطین، افغانستان، عراق او لبنان کې د مسلمانو مجاهدینو مرسته وکړي، په جهاد کې عملاً برخه واخلي، په ژبه، قلم، مال او نفس سره د دوی ملا تړ او ملګرتیا وکړي، الله تعالى به له هیڅا په دې ستر او عام جهاد کې د برخې نه اخیستلو هیڅ بهانه او مات ګوډ عذر قبول نه کړي. اسلامي امت ته اطمئنان ورکوو چې امریکا به إن شاء الله په افغانستان او عراق کې له ماتې سره مخامخ او د شوروي اتحاد په برخلیك به اخته کېږي او د دوی بریښې او لاس پوڅې صهیونستان به د لبنان او فلسطین پرېښودو ته اړ کېږي، إن شاء الله دا پېړۍ د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې او د لوی او سرلوړي اسلامي خلافت د تأسیس پېړۍ ده، مسلمانان ویښ شوي او نور نو له دې زیات د پردیو اسارت او غلامي نه شي زغملی.

ژوندي دي وي مجاهدین

رپانده دي وي د اسلام بیرغ

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵۱۵۱۱۵

بسم الله الرحمن الرحیم

د استقلال ورځ

وَ مَن یُقَتِلْ فی سبیل اللّهِ فَیُقْتَلْ أوْ یَغْلِب فَسوْف نُؤْتیهِ أجْراً عَظِیماً

گرانو هېوادوالو!

زما د ایمان او عقیدې وروڼو او خوښندو!

غیرتي او با ایمانه مجاهدینو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

نن له انګرېزانو نه د استقلال ورځ لمانځل کېږي! دا ورځ مورږ ته راپه یادوی چې الله تعالی زمورږ مجاهدو پلرونو ته ۸۷ کاله د مخه پر انګریزانو بری ورکړ، داسې لکه ۱۷ کاله د مخه ئې د شوروي اتحاد پر ځواکونو مورږ ته بریا راپه برخه کړه، خو راشئ وګورو چې دا ولې نه مورږ هلته په دې بریالي شوو چې آزاد، خپلواك او اسلامي افغانستان جوړ کړو او نه د روسي فوځونو له ایستلو نه وروسته؟ انګریزان ووتل خو خپل لاس پوڅي ظالم او مستبد پاچایان ئې ترشا پرېښودل، روسي فوځونه مو وایستل خو اقتدار ئې هغې ائتلافي جبهې ته په لاس ورکړ چې د دوی پر ځای له افغان ولس سره وجنګېږي او د روسي فوځونو نیم ګړی مأموریت پوره کړي!! دا دی اوس یو ځل بیا زمورږ هېواد د پردیو تر اشغال لاندې دی، د انګریزانو او امریکایانو ترمشرۍ لاندې صلیبي ځواکونه زمورږ پر هېواد حکومت کوي او د افغانستان په ګوټ ګوټ کې د دوی بیرغونه رپېږي!! آیا دا زمورږ لپاره یو ستر پیغور نه دی؟ آیا دا زمورږ د ایمان او غیرت لپاره یوه آزموینه نه ده؟ او آیا دا زمورږ دین، مذهب، خپلواکي او آزادۍ ته خرګند ګواښ نه دی؟ بیا ګورئ چې نیواکګران له خپلو افغاني غلامانو نه د آزادۍ او دیموکراسۍ اتلان جوړوي او د دوی افغاني غلامان، خپل باداران د آزادي بخښونکو او بیا ودانونکو په نامه ستایي!! بیا آزادي غوښتونکي مجاهدین د (اشرارو)، (تخریبکارانو) او

(تروریستانو په نامه یادوي او زموږ ملت او مجاهدینو ته همغه څه وایي چې انګریزانو او د دوی شاه شجاع ۸۷ کاله د مخه ویل او روسانو ۱۷ کاله مخکې!! دا دی تاریخ بیا تکرار شو او بیا ئې زموږ پر اوږو د آزادۍ د یوې بلې جګړې دروند پېټی کیښود، بیا له موږ نه غواړي چې د میوند او جګدلك خاطرې راژوندۍ کړو او بل ستر او تاریخي جهاد ته ملا وتړو. الحمد لله دا جهاد پیل شوی، ورځ په ورځ ئې لمن پراخه شوې او اوس داسي مرحلې ته رسېدلی چې بری ئې نږدې بربېنې، إن شاء الله زموږ زړه ور مجاهدین به صلیبي ځواکونو ته داسي ماتې ورکوي لکه چې پلرونو ئې انګریزانو او روسانو ته ماتې ورکړه، موږ د الله تعالی په رښتونو وعدو دا باور لرو او راتلونکي ته دا ډاډمن انتظار چې إن شاء الله ډېر ژر به زړه ور او مجاهد افغانان له غرونو، سردرو او کلیو راکوز شي، شنه بیرغونه په لاس کې، د تکبیر له نارو سره، د ښارونو له باایمانه او دیندارو اوسېدونکو سره به یو ځای شي، د ښکیلاکګرو اډې به محاصره کړي، د جګدلك او میوند خاطرې به راتازه کړي، په ارګ باندې به د اسلام بیرغ ورپوي، د زندانونو دروازې به ماتې کړي، ټول هغه کسان به آزاد کړي چې د اسلام او آزادۍ غوښتلو په تور نیول شوي وو، د دوی په ځای به د انګریزانو او امریکایانو جاسوسان او ملي خائنان په دې زندانونو کې واچوي او نړۍ والو ته به اعلان کړي چې نور نو افغانان آزاد او خپلواك دي، د خپلې خوښې اسلامي حکومت به جوړوي او خپل مشران به په خپله غوره کوي.

ورونو خویندو!

ټول با ایمانه افغانان یووالي، ورورولي او وحدت ته رابلم، ټول افغان ولس باید یو بل ته د وروړۍ او وحدت لاس ورکړي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، باید پرې نږدې چې د هېواد په هیڅ ګوټ کې اشغالګران یوه شېبه آرامه تېره کړي، اوس د یوه ستر ملي پاڅون وخت رارسېدلی، په دې پاڅون کې باید ټول افغانان فعاله برخه واخلي. افغان ولس ته په کار ده چې هغه څېرې د دښمن د خدمتګارانو په نامه وپېژني چې قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي، ورونه قومونه سره جنګوي، د قوم په نامه ځان ته امتیازات غواړي، د جهاد مخالفت کوي او افغان ولس دې ته رابلي چې اشغالګرانو ته تسلیم شي او د دوی واکمني ومني، کوم ناافغانان چې د

څو پیسو لپاره خپل ایمان خرڅوي او د ملي اردو او ملي پولیسو په لیکو کي ودرېږي او د بهرنیو تر قومندې لاندي د خپل ولس په ضد جنګېږي، ډېرې ئې همغه دي چې پرون له روسانو سره یو ځای شول، د هغوی د ګټو لپاره له خپل ملت سره وجنګېدل او نن امریکایانو ته تسلیم شوي او د دوی لپاره همغه پرونی کار کوي.

مورږ هغو خلکو ته حیران یو چې د انګریزانو تر بیرغ لاندي له انګریزانو نه د آزادۍ ورځ لمانځي، نه پوهېږو دا څنګه آزادي ده او دا څنګه جشن او لمانځنه ئې!! نه پوهېږو په دې له ځانه پرته څوک دوکه کولی شي؟!!په داسي حال کي چې اوس د هېواد په ګوټ ګوټ کي د بهرنیو ځواکونو نظامي اډې جوړې شوې، د هري اډې پر سر د دوی بیرغونه رپېږي، زندانونه لري، آزادي غوښتونکي افغانان نیسي، زندانونو ته ئې لېږي، پر کلیو ئې بریدونه کوي او پر کورونو ئې بمونه وروي، په ټول هېواد کي ئې تر اتیا زیات د راډیویي او تلویزیوني خپرونو سټیشنونه جوړ کړي، نږدې درې سوه ورځپاڼې، مجلې او نشریې خپروي، د افغاني فوځ او پولیس روزنه د انګریزانو په لاس ترسره کېږي، هم د هېواد ځمکه او هم هوا د دوی په واک کي ده، د جمهور رئیس امنیت، حتی په ارګ کي هم دوی ساتي!! نو څوک به دا ومني چې افغانستان آزاد دی او افغان ولس د خپل برخلیك څښتن!! إن شاء الله افغانان به د واقعي آزادۍ جشن لمانځي، خو هغه وخت چې ټول بهرني نیواکګر ځواکونه زمورږ د ګران هېواد له لوبشت لوبشت خاورې نه وتلي وي، په هېواد کي د اسلام بیرغ رپانده وي او مورږ د خپلي خوښي منتخب اسلامي حکومت ولرو.

مرګ پر اشغالګرانو
سرلوړي او بریالي دي وي مجاهدین

حکمتیار
افغانستان
۱۳۸۵\۵\۲۸

بسم الله الرحمن الرحیم

د میزان ۱۵

نن د میزان د پنځلسمې هغه توره ورځ ده چې پنځه کاله د مخه د امریکا تر مشرۍ لاندې زمورږ پر ګران هېواد تېری وشو، په دې تېرې کې نه یوازې د امریکا پلوې ملکونو برخه واخیسته، بلکې زمورږ د کینه کښو ګاونډیو منافقو چارواکو هم د دوی ملګرتیا وکړه. دا یو بل صلیبي جنګ وو چې له افغانستانه پیل شو او عراق ته ئې لمن وغزېده، که د افغانستان او عراق زړه ورو او په خدای مینو مجاهدینو د دوی مخه نه وی نیولې او دلته له کلك مقاومت سره نه وی مخامخ شوې نو نن به هم په منځنۍ ختیځ کې د امریکایانو موخې ترسره شوې وې او هم په مرکزي آسیا کې، د لوی اسرائیل جوړولو خوب به ئې رښتیا شوی وو، د مرکزي آسیا زېرمې به د دوی په لاس کې پرېوتې وې او ایران او سوریه به هم د عراق په برخلیك اخته شوې وو.

ځینې افغانان دا ګمان کوي چې د میزان د پنځلسمې یرغل د سپتمبر د یولسمې د پېښو او په نیویارك او واشنګټن د بریدونو په خلاف یو عکس العمل وو، حال دا چې پر افغانستان باندې د حملې پلان د سپتمبر تر پېښو لا د مخه جوړ شوی وو، هغه وخت چې شمالي ټلوالي تخار له لاسه ورکړ، امریکایانو له پاکستانه وغوښتل چې باید طالبان له تخاره په شا شي، د آی اس آی جنرال کندهار ته ولاړ، طالبانو ته ئې د تخار د پرېښودو وینا وکړه، هغوی ونه منله، د کندهار له واکمنانو سره وږه راپیدا شوه چې ښایي پاکستان به د هغو پاکستاني طالبانو له لاري څه کار وکړي چې د خواجه بهاء الدین په لومړي خط کې پراته وو، نو ځکه ئې هغوی له لومړي خط نه په شا کړل، امریکایانو او روسانو د تخار او مزار د نیولو لپاره د ګډو عملیاتو پلان جوړ کړ، په دې کې به د روسیې، ازبکستان او تاجکستان اووه لس

زرو فوځیانو برخه اخیستله، ایران هم په دې کې د یوه فعال غړي په توګه شریك وو، د تاجکستان او ازبکستان له لارې به برید کېدو، د جنګ مصارف امریکایانو په غاړه اخیستي وو، د یولسم سپتمبر پېښو یوازې دومره کار کړی چې دا ګد عملیات ئې دوه میاشتې رامخکې کړل، تاسو ولیدل چې د همغه مخکني توافق په اساس نومورو هېوادونو د افغانستان په نیولو کې د امریکایانو ملګرتیا وکړه، چا اډې ورکړې، چا شمالي ټلواله دې ته چمتو کړه چې د امریکایانو د ځمکني فوځ په توګه د هغوی تر قومندې لاندې وجنګېږي، چا د خپلې فضا له لارې د دوی جنګي جهازونو ته د الوتو او پر کندهار او هرات د بمباریۍ اجازه ورکړه، په خواجه بهاء الدین، پنجشیر، دره سوف، کې د قومندې ګډ مراکز جوړ شول، د همدغو هېوادونو افسرانو په ګډه د عملیاتو سوق او اداره په غاړه درلوده او د امریکا هوائي ځواکونو ته ئې کوردینات ورکول.

ځینې ګمان کوي چې امریکا د القاعدې د ځپلو لپاره پر افغانستان برید وکړ، دوی د امریکا له عزایمو او په دې سیمې د اوږد مهاله تسلط لپاره د دوی له ستراتېژي خبر نه دي، نه پوهېږي چې د مرکزي آسیا په ذخایرو د تسلط په لټه کې دي، په دې سیمې د تسلط لار له افغانستانه تېرېږي، روسیه او ایران غواړي دا لار خلاصه نه شي او امریکا غواړي پر افغانستان له بشپړ تسلط نه وروسته ژر تر ژره دا لار پرانېزي، که امریکایانو له القاعدې نه د غچ اخیستلو په موخه دا جنګ پیل کړی وی نو د طالبانو د حکومت له نسکورولو او د القاعدې د مرکزونو له ختمولو وروسته باید له افغانستانه وتلي وی، اوس خو القاعده په عراق کې په ځرګنده توګه د دوی مقابله کوي، یو مشر ئې په شهادت رسېږي او بل غوره کوي، اوس خو په افغانستان کې د القاعدې مراکز نه شته، جنګیالي ئې عراق ته کوز شوي، دوی خو له القاعدې څخه نه بلکې له افغانانو غچ اخیستی، بې ګناه افغانان ئې وژلي، د دوی کورونه ئې ویران کړي، د دوی هېواد ئې اشغال کړي، دا دی ګورئ چې په خپله د امریکایانو د اعتراف له مخې یوازې د پنجوایي او ژېړي په ولسوالیو کې د دوو اونیو عملیاتو په ترڅ کې ئې پنځه سوه بې وزلي او بې ګناه افغانان ووژل، درې اونیۍ تر دې د مخه ئې په هلمند کې تر دې زیات بې ګناه افغانان په خپلو وینو کې

ورغړول، دا تېر پنځه کاله هره میاشت همداسې تېره شوې!! خو دا ولې د دوی ژوره کینه نه ختمېږي؟ ولې همدومره مرګ ژوبله د غچ لپاره کافي نه ګڼي؟ ولې د مزید وینو تویولو او وژلو لپاره د خپلو فوځونو شمېر زیاتوي او په افغانستان کې د لازیات پاتې کېدو هوډ څرګندوی؟

د پاپ وروستۍ وینا وښوده چې د فلسطین، افغانستان، عراق او لبنان جنګونه یوازې د بش، بلیر او د دوی د لاس پوڅې اسرائیل جنګونه نه دي، دا د مخکښو صلیبي جنګونو تسلسل دی، تاریخ ښودلې چې پاپان تل د امپراطورانو په خدمت کې وي، تل د هغوی جنګونو ته مذهبي رنګ ورکوي، پاپ نن همغه خبره وکړه چې څو ورځې مخکې بش کړې وه، پاپ دومره کمزورې او ضعیف دی چې د کاغذ له مخې هم خبرې نه شي کولی، مسیحیان هغه وخت یو څوک پاپ کړي چې له زړښته نه په لاره سم تلی شي، نه خبرې کولی شي، نه ئې سترګې سم کار کوي او نه حافظه!! که د پاپ حافظه روغه وی نو د اسلام او پیغمبر علیه السلام په شأن کې به ئې هیڅکله داسې پوچه خوله نه خوځوله، د ده هغه جنګونه نه دي په یاد چې د صلیب تر نشان لاندې په اروپا، هسپانیا، آسیا او افریقا کې ترسره شوي او دومره بې ګناه خلك په کې وژل شوي چې د پاپ بنډیکټ د ایالت تر نفوس ئې شمېر زیات دی!! دا نن په افغانستان او عراق کې د امریکا، بریتانیا، کاناډا او استرالیا... یرغلګر فوځونه د کرسمس عیدونه لمانځي، د ګوانتانامو، ابوغریب، بګرام او کندهار په زندانونو کې کرسمس لمانځل کېږي، پاپ به د بایبل هغې برخې هم نه وي په یاد چې د بایبل انبیاوو؛ پاچایانو ته د بایبل د خدای له لورې په نورو قومونو د برید او یرغل پیغامونه رسولي او ورته ویلي ئې دي چې له غزې تر لبنان پورې او د مدیترانې له ساحله تر فرات پورې ټوله سیمه خدای اسرائیلیانو ته ورکړې، خدای درته امر کوي چې دا سیمه ونیسئ، اوسېدونکي ئې ووژنئ، په هیڅا رحم مه کوئ، نارینه، ښځې، ماشومان او څاروي ئې له تېغه تېر کړئ، فصلونو او باغونو ته ئې اور واچوئ او ښارونه ئې وران کړئ!! څوک چې په بایبل ایمان لري او هغه سپېڅلی کتاب ګڼي څنګه اسلام د تورې دین ګڼي؟ د بایبل لویه برخه هغو قومي جنګونو ته مختص شوې چې پاچایانو تر سره کړي او د بایبل په وینا د بني

اسرائیلو خدای په خپله په دغو جنګونو کې برخه اخیستې او په هغه جنګ راضي شوی چې ډېره وینه په کې توی شوې او ډېر ورانی په کې شوی او په هغه جنګ غصه شوی چې په مفتوحه سیمې کې کوم اسیر انسان یا کوم حیوان ژوندی پرېښودل شوی!!! هو؛ اسلام د تورې دین دی، اسلام د لمانځه او روژې په څېر وسله وال جهاد هم فرض کړی، خو د حق او عدالت لپاره او له مظلومانو نه د دفاع په خاطر او د مسلح ظالمانو په ضد، اسلام وایي: مه ظلم کوئ او مه ظلم منئ، له الله تعالی پرته بل ته سر مه ټیټوئ، د مظلومانو مرسته وکړئ او د ظالمانو له منګولو ئې وژغورئ. اسلام د یوه بې ګناه انسان وینه په ناحقه تویول داسې ګڼي لکه د ټولو انسانانو وژل.

ګرانو هېوادوالو!

افغانستان یوه بل انقلاب ته ضرورت لري، یوه واقعي اسلامي انقلاب ته، داسې انقلاب ته چې په یوه مستقل، خپلواك او اسلامي افغانستان منتج شي، مخکنی انقلاب د بهرنیو لاسوهنو، د ملت د غفلت او د منافقینو د نفوذ په سبب نیمګړی پاتې شو، د مجاهدینو په ضد نړېوال دسایس پیل شول، د اسلام ټولو دښمنانو یوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق واکمنان او زمونږ کینه کښ ګاونډیان ورسره ملګري شول، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنګوله او ځینو بلې ډلې ته. اوس ملت خپل کورنې او بهرني دښمنان پېژندلي، د انقلاب لپاره شرایط برابر دي، ولس دې نتیجې ته رسېدلی چې د جګړې د خاتمې او د واقعي او ډاډمنې سولې د تأمین لپاره بله لار نه لري، د جګړو او بې امنیتۍ له دوام او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او وطن پلورونکو له سلطې نه د نجات لپاره یوازې همدا لار ورته پاتې ده. باید ټول باایمانه، خدای پالونکي او آزادي غوښتونکي افغانان په یوه ډاډمن اسلامي صف کې راغونډ شي، یو بل ته د وروری لاس ورکړي، هېواد له دې دردناك حالت نه وژغوري، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ملت د خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي، اقتدار هغه چا ته وسپاري چې له الله تعالی وېرېږي او پر خپل مظلوم ملت ترحم او زړه سوی لري.

امریکایان او د دوی ګوډاګیان دې پوه شي چې نه د وسلو په زور، نه د بې ګناه افغانانو په عام وژنو سره، نه د نورو فوځونو په راوستلو سره او نه په جګړې کې د اروپا په راښکیلولو سره کولی شي مقاومت وځپي او افغانستان د تل لپاره په خپل اشغال کې وساتي، له وتلو پرته او د افغانانو خپلواکۍ ته له احترامه پرته له بلې لارې د افغانستان بحران نه شي حل کېدی، تاسو وتوانېدئ چې ناټو په جنګ کې راښکیل کړئ، غواړئ خپلې پښې سپکې کړئ او خپل ځاني او مالي تلفات راکم کړئ، نښایي تاسو او ستاسو ګوډاګیان داسې وانګېري چې د فوځونو د شمېر په زیاتولو سره به مقاومت وځپل شي او د کابل امریکائي حکومت به پر اوضاع مسلط کړی شي، خو حقیقت دا دی چې که موجود څلوېښت زره بهرنی فوځ یو لك څلوېښت زره هم شي، نه مقاومت ځپلی شي او نه پر اوضاع مسلط کېدی شي.

ګرانو هېوادوالو!

ځینې افغانان دا پوښتنې کوي چې له روان بحران نه د هېواد د ایستلو لار کومه ده، څنګه کولی شو جګړه د تل لپاره پای ته ورسوو او تلپاتې صلح او ډاډمن امنیت تأمین کړو؟ د دوی په ځواب کې وایو: د بحران د حل یوازنۍ لار همغه ده چې موږ د روسانو په ضد غوره کړه، تر هغه جهاد ته ادامه ورکول چې ټول بهرني ځواکونه زمونږ له هېواده ووځي او افغانانو ته د دې فرصت ورکړی شي چې خپل برخلیك په خپله او د پردیو له لاسوهنو پرته وټاکي. د مجاهدینو له نظره بحران هغه وخت پای ته رسېدی شي چې:

- ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي
- داسې موقت حکومت جوړ شي چې ټولو ته د منلو وړ وي او په هغه کې هغه ډلې برخه ونه لري چې د بن په غونډې کې ئې برخه واخیسته او د افغانستان د اشغال خائنانه سند ئې امضا کړ.
- هغه راډیوګانې، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه وترل شي چې د بهرنیو ځواکونو لخوا اداره او تمویل کېږي او د دوی په ګټه فعالیت کوي.
- د بن په غونډې کې چې کومو هېوادونو برخه اخیستې او د امریکایانو د یرغل ملا تړ ئې کړې، د دوی سفارتونه موقتاً او تر هغه وخته بند شي چې په هېواد

کې د ملت د خوښې منتخب حکومت د چارو واګې په لاس کې واخلي او په دې اړه مناسب تصمیم ونیسي، دا کار به د دوی د لاس وهنو مخه ونیسي او افغانانو ته به دا موقع په لاس ورکړي چې د پردیو له مداخلې پرته خپل برخلیك وټاکي او د خپلې خوښې حکومت جوړ کړي.

- بیا د ټول ملت حقیقي استازې راغونډ شي او د هېواد د اساسي قانون، منتخبې شورى، حکومت او ملي فوځ په اړه تصمیم ونیسي.
- که دا شرائط تأمین شي، نو مجاهدین د جګړې د خاتمې او د ډاډمن امنیت په راوستلو کې هرراز مرستې ته تیار دي.
- ملت ته ډاډ ورکوو چې ټول صالح او باایمانه مجاهدین به د تل لپاره د دوی په څنګ کې وي، تر هغه به جهاد ته ادامه ورکوي چې ټول اشغالګر ځواکونه زمونږ د هېواد له لوبشت لوبشت خاورې ووځي. إن شاء الله هغه ورځ به ډېر ژر راشي چې امریکایان به د روسانو په څېر سرټیټې زمونږ له هېواده وځي او په آزاد او خپلواك افغانستان کې به له اسلامي بیرغه پرته بل بیرغ نه رپېږي. د هغې ورځې د رارسېدو په هیله.

رپانده دي وي د اسلام بیرغ
بریالي دي وي مجاهدین
مړه دي وي د اسلام دښمنان

حکمتیار

افغانستان
۱۳۸۵۱۷۱۱۵

بسم الله الرحمن الرحیم

پیام تبریکي عید سعید فطر

إِنّ اللّهَ يُدَفِعُ عَنِ الّذِينَ ءَامَنُوا إِنّ اللّهَ لا يحِب كلّ خَوّانٍ كَفُورٍ *

صدق الله العظیم

هموطنان عزیز!!

برادران و خواهران! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حلول عید سعید فطر را به شما ملت مظلوم و رنجدیده خود تبریك می گویم. به شما که این عید را نیز در شرایطی تجلیل می کنید که کشور تان در اشغال نیروهای صلیبي تحت فرمان انگلیسها و امریکائیهاست، پرچم های بیگانگان بر فراز پایگاههای نظامي اشغالگران در کشور ما در اهتزاز است، دستگاههای رادیوئی و تلویزیونی شان فعال و نشراتش چنان که گویا این کشور مستعمره دائمی آنان است، طیاره های جنگی شان فضای کشور ما را در کنترول خود دارد، نیروهای زمینی شان جاده ها، میدانهای هوایي، و تمامی نقاط ستراتیژیك را، و مشاورین شان تمامی ادارات ملکی و نظامي را، هر زمانی، بر هر شهر و قریه ای که خواسته اند بم می ریزند، تانکهای شان در جاده ها گزمه می دهند و قدرت نظامي خود را به رخ افغانها می کشند، به هر قریه ای که بخواهند هجوم می برند، دروازه هر خانه ای را به زور باز می کنند، حق دستگیری و قتل هر افغاني را به خود داده اند، هر روز ده ها افغان مظلوم و بي دفاع را به خاك و خون می کشند، تنها در ماههای شعبان و رمضان و طی حملات گسترده شان در کندهار، هلمند و ارزگان بیش از دو هزار اهالی بی گناه این مناطق را شهید و مجروح کردند، نزدیك

به هفتاد هزار خانواده از ولسوالیهای ژېړي، پنجوايي، موسی قلعه و نوزاد را به ترك خانه ها و هجرت به مناطق دیگر وادار ساختند، کابل اکنون به چنان پایگاه نظامي نیروهای اشغالگر درآمده است که بر فراز آن طیاره های بم افگن و بر جاده هایش تانکهای دشمن گزمه می کند. عید کابل در واقع عید شهر اسیر و محکوم است، عید واقعي افغانها زمانی فراخواهد رسید که افغانستان آزاد باشد و افغانها مالك سرنوشت خود، بساط سلطه اجنبی بر کشور ما برچیده شده، تمامی نیروهای بیگانه از وجب وجب کشور ما خارج گردد، فضای جنگ، بې امنیتی، ترس و بیم جایش را به صلح، امنیت و آرامش تخلیه کند، در تمامی کشور و برفراز هر دفتر و هر مرکزي پرچم شکوهمند اسلام، این نشان پرجلال آزادی و آزادمنشي در اهتزاز بوده، قدرت در اختیار حکومت منتخب اسلامي و در دست زمامداران امین، خدا ترس، وطن دوست و مورد اعتماد ملت باشد، و تمامی افغانهای مهاجر و آواره به کشور شان و به ده و قریه شان برگردند، نه کسی از تجاوز به سر و مال خود بیمی داشته باشد و نه از تعرض به عرض و آبروی خود، إن شاء الله چنین روزی بزودی فراخواهد رسید، به امید فرارسیدن چنین روزی و به مناسبت این عید عرایضی خدمت ملت مؤمن خود دارم:

- حال باید به همه ثابت شده باشد که تجاوز نیروهای اشغالگر امریکایي بر کشور ما با همان عزایم و انگیزه ها توأم بود که نیروهای شوروی و زمامداران آن وقت مسکو در سر داشتند، و معامله این جنایتکاران با ملت مظلوم ما از هیچ نگاهی با معامله آنها تفاوتی ندارد، شعارها و ادعاهای پوچ و میان تهی بازسازی، صلح، امنیت و دیموکراسی همان شعارهائیست که همواره هر اشغالگری برای تحمیق و اغفال بومیان مستعمرات خود عنوان می کند!! همه شاهد اند که انگلیسها و امریکائیها طی پنج سال گذشته در برخورد شان با افغانها و کشور شان چه جنایاتی نبود که مرتکب نشدند؟ برخورد وحشیانه اینها اگر بدتر و قبیح تر از برخورد روسها نبود به هیچصورتی کمتر از آنها نبود، آیا آنچه علیه زندانیان مظلوم ما در زندانهای جهنمی بگرام، کندهار و گوانتانامو مرتکب شدند و آنچه هم اکنون هر روز در جریان عملیات نظامي شان علیه مردم بې

دفاع ما در دهات مرتکب می شوند، تلاشي خانه ها، دستگیری، لت و کوب، بستن و کشتن افغانها به اتهام همکاری با مجاهدین، آتش زدن به اجساد کشته های شان، لشکر کشي های پیهم و توسل به عملیات گسترده در جنوب، شرق و جنوب غرب کشور، و تهدید مردم به اینکه اگر خانه های شان را ترك نگویند و منطقه را تخلیه نکنند، زیر بمباردمانها و آتش توپ و تانك جان خواهند داد، و آغاز عملیات قبل از پایان ضرب الاجل، بمباریهای کور و انداخت بې محابای توپ و تانك و کشتار بې رحمانه مردم ... اینها و دهها جنایت دیگری که قلم از نوشتن آن ننگ دارد و آنچه تا هنوز افشاء نشده، آیا اینها چیزی نیست که افغانهای مظلوم روزانه شاهد آن اند؟ آنچه در ژېړی، پنجوایي، موسی قلعه و نوزاد مرتکب شدند، روسها و کمونستها نیز ارتکاب آن را مایه ننگ می پنداشتند.

• امروز پوچي و بیهودگی ادعای ناافغانانی به همه هویدا گردید که می گفتند: غرض تأمین صلح و امنیت در کشور حضور طویل المدت نیروهای اجنبی در افغانستان ضروریست!! دوام جنگ و تشدید روزافزون آن به همه ثابت کرد که حضور نیروهای بیگانه باعث ادامه جنگ و بی امنیتی است نه ضامن صلح و امنیت، تا زمانیکه اشغال ادامه دارد و تا زمانیکه حکومتهای دست نشانده اجانب بر مقدرات مردم حکومت می کند، جنگ نیز ادامه خواهد داشت. روسها با تحمیل حکومت مزدور شان آتش جنگ را افروختند، امریکائیها بر نقش قدم آنان گام گذاشتند، تجربه ناکام آنانرا تکرار کردند، افغانستان بې دفاع را مورد تاخت و تاز قرار دادند، پس از اشغال کابل حکومتی مزدوری را در بن ساختند و وزارتخانه ها را به گروهایی اختصاص دادند که وابسته به شش کشور موئید و همکار امریکا در این هجوم بودند و به این ترتیب باعث ادامه جنگی شدند که آتش آنرا زعمای مسکو افروخته بودند. امریکائیها به دلیل همکاری تمامی همسایگان افغانستان در جنگ منتظر نتایج دلخواه بودند و انتظار آنرا نداشتند که با مقاومت دوامداری روبرو شوند، ولی امروز و پس از پنج سال جنگ، اعتراف می کنند که در محاسبات شان مرتکب اشتباه شده اند، با توسل به قدرت نظامي نمی توانند اوضاع را مهار و مقاومت را سرکوب یا تضعیف کنند، امروز وضع کشور

را چنان می خوانند که نه در پایتخت امنیت وجود دارد و نه در بقیه ای شهرهای بزرگ و شهراهها، نه قطارها، گزمه ها و پایگاههای نیروهای اشغالگر از حملات کوبنده مجاهدین مصئون اند! نه عامه مردم احساس امنیت می کنند و نه زمامداران!!

• کسیکه از یك سو بر دوام حضور نیروهای بیگانه اصرار دارد و از سوی دیگر ادعای علاقه مندی به خاتمه جنگ را دارد، یا جاهل است یا دروغگو، خائن، مبلغ اجنبی و در پی تحمیق افغانهای هوشیار!! جنگ فقط زمانی پایان خواهد یافت و صلح تنها زمانی تأمین خواهد شد که نیروهای اجنبی کشور ما را ترك بگویند، مداخله در امور داخلی کشور ما متوقف شود، پس از آشتی ملي و در نتیجه تفاهم بلاواسطه میان افغانها حکومتی موقت مورد تائید ملت تشکیل گردیده و تحت اشراف آن انتخابات آزاد و عادلانه برگزار شود و اقتدار به حکومت منتخب انتقال یابد.

• به ملت مظلوم خود اطمئنان می دهم که نیروهای امریکائي هیچ راهی دیگر جز خروج بلاقید و شرط از افغانستان ندارد، حتماً بیرون خواهند رفت و إن شاء الله به زودی، اگر روسها با صد و بیست هزار سرباز تا دندان مسلح نتوانستند کشور عزیز ما را برای همیش اشغال کنند، امریکا و ناتو نیز با چهل هزار سرباز مست و لاابالی خود قادر به اشغال دائمی افغانستان نخواهد شد. مطمئنم که سرنوشت شبیه به اتحاد شوروی در انتظار امریکاست، و این سنت دائمی و تغیر ناپذیر الهیست که قدرت های مست و مغرور و عامل فساد و ظلم را به مرگ و نابودی محکوم نموده، بشریت را از شر آن نجات دهد.

• مجاهدین با پروردگار شان عهد بسته اند که امریکائیها و شرکای جرم شانرا چون روسها از کشور خود بیرون کنند، به نام خدا تعهد کرده اند که تا آزادی کامل کشور و اخراج تمامی نیروهای اجنبی از وجب وجب کشور شان، سلاح را بر زمین نگذاشته و لحظه ای دشمن را آرام نگذارند.

• مجاهدین مؤمن و هدفمند همواره با دشمن اصلي می جنگند، می خواهند هر مرمی شان در سینه دشمن اصلي فرو رود، از عملکرد کسانی اظهار برائت می

کنند که به جای ادامه حملات کوبنده بر دشمن اصلي به انفجارات در مساجد، قتل ملاها، آتش زدن به مکاتب متوسل می شوند، اینها کار مجاهدین نه بلکه کار انگلیسها و امریکائیها بوده، جواسیس سی آی ای در آن آلوده اند، انفجار در مسجد جامع هرات غرض ترور خطیب معروف و داعی مخلص این مسجد و تمامی انفجارات از این نوع که قربانیان آن مردم بې گناه بوده، همه به هدایت اداره های استخباراتی اشغالگران و توسط حکام محلی انجام شده است، حکامی که برای ارضای اجانب به هر جنایت و خیانت حاضر اند. مجاهدین واقعي به خوبی درك می کنند که نه با تخریب مکاتب و مساجد صدمه ای به اشغالگران می رسد و نه ترور مبلغین ذلیل و اجیری که در بدل مزد اندکی استخدام می شوند ارزشي برای آنان دارد، برعکس این نوع ترور ها مواد تبلیغاتی و بهانه ای برای ترور شخصیتهای صالح و علمای با عمل در اختیار دشمن می گذارد، مفتی هایی که فتوای قتل اینها را صادر می کند، مفتی های جاهل اند، همینها بودند که فتوای جنگ با مجاهدین و ائتلاف با جنرالهای کمونست را نیز صادر می کردند و اکنون در کابل و در خدمت امریکائیها اند. مجاهدین می دانند که هدف شان تخریب مکاتب نه بلکه از پا درآوردن کسانیست که از این مکاتب سنگری به نفع دشمن و علیه اسلام و ملت ما درست کرده اند، دشمن اصلي ما آنهایی اند که از مکتب، شفاخانه و مسجد پوششي برای ادامه اشغال افغانستان می سازند.

- از همۀ افغانهای مؤمن و آزادیخواه این انتظار را داریم که دست در دست مجاهدین گذاشته، در کنار کسانی بایستند که بمنظور اخراج نیروهای بیگانه از کشور و تشکیل حکومت منتخب و مورد پسند ملت خود این جهاد مقدس را آغاز کرده اند، همراهی و تائید صادقانه از این مجاهدین واجب دینی تمامی مسلمانان است، افغانهایی که در این جهاد شرکت نکنند، بزودی پشیمان و با حسرت وندامت روبرو خواهند شد، إن شاء الله کشور ما بزودی آزاد گردیده، نیروهای اشغالگر رانده خواهند شد و آنگاه مخالفین جهاد نه در برابر خدای خود عذری موجه خواهند داشت و نه در برابر مردم، هم در برابر خدا خجل و شرمنده خواهند بود و هم در برابر مردم. ذلت و رسوایی دنیا و آخرت نصیب کسانی خواهد شد که

دشمنان اسلام را در جنگ علیه اسلام و مسلمانان کمك کردند.

• مطمئن باشید که امریکائیها در تمامی برنامه های شان ناکام بوده اند و به هیچ هدفی نایل نشده اند، نه قادر به سرکوبی و تضعیف مقاومت شدند، نه بر اوضاع مسلط شدند، نه امنیت کاذب و دروغین شانرا تأمین کردند، نه جلو کشت و قاچاق مواد مخدر را گرفتند، آنها کابل را برای مسکو و شرکای منطقوی شان فتح کردند، گروههایی را بر اریکه قدرت نشانده و حکومت، اردو و پولیس را از آنان ساخته اند که ائتلاف تحت رهبری مسکو با مصارف بې دریغ و هنگفت چند ساله قادر نشد اینها را به اینجا برساند!! امروز خود اعتراف می کنند که با جنگ نمی توان بحران افغانستان را حل کرد و مقاومت را از میان برد، می گویند تولید مواد مخدر در سال جاری پنجاه در صد بیش از سال گذشته خواهد بود، خود می گویند که اداره فاسد است، رشوت و اختلاس به اوج خود رسیده، زمامداران در فساد، رشوت، و قاچاق مواد مخدر تا گلو غرق اند!! اینها حرفهائیست که امروز از دهن هر کسی شنیده می شود!! مایه تعجب است که آنها از کسانی انتظار صداقت، اخلاص و پاك دامنی را دارند و گمان می کنند که شاید بتوان از اینها یك اداره موفق، باکفایت، صالح درست کرد که در برابر چند دالري کشور، عزت و ایمان شانرا می فروشند، دیروز تحت فرمان افسران شوروی با ملت خود جنگیدند و امروز تحت فرمان انگلیسها می جنگدند!!

• ما خواهان حل عادلانه، مطمئن و پایدار بحران کشور و خاتمه فوری و دائمی جنگ هستیم، اگر نیل به این هدف از طریق دیگری جز جنگ میسر می بود، ما بی درنگ و قبل از همه آنرا اختیار می کردیم، اگر امروز نیروهای اشغالگر از کشور ما خارج شود، و به ملت ما حق تعین سرنوشت بدون فشار و مداخله بیرونی داده شود، ما حاضر به بحث در تمامی قضایای دیگر هستیم، گروههایی که به نیروهای انگلیسی و امریکائي پناه برده اند و گمان می کنند که بدون سایه حمایت این نیروها آینده تاریك دارند، به ایشان می گوئیم: بسوی خدا و ملت خود برگردید، بر افغانها اعتماد کنید، ملت حاضر است توبه شما را بپذیرد، عفو کند و آینده تانرا تضمین نماید، ما افغانستان آزاد، مستقل، سربلند و متحد دارای

نظام اسلامي می خواهیم، به عفو، گذشت و آشتی باور داریم، نه به فکر انتقامیم و نه از طریق جنگ و اعمال قوه در پی رسیدن به قدرت.

• در حالیکه تمامی مجاهدین و فرد فرد ملت را به برادری و وحدت کامل دعوت می کنم، قیام بزرگ ملي برای آزادی و نجات کشور را قضیه حاد و جدی روز می خوانیم و از همهٔ اقشار ملت می خواهیم در این قیام تاریخی شرکت کنند. به مجاهدین مکرراً اطمئنان می دهم که إن شاء الله روز پیروزی شما بر دشمن دور نیست. به امید فرارسیدن آنروز!

مرگ بر امریکا و عمالش
زنده باد مجاهدین دلیر اسلام

حکمتیار

افغانستان
۱۳۸۵۱۷۱۳۰

بسم الله الرحمن الرحیم

د اختر مبارکۍ پیغام

إِنَّ اللَّهَ يُدَٰفِعُ عَنِ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ اللَّهَ لا يحِب كلّ خَوَّانٍ كَفُورٍ *

صدق الله العظیم

گرانو وطنوالو!

ورونو خویندو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د کمکي اختر د رارسېدو په مناسبت خپل مظلوم او ځورېدلي ولس ته مبارکي وایم، افغانان دا اختر هم په داسي حال کي لمانځي چي هېواد ئې د انګریزانو او امریکایانو تر مشرۍ لاندي د صلیبي ځواکونو په لاس اسیر دی، په ګوټ ګوټ کي ئې د پردیو بیرغونه رپېږي، راډیوګانې او ټلویزیونونه ئې داسي خپرونې کوي لکه چي افغانستان د دوی دائمي مستعمره وي! د پردیو جازونه د افغانانو په سر ګرځي، په هر وخت او هرځای چي وغواړي بمونه وروي، ټانکونه ئې زمونږ د هېواد پر سړکونو ګزمې کوي، په کوم کلي چي وغواړي برید کوي، د هر کور دراوزه په زور خلاصوي، د هر افغان د نیولو او وژلو حق ځانته ورکوي، هره ورځ په لسهاوو مظلوم افغانان په خپلو وینو کي رغړوي، یوازي د روژې او شعبان په میاشتو کي ئې، په کندهار، هلمند او ارزګان کي تر دوو زرو زیات بې ګناه افغانان په وینو کي ورغړول، د ژېړي، پنجوایي، موسی قلعه او نوزاد په ولسوالیو کي ئې نږدې اویا زره کورنۍ دې ته اړ کړې چي خپل کور کلی پرېږدي او نورو سیمو ته هجرت وکړي، کابل نن د بهرنیو ځواکونو داسي نظامي اډه ده چي پر سر ئې د دوی جهازونه ګرځي او پر سړکونو ئې د دوی ټانکونه. د کابل اختر په حقیقت

کې د یوه محکوم او اسیر ښار اختر دی، د افغانانو واقعي اختر به هلته وي چې افغانستان آزاد او افغانان خپلواك وي، د پردیو سلطه پای ته رسېدلي وي، د خوف او وېرې حالت په ډاډ او اطمئنان بدل شوی وي، قدرت د ولس د خوښې منتخب اسلامي حکومت په لاس کې وي، په ټول هېواد او د هر دفتر او هر مرکز د پاسه د اسلام پرتمین بیرغ، دا د آزادۍ، عزت او سرلوړۍ نښه، رپانده وي او ټول خواره واره مهاجر افغانان په لوړ سر او ډاډه زړه خپل هېواد او خپل کور کلي ته ستانه شوي وي. إن شاء الله دا ورځ به خامخا او ډېر ژر راځي. په دغه هیله او د دغې ورځې په مناسبت خپل مؤمن ولس ته څو عرایض لرم:

- اوس باید ټولو ته ثابته شوې وي چې زمونږ پر هېواد د امریکایي یرغلګرو ځواکونو تېری د همغو موخو لپاره وو چې روسي ځواکونو درلودو او دوی له افغانانو سره همغه څه کوي چې روسانو کول، د بیاودانولو او د سولې، امنیت او دیموکراسۍ شعارونه همغه غولوونکي شعارونه دي چې هر یرغلګر ځواك ئې د ایل شوو ولسونو د غولولو لپاره کاروي. افغانانو په خپلو سترګو ولیدل چې امریکایانو او انګریزانو په تېرو پنځو کلونو کې له دوی او د دوی له هېواد سره څه وکړل، د دوی وحشیانه سلوك که تر روسانو زیات کرکجن نه وي نو په هیڅ صورت کې تر ې کم نه دی، آیا هغه څه چې دوی د بګرام، کندهار او ګوانتانامو په زندانونو کې له مظلومو بندیانو سره وکړل او هغه څه چې د نظامي عملیاتو په وخت کې ئې له بې وزلو کلیوالو سره کوي، د کورونو لټول، بې ګناه خلك له مجاهدینو سره د ارتباط په نامه نیول، وهل او وژل او بیا د مړو پر اجسادو تیل شیندل او اور وراچول، په لویو سیمو کې پراخ عملیات ترسره کول او خلك په دې ګوابنل چې که فوراً له سیمې ونه وځي او خپل کورونه پرې نه ږدي، وژل کېږي او متصل د دې ړندې بمبارۍ او د توپونو او ټاکونو بې درېغه ډزې پیلول او په سلهاوو بې ګناه خلك وژل، دا او ډېر نور چې قلم ئې له لیکلو حیاء کوي او ډېر هغه څه چې ورو ورو به افشاء کېږي، آیا دا ټول هغه څه نه دي چې افغانان ئې هر ورځ په خپلو سترګو ګوري؟ په پنجوایي، ژېړي، نوزاد، موسی قلعه کې چې دوی کوم جنایات وکړل، روسانو او کمونستانو تر ې ډډه کوله!!

• نن د هغو ناافغانانو د دې بې بنسټې او غلطي خبري ببهوده والی هر افغان ته ثابت شو چې ویل ئې: په هېواد کې د امنیت او سولې د تأمین لپاره د بهرنیو ځواکونو اوږد مهاله شتون ضروري دی!! اوس ټولو ته جوته شوې چې بهرني ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د سولې او امنیت د راوستو باعث، تر څو اشغال دوام لري او تر څو چې د بهرنیو ځواکونو لاس پوڅي حکومتونه پر افغانانو مسلط وي، جګړه به دوام کوي. روسانو د یوه مزدور او لاس پوڅي حکومت په ټپلو سره د جګړې اور بل کړ، امریکایانو د دوی پر پل ګام کیښود، پر افغانستان ئې برید وکړ او د کابل له نیولو وروسته ئې په بن کې یو ګوډاګی حکومت جوړ کړ، وزارتونه ئې په هغو شپږو هېوادونو پورې تړلو ډلو باندې ووېشل چې په دې برید کې ئې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه او په دې توګه د هغې جګړې د دوام باعث شول چې اور ئې د روسانو په لاس بل شوی وو. خو دا دی ګورئ چې د انګریزانو او امریکایانو د ټولو هڅو سره سره نن د افغانستان وضعیت داسې دی چې نه د پلازمېنې په شمول په لویو ښارونو کې امنیت شته او نه په لویو لارو کې، نه په عام ولس کې د چا سر، مال او عزت خوندي دی، نه چارواکي ځان خوندي ګڼي او نه د بهرنیو ځواکونو قطارونه، اډې او ګزمې له بریدونو مصئون!!

• څوک چې له یوې خوا د اشغالګرو ځواکونو په پاتې کېدو ټینګار کوي او له بلې خوا د جګړې د خاتمې خبره کوي، دروغجن، ملي خائن او د پردیو نوکر دی او خپل ولس دوکه کوي!! سوله یوازې هغه وخت راتلی شي چې بهرني ځواکونه له افغانستان نه ووځي، د افغانستان په کورنیو چارو کې د بهرنیو لاس وهنې بند شي، له ملي پخلاینې نه وروسته د افغانانو د خوښې مؤقت حکومت جوړ شي او بیا د دې مؤقت حکومت تر اشراف لاندې آزاد انتخابات ترسره شي او واک یوه منتخب اسلامي حکومت ته انتقال شي.

• زه افغان ولس ته اطمئنان ورکوم چې امریکایي ځواکونه له وتلو پرته بله هیڅ چاره نه لري، هغوی به حتماً وځي او ډېر ژر به وځي، که روسان په یو لك شل زره فوځ ونه توانېدل چې زمور هېواد د تل لپاره اشغال کړي نو امریکا او ناټو خو په څلوېښت زره فوځ هیڅکله دا کار نه شي کولی!! زه مطمئن یم چې امریکا ته د

شوروي اتحاد برخليك منتظر دی او دا د الله ثابت او نه بدلېدونکی سنت دی چې کوم ځواك نړۍ له تباهۍ سره مخامخ کړي، الله ئې حتماً نسکوروي او نړیوال د هغه له شر نه ژغوري.

- مجاهدینو له خپل رب سره تعهد کړی چې امریکایان به د روسانو په څېر له خپل هېواد نه وتلو ته مجبوروي. دوی د الله په نامه هوډ کړی چې ترڅو ئې خپل هېواد نه وي آزاد کړی او اشغالګر ځواکونه ئې د هېواد له لوېشت لوېشت خاورې څخه نه وي ایستلي وسله به په ځمکه نه ږدي او دښمن به یوه شېبه هم آرام نه پرېږدي.
- باایمانه مجاهدین له اصلي دښمن سره جنګېږي او له هغو کسانو او د دوی له عملونو نه برئ او بې زاره دي چې د اصلي دښمن په ځای په جوماتونو کې چاودنې کوي، ملایان وژني او مکتبونه سوځوي، دا کارونه اکثراً په خپله امریکایان او یا ئې د سي آی اې په اشاره د دوی جاسوسان کوي، د هرات د جامع جومات د منلي او مخلص خطیب د وژلو په موخه د جومات په وړاندې چاودنه او تر دې د مخه ډېرې نورې هغه چاودنې چې بې ګناه خلك په کې وژل شوي، ټولې انګریزانو او امریکایانو تر سره کړې، په دې کې هغه محلي چارواکي ککړ دي چې د پردیو لپاره هر خیانت او جنایت ته چمتو دي، واقعي مجاهدین په دې پوهېږي چې نه د مکتبونو په ورانولو او سوځولو سره دښمن ته کوم تاوان رسېږي او نه په څو پیسو پېرل شوي ذلیل او اجیر مبلغین دښمن ته څه ارزښت لري، برعکس د دوی په وژلو سره دښمن ته تبلیغاتي مواد او د صالح علماوو د ترور پلمه په لاس ورځي، هغه کسان چې د دوی د وژلو فتوی ورکوي ډېر ناپوه مفتیان دي، دغو مفتیانو له مخلصو مجاهدینو سره د جنګ او له کمونستو جنرالانو سره د ائتلاف فتوی هم ورکوله، خو نن په کابل کې ناست او د امریکایانو په چوپړ کې دي!! مجاهدین په دې پوهېږي چې هدف ئې باید د مکتبونو تخریب نه بلکې د هغو کسانو له منځه وړل وي چې له مکتبونو نه د اسلام او زمور د ملت په ضد د یوه سنګر په څېر استفاده کوي، زمور اصلي دښمنان هغه دي چې مکتبونه، روغتونونه او جوماتونه د یوې وسلې په توګه او زمور د هېواد د اوږدمهاله اشغال

په نیت کاروي.

• مورِ له ټولو افغانانو غواړو چې له هغو اتلو مجاهدینو سره لاس یو کړي چې د بهرنیو ځواکونو د ایستلو او په آزاد او خپلواك افغانستان کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت د جوړېدو لپاره ئې دا مقدس جهاد پیل کړی. د دوی صادقانه ملګرتیا او رښتونی ملاتړ په ټولو مسلمانانو فرض دی. هغه افغانان چې په روان اسلامي جهاد کې برخه وانخلي ډېر ژر به په خپلو کړو ندامت وکړي، إن شاء الله هېواد به آزاد شي، اشغالګر کفري ځواکونه به له افغانستان نه ووځي او هغه وخت به د جهاد مخالفین نه د خدای په وړاندې د منلو وړ عذر لري او نه د خپل ولس په وړاندې!! هم به خپل رب ته شرمنده وي او هم خپل ولس ته!! د دنیا او آخرت ذلت او سپکاوی به د هغه چا په برخه وي چې له کفري یرغلګرو ځواکونو سره ئې دا اسلام او خپل مظلوم او ځوړېدلي ولس په ضد ملګرتیا وکړه.

• امریکایان په خپلو ټولو موخو کې ناکام شوي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې کاذب امنیت راوستی شو او نه ئې د مخدره موادو مخنیوی وکړی شو، دوی افغانستان د روسیې او د مسکو د محلې اندېوالانو لپاره فتح کړی، هغه ډلې ئې قدرت ته ورسولې او حکومت، فوځ او پولیس ئې ترې جوړ کړ چې روسانو په ډېر مصرف دې حالت ته ونه شو رسولی، نن په خپله اعتراف کوي چې په جګړې سره د افغانستان بحران نه شي حل کېدی، د مخدره موادو تولید به سږ کال د تېر کال په پرتله یونیم برابر زیات وي، اداره فاسده، رشوت او تالان اوج ته رسېدلی او چارواکي په فساد، رشوت او د مخدره موادو په قاچاق کې تر ستوني غرق دي!! دا هغه خبري دي چې نن له هري خولې اورېدل کېږي، عجیبه ده که څوك له هغه چا د صداقت، اخلاص او پاك لمنې طمع ولري او د دوی په لاس د یوې صالح اداري د جوړېدو انتظار ولري چې د څو ډالرو په مقابل کې خپل هېواد، عزت او ایمان پلوري، پرون د روسانو په قومنده د خپل ملت په ضد جنګېدل او نن د انګریزانو په قومنده!!

• مورِ د روان بحران عادلانه او تلپاتې حل غواړو او د جګړې د فوري ختمولو غوښتونکي یو. که له جګړې پرته له بلې لارې د هېواد خپلواکي ترلاسه کول ممکن

وی، نو موږ به ترهرچا د مخه همغه لار غوره کړې وه. که دا اوس اشغالګر ځواکونه له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته د خپل برخلیك د ټاکلو موقع ورکړی شي، موږ په نورو ټولو مسئلو خبرو ته تیار یو. کومې افغاني ډلې چې په انګریزانو او امریکایانو ځان ساتي، هغوی ته وایو چې په افغانانو باور وکړئ، موږ د امنیت تضمین درکوو، موږ خپلواك، سرلوړی او متحد اسلامي افغانستان غواړو، په عفو، بخښنې او پخلاینې باور لرو، نه د انتقام په فکر کې یو او نه د جنګ له لارې قدرت ته د رسېدو تلوسه لرو!!

- زه په داسې حال کې چې ټول مجاهدین او ټول افغان ولس یووالي او وحدت ته رابلم او د دښمن په ضد ستر اسلامي پاڅون ته بلنه ورکوم، یو ځل بیا مجاهدینو ته اطمئنان ورکوم چې إن شاء الله ستاسو د بري او د دښمن د ماتې ورځ نږدې ده. د افغانستان د آزادۍ او د اسلام د بري په هیله.

مرګ په امریکا او ملګرو ئې
ژوندي دي وي د اسلام د لاري زړه ور مجاهدین

حکمتیار

افغانستان
کمکی اختر ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحیم

د مذاکراتو په اړه زمونږ دریځ

په داسي حال کي چي د مذاکراتو له لاري د بحران د حل معقوله او عملي لار لټول یو ضرورت ګڼو، په دې هکله خپل دریځ داسي توضیح کوو:

- دا یو مثبت انکشاف ګڼو چي مغرور امریکایان اوس په دې پوه شوي چي په جنګ سره نه خپلو ناولو موخو ته رسېدی شي او نه د افغانانو مقاومت ځپلی شي.
- دې ته هم د یوه مثبت بدلون په سترګه ګورو چي د کابل د امریکایي حکومت چارواکو ته له مجاهدینو سره د مذاکراتو اجازه ورکړی شوې.
- خو مذاکرات په هغه صورت کي مفید او ګټور ګڼو چي اشغالګر ځواکونه د کابل حکومت ته د دې خبري صلاحیت هم ورکړي چي د بهرنیو ځواکونو د بلاقید و شرط او بشپړ وتلو په اړه له مجاهدینو سره توافق کولی شي او دا چي دا ځواکونه به د دې توافق درناوی کوي. دا ځکه چي د مجاهدینو او ټول افغان ولس لومړی اساسي غوښتنه همدا ده او له دې پرته د افغانستان بحران نه شي حل کېدی. د موسی قلعه معاهدې وښوده چي په یوې سیمي کي د بهرنیو ځواکونو شته والی د جګړو د دوام لامل او وتل ئې د جګړو د ختمېدو باعث دی، مونږ له دې سره توافق کولی شو چي دې ته ورته معاهده د کابل په شمول په ټولو ولایاتو کي پلې شي.
- د کرزي په وینا کي نوې خبره نه تر سترګو کېږي، د دې په ځای چي بیان ئې د بحران د حل په ارتباط کوم مثبت او معقول وړاندیز ولري او په اخلاص او صداقت سره د جدي مذاکراتو لوري ته د بلنې بڼه ولري، د مجاهدینو په خلاف د تبلیغاتو بڼه لري!! د مجاهدینو په ضد دا خبره کول چي د پردیو په منګولو کي دي، یو دروغجن تور او له څرګندو حقایقو نه انکار دی، د پردیو په منګولو کي خو هغه

خلك دي چې نن د پردیو د جهازونو تر وزر لاندې په کابل حکومت کوي او د پردیو تر قومندې او بیرغ لاندې د خپل مظلوم ولس په ضد جنګېږي!! خو مور له ده سره موافق یو چې لومړی دې افغانان د پردیو له منګولو ووځي بیا دې مذاکراتو ته کښېني!! هغه پردي خو ټولو افغانانو او ټولې نړۍ ته څرګند دي چې د افغانستان په کورنیو چارو کې لاسوهنې کوي، د جګړو اور ئې بل کړی او دې اور ته لمن وهي، په دوی پورې تړلې وطن پلورونکي ډلې هم ټولو ته معلومې دي، دا خو همغه هېوادونه دي چې پر مظلوم افغانستان باندې ئې د امریکایانو د یرغل مرسته او ملګرتیا وکړه، همغه چې نن ئې فوځونه د افغانانو په ضد جنګېږي او هره ورځ په لسهاوو بې ګناه افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، همغه چې په بن کې راغونډ شول او د کابل لاس پوڅی حکومت ئې جوړ او وزارتونه ئې په خپلو منځونو کې ووېشل او په هر یوه پورې تړلې افغاني ډلې ته ئې مناسبه برخه ورکړه. کرزی دې افغانانو ته په واضح الفاظو ووایي چې له دې خبرو نه ئې مراد څه دی، خطاب ئې امریکا، روسیې او د دوی منطقوي اړوپالانو ته متوجه دی که بل چا ته؟ او هغه څوك دی؟! مور خو وایو چې ایران او پاکستان له افغانانو سره هومره جفا کړې چې امریکایانو او روسانو کړې، خو نن دا دواړه د کابل د امریکایي حکومت تر شا ولاړ دی او که د دوی مرسته نه وی نو امریکایانو نه کابل په دومره آسانۍ نیولی شو او نه تراوسه هلته پاتې کېدی شو!! کوم بې عقله انسان به له کرزي سره دا خبره ومني چې دا ملکونه د مجاهدینو مرسته کوي؟! ایران له مسکو او دهلي سره ولاړ دی او پاکستان له واشنګټن او لندن سره، د مجاهدینو په اړه د دواړو ائتلافونو دریځ له هیڅا پټ نه دی. د کابل ځینې چارواکي د یوه اشغالګر او مداخله ګر نوم اخلي خو د بل په وړاندې ئې د سکوت مهر په خوله وهل شوی، هغه ته د اشارې کولو جرأت هم نه شي کولی، هغه ته د هر څه کولو حق ورکوي، دا حق ورکوي چې پېسې او وسلې ولېږي، سرحدات په خپله خوښه وټاکی، خپلې سرحدې تانې هم په خپله جوړې کړي او زمور هم، کابل، هرات، مزار او نورو ولایاتو ته پیسې لېږي او د یوه قوم او فرقې لپاره ځمکې اخلي او د هغه ځای قومي جوړښت په خپله ګټه بدلوي!! او دا همغه کار دی چې یو وخت یهودانو په فلسطین کې کاوو!! دا

چارواکي که د بل مداخله گر په ضد هم څه وایي نو د دغه د ارضاء او خوشحالولو لپاره ئې وایي!!

• موږ په دې باور یو چې د سترو سترو او سپېڅلو آرمانونو لپاره باید هري قربانۍ ته چمتو وو، د الله تعالی په لار کي، د اسلام لپاره او د یوه خپلواك او آزاد افغانستان د جوړولو لپاره باید د خپل سر او وینو قرباني کولو ته تیار وو او تر هغه وسله په ځمکه کښېږدو او له سنگرونو اوچت نه شو چې دا آرمانونه نه وي تر سره شوي، خو په دې باور یو چې د یو چا د اقتدار لپاره باید یوه قطره وینه هم توی نه شي، په هیڅ ځای او هیڅ وخت کي د یوې شپېې لپاره هم باید وسله ونه کارولی شي، اقتدار الهي امانت او د خلکو حق دی، دا باید افغان ولس ته پرېږود چې څوك د مشرتابه لپاره اهل ګڼي، په چا اعتماد کوي او مشري ئې مني. د پردیو د وسلو، پېسو او فوځونو په زور پر افغانانو د حکومت کولو لړۍ باید د تل لپاره پای ته ورسوو. موږ به د هر هغه چا مخې ته ودرېږو چې وغواړي د توپك په زور پر افغانانو حکومت وکړي، مخکي مو هم دا کار کړی وروسته به ئې هم کوو.

• موږ نه پوهېږو چې کرزی د چا په استازیتوب د روغې جوړې خبري کوي او څنګه به خپلې ژمنې عملې کوي؟!! دی خو د کابل په حکومت کي د یوه مېلمه حیثیت لري، اقتدار ټول د هغو ډلو په لاس کي دی چې په مسکو او د مسکو په منطقوي ملګرو پورې تړلې دي، د دفاع، داخله او خارجه چارو وزارتونه، د ملي امنیت ریاست، سفارتونه، فوځ او پولیس او د دولت نورې مهمې ادارې د دوی په واك کي دي، همدا دوی دي چې پرون روسانو د افغانانو په ضد وجنګول او نن ئې امریکایان جنګوي او چې تر څو دوی په اقتدار کي وي جګړه به ادامه کوي، دا د دوی مأموریت دی چې پرې نه ږدي په افغانستان کي جګړه پای ته ورسېږي، د دوی حامیان خپلې ګټې د جګړو په دوام او د افغانستان په تضعیف او تجزیې کي لټوي، د دوی بهرني حامیان نه غواړي زموږ په هېواد کي امنیت راشي او مرکزي آسیا د افغانستان له لارې له نړۍ سره وصل او تیل او ګاز ئې له دې لارې صادر شي، دوی د هند د نیمې وچې مهم مارکیټ او د مرکزي آسیا ذخایر په خپل واك کي راوستل غواړي او د همدې لپاره زموږ په هېواد کي د جګړو او بې امنیتیو دوام

ضروري او مفيد ګڼي او مصارف پرې کوي!!

حزب اسلامي افغانستان

۱۳۸۵۱۸۱۹

بسم الله الرحمن الرحیم

د نصرت مېنې اوسپدونکو ته

د نصرت مېنې باایمانه او مجاهدو اوسپدونکو السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

کله چې له اسلام سره ستاسو ژوره مینه، ستاسو اخلاص، د قربانۍ جذبه او په جهاد کې ستاسو لویه ونډه رایادوم، نو له الله تعالی نه تاسو ته د دنیا او آخرت سعادت او بریا او مزید توفیق غواړم. الحمد لله تاسو د کمونستانو او روسانو په ضد تېر جهاد کې لویه ونډه درلوده، تاسو لومړي مجاهدین او لومړي مهاجرین وئ، دلته هغه افغانان راغونډ شوي وو چې په افغانستان کې د اسلام او جهاد بیرغ د دوی په لاس ورپېدو، افغانان تاسو راویښ او جهاد ته چمتو کړل، یقیناً چې تاسو د ټولو هغو مجاهدینو په جهاد کې برابر شریك یئ چې له تاسو وروسته د جهاد سنګر ته راوتلي او د اسلام لپاره ئې قربانۍ ورکړې، د فلسطین، کشمېر، چیچین او نورو سیمو مجاهدین د افغانستان په جهادي مدرسې کې وروزل شول او د جهاد درس ئې له افغانانو زده کړ، د نړۍ له ګوټ ګوټ نه په زرګونو مجاهدین راغلل، ستاسو په څنګ کې د شوروي اتحاد له ځواکونو سره وجنګېدل، له افغانانو سره ئې یو ځای او په یوه سنګر کې ویني توی شوې، د دوی ډېرې ستاسو په څنګ او د حزب اسلامي په سنګرونو کې جنګېدلي، کله چې به دا انصار ورونه نصرت مېنې ته راغلل نو زړه به ئې مطمئن شو چې واقعاً دا خلك د اسلام لپاره جنګېږي، دوی د همداسي خلکو په لټه کې وو، داسي سنګر ئې لټولو چې هلته د اسلام بیرغ رپېږي، د تکبیر نعره اوچته وي او مجاهد ئې د الله د دین د قایمولو

لپاره جنګېږي، الله تعالی دې تاسو ته د دغو ټولو مجاهدینو د جهاد په ثوابونو کي لویه برخه درکړي.

الحمد لله تاسو په اوسني جهاد کي هم فعاله ونډه لرئ، دښمن ته تسلیم نه شوئ، د هجرت ژوند ته مو پر دې ترجیح ورکړ چې د اسلام د دښمنانو تر تسلط لاندې په خپل هېواد کي ژوند وکړئ، ستاسو ډېر زلمیان په شهادت ورسېدل، تاسو په ټول افغانستان کي د صلیبي ځواکونو په ضد افغانان جهاد ته وهڅول، دا ستاسو د قوي ایمان نښې دي او ښیي چې تاسو له بشپړ اسلام نه پرته په بل څه نه راضي کېږئ، إن شاء الله ستاسو دا آرمان به هرومرو ترسره کېږي، ډېر ستر ستر کارونه وشول، إن شاء الله پاتې به ئې هم ترسره شي.

الحمد لله چې د نصرت مېنې اکثریت اوسېدونکي داسي دي چې غواړي خپل حلال رزق د لاس په تېاکو حاصل کړي، شپه ورځ زیار باسي چې خپله کورنۍ وپالي او نه یوازي بل ته ئې د احتیاج لاس اوږد نه شي بلکي غواړي له نورو سره مخصوصاً له مجاهدینو سره مرسته وکړي، خو داسي کسان هم شته چې تل غواړي له نورو او حتی له حزب نه څه وشکوي او هغه هم په داسي حال کي چې حزب له سختو شرایطو سره مخامخ وي!! دا حزب هغو ایثارګرانو جوړ کړي چې د الله تعالی په لار کي په سر او مال جهاد ئې داسي الهي فریضه ګڼله لکه لمونځ او روژه، دا جهاد د دوی د قربانیو په نتیجه کي پیل شوی او إن شاء الله د دوی په لاس به وروستي منزل ته رسي. هغه خلك چې د امتیازاتو ترلاسه کولو لپاره حزب ته راغلي وو په سختو ورځو کي ئې حزب پرېښود او په نورو دروازو کي ودرېدل، داسي خلك د نیمې لارې ملګري وي، د بریاوو په ورځو کي د وفاداري ډبرې په سینه وهي خو د کړاوونو او آزموینو په وخت کي خپل ملګري په میدان کي یوازي پرېږدي او سوړې لټوي، خو ما ډېر داسي خدای پال او باایمانه کسان هم ولیدل چې وایي: که مخکي مي ښه کړي وو یا بد، نن او په دې سختو ورځو کي دا جفا او بې مروتي ګنم چې حزب او مجاهدین ئې یوازي پرېږدم!! الله تعالی دې دوی ته ډېر ډېر اجر ورکړي.

ورونو! اورم چې ځینې کسان په فرعي مسایلو کي ستاسو تر منځ د اختلافاتو راولاړولو هڅه کوي، امید دې له داسي اختلافاتو نه ځان لرې وساتئ، کاش زمونږ

درنو فقهاوو لږ تر لږه د لمانځه د هیئت په څېر مسایلو کې اختلاف نه درلودی، ټولو د مدینې منورې د خلکو لمونځ معیار ګڼلی وي او نن د ټولې نړۍ د مسلمانانو لمونځ یو ډول وي، د پیغمبر علیه السلام نږدې اتلس زره لمونځونه د مدینې خلکو په خپلو سترګو لیدلي او په خپلو غوږونو ئې اورېدلي او خبر ئې نسل په نسل له یوه بل ته انتقال شوی، خو متأسفانه مورږ په دې کې هم د امت تر منځ د اختلاف شاهد یو، د کوفې، مدینې او شام د فقهاوو ترمنځ اختلاف دی، دا درې مراکز په هغه وخت کې درې ستر ستر سیاسي مراکز وو، د سیاسي مراکزو اختلاف په فقهي مسایلو کې له اختلاف سره یو ځای شو او دا دی تر نن پورې د دې لړۍ روانه ده، دا مشکل به هغه وخت حل کېږي چې ټول اسلامي امت واحد ستر سیاسي مرکز ولري او همدا مرکز د مذهبي اختلافاتو د ختمولو لپاره داسي کار وکړي لکه عثمان رضي الله عنه چې د قرآن د مختلفو نسخو د توحید په اړه وکړ او د یوه ستر اختلاف مخه ئې ونیوله. خو تر هغه چې دا کار کېږي زه ټولو ته توصیه کوم چې د شهید شیخ عبدالله عزام په څېر د هغو انصارو وروڼو په شان عمل وکړئ چې د نړۍ له ګوټ ګوټ نه خپل ایمان، اخلاص او د الله تعالی په لار کې د قربانۍ جذبې دلته راوستل، ستاسو په خوا کې ئې جهاد کاوو او شهیدانېدل، د دوی اکثریت حنفي مذهب نه وو خو ستاسو په احترام به ئې نه آمین بالجهر کولو او نه رفع الیدین. دوی د اسلامي امت وحدت غوښتو، دوی ټولو اسلامي مذاهبو ته احترام درلود، غوښتل ئې ټول په یوه صف کې د ګډ او لوی دښمن مقابله وکړي، لکه څنګه چې په حرمین شریفینو کې ټول مسلمانان د هر مذهب پلویان په یوه امام پسې اقتداء کوي، یو آمین بالجهر کوي او بل نه، یو رفع الیدین کوي او بل نه، دوی غوښتل په هر جومات کې مسلمانان دغسي یو بل تحمل کړي او په فرعي مسایلو کې اختلاف دوی یو له بل نه بېل نه کړي، که غواړو اسلامي امت متحد کړو نو په کار ده همداسي وکړو.

وروڼو! هغه څوک چې د دغو انصارو وروڼو په څېر عمل نه کوي، په فرعي مسایلو ترکیز کوي او ګمان ئې دا دی چې که داسي ونه کړي نو خدای ترې ناراضه کېږي او جنت ته له تلو محرومه کېږي، تاسو حوصله وکړئ او عکس العمل مه ښیئ،

پرېږدئ دوی خپل آرمان ترسره کړي، زه باور لرم چې واقعي مسلمان او د الله تعالی مخلص بندګان له دې ځان لرې ساتي چې د فرعي مسایلو په سر د مسلمانانو تر منځ کرکه، نفرت او اختلاف راولاړ شي، دا کار به یا هغه څوک کوي چې جاهل او متعصب دی او یا هغه چې د دښمن لخوا ګمارل شوی، دا هغه کسان دي چې نه ئې د الله تعالی په لار کې جهاد کړی، نه ئې نور جهاد ته هڅولي، نه ئې د اصلي دښمن په ضد یوه خبره له خولې وتلې، خپل ټول زور ځواک ئې د مسلمانانو تر منځ په فرعي مسایلو کې د لانجو او شخړو په راولاړولو کې ضایع کړی!! په هغو کسانو باور مه کوئ او خبره ئې مه اورئ چې مذهبي تعصبات راپاروي، په فرعي مسائلو ترکیز کوي، د همدغو فرعي مسایلو په سر یو بل تکفیروي، لوی کفار او د مسلمانانو لویې لویې مسئلې ئې هېرې کړې دي، په دې هکله څه نه وایي چې په افغانستان، عراق او فلسطین کې څه تېرېږي، دا ورته مهمه نه ده چې هره ورځ په سلګونو بې وزلې مسلمانان په خپلو وینو کې رغړول کېږي، دوی ته مهمه خبره دا ده چې له سنتو وروسته دعا کول جایز ده که ناجایز، دوی نه په خپله په جهاد کې برخه اخیستې ده، نه ئې د کورنۍ غړو او نه ئې څوک جهاد ته هڅولي، نور د خدای لپاره لمونځ او جهاد کوي خو د ده هم لمونځ د اجوړې په مقابل کې وي او هم ئې تبلیغ، په مسلمانانو کې د اختلاف راولاړولو د میدان ښاغلی او توریالی دی او له هري وړې مسئلې به یوه فتنه راولاړوي، خو د اصلي دښمن په ضد جګړې کې ئې ملا ماته ده او په خوله ئې مهر لګېدلی. دا خلك نه په دین پوه دي او نه دین ته اخلاص لري، که ئې دیني پوهه او اخلاص درلودی نو یا به د دغو انصارو وروڼو په څېر وو او یا د هغو مجاهدینو په څېر چې ټولو حقه مذاهبو ته په درنه سترګه ګوري.

وروڼو! زما توصیه دا ده چې د هر جومات لپاره د متقي او هوښیارو کسانو یوه اصلاحي شوری جوړه کړئ، دې شوری ته اختیار ورکړئ چې متقي، په دین پوه او مجاهد امامان درته غوره او هغه امام لرې کړي چې د امامت اهلیت او کفایت نه لري او د خلکو د مسلمانولو په ځای له اسلام نه د خلکو د ایستلو باعث وي. د جومات امام باید دا ومني چې یوازې په هغه صورت کې د امامت حق لري چې خلك پرې راضي وي. نصرت مېنه باید یوه لویه اصلاحي شوری ولري، چې د پنډغالي د

ټولو چارو په سمبالولو کې فعاله ونډه ولري، امنیتي چارې، د تعلیم او تربیې مربوط امور، اخلاقي او اجتماعي مسایل، د شخړو او منازعاتو حل و فصل او په جوماتونو پورې اړوند چارې د همدې شورى په لاس تر سره شي. زه د دې مقصد لپاره یو باصلاحیته هیئت ټاکم، امید دې له دې هیئت سره مرسته وکړئ. لوی الله مو مل. په احترام

حکمتیار

۱۳۸۵۱۹۱۱

بسم الله الرحمن الرحیم

د دلوي ۲۲

ګرانو هېوادوالو!

د اسلام د لاري سرتېرو مجاهدینو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

نن د افغانستان د تاریخ یوه ستره او نه هېرېدونکي ورځ ده، هغه ورځ چې د نړۍ د داسې یوه ستر او وحشي ځواک په متلاشي کېدو او زوال منتج شوه چې په تاریخ کې ئې بېلګه نه وه لیدل شوې، پر ټولې نړۍ ئې د تسلط خوبونه لیدل، امریکا ته ئې په ویتنام کې ماتې ورکړې وه او د نړۍ تر ټولو ستر او خطرناک نظامي ځواک ترې جوړ شوی وو، له دغې ورځې او د باایمانه افغانانو په لاس له ماتې وروسته ئې زوال پیل شو، لنډه موده وروسته ئې ټغر ټول شو او ټوله نړۍ د دې سره سیلاب له خطره وژغورل شوه. حقیقت دا دی چې د افغانستان په لرغوني تاریخ کې د دلوې ۲۲هغه لوړ مقام لري چې هیڅ ورځ ورسره سیالي نه شي کولی، دا په یوه اوږده او نابرابر جنګ کې د مجاهدو افغانانو د بریا او د دوی له هېواده د یوه ستر استعماري ځواک د ماتې خوړلي فوځ د وتلو ورځ ده. دا هغه ورځ ده چې د اتحاد شوروي یو سل شل زره یرغلګر ځواکونه له لسو کلونو مسلسل جنګ نه وروسته زموږ له هېواده وایستل شول، الله تعالی افغانانو ته د دې توفیق ورکړ چې خپل هېواد د پردیو له سلطې آزاد کړي، د آزادۍ په هغه اوږد او نابرابر جنګ کې ئې دوی ته لوړ همت او صبر ورپه برخه کړ، د خپل کور کلي ورانېدل ئې ومنل خو د خپل بام په سر د پردیو د بیرغ رپېدل ئې ونه زغمل، سترو سترو قربانیو ته چمتو شول خو د پردیو په وړاندې ئې سر ټیټ نه کړ. الله تعالی د دغه جهاد، همت او صبر په وجه دوی ته دا ستره او تاریخي بریا ورپه برخه کړه. افغانان تر دې د مخه هم له

اشغالګرانو سره جنګېدلي، خو نه د دښمن فوځ دومره زیات او په داسي وژونکو مخکې تللو وسلو سمبال وو او نه د دومره اوږدې مودې لپاره له افغانانو سره جنګېدلي. او دا دی اوس د امریکا تر مشرۍ لاندې له یوه داسي ځواک سره په جګړې بوخت دي چې هم تر پرونې دښمن خطرناک دی او هم ئې دښمني ژوره او زړه.

هر څوک په دې پوهېږي چې ولې افغان ولس په دې ونه توانېدو چې د روسي فوځونو له ایستلو وروسته په خپل هېواد کې یو واقعي اسلامي حکومت قائم او د خپلو شهیدانو آرمانونه پلي کړي. وجه ئې دا وه چې له یوې خوا روسان ووتل خو کمونستان ئې تر شا پرېښودل، هماغسي لکه تر دوی د مخه چې انګریزان ووتل خو خپل لاس پوڅي ئې تر شا پرېښودل، له بلې خوا زمورږ کینه کښو ګاونډیو د دې لپاره له روسانو سره لاس یو کړ چې افغانان ونه توانېږي یو خپلواک، ځواکمن او اسلامي افغانستان جوړ کړي او د نورو د سیالۍ شي او له بلې خوا په بهر کې د اسلام دښمنه هېوادو او په داخل کې د منافقینو او کمونستانو ګډه جبهه جوړه شوه. دغه عوامل باعث شول چې د روسانو په لاس تپل شوې جګړه د دوی له ایستلو وروسته هم دوام وکړي، د ثور له کودتا تر نن پورې دا ټولې جګړې ورته موخې لري او له بهر نه په افغانانو تپل شوې. د امریکا له لورې په روانې جګړې کې هم مسکو او په مسکو پورې تړلي ملکونه او ډلې لویه ونډه لري. که د دوی مرسته نه وی نو نه به امریکایانو پر افغانستان برید ته زړه ښه کړی وو، نه به ئې زمورږ هېواد داسي ژر او په دومره آسانۍ سره نیولی وو او نه به دومره موده دلته په پاتې کېدو توانېدلي وو.

حقیقت دا دی چې د تېرو دریو لسیزو تاریخ، د نه هېرېدونکي مقاومت، د آزادۍ د ستر او بې نظیره جنګ او د اسلامي جهاد تاریخ دی، د افغانستان په لرغونې تاریخ کې دا درې لسیزې دومره لوړ او ځلانده ځای لري چې هیڅ پرله ورسره نه شي مقایسه کېدی، زمورږ دښمنان او د دوی ذلیل بڼېځي د سرشیندنو، قربانیو او ویاړونو دې پرله ته په بده سترګه ګوري، هغه د بې مقصدو جګړو او ورانیو تاریخ ګڼي، دا ځکه چې دوی د استعمارګرانو په ضد د محکومو ولسونو له هر مقاومت نه کرکه لري، خپل عمال ئې په دې ګمارلي چې د افغانستان د لرغونې

تاریخ دا ځلانده مرحله مسخه او داغجنه کړي، د کورنیو جګړو نوم ورکړي، توره دوره او د ورانیو او ویجاړیو مرحله ئې وګڼي، خو نه داسي چې مسئولیت ئې اشغالګرانو او د دوی لاس پوځو ته راجع کړي او نه داسي چې د افغانانو وینو، قربانیو او سرشیندنو ته په درنه سترګه وګوري او د سپېځلي مقاومت ستاینه ئې وکړي!! برعکس هر څه ته د بې مقصده جنګ په سترګه ګوري او ټولې خواوې په کې ملامتوي، لکه څومره چې افغان مجاهد ولس او زړه ورو سرشیندونکو مجاهدینو ته د اعتراض او انتقاد ګوته نیسي، همدومره اشغالګران او په دوی پورې تړلې ډلې له پامه غورځوي او برئ الذمه ئې ګڼي، ستاسو په یاد وي چې د کلنټن مېرمني خو حتی دا هم وویل چې کمونستان تر مجاهدینو ښه وو!!

ورونو خویندو!!

افغانان باید په دې وویاړي چې په شلمې پېړۍ کې د اسلامي جهاد بیرغ د دوی په لاس اوچت شو او د جهاد هېره شوې ستره الهي فریضه د دوی په لاس احیاء شوه، په فلسطین، کشمېر، چیچین، عراق او د نړۍ په نورو سیمو کې د مسلمانو مجاهدینو په روان مسلحانه مقاومت کې د دوی لویه ونډه ده، د دغو سیمو مجاهدین یا هغه دي چې په افغانستان کې روزل شوي او یا هغه چې له افغانانو ئې د اسلامي جهاد درس اخیستی، دا هغه حقیقت دی چې دوست او دښمن پرې اعتراف کوي او همدغه حقیقت ته په پام سره ده چې د نړۍ ټول کفري ځواکونه د افغانانو په ضد متحد شوي، د اسلامي هېوادو منافق حکام ئې په خوا کې ودرېدلي او په ګډه دا هڅه کوي چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیسي.

همدا کفري ځواکونه اوس د افغانستان لپاره د خپلې خوښې اردو او پولیس جوړوي، افراد او افسران ئې د دوی په لاس روزل کېږي، دا فوځ او پولیس په حقیقت کې د شمالي ائتلاف ملېشې په امریکایي دریشي کې دي، دا دی د هېواد لپاره نوی قضائي نظام جوړوي او قاضیان ئې په ایتالیا کې تربیه کوي، د افغانانو خپلواکي سلب او ملي حاکمیت ئې تر پښو لاندې کړ، د دوی برخلیك د پردیو په لاس کې او د پردیو د خوښې افراد او ډلې پرې مسلط شوي، امریکایانو په تېرو

پنځو کلونوکی په لسهاوو زره افغانان په خپلو وینو کي ورغړول، په زرهاوو ټُنه بمونه ئې په افغانستان وورول، په سلهاوو کلي او ښارونه ئې وران کړل، د افغانستان ټول ملکي او نظامي هوائي میدانونه ئې تخریب کړل، ټولي ملکي او نظامي طیارې ئې وسوځولې، په ټول توان طاقت ئې هڅه وکړه چې د افغانستان اسلامي هویت ختم کړي او په دی هېواد کي د اسلامي نظام د قائمېدو امکانات د تل لپاره له منځه یوسي، د دې لپاره ئې له یوې خوا د خپلي خوښي سیکولر تعلیمي نظام پر افغانانو تحمیل کړ او له بلي خوا ئې د ټولنې بې دینه، مفسد او بداخلاقه ځواکونه په هېواد مسلط کړل او د هغو ځواکونو او شخصیتونو د ځپلو لپاره ئې ملا وترله چې اسلام ته وفادار دي او خپلواك افغانستان غواړي. د دې حقایقو په رڼا کي هر با ایمانه او باضمیره انسان قضاوت کولی شي چې اوس زمونږ هېواد له شك او تردید نه پرته په دارالحرب او د پردیو په مستعمرې بدل شوی او اوس په هر مسلمان، نر وي که ښځه، جهاد فرض عین دی. په دې کي چې څوك شك کوي، یا له دین نه بې خبره دی یا له خپل دین، عزت، هېواد او خپلواکۍ نه د دفاع همت نه لري.

وروڼو خویندو!

افغانان په دې هم ښه پوهېږي چې دا اشغالګر ځواکونه له امریکا، اروپا او آسټرالیا نه په کومه موخه دلته راغلي، مصارف کوي او مرګ ژوبله ګالي، د بیاودانولو او له افغانانو سره د مرستو په نامه چې اشغالګران کوم دروغجن تبلیغات کوي، هیڅ هوښیار افغان نه پرې غولېږي، دا مرستي نه بلکي هغه لګښتونه دي چې اشغالګر ځواکونه ئې د اشغال د دوام لپاره کوي، دوی هغه مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په لست کي نیسي چې په خپل نظامي او غیر نظامي پرسونل ئې کوي او یا ئې په خپلو هغو فعالیتونو لګوي چې د اسلام په ضد ئې روان کړي. دوی د ځلوښت زره بهرني فوځ، نږدې یو لك هغه مامورین چې په انجیوګانو کي ئې استخدام کړي، چې یا استخباراتي کار ترې اخلي، یا مسیحیت ته د افغانانو د منحرف کولو فعالیت پرې کوي او یا د اخلاقي فساد په خورولوکي ترې استفاده کوي، د دغو معاشات او مصارف هم له افغانانو سره د مرستو په

ضمن کي نیسي. دا داسي وګڼئ لکه روسان چې د افغانستان د اشغال په دوران کي خپل لګښتونه د پور په نامه یادوی او د لندن په کنفرانس کي ئې د بخښلو اعلان کوي!! یعني دا چې روسانو دا لس ملیارده ډالر د افغانستان په ورانولو او د یو نیم ملیون افغانانو په وژلو نه دي مصرف کړې بلکي له افغانانو سره ئې داسي مرسته کړې لکه انګرېزان چې ئې اوس کوي، توپېر ئې یوازي دا دی چې روسان ئې د پور په نامه یادوی او انګرېزان د مرستو نوم ورکوي، روسان هم هغه لګښتونه پور ګڼي چې په جنګ ئې لګولي او یا ئې کمونستانو او شورای نظار ته ورکړي او انګرېزان هم خپل جنګي مصارف او هغه پیسې چې خپلو انجیوګانو ته ئې ورکوي د مرستو په نامه یادوی!! تاسو ته معلومه ده چې انګریزانو د هند د اشغال په دوران کي د جنګي موخو او د خپلو انتقالاتو لپاره له ډهلي نه تر تورخم او چمن پورې پوخ سړک او د ریل کرښه وغزوله، خو د دې سیمې هیڅ آزادي غوښتونکي دې کار ته د هند د بیاودانولو په سترګه ونه کتل، خو متأسفانه امریکائي افغانان دومره ذلیل دي چې د خپلو بادارانو د ګوتو په شمېر محدود تبلیغاتي کارونه په داسي حال کي ستایي چې لا د کابل سړکونه ویجاړ پاتې دي او د پلازمېنې اوسېدونکو ته برېښنا نه ده رسېدلې... امریکایان د راتلونکو دوو کلونو لپاره د لس ملیارده ډالرو مرستي اعلان کوي خو وایي چې اته نیم ملیارده به ئې د فوځ او پولیس په جوړولو لګېږي او پاتې برخه به همغسي وي لکه مخکنۍ!! هر افغان په دې پوهېږي چې اشغالګران ولې د فوځ او پولیس له روزلو او مسلح کولو سره علاقه لري، دوی غواړي افغانان د افغانانو په ضد وجنګوي او له دې لارې د خپلو تلفاتو منخیوی وکړي!! هېڅ مسلمان باید په دې کي شك ونه لري چې ترڅو د انګرېزانو ناولي لاسونه له دې سیمې نه وي قطع شوي؛ نه به زمونږ په هېواد کي سوله راشي او نه به د عراق جګړه پای ته ورسېږي او نه به د فلسطین او کشمېر غمیزې پای وموميِ، همداسي به د تل لپاره په اسلامي نړۍ کي د فتنو او جګړو اورونه بل وي، مفسد ، ظالم او منافق حکام به پرې حکومت کوي، شتمنۍ به ئې د غربي استعمارګرانو په لاس لوټل کېږي، دین او مذهب ته به ئې سپکاوی کېږي.

ورونړو خوېندو!!

افغانان باید یو ځل بیا ملا وتړي او له هغه خبیث زاړه دښمن نه خپل غچ او انتقام واخلي چې په تېرو دریو پېړیو کې د مسلمانانو په ضد جګړو کې بوخت دی او لاسونه ئې د لکونو لکونو مظلومو مسلمانانو په وینو سره دي، په کار ده چې اوس په اشالغګرو ځواکونو خپل بریدونه څو برابره زیات کړو، په جنګ کې باید خپله ټوله توجه د اصلي دښمن لوري ته واړوو او په نورو خواوو کې له مصروفېدو ډډه وکړو.

إن شاء الله د استعمارګرانو په لاس په مظلومو مسلمانانو مسلطه شوې توره شپه خپل پای ته نږدې شوې، د آزادۍ او عزت رونې سباوون په راختو دی، پر افغانستان او عراق د صلیبي ځواکونو ګډ لوی برید له ماتې سره مخامخ شوی، دې برید او د مجاهدو افغانانو او توریالیو عراقیانو مقاومت ټوله اسلامي نړۍ راوښېنه کړې او دا درس ئې ورکړی چې له داخلي او بهرني دښمنانو نه د نجات یوازنۍ لار جهاد دی، په دې جهاد سره به إن شاء الله صلیبي ځواکونه د شوروي اتحاد په برخلیك اخته کېږي. دعا کوو چې الله تعالی دې مظلوم افغانان له دې دردناك حالت نه وژغوري او زمونږ هېواد دې د کفري ځواکونو له سلطې نه آزاد کړي. مونږ مطمئن یو چې الله تعالی به د اسلام د دې بل ستر دښمن د نسکورولو لپاره له افغاني مجاهدینو نه همغه کار اخلي چې د شوروي اتحاد د زوال په لار کې ئې تړې واخیست، ډاډه یو چې امریکایان به هم د مجاهدینو د مسلسلو بریدونو په نتیجه کې له افغانستان نه وځي او په افغانستان کې به د مخلصو مجاهدینو په لاس اسلامي حکومت قائمېږي. د الله جل شأنه وعده همدا ده: وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إِنّ اللّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ *

د صلیبي ځواکونو د ماتې په امید
د اسلامي امت د تېر مجد او عظمت د اعادې په هیله
ژوندي او بریالي دي وي زړه ور مجاهدین
حکمتیار
افغانستان
۲۲دلو ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحیم

امریکایانو ته د افغاني او عراقي مجاهدینو ګډ پیغام

موږ افغاني او عراقي مجاهدین په ګډه د امریکا ولس ته لاندي دردناك حقایق په ګوته کوو:

- د جورج بش جنګي ټیم تاسو ته د عراق او افغانستان په اړه د حقایقو له ویلو ډډه کوي، تاسو ته هم دروغ وایي او نړېوالو ته هم، تاسو ته نن هم هغسي دروغ وایي لکه چې پر عراق د برید په وخت کې ئې درته ویل چې عراق د اتمي او کیمیاوي وسایلو په تولید بوخت دی!! دا خبره ئې هغه مهال هم کوله چې ټول عراق ئې د بغداد په شمول ونیولو خو نه اتمي او کیمیایي وسایل په لاس ورغلل او نه ئې تأسیسات!! دوی نه د خپلو مړو، زخمیانو او مالي او ځاني تلفاتو صحیح ارقام درته وایي او نه د مظلومو افغانانو او عراقیانو؛ او نه د خپل ناکام سیاست له هغو خطرناکو پایلو تاسو خبروي چې امریکا او ټوله نړۍ ئې ورسره مخامخ کړې.
- جورج بش تاسو ته دروغ وایي چې امریکایي فوځ به بلآخره مقاومت وځپي او پر اوضاع به مسلط شي، موږ په یقین سره درته وایو چې دا هسي خوب او خیال او ستاسو د غولولو لپاره دروغجن تبلیغات دي، حقیقت دا دی چې موږ د درې سرې مار څلور غاښونه ایستلې، دوه ئې پاتې دي، د دغو د ایستلو لپاره دوو نورو کلونو ته ضرورت لرو، امریکایي فوځ به له افغانستان او عراق نه حتماً او ډېر ژر وځي او إن شاء الله د جورج بش د دغي دورې له پوره کېدو د مخه.
- دوی د افغانستان او عراق په اشغال سره نه امریکایانو ته څه ګټه ورسوله او

نه ئې د دې هېوادو مظلومو ولسونو ته، دواړو ته ئې له مرګ، ژوبلې او ورانۍ پرته بل څه نه دي ډالۍ کړې، په دې پنځو کلونو کې ئې نړۍ اووه نیم لکه افغانان او عراقیان ووژل او په لکهاوو نور ئې زخمیان کړل او تر یو نیم ملیون زیات ئې هجرت ته اړ کړل، دا نن چې مورږ دغه پیغام تاسو ته لېږو په عراق کې تر نوي زیات بې ګناه عراقیان او په افغانستان کې یوازې په یوه کلي د ناټو د بمبارۍ په ترڅ کې تر سلو زیات افغانان وژل شوي!! او همدا نن په المانې اخبارونو کې د هغو فوټیانو عکسونه خپاره شول چې د یوه افغان له پرې کړې سر سره ئې لوبې کولې!! دا د هغو جنایاتو یوه وړه برخه ده چې ستاسو فوځونه ئې په افغانستان او عراق کې کوي!! څوک به په دې خبرې کې شک وکړي چې نن نړۍ تر بل هر وخت نه زیاته له بې امنیتۍ او جګړو سره مخامخ ده.

- کوم تاوان چې د جورج بش جنګي ټیم ئې امریکا ته رسوي بل څوک ئې نه شي رسولی، هره میاشت اویا ملیارده ډالر تجارتي خساره او د کال اتیا ملیارده د افغانستان او عراق د جنګ لګښت، هره میاشت له عراق او افغانستان نه سل تابوتونه انتقالول، چې په راتلونکي کال کې به إن شاء الله دا شمېره هره میاشت نږدې دوه سوو مړو او زرو زخمیانو ته لوړه شي، که په تېرو پنځو کلونو کې د امریکایانو د مړو او زخمیانو شمېر تر پنځه وېشت زره اوښتی، د مقاومت ورځ په ورځ تشدید او پراخېدا ښیي چې دا تلفات به په لنډې راتونکي مودې کې هغه ځای ته ورسېږي چې د امریکا ولس به ویتنام هېر کړي، شوروي اتحاد د افغانستان د اشغال په لسو کلونو کې شاوخوا څلوېښت زره مړي او زخمیان درلودل او ټول مالي لګښت ئې اتیا ملیارده ډالرو ته ونه رسېدو خو په همدې سره ئې ملا ماته او ټغر ئې ټول شو، امریکا به څنګه وتوانېږي چې تر شوروي اتحاد څو برابره زیات تلفات د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي؟ نن په ټولې نړۍ کې خلك سپینه مانۍ د جګړو، ورانۍ، فساد او بې امنیتۍ باعث ګڼي او له امریکا او امریکایانو نه هومره کرکه او نفرت لري چې د بشریت په تاریخ کې د هیڅ استعماري ځواك په ضد داسې کرکه او نفرت نه دی تر سترګو شوی، تاسو ته ئې ویل چې د عراق او افغانستان په نیولو سره به هم د عراق د نفتو څاګانې د امریکا په لاس کې پرېوځي او هم د مرکزي آسیا

ذخایر او په ټولې نړۍ کې به د تیلو بیه امریکایان ټاکي!! خو تاسو ولیدل چې نه یوازې د مرکزي آسیا په زېرمو د تسلط خوب رښتونی نه شو، بلکې د تیلو بیه له اتو ډالرو اتیا ډالرو ته نړدې شوه، که په ایران برید شوی وي نو دا به تر سلو ډالرو اوښت، حقیقت دا دی چې که د عراق او افغانستان جنګ نه وی نو ښایي اوس به دا زېرمې د امریکا په واک کې وې، خو اوس دا دی ازبکستان امریکایان له خپلې خاورې په سپکاوي سره وایستل!! دوی په نړۍ کې د اتمي وسایلو د خورېدو مخنیوی د یرغل لپاره د یوه مبرر او توجیه په توګه وړاندې کاوو خو دا ده شمالي کوریا اتمي آزموینه وکړه، ایران د یورانیمو غني کول پیل کړل، دوی د مخدره موادو د مخنیوي خبره کوله خو په هغه افغانستان کې چې امریکایان پرې حکومت کوي، ځمکه او فضاء ئې د دوی په کنټرول کې ده، د مخدره موادو تولید شپږ زره ټنو ته ورنږدې شو، دوی افغانستان او عراق د ایران او روسیې لپاره فتح کړل، د دوی لپاره ئې هغه کار وکړ چې مسکو او تهران په ډېر لګښت نه پرې توانېدل. کوم تاوان چې د بش جنګي ټیم ئې امریکا ته رسوي د امریکا هیڅ دښمن ئې نه شي ورورسولی، د امریکا هر دښمن دا خوښوي چې د بش ټیم یو ځل بیا په اقتدار کې پاتې او په پارلمان کې ئې اکثریت وي.

- د امریکا د راتلونکو انتخاباتو په دوران کې د داسي تبلیغاتو شاهد یو چې ښیي مورِ د بش د جنګي ټیم په بریا خفه کېږو، تاسو ته په صریح الفاظو وایو چې دا تبلیغات هیڅ حقیقت نه لري، مورِ دا غوره ګڼو چې د بش ټیم په سپینې مانۍ او د کانګریس په دواړو برخو کې د مخکې په څېر برلاسي پاتې شي، مورِ بش ته د امریکا د بریژنف په سترګه ګورو، دی به امریکا له همغه برخلیك سره مخامخ کوي چې بریژنف شوروي اتحاد ورسره مخامخ کړ. دا غوره ګڼو چې یوه دوره بله هم د جمهوري غوښتونکو د حکومت شاهد وو، حقیقت دا دی چې د امریکا له شره د نړۍ د ژغورنې ښه لار دا ده چې د بش ناکام جنګي سیاست دوام وکړي، امریکا ته همداسي یو کم عقله، مغرور او شرابي جمهور رئیس او د ډیك چیني او رامز فیلډ په څېر جنګي ټیم په کار دی.
- مورِ د امریکا له ولس سره دښمني نه لرو، ستاسو د زامنو قاتلان نه یو،

ستاسو قاتلان ستاسو خپل واکمنان دي، همغه چې تاسو نورو ملکونو ته د جنګ لپاره لېږي، نه له موږ نه امریکا ته کوم ګواښ متوجه دی او نه له بل چا نه، هغه سرتېرو ځلمیانو چې د نیویارك او واشنګټن فدایي عملیات ئې ترسره کړل، د امریکا ظالمانه سیاستونو دې ته اړ کړي وو، د دې عملیاتو لړۍ به تر هغه ادامه کوي چې امریکا په اسلامي ملکونو خپله سیاسي، نظامي او اقتصادي سلطه پای ته ورسوي، د ظالمو او بې رحمه دیکتاتورانو، جنرالانو او پاچایانو له حمایت نه لاس واخلي، موږ امریکایانو ته وایو چې خپل زامن د څو مفسدو بډایانو، جنرالانو او د وسلو جوړولو فابریکو د خاوندانو د ګټو لپاره د مرګ کومي ته مه لېږئ، د بش جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صلیبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا واقعیت تسلیم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد او خپلواك ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو او ستاسو انګریز پلرونو آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

- دا هیڅ حقیقت نه لري چې امریکایي فوځ د دیموکراسۍ او آزادۍ لپاره جنګېږي، د بش له جنګي ټیم نه پرته په نړۍ کې هیڅوك دا خوشې او ببهوده خبره نه کوي او نه ئې مني، دیموکراسي د جهازونو، توپونو او ټانکونو په زور نه راځي، یوازې احمقان به اشغال ته د آزادۍ نوم ورکوي، هیڅ فوځ بل هېواد ته د اعمار لپاره نه ځي، د هر اشغالګر فوځ شعار اعمار وي، خو په حقیقت کې د استعماري ګټو لپاره په نورو ملکونو تېری کوي، د اعمار لپاره خو انجنیران له ترکتورونو سره ځي نه جنرالان له جهازونو او ټانکونو سره!! آیا په نړۍ کې به داسې څوك ومومئ چې له جورج بش سره دا خبره ومني چې امریکایانو په عراق، افغانستان، پاکستان او ازبکستان کې دیموکراسي راوسته؟!! موږ ته ووایئ: دوی په عربي ملکونو کې، په پاکستان کې او د نړۍ په نورو سیمو کې د چا حکومت خوښوي او د چا مرسته کوي؟!
- تاسو ته په صداقت سره وایو چې زموږ له نظره په سپینې مانۍ کې په جنګي

جنون اخته ټیم زمونږ لپاره که ګټور نه وي نو مضر نه دی، مونږ او د امریکا هر مخالف به هغه وخت خفه کړو چې په سپینې مانۍ کې کوم هوښیار ټیم ځای په ځای شي، مونږ د وینزویلا زړه ور او وطنپال مشر او د ده په څېر نورو مشرانو ته هم مشوره ورکوو چې په دې ورځو کې له داسې څه ویلو او کولو ډډه وکړي چې امریکایان د بش ټیم ته د رأیې له ورکولو اجتناب وکړي. ټول هغه ځواکونه چې د امریکا له شر نه خلاصون غواړي باید امریکایان دې ته وهڅوي چې جمهوري غوښتونکو ته رأیه ورکړي.

- د امریکا مظلومو تور پوستو او د امریکا اصلي اوسېدونکو ته چې له خپلو ټولو انساني حقوقو محروم دي او د ګوتو په شمېر څو بدمست سپین پوستې بډایان پرې حکومت کوي، د امریکا هغو مظلومو خلکو ته چې پانګوال نظام ځپلې، د هېواد ټولې شتمنې ئې د څو بډایانو په لمن کې اچولې، د همدغو د ګټو لپاره په نورو ملکونو بریدونه کوي او د بې وزلو امریکایانو زامن د دوی د ګټو لپاره قرباني کوي، دوی ته وایو: که غواړئ د دې نظام له منګولو وژغورلی شئ پرېږدئ یو ځل بیا د بش ټیم په پارلمان کې اکثریت ولري او په سپینې مانۍ کې پاتې شي.
- د نړۍ هغو مظلومو ولسونو ته چې انګریزي استعمار ځپلي، جنګونه ئې ورباندې تپلي، شتمنې ئې تر پې لوټ کړې، ظالم پاچایان، دیکتاتوران او جنرالان ئې پرې مسلط کړي، هغوی ته وایو: که غواړئ دا استعمار د روسي استعمار له برخلیک سره مخامخ شي نو دا ئې وخت دی، د عراقي او افغاني مجاهدینو ملا تړ وکړئ. إن شاء الله په نړدې راتلونکي کې به مونږ او تاسو د انګریزي استعمار د کامل زوال جشن لمانځو.
- په دې پوه شئ چې د جورج بش ټیم په افغانستان او عراق کې اقتدار غلو، مفسدینو، وطن پلورونکو، ملي خائنانو او د پردیو جاسوسانو ته سپارلی، د افغانستان او عراق د بیا ودانۍ په نامه چې د امریکا له بانکونو څه ایستل کېږي هغه ستاسو د جنرالانو او د دوی د افغاني او عراقي غلو ملګرو تر منځ وېشل کېږي، د همدې لپاره له پنځو کلونو تېرېدو وروسته هم د دې بیا رغونې نښې حتی

د کابل په ښار کې نه تر سترګو کېږي، پنځه کاله مخکې ئې ویل چې له څلورو ملیونو مهاجرینو نه درې ملیونه خپل هېواد ته ستانه شول، خو نن وایي چې اوس هم په پاکستان او ایران کې څلور ملیونه مهاجرین مېشت دي! پوښتنه دا ده چې دا درې ملیونه خپل ملك ته نه وو ستانه شوي او تاسو په دروغو د دوی د ستنېدو خبره کوله!! او که د بې امنیتۍ او جګړو په وجه بېرته ایران او پاکستان ته مهاجر شوي!! د دوی ټولې خبرې دې ته ورته دروغجنې دي!! غواړې نړۍ او خپل ولس دوکه کړې، خو له ځانه پرته بل څوك نه شي دوکه کولی!! په ټولې نړۍ کې د واقعي سولې او حقیقي عدالت د راتلو په هیله.

بریالي دي وي آزادي غوښتونکي مجاهدین
مړه دي وي جنګ غوښتونکي، د صلح او عدالت دښمنان

حکمتیار

افغانستان
۲۰۰۲۱۱۰۱۲۲

بسم الله الرحمن الرحیم

له سلطان صدیقي سره مرکه

۱. پوښتنه: د افغانستان روان وضعیت څنګه ګڼئ؟

ځواب: ما ته د هېواد وضعیت له هغه وخت سره ورته برېښي چې مسکو له افغانستان نه د وتلو فیصله کړې وه او روسي فوځونو د وتلو لپاره تیاری نیولو. د افغانستان سیاسي او نظامي وضعیت د نېټو فوځونو د قومندان، او د امریکا د کانګریس مینانو د پلاوي، له هغو اعترافاتو نه معلومولی شئ چې په دې وروستیو کي ئې کړي، هغوی په دې اعتراف وکړ چې د افغانستان بحران د جنګ له لارې نه شي حل کېدی، او دا چې مقاومت د دوی له انګېرنې او انتظار نه ډېر زیات پراخ او مضبوط دی، او دا چې د کابل حکومت په ډېرو سیمو باندې خپله واکمني له لاسه ورکړی. حقیقت دا دی چې د مقاومت لمن ډېره خوره شوې، اشغالګر ځواکونه د وضعیت له مهار کولو عاجز شوي، د دوی تلفات زیات شوي، امریکایان ونه توانېدل چې خپلو موخو ته ورسېږي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې امنیت راوستی شو، نه ئې یو مضبوط او پر اوضاع مسلط حکومت جوړ کړی شو، نه د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا په زېرمو مسلط شول او نه ئې د مخدره موادو د کښت او قاچاق مخنیوی وکړی شو.

۲. پوښتنه: آیا ستاسو او طالبانو ترمنځ د یووالي او ګډ مقاومت په اړه څه خبرې شوې؟ او له اسامه او ایمن الظاهري سره ستاسو لیدنه شوې؟

ځواب: د امریکایانو په ضد روان مقامت زمونږ د مجاهدینو په لاس پیل شو، او دا هغه وخت وو چې نورې ډلې مونږ مقاومت ته رابللې خو هغوی په دې موقعیت کي نه ول چې په مقاومت کي برخه واخلي، مجبور شوو چې یوازي خپل کار ته ادامه

ورکړو، ډېر وروسته نورې ډلې هم میدان ته راووتلې، مورږ هڅه وکړه چې د ټولو مجاهدینو تر منځ مضبوط یووالی او وحدت وي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي خو نورو ډلو دې بلنې ته مثبت ځواب ونه وایو او په مستقله توګه ئې خپل کار پیل کړ. مورږ اوس هم د دې هڅه کوو چې د مجاهدینو تر منځ د مقاومت په اړه هم او د افغانستان د راتلونکي په اړه هم توافق او یو والی وي، خو له هیڅ ډلې داسې کوم توافق ته نه یو رسېدلي،

هو؛ له اسامه بن لادن او ایمن الظواهري سره زما ملاقات شوی، او دا هغه وخت چې ایراني لیبرالانو له امریکایانو سره د نورو ملګرتیاوو په ضمن کې غوښتل ما هغوی ته تسلیم کړي، او زه د ایراني چارواکو له خبرولو پرته له ایرانه ووتلم او هېواد ته راغلم. باید تاسو ته ووایم چې په کابل د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته مې د حزب اسلامي غړو ته وویل: ستاسو یوه مهمه دنده دا ده چې هغه انصار وروڼه خوندي ځایونو ته ورسوئ چې له افغانستان نه د وتلو توان، او د پناه بل ځای نه لري، کله چې په تورې بورې د امریکائي ځواکونو برید پیل شو او ځینو وطن پلورونکو ناافغانانو په دې برید کې برخه واخیسته، د حزب اسلامي څو زړه ورو او باایمانه مجاهدینو، دوی دواړه له څو نورو ملګرو سره له تورې بورې وایستل او یوه خوندي ځای ته ئې انتقال کړل، الله تعالی دې ټولو هغو افغانانو ته عظیم اجر ورکړي چې خپلو مېلمنو او انصارو وروڼو ته ئې پناه ورکړي او د دوی مرسته ئې کړې، او ټولو هغو خائنانو ته دې په دنیا او آخرت کې سزا ورکړي چې د دوی په نیولو او دښمن ته په سپارلو کې ئې د اسلام د دښمنانو مرسته او ملګرتیا کړې، الله تعالی دې هغه بې ایمانه او ذلیل منافقین سپك او رسوا کړي چې د امریکائي افسرانو په قومنده ئې د خپل ولس او خپلو مسلمانو وروڼو په ضد په جګړې کې برخه اخیستې، په خپل قوم ئې بمونه ورولي، بې ګناه خلك ئې نیولي او لاس تړلي ئې امریکایانو ته سپارلي!! متأسفانه په افغانانو کې داسې ذلیل خلك هم پیدا شول چې د څو ډالرو په بدل کې خپل هېواد، خپلواکي او عزت پلورل د هوښیارۍ نښه ګڼي او په دې افتخار کوي چې د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي او خپل انصار وروڼه ئې د څو ډالرو په بدل کې د اسلام

پر دښمنانو پلورلي!!

۳. پوښتنه: د مقاومت د څرنګوالي په اړه ستاسو نظر څه دی او کومه تګلاره غوره ګڼئ؟

ځواب: مورږ د اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره له لومړۍ ورځې نه په یوې دقیقې منصوبې کار کوو، الحمد لله زمورږ کار تر ډېره حده مؤثر وو او په زړه پورې نتایج ئې ورکړي، زمورږ د منصوبې څو مهمې برخې وې:

- ولس مقاومت ته تیارول.
- مجاهدین د داسي چریکي جنګونو لپاره په وړو وړو ټولیو کي تنظیمول چې په دښمن باندې په هر ځای کي او په پرله پسې توګه بریدونه وکړي، ګزمې او قطارونه ئې تر برید لاندې ونیسي، هغه وخت او په هغه ځای کي پر دښمن حمله وکړي چې زیات تلفات وروړوي، دښمن پوه نه شي چې چا پرې برید کړی او له چا خپل انتقام واخلي.
- مورږ مجاهدینو ته په کلکه سپارښتنه کوله چې له مخامخ نښتو نه ډډه وکړي، تاسو پوهېږئ چې مورږ له هېڅا نه د مرستې طمع نه شوی کولی، باید په خپلو محدودو امکاناتو مو د دښمن مقابله کړې وی، او په همدې سره مو دښمن ته تر زیات نه زیات تلفات اړولي وی، مخامخ جګړې له یوې خوا زیاتو وسایلو او امکاناتو ته ضرورت لري،
- همدا راز مورږ غوښتل چې د عام ولس د تلفاتو مخنیوی وشي، داسي کار ونه کړو چې دښمن ته له عام ولس نه د غچ اخیستو بهانه په لاس ورشي، مخامخ نښتې دښمن ته همدا بهانه په لاس ورکوي، دوی د نښتو د ځای شاوخوا سیمو باندې بمونه وروي او په دې سره خپل غچ له عام ولس نه اخلي، په چریکي جنګونو سره تر ډېره حده د عام ولس د تلفاتو مخنیوی کېدی شي.
- سیمې باید هغه وخت آزادې او د دښمن له کنټرول او اداره وایستی شي چې دښمن پوره کمزوری شوی وي او خپل ځواکونه ئې لویو لویو مراکزو ته راغونډ کړي وي.

۴. پوښتنه: مسیحیانو او یهودانو ته ستاسو پیغام څه دئ؟

ځواب: یهودانو او مسیحیانو ته زما پیغام دا دی چې مونږ د ادیانو تر منځ په تفاهم باور لرو، مونږ په دې باور یو چې الهي ادیان د وروروليي او صلح ضامن دي، یوازي دین، په خدای او آخرت باور کولی شي انسان له ظلم او د بل په حق له تېري نه منع کړي او په نړۍ کي عدالت او امنیت راولي، مسلمانانو عملاً ثابته کړي ده چې انسانانو او د ټولو ادیانو پلویانو ته په درنه سترګه ګوري، اسلام په زور د یوې عقیدې په تپلو باور نه لري، د مسیحیانو او یهودانو د عبادت ځایونو ورانول حرام ګڼي، اسلام یوازي د حق لپاره او له مظلوم نه د دفاع په خاطر جنګ جایز ګڼي او دا هم تر هغه وخته چې جنګ پای ته ورسېږي او چنګ غوښتونکي وسله پر ځمکه کېږدي.

مغرور جورج بش او د ده جنګي ټیم یوې داسي خطرناکي لوبې ته لاس اچوالی چې نړۍ او په خپله امریکا ته ډېرې بدې پایلې له ځان سره لري، دوی د افغانستان او عراق جنګ ته د بل صلیبي جنګ نوم ورکړی، په داسي حال کي چې دا جنګونه د امریکا د تیلو د کمپنیو جنګونه دي، دوی غواړي د عراق او مرکزي آسیا د تیلو په ذخایرو مسلط شي، د امریکا ټول جنګونه د دې هېواد د وسلو د تولید کمپنۍ او د تیلو او ګاز کمپنۍ پلانوي، د امریکا چارواکي په داسي حال کي چې نه په مسیحیت باور لري او نه بل دین لري، دغو استعماري جنګونو ته مذهبي رنګ ورکوي،

۵. پوښتنه: د کرزي د حکومت د ناکامۍ وجوهات کوم دي؟

ځواب: د کرزي د حکومت د ناکامۍ وجوهات همغه دي چې د ببرك کارمل او د نجیب د حکومتونو د ناکامیو وجوهات وو، لویه وجه ئې دا ده چې دا د پردیو په لاس یو تپل شوی حکومت دی، د پردیو د جهازونو تر وزر لاندي حکومت کوي، واك ئې د پردیو په لاس کي دی، په هر دفتر کي ئې امریکایي مشاورین ناست دي، او ټول اختیارات د هغوی په لاس کي دي، دوی په هغو ځواکونو تکیه کړې چې په افغانانو بمونه وروي او هره ورځ په لسهاوو بې وزلي افغانان په خپلو وینو کي رغړوي. دا حکومت له هغو ډلو جوړ شوی چې پرون روسانو د افغان ولس په ضد وجنګولې او نن ئې امریکایان جنګوي، له غلو، مفسدینو، منافقینو او وطن

پلورونکو نه یو کامیاب حکومت نه شي جوړېدی.

۶. پوښتنه: د مقاومت د نورو ډلو په اړه څه نظر لرئ، آیا له طالبانو او القاعدې سره کومه موافقه یا ترون لرئ؟

ځواب: مورږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو، د هر مجاهد قدر کوو، له هیڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر، خو ستاسو په ځواب کې مجبوراً باید دا ووایم چې حزب اسلامي نه له طالبانو سره کوم ترون لري او نه القاعدې سره.

۷. پوښتنه: د فدایي عملیاتو په هکله ستاسو نظر څنګه دئ؟

ځواب: کوم شهادت طلبانه عملیات چې په فلسطین، عراق او افغانستان کې د اشغالګرو ځواکونو په ضد ترسره کېږي، دا نه یوازې سل په سلو کې جائز دي بلکې د دغو شهیدانو مقام او اجر تر هغو شهیدانو ډېر ډېر لوړ دی چې له دښمن سره په مخامخ نښتو کې په شهادت رسېږي، دا د بېرته ژوندي راتلو طمع لري خو هغه بل خپل سر په ورغوي کې نیسي او خپل رب ته ئې وړاندي کوي، یوازې سرکاري مفتیان، له دین نه بې خبره آخوندان او احمقان به دې ته د ځان وژنې نوم ورکوي او هغه به ناجائز او حرام ګڼي. دا فتواګانې هغه بې همته او ناپوه کسان ورکوي چې په قاموس کې ئې د هجرت، جهاد او شهادت الفاظ نه شته، په جهاد باور نه لري، کله ئې هم د دښمن د مقابلې جرأت نه دی کړی، ما ته که الله تعالی بل زوی راکړ نو نوم به ئې محمد عطا ږدم، زما دعا دا ده چې الله تعالی مې د قیامت په ورځ له هغو شهیدانو سره حشر کړي چې د نیویارک او واشنګټن عملیات ئې ترسره کړل.

۸. پوښتنه: آیا کېدی شي مسکو او تهران د مجاهدینو ملا تړ وکړي؟ آیا له شمالي ائتلاف سره د تفاهم څه امکان شته؟

ځواب: مسکو او تهران او د دوی تر حمایت لاندي ډلي تر اوسه د امریکایانو مرسته او ملګرتیا کوي.

۹. پوښتنه: د اسلامي ملکونو واکمنانو ته څه پیغام لرئ؟

ځواب: د اسلامي ملکونو پاچایانو او واکمنانو هم ځان ذلیل کړی او هم خپل امت، له دوی نه د هیڅ خیر طمع نه شي کېدی، هغوی د خپل اقتدار لپاره د اسلام او

مسلمانانو په ضد هر څه کولو ته تیار دي، اسلامي امت به تر هغه همداسي ټوټې ټوټې وي او پردي به ئې پر برخليك حکومت کوي چې دا منافقين او مفسدين پرې مسلط وي، دوی په فساد او عياشۍ کي دومره غرق دي چې تري وتلی نه شي، څومره چې له دوی نه اسلام ته تاوان رسېږي له بهرنيو دښمنانو دومره تاوان نه رسېږي، کابل او بغداد امريکايي ځواکونو په خپل زور نه بلکي د دغو منافقينو په مرسته نيولي.

۱۰. پوښتنه: د اسلامي امت ځوان نسل ته ستاسو پيغام څه دئ؟

ځواب: مورږ د اسلامي امت له ځوان نسل نه د يوه واقعي اسلامي انقلاب راوستو طمع لرو، او دا طمع په ځای ده، په امت کي له دوی پرته بله داسي ټولنه نشته چې د يوه اسلامي انقلاب په راوستو کي تردوی مؤثره ونډه واخيستی شي، الحمد لله د اسلامي نړۍ ځوان نسل اسلام ته مخه کړې، د اسلام لپاره قربانۍ ته چمتو دی، هم د لمانځه په وخت کي جوماتونه ترې ډک وي او د جهاد په وخت کي سنګرونه، إن شاء الله د افغانستان دا په نيمه لار کي پاتې انقلاب به هم د دوی په مبارکو لاسونو سرمنزل ته رسېږي، تاسو ته معلومه ده چې د افغانستان اسلامي نهضت ۳۸ کله مخکي د ځوانانو په لاس پيل شو، دوی غوښتل په هېواد کي اسلامي انقلاب راولي، په ډېره چټکتيا مخکي روان وو، د ځوانانو اکثريت ورسره يو ځای شو، په پردیو پورې تړلې ډلې ئې د فکري مبارزې په ډګر کي له سختې ماتې سره مخامخ کړې، د اسلامي نهضت د بريا د مخنوي لپاره، زمورږ د هغه وخت ځواکمن ګاونډي، شوروي اتحاد، مداخله وکړه، لومړی ئې يوه کودتا او بيا بله ترسره کړه، دواړه کودتائي نظامونه د اسلامي نهضت له ځپلو عاجز شول، په پای کي شوروي اتحاد زمورږ پر هېواد برید وکړ، د برید اصلي موخه د اسلامي نهضت ځپل وو، دې کودتاګانو او بيا د دوی لوی يرغل، مورږ له وخته مخکي جنګ ته اړ کړو، جنګ د دې باعث شو چې نهضت هر چا ته خپله غېږ پرانېزي او هر هغه څوک په خپلي خوا کي ومني چې د آزادۍ لپاره جنګ ته چمتو وي، که څه هم د نهضت له اهدافو او تګلارو سره توافق ونه لري، له بلي خوا پردي لاسونه رااوږده شول، او د اسلامي نهضت ترڅنګ ئې ببلې ببلې ډلې جوړې کړې، ټولو همغه شعارونه ورکول چې

اسلامي نهضت ورکول، هري ډلي د اسلام او جهاد خبره کوله، ولس نه پوهېدو چې کومه ډله رښتیا وایي او کومه د مجبوریت له مخې او په دې خاطر دا شعارونه ورکوي چې بازار ئې ګرم دی. اوس خلکو ته تر ډېره حده حقایق معلوم شوي، او په دې پوه شوي چې هغه ډلي نه اسلام ته مخلص وې او نه جهاد ته چې نن د امریکایانو خوا ته ودرېدلې او جنګیالي ئې د امریکایانو تر قومندې لاندې له افغانانو سره جنګېږي!!

۱۱. پوښتنه: جورج بش ته څه پیغام لرئ؟

ځواب: جورج بش باید اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندې برید یوه لویه او تاریخي اشتباه وه، له دې پرته بله چاره نه لري چې خپل فوځونه وباسي، افغانان او عراقیان پرېږدي چې خپل برخلیك په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا وقعیت تسلیم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو او ستاسو اروپایي اندېوالانو آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

حکمتیار

افغانستان

۱۳۸۵۱۸۱۱۰

بسم الله الرحمن الرحیم

د امریکا د انتخاباتو نتایج

د امریکا د انتخاباتو نتایجو وښوده چې د امریکا عام ولس د افغانستان او عراق په اړه د جورج بش له غلطو جنګي سیاستونو سره مخالف دي.
مورږ همدا انتظار درلود چې د جورج بش جنګي ټیم به په دې انتخاباتو کې له ماتې سره مخامخ کېږي، خو هیڅا دا ګمان نه کاوو چې مخالفت به دومره شدید وي او په دومره زیات شمېر کې به امریکایان د دوی په ضد رایه ورکړي.
په دې کې هیڅ شك نه شته چې دا د افغاني او عراقي مجاهدینو لپاره یوه لویه فتحه ده، په دې پسې به هغه ورځ هم وګورو چې امریکایي فوځیان په ټیټ سر له افغانستان او عراق نه ووځي.
داسې معلومېږي چې په افغانستان او عراق کې د مجاهدینو هره هغه مرمۍ چې د امریکایانو په لوري ویشتل شوې د بش په ضد یو ووټ ترې جوړ شوی.
زه داسې ګمان کوم چې بش د امریکا بریژنف او راتلونکی جمهور رئیس به ئې د امریکا ګورباچوف ثابت شي، زه باور لرم چې امریکا ته همغه برخلیك منتظر دی چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو. إن شاء الله د امریکا د زوال ورځې رانږدې شوي دي، نړۍ او مخصوصاً اسلامي امت به له ډېرو هغو ستونزو نه وژغورل شي چې امریکایان ئې باعث دي.

حکمتیار

افغانستان
۱۳۸۵۱۸۱۱۲

بسم الله الرحمن الرحیم

د لوی اختر په مناسبت پیغام

ګرانو هېوادوالو!

ورونو خویندو! السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

د لوی اختر د رارسېدو په مناسبت مبارکي وایم، دعا کوم چې الله تعالی زمونږ مظلوم او دردېدلی ولس له دې دردناك حالت نه وژغوري او دا توفیق ورکړي چې راتلونکي اخترونه په خپلواك او آزاد افغانستان کي په داسي حال کي ولمانځي چې د هېواد په ګوټ ګوټ کي د اسلام بیرغ رپانده وي، ټول اشغالګر ځواکونه له هېواده وتلي وي، جګړه د تل لپاره پای ته رسېدلې وي او اقتدار د داسي صالح حکومت په واك کي وي چې ملت تري راضي وي، چارواکي ئې له خدایه وېرېږي او پر مظلومانو ترحم لري.

لوی اختر مسلمانانو ته د قربانۍ درس ورکوي، په دې ورځ د نړۍ نږدې دوه ملیونه حاجیان په یوه رنګ جامو کي د الله تعالی د کور طواف کوي، په حجرالاسود لاس ږدي او له خدای سره دا ژمنه تازه کوي چې له ده پرته به بل چا ته لاس نه اوږدوی، د بل کور دروازه به نه ټکوي، بل چا ته به سر نه ټیټوي، له ده پرته به نه له چا طمعه لري او نه وېره، د هاجر علیها السلام په پل ګام ږدي او ژمنه کوي چې هره سعي او هر هاند به ئې د الله تعالی په لار کي وي، د خپل ستر موحد او بت ماتوونکي جد ابراهیم خلیل الله قرباني رایادوی، د اسمعیل ذبیح الله په لار د تلو هوډ کوي، د الله تعالی او د ده د بندګانو د دریو سترو او دائمي دښمنانو څلې په ډېرو ولي او دا تعهد کوي چې تل به د هر (فرعون، هامان او قارون) په ضد جنګېږي، د منيٰ، عرفات او مزدلفې شپې ورځي دوی ته د مجاهد او قربانیو ته د چمتو باایمانه

انسان په څېر د ژوند کولو طریقه ورښيي او د نړۍ د ټولو مسلمانانو ترمنځ د وروروليۍ، مساوات، يووالي او يو رنګ والي درس ورکوي، پاتې مسلمانان په خپلو کورونو کي د قربانيو او د لمونځ په ترڅ کي دا ورځ لمانځي، اسلام د دې ورځ په ټاکلو سره مورِ ته وايي: ستاسو د خوشحالۍ ورځي هغه دي چې الله تعالی تاسو ته د ده په لاري کي د قربانۍ همت، عزم او توفيق درکړي، راشئ په دې مبارکي ورځي کي تعهد وکړو چې د ابراهيم عليه السلام په څېر به ژوند کوو، د اسمعيل عليه السلام په څېر به قربانۍ ته چمتو وو، د نمرود مقابلې ته به درومو، په هغه اور کي به له لوبدو وېره نه لرو چې نمرودان ئې بلوي، په همدې اور کي د لوبدو په وخت به وايو:

حَسبُنَا اللّٰهُ وَ نِعْمَ الْوَكِيلُ ، نِعْمَ الْمَولٰى وَ نِعْمَ النَّصِيرُ

خدای هم راته کافي دی او هم ډېر غوره وکيل، غوره مولا او غوره مرستندوی

دا اختر مورِ ته وايي: خدای ته مخه کړئ، د بنده بندګي مه کوئ، بتان نسکور کړئ، د اسارت جغ مات کړئ، زولنې وشلوئ، آزاد او سرلوړی ژوند وکړئ، د خپل ټاټوبي د خپلواکۍ او آزادۍ بيرغ لوړ وساتئ، د پرديو بيرغونه رانسکور کړئ، د هغو طاغوتي نظامونو ټغر ټول کړئ چې مظلومان او بې وزلي انسانان کړوي، د هغو زندانونو دېوالونه ونړوئ چې خدای پال آزادي غوښتونکي په کي ځورول کېږي، که دا ونه کړئ نو تاسو نه اختر پېژندلی او نه مو لمانځلی!!

ورونو خويندو! له دې فرصته په استفادې سره د هېواد د مهمو قضاياوو په اړه څو عرايض لرم:

- لکه څنګه چې الله تعالی تاسو ته د روسي يرغلګرو په ضد په تېر جهاد کي بريا درکړه، دا دی د صليبي ځواکونو په ضد په روان مقاومت کي هم ستاسو بريا د تحقق په حال کي ده، امريکايي يرغلګر له ماتې سره مخامخ شوي او د وتلو په حال کي دي، امېد دې الله تعالی د اسلام او بشريت دا زوړ او ترټولو خطرناک دښمن هم له هغه برخليک سره مخامخ کړي چې شوروي اتحاد ئې ورسره مخامخ کړ، خو دې ته مو بايد پام وي چې روسيه او ملګري ئې د هند او ايران په شمول غواړي هغه لوبه تکرار کړي چې د روسي فوځونو د وتلو په مهال ئې وکړه، غواړي بيا وطن

پلورونکی شمالي ائتلاف راڅوندی کړي، غیرپښتانه په کي راغونډ کړي او د پښتنو په ضد ئې وجنګوي. مسکو او منطقوي ملګرو ئې د همدې لپاره د افغانستان په نیولو کي د امریکایانو ملګرتیا وکړه، امریکایانو په حقیقت کي افغانستان د همدې ائتلاف لپاره فتح کړي او د دوی لپاره ئې هغه څه وکړل چي له کولو ئې عاجز وو، امریکایانو دې ائتلاف او په دوی پورې تړلو ډلو ته په افغانستان کي په خلاص لاس د کار کولو شرایط برابر کړل، د همدې لپاره دا ملکونه زمونږ په هېواد کي د امریکایي ځواکونو د مزید پاتې کېدو پلوي کوي، مونږ دا هیله درلوده چي د ایران نوی حکومت به د لیبرالانو په تېر سیاست کي تجدید نظر وکړي او له امریکا سره د ملګرتیا په ځای به زمونږ له هېواده د ټولو پردیو ځواکونو د وتلو غوښتنه وکړي، خو متأسفانه داسي ونه شول، تهران اوس هم په همغه مخکنې سیاست عمل کوي او ښیي چي دوی خپلي ملي ګټې په دې کي لټوي چي افغانستان د پردیو په اشغال کي وي.

- پاکستان زمونږ د هېواد په اړه همغه څه کوي چي امریکا ئې تري غواړي، مونږ د اسلام آباد چارواکو ته وایو: که د امریکایانو د مرستې لپاره خپل ټول فوځ په قبایلو کي ځای په ځای کړئ، امریکایانو ته اجازه ورکړئ چي ټولې دیني مدرسې ویجاړې کړي، په زرګونو نور بې ګناه افغانان ونیسئ او امریکایانو او د دوی لاس پوڅې حکومت ته ئې وسپارئ، نه به امریکا درنه راضي شي او نه به د کابل ګوډاګي حکومت ستاسو په خلاف د تبلیغاتو لړۍ بنده کړئ، په کابل کي چي نن څوك د قدرت په ګدۍ ناست دي، د دوی مأموریت دا دی چي پاکستان او افغانستان په جګړې کي ښکیل کړي، دوی د پردیو استاځي دي، غواړي کابل د هغه محلي ائتلاف اړه وي چي د مسکو تر مشرۍ لاندې جوړ شوی او هدف ئې په افغانستان کي د جګړې دوام او د یوه مضبوط اسلامي حکومت د جوړېدو مخنیوی دی. افغانان باید متوجه وي چي د کابل د ګوډاګي حکومت هیڅ وینا د دې حکومت خپله وینا نه ده، دوی همغه څه وایي چي ورته ویل شوي او همغه څه کوي چي پرې ګمارل شوي.
- د افغانانو مختلفې ډلې، څو ملکونه زمونږ د هېواد په چارو کي په لاسوهنو

تورنوي، ځيني روسيه، هند، ايران او ازبکستان د جګړو د پيل او دوام باعث ګڼي، ځيني امريکا، انګلستان، پاکستان او د امريکا اروپايي اړوپوالان او ځيني دا دواړه ائتلافونه د افغانستان د پېښو او په دې هېواد کې د عدم ثبات او جګړو د ادامې سبب شمېرې او په دې باور دي چې دواړه ائتلافونه په دې سلا شوي چې په افغانستان کې د يوه مضبوط اسلامي حکومت د جوړېدو مخه په ګډه ونيسي، حقيقت دا دی چې په تېرو دريو لسيزو کې دغو هېوادونو بېلې بېلې افغاني ډلې جوړې کړې، وئې پاللې، په پيسو او وسلو ئې سمبال کړې او د خپلو استعماري موخو لپاره ئې وجنګولې، دا دوی دي چې نن غواړي غيرپښتانه د پښتنو او شيعه د سنيانو په ضد وجنګوي، فوځ او پوليس ئې له شيعه وو، شورای نظار او پرچميانو نه جوړ کړ او د پښتنو په ضد ئې جنګوي او دا همغه کار دي چې په عراق کې ئې وکړ، شيعه ډلې، د مسعود بارزاني او جلال طالباني تر مشرۍ لاندې ډلې ئې په فوځ او پوليس کې ونيول او د عراقي مسلمانانو (سنيانو) په ضد ئې جنګوي. نن د افغانستان فوځ او پوليس په حقيقت کې د شمالي ائتلاف مليشې په امريکائي يونيفورم کې دي، چې د انګريزانو تر قومندې لاندې په جنوب او شرق کې جنګېږي!!

- تجربو وښوده چې د افغانستان بحران نه په يوه ائتلاف پورې د تړلو ډلو په مسلط کولو سره حل کېدی شي او نه د بل ائتلاف په لاس پوځي حکومت سره، دا بحران يوازې په همغه صورت کې حل کېدی شي چې افغانان خپلې خوښې ته پرېښودی شي ترڅو له بهرني فشار او مداخلې پرته خپل برخليک وټاکي او د خپلې خوښې نظام او حکومت جوړ کړي. خو دې مقصد ته د رسېدو لپاره افغانان يوه بل عمومي پاڅون ته ضرورت لري، داسې پاڅون چې ټول قومونه په کې برخه واخلي، اشغالګر ځواکونه د هېواد په هيڅ ګوټ کې يوه شېبه آرام پرې نه ږدي، وطن پلورونکي ورټې او همغه معامله ورسره وکړي چې له کمونستانو سره ئې کوله، همغه ډلې د ملت اصلي دښمنان وګڼي چې افغانان په خپلو کې وېشي، شمال د جنوب په ضد او غير پښتانه د پښتنو په خلاف جنګوي، د پردیو تر قومندې لاندې او د هغوی د ګټو لپاره د خپل ملت په ضد جنګېږي.

• افغانستان یوه بل اسلامي انقلاب ته ضرورت لري، داسي انقلاب چې د هېواد خپلواکي ترلاسه کړي، عدالت تأمین کړي، مظلوم افغانان د بې رحمو ظالمانو له منګولو وژغوري، ډاډمن امنیت راولي، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ظالمانو په لاس د خلکو غصب شوي کورونه، ځمکي او مالونه هغوی ته وسپاري، پاچا او کورنۍ ئې، خائن حکام او د حکومت هغه چارواکي چې په ملي شتمنیو ئې قبضه کړې، ملت ئې لوټلی، هېواد ئې پلورلی، د پردیو لپاره له خپل ملت سره جنګېدلي، پردیو د لوټمار شرایط ورته برابر کړي، د انګریزانو د سلطې په وخت کي هغوی د دوی پلرونو ته ځمکي ورکړې او اوس د امریکایانو د تسلط په وخت کي دوی د بنګلو، ځمکو او شتمنیو خاوندان کړل، دا خائنان باید الهي عدالت ته مخامخ شي، د انګریزانو د اشغال له دوران نه تر نن پورې چې کومو وطن پلورونکو ته له استعمارګرانو سره د ملګرتیا په بدل کي ځمکي، قصرونه، باغونه او شتمنۍ ورکړي شوی، ټولي لوټ شوې ملي شتمنۍ باید د ملت په حساب مصادره او هغو خلکو ته ورکړي شې چې د آزادۍ په جنګونو کي ئې قربانۍ ورکړې، مظلومانو، وږو، بې وزلو، د شهیدانو کورنیو او هغو ته چې له لاس او پښو او د بدن له نورو غړو محروم شوي، کور ئې وران شوی او مالي او ځاني تلفات وراوښتي. هیڅ افغان باید دا ونه زغمي چې د وطن د آزادۍ په لار کي د شهید شویو کونډې ګدائي ته اړ وي او ملي خائنان او وطن پلورونکي په آخرین ماډل موټرو کي ګرځي!!

• مورږ د جګړې فوري او دائمي خاتمه او د ډاډمن امنیت عاجل تأمین غواړو، خو جګړه هغه وخت پای ته رسېدی شي چې ټول اشغالګر ځواکونه د هېواد له لوبشت ځخه ووځي، بهرنۍ لاسوهنې متوقف شي، اقتدار د افغانانو د خوښې اسلامي حکومت ته وسپارلی شي او اجتماعي عدالت تأمین شي، تر څو چې اشغال ادامه لري جنګ به جاري وي، تر څو چې اقتدار د هغو ډلو په لاس کي وي چې د پردیو د وسلو، پیسو او فوځونو په زور پر ملت تحمیل شوې، تر څو چې یو منفور او ملت دښمنه اقلیت پر افغانانو حکومت کوي، مفسدین او ملي خائنان د اقتدار په ګدۍ ناست وي او اجتماعي عدالت تر پښو لاندي وي، نه جګړه پای

ته رسېدی شي او نه امنیت راتلی شي. د روسانو یو سل شل زره فوځ او د امریکا او ناټو څلوېښت زره فوځ ونه توانېدو چې د زړه ورو او باایمانه افغانانو مقاومت وځپي او د خپلې خوښې امنیت راولي، دغو تجربو وښوده چې د اشغال دوران پای ته رسېدلی، نور نو هېڅ ځواك نه شي کولی د وسلو په زور خپله اراده پر نورو ملتونو تحمیل کړي، هم وطن پلورونکي ډلې باید له دې نه پند واخلي او هم زمونږ هغه جاه طلب ګاونډیان چې غواړي په افغانستان کي د روسانو او امریکایانو ناکامه تجربه تکرار کړي، څوك چې اوس د یوه محلي زبر ځواك کېدو شوق کوي او د همدې لپاره کله له روسانو سره د افغانستان په نیولو کي ملګرتیا کوي او کله له امریکایانو سره، باید پوه شي چې داسي مستي او شوقونه اکثراً بدې پایلې له ځان سره لري!!

- مونږ له هیڅ له داخلي ډلې او بهرني هېواد سره ذاتي دښمني نه لرو، په تفاهم او روغې جوړې باور لرو، د شخړو عادلانه او سوله ییز حل غواړو، واقعیتونه منو، په دې ټینګار کوو چې هر چا ته باید خپل حق ورکړي شي، هیڅوك له خپل جایز حق نه محروم نه شي. د همدې لپاره مونږ د هېواد د بحران د خاتمې لپاره داسي طرحه وړاندي کړې چې په دغو اساساتو ولاړه ده: د بهرنیو فوځونو بشپړ او بلا قید وشرط وتل، ټولو ډلو ته د منلو وړ یو موقت حکومت جوړول، د ملت د واقعي استازو مجمع دایرول، چې همدا به د اساسي قانون، فوځ، پولیس، راتلونکي حکومت او نورو مهمو ملي قضایاوو په هکله تصمیم نیسي. په جنګي جنایاتو د تورنو کسانو او د هغو وطن پلورونکو محاکمه چې د اشغالګرانو په څنګ کي ودرېدلي، په مسکو او بن کي ئې د هېواد د پلورلو اسناد امضاء کړي، پردیو ته ئې د افغانستان په کورنیو چارو کي د لاسوهنو شرایط برابر کړي، دا ټول باید د دغي لوېې جرګې له لوري ترسره شي. مونږ دا هم وویل چې د موسی کلا توافق د مرکز په شمول په نورو سیمو کي هم عملي کېدی شي، بهرني ځواکونه دې ووځي، د هري سیمي اداره دې د سیمي خلکو ته وسپارلی شي، په کابل کي دې د کابل د اوسېدونکو په خوښه یو موقت حکومت جوړ شي... بهرني ځواکونه دې یا خپلو ملکونو ته ستانه شي او که په سیمي کي خپل شتون ضروري ګڼي نو په هغو

هېوادونو کې دې ځای په ځای شي چې پر افغانستان باندې د برید پر مهال ئې د دوی ملګرتیا وکړه او نظامي اډې ئې ورکړې. موږ په دې اعتراض نه لرو چې دا ځواکونه د ازبکستان په خان آباد، د پاکستان په جکب آباد او په مشهد او زاهدان کې ځای په ځای شي!!

خو تاسو ګورئ چې زمونږ د نېک نیت او معقولو وړاندیزونو په ځواب کې موږ ته ویل کېږي چې د بهرنیو ځواکونو شته والی ضروري دی، د کابل حکومت له هغه چا سره خبرې کوي چې موجوده نظام او اساسي قانون مني!! موږ مجبور یو د دغو جنابانو په ځواب کې ووایو: څوک چې ځان په نورو ساتي او د خپل کور د دروازې کیلي هم د پردې په لاس کي وي، د پردیو د جهازونو تر وزر لاندې د سپکاوي او ذلت له ژوند نه عار نه لري، په دې ئې د غیرت رګ نه خوځي چې هره ورځ د دغو ځواکونو په لاس د ده په لسګونو بې ګناه وطنوال په وینو کې رغړي، په عزت او ناموس ئې تېرى کېږي، ډېر ساده انسان به له داسي چا سره د خبرو لېوال وي او له داسي خبرو به څه هیله لري!! هیڅ باایمانه او اصیل افغان د اشغالګرانو شته والی د یوې شېبې لپاره هم نه مني، موږ نه د پردیو په لاس تپل شوی نظام منو او نه د امریکا د سفیر په لاس لیکل شوی اساسي قانون، صبر وکړئ چې کله اشغالګران وباسو او دا نظام رانسکور شي بیا به خبرې کوو!!

- موږ په مکتب، مدرسې او جومات کې چاودنې او د بې ګناه افغانانو وژنه په کلکه غندو، په دې پوره باور لرو چې دا کار د اسلام او افغانستان د دښمنانانو په لاس ترسره کېږي، دوی لکه څنګه چې غواړي په اسلامي امت کې د شیعه او سني تر نامه لاندې د جګړو اور ته لمن ووهي همداسي غواړي د ملا او مکتبي په نامه د یوه بل جنګ اور هم بل کړي، دوی غواړي مجاهدین بدنام کړي، خو افغانان پوهېږي چې دا د بې عقلو او بې دینو خلکو او د دین او د علم د دښمنانو کار دی نه د مجاهدینو!! مجاهدین غواړي چې د ملا او مکتبي تر منځ اختلاف د تل لپاره پای ته ورسوي، موږ غواړو مکتب او مدرسه سره توحید کړو او د هېواد لپاره واحد تعلیمي نظام او واحد تعلیمي نصاب ولرو، داسي چې ډاکټر، انجنیر، والي او څارنوال مو په دین پوه وي او د جومات امام مو په ساینس او ورځنې علومو،

مکتبي د ملا په هکله ونه وایي چې بې علمه او له دنیا بې خبره دی او ملا د مکتبي په اړه ونه وایي چې بې دینه او ملحد دې، متأسفانه ځینې کسان په دې نه پوهېږي چې دا دوه بېل بېل نظامونه د استعمار د وخت پاتې شونې دي او د دښمن له لورې پر مسلمانانو تحمیل شوي، د ملا او مکتبي د جنګولو لپاره، د ملا د تحقیر او سپکاوي لپاره، د دې لپاره چې له مدرسې نه باید د جومات داسي امام فارغ شي چې په هر څه کې خلکو ته محتاج وي، د خلکو دراوزو ته په ودرېدو مجبور وي، ډوډۍ، جامه او معیشت ئې د وظیفو، صدقاتو او خیراتونو لاري تأمین شي، خو له مکتب نه به والي او وزیر وځي، معاش، کور او موټر به دولت ورکوي، د شرعیاتو له پوهنځي نه به قاضي وځي او د حقوقو له پوهنځي نه ولسوال او څارنوال، مورِ غواړو دا حالت پای ته ورسوو، تر دولسم پورې باید په ټولو زده کوونکو یو عام او مشترک نصاب ولوستی شي، په دې ګډ نصاب کې هم باید د ديني علومو کافي برخه وي او هم د ساینسي علومو او د تاریخ، جغرافیې او ضروري ژبو مناسبه او اړینه برخه، له دوولسم نه وروسته باید د تخصص دوره پیل شي، چې په دې دورې کې به ځینې د ديني علومو پوهنځیو ته ځې، ځینې طب، انجنیري، زراعت او نورو پوهنځیو ته، د حقوقو په نامه هغه پوهنځی چې غربي حقوق په کې لوستل کېږي، دا باید د شرعیاتو په پوهنځي کې مدغم شي، هلته به غربي حقوق یوازې له اسلامي حقوقو سره د مقارنې لپاره لوستل کېږي.

- حکومت او بهرني حامیان ئې اعتراف کوي چې د مقاومت له ځپلو عاجز شوي، ډېرې سیمې ئې له لاسه وتلي، امنیت نه شته، نه لویې لاري خوندي دي، نه د بهرنیو ځواکونو اډې او نه ئې ګزمې او کاروانونه، د اداري فساد، رشوت، اختلاس او د ملي شتمنیو د تالان لمن هومره پراخه شوې چې حکومت ئې مخنیوی نه شي کولی او لوړ پورې چارواکي په خپله په کې ککړ دي، چارواکي په دې اعتراف کوي چې اوس هم د هېواد په مخلتفو برخو کې د حکومت د پلویانو په لاس کې تر پنځوسو زیات شخصي زندانونه شته، دا زندانونه د مفسدینو د هغې ډلې په واک کې دي چې د حکومت مهم وزارتونه ئې هم په لاس کې دي او په دې اداراتو پورې مربوط ټول زندانونه هم د دوی شخصي زندانونه دي، دا همغه ډله ده

چې امریکایانو ته ئې په کابل کې شخصي زندانونه هم جوړ کړي، همغه چې د کابل ځینو چارواکو د ځانګړو موخو لپاره افشاء کړل، د زندان چلوونکی د سي آی اې غړی ونیول شو، خو له لنډې مودې بند تېرولو وروسته په احترام او عزت سره خوشې شو، دا خبره هم افشاء شوه چې په دې زندان کې دغې ډلې بې وزلې بندیان له پښو راځړول او رنګ رنګ عذابونه به ئې ورکول، ټولو ته معلومه ده چې نن د مخدره موادو تجارت هغه ځای ته رسېدلی چې د نړۍ په سلو کې نوي برخه په افغانستان کې او د حکومت تر واک لاندې سیمو کې تولید کېږي!!! دا حقیقت له هیچا پټ نه دی چې امریکایي اشغالګران په ټولو برخو کې له ماتې سره مخامخ دي، په دې ونه توانېدل چې د بې ګناه افغانانو په وژلو او د دوی پر کلیو او کورونو د بمونو په وروړلو سره خپلې موخې ترلاسه کړي، دا دی هغوی هم د شوروي ځواکونو په څېر د وتلو لپاره تیاری نیسي، هر افغان پوهېږي چې د دغو ځواکونو له وتلو وروسته به د کابل حکومت له کوم برخلیک سره مخامخ کېږي، مورږ دغه وضعیت ته په پام سره ټولو افغانانو ته بلنه ورکوو چې راشئ له دې بحران نه د هېواد د ایستلو لپاره یوه بل ته د وروړۍ لاس ورکړو، افغانستان د ټولو وروڼو قومونو ګد کور وګڼو، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوو، د پردیو د لاسوهنو مخه ونیسو، داسې سرلوړی او خپلواک افغانستان جوړ کړو چې د نړۍ هیڅ ځواک هغه ته په کړه سترګه د کتلو جسارت ونه کړي، له نورو سره د سیالۍ جوګه وي او هیچا ته ئې د احتیاج لاس اوږد نه وي.

سرلوړي دي وي افغانان
بریالي دي وي مجاهدین
والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار
افغانستان
لوی اختر ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحیم

د صدام په اعدامولو څوك خوښ شو؟

حزب اسلامي د لوی اختر په لومړۍ ورځ د بش په امر او د عراق د لاس پوڅې شیعه حکومت په لاس د صدام حسین اعدامول په کلکه غندي او دا د اسلامي امت لپاره د لوی پېغور ځای ګڼي چې د دوی واکمنان د پردیو په لاس د اقتدار په ګدۍ کښېنول کېږي، یو په بل بدلېږي او په داسي سپکاوي او سفاکي سره وژل کېږي!!! ډېره عجیبه ده چې ګورو د اسلامي هېوادونو ځېنو بې مروته او ذلیلو واکمنانو په دې اعدام خوښي څرګنده کړه، په خپلو برېتونو ئې لاس راکښ کړ او دا ئې خپله بریا او د حق بریا وګڼله!!

مور د عراق شیعه ډلو او د دوی بهرنیو حامیانو ته وایو: بې ننګي او بې مروتي هم ځان ته حد لري، ولې د ذلیلو کرسیو لپاره دې ته چمتو کېږئ چې د جاني امریکایانو هغه ناولې لاسونه په خپلو جامو پاکوئ چې د عراقیانو په وینو سره دي؟ تر څو به د پولیسو او فوځیانو په امریکایي یونیفورم کي مظلوم عراقي مسلمانان په داسي نامردۍ سره وژنئ چې له کورونو ئې راباسئ، لاس پښې ئې ورتړئ، په امبورانو ئې غوښې ترې شکوئ، په سرونو کي ئې مېخونه ټك وهئ، د کلشنکوف شاجورونه پرې تشوئ، په سر سینه ئې په ګولیو ولئ، بیا ئې په تورو پلاستکي کڅوړو کي اچوئ او د سړکونو خوا ته ئې غورځوئ؟!! او دا ټول هغه څه دي چې بش، بلیر او ایهود ایلمرت ئې په عراق کي لیدل غواړي!! تاسو په دې نه پوهېږئ چې دوی په دې سره غواړي په اسلامي نړۍ کي د شیعه او سني په نامه د یوې تلپاتې جګړې اور بل کړي، د همدې لپاره ئې صدام حسین د شیعه وو په لاس، د اختر په ورځ او د یو سل اته څلوېښت شیعه وو د وژلو په تور اعدام کړ!!

په دې کي هیڅ شك نه شته چې د صدام حسین د اقتدار پر مهال ډېر بې ګناه

عراقیان په قتل رسېدلي، عراقي مظلوم ولس له ډېرو ستونزو سره مخامخ شوی، یوازي شیعه نه بلکي سنیان هم وژل شوي، د بعثي رژیم هر مخالف کړول شوی، خو آیا د صلیبي ځواکونو په لاس د مظلومو عراقیانو د وژل شوو شمېر تر هغه کم دی؟ آیا د مالکي لاس پوڅي حکومت تر هغه لږ ظلمونه کړي؟ آیا بش تر صدام حسین لږ ظالم او بې رحمه دی؟ هر باانصافه قضاوت کوونکی وایي چې: همدا صدام حسین که تر بش، مالکي او د ده تر حامیانو غوره نه وو نو په هیڅصورت کي تر دوی بد هم نه وو!! صدام حسین د اشغالګرانو په امر اعدام شو خو مالکي د دوی د متو په زور د اقتدار په ګدۍ کښېنول شوی!!

عراقیان او د نړۍ ټول مسلمانان باید دې ته متوجه وي چې امریکائي استعمارګران او د دوی اروپایي ملګري د اسلامي امت د مزید ټوټې ټوټې کولو په لټه کي دي، دوی د ایران د شاه په ضد د ایراني انقلاب مرسته او ملاتړ په همدې طمع وکړ، خميني ته ئې د همدې لپاره په پاریس کي پناه ورکړه او په درناوي سره ئې تهران ته ورساوو، خو کله چې له تهران نه د انقلاب د صادرولو، د کربلا له لارې مکي ته د رسېدو، لومړی کربلا بیا مکه،او دې ته ورته شعارونه او نعرې واورېدی شوې او دغو شعارونو د عراق او ایران د جګړې بڼه غوره کړه، غرب د عراق مرسته وکړه، عربي هېوادونه هم ورسره ملګري شول، د دغه جنګ په نتېجه کي د تیلو بیه هر ښېلر اتو ډالرو ته راکوزه شوه، تیل تولیدوونکي هېوادونه دې ته اړ شول چې د جګړې د لګښتونو او له جګړې وروسته د ورانیو د جبران لپاره په زیات مقدار کي تیل صادر کړي او په دې سره د تیلو بیه له هغه حد نه هم راولوړې چې غربیانو غوښتل!! امریکایانو د همدې لپاره د عراق له نیولو وروسته اقتدار شیعه ډلو ته وسپارو او دوی ته ئې اجازه ورکړه چې په خلاص لاس د سنیانو د وژلو لړۍ په دې سفاکانه بڼې کي پیل کړي چې نه یوازي په عراق کي بلکي په ټولې اسلامي نړۍ کي مذهبي حساسیتونه راوپاروي او یوه بله جګړه په اسلامي امت تحمیل کړي!!

په دې کي هیڅ شك نه شته چې امریکایان به حتماً له عراقه وځي، خو هغه وخت چې د شیعه او سني جنګ هغه ځای ته ورسوي چې نه یوازي عراق تجزیه شي بلکي د دې جګړې اور نورو سیمو ته هم خور شي. دا به ډېر سفاهت وي که څوك

ګمان وکړي چې شیعه ډلې په خپل سر او خوښه د سنیانو په خلاف جنګېږي او امریکایان دا جنګ نه خوښوي!! دا حالت امریکایانو راوستی او دا جګړه د دوی په امر او د دوی د پلان مطابق تر سره کېږي.

موږ د عراق او افغانستان شیعه ډلې دې ته رابلو چې د امریکایانو تر قومندې لاندې او د دوی د ګټو لپاره د خپلو هېوادوالو په ضد له جنګېدو ډډه وکړي.

حزب اسلامي افغانستان

د لوی اختر دوهمه ۱۳۸۵

له کرسټوفر هار سل سره لومړۍ مرکه

پوښتنه: تاسو چېرې یئ؟
ځواب: زه د آسمان لاندې او د ځمکې پر سر اوسېږم، د اوسېدو ځای مې ثابت نه دی، وخت په وخت بدلېږي.
پوښتنه: هره ورځ معمولاً څه کارونه کوئ؟
ځواب: ورځنې مصروفیتونه مې دا دي: له مجاهدینو سره ارتباط، د وضعیت څارنه، ولس ته لارښوونه، لیکنې او تحقیقات، له مخکنې حالت سره ئې توپیر په دې کې دی چې اوس مې له مراجعینو سره مخامخ ملاقاتونه کم شوي، او د لیکنو، مطالعې، تحقیق او د مجاهدینو خطونو ته په خپل لاس د ځواب لیکلو فرصت زیات شوی. په ټېرو پنځو کلونو کې ما نږدې پنځه زره خطونه لېږلي، لس کتابونه چې جمعاً نږدې درې زره صفحې کېږي او کافي شمېر اعلامیې لیکلې او نشر کړې دي. ما د خپلې مبارزې په ټېرو اته دېرشو کلونو کې هیڅکه د لیکنو او تحقیق لپاره دومره مناسب فرصت نه وو ترلاسه کړی، په دې کار کې کمپیوټر راسره ډېره زیاته مرسته کړې، یو وړوکی کمپیوټر له څو سي ډي سره کافي دي چې د نړۍ ټول مهم کتابونه له ځان سره ولرم او د یوه غره پر سر باندې هم داسي وم لکه په یوه لوی او مجهز کتابتون کې چې ناست وم.
پوښتنه: ستا کورنۍ څنګه ده او چېرې اوسېږي، آیا ورسره لیدلی شئ، لږ تر لږه کله کله؟
ځواب: زما د کورنۍ غړي په مختلفو ملکونو کې اوسېږي، په ټېرو پنځو کلونو کې د لیدو کتو ډاډمن شرایط نه دي راته برابر شوي.د کمونستانو په وخت کې ما

خپله کورنۍ اووه کاله وروسته ولیدله او اوس نه ده معلومه چې کله او چېرې به ئې په ډاډ او اطمئنان سره ګورم.

پوښتنه: کله چې ما په ۱۹۸۵ کال کې له تا سره مرکه وکړه، ستا د کورنۍ نړدې شل غړې د روسانو او کمونستانو په لاس وژل شوي وو، څومره د امریکایانو په لاس وژل شوي، یا ځورول شوي او یا زنداني شوي؟

ځواب: هو؛ د روسانو د اشغال په دوران کې زما پلار، دوه ورونه او د کورنۍ نور غړي په شهادت رسېدلي او د کورنۍ ټول نړدې خپلوان مې له اویا اتیا کلن نه تر تي خور ماشوم پورې زنداني شوي، خو د امریکایانو د اشغال په دوران کې زما د کورنۍ له نړدې غړو څخه درې کسان نیول شوي، دوه په افغانستان کې او یو په پاکستان کې، یو مې زوم ډاکټر غیرت بهیر (چې یو وخت په پاکستان کې د افغانستان سفیر وو)، او دوه مې ورېرونه، خو د حزب ډېر شمېر غړي په پاکستان او افغانستان کې نیول شوي، ځینې ئې په ګوانتانامو کې دي، ځینې ئې د افغانستان په امریکائي زندانونو کې او ځینې ئې لادرک دي چې برخلیک ئې معلوم نه دی. زه او زما حزب د هېواد د آزادۍ لپاره تر دې زیاتو قربانیو ته چمتو یو.

پوښتنه: آیا د افغانستان د وضعیت په اړه د خپل حزب نظر راته توضیح کولی شئ؟

ځواب: الحمد لله د مقاومت لمن خوره شوې، اشغالګر ځواکونه د وضعیت له مهار کولو عاجز شوي، امریکایان ونه توانېدل چې خپلو موخو ته ورسېږي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې امنیت راوستی شو، نه ئې یو مضبوط او پر اوضاع مسلط حکومت جوړ کړی شو، نه د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا په زېرمو مسلط شول او نه ئې د مخدره موادو د کښت او قاچاق مخنیوی وکړی شو، ما ته د هېواد وضعیت له هغه وخت سره ورته بریښي چې مسکو له افغانستان نه د وتلو فیصله کړې وه او روسي فوځونو د وتلو لپاره تیاری نیولو. که څه هم هغه وخت له وضعیت نه د هر چا انتباه دا وه چې د کابل حکومت به ډېر ژر د مجاهدینو په لاس نسکور شي، خو د هغه بین المللي سازش په سبب چې د مجاهدینو په ضد تر سره شو، واشنګټن او مسکو په دې توافق وکړ چې قدرت ته د مجاهدینو د رسېدو مخه ونیسي، ځینې ډلې له کمونستانو سره ائتلاف ته چمتو

کړي، او د دې ائتلافي جبهې په مرسته د واقعي مجاهدینو مقابله وکړي، زمونږ ځینو ګاونډیو هم په دې کي برخه واخیسته، او دا باعث شو چې د نجیب حکومت څه موده نور هم په اقتدار کي پاتې شي، خو اوس راته حالت داسي برېښي چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو سره سم به د دوی لاس پوڅی حکومت هم سقوط کوي.

پوښتنه: له نورو ډلو سره ستاسو تعلقات څنګه دي، منظور مي طالبان او القاعده دي؟

ځواب: مونږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی، او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کي له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواك افغانستان کي اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو او القاعدې سره په تنظیمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسیق او توافق نه لرو.

پوښتنه: په افغانستان باندې د امریکایانو تر مشرۍ لاندې ټېرۍ په پراخه کچه ناموفق ګډېږي، هم له سیاسي لحاظه او هم له نظامي پلوه، دلایل ئې څه دي؟

ځواب: د امریکایانو د ناکامۍ څو اساسي لاملونه دي:

- دوی د افغانانو په پېژندو کي اشتباه کړې، ګمان ئې کولو چې افغانان له ټېرو جګړو ستومانه شوي او د دوی په ضد به جهاد ته تیار نه شي.
- دوی د هغو ډلو په مرسته کابل اشغال کړ، له هغوی نه ئې د خپلو ځمکنیو فوځونو په ځېر استفاده وکړه، او اقتدار ئې ورته وسپارو چې په اصل کي په مسکو او د مسکو په منطقوي اډېوالانو پورې تړلې وي، دوی په حقیقت کي افغانستان د مسکو او ایران لپاره فتح کړی، د دغو ډلو او هېوادونو لپاره ئې هغه څه کړې چې هغوی په ډېرو لګښتونو ونه شو کړی.
- امریکایان ونه توانېدل چې یو مضبوط او صالح حکومت جوړ کړی، اقتدار ئې کمزورو ډلو، له ملت نه رټلو افرادو، غلو، د مخدره موادو قاچاقچیانو، او د شمالي ټلوالي مفسدینو ته سپارلی.

پوښتنه: د ادیانو او فرهنګونو تر منځ جنګ ته په کومه سترګه ګورئ، مخصوصاً د اسلام او مسیحیت ترمنځ جنګ ته؟

ځواب: مغرور جورج بش او د ده جنګي ټیم یوې داسې خطرناکې لوبې ته لاس اچوالی چې نړۍ او په خپله امریکا ته ډېرې بدې پایلې له ځان سره لري، دوی د افغانستان او عراق جنګ ته د بل صلیبي جنګ نوم ورکړی، په داسې حال کې چې دا جنګونه د امریکا د تیلو د کمپنیو جنګونه دي، دوی غواړې د عراق او مرکزي آسیا د تیلو په ذخایرو مسلط شي، د امریکا ټول جنګونه د دې هېواد د وسلو د تولید کمپنۍ او د تیلو او ګاز کمپنۍ پلانوي، د امریکا چارواکي په داسې حال کې چې نه په مسیحیت باور لري او نه بل دین لري، دغو استعماري جنګونو ته مذهبي رنګ ورکوي، په دې نه پوهېږي چې دا کار نړۍ ته څومره خطرناکې پایلې له ځان سره لري، د نړۍ دې یو نیم ملیارد مسلمانانو سره، له هغه قوم سره جنګ چې په لکونو داسې ځوانان لري چې د اسلام لپاره هرې قربانۍ ته چمتو دي، څه آسان کار نه دی، که نولسو کسانو امریکا ولړزوله، په مسلمانانو کې دوی ته ورته کسان ډېر زیات دي. متأسفانه امریکا په داسې حال کې چې د مشرتابه او په ټولې نړۍ کې د دیموکراسۍ راوستو دروغجنه دعوی کوي او غواړي د نړۍ ژاندارم له ځانه جوړ کړي، خپل ټول امکانات د فتنو او جنګونو په راولاړولو مصرفوي. جورج بش او غلام ئې ټوني بلیر نه یوازې خپل جنګ ته د صلیبي جنګ نوم ورکړی بلکې غواړي په مسلمانانو کې هم د شیعه او سني په نامه جنګ پیل کړي، په عراق او افغانستان کې ئې شیعه په لاس کې ونیول، په فوځ، او پولیس کې ئې شامل کړل او د سنیانو په ضد ئې جنګوي، او حتې د صدام حسین د اعدام پرېکړه ئې هم د یو سل اته څلوېښت شیعه وو د وژلو په تور وکړه، نه د سنیانو او کردانو د وژلو په تور، د سنیانو په جوماتونو او د شیعه وو په زیارتونو کې چاودنې هم د سي آی اې کار دی چې غواړي دغه جنګ ته لمن ووهي!!

پوښتنه: آیا د مسلمانانو، یهودانو او مسیحیانو تر منځ ریښتونې ملګرتیا او دوستي ممکنه ده؟

ځواب: مورږ په دې باور یو چې الهي ادیان د وروروليۍ او صلح ضامن دي، یوازې دین، په خدای او آخرت باور کولی شي انسان له ظلم او د بل په حق له تېري نه منع کړي او په نړۍ کې عدالت او امنیت راولي، مورږ د ادیانو تر منځ په تفاهم باور لرو ،

مسلمانانو عملاً ثابته کړې ده چې انسانانو او د ټولو ادیانو پلویانو ته په درنه سترګه ګوري، اسلام په زور د یوې عقیدې په تپلو باور نه لري، د مسیحیانو او یهودانو د عبادت ځایونو ورانول حرام ګڼي، اسلام یوازې د حق لپاره او له مظلوم نه د دفاع په خاطر جنګ جایز ګڼي او دا هم تر هغه وخته چې جنګ پای ته ورسېږي او جنګ غوښتونکي وسله پر ځمکه کېږدي.

پوښتنه: د بش حکومت د تبلیغاتو لپاره یوه نوې اصطلاح راایستلې چې اسلامي نهضت ته د اسلامي فاشیزم نوم ورکوي، آیا په دې اړه څه وایئ؟

ځواب: بش د فاشیزم په معنی نه پوهېږي، فاشیزم له نژادي او قومي تعصب نه د راولاړ شوي هغه مسلك نوم دی چې د یوه نسل، نژاد او قوم په غوره والي باور لري او پر نورو قومونو د هغه برلاسي غواړي، ځوك چې نن په نړۍ کې دا کار کوي نو هغه بش او د ده جنګي ټیم دی، مسلمانان په یورپ او امریکا کې نه جنګېږي بلکې دا دی څوپېړۍ کېږي چې دوی د مسلمانانو په ضد په اسلامي ملکونو کې جنګېږي!!

پوښتنه: د لاندې مسایلو په هکله څه نظر لرئ:

- د اسرائیل او لبنان جنګ او د ایران په ضد احتمالي جنګ
- دیموکراسي او د افغانستان د شورى او جرګو نظام
- له حماس، اخوان المسلمین او نورو سره روان سلوك
- مخدره مواد او ملا عمر
- ظاهر شاه او کرزی
- مېرمن مرکیل د جرمني صدراعظمه.

ځواب: الف: د لبنان جنګ د امریکایانو او انګریزانو څلورم جنګ وو، دوی غواړي د لوی اسرائیل جوړولو زوړ خوب رښتونی شي، اسرائیل په حقیقت کې د دې لپاره جوړ شوی دی چې تل د عربو پر سر دایستل شوې تورې په توګه وکارولی شي، اسرائیل د امریکایانو نظامي اډه ده، لکه څنګه چې د افغانستان، عراق او فلسطین جنګ د اامریکایانو او انګریزانو جنګ دی د لبنان جنګ هم د دوی جنګ دی، اسرائیلیانو ډېره هوښیاري وکړه چې له لبنان نه ژر ووتل، پاتې کېدا ئې د

نورو جنګونو په خاتمې کې ډېر ممد ثابتېدل.

ب: مورږ ګمان نه کوو چې امریکا پر ایران باندې د برید په اړه جدي وي، د ایران په ضد تبلیغات د بش یوه سیاسي مجبورتیا ده، ایران د بغداد او کابل په نیولو کې د امریکا دومره مرسته کړې چې د دوی له مرستې پرته ئې نه بغداد نیولی شو او نه کابل، دا په خپله د خاتمي په ځېر د ایراني چارواکو وینا ده!!

ج: که دیموکراسي هغه وي چې امریکایانو په افغانستان، عراق، پاکستان، ازبکستان او تاجکستان کې راوستې، او د دوی انګریز پلرونو په عربي هېوادونو کې، د پاچایانو، جنرالانو، او د وسلو په زور د خپلو لاس پوڅو تپل، نو هر شریف او آزادي غوښتونکی انسان ترې کرکه لري، که دیموکراسي د پانګه وال نظام مسلط کول او شتمنو ته دا آزادي ورکول وي چې بې وزلې نیستمن په خلاص لاس استثمار کړي، سود، احتکار، قمار، په دروغجنو اعلاناتو خلك غولول جائز ګڼي، شتمنۍ د ځو کسانو په لاس کې غورځوي او د ټولنې اکثریت د دوی په غلامۍ کې اچوي، فوځ، پولیس او ټول نظام د دوی په خدمت کې ګماري، او د دوی د ګټو ساتنه کوي، له داسي دیموکراسي نه هر عدالت غوښتونکی انسان نفرت لري، دا دیموکراسي هغه شتمن په خلکو مسلط کوي چې ریډیو، ټلویزیون، اخبارونه او مجلې او ټول تبلیغاتي وسایل د دوی په واك کې دي، داسي نظام په غرب کې او تر هغه وخته چلېدی شي چې د نورو هېوادونو د استعمار لړۍ پای ته ورسېږي، د پانګه وال نظام دیموکراسي په دې خاطر دوام نه کوي چې په دې کې څه ښه والی شته، د دوام رمز ئې هغه مرفه ژوند دی چې د نورو ملتونو د قرباني کېدو په بیه د دوی په برخه شوی، که دا لړۍ نن پای ته ورسېږي نو تاسو به په دې نظامونو کې د هغو سترو سترو انقلابونو شاهد وئ چې امریکا، روسیه، فرانسه او ډېر نور هېوادونه ورسره مخامخ شول، چې په ځینو کې ئې قدرت ترلاسه کړ او په ځینو کې وځپل شول.

اسلام مورږ ته داسي نظام راکوي چې د مظلومانو په خدمت کې وي، اجتماعي عدالت او برابري تأمین کړي، ټول خلك یو برابر ګڼي، نه پرېږدي چې شتمني د ځو محدودو شتمنو تر منځ لاس په لاس شي، سود، احتکار، قمار، د خلکو غولول، د

خلکو له مجبوریتونو نه غلطه استفاده کول حرام ګڼي، موروثي قیادت نه مني، اقتدار د خلکو امانت ګڼي، زعیم د ملت خادم او د ملي شتمنیو امین بولي او په دې ئې مکلف کوي چې هر تصرف به ئې د قانون او هغو صلاحیتونو په حدودو کې وي چې د ولس له لوري ورکول کېږي.

د: امریکا او ځینې اروپایي اډیوالان ئې غواړي چې حماس، اخوان المسلمین او نور اسلامي خوځښتونه د اسلامي هېوادونو د دیکتارانو په لاس وځپي، د دوی په ضد د دغو بې رحمه جلادانو د هر جنایت، ظلم او تېري مرسته او حمایت کوي، نه پرېږدي چې دا ډلې حتی د انتخاباتو او هغې دیموکراسي له مخې قدرت ته ورسېږي او په قدرت کې پاتې شي چې د ملت اکثریت ئې ملاتړ کوي او په انتخاباتو کې ئې بریا ترلاسه کړې.

هـ: مورږ د مخدره موادو له تولید او تجارت سره مخالف یو، او په یقین سره ویلی شو چې یوازې حزب اسلامي کولی شي په بشپړه توګه د دې مخنوی وکړي.

و: ما نه تراوسه له ملاعمر سره لیدلې او نه ورسره کوم ارتباط او تماس لرو، خو مورږ هر هغه افغان ته په درنه سترګه ګورو چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي.

ز: ظاهر شاه او د ده کورنۍ مخکې هم انګریزانو پر افغانستان مسلط کړه او اوس هم.

ح: کرزي د جهاد په دوران کې له یوې ډېرې وړې پارټۍ سره کار کاوو، له طالبانو سره ئې ملګرتیا وکړه، دا ئې ستره اشتباه وه چې له پاکستان نه په امریکایي هلیکوپټر کې کابل ته انتقال شو او د هغه حکومت ریاست ئې قبول کړ چې امریکایانو د کابل له اشغال نه وروسته جوړ کړ.

ط: د جرمني له صدراعظمې نه زمورږ انتظار دا وو چې د امریکایانو د ګټو لپاره به د المانیانو د زامنو له وژل کېدو سره مخالفت کوي او خپل فوځونه به له افغانستان نه وباسي، خو متأسفانه داسي ئې ونه کړل!! نه پوهېږو هغوی د مظلومو افغانانو په ضد ولې د بدمعاشو امریکایانو ملاتړ وکړ؟

پوښتنه: څنګه کولی شئ د هېواد په اړه خپل سیاسي نظریه پلي کړئ.

ځواب: مورږ د اشغالګرو ځواکونو د ایستلو لپاره له مقاومت نه پرته بله لار په مخ

کې نه لرو ، امریکایانو نورې ټولې لارې تړلې دي، د بحران د حل لپاره زمنږ طرحه دا ده:

- ټول بهرني ځواکونه دې له افغانستانه ووځي.
- داسې موقت حکومت دې جوړ شي چې ټولو ته د منلو وړ وي او په هغه کې هغه ډلې برخه ونه لري چې د بن په غونډې کې ئې برخه واخیسته او د افغانستان د اشغال خائنانه سند ئې امضا کړ.
- هغه راډیوګانې، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه دې وتړل شي چې د بهرنیو ځواکونو لخوا اداره او تمویل کېږي او د دوی په ګټه فعالیت کوي.
- بیا دې د ټول ملت حقیقي استازې راغونډ شي او د هېواد د اساسي قانون، منتخبې شورى، حکومت او ملي فوځ په اړه دې تصمیم ونیسي. او په پای کې دې د دغه اساسي قانون له مخې منتخب حکومت جوړ شي.

که دا شرائط تأمین شي، نو مجاهدین د جګړې د خاتمې او د ډاډمن امنیت په راوستلو کې هرراز مرستې ته تیار دي.

۲. پوښتنه: آیا افغاني مېرمني ستاسو د پلان یوه برخه جوړوي، او وندې به ئې څه وي؟

ځواب: مورږ ښځو ته د ژوند په ټولو برخو کې ټول هغه حقوق ورکوو چې ترې محرومې دي، اسلام چې کوم حقوق ښځو ته منلي د نړۍ په هیڅ مذهب او نظام کې نه تر سترګو کېږي، باور وکړئ چې په اسلام کې د ښځو مکلفیتونه تر نارینه وو کم او حقوق او امتیازات ئې ترې زیات دي. د تعلیم او زده کړې حق ئې له نارینه وو سره برابر دی، د کار کولو حق ورکړی شوی، په جهاد کې برخه اخیستی شي خو پرې مکلفې نه دي، جومات ته د نارینه وو په څېر د لمانځه لپاره تلی شي خو پرې مکلفې نه دي، نه په عباداتو کې، نه په معاملاتو کې او نه د ژوند په نورو مجالونو کې نه یوازې تبعیض نه دی ورسره شوی بلکې کافي امتیازات ورکړی شوی.

پوښتنه: د حجاب او چادرې په هکله ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: اسلام نارینه ته د داسې لباس سپارښتنه کوي چې له نارینه سره ښایي، او ښځو ته د داسې جامو چې له ښځو سره ښایي، لکه څنګه چې تاسو په حیواناتو

مخصوصاً مرغانو کې ګورئ چې د نر او ښځې په جامو کې ئې ژور توپیرونه شته، اکثراً د نارینه جامه ئې تر ښځې ډېره ښایسته، جالب او جاذب وي، او د ښځو جامه ئې ساده. دا اوس په ټولې نړۍ کې د ښځو او نارینه وو ترمنځ په جامو کې توپیر شته، اسلام چې د ښځې لپاره د جامو په اړه کومه لارښوونه کوي تورات او انجیل هم دې ته ورته لارښوونې لري.

پوښتنه: آیا تروریزم تعریفولی شئ؟

ځواب: تروریزم یعني هغه څه چې امریکا ئې په افغانستان او عراق کې کوي، او اسرائیل ئې په فلسطین کې، که څوک غواړي د تروریزم حقیقي انځور وګوري نو د ګوانتانامو، ابوغریب، بګرام او کندهار امریکایي زندانونو ته دې ورشي، زه د امریکا او اسرائیل په ضد هیڅ عکس العمل ته د تروریزم نوم نه شم ورکولی او دا د عدالت او انصاف خلاف ظالمانه قضاوت ګڼم!! هر عقل او عدل بالمثله معامله جایز ګڼي. دا امریکا او اسرائیل دي چې خلك دې ته مجبوروي چې بمونه په ځان پورې وتړي او د غچ اخیستو لپاره د دښمن خواته چاودنه وکړي، دغو مظلومانو ته د انتقام اخیستلو بله لار نه ده پاتې، ما ته ووایئ: دا مظلومان د خپل د هېواد د آزادۍ لپاره بله څه چاره لري، د دښمن د مډرنو جهازونو او ټانکونو په ضد له دې پرته بل څه کولی شي، څوك چې نورې لاري لرې نو هسې ځان مرګ ته نه ورکوي!!

ستا له نظره یو قانوني دولت څنګه وي؟

ځواب: زما له نظره هغه دولت قانوني دولت دی چې چارواکي ئې د ولس لخوا غوره شوي وي، قانون ته تابع وي، د ولس مشورو ته التزام لري، په ملي امانتونو کې د قانون مطابق او د ملت په مشوره تصرف کوي.

پوښتنه: د جرمني خلکو ته ستا مشوره څه ده، د نړۍ په اوسنیو شرایطو کې څه وکړي؟

- آیا دوی باید له هغه اسلام نه ووېرېږي چې تاسو ئې غواړئ؟
- له تروریزم څخه؟
- ستاسو له انتقام څخه؟

ځواب: د جرمني ولس ته زما مشورې دا دې:

- له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، د امریکایانو د ګټو لپاره خپل زامن د مرګ کومي ته مه لېږئ.
- خپلې ګټې د امریکا له ګټو سره مه تړئ.
- د تروریزم په هکله د امریکایانو تعریف مه منئ.
- د امریکایانو د وینا مطابق اسلام او مسلمانانو ته د ګوابښ او خطر په سترګه مه ګورئ.
- که له امریکایانو ببل شئ کولی شئ له اسلامي نړۍ سره ښه تعلقات ولرئ، ښه به دا وي چې دا لار غوره کړئ.
- مخکې خو جرمني تجزیه شوی وو او د امریکا له ملګرتیا او اطاعت نه پرته ئې بله چاره نه درلوده، اوس خو متحد جرمني یو مضبوط ځواک دی، ولې باید په پټو سترګو په امریکایانو پسې اقتداء وکړي او خپلې ملي ګټې د امریکایانو لپاره قرباني کړي، ولې باید د امریکا لپاره له افغانانو سره وجنګېږي؟!

پوښتنه: افغانانو ته په همدې هکله څه وایئ؟

ځواب: له ټولو افغانانو سره همدا پوښتنې دي، افغانانو خو که د اروپا له بل هېواد نه دا توقع نه درلوده نو له جرمني نه خو ئې درلوده چې د افغانانو په ضد به د امریکایانو ملګرتیا نه کوي، همداسې لکه په دوهمې نړېوالې جګړې کې چې دوی د جرمني او جرمنیانو په ضد له نورو سره مرسته او ملګرتیا ونه کړه، آیا د ملاتړ بدله همدا ده چې نن ئې د جرمني حکومت افغانانو ته ورکوي؟!

پوښتنه: ستا له نظره کوم دین ډېر د شدت پلوي دی، اسلام که مسیحیت؟

ځواب: په اسلام او اصلي مسیحیت کې هیڅ توپیر نه شته، دواړه د صلحې او عدالت دینونه دي، د دواړو منبع او مرجع او تګلاره یوه ده، متأسفانه په بایبل کې داسې تصرفات شوي چې له هغه نه ئې یوازې د اسرائیلیانو مذهب جوړ کړی او اسرائیلیانو ته دا حق ورکوي چې له نیل نه تر فرات پورې دا ټوله سیمه ونیسي، غیر یهودي اوسېدونکي ئې ووژني، په نر، ښځې، لوی او ووړ ئې ترحم ونه کړي، ټول له تیغه تېر کړي، ورته وایي چې خدای یوازې د اسرائیلیانو خدای دی، په دوی کې مېشت دی، له دوی سره یو ځای په جګړو کې برخه اخلي او په هغه جنګ

ډېر راضي کېږي چې ډېره وینه په کې توی شي!! په اسلام کې نه داسې افکار شته او نه داسې جنګونه، بلکې اسلام هغه جنګونه حرام ګڼي چې د یوه قوم د برلاسي لپاره وي، او په هغه کې بې ګناه انسان په قتل ورسېږي.

پوښتنه: که ټول بهرني فوځونه په فوري توګه له افغانستانه ووځي څه به واقع شي؟

ځواب: د موسی کلا معاهدې وښوده چې په یوې سیمې کې د بهرنیو ځواکونو شته والی د جګړو د دوام لامل او وتل ئې د جګړو د ختمېدو باعث دی، مورږ په دې باور یو چې د افغانستان جګړې د پردیو د لاسوهنو په نتیجه کې پیل شوي او د دغو لاسوهنو په ختمېدو سره به پای ته رسېږي، هغه کسان چې وایي: د بهرنیو ځواکونو شته والی د امنیت لپاره ضروري دی دروغ وایي، دا هغه کسان دي چې د دغو فوځونو په زور پر افغانانو تحمیل شوي، د دغو فوځونو وتل یوازي دوی ته تاوان لري، دوی د خپل اقتدار د دوام لپاره د دغو فوځونو شته والی ضروري ګڼي!!

پوښتنه: ستاسو لومړی کار به څه وي؟

ځواب: مورږ به ټول افغانان یووالي ته رابلو، ټولو ته به توصیه کوو چې یو له بل نه د انتقام او غچ په ځای د یوه داسې مضبوط افغانستان جوړولو لپاره ملا وتړي چې ټول افغانان د ورونو په څېر په ډاډه او مطمئن زړه ژوند په کې وکړي، سر، مال او عزت ئې له هر راز تېري او تعرض نه خوندي وي. مورږ به ملت ته وایو چې د بهرنیو هېوادو مخصوصاً زمورږ د کینه کښو ګاونډیو د مداخلو مخه ونیسي.

پوښتنه: په افغانستان کې د جرمني د شته والي په اړه څه ملاحظه لرئ؟

ځواب: تکراراً وایو چې د افغانستان په اړه د جرمني د حکومت اوسنی سیاست نه د افغانانو په ګټه دی او نه د جرمنیانو. اروپایي هېوادو ته وایو چې خپل زامن د امریکایانو د ګټو لپاره د مرګ کومي ته مه لېږئ، د امریکایانو جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صلیبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا وقعیت تسلیم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه

ولري.

پوښتنه: په غرب کې ستاسو په هکله ډېر شکوك شته، آیا دا رښتیا ده چې تا د نجونو پر مخ دې هغه مهال تیزاب شیندلي چې ستا د نظر مطابق جامه ئې نه درلوده؟

ځواب: دا زما په ضد د کمونستانو تبلیغات وو چې ځینو بې خبرو غربیانو هم ورسره منلي.، باور وکړئ چې زما د عمر په دغو اته پنځوس کلونو کې زما یوه څپېړه هم د کومې پردې یا خپلوانې ښځې پر مخ نه ده لګېدلې.

پوښتنه: د داسې عمل په هکله څه نظر لرې؟

ځواب: زه داسې کار مطلقاً حرام ګڼم او په دې باور یم چې یوازې یو بې رحمه، وحشي او بې ایمانه انسان داسې جنایت کولی شي، زه یوې ښځې ته په بده سترګه کتل، د هغې اهانت او سپکاوی، د محاکمې له حکم نه پرته د یوه انسان نیول، ځورول، وهل او سپکول حرام ګڼم، زه د چا کور ته د هغه له اجازې او د باصلاحیته محکمې له حکم نه پرته ننوتل حرام ګڼم.

پوښتنه: مجاهدین ولې په ۱۹۸۹ کې (د روسانو د وتلو په مهال) ونه توانېدل چې یو مضبوط دولت جوړ کړي؟

ځواب: د روسي فوځونو د وتلو پر مهال مورږ له یوه خطرناك بین المللي سازش سره مخامخ شوو، مسکو او واشنګټن دا توافق وکړ چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه باید په ګډه او په هره بیه چې وي ونیسي، په دوی پورې تړلو ملکونو مخصوصاً زمورږ ځینو ګاونډیو د دوی مرسته وکړه، د ایران په وساطت د جبل السراج کمونیستي ـ جهادي ائتلاف جوړ شو، د دې ائتلاف مأموریت دا وو چې پرې نږدې جګړه پای ته ورسېږي، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنګوله او ځینو بلې ډلې ته. هر یوه د جګړو په دوام کې خپلې ګټې لټولې، د واشنګټن په چارواکو د اسلام ضد جنګ شیطان سور وو، مسکو او انډېوالانو ئې غوښتل مرکزي آسیا او پراخ ذخایر ئې د دوی له لاسه ونه وځي، او د دې سیمې تیل او ګاز د افغانستان له لارې د هند نیمې وچې ته او د امریکایي کمپنیو په لاس انتقال نه شي، ایران غوښتل دا

مارکیټ د دوی لاس ته ورشي، له پاکستاني جنرالانو سره د ډیورند د کرښې لانجه وه، دوی هم په کابل کي د یوه مضبوط حکومت جوړېدل نه خوښیدو، د همدې لپاره ئې رباني دوه ځلې د جمهور رئیس په توګه په نورو ډلو تحمیل کړ. دې ته ورته مسایل د دې باعث شو چې د افغان ولس هغه ستر آرمان نیمګړی پاتې شي چې د تحقق لپاره ئې یو نیم ملیون شهیدان ورکړل.

پوښتنه: په افغانستان کي د بهرنیو د مداخلاتو په هکله څه نظر لرئ؟

ځواب: د افغانانو ډېری ستونزي د بهرنیو لاسوهنو په نتیجه کي راولاړې شوې دي.

پوښتنه: زما د سولې وړاندیز ته په کومه سترګه ګورئ؟

ځواب: الف: ستا د سولې په پلان کي ډېر مثبت نقاط شته، له ډېرو برخو سره ئې مورِ توافق کولی شو، خو دا په هغه صورت کي چې اشغالګر ځواکونه له افغانستان نه بلاقید او شرط وتل ومني او دې ته تیار شي چې افغانانو ته د خپلې خوښې حکومت جوړولو واک او اختیار ورکړی شي.

ب: تاسو ته معلومه ده چې حزب اسلامي یو ستر او افغانستان شمول حزب دی، په ټولو ولایاتو او ټولو قومونو او اقشارو کي پراخ نفوذ لري، د جهاد په کلونو کي د هېواد په شمال کي هومره نفوذ درلود لکه په جنوب کي، کندز، بغلان، پروان، بادغیس، کاپیسا، لغمان، کنر، نورستان، ننګرهار، پکتیا، خوست، پکتیکا، لوګر او وردګ میدان زمورِ مهم او مضبوط مرکزونه وو، د دې ولایاتو اکثریت خلك پرون هم له حزب سره وو او نن هم، که نن په افغانستان کي واقعي او عادلانه انتخابات ترسره شي نو په دغو ولایاتو کي نږدې اویا په سلو کي رایې مورِ ترلاسه کوو، تاسو ته ښایي دا هم معلومه وي چې په ټېرو امریکایي انتخاباتو کي سره له دې چې حزب هغه تحریم کړل او برخه ئې په کي وانه خیسته، او سره له دې چې جعلي انتخابات ول او ډېرې لاسوهنې په کي وشوې، خو د ولس لوی شمېر خلکو هغو کسانو ته رایه ورکړه چې په حزب پورې مربوط وو، هیڅ ډلې د حزب په اندازه رایې نه دي ترلاسه کړې. مورِ کولی شو د هېواد په ډېرو ولایاتو کي هم بشپړ امنیت تأمین کړو، هم مضبوطه اداره جوړه کړو، او هم د مخدره موادو د کر کښت مخنیوی وکړو، په دې شرط چې پرېکړه ئې د پارلمان لخوا وشي.

۱۳۸۵-۸-۱۵

د کرستوفر هارسل دوهمه مرکه

پوښتنه: د جرمني حکومت ولې نه شي کولی چې د افغانستان په ارتباط مؤثر او مثبت دریځ غوره کړي؟

ځواب: ما ته د ځینو جرمنیانو اصلي ستونزه دا برېښي چې دوی د امریکا له اغېز نه د وتلو جرأت نه لري، غواړي په هر صورت کي له امریکا سره ملګرتیا وکړي، حتی که دا ملګرتیا د دوی د ملي ګټو په خلاف او د ټولو منل شویو بین المللي موازینو خلاف وي!! زه ډېر متأسف یم چې د دوی په هکله د دې خبرې کولو ته مجبور شوی یم.

پوښتنه: د افغانستان بحران څنګه حل کېدی شي؟

ځواب: د افغانستان بحران هغه وخت حل کېدی شي چې ټول ذیدخل اړخونه واقعیتونو ته تسلیم شي، افغانانو ته له بهرني فشار او مداخلې پرته د خپل برخلیك ټاکلو حق ورکړی شي، په افغانانو باندي د پردیو غوښتنې، شرایط، نظریات او نظام تحمیل نه شي، د افغان ولس دین، مذهب، کلتور، خپلواکي او ملي حاکمیت ته درناوی وشي، د هغو ډلو د حذفولو هڅه ونه شي چې د ملت لویه برخه تمثیلوي او په پردیو پورې د تړلو ډلو د تپلو هڅه ونه شي. امریکایانو دې حقایقو ته اعتناء ونه کړه، دې ته ئې ترجیح ورکړه چې له مسکو او تهران سره لاس یو کړي او په هغې جګړې کي ښکیل شي چې روسانو پیل کړې وه او دوام ئې د دوی ګټې تأمینوي، امریکا اوس په افغانستان او عراق کي په داسي جګړې کي ښکیل ده چې تلفات ئې د امریکا ولس زغمي او ګټه ئې مسکو او تهران ته رسېږي.

پوښتنه: ویل کېږي چې د روسي فوځواونو له وتلو نه وروسته ستاسو له ځینو

قومندانانو نه ولس شکایتونه درلودل، حقیقت څنګه دی؟ که دا اتهامات صحیح وي نو له دغو قومندانانو سره به تاسو څه کوئ؟

ځواب: زه په ټول اطمئنان سره تاسو ته ویلی شم چې د افغانستان هیڅ سیاسي ډله له فکري، تنظیمي او اخلاقي پلوه او له ولس سره د ښه سلوك له ناحیې له حزب اسلامي او د هغه له غړو سره نه شي مقایسه کېدی، د افغانستان تر ټولو ښه خلك په حزب کي راغونډ شوي، زه هر چا ته د دې چلنج ورکوم چې ما ته په حزب کي یو داسي قومندان نه شي په ګوته کولی چې ناروا قتلونه ئې کړي وي، خلك ئې ځورولي وي، د خلکو مال ئې غصب کړی وي او ملي شتمنۍ ئې لوټلې وي. یو خو د هغو خلکو دروغجن تبلیغات دي چې له حزب سره رقابت لري او بل د ځمکي پر سر حقایق او واقعیتونه دي، زه به تر هر چا د مخه د هغه چا د محاکمې مطالبه کوم او په خپل لاس به هغه ته د قانون مطابق سزا ورکوم چې د حزب د اصولو خلاف ئې عمل کړی وی او هغه کارونه ئې کړي وي چې اسلام ئې حرام ګڼي. موږ له هر ظالم نه خپل برائت اعلانوو، نه ئې په خپل حزب کي نیسو او نه دفاع ترې کوو، او د محاکمې لپاره ئې هر راز تعاون ته چمتو یو.

پوښتنه: آیا دا ربښتیا ده چې د کابل د حکومت ځینې چارواکي هم د امریکایانو له تصرفاتو شکایت لري؟

ځواب: زه له تاسو سره موافق یم چې اکثر افغانان حتی هغه چې د کابل په امریکائي حکومت کي د اقتدار په ګډیو ناست دي، له روان حالت نه تنګ او راتلونکي ورته تیاره بربښي، خو د امریکا له وړې څه نه شي ویلی، امریکا د افغانستان او د ټولې نړۍ د ستونزو مور ده، تر څو چې امریکا د یوه ځواك په توګه په افغانستان او دې سیمې کي حضور لري جګړې او ستونزې به ادامه کوي.

پوښتنه: ستاسو په هکله ویل کېږي چې که قدرت ترلاسه کړئ نو نورې ډلې به له منځه وړئ، ځواب مو څه دی؟ مخصوصاً له اقلیتونو سره به څه کوئ؟

ځواب: زما په هکله که د امریکایي مطبوعاتو او د امریکا تر اغېز لاندې غربي مطبوعاتو په هیندارې کي قضاوت وشي نو هغوی خو ما او هر آزادي غوښتونکي مسلمان مبارز ته د یوه تروریست په سترګه ګوري، دا همغه مطبوعات دي چې د

روسانو په ضد د مقاومت په دوران کې ئې زه د افغان ولس تر ټولو منلی مشر او زما حزب ئې تر ټولو منظم، مضبوط او مخکښ حزب ګڼلو. دوی دې پربږدي چې افغان ولس، زما او زما د حزب په اړه قضاوت وکړي، زه د خپل ولس قضاوت منم.
دا هم باید تاسو ته ووایم چې افغانانو قومي، مذهبي او ژبني ستونزه نه درلوده، زمونږ کینه کښ ګاونډیان او زمونږ زاړه دښمنان غواړي دا ستونزه راولاړه کړي، د افغانستان وضعیت د ملي یووالي له پلوه که د دې سیمې تر ټولو هېوادو نو ښه نه وي نو تر هیڅ یوه بد نه دی.
پوښتنه: آیا امریکایان به له افغانستانه ووځي؟
ځواب: زه په ټول ډاډ او اطمئنان سره ویلی شم چې امریکا په افغانستان کې د اوږدې مودې لپاره نه د پاتې کېدو توان لري، نه چانس او نه څه ترلاسه کولی شي.
پوښتنه: ځینې کړۍ په دې باور دي چې امریکایان ښایي له عراقه ووځي خو له افغانستانه به نه وځي، تاسو په دې ارتباط څه وایئ؟
ځواب: زما تشخیص دا دی چې امریکا به له افغانستان او عراق نه په یوه وخت کې وځي، او ښایي دا وتل په همدې کال کې ترسره شي.
پوښتنه: آیا امریکا به پر ایران حمله وکړي؟ د حملې په صورت کې به ستاسو موقف څه وي؟
ځواب: مورږ په دې سیمې کې د روانو جګړو د ختمېدو هیله لرو، نورې جګړې نه خوښوو، ګمان نه کوو چې امریکا پر ایران د حملې په موقعیت کې وي، زه داسې ګمان کوم چې د تهران او واشنګټن تر منځ د پردې شا ته ډېرې خبرې او توافقات شوي، د بغداد او کابل په نیولو کې د تهران تعاون د دې توافقاتو یوه برخه وه، ښایي د یورانیمو د غني کولو په اړه هم د پردې شا ته توافق شوی وي، د ایران په ضد د امریکا تبلیغات د خاصو مجبوریتونو او غرضونو په وجه دي، که احیاناً د امریکا له لوري پر ایران حمله وشي، مورږ دا د ایران او د امریکا خپل منځي کشاله ګڼو، خو که د ایران مشران مورږ ته پناه راوړي نو زه به هغه څه ورسره نه کوم چې دوی له ما سره وکړل، دوی غوښتل ما امریکایانو ته وسپاري، خو افغانان به دا کار نه کوي، زه له هغو افغانانو سره هم مخالفت نه کوم چې وایي: مورږ باید له ایران

سره همغه څه وکړو چې دوی له افغانانو او افغانستان سره کړي.
پوښتنه: ناټو غواړي په مخکنیو سیاستونو کې نوښت راولي، آیا په دې سره کولی شي ستونزي حل یا راکمې کړي؟
ځواب: د اشغالګرو ځواکونو نه زړه تګلاره بریالۍ وه او نه به ئې نوې بریالۍ وي، یوازې یوه بریالۍ تګلاره په مخکې لرې چې امېد دی د وخت له ضایع کولو پرته هغه غوره کړي، او هغه تګلاره دا ده چې ژر تر ژره له افغانستانه ووځي.
پوښتنه: د بهرنیو مرستو په اړه څه وایئ؟
ځواب: له افغانانو سره اصلي مرسته دا ده چې بهرنۍ مداخله، اشغال او جګړه پای ته ورسېږي.
پوښتنه: د بهرنیو ځواکونو قومنده ناټو ته سپارل شوې، آیا له دې نه به څه نتیجه ترلاسه کړي؟ آیا دا وحدت تر اوږدې مودې دوام کولی شي؟
ځواب: د امریکایانو هڅه دا وه چې اروپا د افغانستان او عراق په جنګ کې راښکیل کړي او په دې سره خپل ځاني تلفات او نظامي لګښتونه راکم کړي، په دې وتوانېدل چې ناټو د افغانستان په جګړې کې ښکیل کړي، اما دا چې آیا دوی به وتوانېږي چې په افغانستان کې مېشت بهرني ځواکونه د اوږدې مودې لپاره تر یوې قومندې لاندې وساتي، زه په دې کې شك لرم، زما انتباه دا ده چې د دوی ترمنځ چاودونه پیل شوي او ورو ورو پراخ کېږي، ډېرو اروپائي هېوادونو د امریکا تر هیبت لاندې افغانستان ته د فوځونو د لېږلو پرېکړه وکړه، د امریکایانو ماتې دا هیبت ختموي، د امریکا په انتخاباتو کې د جورج بش د جنګي ټیم ماتې هم خپل اغېز لري، زما انتظار دا دی چې لومړی فرانسه په دې جنګونو کې د امریکا ملګرتیا پرېږدي او بیا جرمني د دوی تقلید وکړي او له افغانستانه خپل فوځونه وباسي. په درناوي

حکمتیار
افغانستان
د جدي اتلسمه ۱۳۸۵

بسم الله الرحمن الرحیم

له سلیم صافي سره مرکه

۱. حکمتیار صاحب! تاسو چېرې اوسېږئ، په پاکستان کي او که په افغانستان کي؟

ځواب: صافي صاحب! ښایي ستاسو مقصد به دا وي چې زه خپله ثابته پته درکړم، متأسفانه زه اوس ثابته پته نه لرم، مجبور یم د داسي پوښتنې په ځواب کي سوال کوونکو ته ووایم چې زه د ځمکې پر سر او د آسمان لاندې اوسېږم، زه پنځه کاله مخکې د دلوې په شپږ وېشتمې له تهران نه ووتلم، په سهار ئې د ایران له پولې واوښتم او شپږ ورځې وروسته د هېواد یوې داسي سیمې ته راغلم چې دنګ دنګ غرونه او ګڼ ګڼ ځنګلونه لري، همدلته وم چې د امریکا د بې پیلوټه طیارې لخوا په ما باندې راکټې وریدل وشو، د دوی جاسوسي طیارې، درې شپې ورځې مسلسل زمونږ پر سر ګرځېدلې، مونږ داسي ګمان کولو چې دا طیارې فقط جاسوسي مأموریت تر سره کولی شي، د ساحې دقیق عکسونه اخستی شي، مخابروي او د سټلایټ ټلفونونو ارتباطات کشف کولی شي، خو راکټې وریدل نه شي کولی، دا زمونږ اشتباه وه، مونږ په همدې دوران کي ټلفوني ارتباطات جاري ساتلي وو، زمونږ د اوسېدو ساحه داسي وه چې د دوی پیاده ځواکونه په آسانۍ نه شو ورته راتلی، له بمبارد طیارو نه ځان یوې خوا بلې خوا ته کول آسان دی، مخصوصاً که ستا موقعیت ډېر ځرګند نه وي. د دوی راکټ له ما نه اویا اتیا متره لرې ولګېدو، په هغې ساحې کي کافي شمېر کسان وو، خو الحمد لله نه څوک ووژل شو او نه ژوبل شو.

له دغې نښې وروسته مې د اوسېدو ځای ثابت نه دی، کله یو ځای او کله بل ځای اوسېږم. ښایي له دې نه به زما وضعیت معلوم کړي شئ چې ما په دغو تېرو پنځو کلونو کې تل مسافرانه لمونځ کړي، په کنر، لغمان، میدان وردګ او پکتیا کې زما د لټون لپاره عملیات وشول.

د تېرو پنځو کلونو په دوران کې، زه یوه نیمه میاشت په داسې ځای کې اوسېدلی یم چې د امریکایانو له یوه عملیاتي مرکز نه ځې تر پنځه سوه ګزه کمه فاصله درلوده، چې کله به له دې مرکز نه د دوی هلیکوپټرې د عملیاتو لپاره تلې راتلې نو زمونږ په سر به تېرېدی، هومره نږدې چې په کلشنکوف ښه ویشتل کېدې!!

همدا راز یو ځل د دوی خاص ځواکونه په ما پسې هغه ځای ته راغلي وو چې زه په کې اوسېدم، ما ته ورونو ویل چې وضعیت خطرناک دی، له دې ځایه باید ولاړ شو، ما ورته ویل چې که دغې ساحې ته هم راشي نو زه به فقط سل دوه سوه ګزه پور ته غره ته خیژم او د دوی له تلو وروسته به بېرته راکوزېږم. همداسې وشول، دوی هغې ساحې ته راغلل، مورږ د جنګ لپاره تیاری نه درلود، سل یو نیم سل ګزه د اوسېدو له ځایه پورته غره ته وختو، دوی د ګاونډي کور تلاشي کړ، مورږ ورته کتل، د دوی غږ مو اورېدو، بېرته کوز شول او مورږ خپل ځای ته راستانه شوو. دلته له مورږ نه غلطي شوی وه، مکرر مو له ستلایټ ټلفون نه استفاده کړې وه، په داسې حال کې چې امریکایانو په بې پیلوټه طیارو او جاسوسي سپوږمکیو دا ساحه تر سخت نظارت لاندې نیولې وه، هومره چې یوه شپه ما تر یوه ساعت په کم وخت کې د دوی اوه سپوږمکۍ ولیدې چې د همدې ساحې په فضاء کې تېرې راتېرې شوې.

بیا مو دوه شپې د امریکا له هغو خاصو ځواکونو سره په یوه غره کې تېرې کړې چې زما د نیولو لپاره راغلي وو، دوی د غره په یوې برخې کې او مورږ په بلې برخې کې او زمونږ تر منځ له څلورو سوو مترو کمه فاصله وه. تر اوسه دا ارمان راسره دی چې کاش ورونه جنګ ته تیار وی، په امریکایانو د غازي کېدو لپاره ښه ځای او ښه فرصت وو. که د سیمې مجاهدین له عملیاتو سره موافق وی نو د دوی یو کس هم ژوندی نه شو وتلی، خو دا د عملیاتو د پیل شپې ورځې وې او د دا راز عملیاتو وخت لا نه وو رارسېدلی!!

۲. انجنیر صاحب حکمتیار! په جګړو کې اکثراً د طالبانو نوم اخیستل کېږي، ستاسو حزب په کومو سیمو کې فعالیت کوي؟

ځواب: صافي صاحب! د دښمن له لوري اکثراً دریو ډلو ته جګړې او بریدونه منسوب کېږي: لومړی د القاعدې نوم اخلي او بیا د طالبانو نوم او په پای کې وایي د دولت نور مخالفین، افراطي ډلې او د القاعدې ملګري، د دې وجه کاملاً واضح ده، امریکایان غواړي وښیي چې دوی یوازي له دغو دوو ډلو سره په جګړو بوخت دي، نه له افغان ولس سره او نه د افغانانو له نورو ډلو سره!! خو تاسو ته معلومه ده چې اوس بهرني ځواکونه په دې اعتراف کوي چې هره میاشت په اوسط توګه شپږ سوه بریدونه پر دوی کېږي، یعني هره ورځ نږدې شل بریدونه، خو په مطبوعاتو کې هره ورځ دوه درې عملیات منعکس کېږي او دا القاعدې او طالبانو ته منسوبېږي، تاسو مونږ ته ووایئ چې دا پاتې اولس عملیات څوک کوي او امریکایان ئې له چا ګڼي؟

۳. حکمتیار صاحب! ستا ځینې ملګري لکه سباوون په کابل کې له کرزي سره کار کوي او ځینو په انتخاباتو کې برخه واخیسته، د دوی په هکله څه وایئ؟ آیا دوی د حزب غړي ګڼئ؟ د دوی په هکله به په راتلونکي کې د حزب دریځ څه وي؟

ځواب: څوک چې زما د ایمان او عقیدې ملګري وو هغه به تل له ما سره وي، یوازي هغه څوک به زمونږ د نیمې لارې ملګري وي چې بل مقصد دې صف ته راوستي وو، څوک چې له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتیا کوي هغوی له حزب نه وتلي، په حزب کې د داسې خلکو لپاره هیڅ ځای نه شته، خو هغه چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا نه کوي او د عام ولس په ځېر په هغو سیمو کې اوسېږي چې د دې نظام تر اداړې لاندې دي، خو د حزب اهدافو، اصولو او تګلارې ته وفادار دي، هغوی د حزب غړي دي، مونږ یوازي هغه کسان له حزب نه وتلي ګڼو چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبیان د سابق په ځېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو بهرنیو فوځونو بلا قید و شرط وتل او د یوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي. که څه هم تېر امریکایي انتخابات د حزب لخوا تحریم شول او په هغه کې ئې برخه

وانه خیسته، خو ځینې کسان د حزب په نامه کاندید شول او ولس د حزب لپاره دوی ته رایه ورکړه، ولس له دې خبر نه وو چې حزب له انتخاباتو سره مقاطعه اعلان کړې، د هغو کسانو په هکله چې د حزب له تګلارې سره ئې مخالفت کړې، لا تر اوسه کومه پربکړه نه ده صادره شوې او د دې وجه دا ده چې تر اوسه د حزب مرکزي شورى نه ده دائره شوې، له دوى نه ځینې داسې دي چې له اشغالګرانو او د کابل له حکومت سره هیڅ اړیکي نه لري او له حزب نه د جلا کېدو پربکړه ئې هم نه ده کړې، محدود شمېر ئې د کابل له حکومت سره تفاهم لري او د همدې په وجه ئې له یوې خوا په حزب کې خپل وزن او اعتبار له لاسه ورکړ او له بلې خوا د کابل حکومت خاص اهمیت ورنه کړ!!

۴. ستا د جهاد د وخت زیاتره ملګري لکه رباني، سیاف او مجددي ټول د کرزي تر څنګ ناست او په هغه حکومت کې برخه لري چې تاسو ئې په ضد جهاد کوئ، مورږ نه پوهېږو دا څنګه توجیه کړو، څنګه به دې ته جهاد وایو؟ هغوى هم مجاهدین دي، تاسو هم خپله مبارزه جهاد ګڼئ، مورږ به څنګه دې ته جهاد وایو؟

ځواب: جهاد په اشخاصو نه پېژندل کېږي، بلکې اشخاص په جهاد سره پېژندى شو، که د یوه کلي ټول خلك لمونځ پرېږدي او یوازي څو کسان جومات ته راځي او لمونځ کوي، همدوى ته لمونځ کوونکي وایو او نور د لمانځه تارك ګڼو، په کار خو دا ده چې ووایو: هغه خلك چې نن د صلیبي ځواکونو په ضد جهاد نه کوي، پرون هم مجاهدین نه وو، هسې شرایطو پر جهاد تپلي وو او که احیاناً مجاهد وو نو پرونى جهاد ئې ټول حبط او ضایع شوى، دا زما شخصي رایه نه ده، دا د قرآن صریح او واضح حکم دى، د قرآن له نظره د اسلام له دښمنانو سره ملګرتیا له اسلام نه د وتلو په معنى ده، په جنګ کې ملګرتیا او هغه هم د مسلمانانو په ضد ملګرتیا خو پرېږده، څوك چې د کافرانو په ډلې کې ودرېږي او د دوى سواد او شمېر زیات کړي، دا هم د دوى له ډلې څخه ګڼل کېږي!! دې ته باید متوجه وو چې له مجاهدینو سره موقتي ملګرتیا یوه معنى لري او په جهاد باور درلودل او د لمانځه او روژې په څېر ئې دیني فریضه ګڼل، دا بېله معنى لري!!

۵. اوس چې ستاسو کومه مبارزه روانه ده، د حامد کرزي د حکومت خلاف یا د

امریکایانو خلاف، آیا دا ستاسو او طالبانو تر منځ په شریکه او تر یوې قومندې لاندې روانه ده او که بېله بېله؟ که تر یوې قومندې لاندې نه وي، آیا په راتلونکي کې د دې امکان شته چې تاسو او طالبان تر یوې قومندې لاندې د امریکایانو خلاف جهاد وکړئ؟

ځواب: موږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړي او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کې له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواك افغانستان کې اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو سره په تنظیمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسیق او توافق نه لرو. د طالبانو له ځینو مشرانو سره خبرې شوې دي، موږ ورته ویلي دي چې راشئ خپلې تګلارې او د دښمن په خلاف خپل دریځ توحید کړو، په هري سیمې کې ګډې شوراګانې جوړې کړو او مقاومت په ګډه مخکې بوځو، د افغانستان د راتلونکي په اړه هم ګډ تصمیم ونیسو، ولس ته اطمئنان ورکړو چې د بهرنیو ځواکونو له ایستلو وروسته به بیا د اقتدار په سر ننبتې نه پیل کېږي، موږ د اقتدار لپاره نه بلکې د خپل هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، د طالبانو زیات شمېر کسان له دې سره موافق وو خو متأسفانه ځینو مشرانو ئې توافق ونه کړ، که څه هم اوس له طالبانو سره د مذاکراتو لړۍ قطع شوې، خو که هغوی د دې ضرورت احساس کړي، موږ چمتو یو.

۲. داسې ویل کېږي چې په نړۍ کې د امریکا په ضد روانه مبارزه د القاعدې او اسامه بن لادن تر مشرۍ لاندې روانه ده، دا هم ویل کېږي چې اسامه او ایمن الظواهري له تاسو سره یو ځای اوسېږي، آیا له یولسم ستمبر نه وروسته له دوی سره ستا ملاقات شوی؟ آیا څه ارتباط ورسره لرئ؟ آیا ستاسو مبارزه په شریکه روانه ده او که بېله بېله؟

ځواب: امریکایان هڅه کوي د دوی په ضد هر مقاومت، که د دنیا په هر ګوټ کې وي، له القاعدې سره وتړي، د دوی ګمان دا دی چې د القاعدې په ضد ئې هومره تبلیغات کړي چې د یوې ډلې د تجرید او منزوي کولو لپاره همدا کافي ده چې په

القاعدې پورې ئې وترې، خو حقیقت داسې نه دي، امریکا په خپلو غلطو سیاستونو سره ځان ته دومره دښمنان راپیدا کړې چې شمېرل ئې ګران دي، د نړۍ اکثریت خلك له امریکا کرکه لري، امریکا د فساد، جګړو، بې امنیتۍ، فقر او لوږې باعث ګڼي، یوازې په امریکا کې نږدې دوه سوه مسلح ډلې شته چې د امریکا په ضد جنګېږي. زه باور لرم چې امریکا په داخل او بهر کې له دومره مخالفتونو سره مخامخ ده چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ نه وو، د تاریخ په اوږدو کې د هیڅ هېواد په ضد دومره کرکه او نفرت نه دی راپیدا شوی لکه د امریکا په ضد چې د نړۍ په ګوټ ګوټ کې تر سترګو کېږي، زما ګمان دا دی چې بش به د امریکا بریژنف ثابت شي او راتلونکی جمهور رئیس به ئې ګورباچوف وي، امریکا ته همغه برخلیك منتظر دی چې شوروي اتحاد ورسره مخامخ شو!.

د پوښتنې د دوهمې برخې په اړه باید ووایم چې هو؛ له یولسم ستمبر نه وروسته ما له اسامه بن لادن او ایمن الظواهري سره لیدلې او دا هغه وخت چې ایراني لیبرالانو غوښتل ما امریکایانو ته تسلیم کړې او زه د ایراني چارواکو له خبرولو پرته له ایرانه ووتلم او هېواد ته راغلم. او دا په داسې حال کې وو چې ما ته اطلاع راکړې شوه چې دوه ورځې وروسته کرزی تهران ته راځي او هغه غواړي له تا سره وګوري، خو تر دې د مخه ئې ما ته وویل چې د کابینې په غونډې کې قطعي پرېکړه شوې ده چې تاسو باید له ایرانه ووځئ، مورږ ته ووایئ چې چېرې ځئ؟ ما ورته وویل: صحیح ده زه به پرې غور وکړم، په همغه مانښام له تهران نه روان شوم او د سحر لمونځ مې د ایران سرحد ته نږدې وکړ او د دلوې په شپږوېشتمې چې له افغانستان نه د روسي فوځونو د وتلو له ورځې سره ئې سمون خوړلو، له ایران نه ووتلم، باید تاسو ته ووایم چې په کابل د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته مې د حزب اسلامي غړو ته وویل: ستاسو یوه مهمه دنده دا ده چې هغه انصار وروڼه خوندي ځایونو ته ورسوئ چې له افغانستان نه د وتلو توان او د پناه بل ځای نه لري، کله چې په تورې بورې د امریکائي ځواکونو برید پیل شو او ځینو وطن پلورونکو ناافغانانو په دې برید کې برخه واخیسته، د حزب اسلامي څو زړه ورو او باایمانه مجاهدینو، دوی دواړه له څو نورو ملګرو سره له تورې بورې وایستل او یوه

خوندي ځای ته ئې انتقال کړل، زما ملاقات په دغه ځای کي له دوی سره شوی.
خو دا باید تاسو ته واضح کړم چي موږ له القاعدې سره هیڅ تنظیمي رابطه نه لرو. موږ له افغانستان نه بهر هیڅ نظامي فعالیت نه لرو. نه اوس او نه د روسانو د اشغال په دوران کي.
۷. څو ورځي مخکي ستا یو بیان راغی چي مجاهدین دې د پاکستاني فوځ خلاف جنگ نه کوي، که څوك د امریکایانو خلاف جنگ کوي نو افغانستان ته دې راشي، تاسو ولې د پاکستان خلاف له جنگ نه دوی منع کوئ، پاکستان خو د امریکا ائتلافي دی؟ دوهمه خبره دا ده چي د هغو خلکو په باره کي ستا نظر څه دی چي د پاکستان د فوځ، حکومت او واکمنانو په ضد جنگېږي؟
ځواب: هو؛ ما دا بیان ورکړي، ما د وزیرستان مجاهدینو ته هم مسلسل پیغامونه ولېږل چي دلته جگړه بنده کړئ، دا جگړه موږ ته تاوان رسوي، دا د امریکایانو په گټه ده، هغوی ما ته ولیکل چي موږ د پاکستان حکومت مجبور کړي یو، دا جنگ موږ نه دی پیل کړي، موږ له ځانه دفاع کوو او بله چاره نه لرو. زه هر مجاهد ته وایم چي د مسلمانانو اصلي جنگ په افغانستان کي روان دی، که دلته امریکایانو ماتې وخوړه نو د اسلامي امت ډېرې ستونزي به په خپله او په ډېرې آسانۍ سره حل شي.
زه د پاکستان سیاسي او جهادي ډلو ته نه وایم چي په پاکستان کي کومه تگلاره غوره کړي، زه یوازي دا ورته وایم چي راشئ د لوی او اصلي دښمن په ضد په گډه وجنگېږو، زه ئې د کابل حکومت په ضد جنگ ته نه رابلم بلکي د بهرنیو ځواکونو په ضد ئې جنگ ته رابلم، که امریکایان او د دوی ائتلافي فوځونه له څو زره کیلومتره لرې سیمو نه افغانستان ته راځي، په بې گناه افغانانو بمونه وروي او ستا مسلمان ورونه وژني نو ما ته ووایه چي ستا اسلامي ورورولي او قومي غیرت چېري دی چي د دغو مظلومو افغانانو نه د دفاع لپاره هسي په اوچت غږ خبره هم نه شې کولی، زه له هغو خلکو نه د ملگرتیا او حمایت انتظار نه لرم چي تل د افغانانو له دښمنانو سره ملگري شوي، پرون ئې د روسانو ملگرتیا کوله او نن د انگریزانو او امریکایانو، زما د وینا هدف فقط دا دی چي د دې سیمي مسلمانان باید له

افغانستان نه د بهرنیو فوځونو د ایستلو لپاره ملاوتړي، زه خپلو مجاهدینو ته هم وایم چې ستاسو هره مرمۍ باید د اصلي دښمن په لوري وویشتل شي، د افغاني مزدور فوځ د سلو کسانو تر وژلو د یوه امریکایي ټپي کول اهمیت لري، کله چې امریکایان وایستلی شي د دوی د مزدورانو چاره آسانه ده.

۸. د افغانستان د حکومت لخوا دا تور لګېږي چې که طالبان کومه مبارزه کوي او یا تاسو نو مجاهدین په پاکستان کې روزل کېږي او له پاکستان نه افغانستان ته ځي، د دې تور په هکله څه وایئ؟ که دا تور ردوئ نو ستاسو وسله له کومه ځایه راځي؟ د روزنې او تربیت کار چېرې تر سره کېږي؟

ځواب: امریکایان ښه پوهېږي چې موږ د دې مقاومت د دوام عزم او توان لرو، د دوام لپاره ئې د هیڅا مرستې ته اړ نه یو، نه ایران زموږ مرسته کوي او نه پاکستان، هم د ایران لیبرالانو د امریکا مرسته وکړه او هم د پاکستان جنرالانو، امریکایان ښه پوهېږي چې د سړک د سر د امریکایانو د یوه کاروان په وړاندې په یوې چاودنې باندې زموږ مصارف سلو ډالرو ته نه رسېږي، نه ئې په موادو او وسایلو کې بهرنۍ مرستې ته ضرورت لرو او نه ئې په مصارفو کې، إن شاء الله داسې جنګ په یوازې سر او تر اوږدې مودې جاري ساتلی شو، که موږ په کال کې زر داسې چاودنې وکړي شو نو مجموعي مصارف مو سل زره ډالرو ته نه رسېږي، که امریکایان په کال کې د زرو تابوتانو د انتقال حوصله ولري نو د افغانانو ملا دې ماتې شي که دومره مصارف ونه شي زغملی. که انګرېزانو یوه پېړۍ مخکې زموږ د پلرونو پر افغانستان حکومت ونشو کړي، موږ به د خپلو غازي نیکونو ناخلفه لمسیان وو چې نن د پردیو بیرغونه زموږ په هېواد کې په رپېدو وي او دښمن د هېواد په کوم ګوټ کې یوه شېبه آرامه تېره کړي شئ.

هر څوك په دې حقیقت پوهېږي چې د اسلام د لارې مجاهدینو د صلیبي اشغالګرانو په ضد روان مقاومت د خپل ایمان او عقیدې په حکم پیل کړي، څوك چې دا مقاومت بهرنیو ځواکونو ته منسوبوي هغوی په خپله د پردیو غلامان دي، پرون د روسانو تر قومندې لاندې د خپل ملت په ضد وجنګېدل او نن د انګرېزانو تر قومندې لاندې جنګېږي، په پردیو ځان ساتي او د کور په دروازه کې ئې

امریکائي کوماندو پهره کوي، دا هماغه بې غیرته او بې ایمانه نا افغانان دي چې د آزاد ژوند خوند ئې نه دی څکلی، هر څوك په خپل ځان قیاسوي، مجاهدین نه پېژني، د دوی له جذباتو بې خبره دي، په دي نه پوهېږي چې افغانان د عزت مرګ د غلامۍ تر ژوندە سل ځله غوره ګڼي.

عجیبه ده چې څوك مجاهدین په پاکستان پورې تړي، پاکستان خو اوس د امریکایانو اډه ده، که د پاکستان مرسته نه وی نه دوی کابل نیولی شو او نه تر اوسه دلته پاتې کېدی شول. د امریکایانو د برید په لومړیو میاشتو کې د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو پورې له پاکستانه اته اویا زره نظامي الوتنې وشوې، هره طیاره د پاکستان له نظامي اډو والوته او پر افغانانو ئې بمونه ووروول، تر اوسه د امریکایانو اکمالات د پاکستان له لارې کېږي، کرزی له پاکستانه لومړی ارزګان ته بیا کندهار ته په امریکائي هلیکوپترو کې انتقال شو. د ګوانتانامو زندان په هغو مجاهدینو ډك دی چې پاکستان نیولي او امریکایانو ته ئې لاس پښې تړلي سپارلي. نه پوهېږو پاکستاني چارواکي تر دې زیات څه کولی شي چې واشنګټن قانع شي او له مجاهدینو سره ئې په ملګرتیا تورن نه کړي؟!!

۹. لکه چې ګورئ په عراق کې هم امریکا خپله پالیسي بدلول غواړي، پاکستاني چارواکو هم په وزیرستان کې معاهده وکړه، په هلمند کې هم د نېټو او طالبانو تر منځ یوه موافقه مخې ته راغله، آیا د دې امکان شته چې ستاسو او امریکایانو یا کرزي سره خبري اترې او روغه جوړه وشي؟

ځواب: مورږ د مذاکراتو له لارې د بحران د حل معقوله او عملي لار لټول یو ضرورت ګڼو، دې ته د یوه مثبت انکشاف په سترګه ګورو چې مغرور امریکایان اوس په دې پوه شوي چې په جنګ سره نه خپلو ناولو موخو ته رسېدی شي او نه د افغانانو مقاومت ځپلی شي. دې ته هم د یوه مثبت بدلون په سترګه ګورو چې د کابل د امریکایي حکومت چارواکو ته له مجاهدینو سره د مذاکراتو اجازه ورکړي شوې.

خو مذاکرات په هغه صورت کې مفید او ګټور ګڼو چې اشغالګر ځواکونه د کابل حکومت ته د دې خبرې صلاحیت هم ورکړي چې د بهرنیو ځواکونو د بلاقید و شرط او بشپړ وتلو په اړه له مجاهدینو سره توافق کولی شي او دا چې دا ځواکونه به د

دې توافق درناوی کوي. دا ځکه چې د مجاهدینو او ټول افغان ولس لومړۍ او اساسي غوښتنه همدا ده او له دې پرته د افغانستان بحران نه شي حل کېدی. د موسی کلا معاهدې وښوده چې د بهرنیو ځواکونو شته والی د جګړو د دوام لامل او وتل ئې د جګړو د ختمېدو باعث دی، مورږ له دې سره توافق کولی شو چې دې ته ورته معاهده د کابل په شمول په ټولو ولایاتو کې پلې شي.

۱۰. تاسو له لومړۍ ورځې د جهاد په میدان کې متحرکه پاتې شوي یئ، د القاعده مشران، اسامه او ملګري ئې ستاسو په بلنه او ستاسو د ملګرو انجنیر محمود او نورو په وسیله افغانستان ته راغلل، له نړۍ سره دا وېره ده چې مبادا القاعده ته اټمي وسایل په لاس ورشي، آیا دا وېره په ځای ده؟ اسامه هم ویلي وو چې له مورږ سره داسي وسایل شته، آیا له دوی سره د اټمي او کیمیاوي وسایلو ترلاسه کولو او استعمال امکان شته؟

ځواب: د اسامه بن لادن موضوع له افغانستان او افغانانو سره تړل یوه مغالطه ده، که امریکایانو یوازې د القاعدې د مرکزونو ختمولو او د طالبانو د حکومت نسکورولو لپاره پر افغانستان یرغل کړي وو نو اوس خو باید بېرته وتلي وي، اوس خو دلته د القاعدې مراکز نه شته، د القاعدې ټول مراکز عراق ته منتقل شوي، د طالبانو حکومت هم ختم شوی، دوی ولې اوس هم په پاتې کېدو ټینګار کوي؟ له دې نه خو معلومېږي چې دوی نورې موخې لري!! دوی په دې نه پوهېږي چې په دې یرغل سره ئې په سلګونو نور اسامه راپیدا کړل او د القاعدې لپاره ئې په سلګونو نور مراکز پرانستل، تاسو ته معلومه ده چې اسامه بن لادن عادي او مرفه ژوند درلود، د شوروي په ضد د جهاد په دوران کې افغانستان ته راغی، دلته ئې جهادي فکر په برخه شو، په سعودي کې د امریکایي فوځونو له ځای په ځای کېدو او د عراق په ضد جنګ سره ئې مخالفت وکړ، د سعودي حکومت د ده تابعیت ختم کړ، مجبور شو په افغانستان کې پاتې شي، له افغانستان نه سودان ته ولاړ، امریکایانو د سودان حکومت مجبور کړ چې هغه وباسي، بېرته افغانستان ته راغی، حالت داسي راغی چې دی له طالبانو سره ملګری شو، امریکایانو هغه وخت د طالبانو حمایت کولو او له دوی سره د اسامه په ملګرتیا ئې هم اعتراض نه

درلود، خو وروسته له هغه چې په کینیا، نیروبي او یمن کي د القاعدې لخوا د امریکایانو په ضد عملیات ترسره شول، له طالبانو ئې وغوښتل چې اسامه ورتسلیم کړي، د سعودي حکومت هم دا مطالبه وکړه، مولوي متوکل ریاض ته وغوښتلی شو، هلته ئې له سعودي چارواکو سره د اسامه د سپارلو ژمنه وکړه، په کابل کي ئې د علماوو په نامه شوری جوړه کړه او دې شوری هم له اسامه وغوښتل چې له افغانستان نه ووځي، د سعودي د استخباراتو مشر ترکي الفیصل په خصوصي طیارې کي د دې لپاره کندهار ته ولاړ چې اسامه به لاس ترلی له ځان سره بیایي، پنځه ورځي په کندهار کي تم شو، خو طالبان د خاصو عواملو په وجه ونه توانېدل چې اسامه ترکي الفیصل ته تسلیم کړي، له طالبانو سره د واشنګټن او ریاض اختلاف له دې نېټې وروسته راولاړ شو.

واشنګټن پر عراق باندي د اټمي وسایلو د جوړولو په تور برید وکړ، خو معلومه شوه چې خپل ولس او نړېوالو ته ئې دروغ ویل، هر څوک پوهېږي چې د القاعده په ضد د دوی تور دې ته ورته دروغجن او بې بنسټه تبلیغات دي، که د عراق، ایران، لیبیا په څېر شتمن هېوادونه لاتراوسه نه دې توانېدلي چې اټمي وسایل جوړ کړي نو القاعده به څنګه په دې وتوانېږي؟ تجربې وښوده چې القاعده په تش لاس وکولی شو چې امریکایانو ته د یولسم ستمبر په څېر داسي ستر ګوزار ورکړي چې په تاریخ کي ئې نظیر نه شو موندلی، د القاعدې اټم بم په حقیقت کي هغه سرتېري عملیات دي چې امریکا ئې د مقابلې توان نه لري!!

۱۱. تاسو دیني مطالعه هم لرئ، ستاسو ډېر کتابونه هم مخې ته راغلي دي، یو دا راته ووایئ چې آیا ستاسو د لیك لوست سلسله جاري ده، په راتلونکي کي د کوم نوي کتاب د لیکلو انتظار کېدی شي؟ بل دا چې د ځان وژونکو عملیاتو په هکله بحثونه روان دي، ځیني وایي چې ځانه وژنه ناجایز کار دی، ستاسو نظر څه دی؟ آیا مسلمان ته د سرتېرو عملیاتو اجازه شته او که نه شته؟

ځواب: د پوښتني د لومړۍ برخي په اړه عرض کوم چې الحمد لله ما له دې فرصت نه چې له جلسو او ملاقاتونو فارغ وم، پوره استفاده وکړه، مطالعې، تحقیق او لیکنو ته مي کافي وخت درلود، په اونۍ کي مي یوه ورځ د خطونو او پیغامونو لېږلو ته

وقف کړې وه او نورې ورځې مې څېړنو او لیکنو ته، په تېرو پنځو کلونو کې مې لس کتابونه ولیکل او په تېرو شپږو میاشتو کې مې په بایبل باندې یو تفصیلي نقد لیکلی، امید دې په لنډو ورځو کې بشپړ او د (بایبل د قرآن په رڼا کې) تر نامه لاندې چاپ شي.

او د دوهمې برخې په هکله باید ووایم چې د شهادت طلبانه عملیاتو په هکله او دا چې آیا دا عملیات جائز دي؟ آیا هغه چا ته شهید ویلی شو چې په ځان پسې بمونه تړي او ځان او دښمن له منځه وړي؟ آیا دا کار د قرآن له دې آیت سره مخالفت نه دی چې فرمایي: ولا تلقوا بایدیکم الی التهلکة: په خپل لاس ځان په تهلکه کې مه اچوئ. په دې هکله باید څو خبرې په پام کې ولرو:

دا مکمل آیت نه بلکې د یوه آیت یوه برخه ده، آیت داسې دی:

وَ أنفقُوا فی سبیل اللّه وَ لا تُلْقُوا بِأیْدِیکُمْ إلی التهلُکَة وَ أحْسِنُوا إنّ اللّهَ یحِب الْمُحْسِنینَ * البقرة: ۱۹۵

او د اللّه په لار کې انفاق وکړئ او ځان په خپل لاس په تهلکه کې مه اچوئ او احسان وکړئ چې الله محسنین خوښوي.

دا آیت په حقیقت کې جهاد او د الله په لار کې قربانۍ ته بلنه ورکوي او وایي چې د الله په لار کې له انفاق او له قربانۍ نه ډډه کول، تهلکه ده، باید د الله په لار کې خپل مال ولګوئ تر څو له دې تهلکې وژغورل شئ. له دې آیت نه مخکې ویل شوي چې که څوک په تاسو تېرې وکړي نو تاسو هم بالمثله ځواب ورکړي، له دې نه معلومېږي چې دلته له انفاق نه مراد د دښمن په ضد جهاد کې د سر او مال قرباني کول دي. له دې آیت نه دا انتباه اخیستل چې ځان په خطر کې مه اچوئ، یوه غلطه انتباه ده، دا سمه نه ده چې څوک د یوه کلام نیمائي برخه راواخلي، مخکنۍ او وروستنۍ برخې ته له پام نه پرته، له هغې خاصه معنی راوباسي. په دې نیمایي آیت استناد کول او دا خبره تړې راایستل چې شهادت طلبانه عملیات جائز نه دي، نه یوازې بې بنسټه او غلط استناد دې بلکې له آیت نه معکوسه معنی او انتباه اخیستل دي. آیت د قربانۍ بلنه ورکوي او د عدم قربانۍ عواقب او پایله تهلکه ګڼي خو دوی تړې معکوس مطلب راباسي!! دا خو داسې ده لکه چې څوک ووایي: په

قرآن کي راغلي چي (و لاتقربوا الصلوة) لمانځه ته مه نږدې کېږئ حال دا چي دا د آيت يوه برخه ده، بشپړ آيت داسي دی: (و لاتقربوا الصلوة و انتم سکٰرٰی): چي نشه وئ نو لمانځه ته مه نږدې کېږئ او يا دا چي څوك ووايي: په قرآن کي راغلي (ويل للمصلين): افسوس د لمونځ کوونکو په حال، خو د آيت وروستۍ برخه پرېږدي چي وايي: هغه لمونځ کوونکي چي په غفلت او بې پروايۍ سره خپل لمونځ ادا کوي.

قرآن له همدغه آيت نه مخکې له دښمن سره بالمثله عمل جائز ګڼي او فرمايي:

فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَ اتَّقُوا اللّهَ وَ اعْلَمُوا أَنّ اللّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ * البقرة:۱۹۴

بيا که څوك پر تاسو تېری وکړي نو د ده د تېري په څېر تېری پرې وکړئ او له الله ووېرېږئ او په دې پوه شئ چي الله له متقيانو سره دی.

که دا دواړه آيتونه يو ځای او د يوه مضمون د متصلو برخو په حيث په پام کي ولرو نو له دې نه دوه خبري معلومېږي: لومړی دا چي له انفاق نه په دې ځای کي د دښمن په خلاف په جهاد کي د ځان او مال قرباني ده او دا مطلب په ګوته کوي چي د جهاد په سامان او وسايلو باندې د مال د نه مصرفولو عاقبت خطرناك او په خپل لاس ځان مرګ ته سپارل دی او دوهمه خبره دا چي له دښمن سره بالمثله معامله جائزه ده.

پوښتنه دا ده چي د شهادت طلبانه عملياتو مخالفين ولې دې ته توجه نه کوي چي قرآن له دښمن سره بالمثله معامله جائز ګڼي؟! قرآن مضطر انسان ته حرام روا کړي، قرآن مجبور انسان ته د کفر د کلمې ويل هم روا کړي، قرآن مظلوم انسان په بدي وينا او حتی ښکنځلو د مؤاخذې وړ نه ګڼي، د ده د مظلوميت په وجه، د يوه ناروا او ناجائز کار سره سره، هغه ته معافي اعلانوي. څوك چي د اسرائيلو او امريکا په ضد شهادت طلبانه عمليات ترسره کوي، له يوې خوا مظلوم دی، له بلې خوا له ظلم نه د نجات بله لار نه ګوري، له بلې خوا بالمثله عمل کوي او بالآخره دې ته مجبور شوی.

قرآن فرمايي:

وَ لَمَنِ انتَصرَ بَعْدَ ظلْمه فَأُولَئك مَا عَلَيهم مّن سبيل * إنّمَا السبيل عَلى الّذينَ يَظلمُونَ النّاس وَ يَبْغُونَ فى الأَرْض بِغَيرِ الْحَقّ أُولَئك لَهُمْ عَذَابٌ أَليمٌ * سبا:۴۱-۴۲

او چا چي له مظلوميت نه وروسته انتقام واخيست هيڅ الزام ورباندې نه شته، الزام

خو په هغه چا دی چې پر خلکو ظلمونه کوي او په ځمکه کې په ناحقه تېری کوي، دغو لره دردناك عذاب دی.

کوم کسان چې د امریکایانو په ضد شهادت طلبانه عملیات ناجائز ګڼي، هغوی په عراق او افغانستان کې پر امریکایانو د مجاهدینو نور بریدونه هم نه تائیدوی، دا سرکاري مفتیان دي، هغه خبره کوي چې د دوی حکومتونه ئې کوي، هغه فتوی ورکوي چې حکومت ورته لیکلې وي او پر هغې د مهر لګولو امر ورته شوی وي. که یو سرکاري مفتي په فرانسه کې د حجاب ممنوعیت د فرانسې داخلي مسئله ګڼي او همغه فتوی ورکوي چې د مصر حکومت ئې ترې غواړي نو دا به د امریکا په ضد د شهادت طلبانه عملیاتو څنګه ملاتړ کوي او څنګه به د هغه د جواز فتوی ورکوي؟!! څوك چې یوه شېبه هم د الله په لار کې جهاد ته نه وي وتلی، نه ئې وسله اخیستې وي، نه په سنګر کې پاتې شوی وي، نه ئې زندان ګاللی وي، نه ئې د ظالمو حکامو په ضد یوه د حق خبره کړې وي، له دې نه څنګه دا طمع کوئ چې د شهادت طلبانه عملیاتو ملا تړ وکړي او هغه جائز وګڼي؟!! د جهاد فتوی باید له مجاهد عالم او مجاهد مفتي نه وغوښتی شي نه د قاعد او د جهاد مخالف سرکاري مفتي نه.

که څوك شهادت طلبانه عملیات له هغې ځان وژنې سره مقایسه کوي چې یو کس د بې صبرۍ او د الله تعالی له رحمت نه د یأس او ناهیلۍ په وجه ځان وژني، دا ډېره غلطه مقایسه ده، د قرآن هغه آیتونه چې د خوف او وېرې په وجه د اولاد له وژلو نه ممانعت کوي په شهادت طلبانه عملیاتو تطبیقول ډېر ناروا تطبیقول دي. دا خو د وېرې او یأس په وجه نه بلکې له الله سره د شدیدې مینې او د ده پر دین باندي د غیرت کولو په وجه ځان قرباني کوي.

له دغو جنابانو نه پوښتنه کوو: که څوك په خپلې چانټې کې بمونه، کارتوس او د راکټ مرمۍ اچوي او د هغه دښمن مقابلې ته درومي چې هم ئې تر ده وسایل زیات او پر مخ تللې دي او هم ئې شمېر زیات دی او له هغه سره د ده د ننښتې قوي احتمال دا دی چې دی په شهادت رسېږي، خو له دې محتمل خطر سره سره هغه سنګر ته درومي او د دښمن مقابله کوي او بلآخره په شهادت رسېږي، دا کار له دې څه فرق

لري چې یو کس همدا بمونه په ځان پورې وتړي او د دښمن منځته ننوځي او هلته دا بمونه منفجر کړي او دښمن له منځه یوسي؟!! دا په داسې حال کې چې دی دغه کار ته اړ وو، بله چاره ئې نه لرله، له ځرګندې وسلې سره دښمن ته نه شو نږدې کېدی، د دښمن د وژلو نورې لارې چارې ورته نه وې. ډېره عجیبه ده چې څوک هغه کار جائز او د مکافات وړ وګڼي او دا ناجائز او د سزا وړ. پکار خو دا ده چې دا کار په دې خاطر تر هغه بل هم د لوړ اجر مستحق وګڼلی شي چې دلته د الله په لار کې وژل کېدل یقیني او په هغه بل کې احتمالي دي. یو د الله په لار کې د شهادت وروستۍ او یقیني فیصله کوي او هغه بل د شهادت ترڅنګ د دې طمع هم لري چې ژوندی ببرته راوګرځي. دا د برید په وخت کې ځان ته هم پام کوي او دا احتیاط کوي چې ده ته صدمه ونه رسېږي خو هغه بل د ځان هیڅ پروا نه کوي، ټول هم او غم ئې دا وي چې د الله دښمن ته تر زیات نه زیات تلفات واړوي. که د هر معیار له مخې دا دواړه مقایسه کړو نو د عدالت تقاضا دا ده چې د دې شهادت غوښتونکي کار تر هغه بل نه ډېر ډېر لوړ وګڼو. دا به ډېره عجیبه وي چې څوک دا یو کار شهادت وګڼي او هغه بل ته د شك په سترګه وګوري او له شهادت ګڼلو ئې ډډه وکړي.

مخکې له دې چې څوک په دې هکله څه ووایي چې په نیویارك او اسرائیلو کې د غیرمحاربو کسانو د وژل کېدو حکم څنګه دی، هغه باید دا خبره په پام کې وساتي چې آیا امریکایانو او اسرائیلو دې ته ورته کار کړي که نه، غیرمحارب کسان ئې وژلي که نه، لاسونه ئې د بې ګناه خلکو په وینو سره دي که نه، د قاتلانو مرسته کوي که نه، قاتل ته ئې پیسې او وسلې ورکړې که نه، په ښار، کلي او جومات ئې بمونه ورولي که نه، که هغوی دا کارونه کړي وي نو د دوی مقابل طرف ته له هره لحاظه دا حق حاصل دی چې د دوی په ضد همداسې وکړي، له دې لحاظه هم چې هغه مظلوم دی او د انتقام اخیستو حق لري او له دې لحاظه هم چې هغه ته هر عدالت د بالمثله عمل اجازه ورکوي. لکه څنګه چې اسرائیلیان هر فلسطیني محارب ګڼي، د هغه په وژلو صرفه نه کوي، نه په لوی رحم کوي نه په ووړ، نه په ښځو رحم کوي نه په سړو، د شیخ احمد یاسین په څېر یوه سپینږیری، له دواړو سترګو او پښو محروم، له جومات نه د راګرځېدو په حال کې، له امریکائي

هلیکوپتر نه په راکټ ولي او له ګڼ شمېر کسانو سره ئې یو ځای په شهادت رسوي، واشنګټن د رسمي بیان په ترڅ کي له دغه ستر جنایت نه دفاع وکړه او وئې ویل: اسرائیل له ځان نه د دفاع حق لري!! اوس که څوک د امریکایانو او اسرائیلو په ضد دې ته ورته عمل کوي، هغه شرعاً، عدلاً او عقلاً د دې حق لري. په هغه څه سره چې امریکایان او اسرائیل ئې په فلسطین، افغانستان او عراق کي کوي، هر فلسطیني او هر مسلمان ته د دې مجوز ورکوي چې ټول امریکایان او اسرائیلیان محارب وګڼي او خپل انتقام ترې واخلي. دا ببله خبره ده چې څوک مجاهدینو ته مشوره ورکړي چې په کار ده خپل بریدونه اصلي دښمن ته متوجه کړئ، هغو ځایونو ته چې د دښمن د ملا تېر ورمات کړي. خو که هغه دا ونه کړي شي او ووایي چې هلته مي لاس نه رسي، هلته د رسېدو توان نه لرم، نو چې د خپل دښمن پر هرځای برید وکړي او خپل غچ ترې واخلي، دا د ده مشروع او مسلم حق دی.

۱۲. ځیني وایي چې د روسانو له وتلو وروسته د مجاهدینو تر منځ خپل منځي جګړو د طالبانو د راتلو لار آواره کړه او بیا د طالبانو او تاسو خپل منځي جګړو د امریکایانو د راتلو لار آواره کړه، اوس چې تاسو تېرو وختونو ته ګورئ، په کوم کي چې ستاسو، مسعود او رشید دوستم ترمنځ او بیا د طالبانو په ضد جګړې شوې دي، آیا دا منئ چې په دې کي له تاسو نه څه غلطي او اشتباهات شوي، آیا په دې کي تاسو ته خپل اشتباهات هم په نظر درځي او که دا ټول د دښمن دسیسې درته ښکاري؟

ځواب: صافي صاحب! دا ادعا حقیقت نه لري چې د روسي فوځونو له وتلو وروسته اقتدار مجاهدینو ته انتقال شوی او دوی د اقتدار په سر په خپلو کي نښتي او د نوې جګړې اور ئې بل کړي، حقیقت دا دی چې د روسانو په لاس پیل شوې جګړه تر نن پورې ادامه لري، روسان ووتل خو هغه جګړه ئې تر شا پرېښوده چې دوی ئې اور بل کړي وو، د جګړې د دوام لپاره ئې پیسې او وسلې لېږلې، په دې جګړو کي تر نن پورې د کمونستانو ونډه همغسي ده لکه د روسانو په شته والي کي ئې چې وه، تاسو ته معلومه ده چې د جبل السراج ائتلاف د مسکو په لارښوونه او د ایران په وساطت جوړ شو، واشنګټن ترې حمایت کاوو، دوی کمونستان، شورای نظار او

ایران پلوه شیعه ډلې په دې ائتلاف کې راغونډې کړې، موخه ئې دا وه چې د همدغو ډلو ائتلافي حکومت جوړ کړي او د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیسيي، دوی غوښتل د جهاد تجربه ناکامه کړي او په نورو ځایونو کې د جهاد د پیل کېدو مخنیوی وکړي، ایران د سنیانو حکومت نه شو زغملی، د همدې لپاره ئې له روسانو سره لاس یو کړ، له نجیب سره ئې روغه جوړه وکړه، په مشهد کې ئې هغه ته ښه راغلاست وویل او هملته ئې د همکارۍ معاهده ورسره امضا کړه، ایران پلوه ډلو ته ئې وظیفه ورکړه چې په پنجشیر او بامیانوکې د مجاهدینو د تلو راتلو لاري وتړي او کاروانونه ئې تر برید لاندې ونیسي. روسیې او امریکا هم د مجاهدینو حکومت د خپلو ګټو لپاره لوی ګواښ ګڼلو، کوم کار چې دغو دریو هېوادونو د طالبانو د حکومت په نسکورولو کې په ګډه وکړ همدا کار ئې د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته هم کړي وو، لکه څنګه چې ایران د کابل او بغداد په نیولو کې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه همداسي ئې د جبل السراج د ائتلاف په جوړولو کې لویه برخه وه، د روسانو له وتلو وروسته ایران له شمالي ائتلاف سره د سلګونو ملیونو ډالرو او وسلو مرسته کړې ده!! که د ایران مالي او نظامي مرستې نه وي نو شمالي ائتلاف د لنډې مودې لپاره هم جنګ ته دوام نه شو ورکولی.

تاسو ته معلومه ده چې د روسي فوځونو د وتلو پر مهال مورِ له یوه خطرناك بین المللي سازش سره مخامخ شوو، مسکو او واشنګټن دا توافق وکړ چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه باید په ګډه او په هره بیه چې وي ونیسي، په دوی پورې تړلو ملکونو مخصوصاً زمورِ ځینو ګاونډیو د دوی مرسته وکړه، د ایران په وساطت د جبل السراج کمونیستي ـ جهادي ائتلاف جوړ شو، د دې ائتلاف مأموریت دا وو چې پرې نږدې جګړه پای ته ورسېږي، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنګوله او ځینو بلې ډلې ته. هر یوه د جګړو په دوام کې خپلې ګټې لټولې، د واشنګټن په چارواکو هغه شیطان سور وو چې د اسلام ضد جنګ ته ئې هڅولو، مسکو او اډېوالانو ئې غوښتل مرکزي آسیا او پراخ ذخایر ئې د دوی له لاسه ونه

وځي او د دې سیمې تیل او ګاز د افغانستان له لارې د هند نیمې وچې ته او د امریکایي کمپنیو په لاس انتقال نه شي، ایران غوښتل دا مارکیټ د دوی لاس ته ورشي، له پاکستاني جنرالانو سره د ډیورند د کرښې لانجه وه، دوی هم په کابل کې د یوه مضبوط حکومت جوړېدل نه خوښیدو، د همدې لپاره ئې رباني دوه ځلې د جمهور رئیس په توګه په نورو ډلو تحمیل کړ. دې ته ورته مسایل د دې باعث شو چې د افغان ولس هغه ستر آرمان نیمګړی پاتې شي چې د تحقق لپاره ئې یو نیم ملیون شهیدان ورکړل.

دا هم باید ووایم چې زه ځان او خپل حزب نه تبرئه کوم او هیڅکله نه وایم چې زمونږ هر څه سل په سلو کې صحیح، سم او معیاري وو، خو دومره ویلی شم چې په دې جګړو کې مونږ هغه څه کړي چې کول ئې د اسلام او هېواد په ګټه وو، مونږ د یوه ستر بین المللي سازش مقابله کړې ده، زه د روسانو، کمونستانو او شمالي ائتلاف په ضد جګړه ورته او مشابه ګڼم، یوازې ناپوه او بې خبره خلك به دا جګړې سره ببلوي، یوه به جائز او بله ناجائز ګڼي!! زه طالبان هم په هغو جګړو نه ملامتوم چې د دې خطرناك او وطن پلورونکي ائتلاف په ضد ئې کړې، د همدې لپاره مونږ په دې دوران کې د طالبانو په ضد له څه کولو ډډه وکړه، دا په داسي حال کې چې طالبان د خپلو هغو مشرانو په تحریك چې اوس په کابل کې ناست دي، تر ټولو د مخه له حزب سره وجنګېدل، حتی د حزب په ضد ئې له همدې ائتلاف سره ملګرتیا کوله. که طالبان له مونږ سره نه وي جنګېدلي او له شا ئې پر مونږ برید نه وي کړي نو مونږ د هغه لوی سازش د شنډولو توان درلود او شمالي ائتلاف مو عملاً له ماتې سره مخامخ کړي وو، د همدې لپاره شمالي ائتلاف د طالبانو مرسته وکړه.

ما ته هم روسانو د طالبانو په ضد په جګړې کې د برخې اخیستو بلنه راکړه او هم ایران، دواړو د ډېرو مرستو وینا کوله خو ما په دې خاطر دې بلنې ته منفي ځواب ورکړ چې پوهېدم دوی غواړي مونږ کابل د شمالي ائتلاف لپاره فتح کړو، همدا راز ما ته امریکایانو له برید نه مخکې بلنه راکړه چې د طالبانو په ضد جګړې کې برخه واخلو، د امریکایانو پلاوي راته وویل: طالبان خو له تاسو سره جنګېدلي دي، ستاسو دښمنان دي، مونږ د افغانستان د نیولو اراده نه لرو، د طالبانو د حکومت

له نسکورولو وروسته یو موقت جکومت جوړوو چې بیا به انتخابات ترسره کېږي، تاسو په انتخاباتو کې د بریا چانس لرئ... خو ما ورته وویل: زه د طالبانو او هر افغان حکومت د سلو کلونو لپاره منلی شم، که څه هم زما دښمن وي، خو د یوه بهرني ځواك حکومت د یوې ورځې لپاره نه منم، تاسو کابل نیولی شئ خو ساتلی ئې نه شئ، تاسو د طالبانو حکومت نسکورولی شئ خو پر افغانستان باندې حکومت نه شئ کولی، افغانستان ته ننوتل آسان دي خو وتل ترې ګران، د روسانو ناکامه تجربه مه تکراروئ!!

زه په ټول ډاډ او اطمئنان سره دا دعوا هم کولی شم چې په افغانستان کې تر ټولو غوره حزب؛ حزب اسلامي وو او دی، هم د صالح افرادو له پلوه او هم د سیاسي، اجتماعي او جهادي تګلارو او دریځونو له پلوه، باور وکړئ چې که ما تر حزب اسلامي نه غوره ډله موندلې وي نو زه به له هغې سره یو ځای کېدم، په ټول جرأت سره دا ویلی شم چې د افغانستان اسلامي تحریك د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، د کمونستانو او روسانو په ضد جهاد د حزب اسلامي مجاهدینو پیل کړي او حزب اسلامي د هغه جهاد د ملا تېر وو، د امریکا په ضد په روان جهاد کې هم د حزب اسلامي د مجاهدینو ونډه ډېره ځلانده او پراخه ده، باور وکړئ چې نه د افغانانو ملي وحدت له حزب نه پرته بله ډله تأمینولی شي او نه په افغانستان کې یو قوي حکومت له حزب نه پرته بله ډله جوړولی شي، نورې ډلې قومي او محلي ډلې دي، که په شمال کې وي نو په جنوب کې نه شته او که په پښتنو کې وي نو په غیر پښتنو کې نفوذ نه لري.

۱۳. فرض کړئ چې داسي وشي چې امریکایان او نور بهرني ځواکونه له افغانستان نه ووځي د دې څه تضمین شته چې تاسو، طالبان او نور به همغسي په خپلو کې نه جنګېږي چې د شوروي د وتلو نه وروسته وجنګېدل؟

ځواب: دا سوال خو په هغه صورت کې په ځای وو چې بهرنیو ځواکونو امنیت راوستی وي او د دوی شته والی د ثبات او امنیت ضامن وي!! تجربو ثابته کړه چې بهرني ځواکونه د جنګ د پیل او دوام لامل وي نه د ثبات او امنیت لامل، نه د شوروي اتحاد ځواکونو په افغانستان کې امنیت راوستی شو او نه امریکایانو

دلته او په عراق کې امنیت تأمین کړي شو، حقیقت خو دا دی چې د افغانانو اکثر ستونزې د بهرنیو لاسوهنو په نتیجه کې راولاړې شوې دي. که دا لاسوهنې نه وې افغانان کولی شي خپلې ستونزې په خپله حل کړي، زه باور لرم چې که ایران او پاکستان زمونږ په کورنیو چارو کې مداخله ونه کړي او خپلې ګټې زمونږ په هېواد کې د جګړو په دوام کې ونه لټوي، افغانان کولی شي په آسانۍ سره خپل منځي مشکلات حل کړي.

ما ته اوس د سیمې او نړۍ حالت داسې معلومېږي چې بیا به نه د مسکو تر مشرۍ لاندې ائتلاف د افغانستان په کورنیو چارو کې د مداخلت لپاره د پرون په څېر امکانات ولري او نه د واشنګټن تر مشرۍ لاندې ائتلاف، له افغانستان او عراق نه د امریکایي فوځونو په وتلو سره به زمونږ ډېرې ستونزې حل شي.

۱۴. ستاسو او د پاکستان د حکومت اړیکې له ښېلابښلو مراحلو نه تېرې شوې، یو وخت به نورو ډلو دا تور لګولو چې تر ټولو زیاتې مرستې له حزب سره کېږي، تاسو ډېره موده په پاکستان کې هم پاتې شوي یئ، بیا په تېرو وختونو کې چې څه وشول، تاسو له پاکستان نه ګیلې درلودې او پاکستان له تاسو نه، اوس ستاسو او د پاکستان او د پاکستان د اسخباراتي ادارو اړیکې څنګه دي؟ او چې څه شوي دي له دې سره سره تاسو په پاکستان او د پاکستان په ادارو باور او اعتماد کولی شئ؟

ځواب: د افغانستان په اړه د پاکستان د حکومت دریځ هر چا ته څرګند دې، چې په پوره اخلاص او تر اخلاص هم زیات، د امریکایانو ملګرتیا کوي، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست مخصوصاً د افغانستان په ارتباط د امریکا تر اغېز لاندې ټاکل کېږي، په دې کې هومره چې د امریکا ګټو ته پام کېږي بل څه ته هومره ارزښت نه ورکول کېږي، پاکستاني چارواکي دې ته متوجه نه دې چې امریکا تر هغه وخته پاکستان ته اهمیت ورکاوو چې هند له روسانو سره نږدې وو، غوښتل ئې هند تر فشار لاندې ونیسي، اوس چې هند امریکا ته نږدې شوی پاکستان خپل اهمیت له لاسه ورکړي، د ساړه جنګ په وخت کې هم امریکا هند ته پر پاکستان ترجیح ورکوله، اوس خو د ډهلي د خوشحالولو لپاره د پاکستان په خلاف هر څه

کولو ته تیار دي.
د پاکستان تېرو حکومتونو هم د واشنګټن په وینا هغه څه کړي چې هم ئې افغانستان ته تاوان رسولی او هم پاکستان ته، تاسو ته معلومه ده چې رباني دوه ځلې په پرایم منسټر هاوس او ګورنر هاوس کې د جمهور رئیس په توګه په نورو ډلو تحمیل شو او دا د دې لپاره چې مسکو او واشنګټن په خپلو کې دا پرېکړه کړې وه، اسلام آباد چې د حزب په ضد څه کړي هغه له تاسو پټ نه دي، زه په ټول صداقت سره تاسو ته وایم چې مورږ د پاکستان له حکومت او حکومتي ادارو او مأمورینو سره هیڅ ارتباط نه لرو، ما په تېرو نږدې دیرلسو کلونو کې نه یوازې له هیڅ پاکستاني مأمور سره لیدنه، کتنه نه ده کړې، بلکې په ټیټه کچه هم له دوی سره مخامخ یا خطي رابطه نه لرو، ډېر ساده انسان به د پاکستان د اوسني حکومت په هکله دا ګمان کوي چې د امریکاییانو په ضد د مجاهدینو مرسته او حمایت کوي.
۱۵. د ایران حکومت یو وخت تاسو ته پناه درکړې وه او بیا یو وخت داسې راغی چې د یولسم ستمبر نه وروسته تاسو هغوی له خپل ملك نه وایستئ، له بلې خوا نړۍ ایران د امریکا دښمن ګڼي او ځینې کسان د ایران دریځ ستایي، په دې ټولې مسئلې کې تاسو د ایران رول ته په کوم نظر ګورئ؟
ځواب: ایران له هغې ورځې چې روسي فوځونو له افغانستان څخه د وتلو پرېکړه وکړه تر نن پورې له مسکو سره واحد او ګډ دریځ لري، د جبل السراج ائتلاف د ایران په وساطت جوړ شو، تاسو ته معلومه ده چې په دې ائتلاف کې کمونستان، شورای نظار او ایران پلوه شیعه ډلې راغونډې کړې شوې، روسانو ورته پیسې چاپولې او ایران ورته وسلې لېږلې، د دواړو هڅه دا وه چې په افغانستان کې یو قوي حکومت جوړ نه شي، دواړو غوښتل چې د مرکزي آسیا تیل او ګاز د افغانستان له لارې بهر ته صادر نه شي، د مرکزي آسیا مارکیټ د امریکا او پاکستان په لاس کې پرې نه وځي، ایران وکولی شي خپل نفت او ګاز هند او پاکستان ته انتقال کړي او دا مهم مارکیټ د نورو لاس ته ورنه شي.
ایران هم د افغانستان په نیولو کې د امریکا ملګرتیا وکړه او شمالي ائتلاف ئې دې

ته چمتو کړ چې د امریکا د ځمکنۍ فوځ په توګه د افغانانو په ضد وجنګېږي او هم ئې د بن په غونډې کې وڼده امریکایانو ته هومره په زړه پورې وه چې په جګ غږ ئې ترې مننه وکړه، د خاتمي، رفسنجاني او خرازي په څېر مشرانو ئې په خپلو مطبوعاتي کنفرانسونو او د جمعې د ورځې په خطبو کې ویل چې که د ایران مرسته نه وي نو امریکایانو دومره ژر او په آسانۍ سره کابل او بغداد نه شو نیولی!! زه هغو خلکو ته حیران یم چې د ایران په غلطو دریځونو د اعتراض په ځای د هغه ستاینه کوي، ما ته د ایران اوسنی دریځ داسې معلومېږي لکه په تېر صلیبي جنګ کې چې د مصر فاطمي حکومت د اسلامي خلافت په ضد له صلیبي ځواکونو سره مرسته او ملګرتیا وکړه. آ بله ورځ د کابل د امریکایي حکومت خارجه وزیر د تهران له دې دریځ نه ستاینه وکړه چې په افغانستان کې د بهرنیو ځواکونو پاتې کېدل د امنیت لپاره ضروري ګڼي!!

۱۲. یو څو شخصي پوښتنې کول غواړم، یو خو ستا ځینې مخالفین دا تور لګوي چې حکمتیار صاحب له امریکا نه هم ډېرې پیسې ترلاسه کړې او له بل او بل نه هم او ډېرې پیسې ئې جمع کړې دي، له بلې خوا ستاسو د قربانیو یادونه کېږي، لږ د خپل او کورنۍ د قربانیو سرسري ذکر زمونږ کتونکو ته وکړئ!

ځواب: په افغانستان کې د کمونستانو په لاس لومړی وران شوی کور زما کور دی چې تر نن پورې وران پاتې دی او زه له دغه وران کور نه پرته د نړۍ په هیڅ ګوټ کې بل کور نه لرم، د نصرت مینې په کمپ کې چې زما کوم کور وو اوس په هغه کې زما خپلوان اوسېږي، په ایران کې د حزب یو اکونټ نمبر چې د دریو کسانو په نامه وو او په هغه کې د حزب او افغاني کارګرانو محدود رقم پروت وو، مقدار ئې نه ښایي د یوې وړې مغازې د پانګې په اندازه هم نه وو، هغه ایراني چارواکو د امریکایانو د خوشحالولو لپاره منجمد کړ او په درواغو ئې وویل چې په دې کې څو ملیونه ډالر وو، حال دا چې په دې کې یو ډالر هم نه وو، ما اعلان وکړ چې که په دې اکونټ نمبر کې څومره ډالر هم وي نو زه ئې ایران ته بخښم چې حزب الله ته ئې ولېږي.

د روسانو د اشغال په دوران کې زما پلار او دوه وروڼه په شهادت ورسېدل او د کورنۍ ټول نږدې خپلوان مي له اویا اتیا کلن نه تر تي خور ماشوم پورې زنداني

شول، ټوله شتمني مو تالان شوه، ځمکه مو مصادره شوه، زما لرې لرې خپلوان هم وځورول شول، بندیان شول او له هېواد نه وتلو ته اړ شول، زما د کورنۍ غړي حتی لرې خپلوان تر نن پورې په مختلفو ملکونو کې اوسېږي، هېواد ته نه شي تلی، د کمونستانو په وخت کې ما خپله کورنۍ اووه کاله وروسته ولیدله او اوس نه ده معلومه چې کله او چېرې به ئې په ډاډ او اطمئنان سره ګورم، په تېرو پنځو کلونو کې د لیدو کتو ډاډمن شرایط نه دي راته برابر شوي، زما د سنګر او مبارزې له هغو ملګرو څخه چې په لومړیو ورځو کې مو دا تحریک پیل کړ نږدې په سلو کې پنځه نوي په شهادت رسېدلي، له هغو دولسو کسانو څخه چې د دې تحریک د مؤسسینو لومړۍ حلقه وه یوازې زه له شهادت نه محروم پاتې شوی یم، نور یولس کسان په شهادت ورسېدل او زما ژوند هم داسې چې خدای خبر، د مبارزې په دې اته دېرشو کلونو کې څو ځلې مرګ په څو قدمۍ کې راته کمین نیولی او الله تعالی زه ترې ژغورلی یم، زه داسې احساس کوم چې ښایي د ډېرو لږو کسانو د وژلو هومره هڅې به شوې وي لکه زما د وژلو، هم د کې جي بې له لوري، هم د سي آی اې له لوري او هم د افغانستان د مختلفو حکومتونو له لوري!!

د امریکایانو د اشغال په دوران کې زما له خپلوانو څخه یو کس په شهادت رسېدلی، د کورنۍ له نږدې غړو څخه درې کسان نیول شوي، دوه په افغانستان کې او یو په پاکستان کې، یو مې زوم ډاکټر غیرت بهیر (چې یو وخت په پاکستان کې د افغانستان سفیر وو) او دوه مې ورېرونه، خو د حزب ډېر شمېر غړي په پاکستان او افغانستان کې نیول شوي، ځینې ئې په ګوانتانامو کې دي، ځینې ئې د افغانستان په امریکائي زندانونو کې او ځینې ئې لادرک دي چې برخلیک ئې معلوم نه دی. زه او زما حزب د هېواد د آزادۍ لپاره تر دې زیاتو قربانیو ته چمتو یو.

باور وکړئ کله چې زه د نورو افغانانو قربانیو ته پام کوم نو شرمېږم چې خپلې قربانۍ یادې کړم، ما ته څو ورځې مخکې یوې داسې مور پیغام راولېږو چې اووه زامن ئې په شهادت رسېدلي، دې خدای پالې مور ویلي وو چې تل له هر لمانځه وروسته دعا درته کوم، په هغې ورځ چې خبره شوم د کبابیانو په سړک ستا مخې ته چاودنه وشوه نو خدای ته په سجده پرېوتم او تر ډېرو مې دا دعا کوله چې الله تعالی

دې تا په خپل حفظ او امان کې وساتي، د همدې دینداري مور لمسۍ راته لیکلي وو چې زه د خپل پلار د شهادت په وخت کې لا نه وم پیدا شوې، اوس مې ټول قرآن حفظ کړي، ډېر ځلې دا آرمان کوم چې کاش هلك وې او اوس مې ټوپك په لاس کې وې او ستا پهره داري مې کولې!!

۱۷. دا خبره هم کېږي چې د حکمتیار صاحب ډېر کتابونه نشر شول، د ستیکول یو کتاب، د پوسټ وار او نور بې شمېره کتابونه او د پاکستان د ځینو مامورینو کتابونه، په ځینو کې ویل شوي چې تاسو څه کړي نو هغه د امریکا او د سي آی اې کار وو، زما یوه پوښتنه دا ده چې امریکا هغه وخت هم ستاسو په قول د دښن او اسلام دښمنه وه، د فلسطین په هکله د دوی دریځ هم هغسې وو، پوښتنه مې دا ده چې تاسو هغه وخت ولې د امریکایانو ملګرتیا او ملاتړ وکړ؟ تاسو څه فکر کوئ د شوروي په ماتولو کې چې تاسو او مجاهدینو کوم رول ادا کړ او د هغه په نتیجه کې نن له امریکا نه یوازنی سوپر پاور جوړ شوی، آیا تاسو خپل دا کار یوه غلطي نه ګڼئ؟ دوهمه پوښتنه دا ده چې تاسو د دې دین دښمنه ځواك ډالرې، مرستې او وسلې ولې قبولې کړې؟ او د شوروي اتحاد په ضد مو یو ځای مبارزه ولې وکړه؟

ځواب: د پوښتنې د لومړۍ برخې په اړه مې عرض دا دی چې مورږ د روس او امریکا تر منځ په جنګ کې د امریکا مرسته او ملګرتیا نه ده کړې، داسې نه وه چې امریکا او روسیه د نړۍ په کوم ګوټ کې جنګېدل او مورږ ئې مرستې ته ورغلي یو، خبره د دې عکس ده، مورږ د کمونستانو په ضد جهاد پیل کړ، کله چې کمونستان له ماتې سره مخامخ شول او مورږ په دې وتوانېدو چې اکثر ولایات آزاد کړو، کابل تر محاصرې لاندې ونیسو او د کابل د نیولو لپاره وروستی ګام اوچت کړو، روسانو په افغانستان تېری وکړ، د تېرې په مهال د امریکا د هغه وخت جمهور رئیس کارټر اعلان وکړ چې که روسان له دې نه د مخکې تللو هڅه وکړي نو امریکا به ئې تحمل نه کړي، د کارټر د وینا معنی دا وه چې د افغانستان پر نیولو اعتراض نه لري خو که روسي فوځونه تر دې مخکې ولاړ شي نو امریکا به ئې تحمل نه کړي او تاسو ته معلومه ده چې د کارټر دا خبره هم هسې تش او بې بنسټه ګوابن وو، امریکا په ویتنام کې ماتې خوړلې وه، په هېڅ ځای کې ئې له شوروي اتحاد سره د بیا

مخامخېدو جرأت نه درلود ، ما ته له کابل نه زمونږ پلوي افسرانو احوال لېږلی وو چې مونږ د وروستي ګوزار لپاره تیار یو خو معلومات مو دا دی چې روسانو په اوزبکستان کې ډېر فوځونه ځای په ځای کړي، ښایي تېری وکړي، که ممکن وي تاسو له امریکایانو نه پوښتنه وکړئ چې په دې هکله د دوی معلومات څنګه دی او که مسکو تېری وکړي د دوی غبرګون به څه وي؟ ما د حزب د سیاسي چارو یوه مسئول ته وظیفه ورکړه چې له امریکایانو نه پوښتنه وکړي، هغه په پېښور کې د امریکا له قونصل سره خبري وکړي، هغه ورته وویل: زه له واشنګټن نه پوښتنه کوم او تاسو ته ځواب درکوم، څو ورځې وروسته د واشنګټن ځواب دا وو: مونږ ګمان نه کوو چې روسان به پر افغانستان تېری وکړي، داسي معلومات مو نه دي ترلاسه کړي چې وښیي مسکو د تېري لپاره ځان چمتو کوي، که احیاناً دا کار وشو نو مو مونږ به دوه کاره کوو: له مسکو سره د سالټ ټو د مذاکراتو لړۍ به متوقف کوو او پر روسانو به د غلې مرستي بندوو!! د دې ځواب معنی کاملاً څرګنده وه او هغه دا چې امریکا هم د مسکو له اقداماتو بې خبره وه او هم د روسانو په خلاف د څه کولو په موقعیت کې نه وه. مونږ مقاومت ته دوام ورکړ، هیڅوا دا ګمان نه کاوو چې افغانان به د شوروي اتحاد په ضد مقاومت وکړي شي، خو کله چې نړېوالو ولېدل چې افغانان لګیا دي مقاومت کوي، یرغلګرو ځواکونو ته تلفات اړوي، سور فوځ د مقاومت له ځپلو عاجز شوی، په دغه وخت کې امریکایانو د افغانستان له مسئلې سره علاقه وښوده، لومړی ئې په پټه د پاکستان له لارې مرستي پیل کړې، ورو ورو ئې جرأت زیات شو او څه موده وروسته ئې په ډاګه له مقاومت نه دفاع وکړه، اوس تاسو مونږ ته ووایئ چې مونږ د شوروي اتحاد په ختمولو کې د امریکا مرسته کړې او که امریکا د کمونیزم په ضد جګړې کې د افغانانو له جهاد نه ګټه پورته کړې؟ دا نه زمونږ اشتباه وه نه د امریکایانو زېرکتیا ، دا د مسکو سفاهت وو چې پر افغانستان ئې برید وکړ!

تاسو ته معلومه ده چې ما له ریګان سره په داسي حال کې له ملاقات نه ډډه وکړه چې د پاکستان جمهور رئیس ضیاء الحق په ډېر تأکید او ټینګار سره د هغه غوښتنه کوله، ریګان خپله لور د یوه پلاوي په مشرۍ راولېږله او ما ته ئې سبا په

لسو بجو په سپینې مانۍ کې له ریګان سره د لیدو بلنه راکړه، خو ما د دې لپاره دا بلنه ونه منله چې نړېوالو مخصوصاً مسلمانانو ته دا ثابته کړم چې د افغانستان جهاد د روس او امریکا جنګ نه بلکې د اسلام او کمونیزم تر منځ جنګ دی، د دې جنګ واګې د واشنګټن په لاس کې نه بلکې په خپله د افغانانو په لاس کې دي!!

تېر تاریخ خو پرېږده، دا اوس چې موږ له امریکایانو سره جنګېږو، آیا دا کافي نه ده چې هر مخالف په دې خبري قانع کړي چې موږ پرون هم د اسلام لپاره جنګېدلو او نن هم، پرون د نړۍ ډېرو ملکونو زموږ ملاتړ کاوو خو نن د نړۍ هیڅ هېواد زموږ د حمایت جرأت نه لري، حتی زموږ ګاونډیان، د ایران او پاکستان په شمول، له امریکایانو سره ملګري شوي او زموږ مخالفت کوي. که دا نن روسیه یا د نړۍ کوم بل هېواد د افغان مجاهدینو ملا تړ وکړي، که څه هم امکان ئې ضعیف دی او موږ له هیڅا دا توقع نه لرو، آیا دا به د مجاهدینو غلطي وي؟ آیا په دې سره مجاهدین ملامتولی شو؟

د پوښتنې د دوهمې برخې په اړه مي عرض دا دی چې ما په خپل ټول سیاسي ژوند کې له امریکایانو سره هیڅ راکړه ورکړه نه ده کړې، په وار وار ئې د مرستو وړاندیز کړي خو ما منفي ځواب ورکړي، تاسو کولی شئ د امریکا له نوي دفاع وزیر نه چې یو وخت د سي آی اې مشر وو، پوښتنه وکړئ چې د حزب اسلامي په اړه څه وایي، هغه څو کاله مخکې د یوې مرکې په ترڅ کې دې پوښتنې ته چې تاسو ولې د حزب اسلامي په څېر د یوه خطرناک رادیکال حزب مرسته وکړه، داسې ځواب ورکړ: د افغانانو له مقاومت سره چې کومې مرستې کېدې، دا پاکستان ته سپارل کېدې، پاکستان ویل: موږ پرېږدئ چې د هغه چا مرسته وکړو چې په مقاومت کې اغېزمنه او مؤثره وڼه لري، کومې ډلې چې تاسو پرې تأکید کوئ کمزورې دي او د وسلو د استعمال لپاره افراد نه لري، کومې وسلې چې ترلاسه کوي په پاکستان کې ئې خرڅوي، په هغه وخت کې موږ ته د مقاومت دوام مهم وو، خو اوس موږ پرېکړه کړې ده چې حزب اسلامي ختم کړو!!

۱۸. یوه علمي پوښتنه کول غواړم: الله تعالی په قرآن کې دا وعده کړې ده چې د جهاد په نتیجه کې به امن راځي او خلکو ته به سوکالي او خوشحالي ورپه برخه

کېږي، خو مورږ عملاً ولیدل چې تاسو د روس په خلاف جهاد وکړ خو له هغه وروسته خپل منځي جګړې د مسلمانانو په برخه شوې نه امن راغی او نه خوشحالي راغله، افغانستان لوټې لوټې شو، تاسو په دې هکله څه وایئ؟ یقیناً چې داسي خو نه ده چې نعوذ بالله د خدای وعده د جهاد په باره کي دروغ وه، نو آیا ستاسو د جهاد په فلسفې کي څه غلطي نه وه؟

ځواب: د الله تعالی ټولي وعدې رښتونې دي، له مجاهدینو سره ئې وعدې هم رښتونې دي او تل ئې ثابته کړې ده چې په خپلو وعدو وفا کوي، آیا د افغان جهاد بریا او د شوروي اتحاد په ځپر یوه وحشي او مغرور ځواك ته ماتې او د هغې هیبتناکي امپراطورۍ زوال کافي نه ده چې ووایو: الله تعالی خپله وعده رښتونې کړه؟ کوم تغیرات چې په نړېواله کچه د دې جهاد په نتیجه کي راغلل، د کمونیزم ټغر ټول شو، د مرکزي آسیا او شرقي اروپا هېوادونه آزاد شول، اسلام د یوه داسي برلاسي دین په توګه میدان ته راووت چې نن د نړۍ ټول کفري ځواکونه د هغه په خلاف متحد شوي، کومه تبدیلي چې په افغان ولس کي راغلې دا له نورو لارو نه په سلو کلونو کي هم نه شوی راتلی، کومه بیداري چې د دغه جهاد په نتیجه کي په ټول اسلامي امت کي راپیدا شوه له بلې هیڅ لاري ممکن نه وه، د دې په اهمیت هغه وخت ښه پوهېدی شو چې د اسلامي امت ننی حالت له دېرشو کلونو مخکي حالت سره مقایسه کړو. ما ته د عراقیانو ننی مقامت د افغان مجاهدینو د مقاومت اغېز ښکاري، زه د نیویارك او واشنګټن عملیات هم د افغان جهاد نتایج ګڼم، زه باور لرم چې دې جهاد هومره ستر ستر نتایج درلودل چې شمارل ئې ګران دي.

دې ته مو باید پام وي چې دا وعدې کله له افرادو سره وي او کله له قومونو او ملتونو سره، په جهاد کي ځوك په شهادت ورسېږي، ځوك زخمیان شي، لاس پښې ئې قطع شي، له سترګو محروم شي، ستونزي او کړاوونه وګالي، د دنیا له ډېرو نعمتونو محروم شي، خو د همدغو قربانیو په سبب الله تعالی په ملیونونو خلك وژغوري او سوکالي ئې په برخه کړي، یو نسل قرباني ورکړي او راتلونکی نسل ترې ګټه واخلي، چا چې اسلام تر مورږ پورې راورساوو له مدینې نه تر دې ځایه د دې اوږدې لار لوبشت لوبشت د دوی په وینو سره شوه، خو د همدغو قربانیو په

وجه اسلام تر هند او چین پورې ورسېدو او په سلګونو ملیونه انسانان له ظلم، جهل، شرك او فساد نه وژغورل شول او نړۍ لس پېړۍ مسلمانانو پر هند حکومت کاوو، آیا دا کار له جهاد نه پرته له بلې لارې ممکن وو؟ آیا دا نه ښیي چې له مجاهدینو سره د الله تعالی وعدې رښتونې دي؟ زه په دې کلك باور لرم چې که افغان جهاد نه وي نو نن به په عراق کې هم جهاد نه وو!! او که نن امریکایان له افغانستان او عراق نه ووځي نو نه یوازې په دې دواړو هېوادو کې به اسلامي حکومتونه جوړېږي بلکې په ډېرو نورو هېوادونو کې به هم ژوره تبدیلي راځي.

۱۹. زیاتره دیني مفکرین دا خبره کوي چې کله مسلح جهاد کېږي نو د هغه لپاره د مسلمانانو یو حکومت په کار دی او یوه فرد، ډلې او ګروپ ته دا اختیار نه شته چې هغه دې د ځان له لورې د جهاد اعلان وکړي، تر څو چې اسلامي ریاست نه وي جوړ شوی، دوی دا دلیل وړاندې کوي چې کله پیغمبر علیه السلام په مکه کې وو نو هغه توره نه وه راایستې خو کله چې ئې په مدینې کې ریاست قایم کړ نو له هغه وروسته ئې د تورې جهاد شروع کړ؟

ځواب: دا د سرکاري مفتیانو سرکاري فتوی ده، هیڅ علمي بنسټ نه لري او هیڅ په دین پوه عالم به دا غلطه خبره له خولې ونه باسي، ریاست جوړول خو د اسلامي جهاد هدف او مقصد دې، نه دا چې لومړی به حکومت جوړېږي او بیا به دا حکومت د جهاد اعلان کوي!! جهاد خو د دې لپاره فرض شوی چې په دې سره غیراسلامي نظام رانسکور کړي شي او پرځای ئې اسلامي حکومت قائم شي. نه خو غیراسلامي حکومتونه په خپله رانسکورېږي او نه اسلامي حکومت له جهاد نه پرته له بلې لارې قائمېدی شي، څوك چې دا غلطه او بابیزه خبره کوي او د جهاد د اعلان لپاره د حکومت شته والی شرط ګڼي، هغه دې ووایي چې پیغمبر علیه السلام ولې په داسي حال کي جهاد پیل کړ چې په حجاز باندې د قریشو واکمني وه، دی له پایتخت (مکې) نه د مدینې یوه ووړ کلي ته مهاجر شوی وو، هلته ئې نه حکومت وو او نه فوځ!! دې جنابانو ته وایو: آیا د روسانو په ضد به د جهاد اعلان ببرك کارمل کولو؟!! آیا په فلسطین کې به د جهاد اعلان شارون کوي، په کشمېر کې من موهن سینګ، په چیچین کې پوتین او اوس په افغانستان کې جنرال ډیویډ بارنو

یا کرزی!!
د قرآن په هیڅ آیت کې نه صراحتاً دا راغلي او نه تلویحاً او اشارتاً دا موندلي شو چې د (جهاد اعلان) به د حکومت او ریاست لخوا کېږي.
په ټول قرآن کې نه د (حکومت) او (ریاست) لفظ راغلی او نه دا خبره چې د جهاد اعلان به د حکومت، ریاست، خلافت او امارت یا حاکم، رئیس، خلیفه او امیر لخوا کېږي.
د پیغمبر علیه السلام په احادیثو کې هم دا نه شو موندلي چې د جهاد د اعلان لپاره ئې د (حکومت) او (ریاست) شته والی ضروري ګڼلی وي او دا په کې ویل شوي وي چې جهاد یوازې په هغه صورت کې جائز دی چې (حکومت) او (ریاست) ئې حکم صادر کړي.
څوک چې له قرآن او حدیث نه ډېر لږ معلومات هم ولري په دې پوهېږي چې نه په قرآن کې د جهاد د اعلان لپاره د (حاکم) او (رئیس) یا (حکومت) او (ریاست) شرط لګول شوی او نه په احادیثو کې. که څوک ووایي چې له جهاد نه مخکې جماعت ضروري دی، نو دا خبره یقیناً چې صحیح ده، خو که څوک ووایي چې د جهاد اعلان به د یوه برحال حکومت لخوا کېږي، نو دا خوشې بې بنسټه خبره ده، دا له دین نه د یوه بې خبره سرکاري مفتي خبره کېدې شي خو د یوه واقعي عالم فتوی نه شي کېدی.
د پیغمبر علیه السلام له قول او فعل نه دا معلومېږي چې د جهاد د پیل لپاره دوو اساسي شیانو ته ضرورت دی: (جماعت یعني حزب او ډله) او (مهجر یعني د هجرت ځای)، پیغمبر علیه السلام فرمایي:
آمرکم بخمس الله أمرني بهن بالجماعة والسمع والطاعة والهجرة والجهاد في سبيل الله، فإنه من خرج من الجماعة قيد شبر فقد خلع ربقة الإسلام من عنقه، إلاّ أن يرجع، ومن دعا بدعوى الجاهلية فهو من جثاء جهنم، قالوا: يا رسول الله وإن صام وإن صلى؟ قال: وإن صام وإن صلى وزعم أنه مسلم:
په پنځو هغو شیانو تاسو ته امر کوم چې الله تعالی ماته د هغه امر کړي: په جماعت، سمع، اطاعت، هجرت او جهاد في سبيل الله او څوک چې د یوې لوښت

په اندازه له جماعت نه لرې شو نو هغه د اسلام کړۍ له خپلې غاړې وایستله (له اسلام نه ووت) مگر دا چې بېرته راوګرځي او چا چې د جاهلیت شعارونو ته بلنه ورکړه هغه به د دوزخ خس شي، خلکو وویل: یا رسول الله! که څه هم روژه ئې نیولې وي او لمونځ ئې کړي وي؟ وئې ویل: که څه هم روژه ئې نیولې وي او لمونځ ئې کړي وي او په ځان ئې دا ګمان کړي وي چې مسلمان دی.

له دې مبارك حدیث نه په څرګنده توګه معلومېږي چې له جهاد نه مخکې باید جماعت جوړ شي او بیا د حاکم نظام له سلطې نه د وتلو په خاطر هجرت وشي او بیا مسلحانه مزاحمت پیل شي. پیغمبر علیه السلام په مکي دور کي جماعت جوړ کړ او مدیني ته له هجرت سره سم ئې د قریشو په ضد مسلحانه مزاحمت پیل کړ.

باید دا خبره په خیال کي وساتو چې دغه پنځه کارونه پر مسلمانانو واجب دي، په دې مأمور شوي چې جماعت به جوړوي، داسي جماعت چې په سمع او اطاعت ولاړ وي، بیا به د حاکم سیاسي نظام له سلطې نه د وتلو لاري لټوي، د ضرورت په صورت کي به هجرت کوي او بیا به د همدې نظام د رانسکورولو لپاره وسلې ته لاس کوي.

د جهاد اعلان هغه څوك په حکومت پورې تړي چې یا د حکومت نوکر وي، یا د جهاد مخالف وي او یا د جهاد اراده او همت نه لري، داسي فتوی تل سرکاري مفتیان ورکوي، هیڅ داسي غیرسرکاري عالم نه شې موندلی چې په قرآن او حدیث پوه وي او هغه دې جهاد په حکومتونو مخصوصاً موجوده مفسدو او غیراسلامي حکومتونو پورې مربوط کړي. که لږ دقت وکړئ او د دا راز مفتیانو پټې اړیکي وڅیړئ حتماً به درته معلومه شي چې دا کسان د اسلام او جهاد د مخالفینو له خوا استخدام شوي، انګریزانو په اسلامي نړۍ د خپلې سلطې په دوران کي داسي ډېر مفتیان استخدام کړي وو، اوس غربي مؤسسې په ټول توان طاقت د دې هڅه کوي چې د جهاد مفهوم د اسلامي امت له ذهنه وباسي، د هجرت، جهاد، شهادت، اسلامي خلافت، الفاظ د اسلامي هېوادونو له تعلیمي نصاب نه خارج کړي، امریکایانو په افغانستان او عراق کي همدا کار وکړ، له پاکستان او سعودي نه ئې همدا وغوښتل چې نه یوازي جهادي مفاهیم له نصاب نه وباسي بلکي قرآني آیات

هم وباسي.

۲۰. ستاسو په ژوند کي ببلې ببلې مرحلې راغلې، ډېر وخت مو په غرونو او رغونو کي، لومړی د شوروي په ضد مبارزه کي او بیا اوس د امریکا خلاف مبارزه کي او په منځ کي د خپل منځیو جګړو په دوران کي، یوې خوا ته مو ډېر وخت په غرونو رغونو کي تېر کړي او بلې خوا ته یو وخت د افغانستان صدراعظم شوئ، د پاکستان په قصرونو کي کښېنستئ، د ایران او سعودي او د نړۍ د نورو ملکونو په قصرونو کي، ما ته ووایئ چې د غرونو او سنګرونو له ژوند نه زیات خوند اخلئ او که د قصرونو؟

ځواب: ما یو وخت ستا دغه پوښتنه له خپلو ماشومانو وکړه، هغوی راته وویل: تر ټولو زیات خوند مو له هغو ورځو اخیستی چې له تا سره په سپینې شګې کي اوسېدو!! او ما ورته وویل چې زما د ژوند تر ټولو خوندورې شېبې هغه وي چې په یوه سنګر کي پروت وم!! که زه شهید شوم نو په همغه ځای کي مي دفن کړئ چې په کي شهید شم او که په خپل طبیعي مرګ ومرم نو ما د سپینې شګې په دغه سنګر کي دفن کړئ چې د څو سختو جنګونو په دوران کي مي دلته څه وخت تېر کړي!!

۲۱. انجنیر صاحب آخري پوښتنه: اوس په لکونو او کروړونو پښتانه تاسو اوري او ویني، د دغو پښتنو په نامه، په خاصه توګه د افغانستان د پښتنو په نامه ستاسو پیغام څه دی؟

ځواب: پښتون یو خدای پال او غیرتی قوم دی، د انګریزانو، روسانو او اوس د امریکایانو په ضد جهاد کي ئې ډېره لویه ونډه وه، ایمان ئې، همت ئې، د قربانۍ جذبه ئې، توره ئې، په کړاوونو کي صبر او استقامت ئې د ډېرې ډېرې ستاینې وړ دی، خو دوه ستر ستر عیبونه لري:

۱- ساده دی او ژر دوکه کېږي، تل ټګمارو مشرانو د دوی له صداقت او سپین زړه نه استفاده کړې ده، کله ئې په یوه دښمن خرڅ کړي او کله په بل، انګریزان ئې له خپل ملك نه وایستل خو د همدغه انګریز غلامان ئې په مشرۍ قبول کړل. د روسانو په ضد د مقاومت په دوران کي داسي تش په نامه مشران هم وو چې د روسانو ملګرتیا ئې کوله خو همدغو پښتنو د دې په ځای چې د دوی تور مخ ته خاورې

وروشیندي دوی ئې د مشرانو په توګه منل، نن هم داسي کسان شته چې ځان ته د پښتنو مشران وایي خو د هغو امریکایانو ملاتړ کوي چې هر ورځ په سلهاوو پښتانه په خپلو وینو کې رغړوي.

۲- له یووالي محروم دی، په قبېلو قبېلو وېشل شوی، په یوه واحد مشرتابه د راټولیدو اهلیت ئې کمزوری دی، د همدې لپاره له حکومت کولو محروم شوی او تل ئې د نورو تر واکمنۍ لاندې ژوند کړي.

زما هیله دا ده چې پښتانه د دغو عیبونو علاج وکړي،

د افغانستان ټولو قومونو ته مي پیغام دا دی چې یو بل ته د وروریۍ لاس ورکړي، افغانستان خپل ګډ کور وګڼي، هغه پردي پال او ملت پلورونکي له خپلو لیکو وباسي چې په دوی کې اختلاف راولاړوي او یو د بل په خلاف جنګوي، په ګډه په جهاد کې برخه واخلي، خپل هېواد آزاد کړي او په آزاد او خپلواك افغانستان کې داسي حکومت جوړ کړي چې نه د پردیو په خدمت کې وي او نه یوه قوم ته په بل ترجیح ورکړي، له الله تعالی وېره لري او په خپل ولس زړه سوی او ترحم.

اجازه راکړئ د اسلامي ملکونو مشرانو ته هم له دې لارې دا پیغام ولېږم چې امریکا ستاسو لپاره همغه څه په زړه کې لري چې له صدام حسین سره ئې وکړل، ډېره عجیبه ده که د اسلامي هېوادونو مشران په دې هم نه پوهېږي چې امریکا د دوی په خلاف څه اراده لري!! په داسي حال کې چې د واشنګټن چارواکي په ډېر صراحت او غرور سره وایي چې موږ په نورو هېوادونو کې په ځانګړې توګه په منځني ختیځ کې هم د عراق او افغانستان په څېر دیموکراسي راولو، متأسفانه چې زموږ ناپوه او بې همته چارواکي د دې خبرو په معنی ځان نه پوهوي!!

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحیم

عراقي مجاهدینو ته

وَ الَّذِینَ جَهَدُوا فِینَا لَنَهْدِیَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَ إِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِینَ

زما د ایمان او عقیدې وروڼو، عراقی مجاهدینو!

سلام پر تاسو او ستاسو پر قوي ایمان او پرتمین جهاد. ستاسو لوړ همت او کلك عزم ته غرونه سر ټیټوي، ستاسو لاسونه د ښکلولو دي، تاسو د مسلمانانو سر اوچت کړ، په دوی کي مو نوې ولولې او نوي امیدونه راولاړ کړل، دوی ته مو وښوده چې څوك د ایمان په وسلې سنبال وي، په خالي لاس هم د لویو او مجهزو ځواکونو مقابله کولی شي، د عراق او افغانستان پېښو دا ثابته کړه چې د اسلامي ملکونو فوځونه د بهرني یرغل په وړاندي د مقاومت توان نه لري، اکثر ئې د استعمار پاتې شوني دي او د خپلو ولسونو د ځپلو لپاره جوړ شوي، د عراق ټول فوځ هغه کار ونشو کړی چې د فلوجې څو مجاهدینو په څو اونیو کي وکړ، افغان فوځ روسانو ته تسلیم شو او دا دی د پاکستان فوځ د امریکایانو تر قومندې لاندي له خپل ولس سره جنګېږي.

زما وروڼو! تاسو د خپل جد ابراهیم خلیل الله سنت راژوندی کړ، هغه هم دغلته، د دجلې او فرات خوا ته، په ځوانۍ کي او یوازي یوه تبر سره د نمرودیانو معبودان رانسکور کړل او د منجنیق له سر نه د اور کندې ته د لوېدو په وخت کي ئې ویل: حسبنا الله و نعم الوکیل، نعم المولی و نعم النصیر. دا همغه کار وو چې ستاسو شهید ورور محمد عطاء او د ده سرتېرو په خدای مینو ملګرو وکړ، دوی

هم د زمانې د نمرود بتان، په نیویارك او واشنګټن کې رانسکور کړل. دا بتان هم د ځینو لپاره معبود او د ځینو لپاره له خلکو د څه شکولو او په غلامۍ کې د بې وزلو د ساتلو وسیله وو، همغسې لکه د نمرود بتان، ناپوهانو ته معبود او واکمنانو ته د عوامو د غولولو او پر دوی د حکومت کولو ذریعه. که دا ستر تاریخي کار (چې په تاریخ کې ئې بېلګه نه شو موندلی) د قرآن له نزول نه مخکې شوی وی، خدای خبر چې په قرآن کې به ئې په کومو عبرتناکو الفاظو یادونه شوې وه، په هغه قرآن کې چې د ابراهیم علیه السلام د بت ماتولو او له حاکم کفري نظام نه د اصحاب کهف د سرغړاوي قصې رااخلي.

مجاهدو ورونو!

زما انتظار دا وو چې الله تعالی به زما ولس ته د شوروي له ماتولو وروسته د امریکا د ماتولو شرف او افتخار هم ورپه برخه کړي، دا ځکه چې الله تعالی د زمانې ډېر لوی او مغرور ځواکونه، د خپل غرور او مستۍ په اوج کې، زما د هېواد درو ته راوستي او دلته ئې د دوی غرور مات کړی او له همدې ځایه ئې زوال پیل شوی. د سکندر اعظم، چنګیز، انګریز او شورویانو ماتې او زوال له دغو سردرو نه شروع شوی، ډېرو دلته خپل سرونه خوړلي او دلته ئې ژامې ماتې شوې. پر افغانستان باندې د صلیبي ځواکونو یرغل او د مجاهدینو د مقاومت پیل مې د دې انتظار د تحقق مقدمه ګڼله، پر عراق د دغو ځواکونو برید او هلته ستاسو په لاس د مقاومت پیل او پر اشغالګرانو ستاسو زړه ورو او پر له پسې بریدونو لا ډېر مطمئن کړم او په دې مې باور مزید تقویه شو چې إن شاء الله د امریکا د زوال نېټه رانږدې شوې، اسلامي امت خپل اصل ته راګرځېدلی، د خپل دین او عزت لپاره قربانۍ ته چمتو شوی، عزت او آزادۍ ته د رسېدو لپاره ئې د جهاد لار غوره کړې، الله به د دوی مرسته کوي او پر دښمن به بری ورکوي، دا د الله قطعي او رښتونې وعده ده، الله د مجاهدینو د بري ضامن او ذمه وار دی. باید ډاډه او مطمئن وو چې صلیبي اشغالګران به له افغانستان او عراق نه وځي او د شوروي په برخلیك به اخته کېږي.

زما مجاهدو عراقي ورونو!

د نړۍ ټول غیرتي مسلمانان ستاسو پر مقاومت ویاړي او ستاسو د بریا لپاره دعا کوي، د نړۍ ټول مظلومان د امریکائي استعمار له شر نه د نجات لپاره په عراق او افغانستان کې د امریکایانو ماتې ته سترګې په لاره دي. د نیویارک او واشنګټن له پېښو نه وروسته تر اوسه امریکایانو داسې ګوزارونه خوړلي چې جبران ئې ورته په هیڅ صورت او هیڅ بیه ممکن نه دی، نه خپل بایللی کاذب عزت او رعب بیا اعاده کولی شي، نه خپل تجارتي او اقتصادي تاوانونه جبرانولی شي او نه د روانو جګړو مالي او ځاني تلفات او لګښتونه تر اوږدې مودې تحمل کولی شي. تاسو ته معلومه ده چې د ۱۱ستمبر نه تراوسه په ټېرو دریو کلونو کې د امریکایانو مالي تاوانونه او جنګي لګښتونه د ویتنام د شل کلنې جګړې په پرتله څو برابره دی، که هغه ئې ونشو زغملی، دا خو په هیڅ صورت کې نه شي زغملی، لږ نور صبر په کار دی، تر وروستي بري پورې لنډ مزل پاتې دی. له دښمن سره د ذلیلو منافقینو ملګرتیا مو مشوش او پریشانه نه کړي، دا د هر اسلامي مقاومت د ستونزو او ابتلاءاتو یوه طبیعي برخه ده، لایحزُنك الّذینَ یُسرِعُونَ فی الْکُفْرِ مِنَ الّذینَ قَالُوا ءَامَنّا بِأفْوَهِهِمْ وَ لَمْ تُؤْمِن قُلُوبُهُمْ.

مه د دوی پروا کوئ او مه ځان وربانديِ مصروفوئ، ټوله توجه او پام مو باید د اصلي دښمن په لوري وي. د اصلي دښمن له ایستلو نه وروسته به له دوی سره خپل حساب تصفیه کوو.

مورږ هم ایاد علاوي او سیستاني لرو، کاش دوی د خپلو افغاني ملګرو له بدو پایلو نه پند او عبرت اخیستی وی، که ستاسو سیستاني د (علاج) لپاره لندن ته بیول کېږي او هلته له (معالجې) وروسته له (کلك هوډ) او (نوی عزم) سره بغداد ته راانتقالېږي او شیعه له هر راز مقاومت نه اجتناب ته هڅوي او همدا کار د شیعه مذهب حکم، غوښتنه او د شیعه ګانو په مصلحت ګڼي او د نجف شیعه مقاومت کوونکي دې ته راضي کوي چې خپلې وسلې امریکایانو ته تسلیم کړي او پر نجف او کربلا د صلیبي ځواکونو سلطه ومني او پرېږدي چې امریکایان او انګیریزان سنیان ورته وځپي او قدرت دوی ته په لاس ورکړي، زمورږ سیستاني ئې هم په لندن کې له (معالجې) وروسته د مسکو له لارې هېواد ته ولېږو، هغه هم امریکایانو ته

وویل: موږ ستاسو ځمکنی فوځ یو، په غرني افغانستان کي د جنګ په رموزو پوهېږو، په غرونو کي ئې بلد یو، خپله بمباري تنده کړئ، مزید قوي بمونه وکاروئ او د مخکي تګ لپاره موږ ته لار پرانیزئ. خو دا دی ګورئ چي له هغوی سره ئې څه وکړل، د بې ګټې او له کاره لوېدلې پرزې په څېر ئې لري وغورځول. له عراقي منافقینو سره به هم همداسي کېږي، که ستاسو (سپاه بدر) خپله وسله تسلیم کړه او فلوجې، رمادي او موصل ته د امریکایانو تر قومندې لاندي جنګ ته ولاړل، دې ته ورته سپاه زموږ په هېواد کي هم امریکایانو ته له خپلو وسلو سره تسلیم او د دوی تر قومندې لاندي کنر، پکتیکا او کندهار ته د جنګ لپاره ولاړل. ستاسو په هېواد کي دا د انتخاباتو، اساسي قانون، پارلمان او خونړې دیموکراسي لوبه هماغه ده چي په افغانستان کي ئې بله ببلګه ګورئ، د امریکایانو خونړې دیموکراسي د جنرالانو په لاس او د هېوادونو له اشغال نه وروسته راځي، لومړی هېوادونه نیسي، لاس پوځي زعماء وربانديِ مسلط کوي، بیا ورته انتخابات کوي، هغه هم د اپاچي هلیکوپترو تر وزر لاندي، داسي چي نه په کي سیاسي احزاب شته او نه انتخاباتي مبارزه، د کاندیدانو نومونه او د رأی اچونې ځایونه له رأی اچولو نه فقط څو ګنټې مخکي اعلانېږي، امنیت ئې څو لکه بهرني فوځیان ساتي، هلته به هم د انتخاباتو نتیجه همغسي وي لکه په افغانستان کي، په دروغو به د رأی اچوونکو شمېر دوه برابره زیات اعلانوي او دا به د دیموکراسي ستر بری ګڼي، همغسي لکه د عراق د اتمي او کیمیاوی وسایلو په اړه چي ئې ښکرور دروغ وویل، خپل ولس او ډېر حکومتونه ئې وغلول او په جګړې کي ئې رابنکیل کړل، هلته به هم د تیلو د کومي امریکائي کمپنۍ یو عراقي مأمور د انتخاباتو ګټونکی اعلانېږي، دلته کرزی د یونیکال د کمپنۍ یو پخوانی وړوکی مأمور، په بن کي جمهور رئیس شو او بیا ئې د آزادۍ د اتل مډالونه ترلاسه کړل او ورپسې دا دی منتخب جمهور رئیس شو اوپه دې سره د امریکائي دیموکراسي پلیټې ونې خپله زهرجنه میوه ورکړه، پر افغانانو ئې هغه کسان مسلط کړل چي د امریکا په کابارو کي ستر شوي، نه مذهب لري، نه اخلاق او نه غیرت، کمال ئې دا دی چي په انګریزي خبري کولی شي او نیکټائي او د لاس خولې خوځول ئې د امریکایانو په

څېر دي. دا مسخره ډرامه به په بغداد کي هم تکرارېږي، ډرامه يوه ده، لوبغاړي ئې ورته څېړې، جوړوونکی او چلوونکی ئې يو، يوازي نندارتون اوستيجونه ئې دوه، کابل او بغداد.

دوی ګمان کولو چې په افغانستان او عراق کي به ئې خلك د ګلانو په ګډيو استقبال کړي، د دوی د ټانکونو په قطارونو به د ګلانو پاڼې شيندي او د دوی د فوځيانو په غاړه کي به د ګلانو امپلونه اچوي، خو داسي ونه شول، په سرو مرميو او چاودنو استقبال شول، په افغانستان کي ئې په دريو کلونو کي ۱۷۰۰او په عراق کي ئې په دوو کلونو کي يولس زره څلور سوه فوځيان مړه او ژوبل شول، دوی غواړي دا سپکاوی په انتخاباتو جبران کړي او نړۍ والو او خپل ولس ته ووايي: دا دی په افغانستان او عراق کي ديموکراسي راغله او مورږ خپل هدف ته ورسېدو، ګمان کوي چې په دې سره که هوشيار خلك نه شي دوکه کولی نو بې عقله خو به دوکه کړي، په دنيا کي د بې عقلو شمېر هم کم نه دی!! راځئ دوی ته په ګډه يوه خبره وکړو: د دې ديموکراسۍ او د خپلو ديموکراتو جاسوسانو احوال هلته واخلئ چې تاسو له افغانستان او عراق نه ووځئ، فانتظروا انا معکم منتظرون.

زړه ورو عراقيانو!

خپل رب ځان ته کافي وګڼئ، کومه لار چې تاسو غوره کړې همدا او يوازي همدا آزادۍ او خپلواکۍ ته د رسېدو لار وګڼئ، ګاونډيو ته طمع مه کوئ، دوی به له تاسو سره همغه څه کوي چې له مورږ سره ئې وکړل، دا يو تصادف مه ګڼئ چې د عراق انتخابات په همغه نيټه ترسره کېږي چې په ايران کي د غدير خم او د ايراني انقلاب د بري ورځ لمانځل کېږي!! دا د ډېرو پټو اسرارو غمازي کوي، انګريزان غواړي د اقليت او اکثريت تر منځ د جګړو اور بل کړي او شيعه له سنيانو سره وجنګوي. په افغانستان کي ئې هم همداسي وکړل، امريکايانو بغداد او کابل يوازي په خپل زور ځواك سره نه دی نيولی، که د دغو ګاونډيو او د دوی د منافقو او ايمان پلورونکو چارواکو مرسته نه وی، نه ئې کابل نيولی شو او نه بغداد، دوی اډې ورکړې، دوی خپلې لاس پوڅې ډلې دې ته اړ کړې چې د يرغلګرانو ملګرتيا وکړي او د دوی تر قومندې لاندې له خپل ولس سره وجنګېږي، همدا دوی دي چې

مسلمانان نیسي او لاس ترلې ئې امریکایانو ته سپاري، همدا دوی دي چې د دې خبري په کولو د شرم او خجالت احساس نه کوي چې د تروریزم په ضد جنګ کې د امریکا تر قیادت لاندې برخه اخلو!! هر څوك ښه پوهېږي چې د تروریزم تر نامه لاندې روان جنګ که دا د فلسطین، عراق، افغانستان، کشمېر او چیچین جنګونه دی او که د الجزائر، تایلند، فلپین، وزیرستان او د نړۍ په ګڼ شمېر نورو سیمو کې جنګونه، دا ټول له اسلام او مسلمانانو سره له جنګ نه پرته بل هیڅ څه نه دي. امریکا د هر هغه جنګ ملاتړ کوي چې د اسلام په ضد وي او په هغه کې د مسلمان وینه توی شي، که دا د کمونست په لاس وي، یا هندو او بودائې په لاس او یا د داخلي منافقو حکامو په لاس.

وَ لا تَهنُوا وَ لا تحزَنُوا وَ أنتُمُ الأعلَونَ إن كُنتُم مُّؤمنينَ *
وَ لَيَنصرَنّ اللّهُ مَن يَنصرُهُ إنّ اللّهَ لَقَوِىٌّ عَزِيزٌ *

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

ستاسو ورور حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

د باجوړ بمباري

۱. د باجوړ د بمباریِ او د اتیاوو ماشومانو او تنکي زلمیانو د شهادت په مناسبت د شهداوو کورنیو او د پاکستان مسلمان ملت ته خپل تسلیت وړاندي کوم.

۲. په یقین سره ویلی شم چې د دې پېښې تر شا همغه بې رحمه امریکایان دي چې تر دې د مخه ئې په همدې باجوړ کي په بلي مدرسې بمونه ووروِل،

۳. له کومې ورځې چې امریکایان دې سیمې ته راغلي او په افغانستان او پاکستان کي پلې شوي، تر نن پورې په لسهاوو جوماتونه او مدرسې، د دوی د وحشیانه بمباریو په ترڅ کي ورانې شوې او په سلهاوو بې ګناه افغانان او پاکستانیان په خپلو وینو کي رغړول شوي. هیڅوک باید په دې کي شک ونه کړي چې د باجوړ وروستیِ پېښه د همدغو جاني امریکایانو کار دی.

۴. زما هیله دا ده چې زمورِ پاکستاني وروڼه خپل اصلي دښمنان وپېژني، خپل غچ له اصلي دښمن نه واخلي، که په پاکستان کي دا کار نه شي کولی زمورِ ځنګ ته دې راشي، مورِ باید په ګډه د دښمن په ضد هغه څه وکړو چې له دې سیمې ئې وتلو ته اړ کړو او د فتنې دا کرغېړنې جړې وباسو.

۵. د پاکستان هوښیار او مجاهد ولس باید دې ته متوجه وي چې د اسلام دښمنان په دې خوشحالېږي چې پاکستانیان په خپلو کي وجنګېږي او د یوه وینه د بل په لاس توی شي، دوی ته د مدرسې یو طالب، د سکول یو طالب العلم او د فوځ یو عسکر هیڅ توپیر نه لري، د هر یوه په وژل کېدو خوشحالېږي، دوی غواړي فوځ

د ولس په ضد او ولس د فوځ په ضد وجنګوي.

۶. دوی په افغانستان او عراق کې هم همدا کار کوي، هلته هم افغاني او عراقي فوځ او پولیس جوړوي او د عراقیانو او افغانانو په ضد ئې جنګوي، شیعه ډلې ئې د فوځ او پولیس په لیکو کې نیولې دي او د سنیانو په خلاف ئې جنګوي او دې جنګ ته مذهبي رنګ ورکوي. په پاکستان کې هم د داسې جګړو تر شا د اسلام او د پاکستان د دښمنانو لاس دی.

۷. امریکا که یو ځواکمن عراق نه شو زغملی نو یو اتمي پاکستان هم نه شي زغملی، خو یو د دوستۍ په جامه کې ختمول غواړي او بل په څرګند یرغل سره.

۸. د پاکستان حکومت له امریکایانو سره د افغانستان په اشغال کې هومره مرسته وکړه چې له دې پرته امریکایانو ته د کابل نیول ممکن نه وو، خو نن امریکایانو هند ته د افغانستان له لارې د پاکستان په ضد په خلاص لاس د هر څه کولو شرایط برابر کړي، په حقیقت کې امریکایانو کابل د مسکو او د مسکو د منطقوي ملګرو لپاره فتح کړي، د کابل د حکومت ټول مهم وزارتونه، فوځ، پولیس او استخبارات د هغو ډلو په لاس کې دي چې په همدغو ملکونو پورې تړلې دي.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

د الحیات د ورځپاڼې له خبریال جمال اسماعیل سره مرکه

پوښتنه: مقاومت او راتلونکې ئې څنګه ګورئ؟

۱- الف: د مقاومت لمن خوره شوې، اشغالګر ځواکونه د وضعیت له مهارولو عاجز شوي، امریکایان ونه توانېدل چې خپلو موخو ته ورسېږي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه پر اوضاع مسلط شول، نه ئې امنیت راوستی شو، نه ئې یو مضبوط او پر اوضاع مسلط حکومت جوړ کړی شو، نه د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا په زېرمو مسلط شول او نه ئې د مخدره موادو د کښت او قاچاق مخنیوی وکړی شو، ما ته د هېواد وضعیت له هغه وخت سره ورته بربښي چې مسکو له افغانستان نه د وتلو فیصله کړې وه او روسي فوځونو د وتلو لپاره تیاری نیولو. که څه هم هغه وخت له وضعیت نه د هر چا انتباه دا وه چې د کابل حکومت به ډېر ژر د مجاهدینو په لاس نسکور شي، خو د هغه بین المللي سازش په سبب چې د مجاهدینو په ضد تر سره شو، واشنګټن او مسکو په دې توافق وکړ چې قدرت ته د مجاهدینو رسېدو مخه ونیسي، ځینې ډلې له کمونستانو سره ائتلاف ته چمتو کړي او د دې ائتلافي جبهې په مرسته د واقعي مجاهدینو مقابله وکړي، زموږ ځینو ګاونډیو هم په دې کې برخه واخیسته او دا باعث شو چې د نجیب حکومت څه موده نور هم په اقتدار کې پاتې شي، خو اوس راته حالت داسي بربښي چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو سره سم به د دوی لاس پوځی حکومت هم سقوط کوي.

ب: روان مقاومت د حزب په لاس پیل شو، تر یو نیم کال پورې موږ په میدان کې

یوازې وو او دا هغه وخت وو چې چا د امریکایانو په ضد د څه ویلو او کولو جرأت نه شو کولی، الحمد لله د مقاومت لمن ورو ورو خوره شوه، د خلکو وېره ختمه شوه او ورو ورو نور هم صحنې ته راداخل شول.

پوښتنه: آیا ستاسو حزب د افغانستان اوسنی وضعیت همغسې ګڼي لکه چې د روسانو په لاس اشغال شوی وو؟ د کابل له حکومت سره یو ځای کېدو ته په کومه سترګه ګورئ؟ د حزب اسلامي د هغو غړو په هکله څه وایئ چې اوس په افغانستان کې اوسېږي؟

ځواب: الف: د حزب دریځ څرګند دی، حزب اوسنی وضعیت همغسې ګڼي چې د روسانو د اشغال په وخت کې وو، پرون زمونږ هېواد د روسانو او د وارسا پکت لخوا اشغال شوی وو او نن د امریکایانو او ناټو په لاس، نن پر هر افغان جهاد همغسې فرض دی لکه پرون، د امریکایانو له ګوډاګي رژیم سره ملګرتیا همغه حکم لري چې د روسانو له لاس پوځي نظام سره ئې درلود.

ب: له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتیا یو حکم لري او له حمایت او ملګرتیا پرته په هغو سیمو کې اوسېدل چې د دې نظام تر اداړې لاندې دي بل حکم لري، مونږ یوازې هغه کسان له حزب نه وتلي ګڼو چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبیان د سابق په څېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو بهرنیو فوځونو بلا قید و شرط وتل او د یوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي.

پوښتنه: د مخکښو جهادي ډلو په هکله څه وایئ؟ آیا ګمان کوئ چې مجاهدین به بیا وتوانېږي چې د افغانستان په راتلونکې کې اغېزمنه ونډه ولري؟ که بهرني ځواکونه ووځي بیا به خپل منځي جګړې نه پیل کېږي؟

ځواب: الف: ځیني احزاب اوس یا نشته او یا له امریکایانو سره د ملګرتیا په سبب ئې خپل اعتبار له لاسه ورکړی او یوازې داسې کسان ورسره پاتې دي چې نه تعهد لري او نه کوم سپېڅلی هدف، د منحطو او پرېوتو اغراضو لپاره د هر چا ملګرتیا ته چمتو دي، پرون د روسانو د ګټو لپاره جنګېدل او نن د امریکایانو د ګټو لپاره د خپل ولس په ضد جنګېږي.

ب: په یقین سره ویلی شم چې د افغانستان راتلونکي به بیا هم د مجاهدینو په لاس کې وي، إن شاء الله دا ځل به مخکنۍ ترخې تجربې هم نه تکرارېږي، دا ځکه چې ولس هوښیار شوی، دوست او دښمن ئې پېژندلی، اوس نه مسکو په هغه موقعیت کې دی چې مورږ ته پروني مشکلات راپیدا کړي او نه به امریکا له خپلې ماتې وروسته د ډېر څه کولو په موقعیت کې وي.

پوښتنه: د حزب ونډه په مقاومت کې څومره ده؟ چېرې فعال حضور لري؟ ولې په خبرې رسنیو کې د طالبانو نوم زیات اخیستل کېږي او د حزب لږ؟

ځواب: مورږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو، د هر مجاهد قدر کوو، له هیڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر، خو ستاسو په ځواب کې مجبور یم دا ووایم چې حزب اسلامي همغه د پرون ورځې ځواکمن حزب دی، قوت ئې زیات شوی دی کم شوی نه، ما ته په ټول هېواد کې داسې سیمه په نظر نه راځي چې هلته حزب فعال او مؤثر شتون ونه لري، د دې حقیقت به هغه وخت خلکو ته څرګند شي چې حزب د علني فعالیت پرېکړه وکړي او په څرګنده توګه میدان ته راووځي. په مقاومت کې د حزب د ونډې په اړه دومره ویلی شم چې دا روان مقاومت هم د حزب اسلامي په لاس پیل شو، د جهاد اعلان د حزب اسلامي له لوري وشو، طالبان په لومړیو کې په دې موقعیت کې نه ول چې څه وکړي، هغوی خواره واره شوي وو، د بېرته منظم کېدو او څه کولو لپاره ئې کافي وخت ته ضرورت درلود، زه ویلی شم چې نږدې تر یوه نیم کال پورې مورږ په سنګر کې یوازې وو، تاسو خبر یئ چې د طالبانو د حکومت له نسکورېدو وروسته د امریکا له جاسوسي طیارو نه لومړی راکتې برید زما په خلاف تر سره شو، چې له ما نه اویا اتیا ګزه لرې ولګېدو!!

پوښتنه: له طالبانو او القاعدې سره د یووالي، تفاهم یا تنسیق په اړه څه وایئ؟

ځواب: مورږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کې له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواك افغانستان کې اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو او القاعدې سره په تنظیمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسیق او

توافق نه لرو.

پوښتنه: آیا تر اوسه مو له طالبانو او د دوی د مشر ملامحمد عمر سره مذاکرات شوي؟ آیا حزب دې ته تیار دی چې د طالبانو له ډلې سره یوځای شي؟

ځواب: له طالبانو سره په مختلفو پړاوونو کې په مختلفو سطوحو خبرې شوې، خو کوم مشخص توافق ته نه یو رسېدلي، دوی خپل کار کوي او موږ خپل، له ملا محمد عمر سره زما لیدنه کتنه نه ده شوې، اوس د دې سوال نه راولاړېږي چې یوه ډله په بلې کې مدغم شي، موږ د یوې لویې اسلامي جبهې د جوړېدو ملاتړ کوو، دې ته تیار یو چې د صالح شخصیتونو یوه لویه جرګه جوړه شي او همدا جرګه د مقاومت لپاره یوه سیاسي او نظامي جبهه جوړه کړي، مشر ورته غوره کړي، یوه باصلاحیته شوری ورته جوړه کړي، د جبهې تګلاره وضع کړي او د افغانستان د راتلونکي اسلامي نظام څرنګوالی وټاکي.

پوښتنه: د افغانستان په اړه د دې هېواد د ګاونډیو او د روسیې، هند او چین دریځ څنګه دی؟

ځواب: د افغانستان په اړه پاکستان او هند د امریکا ملا تړ کوي، د پاکستان د پراخو مرستو سره سره امریکا دې ته ترجیح ورکړې چې هند ته په افغانستان کې د فعال حضور شرایط برابر کړي، نن د افغانستان جریانات کاملاً د پاکستان په ضد او د هند په ګټه روان دي، ایران هم د برید په سر کې په پراخه پیمانه د امریکایانو مرسته وکړه، شیعه ډلې او شمالي ټلواله ځې دې ته چمتو کړه چې د امریکا د ځمکنیو فوځونو په توګه او د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندې وجنګېږي، دا هماغه کار وو چې دوی په عراق کې هم وکړ، د بن په غونډې کې ځې هم ونډه دومره وه چې امریکایي مقاماتو ترې مننه وکړه او وئې ویل: موږ د ایران د هغې مرستې مننه کوو چې د موقت حکومت په جوړولو کې ځې وکړه، ایراني چارواکو د هغه وخت د جمهور رئیس، خارجه چارو وزیر او د رفسنجاني په شمول نورو مسئولینو په ډېر افتخار سره ویل: که د ایران مرسته نه وی نو امریکایان داسې ژر او په دومره آسانۍ سره د کابل او بغداد په نیولو نه موفق کېدل. خو ایران او روسیه د افغانستان په اړه ځان ته سیاست لري، له امریکایانو سره ځې ملګرتیا د طالبانو د

حکومت تر نسکورولو پورې وه، په حقیقت کې امریکایانو افغانستان د روسیې او ایران لپاره فتح کړی. ازبکستان او تاجکستان د برید په لومړیو کې له امریکا سره د افغانستان په نیولو کې پراخه مرسته وکړه، خو اوس ببرته د روسانو خوا ته نږدې شوي، ترکمنستان خپله بې طرفي ساتلې چې مورږ تر یې مننه کوو، چین له حملې سره موافقه وکړه خو له امریکایانو سره له مرستې نه ئې ځان وساتو، د افغانستان په نیولو کې د تهران او اسلام آباد رول تر ټولو ډېر ډېر منفي وو او دی.

پوښتنه: د افغانستان بحران څنګه حل کېدی شي؟

ځواب: د مجاهدینو له نظره بحران هغه وخت پای ته رسېدی شي چې:

- ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه ووځي،
- داسې موقت حکومت جوړ شي چې ټولو ته د منلو وړ وي او په هغه کې هغه ډلې برخه ونه لري چې د بن په غونډې کې ئې برخه واخیسته او د افغانستان د اشغال خائنانه سند ئې امضا کړ.
- هغه راډیوګانې، ټلویزیونونه، مجلې او اخبارونه وترڅ شي چې د بهرنیو ځواکونو لخوا اداره او تمویل کېږي او د دوی په ګټه فعالیت کوي.
- د بن په غونډې کې چې کومو هېوادونو برخه اخیستې او د امریکایانو د یرغل ملا تړ ئې کړی، د دوی سفارتونه موقتاً او تر هغه وخته بند شي چې په هېواد کې د ملت د خوښې منتخب حکومت د چارو واګې په لاس کې واخلي او په دې اړه مناسب تصمیم ونیسي، دا کار به د دوی د لاس وهنو مخه ونیسي او افغانانو ته به دا موقع په لاس ورکړي چې د پردیو له مداخلې پرته خپل برخلیک وټاکي او د خپلې خوښې حکومت جوړ کړي.
- بیا د ټول ملت حقیقي استاځي راغونډ شي او د هېواد د اساسي قانون، منتخبې شورى، حکومت او ملي فوځ په اړه تصمیم ونیسي.
- که دا شرائط تأمین شي، نو مجاهدین د جګړې د خاتمې او د ډاډمن امنیت په راوستلو کې هرراز مرستې ته تیار دي.

خو حقیقت دا دی چې داسې حل ته نه امریکا او ناټو تیار دي او نه زمورږ کینه کښ ګاونډیان، افغانان له دې پرته بله چاره نه لري چې مقاومت ته تر هغه ادامه ورکړي

چې خپلواکي ترلاسه کړي. افغانستان یوه بل انقلاب ته ضرورت لري، یوه واقعي اسلامي انقلاب ته، داسي انقلاب ته چې په یوه مستقل، خپلواك او اسلامي افغانستان منتج شي، مخکنی انقلاب د بهرنیو لاسوهنو، د ملت د غفلت او د منافقینو د نفوذ په سبب نیمګړی پاتې شو، د مجاهدینو په ضد نړیوال دسایس پیل شول، د اسلام ټولو دښمنانو یوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق واکمنان او زمونږ کینه کښ ګاونډي ورسره ملګري شول، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنګوله او ځینو بلې ډلې ته. اوس ملت خپل کورني او بهرني دښمنان پېژندلي، د انقلاب لپاره شرایط برابر دي، ولس دې نتیجې ته رسېدلی چې د جګړې د خاتمې او د واقعي او ډاډمنې سولې د تأمین لپاره بله لار نه لري، د جګړو او بې امنیتۍ له دوام او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او وطن پلورونکو له سلطې نه د نجات لپاره یوازي همدا لار ورته پاتې ده. باید ټول باایمانه، خدای پالونکي او آزادي غوښتونکي افغانان په یوه ډاډمن اسلامي صف کې راغونډ شي، یو بل ته د وروری لاس ورکړي، هېواد له دې دردناك حالت نه وژغوري، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ملت د خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي، اقتدار هغه چا ته وسپاري چې له الله تعالی وېرېږي او پر خپل مظلوم ملت ترحم او زړه سوی لري.

پوښتنه: امریکا وایي مونږ د افغانستان د بیا ودانولو په کار بوخت یو، دا دي اروپا هم د افغانستان په جګړې کې ښکېل شوه، تاسو په دې هکله څه وایئ او اروپایانو ته ستاسو پیغام څه دئ؟

ځواب: الف: امریکایان په دې وتوانېدل چې ناټو د افغانستان په جګړې کې رانښکیل کړي او دا د اروپایي هېوادونو لویه اشتباه ده، متأسفانه اروپایي هېوادونه اوس او د شوروي اتحاد له زواله وروسته هم د امریکا له اغېز او سلطې څخه نه دي آزاد شوي.

ب: هیڅ فوځ بل هېواد ته د اعمار لپاره نه ځي، د هر اشغالګر فوځ شعار اعمار وي، خو په حقیقت کې د استعماري ګټو لپاره په نورو ملکونو تېری کوي، د اعمار لپاره خو انجنیران له ترکتورونو سره ځي نه جنرالان له ټانکونو او طیارو سره!!

ج: اروپایي هېوادو ته وایو چې خپل زامن د امریکایانو د ګټو لپاره د مرګ کومي ته مه لېږئ، د امریکایانو جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صلیبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا وقعیت تسلیم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

پوښتنه: ستاسو د یوې مرکې په استناد ویل شوي چې حزب له القاعدې سره یو ځای کېدو ته چمتو دئ، آیا دا خبره سمه ده؟

ځواب: په هغې مرکې کې زما خبره په امانت سره نه ده منعکس شوې، زما اصلي خبره دا وه: موږ د ټولو هغو عرب او غیر عرب انصارو مجاهدینو، مخصوصاً د شیخ اسامة بن لادن او دکتور ایمن الظاهري په څېر د دوی د مشرانو د احسان مرهون او پوروړي یو چې د روسانو په ضد جګړې کې ئې زموږ ملګرتیا وکړه، زموږ په ځنګ کې وجنګېدل او ډېرې قربانۍ ئې ورکړې، موږ او زموږ راتلونکي نسلونه به د دوی دا بې درېغه او نه هېرېدونکي قربانۍ هېڅکله هېرې نه کړو او تل به دا هیله کوو چې الله تعالی موږ ته د دې توفیق راکړي چې د دوی پور ور ادا کړو او په داسي یوې جګړې کې د دوی په ځنګ کې برخه واخلو چې بیرغ ئې د دوی په لاس کې وي او موږ ئې انصار وو.

په دې وینا سره ما د افغان ولس احساسات انځور کړي، هر افغان دا غواړي چې کاش د افغانستان له جنګ نه فارغ وی او اوس د خپلو فلسطیني او عراقي وروڼو په ځنګ کې جنګېدلی او د دوی پور ئې ادا کړی وی.

پوښتنه: د روسانو او امریکایانو د یرغل ترمنځ څه توپیرونه په ګوته کولی شئ؟

ځواب: څو اساسي توپیرونه تر ستر ګو کېږي:

- هغه وخت زموږ ګاونډیو د نړۍ د اکثر ملکونو په شمول زموږ ملاتړ کاوو، خو اوس نه یوازي د نړۍ هیڅ هېواد زموږ د مقاومت ملاتړ نه کوي بلکې زموږ له دښمنانو سره مرسته کوي، ملاتړ او مرسته خو پرېږده حتی د امریکا مخالفینو ته

له پناه ورکولو هم ډډه کوي، بلکې نیسي ئې او لاس ترلې ئې امریکایانو ته سپاري، پاکستان وایي موږ اووه سوه تروریستان ونیول او په امریکایانو مو د ډالرو په بدل کي وپلورل او ایران وایي موږ اووه نیم سوه تروریستان ونیول او خپلو خپلو هېوادونو ته مو تسلیم کړل!!

- هغه مهال په افغانستان کي د شوروي اتحاد او د وارسا د پکت د فوځ شمېر یولك شل زره وو، خو اوس د امریکا او ناټو د فوځ شمېر څلوېښت زره دی.
- د روسانو د هجوم په مهال د افغانستان ډېرى برخي د مجاهینو په لاس کي وې، ډېر ولایتونه او نږدې ټولې ولسوالۍ آزادې شوې وې، مجاهدینو په کابل باندې د وروستي برید لپاره تیارى نیولو، په ټول هېواد کي د مجاهدینو مضبوط مراکز جوړ شوي وو، روسان له لومړۍ ورځې دې ته اړ شول چې د لویو لویو ځمکنیو بریدونو په نتیجه کي دا سیمي د مجاهدینو له واکه وباسي، د همدې لپاره د روسانو تلفات زیات وو، د دوی د اعتراف له مخې په لسو کلونو کي ئې نږدې څوارلس زره مړي او اووه وېشت زره زخمیان درلودل، خو امریکایان او انډېوالان ئې په تېرو پنځو کلونو کي د خپلو مړو شمېر نږدې پنځه سوه ګڼې او د زخمیانو شمېره نه په ډاګه کوي، خو حقیقت دا دی چې د دوی د مړو او زخمیانو شمېر تر دوه نیم زره زیات دی، هرڅومره چې د بهرنیو فوځونو شمېر زیات شي، د دوی تلفات به زیاتېږي، د وخت په تېرېدو سره به د دوی تلفات هم ورځ په ورځ زیاتېږي، سږ کال د دوی تلفات تر نورو ټولو کلونو زیات وو، په لسو کلونو کي د روسانو مصارف نږدې اویا ملیارده ډالر وو، خو امریکا هر کال تر اویا ملیارده زیات مالي لګښت د افغانستان او عراق په جنګ کي لري، د روسانو په جنګ کي د افغان ولس تلفات ډېر زیات وو، د جنګ لمن ډېره خوره وه، اوس له هغو سیمو پرته چې مخامخ جګړې په کي شوې دي او امریکایي ځواکونو په عام ولس بې رحمانه او وحشیانه بمبارۍ کړې دي او په زرهاوو بې ګناه خلك ئې وژلي، په نورو جګړو کي د مجاهدینو تلفات ډېر لږ دي، هوښیار مجاهدین د خپلو مخکنیو جنګي تجربو په رڼا کي د جبهه یې جنګ په ځای د چریکي جګړو لار غوره کړې، د دښمن په مرکزونو د برید په ځای د هغوی پر ګزمو او قطارونو ناڅاپي بریدونه کوي،

کمین ورته نیسي، د لارې په اوږدو کې ئې د ریموټ کنټرول بمونو په ذریعه استقبال کوي، د امریکایانو لویه ستونزه دا ده چې نه پوهېږي کله، چېرې او د چا لخوا به تر برید لاندې نیول کېږي، نه پوهېږي دښمن ئې چېرې دی او چېرې ئې ده ته کمین نیولی؟!!

• د هجوم په پیل کې عام ولس په وېره کې وو، د دښمن تبلیغاتو، د افغانستان په فضا کې د بې شمېرو سترو سترو جنګي جهازونو الوتنو، له اشغالګرانو سره د ټولو ګاونډیو مرستو، د طالبانو د حکومت ډېر ژر سقوط... دوی وېرولي وو، د مقاومت د پیل او دوام امکانات ئې ضعیف ګڼل، خو اوس الحمدلله وضعیت کاملاً بدل شوی، ولس ډاډه شوی چې تر روسانو د دې دښمن مقابله ډېره آسانه ده، د پردیو له مرستې پرته هم کولی شي د دښمن مقابله وکړي، په دې پوه شوي چې روسان هم د جنګي مورال له پلوه او هم د خپلو افغاني مزدورانو د شمېر له پلوه تر امریکایانو قوي او ځواکمن وو، امریکایانو ته هم کولی شي ماتې ورکړي، له وضعیت نه زما انتباه دا ده چې مورږ یوه عمومي پاڅون ته ډېر نږدې شوي یو

پوښتنه: په دې مقاومت کې کوم څوک ستاسو ملاتړ کوي؟

ځواب: مورږ له الله تعالی پرته بل حامي او مرستندوی نه لرو، د نړۍ هیڅ هېواد، حکومت او حتی سیاسي حزب زمورږ د مرستې او حمایت جسارت نه کوي، ډېر هغه ګوندونه چې یو وخت به ئې په جګ غږ د مجاهدینو د حمایت او ملاتړ خبرې کولې او هغه هم د دې لپاره چې د دوی په نامه څه ترلاسه کړي، اوس د امریکا له وېرې د مجاهدینو د مخالفت اعلانونه کوي او دوی ته تروریستان وایي!! خو مورږ الله تعالی ځان ته کافي ګڼو، په هغه مو توکل دی، تر وروستۍ مرمۍ او وروستۍ سلګۍ به د الله تعالی په لار کې خپل مقدس جهاد او مقاومت ته دوام ورکوو، خپل جنګي تکتیکونه داسي تنظیموو چې په کمو وسایلو دښمن ته زیات تلفات واړوو.

پوښتنه: مجاهدین ولې په دې موفق نشول چې اسلامي حکومت جوړ کړي؟ آیا د دې وېرې نشته چې د بهرنیو ځواکونو له وتلو وروسته بیا خپل منځي جګړې پیل شي؟

ځواب: متأسفانه ځیني کسان چې د افغانستان د پېښو له عمق نه خبر نه دي او په

دې نه پوهېږي چې دا ولې هم روسانو پر افغانستان برید وکړ او هم امریکایانو، ولې واشنګټن او مسکو په دې توافق وکړ چې د روسي فوځونو له وتلو وروسته په ګډه د مجاهدینو د حکومت د جوړېدو مخه ونیسي؟ د څه لپاره زمونږ ګاونډي یوې او بلې ډلې ته وسلې او پیسې ورکوي او د خپلو ګټو لپاره ئې جنګوي؟! دا بې خبره کسان د افغانستان جګړو ته د کورنۍ جګړې نوم ورکوي، په داسي حال کې چې د روسي فوځونو له وتلو وروسته جنګونه په حقیقت کې د مخکنۍ جګړې تسلسل وو، په دغو جګړو کې کمونستانو همغه ونډه درلوده چې مخکې ئې درلوده، د دې جګړو وسلې او پیسې هم د مسکو او د مسکو د منطقوي اړوپوالانو لخوا ورکول کېدې، ځینې د مجاهدینو حکومت نه شي زغملی، ځینې د سنیانو او پښتنو حکومت او ځینې یو مضبوط، قوي، متحد، خپلواك او اسلامي افغانستان، له ډېرو سره دا وېره ده چې که دلته د جهاد تجربه بریالۍ شوه نو دا به په نورو ځایونو کې هم تکرارېږي، باید په خپل ټول توان طاقت سره د دې تجربې د موفقیت مخه ونیسي، ما ته وایئ: له امریکایانو او روسانو سره د افغان مجاهدینو په ضد زمونږ د ګاونډیو او نورو اسلامي ملکونو د واکمنانو ملګرتیا ته له دې پرته بله څه توجیه وړاندي کولی شو؟! خو زه مطمئن یم چې إن شاء الله دا ټولې توطئې به د الله تعالی په فضل او عنایت سره شنډې شي او په افغانستان کې به د مجاهدینو په لاس واقعي اسلامي حکومت جوړ شي، دا د شهیدانو ملك دی، د شهیدانو آرمانونه به حتماً په کې ترسره کېږي. وما ذلك علی الله بعزیز.

و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

افغانستان
۱۴۲۷۱۹۱۲۳

بسم الله الرحمن الرحیم

د اسامه په شهادت به امریکا ډېره خوشحاله شي که ایران؟

د اسامه ابن لادن وژل خو اوس د امریکا یو ستر او اساسي هدف دی، د دې ناولي هدف لپاره ئې کلکه ملا تړلې، په ټول توان طاقت ئې لویه جګړه پیل کړې او د لسهاوو زره فوځ ترڅنګ ئې د سي آي اي په زرهاوو جاسوسان په کار اچولي، د ده نیونه او وژنه د امریکایانو لپاره په داسي یوې درنې مسئلې بدل شوی چې د امریکا او د اوسني جمهور رئیس برخلیك پوري تړل شوی، طبیعي ده چې د ده په نیولو او وژلو سره به که ټول امریکایان نه وي نو ډېر به ئې خوښ شي، که څه هم په دې سره به نه د امریکا په ضد د نړېوالو کرکه راکمه شي او نه به د امریکا په ضد روان مقاومت تضعیف شي. خو خبره دا ده چې ایران به ولې په دې خوښ شي چې یو مسلمان مبارز د امریکایانو په لاس ووژل شي؟ د ده نیونه او وژنه به ایران ته څه ګټه ورسوي؟ دي پوښتنې ته د سم ځواب موندلو لپاره باید لاندې خبرې په پام کې ولرو:

- که تاسو د ایران دولتي مطبوعات، ورځپاڼې، راډیو او ټلویزیون تعقیب کړي وي نو دې ته به حتماً متوجه شوي وئ چې ایران تل د اسامه په ضد پراخ تبلیغات کړي، تبلیغات خو څه کوئ حتی په دې ئې ټینګار کړی چې اسامه امریکایانو صحنې ته راایستلی، چې څه کوي د امریکایانو لپاره او د دوی په مشوره ئې کوي، د امریکا په ضد د ده مبارزه او جهاد هسې یوه ډرامه ده!! د نیویارك، واشنګټن، کینیا، تانزانیا، عدن او نورې پېښې، په ده باندې د امریکایانو بریدونه، د ده د

نیولو او وژلو لپاره د امریکایانو دا ټولې هڅې، یو هم له امریکا سره د ده د دښمنۍ نښه نه ګڼي، مسلسل ئې دا انګازې خورې کړې چې اسامه نیول شوی، د امریکایانو په لاس کې دی، په مناسب وخت کې به ئې د نیولو خبر خپروي او دې ته ورته نورې اوتې بوتې!!

• پر افغانستان باندې د امریکایانو د برید په مهال ایرانیانو څو لوړ پوړي هیئتونه اسامه ته ورولېږل، په کندهار کې ئې له ده سره لیدنې کتنې درلودې، ایران ته ئې د تلو بلنه ورکړه، د برید په مهال ئې طالبانو او القاعدې ته احوال ولېږو چې د پناه لپاره ایران ته راتلی شي او ایران دې ته تیار دی چې دوی ته پناه ورکړي، ډېر کسان ایران ته ولاړل، نږدې وو اسامه هم له خپلې کورنۍ سره هلته ولاړ شي، خو زما او د ځینو نورو دوستانو د مشورې په اساس ئې خپل تصمیم بدل کړ.

• ټول هغه کسان چې ایران ته تللي وو، یو په بل پسې ونیول شول، ځینې ئې د افغانستان امریکائي حکومت ته وسپارل، ځینې ئې له داسې لارو له ایران نه وایستل چې په پای کې امریکایانو ته په لاس ورغلل، ځینې ئې په غیرمستقیم طور او د امریکا پلوه هېوادونو له لارې امریکا ته تسلیم کړل. ځینې نور لاتراوسه د ایران په زندانونو کې پاتې دي!! کوم پنځه سوه کسان چې ایران ئې د نیولو او له خپل ملك نه د ایستلو خبره کوي همدا کسان دي چې د دوی په بلنه دې هېواد ته تللی وو.

• کندهار ته د ایراني هیئتونو د تلو موخه دا وه چې اسامه په دام کې واچوي، ایران ته ئې بوځي او بیا د ده په سر له امریکا سره معامله وکړي او یا د ده د اوسېدو ځای معلوم او امریکایانو ته اطلاع ورکړي.

• زما په اړه هم ایران له امریکایانو سره دا موافقه کړې وه چې ما به له ایرانه باسې خو په داسې لار چې امریکایانو ته په لاس ورشم.

• د طالبانو په ضد د جنګ په دوران کې ایراني افسران له امریکائي او انګریز افسرانو سره اوږه په اوږه، په شمال کې، د شمالي ائتلاف په اکمال او سوق او اداره مصروف وو، ګډې غونډې ئې درلودې، استخباراتي معلوماتونه ئې له یوه بل سره تبادله کول، په تخار، پنجشیر او مزار کې ئې د قومندې ګډ مراکز جوړ کړي

وو او د عملیاتو ګډ پلانونه ئې جوړول!!

- د برید په درېیمه اونۍ ایران امریکایانو ته اجازه ورکړه چې د سیستان او خراسان له فضاء نه په استفادې سره په کندهار، هرات او د جنوب غرب په نورو مراکزو باندې هوائي عملیات ترسره کولی شي، د دې مقصد لپاره ئې څو ورځې د زاهدان هوائي میدان ترلی وو او دې سیمې ته ئې د ملکي طیارو تګ راتګ متوقف کړی وو او امریکائي طیارو په پوره ډاډ او اطمئنان سره له بحري اډو الوتنې کولې، د ایران له فضاء تېرېدلې او په کندهار او هرات ئې بمونه ورول!! دا هغه بمبارد طیارې وې چې په خلیج کې د امریکا له اډو او طایره وړونکو ښېړیو الوتلې، د ایران له فضاء به تېرېدې او په افغانانو ئې بمونه ورول، د همدې امریکائي طیارو لپاره ئې د افغانستان سرحد ته نږدې د مسافر وړونکو طیارو الوتنې متوقف کړې وې.
- عجیبه دا ده چې دا هېواد ځان ته مسلمان هم وایي!! مور نه پوهېږو چې کوم ایمان او اسلام او کوم مذهب، د مظلومو مسلمانانو په ضد د ظالمو کفري ځواکونو ملګرتیا جائز ګڼي او د اسلام او مسلمانانو په ضد دا ستر خیانت توجیه کولی شي چې د یوه اسلامي هېواد په نیولو کې له کفري ځواکونو سره مرسته وشي، د مسلمانانو په وژلو او د دوی د جوماتونو، کلیو او کورونو په ورانولو کې له یرغلګرو سره ملګري شي!!
- په افغانستان د امریکائي ځواکونو د سلطې د نه بخښونکي جرم لوی مسئولیت تر ټولو مخکې د همغو هېوادونو په غاړه دی چې شمالي ټلواله ئې له امریکا سره ملګرتیا ته اړ کړه. که دوی د امریکایانو لپاره نه وی جنګېدلي نو امریکایان هیڅکله په دې نتوانېدل چې زمور هېواد اشغال کړي. په دې کې هیڅ شک نشته چې د افغانانو په وژلو کې او زمور په هېواد کې د اسلام ضد ټولو فعالیتونو او د بې دینۍ او اخلاقي فساد د خورولو په هڅو کې ټول هغه هېوادونه د امریکایانو د جرم شریکان دي چې امریکایانو د دوی په مرسته زمور هېواد اشغال او د بې دینۍ د خورولو موقع ئې ترلاسه کړه.
- دا هېواد اوس د افغانستان د تجزیې لپاره هڅه کوي او د فدرالي نظام خبره

کوي! د افغانستان له حالت نه واقف هر انسان په دې پوهېږي چې په دې ظروفو او شرائطو کې د فدرالي نظام معنی د افغانستان له تجزیې پرته بل څه نه شي کېدی. دوی په اصل کې لومړی د هغو لږکیو لپاره د ببل ببل فدرالي حکومت جوړول غواړي چې له دوی سره ژبني او مذهبي اړیکي لري او بیا له افغانستان نه د دوی د سیمو بېلول او له ځان سره ئې یوځای کول غواړي. امریکا هم له دوی سره په دې هکله توافق لري چې زمونږ په هېواد کې فدرالي نظام رایج شي. اختلاف په دې کې دی چې امریکا په څلورو فدرالي حکومتونو او دوی په پنځو ټینګار کوي.

- افغانان له خپلو ډېرو ګاونډیو نه ګیلې لري، له چا کم له چا زیات، خو یوه ګاونډي د دوستۍ په جامه کې له افغانانو سره هومره دښمني کړې چې هېرول ئې ګران دی. دا هغه ګاونډی دی چې لومړی ئې له روسانو سره د افغانانو په ضد لاس یو کړ، د شمال جهادي – کمونستي ټلواله ئې جوړه کړه، د دې ټلوالې په لاس ئې د جګړو اور بل کړ، روسانو به د همدې ګاونډي له لارې شمالي ټلوالې ته وسلې او پیسې لېږلې، د دوی ډېر شمېر افسران او جنګي قطعات د شمالي ټلوالې په خوا کې په جګړو بوخت وو، مخصوصاً د طالبانو په ضد جګړو کې، په دې کلونو کې خو دوی د خپلو سرتېرو ګڼ شمېر مستقلی جنګي جبهې جوړې کړې وې او هره ورځ به ئې څو طیارې وسلې او مهمات شمال ته لېږل، خپلو ملګرو ته به ئې ویل: که په سوریې کې یو وړوکی اقلیت کولی شي په هغه هېواد حکومت وکړي نو تاسو ولې په افغانستان کې دا کار نه شئ کولی، ټول اقلیتونه راغونډ کړئ او د پښتنو په ضد ګډه جبهه جوړه کړئ. د امریکایانو تر قومندې لاندې د طالبانو په ضد وجنګېږئ، د اقلیتونو لپاره دا ډېر ښه فرصت دی، د امریکا په مرسته کولی شي قدرت ترلاسه کړي، پښتانه وځپي، ټول هغه شخصیتونه او ډلې د امریکایانو د وسلو، پیسو او ځواکونو په مرسته وټکوي چې پښتانه راغونډولی شي.
- ایران نه غواړي په اسلامي نړۍ کې داسې شخصیتونه سر رااوچت کړي چې د امت سني اکثریت وربانديې راغونډ شي، دا هم په داخل کې د ځان لپاره یو ګواښ ګڼي اوهم په نړیواله سطحه. په ایران کې سنیان ځواکمن شتون لري، په سلو کې تر دېرش زیات سنیان دي، خو له خپلو ټولو انساني او اسلامي حقوقو څخه محروم

دي، په تهران کي د جومات د جوړولو اجازه نه ورکوي، په مشهد کي ئې د دوی مشهور او لرغونی جومات وران کړ، په دې ئې هم اکتفاء ونه کړه د دې جومات امام ئې په هرات کي په شهادت ورساوو، د ایران په ټول نظام کي د وزیر په کچه خو پرېږده حتي د رئیس او مدیر په کچه هم یو سني نه شئ موندلی، د سنیانو ټول سیاسي مشران او ګڼ شمېر مذهبي مشران ئې یا زنداني کړل، یا ترور، یا له هېواد نه هجرت ته اړ، له هېواد نه بهر ئې هم دوی آرام پرېبي ننبودل، څو کسان ئې د پاکستان په کراچۍ او کویټه کي ترور کړل او د ډېرو نورو د ترور او وژلو لپاره ئې بې شمېره پټې او څرګندې هڅې وکړې.

- په افغانستان کي د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه ئې سخته وېره درلوده، د روسانو له وتلو نه وروسته ئې له نجیب سره خبري پیل کړې، په کابل او نورو ځایونو علاوه ئې له هغه سره په مشهد کي مذاکرات وکړل، په ایران پورې تړلې شیعه ډلو ته ئې وظیفه ورکړه چې له نجیب سره لاس یو کړي او په بامیانو کي د مجاهدینو د تلو راتلو لار وتړي، په دغې سیمې کي چې دغو شیعه ډلو له مجاهدینو سره کومي جفاوې کړې، د جهاد یو تور باب جوړوي. د نجیب له تلو نه د مخه ئې پرچمیان، شیعه، تاجك او ازبك په یوه داسي ژبني ائتلاف کي راغونډ کړل چې ایران او مسکو په ګډه حمایه کاوو، د جبل السراج د ائتلاف په جوړولو کي د ایران ډېر اوږد لاس وو. ایران چې په دغه موده کي له شمالي ائتلاف سره د وسلو او پیسو کومي مرستي کړې دي، د هغې پنځه په سلو کي ئې د جهاد په دوران کي نه دي کړې. د ایران په سلو کي ۹۵ مرستي د داخلي جګړو د تشدید او دوام لپاره وې نه د روسانو په ضد جنګ لپاره. دا دی د امریکایانو د حملې په وخت کي ئې له دې دښمن سره لاس یو کړ او په ډاګه ئې وویل: که زمونږ مرستي نه وی نو امریکا کابل او بغداد داسي ژر او په دومره آسانۍ سره نه شو نیولی، دا خبره د دوی جمهور رئیس، د ده معاون، خارجه وزیر او د تهران د جمعي د لمانځه موقت امام رفسنجاني، نه یو ځل بلکي مکرر کړې!!
- په خارج کي هم ایران د دې هڅه کړې چې د اسلامي امت قیادت تر لاسه کړي او مسلمانان ئې مشرۍ ته غاړه کېږدي، د همدې لپاره ایرانیانو له انقلاب نه

وروسته خپل هېواد ته د (ام القرى) نوم ورکړ چې تر اوسه همدا نوم استعمالوي، د ام القرىٰ نوم د قرآن له لوري مکي مکرمې ته ورکړی شوی، ایرانیان غواړي تهران د اسلامي امت لپاره هغه حیثیت ولري چې مکي مکرمې د پیغمبر علیه السلام په وخت کې درلود!! دوی له انقلاب نه وروسته د سعودي په ضد شدید تبلیغات هم د همدې مقصد لپاره پیل کړي وو، همدا تبلیغات د حج په موسم کې د ایرانیانو او سعودیانو ترمنځ د خونړیو نښتو لامل وو.

- ایران په افغانستان کې د یهودانو حکومت منلی شي خو د سنیانو او پښتنو حکومت نه منې!! له امریکایانو سره د افغانستان په اشغال کې د دوی ملګرتیا همدا حقیقت په ګوته کوي. د نجیب حکومت د نسکورېدو په وخت کې کابل ته د حزب اسلامي د ځواکونو د ننوتو په ورځ رفسنجاني وویل: موږ به په هیڅ بیه دا ونه منو. د طالبانو په ضد له شمالي ائتلاف سره د ایران بې دریغه او پراخې مالي او نظامي مرستې او په پای کې د دوی په ضد له امریکایانو سره ملګرتیا همدا حقیقت ثابتوي.
- دا عجیبه نه ده چې په عراق کې د مقتدا الصدر د پلویانو له وروستي پاڅون نه وروسته ایران د امریکا په وینا عراق ته له شیعه وو سره د منځګړیتوب لپاره هیئت ولېږو، د دوی نظر دا دی چې پرېږدي د عراق سنیان چې اوس د امریکائي یرغلګرو مقابله کوي، ښه وځپل شي، د دې ګټه شیعه وو ته رسېږي، د عراق شیعه باید د سنیانو په ځېر د مقاومت لار غوره نه کړي، برعکس باید د سیستاني او عبدالعزیز حکیم په ځېر له امریکایانو سره د ملګرتیا لار غوره او سنیان د امریکایانو د متو په زور وځپي. په دې حساس وخت کې او د اشغالګرانو او شیعه ډلو ترمنځ د روغې جوړې لپاره د هیئت د لېږلو مقصد له دې پرته بل څه نه شي کېدی.
- ایران د بن په امریکائي غونډې کې او هلته د کابل لپاره د یوه امریکائي حکومت د جوړلو په کار کې تر ټولو هېوادونو ناپاک او مضر رول ادا کړ، هومره چې امریکایان د دغه خبیث رول د ادا کولو لپاره ترې مننه کوي او ترې غواړي چې همداسي یو رول د عراق په اړه هم ادا کړي، معلومېږي چې د دې لپاره ئې هم متې

رابډوهلې!! خپلو پلوي ډلو ته وایي چې له امریکایانو سره ملګرتیا ستاسو په ګټه ده، د سنیانو په ځپلو کې تړې استفاده وکړئ، له مخالفت نه ډډه وکړئ، د بغداد په راتلونکي امریکائي حکومت کې په زړه پورې برخه ترلاسه کړئ. د دې هېواد مشرانو اعلان کړی چې له امریکا سره د افغانستان په څېر ملګرتیا او مرستې ته تل او په هر ځای کې تیار دي!! نړۍ وال په خپلو سترګو ګوري چې دا هېواد د عراق په اړه همغه څه کوي چې د افغانستان په ارتباط ئې وکړل. که تاریخ ته رجوع وکړو نو وبه ګورو چې د اسلامي امت په ضد ټولو جنګونو کې، که دا د عربو په ضد وو او که د ترکانو په ضد، دې هېواد تل همداسې لوبه کړې، له دښمن سره په پټه او څرګنده ملګری شوی. او دا دی نن چې د مسلمانانو په ضد یو بل صلیبي جنګ پیل شوی، عراق او افغانستان د امریکائي ځواکونو په لاس اشغال شوي،دا ګاونډی مو بیا همغه څه کوي چې په تاریخ کې ئې په وار وار کړي.

- ایران خپلې ملي ګټې په افغانستان کې د جګړو او عدم استقرار په دوام کې لټوي، د دې لپاره چې د مرکزي آسیا تیل او ګاز د افغانستان له لارې بهر ته انتقال نه شي، د دې سیمې بازار د دوی په واک کې راشي او تیل او ګاز ئې د ایران له لارې انتقال شي او پاکستان د دې سیمې بازارونو ته لار ونه مومي، زمونږ په هېواد کې د جګړو او تشنج د دوام لپاره هڅه کوي.
- لکه څنګه چې په افغانستان کې د شیعه - سني، هزاره - پښتون او اقلیت - اکثریت جګړه د ایران د لاسوهنو او مداخلو نتیجه وه، په پاکستان کې هم د شیعه او سني ترمنځ د خونړیو نښتو لړۍ د ایران د سیاستونو نتیجه ده، دا نښتې د ایراني انقلاب نه وروسته پیل شوې، له دې د مخه د پاکستان شیعه او سني د ورونو په څېر د یوه بل خوا ته اوسېدل، د کویټې او د پاکستان د نورو سیمو د نښتو مسئولیت تر ټولو د مخه د ایران په غاړه دی. د کربلا د وروستۍ پېښې لاملونه هم باید په هغه سیاست کې ولټوو چې د عراق شیعه ئې له اشغالګرانو سره ملګرتیا ته وهڅول او د عراق آزادي غوښتونکو ته ئې شیعه ټولنه د پردیو او دښمنانو د برېښو په توګه معرفي کړه.

مونږ له هغه دښمن نه منتقم خدای ته شکایت کوو چې د دوستۍ په جامه کې له

مظلومو افغانانو سره دښمني کوي، خدای دې مظلوم مسلمانان د هغه دښمن له شر نه وژغوري چې تل ئې له شا نه په خنجر وهي، خپلې ګټې د افغانانو په جنګ ځپلی هېواد کې د جګړو په دوام کې لټوي او له یهودانو او نصاراوو سره د مسلمانانو په ضد متحد کېږي.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

نابللی مېلمه

د پښتنو شاعرانو په جرګې کې

ناڅاپي د پښتنو شاعرانو یوې جرګې ته ورغلم، په دې هیله چې دلته به کوم اقبال وګورم، اقبال ته ورته کوم پښتون شاعر، هغه نه چې ژبه ئې د پښتون وي خو شعر ئې د ناپښتون، هري خوا ته مي سترګې وغړولې، د ډېرو شعرونه مي واورېدل، ما ګومان کاوو چې د پښتون شاعر به یوازي ژبه د پښتون نه وي، زړه به ئې هم د پښتون وي، احساسات به ئې هم د پښتون وي، خو داسي نه وه، ما نه د دوی په شپېلۍ کې د پښتون د ژوندي زړه غږ واورېدو او نه د دوی د شعر په هینداره کې د پښتون لوړ همت، لوی زړه، جګه شمله، درنه حیاء، د آزاد او سرلوړي ژوند حماسه، اوچت اخلاق، د پت او عزت درناوی، د مظلوم ملګرتیا او د ظالم مخالفت، ما هلته د توري ستاینه، د آزادۍ جنګ ته بلنه، له بې وزلي نه دفاع، د تېرې کوونکي په ضد توري ته لاس کول، د ګاوندي درناوی او د هغه پت او عزت خپل پت او عزت ګڼل، د هغه لور خپله لور او خور ګڼل، وانه ورېدل، زما هیله دا وه چې واورم: له خدای نه پرته بل ته سر نه ټیټوم، د بل لوبې نه منم، د خپل هېواد آزادي غواړم، خپلواکي غواړم، زما نیکونو د بل واکمني نه ده منلې، د خپل سر پرې کېدل ئې منلی خو دښمن ته ئې سر نه دی ټیټ کړی، زه به د پښتون زوی نه وم که ما د بل غلامۍ ته سر ټیټ کړ. زما هیله دا وه چې دلته به د تورو زلفو په ځای د تېرې توري ستاینه وي، د ګودر په ځای به د سنګر ستاینه، دلته به د یار د سرو سترګو په ځای د هغو مجاهدینو سره پرهارونه او تغمې تغمې بدنونه یادېږي چې په سنګرونو کې په شهادت رسېدلي او د بګرام او ګوانتانامو په زندانونو کې تر

بې رحمانه تعذیبونو لاندې دي، خو حیف چې ما دلته داسې شاعران ولیدل چې شعر ئې یوازې د ډمانو لپاره خوندور او ګټور دی، زما په خیال کې هم دا خبره نه ګرځېده چې یو پښتون شاعر او هغه هم په داسې وخت کې چې د ده هېواد اشغال شوی، پردي وربانديې حکومت کوي، هره ورځ په لسهاوو افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، کورونو ته ننوځي، د افغاني پیغلو په عفت او عزت تېری کېږي، د هېواد په ګوټ ګوټ کې د پردیو بیرغونه رپېږي، په دې حالت کې به هغه د مینې او عشق خبرې کوي، د خپل ګاونډي د لور او خور سور شال تور خال، زلفو، شونډو او د کمیس د لمنې نوم به په خوله اخلي، د هغه چا په څېر به برېښي چې د ګودر په لار کې، د کوم مات دیوال او ونې شا ته پټ ولاړ دی، د غله په څېر ګودر ته د راتلونکو پیغلو ننداره کوي!!

ما په دې جرګې کې لیدل چې یوه به په ډېر شور غوږ سره خپل شعر وایو او د هر بند له ویلو وروسته به ئې یوې خوا بلې خوا ته وکتل، له څك غوږونو سره، په دې انتظار چې له کومې ګوښې د واه واه غږ واوري، له لاندې به که ټول نه وو نو د ده خاصو ملګرو خو به په چك چکو او بیا وایه، بیا وایه په چیغو بدرګه کاوو، د هر یوه وار تېرېدو، له ځان سره به مې ویل: امید دی دا بل همغه څوك وي چې زه ئې د لیدو او د شعر اورېدو لپاره دې جرګې ته راغلی یم، خو جرګه پای ته ورسېده او زما هیله ترسره نشوه. ما دلته نه اقبال ومونډو او نه د اقبال په کوڅه تېر شوی کوم لاروی، اقبال خو پرېږده، ما دلته د بلخي، جامي، سعدي، غالب او ډېرو نورو د لوی ښار د یوې کوڅې یو مسافر اوسېدونکی هم ونه مونډو.

په دې جرګې کې مې داسې خبریالان ترسترګو شول چې په میکرافون ئې بي بي سي، امریکا غږ، راډیو آزادي لیکل شوي وو، دوی په تالار کې داسې ګرځېدل لکه چې کوربه وي او دا شاعران ئې مېلمانه، شاعران د دوی د خوښې او شعرونه ئې د دوی د سلیقې، له هر یوه نه ئې غوښتي وو چې ټوپك، ټوپکیان او ټوپك سالاران به غندي، سندرې، خندا، ګډا او نڅا به ستایي، مجاهد به محکوموي او رخشانه، قمرګله او مېرمن پروین به ستایي، د ملګرو په لاس د هېواد د بیا ودانۍ (استعمار)، د نورو تر سلطې لاندې آزادي، د پردیو د متو او وسلو په زور راغلې

دیموکراسي، د انګریزانو د فوځونو په مرسته راغلی امنیت، دا به د سترو سترو لاس ته راوړنو په نامه یادوی، د بهرنیو فوځونو شتون به ضروري، د افغانانو په ګټه او د دیموکراسۍ او امنیت د ودې لپاره حتمي ګڼي او په دې به له دوی نه مننه کوي!! پوه شوم چې له دې جرګې نه زما انتظار بې ځایه وو، ناهیله او زړه ماتې وتل مي برخلیک، دوی خو د افغانانو لپاره اوس دا خوښوي چې توپک په ځمکه کېږدي او رباب په لاس کي واخلي، ګډا او نڅا زده کړي، د سنګر په ځای کابارو ته مخه کړي، اوس خو توپک له ده سره نه ښایي، هو؛ توپک له غلامانو سره نه ښایي، توپک خو باید د هغه چا په لاس کي وي چې آزاد او خپلواک وي، د خپل هېواد د ساتلو توان او اهلیت ولري، بل ته سر نه ټیټوي، خپل امنیت په بل نه ساتي، د کوم هېواد د جمهور رئیس شخصي امنیت هم چې پردي ورته ساتي هغوی وسلې ته څه ضرورت لري، د دې ولس شاعر به خود د ساقي او ساغر، د شرابو جام، سپین مخ او تور خال ستایي، د ده ئې له توري، میړانې، آزادۍ او خپلواکۍ سره څه غرض او څه کار؟!

د جرګې په پای کي مي دا الفاظ په ژبه جاري شول او ناهیلی ووتم:

قلم دي مات ژبه دي پرې شه بې همته د ګودر شاعره!

ستا پر هېواد دښمن واکمن دی، ستا د کور مخې ته انګریز پیره کوي، خو ته لګیا د ګاونډي د لور سرې شونډې او تور خالونه ستایې!!

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

ایران ته د امریکا ګواښونه

دا ګواښونه د جنګ پیلامه وګڼو که هسې تبلیغاتي ډرامه؟!

د ایران او امریکا ترمنځ تاو تریخوالی او یو د بل په ضد تبلیغات ئې کله کله هومره توند او تېز شې چې سړی ګومان کوي نن سبا به په ایران برید کېږي، که د عراق او افغانستان په څېر هلته فوځونه ونه لېږي نو کېدی شي یوازي په هوائي بریدونو اکتفاء وکړي او د ایران اتمي تأسیسات تخریب کړي، که امریکا په خپله برید ونه کړي او په افغانستان او عراق کې ئې شدید مصروفیت دې ته پرې نږدي نو د اسرائیلو په لاس او د دوی د جازونو په واسطه به دا برید ترسره کېږي!! یو ځل خو د ایران له یوه اتمي مرکز څخه نږدې سل کیلو متره لرې د یوې چاودنې غږ واورېدی شو، سبا ته په ډېرو خبرې رسنیو کې دا چاودنه د برید په نامه منعکس شوه او ایراني چارواکي دې ته اړ شول چې د برید خبر تکذیب کړي!! دا انګېرنې او ګومانونه هم هسې اټکلونه نه وي، بلکې د تل ابیب او واشنګټن د مسئولینو په ویناوو ولاړ اټکلونه وي!! خو له دغو توندو او تریخو خبرو او اظهاراتو نه به لا څو ورځې نه وي تېرې شوې چې له واشنګټن او تل ابیب نه به د دې برعکس داسې اظهارات اورېدل کېږي چې له ایران سره ئې ښې اړیکي په ګوته کوي!! دا ضد او نقیض دریځونه د ډېرو له نظره د فهم وړ نه برېښي، خو په سیاست کې دا هر څه ممکن دي، په ظاهر کې دښمني او په پټه دوستي د ننې نړۍ د عام او مروج سیاست یوه ځانګړتیا ده.

اوس دا عجیبه مه ګڼئ چې کله خبره توده شي او ډېر خلك داسې ګومان وکړي چې پر ایران حمله نږدې ده او ورپسې بیا واورئ چې له یوې خوا سپینه مانۍ اعلان وکړي چې له ایران سره مشکلات د خبرو آترو له لارې اوارووه، د عراق د بیا ودانولو په مجوزه غونډې کې د ایران له شمولیت سره مخالفت نه لرو، د تجارت په نړیوالې مؤسسې کې د ایران له شمولیت سره موافق یو، دې ته تیار یو چې ایران ته د امریکایي جازونو پرزې ورکړو. او له بل لورې د ایران لوړ رتبه مقامات حتی د ایران رهبر ووایي: په ګاونډیو هېوادونو کې د امریکایي ځواکونو شتون ایران ته ګواښ نه دی!! دا اظهارات هسې تصادفي او تبلیغاتي خبرې نه دي، برعکس د ژور پټ تفاهم او توافق او راکړې ورکړې نتایج دي، دا تفاهمات او توافقات اکثراً د انګلستان په وساطت ترسره کېږي.

کله چې د بش اداره وغواړي کانګریس ته د وړاندې شوې بودجې لپاره ملاتړ ترلاسه کړي یا په انتخاباتو کې د امریکایانو رأیه ترلاسه کړي نو د ایران په ضد تبلیغات تشدید شي، خو چې د ایران په ضد د ګواښ خبره تبلیغاتي ګټه ونه لري نو بیا نه د امریکا لخوا د برید ګواښونه اورو او نه د اسرائیل لخوا د برید خبره.

هرڅوك په دې ښه پوهېږي چې په دې شرایطو کې امریکا یا اسرائیل پر ایران د برید اراده یا مجال نه لري؟ په افغانستان او عراق کې د امریکایانو شدید مصروفیت او هلته د مقاومت په ځپلو او د اوضاع په کنترولولو کې د امریکایي ځواکونو له ناکامې سره سره دا نه ممکن برېښي او نه معقول چې امریکا دې بله جبهه هم ځان ته پرانیزي او پر ایران دې هم برید وکړي؟ د دې برید ضرورت بیا مخصوصاً په اوسنیو شرایطو کې څه دی؟

په داسې حال کې چې ایران له امریکا سره د کابل او بغداد په نیولو کې تر هر بل هېواد زیاته مرسته وکړه آیا کېدی شي له دې سره سره پر ایران برید وکړي؟! ایران اوس له کومه لحاظه امریکا ته عاجل خطر دی چې ناچار باید همدا اوس دا خطر له منځه یوسي؟! ایران خو اوس داسې دی چې له امریکا سره د عراق او افغانستان په نیولو کې ئې ملګرتیا تر سعودي هم زیاته او امریکا ته په زړه پورې وه، له دې ملګرتیا سره سره به ولې او په کوم دلیل پر ایران برید کوي؟

ډېر ساده او بې خبره کسان به دا ګومان کوي چې د افغانستان او عراق په اړه د ایران او امریکا ترمنځ سیاسي او نظامي ملګرتیا یو تصادف دی نه د یوه اوږدمهاله تړون نتیجه!! که دا کار یوازې په افغانستان کې شوی وی کېدو شو هغه ته مو د تصادف نوم ورکړي وی او یا مو له طالبانو سره د دوی د مخالفتونو او د طالبانو په لاس د ایراني دیپلوماتانو د وژل کېدو په سبب ګڼلی وی، خو دا چې ګورو په عراق کې هم ایران پلوه شیعه او د ایران په لاس روزل شوي او مسلح شوي عراقي ډلې امریکایانو ته تسلیمېږي او د امریکایانو تر قومندې لاندې د سنیانو په ضد جنګېږي او هلته هم هغه کار کوي چې دلته ئې په افغانستان کې کوي، دا که په کوم څه دلالت کوي نو هغه یوازې دا خبره ده چې د ایران او امریکا ترمنځ په ظاهر کې یو څه او په خفا کې بل څه روان دي!! په ظاهر کې یو د بل په ضد تبلیغات او ګواښونه او په خفا کې موالات او ګډ سازشونه، هم د سپینې مانۍ واکداران داسې یوه سیاست ته اړ دي او هم د تهران واکمنان، که په افغانستان او عراق کې ملګرتیا یو ضرورت ګڼي او خپلې ګټې په کې لټوي، نو د خپلو ولسونو د اعتماد او باور ترلاسه کولو لپاره دغه تبلیغات هم یو ضرورت او د دواړو مجبوریت دی!!

که تاسو لږ دقت کړي وي نو دا به درته معلومه شوې وي چې د دواړو ترمنځ تبلیغات په خاصو خاصو وختونو کې تشدید شي، بیا ورو ورو راکم شي او بیا د اوږدې مودې لپاره نه یوازې بند شي بلکې د منفي او دښمنانه تبلیغاتو ځای دوستانه څرګندونو ته خالي شي!! یو به وایي: موږ پر ایران د حملې اراده نلرو، غواړو مشکلات د تفاهم له لارې حل کړو، بل به وایي: که په عراق او افغانستان کې د ایران مرسته او ملګرتیا نه وی نو امریکا په دومره آسانۍ او دومره ژر کابل او بغداد نه شو نیولی!!

دا هم یو حقیقت دی چې ایران د شاه د اقتدار په وخت کې د امریکا لویه اډه وه، د ایران هرڅه د امریکا په لاس کې وو، سیاسي نظام، فوځ، د تیلو په شمول ئې ټولې اقتصادي زیرمې د امریکایانو په واک کې وې، خو امریکایانو شاه او شاهي نظام داسې ومونډو چې د اوضاع له اداره نه عاجز دی، دې نتیجې ته ورسېدل چې دا نظام حتماً ړنګېږي، له هغه نه د دفاع لپاره هغسې څه کول ورته ګټور نه دي چې د

مصدق په خلاف ئې وکړل او تښتېدلی شاه ئې بېرته پر ایران مسلط کړ. د نظام نسکورېدل ورته حتمي برېښېدل خو غوښتل ئې دا تبدیلي د روسانو په ګټه رامنځ ته نه شي، د هغه وخت حالات داسي وو چې ټول انقلابونه مخصوصاً د شاهي رژیمونو په ضد د مسکو په اشاره او مرسته ترسره کېدل. د مجاهدین خلق په نامه ډلې چې د شاهي نظام د نسکورولو لپاره لګیا وه، پوره زور موندلی وو، په ځوانانو او فوځ کي ئې نفوذ ورځ په ورځ زیاتېدو، دې ډلې چې په پاریس کي ئې فعال دفتر درلود، له امریکایانو سره د خپلو تماسونو په ترڅ کي هغوی ته ډاډ ورکړ چې کمونست نه یو او له مسکو سره ارتباط نلرو، په ایران کي د زوړ شاهي نظام په ځای یو نوی دیموکراتیك نظام راوستل غواړو او تاسو ته تر شاه غوره یو، دوی ورسره موافقه وکړه، پر افغانستان د روسانو برید دوی له دې نه سخت وېرولي وو چې که کوم مؤثر اقدام ونه کړي نو ایران به هم د افغانستان په څېر د روسانو په لاس کي پرېوځي، دا ئې ځان ته غوره وګڼله چې پرېږدي شاهي نظام د حزب توده په ځای د مجاهدین خلق په لاس نسکور شي. د شاه په ضد مقاومت زور واخیست، مجاهدین خلق په دې هم وتوانېدل چې د ایران ځینې مذهبي مشران له ځان سره ملګري کړي، خميني چې هغه وخت په نجف کي اوسېدو او د امام لقب لا نه وو ورکړي شوی، له دوی سره موافقه وکړه او د دوی په وینا له نجف نه پاریس ته ولاړ، دا هغه وخت وو چې د شاه په ضد مقاومت دې مرحلې ته نږدې شوی وو چې په عمومي پاڅون بدل شي، روسان په افغانستان کي مصروف ول او امریکایان له شاه نه مأیوس شوي وو، د انقلابیونو لپاره په زړه پورې شرایط برابر شوي وو، انقلاب پیل شو، لا څو اونۍ نه وې تېرې شوې چې فوځ او پولیس له انقلابیونو سره یو ځای شول، شاه وتښتېدو، نظام نسکور شو او ایراني انقلابیون بریالي شول، امریکایانو نه د انقلاب په دوران کي مداخله وکړه او نه ئې د شاه له تښتېدو وروسته د هغه مرسته وکړه، انتظار ئې دا وو چې ایران او زیرمې به ئې د دوی له ولکي څخه نه وځي، خو له انقلاب نه وروسته هرڅه هغسي ونشول چې دوی ته د ځینو ایرانیانو له لوري ویل شوي وو او دوی ئې د انقلاب له بریا نه وروسته په انتظار کي ول، په داخل کي هم د مجاهدین خلق او مذهبي ډلو او شخصیتونو

ترمنځ هغه دوستانه روابط په خپل حال پاتې نه شول، د اقتدار د وېش په سر هم او د سیاستونو په سر هم په دوی کې ژور او نه پخلا کېدونکي اختلافات راولاړ شول، له دې نه مخکې مذهبي مشرانو خاص تنظیم او ډله نه درلوده، خو له هغه وروسته چې خمیني د امام او رهبر په حیث ومنلی شو، دوی ته دا موقع په لاس ورغله چې د امام خمیني پر محور راغونډ شي، د بهشتي په څېر د دوی ځینې حساس شخصیتونه دې ته متوجه شول چې له ګوابنونو سره د مقابلې لپاره یوه منظم او مطمئن مسلح ځواك ته ضرورت لري، په فوځ، پولیس او استخباراتو اعتماد نه شي کېدی، د سپاه پاسداران انقلاب د جوړولو طرحه ئې وړاندې، موافقه او امکانات ئې ترلاسه کړل او د جوړولو کار ئې پیل کړ، حقیقت دا دی چې که دغه کار نه وی شوی نو د هغو ټولو داخلي او خارجي ګوابنونو په وړاندې مقاومت کول ورته ممکن نه وو.

مذهبي مشرانو ته له مجاهدین خلق سره اختلاف په ډېره ګرانه بیه تمام شو، د بهشتي او مطهري په څېر اکثر مؤثر شخصیتونه ئې ترور شول، د تروروونو په لړ کې یو ځل جمهور رئیس، لومړی وزیر، د پارلمان د۷۲ غړو په شمول د پارلمان په غونډې کې په لوبې چاودنې کې ووژل شول، بني صدر د دوی بل جمهور رئیس له مجاهدین خلق سره ملګری شو او د دې ډلې له مشر مسعود رجوي سره یو ځای د تهران د هوائي میدان له لارې او په ایراني الوتکې کې پاریس ته وتښتېدل، دغو اقداماتو په څرګنده ښودله چې دوی خومره په نظام کې نفوذ درلود. بل طرف ته د مذهبي مشرانو پلوي ځواکونو د مجاهدین خلق په لسهاوو زره کسان ورته ووژل.

پدغه دوران کې امریکایانو څو ځله د فوځ له لارې د کودتا هڅه وکړه خو دا هڅې شنډې شوې، فوځ تصفیه شو، په مقابل کې ئې سپاه پاسداران د یوه پیاوړې ځواك په حیث رامنځ ته شو، د عراق او ایران په جګړې کې له عراق سره د امریکا مرستو هم دا نتیجه ورنه کړه چې په ایران کې د امریکا د خوښې تبدیلي راشي. دا طبیعي ده چې امریکا به تل دا هیله لري او دا هڅه به کوي چې ایران یو ځل بیا د دوی په لاس کې پرېوځي، هیڅکله هغه حالت نه شي هېرولی چې ایران دا د سیمې مهم هېواد او د تیلو او ګازو پراخې زیرمې ئې د دوی په لاس کې وې.

اوس چې شوروي اتحاد ختم شوی او امریکا ځان د نړۍ یوازنی زبرځواک ګڼي او پر ټولې نړۍ د سلطې هڅه کوي، طبیعي ده چې د ایران په څېر هېواد هېر نه کړي، په ایران کې هم ځپنې حلقې دا نظر لري چې له امریکا سره دوستي د دوی په ګټه ده، مخالفت ئې په ګرانه بیه ورته تمامېږي، همدغه ذهنیت خاتمي قدرت ته ورساوو، خو هغه په دې کې پاتې راغی چې په ایران کې د امریکا د خوښې تغییرات راولي. د کابل او بغداد په نیولو کې له امریکا سره د تهران ملګرتیا هم له دغه ذهنیت نه خړوبه کېږي.

د دې احتمال ډېر ضعیف برېښي چې ایران به د اتمي انرژۍ په سر له امریکا سره داسي اختلاف ته ملا وتړي او داسي څه کولو ته به زړه ښه کړي چې په برید منتهي شي، ایران به په دې ډګر کې هم هغه څه کوي چې امریکا ئې غواړي، دلته به هم د واشنګټن شرایطو ته غاړه ږدي، دوی په افغانستان، عراق او لبنان کې ټول هغه څه وکړل چې امریکایانو غوښتل، له دې نه هر څوک په آسانۍ سره دا نتیجه اخیستی شي چې تهران به د اتمي انرژۍ په هکله هم دې ته ورته روغه جوړه کوي!! د لبنان له پېښو نه هم معلومېږي چې هلته هم د سپینې مانۍ ټول شرایط منل شوي، د سوریې د فوځونو له وتلو وروسته به حزب الله هم خپلې وسلې داسي تسلیموي لکه چې په افغانستان او عراق کې ایران پلوو ډلو وسپارلې. که امریکا په عراق کې مستقر د مجاهدین خلق ۲۵۰۰۰ کسیز مجهز فوځ د ایران په ګټه منحل کړ او که ایران د عراقي شیعه وو هغه ۱۵۰۰۰کسیز سپاه بدر چې ایران روزلی او مجهز کړي وو، دې ته اړ کړ چې خپلې وسلې امریکایانو ته وسپاري او دا دواړه د یوه توافق له مخې ترسره شول نو طبیعي ده چې حزب الله به هم خپلې وسلې سپاري.

انګریزان او امریکایان دې نتیجې ته رسېدلي چې په اسلامي نړۍ کې د شیعه او سني اختلاف ته لمن ووهي او له دې نه د مسلمانانو د مزید ځپلو په لار کې استفاده وکړي، دوی داسي انګېرې چې اوس په هر ځای کې سنیان د دوی مقابله کوي، په هیڅ ځای کې د شیعه وو کوم د پام وړ مسلح مخالف غورځنګ نشته، ټول جنګیالي مسلح ځواکونه له سنیانو راولاړ شوي، غواړي د دغو غورځنګونو د ماتولو لپاره د شیعه وو ملګرتیا ترلاسه کړي، د افغانستان، عراق او ګڼ شمېر

نورو سیمو پېښې دغه حقیقت په ګوته کوي.
دغو ټولو حقایقو ته په پام سره ویلی شو چې پر ایران د امریکا د برید خبره هسې یوه ډرامه ده چې د تبلیغاتي مقاصدو لپاره مطبوعاتو ته ورکول کېږي.

حکمتیار

ایراني فلم ته امریکائي جائزه!!

د ایران د ارشاد او فرهنګ وزارت د اسامه په نامه او د طالبانو په ضد یو داسي فلم جوړ کړ چې امریکایانو ورته جائزه ورکړه! دا هم یو له هغو کارونو نه وو چې امریکایانو نه شو کولی خو ایران ورته وکړ. دا فلم د صدیق برمك لخوا، د ایران پلوه افغانی شیعه وو په اشتراك او د ایران د ارشاد او فرهنګ وزارت په مالي مصرف، لارښوونه او تخنیکی مرستو جوړ او په اروپا او امریکا کي د لومړي ځل لپاره وښودلی شو او د ټولو هغو کړیو تحسین او تقدیر ئې ترلاسه کړ چې د اسلام او مسلمانانو په ضد ئې زړونه له حقد او کینې ډك دي او هر هغه کتاب، فلم، ډرامې او لیکنې ته جائزې ورکوي چې اسلام یو زوړ او قرون وسطائي دین او مسلمانان جاهل، وروسته پاتې، غیر مهذب او غیر متمدن قوم وښیي او په اسلامي ملکونو کي په ښځو ظلم او تېرى، په زور نکاح، له تعلیم او تربیې نه د دوی محرومیت او د ټولنې فقر او لوږه په ډېره کرکجنه بڼه په کي انځور شوی وي، که څه هم دا لیکنه او فلم د محتوی له لحاظه ډېر پریوتی او منحط او د واقعیتونو په انځورولو کي سخت کمزوری وی او په بې بنسټه، مسخره، دروغجنو او غولوونکو صحنو شامل وي. د اسامه فلم د علی شریعتی په دې وینا پیل شوی چې وایي: خدایه ما له هغو کسانو څخه مه کړې چې دین په دنیا خرڅوي، له دې نه د فلم د جوړوونکی مقصد دا دی چې ملایان دین په دنیا خرڅوي. په دې فلم کي به تاسو د سنیانو سره د ایرانیانو هغه زړه کینه او حقد هم په ښه توګه او په خپلي کاملې بڼې کي احساس کړئ چې د دوی په زړونو کي خوټېږي او وخت ناوخت راڅرګندېږي. په دې فلم کي مورږ له صلیبي ځواکونو سره د ایران هغه ملګرتیا په بله بڼه کي ګورو چې د افغانستان او عراق په نیولو کي ئې له امریکا سره وکړه، دا

عجیبه مه ګڼئ چې ایران د افغانانو په ضد فلم جوړوي او امریکا ورته جائزه ورکوي. مګر ایران په ټولو مخکنیو صلیبي جنګونو کې د سنیانو په ضد له صلیبي ځواکونو سره ملګرتیا نه ده کړې؟ مګر په هند کې د انګریزانو په ضد د هندي مسلمانانو د مقاومت په دوران کې او هغه وخت چې زمانشاه د کابل واکمن له لاهور نه د ډیلي په لور وخوځېدو او د هند مظلوم مسلمانان د ده رارسېدو ته سترګې په لار وو، ایران د انګریزانو په اشاره په هرات حمله ونه کړه او زمانشاه ئې له نیمې لارې بېرته د کابل په لور راستنېدو ته اړ نه کړ؟ او په دې سره ایرانیانو د هند په نیولو او د مسلمانانو په ځپلو کې د انګریزانو مرسته ونه کړه؟ دا اوس اوس د افغانستان او عراق په نیولو کې ایران د صلیبي ځواکونو خوا ونه نیوله؟ او افغاني او عراقي ایران پلوه شیعه ډلو ته ئې ونه ویل چې له امریکایانو سره لاس یو کړي او د دوی تر قومندې لاندې له سنیانو سره وجنګېږي؟ مګر د خاتمي، رفسنجاني، ابطحي او خرازي په څېر ایراني چارواکي په ډېر افتخار او په مکرره توګه دا نه وایي چې ایران د افغانستان او عراق په نیولو کې د امریکا مرسته وکړه او که دا مرسته نه وی نو امریکا په دومره آسانۍ افغانستان او عراق نه شو نیولی او دا چې ایران له امریکا سره دا راز ملګرتیا ته په هرځای کې تیار دی!! مګر هغه ایراني وسلې او د ایران په لاس روزل شوې مسلح شیعه ډلې چې پرون د طالبانو او بغداد په ضد جنګېدل، امریکایانو ته تسلیم نه شوې او نن د امریکایانو تر قومندې لاندې نه جنګېږي؟ مګر دې ته نه ګورئ چې ایراني چارواکو تراوسه یو ځل هم په رسمي توګه دا نه دي ویلي چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي؟! مګر نه ګورئ چې صلیبي ځواکونه په نجف او کربلا برید کوي، خو د عبدالعزیز حکیم او السیستانی په څېر ایران پلوه شیعه آخوندان، چې د بغداد په امریکائي حکومت کې شامل شوي، د یوه بیان د صادرولو په اندازه هم عکس العمل نه ښیي! ایران د علي رضي الله عنه د روضې په تخریب خفګان ښیي خو د زرهاوو مظلومو افغانانو او عراقیانو په مرګ ژوبلې ئې تندی هم نه تریو کېږي، دا په داسې حال کې چې الله تعالی د یوه مسلمان په قتل هومره ناراضه کېږي چې د ځمکې، آسمانونو او د مکې په شمول د ټولو مقدسو ځایونو په ورانېدو دومره نه ناراضه کېږي!! د

اسلام له نظره خو د یوه مسلمان وینه د نړۍ تر ټولو مقدسو ځایونو زیات ارزښت لري.

په دې خبري تعجب پکار دی چې ایراني آخوندان څنګه په دې نه پوهېږي چې په یوه بې محتوی او مسخره فلم کې هغه صحنې ښودل چې د اسلام دښمنان ئې خوښوي او د اسلام په ضد تري استفاده کوي او د افغانی ملا سپکاوی او د ده په ږیري، پګړۍ، غسل، اودس او استنجاء تمسخر، د ده په نکاح ټرلو او قضاوت خندا، دا په پای کې د ایراني آخوندانو لمن هم نیسي، د ایران آخوندان هم په دوی قیاسوي، سبا به د ایراني آخوند په اړه همداسي فلم جوړوي چې په هغه کې ایراني آخوند د خپل مقلد وړه لور صیغه کوي، که افغاني ملا د خره په کراچۍ سپور ښیي او لس کلنه نجلۍ په زور ځانته نکاح کوي او د درنو کولپانو هار ورته ډالۍ کوي، په داسي حال کې چې له دې د مخه ئې دوې نورې ښځې هم په زور نکاح کړې، ټولې د کولپ شوو دروازو شا ته په بندو کوټو کې ساتي او د کور دروازه هم د وتلو په وخت کې ورپسې کولپ کوي، داسي خندونکي صحنې چې عملي مثال ئې د نړۍ په هیڅ ګوټ کې نه دی لیدل شوی، په افغانستان کې خو ئې تصور هم نه شي کېدی، دلته خو ملا که څه هم تر بل هرچا بې وزلی، نادار او مسکین وي، یوه ښځه او ماشومان ئې هم سم نه شي پاللی، خو تر هرچا زیات مخور، دروند او د عزت خاوند ګڼل کېږي، نه ځان ته څوک په زور نکاح کولی شي او نه د بل چا د زور نکاح ترسره کولی شي، د ایراني ملایانو په څېر نه دي چې خمس او زکات ترلاسه کوي، زیارتونه ئې په واک کې وی او شکرانې او نذرانې ورکول کېږي، بل ته هم په صیغې نکاح تړي او ځانته هم. سبا به څوک له همدې فلم نه په تقلید سره، ایراني آخوند ښیي چې هر اُستان (ولایت) ته په سفر کې د خپل یوه مقلد لور صیغه کوي، د امام رضاء او امام زمان په نامه چې کومي عرض پانې د قبر خوا ته یا هغه خاص ځای کې اچوي نو مؤظف آخوند په پټه هغه رااخلي، ځواب ئې لیکي او په پټه ئې په خاص ځای کې ږدي، ترڅو عریضه کوونکی هغه په دې ګمان او هیلې راواخلی چې امام ئې د ده عریضې ته ځواب ورکړی!!

ایران داسي نور فلمونه هم جوړ کړي، څه ئې د مخملباف او د ده د لور په لاس او څه

ئې د ایران د صدا او سیما له لوري، په ټولو دغو فلمونو کي څو اساسي برخي مشترکي دي: د افغانانو جهاد ته په سپکه کتل، د افغانانو تحقیر او تذلیل او د یوه جاهل، وروسته پاتې او غیرمهذب قوم په څېر ئې وړاندي کول، لرغوني افغانستان ته فقط ۲۵۰کلن تاریخ ثابتول او د لوی ایران هغه برخه ئې ګڼل چې د احمد شاه ابدالي په وخت کي تري بېله شوه. ایران یوازي د داسي بې محتوی او مسخره فلمونو او کتابونو په ذریعه د افغانانو د تاریخ مسخ کولو هڅه نه ده کړې بلکي زمونږ د هېواد په ټولو ناخواله پېښو کي تر بل هر ګاونډی د ایران ونډه خطرناکه، مضر او تاوان رسوونکی وه او ده، زمونږ په کورنیو چارو کي ئې تر بل هر ګاونډي هېواد نه زیاته لاسوهنه کوي، د داخلی جګړو لپاره ئې تر بل هر ګاونډي زیاتې وسلې او پیسې لېږلې، تر هرچا د ایران دښمني له افغانانو سره زیاته او ژوره ده، د افغانستان په تباهۍ کي خپلې ګټې لټوي، زمونږ په هېواد کي د جګړو دوام غواړي، یو ځواکمن افغانستان د ځان لپاره خطرناک ګڼي، ضعیف، محتاج، غریب، فقیر او جنګ ځپلی افغانستان خوښوي، دا هڅه کوي چې اقلیتونه د پښتنو په ضد تحریك کړي، د دوی متحده جبهه د پښتنو په خلاف وجنګوي، تاجك او شیعه په افغانستان مسلط کړي، په اقتدار کي دوی ته لویه برخه په لاس ورکړي، له روسانو سره ئې د همدې ناولي غرض لپاره لاس یو کړ، له امریکایانو سره ئې د همدې شوم هدف لپاره ملګرتیا وکړه، پرچمیان، شورای نظار او ایران پلوه شیعه ډلي ئې د همدې لپاره د جبل السراج په خائنانه ټرون کي راغونډ کړل. دوی له افغانانو نه د هغه وخت غچ اخیستل غواړي چې شاه محمود هوتك د اوسني ایران لویه برخه د پلازمېنې په شمول فتحه کړې وه او په اصفهان کي ئې د حکومت مرکز او پایتخت وو، په اصفهان کي د شاه محمود هوتك پاچائي قصر په دوی کي تل دا وېره راولاړوی چې متحد او ځواکمن افغانستان کولی شي د تېر وخت په څېر دوی ته ستونزي راولاړې کړي او په سیمي کي د ایران د لوئې غوښتنې په وړاندي ستر خنډ جوړ کړي.

ایراني چارواکي په افغانستان کي د شیعه وو لپاره په حکومت کي د لویې برخي غوښتنه کوي، فیدرالي نظام او د شیعه وو لپاره خپلواکه سیمه او ولایت غواړي،

خو په ايران کي نه د فيدرالي نظام خبره کوي او نه اقليتونو ته د عادلانه، انساني او اسلامي حقوقو او حيثيت ورکولو په هکله څه ويلو او کولو ته تيار دی، په دې اړه نه په خپله د مسئوليت احساس کوي او نه نورو ته د څه ويلو اجازه ورکوي، شايد دنړۍ په هيڅ ګوټ کي له اقليتونو سره هومره جفا او ظلم ونه شي لکه په ايران کي چې له سنيانو سره کېږي، تاسو لاړ شئ او له بلوڅانو او کردانو نه پوښتنه وکړئ چې په اوسني ايراني نظام کي له دوی سره څه سلوک کېږي؟ دوی ته څه حقوق ورکړی شوي؟ په فوځ، پوليس، سپاه او دولتي اداراتو کي د دوی څومره کسان شته؟ سنيانو ته په کومه سترګه کتل کېږي؟ زردشتيانو، مسيحيانو او يهودانو ته زيات حقوق ورکړی شوي که سنيانو ته؟ سنيانو ته د دوست په سترګه کتل کېږي که د دښمن په سترګه؟! د دوی له دردناک حالت نه له خبريدو وروسته به پوه شئ چې د ايراني حکومت معامله له سني اقليتونو سره څنګه ده. افغانستان، پاکستان او نورو اسلامي هېوادونو ته په کار دا ده چې له شيعه وو سره همغه څه وکړي چې ايران ئې له سنيانو سره کوي، په دې سره به د دوی عقل سر ته راشي او په ايراني سنيانو به له تېری او ظلم نه لاس اخيستو ته اړ شي.

دا يوازي افغانان نه دي چې ايران ئې مخالفت کوي او د دوی په هېواد کي د داخلي جګړو اور ته لمن وهي، بلکي له ټول اسلامي امت سره او د اسلامي امت د تېر تاريخ په اوږدو کي تل دوی اختلافات راولاړ کړي او له دښمن سره د ننښتو په دوران کي دوی د دښمن ملګرتيا کړې، د دغو اختلافاتو څو بېلګو ته ستاسو پام رااړوو:

- ټول امت په دې متفق دی چې امارت او خلافت موروثي نه دی او له پلار نه اولاد ته په ميراث نه رسي، بلکي د خلکو له لوري د يوه امانت په توګه هغه چا ته سپارل کېږي چې خلك ئې د دې منصب لپاره (اهل) وګڼي. په قرآن کي په صريحو الفاظو مسلمانانو ته دا دنده سپارل شوې چې دا امانت به (اهل کس) ته سپاري: لکه چې فرمايي:

إِنّ اللّهَ يَأمُرُكُمُ أن تُؤَدُّوا الأمَنَت إلى أهْلِهَا وَ إذَا حَكَمْتُم بَينَ النّاسِ أن تحْكُمُوا بِالْعَدلِ إنّ اللّهَ نِعِمّا يَعِظكم بِهِ إنّ اَللّهَ كانَ سَمِيعَا بَصِيراً * النساء: ۵۸

الله تاسو ته امر کوي چې امانتونه د هغه اهل ته وسپارئ او کله چې د خلکو ترمنځ حکمیت او قضاوت کوئ نو په عدل سره حکمیت وکړئ. یقیناً چې الله په ډېر غوره څه تاسو ته پند درکوي، بې شکه چې خدای اورېدونکی لیدونکی دی.

په دې مبارک آیت کې هم د عام ولس دنده ټاکل شوې او هم د واکدارانو: ولس ته ویل شوي چې خپل واکداران په خپله غوره کړئ او (واك) د یوه (امانت) په څېر هغه چا ته وسپارئ چې (اهلیت) ئې ولري. او واکدارانو ته ویل شوي چې په خپل حکمیت او قضاوت کې به عدالت مراعاتوئ.

شیعه دې ته هم نه ګوري چې الله تعالی دا حق خلکو ته ورکړی چې خپل واکداران په خپله غوره کړي او د (واك) امانت (اهل) ته وسپاري، که امارت یا موروثي وی او یا د وحي په اساس ټاکل کېدی نو په قرآن کې به مسلمانانو ته دا نه ویل کېدو چې د واك امانت اهل ته وسپارئ. شیعه دې ته هم نه ګوري چې د پیغمبر علیه السلام له رحلت نه وروسته ابوبکر صدیق، بیا عمر او بیا عثمان رضي الله عنهم د خلکو لخوا د امارت لپاره غوره شوي، نه د پیغمبر علیه السلام له خپلوانو نه چا ته په میراث رسېدلی او نه د راشدینو خلفاوو له وفات نه وروسته د دوی له زامنو او خپلوانو نه څوك غوره شوی. قرآن په دې اړه چې په اسلام کې قیادت موروثي نه دی، د ابراهیم علیه السلام په قصې کې داسې وضاحت کوي: ابراهیم علیه السلام په الهي آزموینو کې بریالی شو، الله تعالی ورته وویل چې د دې بریا په وجه تا د خلکو لپاره امام او مشر ګرځوم، هغه وویل: زما په اولاد هم دا پیرزوینه وکړه، الله تعالی په ځواب کې ورته وویل: ظالمان په دې عهد او فرمان کې شامل نه دی، یعنی د الله دا وعده داسې نه ده چې د پلار په وجه به اولاد هم ترې برخمن کېږي، حتی که ظالم هم وي، که قیادت موروثي وی نو له پلار نه به ظالم اولاد ته هم په میراث پاتې کېدو. قرآن په دې هکله فرمایي:

وَ إذِ ابْتَلی إبْرَهِیمَ رَبُّهُ بِکلِمَتٍ فَأَتَمَّهُنّ قَالَ إنِی جَاعِلُك لِلنّاسِ إمَاماً قَالَ وَ مِن ذُرِّیّتِی قَالَ لا یَنَالُ عَهْدِی الظلِمِینَ *

البقرة:۱۲۴

او کله چې ابراهیم خپل رب په څو کلمو وآزمویو او هغه ترسره کړې، نو الله ورته

وویل: زه دې د خلکو لپاره امام ګرځوم، ده وویل: او زما له اولاد نه هم، الله وفرمایل: زما ژمنه ظالمانو ته نه رسي.

موروثي قیادت که دا سیاسي وی یا اجتماعي او یا هم مذهبي، هم دعقل خلاف دی، هم د نقل او هم د عدل، د همدې لپاره په پورتني آیت کي او د ابراهیم علیه السلام د غوښتنې په ځواب کي ویل شوی چې زما ژمنه (ظالمانو) ته نه رسي، یعني دا صریح ظلم دی چې امامت موروثي شي او له پلار نه زوی ته انتقال شي، دا بېله خبره ده چې که په زوی کي د پلار په څېر کفایت او اهلیت وي او الله تعالی ئې د مشرتابه لپاره غوره او خلك ورباندي راغونډ شي او مشر ئې وټاکی، دی ته په موروثي توګه د قیادت د انتقال نوم نه شو ورکولی. همدا راز که د اسلام تاریخ ته ځیر شو نو وبه ګورو چې د پیغمبر علیه السلام له رحلت نه وروسته، د ده په یارانو، مهاجرینواو انصارو کي هیچا دا ونه ویل چې پیغمبر علیه السلام د خپل ځای ناستي او راتلونکي امیر په اړه کومه توصیه او سپارښتنه کړې، له تفصیلي مناقشې او بحث نه وروسته ټولو په دې اتفاق وکړ چې ابوبکر رضی الله عنه خپل امیر وټاکي، هغه ئې تر بل هرچا د دې منصب لپاره وړ وګڼلو، د صحابه وو د دې اجماع او توافق په وجه ټول امت له شیعه ګانو نه پرته په دې متفق دي چې ابوبکر رضي الله عنه له پیغمبر علیه السلام نه وروسته د امت افضل شخصیت دی، د ده د انتخاب په ورځ هیچا ونه ویل چې علی رضي الله عنه تر نورو غوره دی او پیغمبر علیه السلام د ده په اړه کومه سپارښتنه کړې، دا ممکنه نه وه چې رسول الله صلي الله علیه و سلم دې د چا په هکله سپارښتنه کړې وي او صحابه دې هغې ته اعتناء ونه کړي او د خپل پیغمبر د سپارښتنې خلاف دې بل څوك غوره کړي. متأسفانه شیعه د ټول امت او د ټولو صحابه وو د رأیې خلاف ادعا کوي چې علی رضي الله عنه د پیغمبر وصي او وارث دی او پیغمبر علیه السلام ته ئې نسبت داسي دی لکه د هارون علیه السلام نسبت موسی علیه السلام ته!! متأسفانه دوی په دې هم نه پوهېږي چې د هارون علیه السلام په اړه په تورات او قرآن کي په ډېر صراحت سره یادونه شوې او هغه د الله له لوري د پیغمبر په حیث غوره شوی، که د پیغمبر علیه السلام په څنګ کي د بل پیغمبر یا د ده د وارث او ځای ناستي ټاکل ضروري وی

نو الله جل شأنه به د هارون علیه السلام په څېر په قرآن کې د هغه یادونه کړې وه. په ټول قرآن کې یو داسې آیت نه موندل کېږي چې صراحتاً یا اشارتاً دې د علی رضي الله عنه یادونه په کې شوې وی. دا خو پرېږده چې هغه ته دې د هارون علیه السلام مقام ورکړې شوی وي، شیعه ګان د ټول امت، مفسرینو او صحابه وو د رأیې خلاف ادعا کوي چې د قرآن په درې سوو آیتونو کې علی رضي الله عنه ته اشاره شوې، دا ادعا د پیغمبر علیه السلام له رحلت نه وروسته تر څلورو پیړیو پورې هیڅا ونه کړه، څلور پیړۍ وروسته یو کس راولاړ شو، د یوه نوي مذهب اساس ئې کېښود، علی رضي الله عنه ته ئې څه اقوال منسوب او په یوه کتاب کې ئې راغونډ کړل، دا ادعا ئې وکړه چې امامت موروثي دی، له پیغمبر نه باید علی ته او له هغه نه د ده اولاد ته انتقال شوی وی، ابوبکر، عمر، عثمان او ټول هغه صحابه رضي الله عنهم ئې غاصبان وګڼل چې د علي رضي الله عنه په ځای ئې نور د امامت او امارت لپاره غوره کړل. دا په داسې حال کې چې علی رضي الله عنه له ده نه مخکې له ټولو خلفاوو سره بیعت کړی، په ټولو پسې ئې هره ورځ پنځه وخته د جمعې په لمانځه کې اقتدا کړې، له هیڅ یوه سره ئې اختلاف نه دی کړی، هیڅکه ئې دا نه دي ویلي چې امامت د ده حق دی، نه ده دا خبره کړې او نه د ده موئیدینو چې امامت موروثي دی او باید د پیغمبر په کورنۍ کې د ده نږدې خپلوانو ته انتقال شي. که دا موروثي هم وی نو باید زوی، د زوی د نشتوالي په صورت کې ورور، لور او ښځې ته په میراث رسېدلی وی، نه د ډېرو ترونو له ډېرو زامنو نه یوه ته، دا دوی ولې د یوه تره په شته والي کې د بل تره زوی یوازنی وارث ګڼی؟ په داسې حال کې چې د پیغمبر علیه السلام تره عباس رضي الله عنه ژوندی وو نو د بل تره زوی علي رضي الله عنه به د کوم شریعت له مخې وارث ګڼل کېږي؟

د دې غلطي انګېرنې په سبب شیعه ګانو د امام غائب عقیده له ځانه جوړه کړه، چې بیا دغې خرافې، غلطي او بې بنسټې عقیدې دوی ته مزید مشکلات راولاړ کړل، دوی ئې د اجتماعی بدلون او اسلامي ټولنې د جوړولو لپاره له هر راز هڅو نه منع کول او دوی ته ئې د امام مهدي تر راتلو د انتظار درس ورکاوو. د ایران انقلاب او د دې انقلاب په نتیجه کې د شیعه آخوندانو قدرت ترلاسه کول، شیعه له نوې

ستونزې سره مخامخ کړل، دوی د داسې تحول لپاره په خپل مذهب کې توجیه نه درلوده، دا خو هم د انتظار د عقیدې خلاف وه او هم د موروثی امامت خلاف. شیعه آخوندانو له دې ستونزې نه د وتلو لپاره د ولایت فقیه مفکوره راوایستله، دا اختراع په اصل کې د امامت په هکله د شیعي عقیدې او په اجتماعي انقلاب او سیاسي نظام کې د شیعه وو د اشتراك ترمنځ د تناقض ختمولو لپاره رامنځته شوه، د (ولایت فقیه) مفکوره د (انتظار) او (موروثي) امامت له باورونو سره په ایراني نظام کې د شیعه آخوندانو د برخې اخیستو له ټکراو نه راوزېږېده، دوی (ولی فقیه) د (امام غائب) ځای ناستی وګڼو او ادعا ئې وکړه چې (ولی فقیه) له (امام غائب) سره روحاني ارتباط ساتي او هغه ئې لارښوونه کوي. د ایران انقلاب له شیعه مذهب نه نه دی راخوټېدلی، دا انقلاب د (مجاهدین خلق ایران) د هڅو په نتیجه کې رامنځته شو، دوی د انقلاب په یوه حساس او مخکې تللی پړاو کې خمینی راوړاندې کړ، د دې لپاره چې د عام ولس مزید ملاتړ ترلاسه کړي او د آخوندانو د مخالفت مخه ونیسي، که څه هم د دوی دا ابتکار مؤثر ثابت شو او د دوی پاڅون ته ئې ملي او عمومي بڼه ورکړه خو د انقلاب له بري نه وروسته ئې دوی ته هومره ستونزې راولاړې کړې چې چاره ئې ورته ګرانه شوه او په پای کې د دوی او آخوندانو ترمنځ په مسلحانه تصادم منتج او له هېواد نه د دوی د وتلو باعث شو. دوی داسې ګمان کاوو چې د انقلاب له بري وروسته په ډېره آسانۍ کولی شي د آخوندانو چاره وکړي، که څه هم د دوی ډېر مهم او مشهور کسان ئې یو په بل پسې ترور کړل، جمهور رئیس، صدراعظم او د پارلمان ۷۲ غړي ئې په یوه ورځ او په یوه انفجار سره ووژل، خو په دې موفق نه شول چې آخوندان له قدرت نه خلع او په اوضاع مسلط شي. شیعه یو ځل مخکې او هغه وخت هم له داسې مشکل سره مخامخ شوي وو چې امام رضا د مامون الرشید قیادت ومانو او د هغه په حکومت کې ئې برخه واخیسته، د دې اقدام د توجیه لپاره اوس شیعه آخوندان وایي چې هغه دې ته مجبور کړی شوی وو، په حکومت کې له برخې اخیستو پرته ئې بله چاره نه وه او بیا د ده د طبیعي وفات په هکله وایي چې مامون الرشید د زهرو جام ورته ورکړ او ده د مجبوریت او ناچاری له مخې او یا په دې خاطر چې نه پوهېدو دا زهر

دي، د شربت په ګمان وځښل او په شهادت ورسېدو!! خو له دوی نه پوښتنه کوو چې تاسو خو امام رضا عالم الغیب ګڼئ او د خپلو حاجتونو تر د سره کېدو لپاره اوس د هغه قبر ته عرائض وړاندې کوئ، څنګه ئې دومره بې وزلی او ناتوان ثابتوئ چې د مامون الرشید مخالفت نه شي کولی، په یوه نامشروع حکومت کې د مجبوریت له مخې برخه اخلي او د زهرو جام په سر اړوي؟

د ایران د فتحې جګړه د عمر رضي الله عنه د خلافت په دوران کې پیل شوه، لکه څنګه چې ایراني نشنلستانو له فاتح عربو او مخصوصاً د دوی له مشرتابه سره کینه درلوده د دوی اور لمانځونکو مذهبي مشرانو هم دا کینه په زړه کې ساتله، همدا کینه په پای کې د شیعه مذهب په رامنځته کېدو او له ټولو خلفاوو او صحابه وو سره د دوی په دښمنۍ منتج شوه، له عمر رضي الله عنه سره د دوی کلکه دښمني له همدې ځایه نشأت کوي، دا په داسي حال کې چې علی رضي الله عنه خپله لور عمر رضي الله عنه ته په نکاح ورکړې.

په ټولو اختلافی مسائلو کې د شیعه ګانو اختلاف له نور امت سره داسي دی لکه د آذان په اړه د دوی شاذ دریځ، په داسي حال کې چې پیغمبر علیه السلام په مدینه منوره کې تقریباً اتلس زره لمونځونه کړي، د هر لمانځه لپاره آذان شوی، د آذان دا الفاظ تراوسه دا څو پیړۍ په ټولو جوماتونو کې تکرار شوي او د اسلامي نړۍ په ټولو جوماتونو کې تراوسه زمزمه کېږي، خو شیعه وو څو پیړۍ وروسته له ځانه نوي الفاظ په دې آذان کې ورزیات کړل، د اشهد أن علیاً ولی الله ... الفاظ ئې په داسي حال کې په خپلو آذانونو کې زیات کړي چې په خپله د علی رضي الله عنه د امارت په وخت کې او حتی هغه وخت چې له مدینې نه کوفی ته ولاړ، هیڅا د ده په حضور کې داسي آذان نه دی ورکړی. د شیعه وو په مذهب کې د علی رضي الله عنه او د ده د اولاد رضي الله عنهم په اړه ټولې زیاتوني او غُلو د دوی آذان ته ورته دي.

- په داسي حال کې چې ایران تل په امت کې د اختلاف باعث شوی، خو اوس او د ایران د شیعي حکومت له جوړېدو وروسته دوی د امت د یووالي خبره کوي او هغه هم داسي چې د نړۍ ټول مسلمانان به ایران ته د (ام القری) په سترګه ګوری، د (ام القری) نوم د قرآن له لوري (مکي مکرمې) ته ورکړی شوی خو دوی په ډېره بې

باکی سره دا نوم د ایران لپاره کاروي. دا په داسي حال کي چې دوی د ایران سنیان چې نفوس ئې تر ۳۲% کي زیات دی له ټولو انساني او اسلامي حقوقو نه محروم کړي، په ټول ایراني نظام کي حتی هلته هم چې اکثریت وګړي ئې سنیان دي، لکه سیستان، بلوچستان، کرد مېشته او ترکمن مېشته سیمو کي ئې یو سني هم د مدیر په رتبه کي په کار نه دی ګمارلی، وزیر، معین او رئیس خو پرېږده، په ټول ایراني اردو، پولیس او سپاه کي هیڅ سني جنرال او عالي رتبه نظامي افسر نه شئ موندلی، د سنیانو اکثر سیاسي او مذهبي مشران ئې یا ترور کړل، یا تبعید او یا ئې په زندانونو کي تر تعذیب لاندي ووژل، په تهران کي سنیانو ته د جومات جوړولو اجازه نه ورکوي، مسیحیان، یهودان او اور لمانځونکي خپل خپل عبادت ځایونه لري خو سنیان ترې محروم کړی شوي، د ایران په تلویزیون کي د داسي صحنې ښودل منع دي چې لمونځ د سنیانو په طریقه وښیي، که څه هم دا په ترکیه، پاکستان، سعودی یا افغانستان کي د کوم جماعت لمونځ وی!! د ایران له شیعي انقلاب نه وروسته؛ هغوی د انقلاب صادرولو ترنامه لاندي، له افغانستان، پاکستان، عراق او نورو هېوادونو نه ګڼ شمېر شیعه ایران ته بوتلل، هلته ئې ترنظامي روزنې لاندي ونیول، د بمونو جوړولو، انفجاراتو او ترور طَور طریقی ئې وروښودې، بېرته ئې له کافي امکاناتو سره خپلو سیمو ته ولېږل او هلته ئې د سني سیاسي مشرانو او مذهبی علماوو د ترور او د دوی په جوماتونو کي د چاودنو لړۍ پیل کړه او په دې سره ئې په دې هېوادونو کي د مذهبي جګړو هغه اور بل کړ چې تراوسه په زرهاوو بې ګناه شیعه او سني په کي وژل شوي او لړۍ ئې تراوسه په شدت روانه ده. د دوی انقلاب صادرول دا وو چې په جومات کي، د لمانځه په وخت کي، په بې ګناه لمونځ کوونکو مشینګنې وچلوي او دا د الله او امامانو د رضا حاصلولو او جنت ته د رسېدو وسیله وګڼي!!

- له امت سره د شیعه ګانو د اختلاف یوه بله بېلګه موقته نکاح ده چې دوی ئې د (صیغه او متعه) په نامه یادوی!! دوی د څو میاشتو، اونیو او ورځو لپاره خو پرېږده حتی د څو ګنټو لپاره موقته نکاح نه یوازي جائز ګڼي بلکي د هاشمي رفسنجاني په اصطلاح ئې د شیعه مذهب یو مترقي اړخ شمېري!! دا په داسي حال

کي چې قرآن په ډېر صراحت سره د نکاح یوه اساسي ځانګړتیا او موخه دا ښیي چې د دې تعلق د دوام او بقا په نیت به تر سره کېږي نه د شهوت ترسره کولو په نیت او غرض. لکه چې فرمایي:

وَ أُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُوا بِأَمْوَٰلِكُم محْصِنِينَ غَيرَ مُسٰفِحِينَ ... النساء: ۲۴

او له دې نه علاوه تاسو ته حلالې شوې چې په خپل مال (د مهر په ورکولو) سره ئې ترلاسه کړئ، د نکاح په قید کي ساتونکي نه د شهوت ترسره کوونکي.

ګورئ چې قرآن نکاح کوونکي د (محصنین) په صیغه یادوی چې د نکاح دوام په ګوته کوي او وایي چې دوی به (مسافحین) نه وي، یعنی د شهوت ترسره کولو او خپل شوق پوره کولو په غرض به دې کار ته نه راوړاندي کېږي.

دا مطلب په قرآن کي مکرر راغلی، هم د نارینه وو په اړه او هم د ښځو په اړه او ویل شوي چې دواړه باید د دې قانوني جنسي تعلق د دوام په موخه د نکاح اراده وکړي نه د جنسي تمایلاتو په حکم.

د ښځو په اړه فرمایي:

فَانكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَ ءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ محْصَنَٰتٍ غَيرَ مُسٰفِحَٰتٍ وَ لا مُتَّخِذَٰتِ أَخْدَانٍ

نو د ځښتنانو په اجازه ئې نکاح کړئ او مهر ئې ورکړئ، په داسي حال کي چې نکاح کېدونکي به وي، نه د شهوت ترسره کوونکې او نه د پټې یار نیونکې.

له دې ټولو څرګندونو نه په ډاګه معلومېږي چې د قرآن له مخې نکاح د کورنۍ د جوړولو او د نسل د دوام لپاره یوه مقدسه معامله ده چې باید په همدې نیت او اراده ترسره شي، نه د شهواني غوښتنو په حکم او د څو شیبو لذت اخیستلو لپاره.

د (صیغه) او (زنا) ترمنځ هیڅ فرق نشته، دا په حقیقت کي د زنا لپاره د شرعي حیلې جوړولو مرادف ده، په دې سره دوی زنا ته شرعي لباس وراغوستی، رفسنجاني د ایران مخکنی جمهور رئیس د پوهنتون زده کوونکو ته د جمعې د ورځې په یوې خطبې کي وویل چې دوی کولی شي په (صیغه او موقته نکاح) سره خپل مشکل حل کړي، د پوهنتون پیغلی او ځوانان د تحصیل په دوران کي کولی شي په خپلو کي

موقته نکاح وترې!! خو حقیقت دا دی چې له شیعه نه پرته نه کوم اسلامي مذهب موقته نکاح جائز ګڼلی او نه په نورو الهی ادیانو کي د هغه د جواز کومه بېلګه موندلی شو.

- یوه بله مسئله چې شیعه د شاذ موقف په غوره کولو سره له نور اسلامي امت نه بېلوي د (تقیه) په اړه د دوی غلط تصور دی. تقیه دې ته وایي چې څوك د خپل زړه خبره پټه وساتي او هغه څه ووایي چې وربانديي باور او یقین نه لري او د ده د اصلي مدعا او د زړه له خبري سره مغایرت ولري. قرآن په هغه سخت او خطرناك حالت کي د داسي څه ویلو اجازه او رخصت ورکوي چې څوك د دښمن په لاس کي پریوتی وي، په مرګ ګواښل کېږي، که له اسلام نه انکار ونه کړي او د کفر کلمه ونه وایي وژل کېږي، په دې حالت کي هغه ته د داسي څه ویلو رخصت ورکوي، خو د اجازی په ضمن کي ورته وایي: که په خپل ایمان ټینګ پاتې شې او د دې ثبات او استقامت په وجه په قتل ورسېږې نو دا د عزیمت خبره ده، هسي هم انسان مري، که دا مرګ ئې د الله په لار کي او په خپل ایمان د ټینګار په حالت کي وي نو دا ورته غوره دی، په داسي مرګ سره خو هغه د خپل رب په لور درومي، باید له هغه وېره ونه لري. قرآن داسي فرمایي:

لا يَتّخِذ الْمُؤْمِنُونَ الْكَفِرِينَ أَوْلِيَاءَ من دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَ مَن يَفْعَلْ ذَلِك فَلَيْس مِنَ اللّهِ فی شيءٍ إِلا أَن تَتّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَ يُحَذّرُكمُ اللّهُ نَفْسهُ وَ إِلى اللّهِ الْمَصِيرُ *آل عمران: ۲۸

مؤمنان دې له مؤمنانو نه علاوه کافران په دوستۍ نه نیسي او څوك چې دا کار وکړي نو په هیڅ څه کي له الله سره نه دی (ټولي اړیکي ئې له الله سره شلولې دي) مګر دا چې له هغوی نه څه وېره ولري، دا په داسي حال کي چې الله تاسو له خپل ځانه وېروي او ببرته تګ خو د الله په لوري دی.

دا مبارك آیت که له یوې خوا مورِ ته لارښوونه کوي چې له کافرانو سره به له دوستۍ ډډه کوو او له دوی سره د دوستۍ په سبب زمورِ ټولي اړیکي له الله تعالی سره قطع کېږي، له بلي خوا د وېرې په حالت کي او هلته چې یو مسلمان د کافرانو په لاس کي پرېوتی وي او په مرګ ئې ګواښي، هغه ته دا اجازه ورکوي چې دښمن ته د دوستۍ او ملګرتیا خبره وکړي، خو په دې شرط چې په دې کار سره به اسلام او مسلمانانو ته تاوان نه رسوي، یوازي د ځان د ژغورلو لپاره به کومه چاره او

حیله لټوي، دا رخصت د ده د ضعف، ناتوانۍ او مجبوریت له مخې ورکړی شوی، د عزیمت او قوي ایمان تقاضا دا ده چې په دې حالت کې هم د ثبات او استقامت لار غوره کړي، په خپل ایمان ټینګ پاتې شي او د دښمن په ځای یوازې له یوه خدای نه وېره ولري او دا ئې په پام کې وی چې مرګ د ده د ژوندون پای نه دی بلکې د بل ژوندون مقدمه ده، په دې مرګ سره هغه د الله په لور درومي.

متأسفانه شیعه وو منافقت، دوه مخې توب او خدعې ته هم د (تقیه) نوم ورکړی او له هرچا سره په هرحالت کې دا (تقیه) جائز ګڼي، دا په داسې حال کې چې قرآن خدعه او دوه مخې توب حرام ګڼي او د اسلام له نظره له دښمن سره هم خدعه ناجائز ده، د همدغې تقیې په وجه هرڅوک د یوه شیعه مذهبه انسان د هرې خبرې په باب داسې ګمان کوي چې ښایي هغه تقیه کوي او د زړه مقصدي خبره له ده نه پټه ساتي. ځوک نه پوهېږي چې د شیعه کومه خبره صادقانه او رښتونې ده او کومه ئې په تقیه ولاړه خبره.

- شیعه وو ته له زردشتیانو نه فال، کوډې، نجوم او تعویذونه په میراث پاتې شول او د اسلام په کړۍ کې له ننوتو وروسته ئې همدغو خرافاتو ته مذهبي رنګ ورکړ. د دوی د مذهبي مشرانو یو مصروفیت دا وي چې خلکو ته فالونه وګوري، کوډې وکړي، تعویذونه ورکړي او د نجوم له مخې د خلکو د راتلونکې په اړه وړاندوینې وکړي او په دې سره له دوی شکرانې او نذرانې ترلاسه کړي. د شیعه وو مظلوم عوام په دې نه پوهېږي چې دا خرافات په اسلام کې نشته، اسلام حرام کړي او د دوی ټګمار مذهبي مشران ئې غولوي او له دوی نه د شکرانو د لاس ته راوړو لپاره ئې دا چل ول جوړ کړی. دوی د حافظ شیرازی د شعر په کتاب هم فال نیسي او حتی د فال لپاره ئې داسې قرآن چاپ کړی چې په یوه مخ ئې (خوب یعنی ښه) لیکل شوي او په بل (بد)، ځوک چې دا قرآن د فال لپاره پرانیزي نو که د (خوب) پاڼه ورته پرانستی شوه کار ئې سم او فال ئې نیک دی او که د (بد) پاڼه پرانیستی شوه نو فال ئې بد او کار ئې د کړو نه دی. که د منتظري په څېر یوه مذهبي مشر ته د ده کوم مقلد ووایي چې د واده اراده لرم، ځوک مي غوره کړی، آیا اقدام وکړم که نه؟ نو هغه به همداسي یو قرآن پرانیزي، د پاڼې دې او هغه مخ ته به ګوري، که د پاڼې په

سر (خوب) لیکل شوی نو ورته وایي به: هو؛ دا کار ښه دی، وئې کړه او که بد لیکل شوی وو نو ورته وایي: مه ئې کوه، دا کار درته ښه نه دی!!

• په ایران کي د زیارتونو شمېر او په هغوی مصرف هومره دی چې د اروپا د هیڅ ملك په قصرونو هومره مصرفونه نه دي شوي، د امام رضا په قبر چې کوم مصرف شوی ښایي د نړۍ په هیڅ قصر به هومره مصرف نه وي شوی، دا په داسي حال کي چې اسلام د قبر له پخولو، د هغه په سر د ګنبدې له جوړولو او هغه ته د جومات له ښې ورکولو نه په کلکه ممانعت کړی، پیغمبر علیه السلام په هغو یهودو او نصاراوو لعنت وایي چې د خپلو پیغمبرانو په قبرونو ئې جوماتونه جوړ کړل:

عن عائشة قالت: « قال رسول الله صلى الله عليه وسلم في مرضه الذي لم يقم منه: «لَعَنَ اللهُ اليَهُودَ وَالنّصارَى اتّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ»

له عائشې رضي الله عنها نه روایت شوی چې وایي: رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپل هغه مرض کي چې تړې روغ نه شو وفرمایل: په یهودو او نصاراوو دې د خدای لعنت وي چې د خپلو انبیاوو قبرونه ئې جوماتونه کړل.

ایرانیانو به د خمیني په ژوند کي د ده هغه محقر کور بیا بیا په تلویزیون کي ښودو چې په جماران کي ده د اوسېدو لپاره غوره کړی وو، په دې خبري به ئې فخر کاوو چې د دوی مذهبي مشر د نړۍ د مشرانو خلاف په داسي یوه عادي او فقیرانه کور کي اوسېږي، خو د ده له مړینې وروسته ئې د ده له قبر نه داسي ستر او مجلل قصر جوړ کړ چې د امریکا سپینه مانۍ هم ورسره سیالي نه شي کولی.

هسي هم دا لوی ظلم دی چې د یوه هېواد شتمني دې په قبرونو او زیارتونو مصرف شي او هغه هم په داسي حال کي چې پنځه ملیونه وګړي ئې د کار پیدا کولو لپاره بهر ته تللي، په ملیونهاوو وړۍ، بې کوره او فقیر خلك لري، له دغو مظلومانو نه پیسې اخیستل او هغه په قبرونو مصرفول نه په هیڅ عقل برابر راځي، نه انساني ترحم اجازه ورکوي او نه ئې هیڅ دین او مذهب جائز ګڼي. شیعه وو د علی رضي الله عنه، عباس علمدار او ... په نامه د دنیا په ګوټ ګوټ کي زیارتونه جوړ کړي، هر زیارت د دوی د آخوندانو لپاره د عوائدو لوی مدرك دئ، شیعه وو د هغه علی

رضي الله عنه په نامه په لسهاوو جعلي زیارتونه جوړ کړي چې پیغمبر علیه السلام د حجاز د جګو او ګنبدي قبرونو د آوارولو او د ټولو قبرونو له سرونو نه د جنډو راکوزولو کار ورته سپارلی وو او د ده تر قیادت لاندې د دغو خرافاتو د ختمولو کار ترسره شو.

- له امت سره د شیعه وو بل اختلافي ټکی دا دی چې د قرآنکریم د صریح حکم په خلاف او د ټول امت د علماوو د اجماع او اتفاق خلاف په دې ټینګار کوي چې له الله پرته نور ذوات هم علم غیب درلودی شي، دا په داسي حال کي چې قرآن په پوره تأکید او صراحت سره رسول الله صلی الله علیه وسلم ته فرمایي چې خلکو ته په څرګندو ټکیو کي ووایه چې زه علم غیب نه لرم، یوازې زیری ورکوونکی او وېرووونکی یم، د الهي وحي امین او د الهي پیغام داسي وړونکی چې بې له کمښت او زیادت نه ئې خلکو ته رسوي، قرآنکریم دا هم بیانوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم خلکو ته اعلان کړی چې که هغه له جنت، دوزخ، ملائکو، جنیاتو، قیامت او نورو پټو امورو څخه خبري کوي او په دې هکله معلومات ورکوي، نو تاسې دا ګمان ونه کړئ چې هغه علم غیب لري، برعکس په دې هکله چې هغه څه وایي هغه وحي ده نه د ده شخصي علم او پوهه.

قرآنکریم په دې هکله فرمایي :

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنتُ أَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ * الاعراف:۱۸۸

ووایه : د خپل ځان لپاره د ګټې او زیان مالك نه یم، مګر هغه څه چې خدای ئې وغواړي، که زه په غیب پوهېدلی نو د ځان لپاره به مې ډېره ګټه ترلاسه کوله او هیڅ تاوان به نه رارسېدو، زه د مؤمنانو ډلي ته د یوه انذار کوونکي او زیری ورکوونکي نه پرته بل څه نه یم.

دا آیت مورِ ته په ډېره دقیقه توګه لارښوونه کوي او یو حساس او دقیق معیار په اختیار کي راکوي او وایي: علم غیب د ګټې د ټولو مواردو د لاس ته راوړو او د تاوان له ټولو مواردو نه د ځان ژغورنې وسیله ده، ځوك چې علم غیب ولري هغه ته

له هیڅ پېښې تاوان نه رسېږي، له هیڅ څه نه صدمه نه ګوري، د هیڅ دښمن په وړاندې ماتې نه خوري، په خپل ژوند کې له هیڅ خنډ او مانع سره نه مخ کېږي، په هرعمل کې بریالی وي، ځکه پوهېږي چې د ضرر او زیان موارد کوم دي، له هغو نه ځان ساتي، په دې پوهېږي چې د ګټې او منفعت عوامل او موارد کوم دی، ټول خپلوي او کار ترې اخلي، له هغه خوږو نه ډډه کوي چې صحت ته ئې ضرررلري، د خپل هر درد دوا پېژني، نو په دې اساس نه ناروغه کېږي، نه ئې دښمن دا فرصت موندلی شي چې پر ده غالب شي، ځکه هغه ته د غلبې عوامل او لارې چارې معلومې وي او ټول د ځان په ګټه په کار اچوي، دښمن نه شي کولی هغه زنداني کړي، له وطن نه ئې وشړي، وئې وژني، د خلکو له ملاتړ نه ئې محروم او کمزورې کړي، دا ځکه چې هغه مخکې له مخکې نه د دښمن له تصمیم نه خبریږي او لازم تدابیر نیسي، په جګړه کې برې د هغه چا وي چې د مقابل لوري له نقشې، اهدافو، وسایلو او تاکتیک نه خبر وي، د کمزورۍ نقطې ئې ورته معلومې وي. رنځ هم د رنځ له عواملو نه د ناخبرۍ له امله پیدا کېږي، زیان او ضرر هم هغه وخت چا ته رسېږي چې د زیان عوامل او اسباب ونه پېژني. که پیغمبرانو علیهم السلام او نورو لویو شخصیتونو علم غیب درلودی نو په زندانونو کې به نه اچول کېدل، په شهادت به نه رسېدل، ماتې به ئې نه خوړله، له وطن نه به نه شړل کېدل، ملګري به ئې د دښمن په لاس نه وژل کېدل او نه به تعذیبېدل، له مشکلاتو او کړاوونو سره د هغوی مخامخ کېدل په دې دلا لت کوي چې هغوی علم غیب نه لري. قرآنکریم د الله رسول صلی الله علیه وسلم ته امر کوي چې خلکو ته ووایي چې علم غیب نه لري:

قُل لا أَقُولُ لَكُمْ عِندِي خَزَائِنُ اللّهِ وَلا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَّبِعُ إِلا مَا يُوحَى إِلَيَّ *

الانعام: ۵۰

ووایه : زه نه درته وایم چې د الله خزانې له ما سره دي او نه په غیب پوهېږم او نه دا درته وایم چې زه فرشته یم، زه یوازې د هغه څه متابعت کوم چې راته وحي کېږي.

په داسي حال کي چې په هر څه پوه خدای چې عالم الغیب والشهاده دی، په تأکید او مکرره توګه د قرآنکریم په متعددو آیتونو کې په څرګنده توګه وایي چې له الله نه

پرته هیڅوک علم غیب نه لري، له ده نه پرته نه په آسمان کي څوک علم غیب لري او نه په ځمکه کي، الله خپل پیغمبر ته امر کوي چې د خلکو ابهام او تشویش رفع کړي او دا ورته اعلان کړي چې علم غیب نه لري، هغه یوازې پیغمبر دی، هغه څه وایي چې ورته وحي شوي. اوس له دې صراحت سره سره که څوک راشي او د الله او رسول الله صلی الله علیه وسلم د قول مغایره او مخالفه ادعا وکړي او ووایي چې علم غیب لري او یا دا هڅه وکړي چې د بل چا لپاره علم غیب ثابت کړي، آیا دا ادعا دروغجنه او بې بنسټه نه ده؟ آیا دا د الله او د ده د رسول د قول د تکذیب هڅه نه ده؟

قرآنکریم د متعددو کیسو له لارې هم دا حقیقت په ګوته کوي چې پیغمبران علیهم السلام علم غیب نه لري:

د ابراهیم علیه السلام په هکله فرمایي: یوه ډله فرشتې د ښایسته ځوانانو په شکل کي د هغه کور ته راځي، هغه هرکلی ورته وایي، ځي یو خوسی ورته حلالوي، په غوړیو کي ئې وریتوي او د دوی مخې ته ئې ږدي، ناڅاپه متوجه کېږي چې مېلمانه ئې ډوډۍ ته لاس نه وروړي، د وېرې احساس کوي، وایې هسي نه چې مېلمانه ئې د دښمنۍ قصد ونه لري، ځکه خو ډوډۍ نه خوري، هغه وخت معمول دا وو چې څوک به د دښمنۍ په نیت د چا کور ته ورغی نو د هغه پر دسترخان به ئې ډوډۍ نه خوړله. فرشتو چې هغه پریشانه ولید نو ورته وئې ویل: مورږ ستا د رب له لورې رالېږل شوي یو، ترڅو د اسحاق او ورپسې د یعقوب زیری درکړو، ابراهیم علیه السلام تعجب کوي او مېرمن ئې په حیرانتیا سره پوښتنه کوي چې دا څنګه کېدی شي چې مورږ د اولاد خاوند شو، په داسي حال کي چې زه بوډۍ او خاوند مي بوډا؟ ملایکو ورته وویل: آیا د الله تعالی کار ته حیران یئ او شک کوئ؟! ابراهیم علیه السلام له خپل هغه اوچت معنوي مقام سره سره له دې نه عاجز وو چې کورته راغلې فرشتې وپېژني او له دې نه هم خبر نه دی چې الله تعالی ورته زامن، اسحاق او یعقوب ورکوي او په دې هم نه پوهېږي چې دا فرشتې په ځمکه کي څه مأموریت لري، پوښتنه تري کوي: ستاسې مأموریت څه دی؟ فرشتې ورته وایې: مورږ راغلي یو دا لاندي کلی چې اوسېدونکي ئې ظالمان دي په بل مخ واړوو. ابراهیم علیه السلام

ورته وایي: هلته خو لوط علیه السلام هم اوسېږي!! هغه کلی څنګه ورانوئ چې د لوط علیه السلام غوندې غوره شخصیت په کې اوسېږي؟ فرشتې وایي: مورږ د کلي اوسېدونکي پېژنو، لوط علیه السلام او اهل ته ئې نجات ورکوو، پرته له مېرمني نه ئې، مېرمن به ئې له نورو سره وروسته پاتې کېږي او له هغوی سره به یوځای هلاکېږي. ګورئ چې د ابراهیم علیه السلام په څېر ستر او باعظمته شخصیت له الله نه د اولاد تمنا کوي، تر سپین ږیرتوب پورې ئې دا تمنا ترسره نه شوه، ګمان کوي چې نور نو د دې تمنا د ترسره کېدو دوران تېر شوی، په دې خبر نه دی چې الله د ده هیله ترسره کوي، نه پوهېږي چې الله تعالی به ده ته اولاد ورکړي او کله به ئې ورکړي، خو شیعه خپل امامان عالم الغیب ګڼي، له زیارتونو نه زامن غواړي، قبرونو ته خپل لیکلي عرائض وړاندي کوي او له هغوی نه د خپلو حاجتونو د رفع کولو طمع کوي!!

له لوط علیه السلام نه حکایت کوي چې همدغه د ابراهیم علیه السلام خوا ته راغلې فرشتي په اصل کي د ده د دعا په اساس او د ده د مرستي لپاره لېږل شوې وې، خو کله چې د ده خوا ته راځي دی نه پوهېږي چې دا ملایکي دي او د ده مرستي ته راغلې دي، برعکس د دوی په راتګ سره سخت غمجن شو، دومره چې زړه ئې تنګ شو او وئې ویل: ای کاش کوم پیاوړی ملاتړ او مرستندوی مي درلودای چې د دې مفسد او بدکار قوم د هجوم په وړاندي می له خپلو مېلمنو دفاع کړي وای!! لوط علیه السلام هغه وخت په دې پوه شو چې دا خو ملائکي دي نه ځلمیان چې فرشتو په خپله ځان ورمعرفي کړ او ورته وئې ویل مورږ فرشتې یو، ستا مرستي ته راغلې یو او مأموریت مو د دې ظالم قوم دا کلی نسکورول دی.

قرآنکریم د یعقوب علیه السلام په هکله فرمایي: زامنو ئې اراده وکړه چې خپل ورور یوسف علیه السلام له مخې نه ایسته کړي او په څاه کي ئې واچوي. خپل پلار ته راغلل او وئې ویل: پلاره! د یوسف په هکله ولې پرمورږ باور نه کوې؟ په داسي حال کي چې مورږ د هغه خیر غواړو، سبا هغه له مورږ سره ببد یا ته ولېږه ترڅو ساعت تېري او لوبې وکړي، یعقوب علیه السلام نه پوهېږي چې زامن ئې د یوسف علیه السلام په هکله بدنیت لري، هغه ورسره لېږي، مانښام چې ببرته کور ته راګرځي،

پلار ته وایي: مورِ مسابقه درلوده، سیالي مو کوله، یوسف مو د خپل سامان خوا ته پرېښی وو، لیوه راغی او هغه ئې وخوړ، دا ئې په وینو رنګ جامې، یعقوب علیه السلام له دې نه خبر نه وو او علم ئې نه درلود چې په ګران زوی ئې څه تېر شوي، له ډېره غمه ئې سترګې ړندې شوې او ترهغه د یوسف علیه السلام له حال نه خبر نه شو چې زامنو ئې له مصر نه د ده خبر راوړ.

د زکریا علیه السلام کیسه داسي کوي چې الله تعالی ئې دعا قبوله کړه، یوه فرشته ئې د زوی د زیږې لپاره ورولېږله، زکریا علیه السلام لمونځ کاوو چې فرشتې زیری ورکړ، ده په ځواب کې ورته وویل: اې خدایه! ما ته به څنګه زوی راکوې، زه خو زوړ یم او مېرمن مي شنډه ده؟! د دې نښه به څه وي؟ ورته وویل شول: نښه ئې دا ده چې د زوی د تولد په ورځو کې به درې ورځې خبرې ونشې کړای.

قرآنکریم د اسلام د ستر پیغمبر صلی الله علیه وسلم د خوب کیسه کوي، خوب ئې ولید چې مسجد حرام ته داخل شوی او عمره ادا کوي، د همدې خوب په اساس له یو زر څلور سوه کسانو سره د مکي په لور روان شو، حدیبیه ته چې ورسېد له خنډ سره مخ شو، قریشو ئې مخه ونیوله، مکي ته د ده او د یارانو له ننوتو او د مناسکو ترسره کولو نه ئې مخنیوی وکړ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ناچار ودریدل، له عمرې نه منصرف شو، هملته ئې د قربانۍ څاروي ذبح کړل او ټول له احرام نه ووتل او له قریشو سره د یوه ټرون په اساس ببرته مدینې ته ستون شو، د رسول الله صلی الله علیه وسلم دغه خوب یو کال وروسته تحقق وموند، دا جریان په دې دلالت کوي چې نه رسول الله صلی الله علیه وسلم علم غیب درلود او نه ئې یارانو رضي الله عنهم، ان تردې چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د خپل خوب د تحقق له وخت نه هم خبر نه وو.

بخاري روایت کوي چې عائشې رضي الله عنها وویل:

مَنْ حَدَّثَكَ أَنَّ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّه عَلَيْه وَسَلَّمَ رَأَى رَبَّهُ فَقَدْ كَذَبَ وَهُوَ يَقُولُ (لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ) (وَ مَا كانَ لبَشرٍ أن يُكلّمَهُ اللّهُ إلا وَحْياً أوْ من وَرَاء حجَاب أوْ يُرْسلَ رَسولاً فَيُوحيَ بإذْنه مَا يَشاءُ) وَمَنْ حَدَّثَكَ أَنَّهُ يَعْلَمُ الْغَيْبَ فَقَدْ كَذَبَ وَهُوَ يَقُولُ لَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ *

که چا درته وویل چې محمد صلی الله علیه وسلم خپل رب لیدلی دی نو پوه شه چې دا شخص دروغ وایي، ځکه الله تعالی فرمایي: (سترګی ئې نه شي لیدلی)، (او هیڅ انسان لره نه ښایي چې الله ورسره تکلم وکړي مګر په وحي سره، یا د حجاب له شا نه او یا کومه فرشته ولېږي نو هغه د الله په حکم هغه څه ورته وحي کړي چې غوښتي ئې وي) او که چا درته وویل چې هغه علم غیب لري، نو دا هم دروغ وایي ځکه خدای تعالی فرمایي : له الله پرته هیڅوك په غیب نه پوهېږي.

د یوه بل اولوالعزمه پیغمبر حضرت نوح علیه السلام کیسه بیانوي او وایي: له نوح سره ئې مېرمني او زوی ملګرتیا ونه کړه او په کښتۍ کي ورسره سپاره نه شول، وروسته پاتې او په طوفان کي غرق شول، نوح علیه السلام د داسي پېښې انتظار نه درلود، د الله تعالی له وعدې نه یې انتباه دا وه چې ټوله کورنۍ به ئې ژغورل کېږي، د طوفان په وخت کي ئې خپل زوی ته بلنه ورکړه؛ خو هغه د ده خبره ونه منله او په کښتۍ کي له سپرېدو ئې ډډه وکړه، دوی په خبرو کي وو چې د طوفان څپې ئې ترمنځ حایل شوې. کله چې کښتۍ پرغره تم شوه، نوح علیه السلام خپل رب ته دعا وکړه او وئې ویل: لویه ربه ! زما زوی خو زما له اهل څخه دی او ستا وعده هم رښتونې ده، نو د هغه ډوبېدل یعنې څه!! خدای ورته وفرمایل: زوی دې ستا له اهل څخه نه دی، هغه ناصالح وو، د هغه څه غوښتنه را نه مه کوه چې نه پرې پوهېږې، تا له دې نه په خپلې پناه کي ساتم چې له جاهلانو څخه وې.

همداراز شیعه د قرآن د صریح او واضح نصوصو خلاف او د ټول امت د متفقه رأیې خلاف ادعا کوي چې الله تعالی خپلو خاصو بندګانو ته د کائناتو د چارو په سنبالولو، د دعاګانو قبلولو، د حاجتونو ترسره کولو او د مشکلاتو حلولو کي واك او اختیار ورکړی، دا نازولي په غیب پوهېږي، دعاګانې اوري، حاجتونه ترسره کوي او مشکلات حلوی، هرڅوك باید دوی ته او د دوی له لارې د خپلو حاجتونو د رفع کولو لپاره د دعا لاس اوچت کړي، الله تعالی یوازي هغه دعا او عبادت قبلوي چې د دغو نازولو له لارې خدای ته وړاندي شي. دا غلطه او خرافي عقیده د اسلام له اساساتو سره ټکر کوي او قرآن ئې د توحید منافي او د شرك عامل شمېري او د هغه د نفي لپاره ئې مفصل بحثونه کړي او دې ته ئې په ربوبیت

کې د شرك نوم ورکړی، په ربوبیت کې شرك په دې معنی دی چې څوك د کایناتو په اداره او د امورو په سنبالولو کې ئې له خدای سره بل څوك شریك وګڼي او دا عقیده ولري چې الله تعالی د کایناتو اداره او د امورو تدبیر ئې په یوازې توګه نه کوي بلکې کارونه ئې له نورو ذواتو سره وېشلي، ځینې په خپله کوي او ځینې نور ئې هغوی ته سپارلي او هغوی ته ئې دا واك ورکړی چې د خپلې خوښې مطابق په کې تصرف وکړي. دا ډله خلك یا دا ګمان کوي چې: الله تعالی د دنیا او عالم له پیدا ېښت او په هغه کې د ضوابطو له وضعه کولو نه وروسته دا مخلوقات په خپل حال پرېښي دي، امور او کارونه په خپله د الهي مقدراتو او ضوابطو مطابق ترسره کېږي، ټول کارونه همداسي په خپل سر د الهي سننو مطابق روان دي، الله تعالی نه هیڅ مداخله په کې کوي او نه دې ډول مداخلې ته څه ضرورت لیدل کېږي!! او یا دا ګمان کوي چې: خدای تعالی هم لکه د دنیوي واکمنانو په شان د خپلې پاچایۍ د چارو د اداري او سنبالولو په خاطر هره برخه یوه چا ته سپارلې ده او په همدې برخه کې ئې همدا کس خپل نائب او د چارو (قیم) او (متصرف) منلی دی!! اوس که څوك په دې برخه کې له کوم مشکل سره مخامخ کېږي نو باید د همدې برخې قیم، وصي او متصرف ته مراجعه وکړي، له هغه مرسته وغواړي او له دې لارې خپل مشکل حل کړي، په دې معنی چې د الله تعالی دربار ته له رجوع نه مخکې باید دغو متصرفینو او قیم ذواتو ته مراجعه وشي، له دوی نه د خپلو مشکلاتو د حل غوښتنه وشي او یا له همدې لارې، د مراتبو د تسلسل مراعات سره، پوړ په پوړ پورته ولاړ شي او خپل سوال د الله در بارته وړاندي کړي، دوی وایي: که د الله تعالی د پاچایۍ دا واکمن مأمورین، هغه چې ته ئې د امورو په تدبیر او د موجوداتو په اداره کې د الله نائب او وکیل شمېرې، که دا متصرفین ستا د مشکلاتو د حل وس او توان لري، ستا فریاد اورېدی شي او ستا دعاګانې اجابت کوی شي، نو بیا څه ضرورت دی چې د مراتبو د تسلسل له مراعات نه پرته او مستقیما د الله دربار ته د مراجعې بې باکي کوې؟!! خپل حیثیت دې وپېژنه، هغه ځای ته د تلو بې ځایه هڅه مه کوه چې نه ئې اهلیت لرې او نه توان، دا خبره ومنه چې د الله تعالی دربار داسي دروازې لري چې د هر چا په وړاندي نه پرانیستل کېږي

او داسې ساتونکي لري چې هرچا ته د نږدې کېدو اجازه نه ورکوي!! دې دربار ته د رسېدو لپاره وسیلې، واسطې او سفارش کوونکي ته اړتیا شته، دا واسطې او سفارش کوونکي وپېژنه، د هغوی لاس او لمن ونیسه، ترڅو د الله دربار ته لار پیدا کړې او دروازه ئې در ته پرانیستل شي، دا د الله په هکله د مشرکینو ګمان وو چې قرآن ئې په کلکه ردوی. شیعه نه یوازې له قبرونو نه مرسته غواړي بلکې د خپلو امامانو د قبرونو خوا ته هومره په تضرع او ژړا دعا کوي چې د کعبې خوا ته او په حرم کې او له الله نه د مرستې غوښتلو په وخت کې داسې تضرع او ژړا نه کوي، د الله د نامه په یادولو سره ئې په وضع کې هیڅ تغییر نه راځي خو د امامانو په یادولو سره که ژړا نه ورځي هم نو په زور او تکلف سره ځان ژړه غونی کړي، هر کال باید د کربلا د پېښې په یاد توري جامې واغوندي او سینه ووهي، له دوی نه پوښتنه کوو چې د ماتم او سینې وهلو د دې دود دستور جواز مو له کومه کړی؟ پیغمبر علیه السلام او علی رضي الله عنه خو تر دریو ورځو زیات ماتم جائز نه ګڼي، مخ سینه په څپیړو او شا په ځنځیرونو وهل حرام ګڼي، تاسو دا طریقه له کومه راایستلې؟ دوی د قبرونو ښکلول، طواف، د زیارت په دروازې سترګې موښل او له مړو مرسته غوښتل خو پربېړه قبرونو ته لیکلي عرائض وړاندي کوي، د امام زمان په نامه په یوه ځای کې خپلې لیکلي عریضې اچوي او بیا ئې ځواب ته انتظار کوي او کوم ټګمار آخوند د دوی ځوابونه ولیکي او په خاص ځای کې ئې واچوي او عریضه کوونکی ورشي، ځواب ترلاسه کړي او ګمان کوي چې دا د امام زمان او امام رضاء لخوا ورکړی شوی ځواب دی!! خو قرآن وایي: ستاسو عبادت باید یوازې د یوه خدای لپاره وی او دعا او استعانت مو یوازې له یوه خدای نه، له هغه پرته مه د چا عبادت کوئ او مه مرسته ترې غواړئ، الله تعالی د دعاګانو اوربدونکی او منونکی (سمیع الدعاء او مجیب الدعوات) دی، بنده ته د ده د غاړې تر رګ نه زیات ورنږدې دی، چې تاسو هرځای وئ الله درسره دی، که دوه وئ درېیم مو الله دی او که څلور وی پنځم مو الله دی، هر څه د ده په واک کې دي او د ده په اراده ترسره کېږي، غوښتنو ته هغه ځواب وایي او حاجتونه هغه ترسره کوي. قرآنکریم په (خلقت او امر) کې د ماسوی الله یعني له الله پرته د بل هرچا هر راز ونډه نفي کوي او

فرمايي:
يَأَيُّهَا النّاس ضرب مَثَلٌ فَاستَمعُوا لَهُ إنّ الّذينَ تَدعُونَ من دُون اللّه لَن يخلُقُوا ذُبَاباً وَ لَو اجتَمَعُوا لَهُ وَ إن يَسلُبهُمُ الذُّبَاب شيئاً لا يَستَنقذُوهُ مِنهُ ضَعُف الطالب وَ الْمَطلُوب* مَا قَدَرُوا اللّهَ حَقّ قَدرِه إنّ اللّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ *
الحج: ۷۳-۷۴

اې خلکو! يو مثال راوړل کېږي، ورته غوږ شئ: بې شکه څوک چې تاسې له الله پرته خپلې مرستې ته رابولئ، يو مچ هم نه شي پيدا کولی او که دا مچ څه ترې وتښتوي نه ئې شي ترې ژغورلی، طالب او مطلوب دواړه بې وسه شول، د الله تعالی قدر ئې لکه څنګه چې له ده سره ښايي نه دی پېژندلی، بې شکه چې الله زورور عزتمند دی.

- يعنې له الله تعالی پرته چې تاسې له بل هر څه او هرکس نه مرسته وغواړئ، که دا په آسمان کې وي او که په ځمکه کې، انسان وي که فرشته، ژوندی وي که مړ، يو هم نه شي کولی يوه وړه او حقيره حشره پيدا کړي او که دا حشره څه ترې وتښتوي نو د هغه د ژغورنې توان هم نه لري، نه څه شي پيدا کولی شي او نه ئې ژغورلی شي، په دې معامله کې طالب او مطلوب دواړه کمزوري او بې وسه دي، مطلوب کمزوری او بې وسه دی ځکه چې نه د کوم څيز د خلقت او پيدا کولو توان لري او نه پر نورو د حکمرانۍ او واکمنۍ قدرت ورسره شته او طالب ځکه کمزوری او ضعيف دی چې په داسې يوې بې وسه او کمزورې متکاء ئې تکيه وکړه او مرسته ئې ترې وغوښتله چې د هيڅ څه واک او توان نه لري.

همدا راز قرآن په دې هکله وايي:
إنّ رَبّكُمُ اللّهُ الّذي خَلَقَ السّمَاوَات وَالْأَرْضَ في ستّة أيّام ثُمّ استَوَى عَلَى الْعَرْش يُدَبّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إلّا مِنْ بَعْدِ إذْنِه ذَلكُمُ اللّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أفَلَا تَذكّرُونَ *
يونس: ۳

بې شکه چې ستاسې رب هغه ذات دی چې آسمانونه او ځمکه ئې په شپږو ورځو کې پيدا کړل، بيا ئې په عرش استوا وکړه، چارې سنبالوي، هيڅ داسې شفاعت کوونکی نشته چې د ده له اذن او اجازې پرته شفاعت وکړی شي، دا ستاسې رب دی، نو د ده عبادت وکړئ، آيا عبرت نه اخلئ.

دا مبارک آیت لاندني مهم مطالب بیانوي:

- الله تعالی ځمکه او آسمانونه په شپږو تکویني مراحلو کي پیدا کړل.
- آسمانونه او ځمکه ئې له پیدا ېښت نه وروسته مهمل او خپلې مخې ته نه دي پرېښي، بلکي په هغه عرش ئې د ټولو موجوداتو د مالك، حاکم او واکدار په حیث استوا وکړه چې ځمکه آسمانونه ترې لاندي دي. د دې پراخې هستۍ د ټولو امورو تدبیر ئې په خپل واك او اختیار کي ساتلی دی.
- هیڅوك د الله له اذن او اجازې پرته د هغه په وړاندي د شفاعت او سفارش توان او صلا حیت نه لري، هغه د دنیا د پاچایانو په شان نه دی چې د نورو سفارش او شفاعت ته اړ وي، داسي نه ده چې باید بل څوك یو مظلوم ورمعرفی کړي، بل څوك د چا د لیاقت او اهلیت په هکله معلومات ورکړي او د ده او بنده ترمنځ واسطه شي.
- هغه رب او پالونکی چې باید یوازي د هغه عبادت وکړئ او یوازي له هغه نه مرسته وغواړئ، صفات ئې دا دي: د ټولې هستي خالق، ستا او د ټولو مخلوقاتو رب او پالونکی دی، په عرش ئې استوا کړې، د هرڅه مالك او واکدار دی، د هستي د ټولو امورو د تدبیر اختیار ورسره دی، ستا او هغه ترمنځ د رابطې لپاره هیڅ وسیلې، واسطې، سفارش او شفاعت کوونکي ته ضرورت او اړتیا نشته. دا درس باید درته پند وي او د هغه په رښا کي نېغه لاره له کړې نه ېښله کړې او د الله تعالی له دربار نه پرته بل دربار ته له رجوع او پناه وړلو نه ځان وساتې.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحيم

د شيطان پاچايي

آيا کله مو په دې هکله فکر کړئ چې که چېرې د ځمکې پر سر په کوم ملك باندې د شيطان واکمني وی او هلته ده د خپلې خوښې نظام او حکومت جوړ کړی وی، دا به څنګه نظام وو؟ د انسانانو له نظامونو سره به ئې څه توپير او ورته والی وو؟ په نړۍ کې د شته نظامونو له کوم يوه سره به ورته وو؟ هلته به د ټولنې سياسي، اجتماعي، اقتصادي او فرهنګي جوړښت څنګه وو؟ څه به حلال او جائز او څه به حرام او ناجائز ګڼل کېدل؟ څوك به د قدرت پر ګدۍ ناست وو او څوك به په زندان کې او تر تعذيب لاندې وو؟ چا ته به د مجرم په سترګه کتل کېدل او څوك به په سمې لارې برابر، مصلح او محق ګڼل کېدو؟! کوم حزب به واکمن وو او کومه ډله به د نظام مخالفه ډله او د رټلو، شړلو او وژلو مستحقه ګڼل کېده؟؟ چا ته به ښه ويل کېدل او چا ته بد؟ د چا په تندي به د (تروريست)، (افراطي)، (اشرار)، (مفسد في الارض)، (د ترقي او تمدن مخالف) ټاپه وهل کېده او چا ته به د (شريف)، (نجيب)، (ديموکرات)، (مترقي)، (آزادي غواړي) او (مصلح) لقب ورکول کېدو؟! د غرب له موجوده نظامونو سره به د دې نظام څه توپير وو؟

دې پوښتنې ته د ځواب لپاره بايد وګورو چې شيطان څه غواړي، څه خوښوي، کوم کار او عمل ئې خوښ دی او له کوم نه کرکه لري، څوك ئې خوښيږي او له چا کرکه لري او د ځان دښمن ئې ګڼي، د شيطان د خوښې نظام کوم دی؟ آيا په غربي ټولنو کې هغه څه روان دي چې رحمن خدای ئې خوښوي او که هغه څه چې شيطان ئې غواړي؟

د اسلام او هر الهي دين له مخې (شيطان) د (شر سمبول) او د انسان او انسانيت

دښمن دی، ده د انسان د پېدا ېښت له لومړۍ ورځې لوړه کړې چې په هر ګام کې به انسان ته په کمین کښینې، له ښې او کیڼ اړخه به برید پرې کوي، له سمې لارې به ئې کړوي، بد څه او بد کار به ورته ښایسته کوي، د خپل انساني فطرت خلاف جګړې ته به ئې هڅوي او دا به ثابتوي چې انسان د دې وړ او مستحق نه دی چې د ځمکې خلافت ئې په واک کې وي.

دین چې څه د انسان په ضرر ګڼي او هغه ئې حرام کړي، که دا د ده په ذات پورې تعلق لري او که ئې په ټولنې پورې، که د اقتصاد په برخه کې وي او که د اخلاق په برخه کې، که د ده د سیاسي او اجتماعي نظام مربوط مسئله وي او که په اعتقادي او فکري امورو پورې مربوط مسئله، شیطان نه یوازې د دې حرمت نه مني او د انسان په تاوان او ضرر ئې نه ګڼي، بلکې هغه د (خلود او دوام) موجب او د ارتقا او تعالي باعث ګڼي، څه چې دین ته کرکجن برېښي او انسان ترې منع کوي، شیطان هغه انسان ته ښایسته کړي او د هغه په لور لاس غځولو ته ئې هڅوي.

که د غربي نظام مختلفو برخو ته لږځیر شئ نو وبه ګورئ چې په دې نظام کې ټول هغه څه حلال ګڼل شوي چې هر الهي دین تحریم کړي، که د قرآن، تورات او انجیل په رڼا کې دا نظام وڅېړئ نو هغه به داسې وموميئ لکه چې شیطان په سپینې مانۍ کې د جمهوري ریاست پر کرسۍ ناست او د خپلې خوښې نظام ئې قائم کړی وي، په دې نظام کې ټول هغه څه روان دي چې الهي کتابونه ئې د شیطان کار ګڼي.

که شیطان ته د دې موقع په لاس ورشي چې د نړۍ په کوم ګوټ کې د خپلې خوښې ټولنه جوړه کړي او هغه نظام په کې قائم کړي چې دی ئې غواړي نو د امریکا له اوسنۍ ټولنې سره به ئې هیڅ توپیر نه وي، د غربي ټولنو په څېر به ئې یوه ټولنه جوړوله او سیاسي، اجتماعي، نظامي پالیسي به ئې همغسې وه چې نن ئې جورج بش پلې کوي.

که وغواړو چې غربي ټولنه په څو مختصرو کرښو کې تشریح کړو او د دې ټولنې د فرهنګي، سیاسي، اجتماعي او اقتصادي برخو اساسي بنسټونه په ګوته کړو نو ویلې شو چې :

د غربي ټولنې د اقتصادي نظام بنسټونه:

- سود چې د مظلوم او بې وزلې له اړتیا او مجبوریت نه د ګټې اخیستو وسیله ده او په ټولو الهي ادیانو کې تحریم شوی، د غربي ټولنې د اقتصادي نظام اساسي بنسټ دی، د غرب ټوله راکړه ورکړه او اقتصادي مناسبات په سود ولاړ دي، که د دې ټولنې له بانکي سیستم او تجارتي او اقتصادي تعامل نه سود وباسئ نو دا نظام په ټپه ودرېږي او د یوه ګام مخکې اخیستو توان نه لري.
- قمار چې له زحمته پرته او د یوه حریص انسان د غولولو له لارې وړیا مال ترلاسه کول دي او د هر دین او هر عادلانه انساني قضاوت له مخې ناروا او ظالمانه عمل دی، په غرب کې نه یوازې جائز دی بلکې هم په شخصي توګه او هم په دولتي کچه د وړیا ثروت ترلاسه کولو یوه مهمه ذریعه ده.
- احتکار چې بډای ته د مسکین او محتاج انسان د استثمار او د نورو د شتمنیو د غارت کولو موقع په لاس ورکوي، له خپلې شتمنۍ نه په استفادې سره، د خلکو د اړتیا وړ شیان په ارزانه بیه ترلاسه کوي، بازار او نرخ په خپل کنترول کې راولي، چې په بازار کې د احتکار شوو شیانو عرضه محدوده او تقاضا زیاته شوه او نرخونه اوچت شول، هغه ئې د خپلې خوښې په بیه بازار ته راوباسي او وړیا ګټه ترلاسه کوي، د دې ګټې عامل نه د ده زیار او زحمت دی او نه د ده هنر او حکمت، فقط خپلې شتمنۍ او د نورو اړتیا او مجبوریت دا فرصت ورکړی چې خلك غارت کړي. دا د احتکار د جواز او هغه ته د مشروعیت ورکولو په وجه ده چې د دوا په څېر ضروري شیان هم د خپل اصلي قیمت نه څو څلې په زیاته بیه بازار ته عرضه کېږي، د دوا محتکر د دې پروا نه لري چې د ده همنوع انسان له بیماری په دې خاطر مري چې د دوا هغه بیه نه شي ورکولی چې محتکر تر اصلي بیې څو برابره زیاته ټاکلې، یو مثال ئې د اېډز دوا ده، یوې امریکائي کمپنۍ هغه احتکار کړې، نورو کمپنیو ته د هغې د تولید اجازه نه ورکوي، د برازیل حکومت غواړي دا دوا په ارزانه بیه تولید او بازار ته عرضه کړي خو د امریکا حکومت ئې نه پرېږدي، که د دې دوا اصلي بیه یو ډالر وي نو امریکائي کمپنۍ ئې په سل ډالره بازار ته وړاندي کوي. د کمپیوټر هغه یوه سې ډې چې په پاکسان کې تولید کېږي په بازار کې په اته کلداړې ترلاسه کېدی شي خو همدا سي ډي د مایکروسافټ امریکائي

کمپنۍ په پنځوس برابره بیې په څلور سوه کلداړې خرڅوي.

- غولوونکي تجارتي اعلانات او د ښځو له ښایست، جالب غږ او هڅوونکو حرکاتو نه د خلکو د راماتولو او د مشتریانو د جلبولو لپاره استفاده.
- د وسلو د خرڅلاو بازارونه لټول او جوړول او په نورو ملکونو کې د دې لپاره د جګړو اورونه بلول
- د خپلو تولیداتو لپاره مارکیټونه لټول او د دې لپاره هم سوړ او هم تود جنګ ضروري ګڼل.
- د پیسو د لاس ته راوړو لپاره هر کار جائز ګڼل، حتی د خپل عفت عرضه کول او د فحاشي داسې رسمي او بربنډ ځایونه جوړول چې دولت ته ټکس ورکوي او دغو ګنده مرکزونو ته د دې اجازه ورکول چې د مشتریانو د پیدا کولو او راماتولو لپاره داسې ټلویزیوني خپرونې وکړي چې د فحش کار په پوره وقاحت کې بربنډ ښیي.

د غربي ټولنې د سیاسي او اجتماعي نظام بنسټونه دا دي:

- سپین پوستې لوړ نژاد ګڼل
- د بډایانو واکمني
- طبقاتي نظام
- قمار ته ورته انتخابات
- د قدرت ترلاسه کولو سوړ جنګ او د خپل حریف د ماتولو د هرې هڅې جواز، د وسلې له کارولو پرته،
- د هغې ډلې بریا چې مالي امکانات او تبلیغاتي وسایل ئې تر نورو زیات وي.

د غربي ټولنې فرهنګي بنسټونه دا دي:

- آزاد جنسي روابط او ټول هغه اخلاقي او مذهبي حدود او ضوابط ماتول چې جنسي روابط تنظیموي او د قانون په حدودو کې ئې محدودوی.
- شراب، قمار، موسیقي او نڅا
- لوبې، نه د روغتیا لپاره او نه د ټولو لپاره، دا هم د بډایانو په لاس کې په تجارتي وسیلې بدل شوی، لوبغاړي اخیستل کېږي او د لوبو په تماشا پیسې

ترلاسه کوي. لوبو، نڅا او سندرو هومره عمومیت موندلی چې دا د قرآن له وینا سره سم د دوی په دین او مذهب بدل شوی. اتخذوا دینهم لهوا و لعبا

د غربي ټولنې دیني او مذهبي جوړښت:

- په خرافاتو باور
- عیسی خدای او د خدای زوی ګڼل
- د عیسی وینې د ده د منونکو د معافي ذریعه بلل
- د عبادت څو مسخره او خندوونکي شکلیات
- خدای له انسان سره تشبیه کول، دا اعتقاد چې خدای انسان خپل صورت ته ورته پیدا کړی، له ختې ئې د ده مجسمه جوړه کړې، بیا ئې په اور ایښې چې پخه شي، بیا ئې د خپلې روح یوه برخه په کې پو کړې
- مذهبي موسیقي
- د مذهب په نامه څو مسخره حرکات
- د خدای په ځای د شخصیتونو لمانځنه
- د خدای او بنده تر منځ په واسطې او وسیلې باور
- په هغو مسخره وړاند وینو باور چې د تورات او انجیل په نامه کتابونو کې راغلې
- کشیش د خدای استاځی ګڼل، د خدای برخه ده ته سپارل، د جنت اسناد له ده نه په پیسو پېرل او د کلیسا په لکهاوو مفت خورو کشیشانو او راهبانو ته د مرفه او آرام بې زحمته ژوند اسباب برابرول
- د عیسی علیه السلام بیا راتلو او په ټولې نړۍ د مسیحیانو واکمنۍ ته انتظار درلودل.

که د غربي نظام هره برخه د قرآن په رڼا کې وڅېړئ او د شیطان او شیطاني کړو وړو په هکله چې قرآن څه ویلي، د هغوی په خوا کې ئې کېږدئ وبه ګورئ چې په غربي نظامونو کې ټول هغه څه راغونډ شوي چې هر الهي دین شیطان ته منسوب کړي.

حکمتیار

اوس باید جاسوسۍ ته نوی تعریف راپیدا کړو!!

کله چې افغانانو د راډیوګانو په څپو کې د کرزي دا وینا واورېده چې دوه لوړ پوړي مسئولین ئې د جاسوسۍ په تور ایستلي، ډېرو کټ کټ وخندل او دا ئې یوه بله خندوونکې ډرامه وګڼله، ځینو له ځان سره ویل: اوس باید جاسوسۍ ته نوی تعریف راپیدا کړو!! او ځینو نورو بیا دا هم د امریکایانو په وینا او د تبلیغاتو په موخه یوه خبره ګڼله، چې هدف ئې د پارلمان غړي تر اغېز لاندې نیول او په راتلونکي کابینه کې د رد او بدل لپاره د لارې اوارول دي!!

مخکې به هغه چا ته جاسوس ویل کېدل چې د بل هېواد لپاره به ئې اطلاعات راغونډول، وړې کامرې او ټیپونه به ئې پټ له ځانه سره ګرځول، د نظام د پلویانو او مخالفینو غږونه به ئې ثبتول، د خاصو خاصو ځایونو عکسونه به ئې اخیستل او دا به ئې په پټه سفارت ته رسول. دا کس به ئې د مخبر په نامه یاداوو، خلکو به په ډېر بد نظر ورته کتل، سپك او ذلیل به ئې ګانړو او د سختې سزا وړ، که به د چا دا پټ ارتباط له کوم خارجي سفارت سره کشف شو او له ټیپ او کامرې سره به ونیول شو نو دی او ټوله کورنۍ، دوستان او ملګري به ئې له یوې خوا د حکومت له لوري له سختو کړاوونو سره مخامخ شول او له بلې خوا به ئې په ولس کې خپل حیثیت او اعتبار له لاسه ورکړ. خو د جاسوس او مخبر دا تعریف ورو ورو بدل شو، داسې کسان راپیدا شول چې ټیپونه او کامرې به ئې څرګندې له ځان سره ګرځولې، د نظام د پلویانو او مخالفینو ویناوې به ئې ثبتولې، د هرځای عکسونه او فیلمونه به ئې اخیستل، خپل هېواد ته به ئې لېږل، په ورځپاڼو، راډیوګانو او تلویزیونونو کې به

ئې خپرول، بي بي سي او امریکا غږ به همدغه کسان د خبریال په ځای د مخبر په نامه یادول او د دوی له لوري لېږل شوي راپورونه به ئې په دې صیغه خپرول چې: زمونږ مخبر له فلاني هېواده دا راپور رالېږلی!! خو دا مخبران به نه یوازې د مخکې په څېر سپك او ذلیل نه ګڼل کېدل، بلکې ډېرو مخصوصاً سیاسي شخصیتونو به په ډېره درنه سترګه ورته کتل او حتی خپل حیثیت او اعتبار به ئې د دوی د ښو راپورونو مرهون ګانړو!! که څه هم دوی همغه کار کاوو چې مخکني مخبرانو به کاوو. بیا خلکو ولیدل چې د پردیو په لاس قدرت ته رسېدلي واکمنان خپل مخالفین پردیو ته په جاسوسۍ متهموي، شاه شجاع به له یوې خوا هغه کسان جاسوسان ګڼل چې د انګرېزانو او د انګریزانو په لاس د تپل شوي رژیم په خلاف ئې مبارزه کوله او له بلې خوا به ئې هغه کسان هم جاسوسان ګڼل چې د ده له موافقې پرته به ئې له انګریزانو سره اړیکي ساتلي، له دغو به ئې وېره تر هغو نورو زیاته وه، په دې خاطر چې داسي نه انګریزان د ده په ځای هغه بل انتخاب نه کړي. ببرك کارمل، خپل سیال امین د سي آي اې جاسوس ګانړو او د دې هڅه ئې کوله چې مسکو په دې خبره قانع کړي، دا په داسي حال کي چې امین کمونیزم ته تر ده ډېر مخلص او د کمونیزم ضد ځواکونو په ځپلو کي تر ده ډېر بې رحمه او قسي القلب وو او په داسي حال کي چې امین د خپل ژوند په وروستیو شېبو او یوازې هغه وخت د پاکستان له لارې له نورو سره د تماس هڅه وکړه چې پوه شو روسان ئې له منځه وړي، پیغام ئې اسلام آباد ته ورسېدو خو لا ئې ځواب نه وو ترلاسه کړی چې د روسانو په لاس ووژل شو. دا دی اوس کرزی پرته له دې چې د چا نوم واخلي وایي چې دوه لوړ پوړي چارواکي ئې د جاسوسۍ په جرم له خپلو دندو ګوښه کړي!! له هر افغان سره دا پوښتنه راولاړه شوې چې دا جاسوسان څوك وو؟ څه کار ئې کاوو؟ کوم اطلاعات ئې راغونډول؟ د دې نظام څه د چا له نظره پټ دي چې جاسوسان ئې معلوم کړي او اړوند هېوادونو ته ئې مخابره کړي؟ په سلهاوو خبریالان له خپلو ټیپونو، کامرو او سټلایټ ټیلفونونو سره، د خیریه مؤسسو ترنامه لاندې دوه نیم زره هغه مؤسسې چې د بهرنیو لپاره کار کوي او په زرهاوو مأمورین لري، دېرش زره بهرني فوځونه، د ګڼ شمېر ملکونو هغه راډیوګانې، تلویزیونونه چې د

افغانستان د ننه نشرات کوي، په سلهاوو ورځ پانې او مجلې چې مصارف ئې همدغه ملکونه او د دوی استخباراتي ادارې ورکوي او د دوی په ګټه تبلیغات کوي، په کابینه کي هغه وزیران چې دوه تابعیته لري او په دې خاطر تر کابېنې رسېدلي چې په بهرنیو ملکونو پورې تړلي دي او له دې پرته بل هیڅ امتیاز نه لري، چا ته له مسکو سره د تړاو په خاطر وزارتونه ورکړی شوي او چا ته له لندن، واشنګټن، پاریس، بن، تهران او اسلام آباد سره، په بن کي جوړ شوي حکومت کي هغو ډلو ته په حکومت کي برخه ورکړی شوه چې په دوه جمع شپږ هېوادو پورې تړلې وې، (دوه جمع شپږ د دې لپاره لیکم چې اصلي وېش د دوو مشرانو تر منځ شوی، شپږ کشران د دوی ضمایم او په دوی پورې تړلې وو)، کومو ملکونو چې په بن کي دا حکومت جوړ کړ هغوی خپل خپل کسان او خپلې خپلې ډلې په دې حکومت کي شاملي کړې او په داسي حال کي چې د دې حکومت د جمهور رئیس شخصي امنیت، حتی د ارګ د ننه هم امریکائي کوماندو ساتي او جومات ته د ننوتو په وخت کي هم هغوی له خپلو ناولو بوټونو سره ننوځي او سپي ئې د جومات په دروازه کي خلك لټوي... نو په دې صورت کي به جاسوس څوك وي او څه کار به کوي او کوم معلومات به د کوم هېواد لپاره راغونډوي؟!!

له وزیرانو نه چې څوك په خپله خوښه لرې شوي او یا احیاناً کرزي لرې کړي، فهیم، قانوني، جلالي، محقق، اشرف غنی احمد زی، رمضان زاده، انوري او کاظمي ... چې ځینې ئې د هغو هېوادو لخوا حمایه کېږي چې د روسیې تر مشرۍ لاندې ائتلاف کي شامل دي او ځینې ئې د امریکا تر مشرۍ لاندې ائتلاف پورې، کرزی دا جرأت نه شي کولی چې د لومړۍ ډلې په خلاف داسي وینا وکړي او هغوی جاسوس وګڼي، هغه په دې ائتلاف پورې د تړلو ډلو په وړاندې ځان ډېر ضعیف او کمزوری ګڼي او دا بې باکي هیڅکله نه کوي چې د دوی غصه راوپاروي، له وضعیته هم معلومېږي او د نیویارك ټایمز له هغه نشر شوي راپور نه هم چې د لرې شوو جاسوسانو په هکله ئې خپور کړی، چې له دغو دوو کسانو څخه د کرزي هدف احمد علی جلالي او اشرف غني احمدزی دي، په راپور کي هم د دغو دواړو نومونه اخیستل شوي!! او د دې وجه له دې پرته بل څه نه شي کېدی چې یا دوی دواړو

امریکائي مقاماتو ته د کرزي په هکله ویلي چې کمزوری دی، د هېواد له اداري عاجز دی، د شمالي ټلوالې په وړاندې ډېر خاضع او خاشع دی او امتیازات ورکوي او یا دا چې امریکایانو تر کرزي په جلالي ډېر حساب کاوو، غوښتل ئې هغه د دفاع وزیر وټاکل شي او حتی هغه ئې د کرزي ځای ناستی ګانو!!

افغانستان خو اوس د امریکا په داسي مستعمرې بدل شوی چې خپل سفیر هم د خلیلزاد په څېر داسي یو افغان ټاکي چې هم د امریکا د دفاع وزارت، هم د خارجه وزارت او هم د سي آی اې مامور او غړی پاتې شوی، مېرمن ئې د یوې مسیحي مؤسسې داسي فعاله غړې چې امریکا ته د اسلام ضد هڅو کي مشورې ورکوي، خلیلزاد یوازي سفیر نه وو بلکي د بش خاص استاځی او حتی په افغانستان کي د امریکا وای سرا او اصلي واکمن او جمهور رئیس وو، کرزی هم د ده په مرسته او مشوره جمهور رئیس وټاکلی شو، دا ځکه چې دی او کرزی د یونیکال په امریکائي کمپنۍ کي مامورین پاتې شوي وو، ملګرتیا ئې له همغه وخته پیل شوې وه!! نه پوهېږو په دې حالت کي به د کرزي د معیارونو له مخې جاسوس څوک وي؟!!

مورِ هغو افغانانو ته هم حیران یو چې وایي: که هر څه وي کرزی یو پښتون دی، پښتانه دې ته اړ دي چې د شمال فاشست او سکترستي ټلوالې په مقابل کي به ئې مرسته کوي!! دوی ته څو عرایض لرو:

- لومړی دا چې کرزی د شمالي ټلوالې د مقابلې توان او جرأت نه لري، له جلالي سره د ده د مخالفت یوه وجه دا وه چې هغه غوښتل د دې ټلوالې د اوسني تسلط او برلاسۍ مخه ونیسي، خو ده ورسره نه منله. د تورن اسمعیل او امان الله تر منځ نښته وشوه، کرزي امان الله وراتو او تورن اسمعیل ئې د وزارت لپاره له هراته کابل ته راووست، دا په داسي حال کي چې نور نو د هرات، بادغیس او فراه مظلوم پښتانه د ده په خلاف قیام ته اړ شوي وو او ده ته نور په هغې سیمې د مطلقه حکومت مجال نه وو پاتې.
- که دا نن کرزی یا په خپل مرګ ومري یا په کومي چاودنې کي مړ شي او یا د بیماری په وجه له صحنې ووځي، ما ته وواېئ چې د ده ځای ناستی به څوک وي، د ده لومړی معاون او دوهم معاون که د پارلمان رئیس؟؟ او که امریکایان ووځي نو

قدرت به د چا په لاس کي پریوځي؟!! د دفاع وزارت، داخله وزارت، خارجه وزارت او د امنیت په چارو کي مهم او حساس پستونه د چا په لاس کي دي؟!!

- اسلام خو مورږ ته د دې اجازه نه راکوي چې د ژبني تعصباتو په وجه د هغه چا ملګرتیا وکړو چې د اسلام د دښمنانو ملګری وي، دا تاسو ولې پرون د نجیب، ترکي او امین په ضد جنګېدئ او د دوی په خلاف جنګ کي تر ټولو قومونو مخکي وئ، په سلو کي نوي مهاجرین ستاسو وو او په سلو کي اتیا شهیدان او زخمیان ستاسو!!
- دا نن خو د کرزي حامي امریکایان او انګرېزان یوازي ستاسو په سیمو کي عملیات کوي، ستاسو پر کورونو او کلیو بمونه وروي، ټول جنګ ئې ستاسو په ضد دی، په سلو کي اته نوي بندیان پښتانه دي، په سلو کي سل عملیات د پښتنو په سیمو کي او د پښتنو د ځپلو، وژلو، نیولو او سپکولو لپاره ترسره کېږي، خو کرزی په دې بې رحمانه بمباریو د اعتراض جرأت هم نه شي کولی!! نن خو هماغه انګریزان ستاسو پر ملك حکومت کوي چې ستاسو پلرونه ورسره جنګېدلي وو، هماغه چې پښتانه ئې په دوو برخو ووېشل او د ډیورند ظالمانه کرښه ئې د دوی ترمنځ تېره کړه او په دې سره ئې هم د دې لوري په پښتنو نور مسلط کړل او هم د هغه لوري په مظلومو پښتنو. نه پوهېږو چې تاسو د دې لاس پوځي نظام له ملاتړ د کومي دنیوي ښېګړې طمع لرئ او که د اخروي ښېګړې؟!! افسوس د هغه ناپوه انسان په حال چې د خپل زاړه او کینه کښ دښمن له لاس پوځي نه د خیر طمع کوي!!

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

ایرانیانو ته څو مشورې

په پښاور کې د ایران کنسل ویلي چې امریکایان دې په ایران د افغانستان او عراق ګمان نه کوي!! موږ په داسې حال کې چې دعا کوو ایران د افغانستان او عراق په برخلیك اخته نه شي، امریکا پرې حمله ونه کړي او د ایران ګاونډیان ئې په دې برید کې ملګرتیا ونه کړي او الله تعالی ایرانیانو ته دا همت ورکړي چې د امریکایانو ګوابنونو ته سر ټیټ نه کړي، تسلیم نه شي، د خپل عزت او خپلواکۍ سودا ونه کړي، موږ په ایران او هر اسلامي هېواد باندې برید داسې ګڼو لکه پر افغانستان او عراق برید، په ایران مو دومره زړه سوزېږي لکه په عراق، په دې هم خفه کېږو چې په ایران برید وشي او په دې هم چې ایران له اتمي ټیکنالوژۍ نه د استفادې له جائز حقه محروم کړی شي، خو ایرانیانو ته د یوه خواخوږې ګاونډي په حیث څو سپینې خبرې لرو:

ای کاش تاسو پر افغانستان او عراق د حملې په وخت کې دا فکر کړی وی چې کېدی شي په دې دوو ګاونډیو هېوادو د صلیبي ځواکونو برید، په ایران د برید مقدمه شي او د کابل او بغداد نیونه به امریکایان هومره تشجیع کړي چې په نورو به هم برید ته زړه ښه کړي، ای کاش ستاسو ځینو مشرانو د ایمان او عقیدې خلاف او د خپلو ملي ګټو خلاف، د کابل او بغداد په نیولو کې د امریکایي اشغالګرانو مرسته نه وی کړې، ایران پلوه عراقي او افغاني شیعه ډلو ته ئې نه وی ویلي چې امریکایانو ته تسلیم شئ او د دوی تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد وجنګېږئ!! که ئې دا بریدونه غندلی نه شوی نو لږ تر لږه له صلیبي ځواکونو سره د

ملګرتیا په ځای به ئې بې طرفي غوره کړې وی او ساکت به پاتې شوي وی. متأسفانه داسي ونه شول، تاسو لومړی د افغانستان په نیولو کي د صلیبي ځواکونو مرسته او ملګرتیا وکړه او بیا مو د عراق په نیولو کي دا غلطي تکرار کړه، دا کار مو په پټه هم ونه کړ بلکي په څرګنده او په داسي بڼې کي چې په دې مو افتخار کاوو او د خاتمي او رفسنجاني په څېر مشرانو مکرر او په ډاګه دا خبره کوله چې که د ایران مرسته نه وی نو امریکا دومره ژر او په داسي آسانۍ سره کابل او بغداد نه شو نیولی!! رفسنجاني خو دا هم ویل چې له امریکا سره داسي ملګرتیا ته مورږ په هر ځای کي تیار یو!!! دا خبره ئې په پټو مجلسونو کي نه بلکي د جمعې لمانځه په خطبو کي کوله!! حقیقت دا دی چې که له امریکایانو سره ستاسو پټه او څرګنده مرسته نه وی نو نه ئې کابل نیولی شو او نه بغداد. مورږ له رفسنجاني او خاتمي سره په دې خبري کي اتفاق کوو، خو د دې تر څنګ په ټولو هغو کسانو، حکومتونو او ډلو لعنت وایو چې د افغانستان او عراق په نیولو کي ئې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا کړې!! او په دې عقیده یو چې دوی نه ایمان لري، نه همت او مېړانه او نه بصیرت او عقل!!

تاسو ته خو دا په کار وه چې نن مو د افغانانو او عراقیانو د سر دعا کولی، د دوی ایمان، همت، عزم او د قربانۍ جذبې ته مو د ارادت سر ټیټولی، چې دا وحشي ځواک ئې دلته تم کړی او په تاسو او نورو هېوادو ئې د دوی د برید مخه نیولې. د افغانستان او عراق زړه ور او با ایمانه مجاهدین په داسي حال کي د دښمن مخې ته په مېړانه ودرېدلي، مقاومت کوي، قربانۍ ورکوي چې نه یوازي د اسلامي نړۍ ټولو بې همتو او منافقو واکمنانو یوازي پرېښي بلکي ډېر ئې د دوی په ضد له دښمن سره ملګري شوي!! افغانانو او عراقیانو ته باید هر باایمانه ایراني سلام وکړي، ځان او خپل قوم د دوی پوروړی وګڼي، د دوی د عظمت په وړاندي سر ټیټ کړي او دا خبره په جګ غږ وکړي چې که د دوی مقاومت او سر شیندنې نه وی نو نن به په دمشق او تهران کي هم د امریکایانو بیرغونه رپېدل. چې د بغداد له نیولو وروسته د خميني لمسی امریکایانو ته پر ایران د حملې بلنه ورکوي او وایي چې همدا ئې وخت دی چې د ایران ولس د مستبدینو له منګولو آزاد شي او په دې

هېواد کې هم د عراق او افغانستان په څېر دیموکراسي راشي، نو د ایراني لیبرالانو به څه حال وو او پر ایران د امریکایانو برید ته به څومره لیوال ول؟!!

متأسفانه د ځینو ایرانیانو په زړه او دماغ له سنیانو او پښتنو سره د کینې او عناد شیطان سپور دی، د دوی په ضد له یهودانو او کمونستانو سره هم له ملګرتیا ډډه نه کوي!! دغو متعصبو کړیو د روسانو له وتلو مخکې د دې لپاره له مسکو سره لاس یو کړ چې په کابل کې د مجاهدینو حکومت جوړ نه شي. د نجیب مرسته ئې وکړه، په مشهد کې ئې هغه استقبال کړ او د ملګرتیا معاهده ئې ورسره امضا کړه. د روسانو او شورای نظار تر منځ د اوربند او د حزب اسلامي په ضد د دواړو د ګډ جنګ معاهده هم د دوی په وساطت رامنځ ته شوه، شیعه ډلو ته دوی امر وکړ چې په بامیانو کې د مجاهدینو د کاروانونو مخه ونیسئ، په بامیانو کې چې د شمال د مجاهدینو په کاروانونو کوم بریدونه شوي ښایي مجاهدین ئې هیڅکله هېر نه کړي او ښایي د طالبانو په وخت کې د بامیانو د جګړو او مرګ ژوبلې یوه لویه وجه هغه تېر ظلمونه، د مجاهینو مخنیوی او د دوی په کاروانونو بریدونه وي.

دوی د پرچمیانو، شورای نظار، دوستم او حزب وحدت تر منځ د جبل السراج معاهده رامنځ ته کړه، کومه چې د خونړیو پېښو اصلي لامل شوه. د جبل السراج له معاهدې وروسته چې ایران دغه ائتلاف ته کومې وسلې او مهمات ورکړي، د دې سلمه برخه ئې د روسانو په ضد د جنګ په دوران کې افغانانو او حتی شیعه افغانانو ته نه دي ورکړي، شیعه ګانو ته ئې هم د روسانو او کمونستانو په ضد د جنګ لپاره نه ورکولې، برعکس د دې لپاره ئې ورکولې چې د سني مجاهدینو په ضد تړې کار واخلي او په بامیانو کې د دوی په کاروانونو بریدونه وکړي. د آزادۍ په جنګ کې چې د کوم قوم برخه له هیڅ سره برابره وه نو دا هغه شیعه ډلې وې چې ایران پاللې او پیسې ئې ورکولې. هغه افغاني ډلې چې د سپاه پاسدارانو په څېر به ئې برګ څادرونه په غاړه کې اچول او روزنه ئې د ایراني افسرانو په لاس کېده او ایران ورته وسلې او پیسې ورکولې، ایراني افسرانو مخکې له روسانو سره کښېنول او ورپسې ئې له امریکایانو سره ملګرتیا ته چمتو کړل.

دا دوی وو چې د حزب اسلامي په ضد جګړو کې ئې د جبل السراج ائتلاف ته

هم وسلې او پېسې ورکولې او هم ئې د دغو مفسدینو لارښوونه کوله، حتی د حزب اسلامي له مجاهدینو نه د شیندنې په نیولو کي د سپاه پاسدارانو مسلح ټولګیو مخامخ او پراخه برخه واخیسته. کومه ورځ چې د حزب اسلامي ځواکونه کابل ته ننوتل، رفسنجاني د ایران د هغه وخت جمهور رئیس په ډېره بې شرمۍ اعلان وکړ چې ایران به پر کابل باندې د حزب اسلامي تسلط هیڅکله ونه منې!!

د طالبانو په ضد جنګ کي دوی د امریکایانو کلکه ملګرتیا وکړه، د دوی فوځي افسرانو د جنرال (سردار) موسوي تر مشرۍ لاندې له هغو امریکایيي او انګرېزي افسرانو سره په تخار، پنجشیر او مزار کي د قومندې ګډ مرکزونه جوړ کړي وو، د جنګ لارښوونه ئې کوله او د بي ۵۲ بمبارد طیارو ته ئې کوردینات ورکاوو، چې امریکایانو د شمالي ټلوالې د اکمال، سوق او اداري دنده ورسپارلې وه!!

د بن په خائنانه معاهدې کي د ایران ونډه هومره د افغانانو او افغانستان ضد او د صلیبي ځواکونو په ګټه وه چې د امریکا او انګلیس د جاسوسي شبکو مشرانو او د خارجه وزارتونو لوړ پوړو مشرانو ئې له دوی مننه وکړه. په بن کي د افغانستان د اشغال سند امضا شوی او د دې سند په جوړولو او امضا کولو کي د ایران ستره ونډه وه. د بن د خائنانه معاهدې په ترڅ کي د امریکا لاس پوڅی حکومت پر افغانانو تپل شوی او د دې حکومت په جوړولو کي د دغو ایرانیانو لویه برخه وه.

دا دوی وو چې ایران پلوه افغاني او عراقي ډلو ته ئې وویل چې د امریکایانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد وجنګېږئ، دا ځکه چې هغوی سنیان دي او سنیان تر یهودانو بدتر. د سپاه بدر په نامه چې پنځلس زره شیعه عراقیان په ایران کي روزل شوي او وسلې ورکړی شوې وې، ټول د دغو ایرانیانو په وینا امریکایانو ته تسلیم شول، خپلې وسلې ئې امریکایانو ته وسپارلې او اوس د عراقي فوځ په ټولګیو کي د امریکایيي افسرانو تر قومندې لاندې له سني عراقیانو سره جنګېږي. کوم کار چې شمالي ټلواله ئې په افغانستان کي کوي، عراقي شیعه ئې په عراق کي کوي او دا دواړه ئې د ایران په امر او وینا کوي!!!

د افغانانو او عربانو په نیولو او لاس ترلي دښمن ته په سپارلو کي ایراني

چارواکو له پاکستاني چارواکو سره سیالي کوله، که به نن اسلام آباد وویل چې مورږ شپږ سوه کسان ونیول او امریکایانو ته مو وسپارل؛ سبا به له تهرانه دا غږ اوچت شو چې مورږ شپږ نیم سوه تروریستان ونیول او خپلو خپلو حکومتونو ته مو وسپارل!! او په دغو نیول شوو کسانو کې ډېر ئې هغه وو چې ایرانیانو ورته وېزې ورکړې وې او حتی دوی ته ئې بلنه ورکړې وه چې ایران ته راشئ مورږ درته پناه درکوو!!

له نظامې برخو علاوه په نورو برخو کې هم ایراني چارواکو د امریکایانو مرسته کړې، ایرانیان په خپلو ټولو خبرې رسنیو کې عراقي او افغاني مجاهدین د تروریستانو په نامه یادوی او د دوی په ضد ئې تبلیغات تر غربیانو ډېر زهرجن دي، دغو متعصبو ایراني کړیو د افغانانو په ضد، مخصوصاً د سني علماوو په خلاف داسې کرکجن او له مسخره او دروغجنو صحنو ډک فیلمونه جوړ کړل چې امریکایانو ورته جائزې ورکړې!!

په مخکنیو صلیبي جنګونو کې هم دغسې متعصبو ایرانیانو د صلیبي یرغلګرو ځواکونو ملګرتیا وکړه او په اوسني صلیبي جنګ کې هم ورسره ملګري شول.

کله چې افغانان د زمان شاه ترمشرۍ لاندې د ډهلي په لور وخوځېدل، تر څو د هند د مظلومو مسلمانانو مرسته وکړي او پرې نږدي چې ډهلی د انګریزانو په لاس کې پریوځي د ایران د هغه وخت چارواکو د انګریزانو په اشاره پر هرات حمله وکړه او د افغانانو هغه فوځ ئې چې د هند د مسلمانانو د مرستې لپاره خوځېدلی وو، مجبور کړ چې بېرته افغانستان ته راستون شي او پر هرات د دوی برید شنډ کړي.

دغو نامردو متعصبینو دا بې مروتي هم وکړه چې غوښتل ئې ما امریکایانو ته تسلیم کړي!! زما د اخراج فیصله ئې وکړه، د امریکایانو د خوشحالولو لپاره ئې اعلان وکړ چې زما بانکي حساب ئې منجمد کړی!! افغانان پوښتنه کوي چې زما جرم له دې پرته بل څه وو چې پر خپل هېواد مې د پردیو برید غندلو او د خپل هېواد خپلواکي مې غوښتله؟!!

که نن پر ایران برید کېږي، یا بندېزونه پرې لګول کېږي او شتمنۍ ئې په

غربي بانکونو کي منجمد کېږي، د دې مسئولیت به یقیناً او له شکه پرته په خپله د ایراني چارواکو په غاړه وي او دا به دوی ته د الله تعالی له لوري د دوی د غلطو سیاستونو سزا وي. مګر الله تعالی به هغه چا ته سزا نه ورکوي چې د مسلمانانو په وژلو او د اسلامي ملکونو په نیولو کي د کفري ځواکونو مرسته کوي؟!!

ایرانیانو ته زموږ لومړی مشوره دا ده چې د امریکا په ځای له الله تعالی ووېرېږئ، د افغانستان او عراق په اړه په خپل غلط سیاست کي تجدید نظر وکړئ او د امریکایانو له ملګرتیا لاس واخلئ، دوهمه مشوره مو دا ده چې افغانان حقیر مه ګڼئ او په سپکه سترګه ورته مه ګورئ، الله تعالی به هغه څوک حتماً سپك او ذلیل کړي چې د یو نیم ملیون شهیدانو وارث قوم ته په سپکه سترګه ګوري او د دوی له دښمنانو سره لاس یو کوي.

په دې کي هیڅ شك نشته، یوازي ناپوه او بې خبره خلك به په دې کي شك کوي چې د روسانو له وتلو وروسته تر نن پورې د ایران متعصبو کړیو له افغانانو سره هومره ظلمونه او جفاوي کړې چې له روسانو وروسته هیڅ هېواد ورسره نه دي کړي!! پاکستان د امریکا په وینا له افغانانو سره دښمني کړې، خو ایرانیانو د ژبني او مذهبي تعصب او په کابل کي د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه د مخنیوي په خاطر دښمني کړې، پاکستان له امریکایانو سره لاس یو کړ، خو ایراني لیبرالانو هم له روسانو او هم له امریکایانو سره د افغانانو په ضد ملګرتیا وکړه.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

له ورور حکمتیار سره د الجزیرې د خبریال مرکه

پوښتنه: په افغانستان باندې د امریکائي یرغل او د طالبانو د اسلامي امارت له نسکورېدو نه پنځه کاله تېر شول، نن د افغانانو په هېواد کې څه تېرېږي او وضعیت څنګه دی؟

ج-۱: د صلیبي ځواکونو له لورې زمونږ پر هېواد یرغل او د دوی په لاس د افغانستان له اشغاله څلور کاله شپږ میاشتې تېرېږي، په دې برید کې زمونږ کینه کښو ګاونډیانو د امریکا مرسته وکړه، مسکو او د مسکو تر مشرۍ لاندې ائتلاف ئې ملا وترله، په دې ائتلاف پورې ترڅو افغاني ډلو چې د شمالي ائتلاف په نامه راغونډ شوي، د امریکایانو د ځمکنیو فوځونو په څېر د دوی تر قومندې لاندې د افغان ولس په ضد وجنګېدې او د افغانستان اشغال ئې امریکایانو ته آسانه کړ. د طالبانو حکومت ئې نسکور او په ځای ئې هغه لاس پوڅی حکومت نصب کړ چې کابینه ئې په بن کې جوړه او وزارتونه ئې په هغو ډلو ووېشل شول چې په ۲+۲ ملکونو پورې ترلې وې.

امریکایانو له خپل بریدنه یوازې یوه نتیجه ترلاسه کړې، چې هغه د طالبانو د حکومت نسکورل دي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه ئې یو قوي مرکزی حکومت جوړ کړي شو، نه ئې د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا تېل او ګاز انتقال کړی شو او نه ئې د مخدره موادو د کر او تجارت مخه ونیولی شوه. په حقیقت کې دوی

افغانستان د روسانو او ایران لپاره فتح کړ، نن د کابل د حکومت اکثر مهم پستونه د شمالي ټلوالې په لاس کې دي. د شلو ولایاتو والیان د دې ائتلاف غړي دي، که نن امریکایان له افغانستانه ووځي نو قدرت به د دې ائتلاف په لاس کې پاتې کېږي او بیا به څو میاشتې وروسته د دې ائتلاف پایتخت د تاجکستان کولاب ته انتقالېږي. امریکایانو داسي سیاسي ډله نه درلوده چې اقتدار وروسپاري او هېواد اداره کړی شي، نو ځکه ئې حکومت هغو ډلو ته وسپارو چې تر دې دمخه د مسکو تر مشرۍ لاندې ائتلاف وسلې او پیسې ورکولې. امریکایانو د روسانو او ایران لپاره هغه کار وکړ چې دوی په ډېرو کلونو کې او په ډېرو مصارفو ونه شو کړی.

پوښتنه: ۲- امریکا او ملګري ئې دا ادعا کوي چې مقاومت ئې ځپلی او د مجاهدینو ډلې ئې له منځه وړې، په افغانستان کې امنیت راغلی او هغه اقتصادي وضعیت چې نن ئې افغانان په خپلو سترګو ګوري تر مخکې ډېر ښه دی، په دې اړه ستا تبصره څه ده، امید دی په تفصیل سره رڼا پرې واچوئ.

ج- ۲ : امریکایانو په ابتداء کې دا ګمان وکړ چې د دوی په ضد مضبوط او پیاوړی مقاومت نه شي پیل کېدی، د ولس اکثریت له طالبانو سره خواخوږي نه لري، حزب اسلامي په بهر کې داسي څوك نه لري چې مرسته ئې وکړي، ګاونډیان د ایران او پاکستان په شمول د امریکایانو مرسته کوي، مخالفین ورته نیسي او لاس ترلي ئې دوی ته سپاري، نظامي اډې ئې ورکړې، خپلو پلوي ډلو ته ئې ویلي چې له امریکایانو سره لاس یو کړي او په حکومت کې برخه واخلي، د ګاونډیو له مرستو پرته نه مقاومت پیل کېدی شي او نه دوام کولی شي، ګمان ئې دا وو چې محدود مقاومت به ډېر ژر ختم شي، د همدې لپاره ئې په عراق هم برید وکړ، خو ډېر ژر متوجه شو چې اشتباه ئې کړې وه، په افغانستان کې مقاومت ورځ په ورځ وده وکړه، له یوې سیمې بلې ته وغزېدو، د دوی په مرکزونو، قطارونو او ګزمو بریدونه زیات شول، مالي او ځاني تلفات ئې ورځ په ورځ مخ په زیاتېدو شول، په عراق کې هم د دوی انتظار دا وو چې عراقیان به ئې د ګلانو په ګډیو استقبالوي، د ناجې په سترګه به ورته ګوري، آزادي بخښونکي به ئې ګڼي او د هغه چا ملګرتیا به نه کوي

چې امریکایان اشغالګران ګڼي او د آزادۍ جنګ ته بلنه ورکوي، هلته ئې هم انګېرنه دا وه چې ګاونډي هېوادونه د ایران او سوریې په شمول د دوی ملګرتیا کوي، شیعه ډلې د ایران په وینا ورسره ملګري شوې او د دوی ترقومندې لاندې جنګ ته تیارې دي. خو ژر پوه شول چې اشتباه ئې کړې، ونه شو توانېدی چې د مقاومت د پیل کېدو او ورځ په ورځ ودي مخه ونیسي، نن نن په افغانستان او عراق کې حالت تر بل هر وخت زیات د دوی په تاوان او د دوی د انتظار خلاف دی.

دا سمه ده چې د شمالي ائتلاف د اقتدار په دوران کې د خلکو اقتصادي حالت ډېر خراب وو، حکومت د بې اعتباره پیسو په بې دریغه چاپولو سره خپل پراخ جنګي مصارف برابرول او په دې سره ئې عام ولس له سختو اقتصادي ستونزو سره مخامخ کړي وو، د شمالي ائتلاف بهرنیو حامیانو یوازې وسلې ورکولې، هغه هم اکثراً د قیمت په مقابل کې، ایران ورسره مالي مرستې کولې خو هغه هم دومره نه وې چې د دوی ټول جنګي مصارف پوره کړي. د طالبانو په راتلو سره د ولس اقتصادي وضعیت لازیات خراب شو، د دوی د اقتدار په وخت کې خو د جنګ د تشدید تر څنګ قحطي او وچکالي هم خپل سپېره وزر پر افغانانو وغوړاوو. خو د امریکایانو په راتلو سره په دې وضعیت کې د پام وړ تبدیلي نه ده راغلې، د محدود شمېر کسانو حالت ښه شوی، دا هغه کسان دي چې پردیو ته کار کوي، یا په فوځ او پولیس کې استخدام شوي او د پردیو لپاره د خپل ولس په ضد جنګېږي او یا په هغو انجیوګانو کې استخدام شوي چې تنصیري فعالیتونه لري او افغانان مسیحیت ته رابلي او اخلاقي فساد خوروي.

دوی چې د مرستو په نامه څه زمور په حساب نشر ته سپاري دا یا د دوی نظامي مصارف دي، یا ئې خپل نظامی پرسونل او مشاورینو ته ورکوي، یا ئې هغو مؤسساتو او انجیوګانو ته چې مسیحت ته د افغانانو د رابللو په کار بوختې دي، بې دیني او اخلاقي فساد خوروي، خو تاسو ته معلومه ده چې د دوی مذهب له سندرو، نڅا، شراب، قمار، بربنډتوب ... پرته بل څه نه دی. که څه ئې د افغانانو لپاره کړي دا هم د هغه مقاومت په وجه ده چې د دوی په ضد روان دی او د دې لپاره چې د مجاهدینو په ضد د افغانانو ملاتړ ترلاسه کړي، که مقاومت نه وی نو دا

محدود کارونه به ئې هم هیڅکله نه وو کړي، مګر نه ګورئ چې ټول کارونه ئې تبلیغاتي جنبه لري، داسې کار ئې ونه کړ چې د افغانستان د بیاودانولو لپاره ضروري دی، نه ئې د کومې فابریکې مرسته وکړه، نه د کوم بند د جوړولو او د شاړو ځمکو د آبادولو.

۳- اورو چې د افغانستان ګاونډي په دې هېواد کې د فتنو، شخړو، عدم استقرار او بې امنیو په راولاړولو کې لوی لاس لري او له اشغالګرانو سره ئې د افغانستان په نیولو کې مرسته وکړه، تاسو په دې هکله څه وایئ؟ آیا دا خبري صحیح دي؟

ج-۳ حقیقت دا دی چې د ګاونډیو مخصوصاً پاکستان او ایران له مرستې پرته امریکایان په دې نه توانېدل چې افغانستان او عراق دومره ژر او په آسانۍ سره ونیسي او تر اوسه دلته پاتې شي، که دوی د کابل او بغداد په نیولو کې د امریکایي اشغالګرانو مرسته نه وی کړې، ایران پلوه عراقي او افغاني شیعه ډلو ته ئې نه وی ویلي چې امریکایانو ته تسلیم شئ او د دوی تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد وجنګېږئ!! که ئې نور څه نه شوی کولی نو لږ تر لږه له صلیبي ځواکونو سره د ملګرتیا په ځای ئې بې طرفي غوره کړې وی او ساکت پاتې شوي وی، امریکا به په آسانۍ خپلو ناولو موخو ته نه رسېده، متأسفانه داسې ونه شول، دوی لومړی د افغانستان په نیولو کې د صلیبي ځواکونو مرسته او ملګرتیا وکړه او بیا ئې د عراق په نیولو کې دا غلطي تکرار کړه، دا کار ئې په پټه هم ونه کړ بلکې په ځرګنده او په داسې بڼې کې چې په دې سترې ګناه او تاریخي غلطۍ ئې افتخار کاوو، پروېز مشرف خو پرېږده د خاتمې او رفسنجاني په څېر مشرانو مکرر او په ډاګه دا خبره کوله چې که د ایران مرسته نه وی نو امریکا دومره ژر او په داسې آسانۍ سره کابل او بغداد نه شو نیولی!! رفسنجاني خو دا هم ویل چې له امریکا سره داسې ملګرتیا ته مورې په هر ځای کې تیار یو!!! دا خبره ئې په پټو مجلسونو کې نه بلکې د جمعې لمانځه په خطبو کې کوله!! حقیقت دا دی چې که له امریکایانو سره د ګاونډیو پټه او ځرګنده مرسته نه وی نو نه ئې کابل نیولی شو او نه بغداد.

۴- امریکا او ملګري ملتونه ګمان کوي چې افغانستان د تروریزم او د ترهګرو عملیاتو په مرکز او د مخدره موادو د تجارت په اډې بدل شوی، دا ادعا څومره

حقیقت لري؟ او آیا امریکا د مخدره موادو په خورېدو او انتشار کې لاس لري؟
ج-۴: افغانستان ته د امریکایانو له راتلو وروسته د مخدره موادو کښت او تجارت څو برابره زیات شو، په دې کې نه یوازې هغه افغاني چارواکي لاس لري چې اوس د امریکایانو ملګري دي بلکې د دوی خپل ملکي او نظامي پرسونل په پراخه پیمانه په دې کې ککړ دي.
۵- شیخ اسامه اروپایانو او امریکایانو ته د اوربند و ړاندیزونه وکړل، خو په دې شرط چې دوی به د فلسطینیانو په ضد د اسرائیلو له مرستې لاس اخلي، دې وړاندیزونو ته په کومه سترګه ګورئ؟
ج-۵: د شیخ اسامة بن لادن وړاندیز حکیمانه او معقول وړاندیز وو، په کار ده چې موږ وخت په وخت نړیوالو ته دا حقیقت ثابت او څرګند کړو چې امریکایان او د دوی اروپایي اړیوالان د جګړې د دوام اصلي عاملین دي، د فلسطین، افغانستان، عراق او د مسلمانانو په ضد د ټولو روانو جګړو د پیل او دوام سبب دوی دي، دوی دا هڅه کوي چې په اسلامي هېوادو مخامخ او د خپلو لاس پوڅو په لاس حکومت وکړي، شتمنۍ ئې غارت کړي او مسلمانان د خپلې خوښې اسلامي حکومتونو له لرلو د تل لپاره محروم وساتي. دا دی مسلمانان ورته د صلحې او روغې جوړې معقول وړاندیزونه کوي خو غربي استعمارګران د جنګ او اشغال په دوام ټینګار کوي.
۶-آیا د اسامه او ایمن الظواهري او نورو ملګرو له احوال نه خبریږئ؟ افغانان دوی ته په کومه سترګه ګوري او د دوی په اړه څه فکر کوي؟
ج-۶: موږ د ټولو هغو عرب مجاهدینو مخصوصاً د شیخ اسامة بن لادن او دکتور ایمن الظاهري په څېر د دوی د مشرانو د احسان مرهون او پوروړي یو چې د روسانو په ضد جګړې کې ئې زموږ ملګرتیا وکړه، زموږ په څنګ کې وجنګېدل او ډېرې قربانۍ ئې ورکړې، موږ او زموږ راتلونکي نسلونه به د دوی دا بې درېغه او نه هېرېدونکي قربانۍ هېڅکله هېرې نه کړو او تل به دا هیله کوو چې الله تعالی موږ ته د دې توفیق راکړي چې د دوی پور ور ادا کړو او په داسي یوې جګړې کې د دوی په څنګ کې برخه واخلو چې بیرغ ئې د دوی په لاس کې وي او موږ ئې انصار

وو.

۷- آیا ګمان کوئ چې په نړۍ راتلونکي کې به امریکا او ائتلافي ځواکونه له افغانستانه ووځي؟ دا خبره څومره رښتیا ده چې ائتلافي ځواکونه په مزار شریف کې له خپلې سترې اډې وتلي، آیا دا کار شوی؟

ج-۷ : امریکائي ځواکونه به حتماً له افغانستان څخه وځي او إن شاء الله ډېر ژر، مجاهدین به ئې دې ته اړ کوي، افغان آزادي غوښتونکی ولس به ئې دې ته اړ کوي، خپلې ناکامۍ او د فوځیانو ورځ په ورځ زیاتېدونکي مرګ ژوبله به ئې دې ته اړ کوي. امریکایانو په تېرو څلورو کلونو کې هیڅ (نېه خبر) له افغانستانه وانه وړېدو، ګمان نه کوو چې تر اوړدې مودې د (بدو خبرونو) د مسلسل اوړېدو حوصله ولري!! إن شاء الله د استعمارګرانو په لاس په مظلومو مسلمانانو مسلطه شوې توره شپه خپل پای ته نړدې شوې، د آزادۍ او عزت رونې سباوون په راختو دی، پر افغانستان او عراق د صلیبي ځواکونو ګډ لوی برید له ماتې سره مخامخ شوی، دې برید او د مجاهدو افغانانو او توریالیو عراقیانو مقاومت ټوله اسلامي نړۍ راوېښه کړې او دا درس ئې ورکړي چې له داخلي او بهرني دښمنانو نه د نجات یوازنۍ لار جهاد دی، په دې جهاد سره به إن شاء الله صلیبي ځواکونه د شوروي اتحاد په برخلیك اخته کېږي. و ما ذلك علی الله بعزیز

امریکایان دې په دې پوه شي چې فقط یوه د حل لار په مخکې لري: له افغانستان او عراق نه وتل، د مظلومو فلسطینیانو بې رحمانه وژنه ودرول، د مسلمانانو له ځورولو، سپکولو، د دوی د شتمنیو له تالان او د دوی په هېوادونو د سیاسي، اقتصادي او نظامي واکمنۍ نه لاس اخیستل او مسلمانان دې ته پرېښودل چې د خپلې خوښې اسلامي نظام او له خپل لوري غوره کړي واکمنان ولري. دوی نور ستاسو د دیموکراسۍ، آزادۍ او بشري حقوقو په غولوونکو شعارونو نه غولېږي، په فلسطین کې ستاسو د بشري حقوقو اصلي څېره ګوري او په افغانستان او عراق کې ستاسو د آزادۍ او دیموکراسۍ مصداق.

۸- د نړۍ د ګوټ ګوټ مسلمانان چې د افغانستان او عراق د وضعیت شاهد دي، دې حملې ته د بلې صلیبي جګړې په سترګه ګوري، تاسو په دې اړه څه نظر لرئ ، او

د نړۍ مسلمانانو ته په دې ارتباط څه ویل غواړئ؟

ج-۸: د نړۍ ټول مسلمانان باید د فلسطین، افغانستان او عراق جنګ د اسلام او صلیبي ځواکونو ترمنځ جنګ وګڼي او په دې کې فعاله برخه واخلي او په دې باور وي چې ترڅو د انګرېزانو ناولي لاسونه له دې سیمې نه وي قطع شوي؛ نه به زمور په هېواد کې سوله راشي او نه به د عراق جګړه پای ته ورسېږي او نه به د فلسطین او کشمېر غمیزې پای وموميږي، همداسې به د تل لپاره په اسلامۍ نړۍ کې د فتنو او جګړو اورونه بل وي، مفسد، ظالم او منافق حکام به پرې حکومت کوي، شتمنۍ به ئې د غربي استعمارګرانو په لاس لوټل کېږي، دین او مذهب ته به ئې سپکاوی کېږي. هېڅ مسلمان باید په دې کې شك ونه لري چې عزت او آزادۍ ته د رسېدو یوازې یوه لار ده او هغه اعتصام بحبل الله او جهاد في سبیل الله،

۹ محترم ورور انجنیر حکمتیار! تاسو په خپل مخکښ جهاد کې سترې تجربې ترلاسه کړې، همداراز الله تعالی تاسو ته د امریکایانو او د دوی د ملګرو په ضد د جهاد توفیق درکړې، هغو خلکو ته ستا نصیحت څه دی چې د جهاد اراده او تلوسه لري؟ هغه اسلامي طریقه کومه ده چې اوس او په دغو ظروفو کې ئې باید مجاهدین غوره کړي، خاصتاً د ې ته په پام سره چې د اسلام ټول دښمنان د مسلمانانو په ضد متحد شوي، د افغانستان، عراق، فلسطین او نورو مجاهدینو ته ستا توصیې څه دي؟ آیا په افغانستان کې د مجاهدینو د یووالي په اړه موخه کړي، مخصوصاً له طالبانو او د دوی د امیر ملا محمد عمر سره د یو والي او وحدت په ارتباط؟

ج -۹: نن نن په نړیواله سطحه اسلامي نهضت هومره پراخ امکانات په واك کې لري چې له دې نه مخکې ئې هیڅکله نه درلودل، په لوی شمېر کې مخلص، پوه، با ایمانه او منور غړي، قربانۍ ته چمتو شاځلمیان او د ولسونو پراخ ملاتړ، که دا ټول وسیع امکانات په منظمه توګه وکارولی شي، ډېر څه کېدی شي. متأسفانه اوس دا امکانات په ډېر نامنظم او متشتت ډول استعمالېږي، په یوه وخت کې په ګڼ شمېر جبهو کې کار روان دی، که د دې امکاناتو یوه برخه هم د یوه مهم هدف په لوري توجیه شي نو په زړه پورې نتیجه ترلاسه کېدی شي. د اسلامي نهضت لپاره اوس تر ټولو مهمه خبره دا ده چې په کوم هېواد کې انقلاب راولي او قدرت ترلاسه

کړي. له دې نه پرته به ئې هلې ځلې هیڅکله هغه نتیجه ورنه کړي چې انتظار ئې کوي. باید وګوري چې په کوم ځای کې د یوه اسلامي انقلاب لپاره تر نورو ځایونو زیات مناسب شرائط موجود دي، په کوم ځای کې دا کار تر نورو ځایونو په لنډ وخت، کمو امکاناتو او آسانۍ ترسره کېدی شي؟ همغه ځای باید انتخاب شي او په همدې باید ترکیز وشي. زه د افغانستان او افغانانو وضعیت داسي ګورم چې دلته ډېر کار کېدی شي. په افغانستان کې د امریکا د ماتولو ټول امکانات شته، دلته چې کوم امکانات شته د نړۍ په هیڅ ګوټ کې ئې نه شو موندلی، ولس قرباني ته چمتو دی، د اوږده جنګ تجربه لري، یوه ستر ځواك ته ئې څو کاله د مخه ماتې ورکړې، امریکا تر هغه ډېر ضعیف ورته برېښي، د هېواد دنګو دنګو غرونو، تنګو اوږدو درو او ګڼو ځنګلونو د چریکي جنګونو لپاره ښه شرائط برابر کړي. د اسلام په ضد بل صلیبي جنګ له افغانستان نه پیل شوی، د امت برخلیك د دې جګړې په پایلو پورې ترلی دی، که د الله جل شأنه په فضل سره دښمن دلته ماتې وخوړه نو إن شاءالله د شوروي اتحاد له عاقبت سره به مخامخ کېږي او مظلوم اسلامي امت به د دې لوی فرعون له شر نه ژغورل کېږي.

متأسفانه د اسلام په نامه ځیني جوړې شوې ډلې د دې په ځای چې خپل وسائل، امکانات او قربانۍ ته چمتو افراد د اصلي دښمن په ضد توجیه کړي او یا د مفسدو رژیمونو په نسکورولو کې ترې استفاده وکړي برعکس په داسي فعالیتونو کې ترې استفاده کوي چې نه ئې دوی ته ګټه رسېږي او نه اسلام ته، دا امکانات یا په مذهبي نښتو کې ضایع کړي او یا د عادي خلکو په وژلو او نورو پرېوتو او بېهوده فعالیتونو کې. کله کله په همداسي فعالیتونو کې د دغو ډلو تلفات هومره زیات شي چې په دې سره یو وسله وال انقلاب ترسره کېدی شي.

د افغانستان موجوده جنګي شرائطو کې له دښمن سره (مخامخ جنګ) او د (جبهو پرانستل) نه مفید دی او نه ئې وخت. په دې سره د اصلي دښمن په ځای اکثراً هغه کسان تلف کېږي چې امریکایانو د څو ډالرو په مقابل کې استخدام کړي او د افغانانو په ضد ئې په لومړي خط کې جنګوي. د دوی مرګ ژوبله که هرڅومره زیاته وي په دښمن څه تأثیر نه کوي، باید عملیات داسي تنظیم شي چې اصلي دښمن ته

تر زیات نه زیات تاوان ورسوي. د جبهه ئې جنګ په ځای باید په دښمن ناڅاپي بریدونو او کمین ته ترجیح ورکړی شي، په دې سره د یوې جبهې له مجاهدینو نه په لسهاوو واړه واړه ټولګي جوړیدی شي او دا ټولګي اصلي دښمن ته تر جبهه ئې جنګ نه څوځو ځله زیات تلفات رسولی شي. د مخامخ او جبهه ئې جګړو لپاره چې مجاهدین کومو امکاناتو ته اړتیا لري، په دې ظروفو او شرائطو کې هغه نه شي ترلاسه کولی. باید په هغو محدودو امکاناتو اکتفاء وکړي چې په واک کې ئې لري او یا ئې په آسانۍ ترلاسه کولی شي. خپل مفاومت باید داسې تنظیم کړي چې په کمو امکاناتو سره دښمن ته زیات تلفات اړولی شي او د اوږدې مودې لپاره مقاومت کولی شي.

مورږ په افغانستان کې د ټولو مجاهدینو د یووالي مسلسله هڅه کړې، مخکې هم او اوس هم او إن شاء الله دې هڅو ته به تل ادامه ورکوو، خو متأسفانه د ځینو خاصو عواملو په وجه لاتراوسه په دې نه یو موفق شوي چې ټول هغه افغانان په یوه صف کې راغونډ کړو چې په آزاد او خپلواک افغانستان کې سل په سلو کې اسلامي حکومت غواړي، په ځینو مواردو کې ګاونډیان مانع شوي، په ځینو مواردو کې حکومتونه او په ځینو کې د نورو ملکونو اسلامي ډلې او په ځینو کې د افغاني ډلو نامعقوله غوښتنې او ناسمې تګلاري.

۱۰- مورږ او تاسو هغه څه اورو چې په غربي رسنیو کې د اسلام په ضد او ز مورږ د ګران پیغمبر په خلاف ویل کېږي، د دې تبلیغاتي هجوم غرض څه دی؟ آیا غرب عمداً دې کار ته ملا ترلې؟

ج-۱۰: ډېر ناپوه کسان به په دې نه پوهېږي چې د اسلام په ضد د غربي هېوادو تبلیغات د یوه پراخ صلیبي جنګ یوه برخه ده. دا نه لومړی ځل دی او نه وروستی چې زمورږ د ګران پیغمبر علیه السلام سپکاوی کوي او کارتونونه ئې خپروي، مګر دوی د سلمان رشدي په لاس دا کار ونه کړ؟ مګر د تسنیمه نسرین په لاس ئې دا کار ونه کړ؟ مګر د ګوانتانامو، ابو غریب، بګرام او کندهار په زندانونو کې ئې د قرآن سپکاوی ونه کړ؟ مګر دا دوی نه دي چې د اسلامي ملکونو منافق او مفسد چارواکي دې ته اړ کوي چې په تلویزیوني خپرونو کې د اخلاق، عفت او مذهب

خلاف فیلمونه خپاره کړي، بربنډې ښځې د رقص، نڅا او سندرو په حالت کې وښیي، نایټ کلبونه او کاباړې جوړې کړي او د شرابو په پیر پلور بندیزونه ختم کړي.

۱۱- په فلسطین کې له پارلماني انتخاباتو او د حماس له بریا وروسته د حماس د غورځنګ د راتلونکي په اړه څه نظر لرئ؟ د قدس د آزادۍ لپاره ترټولو غوره لاره کومه ده؟ په انتخاباتو کې شرکت او که د جهاد ادامه؟

ج-۱۱: د حماس د ډلې بریا د دوی د جهادي تګلارو نتیجه ده، امید دی د حماس زړه ور مجاهدین خپل جهاد ته د سابق په څېر او تر مخکې زیات ادامه ورکړي، له جهاده پرته د فلسطین د آزادۍ لپاره بله لار نشته، که بله لار وی نو د الفتح غورځنګ به څه ترلاسه کړي وو، الفتح ته دا تش په نامه حکومت هم د حماس د قربانیو په نتیجه کې او د دې لپاره او په دې شرط ورکړی شو چې د جهادي مقاومت د ځپلو لپاره تر ې استفاده وکړي. إن شاء الله په افغانستان او عراق کې د امریکایانو له ماتې او له دې هېوادو له وتلو وروسته به صهیونستان هم له ټولو اشغال شوو سیمو وځي.

۱۲- تاسو د نجیب حکومت غیر اسلامي حکومت ګڼلو او د هغه په ضد جنګېدئ، د دې حکومت د پلویانو او ملګرو په هکله مو هم دې ته ورته موقف درلود، نو اوس د هغه چا په اړه د شریعت حکم څه ګڼئ چې له امریکایانو سره ئې ملګرتیا وکړه او په دې ائتلاف او حکومت کې شامل شول او د امریکایانو ترقومندې لاندې د مجاهدینو او افغان ولس په ضد جنګېږي؟

ج-۱۲: څوک چې نن د صلیبي ځواکونو په ضد نه جنګېږي، دا یا هغه څوک دی چې پرون هم د روسانو په ضد نه دی جنګېدلی او یا هغه دی چې د روسانو په ضد جنګ ئې د ایمان او عقیدې په حکم نه وو، مګر کوم د عقل او ایمان خاوند په دې نه پوهېږي چې د صلیبي ځواکونو دښمني له اسلام او مسلمانانو سره تر روسانو ډېره زړه او ژوره ده، دا څو پېړۍ کېږي چې غربي استعمارګران له اسلام او مسلمانانو سره په جګړو بوخت او لاسونه ئې د لکونو لکونو مسلمانانو په وینو سره دي، دا د دوی کار وو چې اسلامي خلافت ئې تجزیه او په وړو وړو مستعمراتو ئې ووېشو او

د دوی تر منځ ئې داسې لانجمنې پولې او سرحدات وټاکل چې له یوې خوا وروڼه قومونه سره ببل کړې او له بلې خوا تل د دغو ملکونو تر منځ سرحدي مناقشات دوام وکړي او په خپلو کې ئې جنګونو ته تیار کړي، دوی په دې اکتفا نه کوي چې اسلامي خلافت ئې ختم او د مسلمانانو واحد ستر ملك ئې په وړو وړو مستعمراتو ووېشو، ظالم او بې رحمه دیکتاتوران، جنرالان او پاچایان ئې پرې مسلط کړل او دا څو پېړۍ پر له پسې د دوی شتمني غارتوي، په هند باندې د مسلمانانو واکمني دوی پای ته ورسوله، د هند مسلمانان دوی داسې ووېشل چې د تل لپاره هندوان پرې حکومت وکړي، دا دوی ول چې کشمېریان او پښتانه ئې په دوو برخو، بلوڅان ئې په دریو او کردان ئې په څلورو برخو ووېشل، دا دوی ول چې یهودان ئې د نړۍ له ګوټ ګوټ نه راغونډ او په فلسطین کې ئې ځای په ځای کړل، دوه ملیونه مظلوم فلسطینیان ئې له خپلو کورونو او ځمکو وشړل او یهودان ئې په کې مستقر کړل، دا اوس یهودان د دوی په زور فلسطینیان وژني او نه ئې پرېږدي چې ببرته خپل ملك ته ستانه شي. په بوسنیا کې لس زره مظلوم مسلمانان د دوی په اشاره او د هالینډ فوځ په لاس مسیحیانو ته تسلیم او ټول ووژل شول.

و السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

د چا خبره ومنو، د ملا متوکل که د مفتي حکیمي؟!

په دې ورځو کې د طالبانو ځینو نطاقانو او مسئولینو له خپلو هغو مخکنیو چارواکو نه دفاع وکړه چې امریکایانو ته تسلیم شوي، له هر افغان سره دا پوښتنه راولاړه شوې چې طالبان څنګه او ولې له ملا متوکل نه په داسې حال کې حمایت کوي چې هغه امریکایانو ته تسلیم شوی، هره وینا او عمل ئې د طالبانو له څرګند او علني سیاست سره ژور توپیر لري، دی هر راز مسلحانه مقاومت محکوموي او دوی په مسلحانه مقاومت ټینګار کوي، دی په امریکائي انتخاباتو کې برخه اخلي او هغوی هر راز انتخابات تحریموي، دی د کابل له حکومت سره ملګری شوی او هغوی د کابل د حکومت په هر عادي عسکر هم ډزې ضروري ګڼي!! په داسې حال کې چې د دوی دا پخوانی خارجه وزیر چې د اشغال په هماغه لومړنیو شیبو کې امریکایانو ته تسلیم شو او تر اوسه د دوی په خوا کې اوسېږي، مقاومت محکوموي، اسامه ملامتوي، خپلو ملګرو طالبانو او ټول افغان ولس ته بلنه ورکوي چې له مقاومت نه لاس واخلي او له امریکایانو سره روغې جوړې ته راوړاندې شي، ټولې هغې خبرې کوي چې امریکایان ئې خوښوي او له هرې خولې ئې اورېدل غواړي او دا دی اوس په انتخاباتو کې برخې اخیستو ته ملا ټرې، خو له بلې خوا ګورو چې طالبان تل هغه ته برائت ورکوي، خپل غړی ئې ګڼي، کله وایي چې هغه بندي دی، دې خبرو ته اړ شوی، دا خبرې د ده خپلې خبرې نه دي او کله بیا

دا وایي چې متوکل هیڅکله نه دي ویلي چې زه د طالبانو په استازیتوب خبري کوم، مور هیڅوک د خبرو آترو لپاره نه دی لېږلی!! آ بله ورځ هم د طالبانو ویاند وویل چې مور متوکل ته احترام لرو!! د دې معنا څه ده؟ د کوم طالب خبره ومنو، د لطف الله حکیمي که د متوکل؟ د دوی ویاند خو هره ورځ د مقاومت په دوام ټینګار کوي، حتی د نورو عملیات هم طالبانو ته منسوبوي، کومه خبره ئې تبلیغاتي وګڼو او کومه ئې د دوی د اصلي دریځ څرګندونکي؟! ډېر خلك داسي ګمان کوي چې د د دوی د ویاند اظهارات تبلیغاتي بڼه لري، نه په حقیقت مبتني دي او نه د طالبانو د پټ او اصلي دریځ څرګندونه کوي!! د طالبانو له حمایت نه معلومېږي چې د متوکل په اظهاراتو کي باید د دوی اصلي خبره ولټوو، دا ممکنه نه ده چې متوکل دې په خپل سر او د طالبانو له موافقې پرته امریکایانو ته تسلیم شوی وي او طالبان دې د مخکنې ارتباط په خاطر د ده حمایت وکړي!! ملامتوکل د طالبانو د ډلې له هغو کسانو څخه دی چې د دې ډلې د راپیدا کېدو له لومړۍ ورځې ئې له امریکایانو سره ډېرې نږدې اړیکي وې، ده ته په غربي مطبوعاتو کي د طالبانو د اقتدار په وخت کي هم د معتدل او غیر افراطي طالب په سترګه کتل کېدل او تل به ئې په دغه نامه یاداوو، پر افغانستان د برید په وخت کي ئې هم توقع دا وه چې د ده په څېر طالبان به ټول له امریکایانو سره یو ځای کېږي، د داسي کسانو شتون امریکایان دې ته هڅول چې برید وکړي او د طالبانو د ژر ماتې انتظار ولري، په یقین سره ویلی شو چې که دا کسان او له امریکایانو سره د دوی پټه ملګرتیا نه وی نو امریکایانو به نه دومره ژر حمله کړې وه او نه به ئې دومره ژر کابل نیولی وو. د طالبانو په لیکو کي د ملا خاکسار په څېر ډېر کسان داسي وو چې د کابل په سریع سقوط کي ئې د دښمن مرسته وکړه، متوکل که نظامي واك نه درلود او په جنګ کي ئې د امریکایانو خاصه مرسته نه شوی کولی، خو په هغو کسانو کي وو چې امریکایانو تر ډ ملګرتیا انتظار درلود، د طالبانو د اقتدار په وخت کي دغو کسانو دوه کارونه امریکایانو ته کول: طالبان داسي سیاستونو غوره کولو ته وهڅوي چې روابط ئې له امریکایانو سره لازیات مضبوط شي او له مجاهدینو سره ئې د یوځای کېدو او یووالي مخه ونیسي، اوس هم دغه ډله په نومورو دوو برخو

کې په کار بوخته ده او داسې معلومېږي چې د طالبانو قیادت هم دا غوره ګڼي چې دا ډله د سابق په څېر له امریکایانو سره خپل روابط ټینګ وساتي، له ملا متوکل نه د طالبانو د ویاند ملاتړ بل تعبیر او تفسیر نه شي درلودی. اورېدل کېږي چې د طالبانو په ډله کې د امریکایانو ملګري اوس هم دوی ته مشوره ورکوي چې له مجاهدینو سره له یووالي ډډه وکړئ او له عربو مجاهدینو سره خپل تعلقات وشلوئ، امریکایان دې ته تیار دي چې طالبانو ته په حکومت کې په زړه پورې برخه ورکړي، همغه برخه چې د طالبانو په لاس د کابل له نیول کېدو نه د مخه ورته منل شوې وه، خو طالبانو خپله ژمنه ماته کړه او په معاهدې ئې عمل ونه کړ، د دغې ډلې نورې مشورې ئې منلې خو د دوهمې مشورې په هکله دا مشکل لري چې عربان ئې د تمویل مرجع ده، که له عربانو سره تعلقات قطع کړي د تمویل او اکمالاتو بله مرجع نه لري، د طالبانو له وروستیو اظهاراتو نه دا په ډاګه معلومېږي چې که د دوی د اکمال او تمویل ستونزه حل شي نو له عربانو نه لاس اخیستل ورته ډېر آسان کار برېښي، ملامتوکل خو لا هغه وخت د سعودی حکومت ته د اسامه د سپارلو ژمنه کړې وه چې دی د طالبانو د بهرنیو چارو وزیر وو، د ده د ژمنې په اساس ترکي الفیصل په خپلې خاصې طیارې کې کندهار ته ولاړ، پنځه ورځې هلته د دغه مقصد لپاره پاتې شو، خو د ځینو خاصو عواملو په وجه د اسامه تسلیمول وځنډېدل، یوه مهمه وجه ئې د طالبانو په لیکو کې د ټولو بهرنیو مجاهدینو د پاکستانیانو او عربانو په شمول کلك مخالفت وو، ملا عمر ته وویلی شو چې ستا اصلي جنګي ځواك دغه بهرني مجاهدین دي، که دوی ناراض شي او له جنګ نه لاس واخلي بیا خو طالبان د شمالي ائتلاف په وړاندې مقاومت نه شي کولی. که دا خبره نه وی نو همغه وخت به اسامه ترکي الفیصل ته سپارل شوی وو او له ځان سره به ئې ریاض ته وړی وو. ویل کېږي چې طالبانو له ایران سره هم خبري پیل کړې، هیئتونه ئې ایران ته لېږلي، په دې طمع چې ایران به د دوی مرسته وکړي او د تمویل مشکل به ورته حل کړي. که څه هم د دې احتمال ډېر ډېر ضعیف دی، ایران له شیعه ډلو نه پرته له بل چا سره مرسته نه کوي، له طالبانو سره خو د مرستې سوال نه پیدا کېږي، ایران د طالبانو په ضد حتی له "شیطان بزرګ" سره لاس یو کړ، څنګه ممکن ده چې اوس

به د دوی مرسته وکړي؟! خو متأسفانه ځيني کسان د خپل دوست او دښمن په پېژندو کې ډېرې ستونزې لري، اکثراً دوست ته د دښمن په سترګه ګوري او له دښمن نه د دوستۍ طمع ساتي او ډېر ځله د هغه چا په ضد له اصلي دښمن سره لاس يو کړي چې په اصل کې د ده دوست دی. طالبانو ته دا ويل شوي چې د اسامه نه سپارل د دې سبب شو چې له امريکايانو سره ستاسو ملګرتيا په دښمنۍ بدله شوه، که اوس هم هغه تسليم کړئ مشکل حل کېږي، لکه څنګه چې متوکل په خپله اعتراف کړی چې ده د اسامه د ايستلو پلوي کوله، اوس هم ډېرو د دې خبرې ملاتړ کړی، خو امريکايانو ته ئې ويلي چې اسامه اوس زمونږ په لاس کې نه دی، امريکايان هم د تحقيقياتو په نتيجه کې په دې پوه شوي چې اسامه اوس د طالبانو په لاس کې نه دی، د همدې لپاره له طالبانو سره د روغې جوړې هڅې تونديې شوې دي. دا به د طالبانو ستره او نه جبرانېدونکي اشتباه وي چې د خپلو تسليم شوو وزيرانو په پل ګام کېږدي او اقتدار ته د بيا رسېدو په طمع له امريکايانو سره ملګري شي. طالبان بايد دوه خبرې له ذهنه وباسي: د طالبانو مخکنی نظام بيا راوستل او د ايران، پاکستان يا امريکا په مرسته قدرت ته رسېدل، دا دواړه خبرې بايد د تېر تاريخ جزء وګڼي او د تکرار طمع ئې ونه کړي. د دوی لپاره غوره لار دا ده چې له يوې خوا ولس ته اطمئنان ورکړي چې د اقتدار لپاره نه بلکې د هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، حکومت به د ملت په خوښه جوړېږي او د هېواد مشر به د ولس لخوا او د آزادو اسلامي انتخاباتو له لاري غوره کېږي او له بلې خوا له هغو مجاهدينو سره يوځای شي چې په جهاد باور لري، هم د روسانو په ضد جنګېدلي او هم د انګريزانو او امريکايانو په ضد جنګېږي. ټول بايد په دې حقيقت پوه شي چې دا ځل به تېرې ترخې تجربې نه تکرارېږي، نه به د مسکو په خوښه څوک په افغانستان حکومت کولی شي او نه د امريکا په خوښه او نه زمونږ د دې او هغه ګاونډي د متو په زور، دا ځل به ولسي انقلاب راځي، په دې انقلاب کې به د ځوان او مؤمن نسل لويه او اساسي ونډه وي، له دې نه وروسته به نه افغان ولس په پټو سترګو د چا ملګرتيا کوي، نه به ئې په تشو شعارونو غولېږي او نه به د راتلونکي نظام په هکله بې تفاوته پاتې کېږي. هيڅوک دې دا ګمان نه کوي چې کومه

سیاسي، اجتماعي یا قومي ډله به د خپلي خوښي حکومت جوړوي او ټول ولس به ورته غاړه ږدي، افغان ولس له دې مرحلو تېر شو، د دغو ترخو تجربو د تکرار هر چانس د تل لپاره له منځه تللی دی.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

خدایه! تا ته شکایت کوو

د دوست په جامه کې دښمن نه

افغانان له خپلو ډېرو ګاونډیو نه ګیلې لري، له چا کم له چا زیات، خو یوه ګاونډي د دوستۍ په جامه کې له افغانانو سره هومره دښمني کړې چې هېرول ئې ګران دي. دا هغه ګاونډی دی چې لومړی ئې له روسانو سره د افغانانو په ضد لاس یو کړ، د شمال جهادي ـ کمونستي ټلواله ئې جوړه کړه، د دې ټلوالې په لاس ئې د جګړو اور بل کړ، روسانو به د همدې ګاونډي له لارې شمالي ټلوالې ته وسلې او پیسې لېږلې، د دوی ډېر شمېر افسران او جنګي قطعات د شمالي ټلوالې په خوا کې په جګړو بوخت وو، مخصوصاً د طالبانو په ضد جګړو کې، په دې کلونو کې خو دوی د خپلو سرتېرو ګڼ شمېر مستقلې جنګي جبهې جوړې کړې وی او هره ورځ به ئې څو طیارې وسلې او مهمات شمال ته لېږل، خپلو ملګرو ته به ئې ویل: که په سوریې کې یو وړوکی اقلیت کولی شي په هغه هېواد حکومت وکړي نو تاسو ولې په افغانستان کې دا کار نه شئ کولی؟ ټول اقلیتونه راغونډ کړئ او د پښتنو په ضد ګډه جبهه جوړه کړئ. زمونږ دا ګاونډی په افغانستان کې د یهودانو حکومت منلی شي خو د پښتنو او سنیانو حکومت نه شي منلی. وروستیو پېښو همدا حقیقت ثابت کړ. زمونږ دا ګاونډی په داسې حال کې چې د امریکا په ضد به ئې شعارونه ورکول، د افغانانو په ضد له امریکایانو سره ملګری شو، شمالي ټلوالې ته ئې وویل چې د امریکایانو تر قومندې لاندې د طالبانو په ضد وجنګېږئ، د اقلیتونو

لپاره دا ډېر ښه فرصت دی، د امریکا په مرسته کولی شئ قدرت ترلاسه کړئ، پښتانه وځپئ، ټول هغه شخصیتونه او ډلې د امریکایانو د وسلو، پیسو او ځواکونو په مرسته وټکوئ چې پښتانه راغونډولی شي. د امریکایانو د یرغل په ورځو کې د دوی افسران د امریکائي او بریتانیائي افسرانو په خوا کې د شمالي ټلوالې د جبهاتو په تنظیم، اکمال او سوق او اداره کې اوږه په اوږه لګیا وو او ګډې کمیټې ئې جوړې کړې وې. کله چې امریکایانو له روسانو نه وغوښتل چې شمالي ټلوالې ته وسلې ولېږي او هغه دې ته تیار کړي چې د امریکا د ځمکنیو فوځونو په څېر عمل وکړي نو د دې ګاونډي هېواد د دفاع وزیر د لومړي ځل لپاره په یوه مطبوعاتي کنفرانس کې اعلان وکړ چې موږ له شمالي ټلوالې سره د وسلو مرسته کوو!! د امریکا هغه طیارې چې په خلیج کې د دوی له اډو او طایره وړونکو ښېړیو نه الوتلې نو د همدې ګاونډي هېواد له فضاء تېرېدې او په افغانانو ئې بمونه ورول، دې ګاونډي ورته دا اجازه ورکړې وه. څو ورځې خو د همدې امریکائي طیارو لپاره هغوی د افغانستان سرحد ته نږدې د خپلو مسافر وړونکو طیارو الوتنې هم متوقف کړې. دوی طالبانو او د طالبانو عربو ملګرو ته په پټه دا پیغام لېږلی وو چې موږ تاسو ته پناه درکوو، خو ټول هغه کسان چې په دغې وینا غولېدلي او دې هېواد ته ئې پناه وړې وه ونیول شول، ځینې د افغانستان حکومت ته وسپارل شوو او ځینې په غیرمستقیم طور او د امریکا پلوه هېوادونو له لارې امریکا ته تسلیم کړی شول. کوم پنځه سوه کسان چې دا ګاونډی ئې د نیولو او له خپل ملك نه د ایستلو خبره کوي همدا کسان دي چې د دوی په بلنه دې هېواد ته تللي وو.

دي ګاونډي د بن په امریکائي غونډې کې او هلته د کابل لپاره د یوه امریکائي حکومت د جوړلو په کار کې تر ټولو هېوادونو ناپاك او مضر رول ادا کړ، هومره چې امریکایان د دغه خبیث رول د ادا کولو لپاره له دې هیوا نه مننه کوي او تر ې غواړي چې همداسي یو رول د عراق په اړه هم ادا کړي، معلومېږی چې د دې لپاره ئې هم متې رابډوهلې!! هلته هم د بغداد د مخالفینو په راغونډولو کې له خپل اثر او رسوخ نه استفاده کوي او خپلو پلوي ډلو ته وایي چې له امریکائي پلوه ډلو سره

یوځای شي او د بغداد په راتلونکي امریکائي حکومت کي په زړه پورې برخه ترلاسه کړي. د دې هېواد مشرانو اعلان کړی چي له امریکا سره د افغانستان په څېر ملګرتیا او مرستي ته تل او په هر ځای کي تیار دي!! نړۍ وال به په خپلو سترګو وګوري چي دا هېواد به د عراق په اړه همغه څه کوي چي د افغانستان په ارتباط ئې وکړل. که تاریخ ته رجوع وکړو نو وبه ګورو چي د اسلامي امت په ضد ټولو جنګونو کي، که دا د عربو په ضد وو او که د ترکانو په ضد، دی هېواد تل همداسي لوبه کړې، له دښمن سره په پټه او څرګنده ملګری شوی. او دا دی نن چي د مسلمانانو په ضد یو بل صلیبي جنګ پیل شوی، زمونږ هېواد د امریکائي ځواکونو په لاس اشغال شوی او د عراق د نیولو لپاره تیاری روان دی، دا ګاونډی مو بیا همغه څه کوي چي په تاریخ کي ئې په وار وار کړي.

که د عراق په ضد د امریکا د ګواښ په اړه د دې هېواد رسمی دریځ او د مسئولینو ویناوو ته لږ ځیر شو نو په آسانۍ پوهېدی شو چي د عراق په هکله څه اراده لري او څه غواړي؟ دوی وایي: مونږ د بغداد د رژیم د ړنګولو مخالفت نه کوو، بلکي د امریکا د یو اړخیز اقدام مخالف یو!! هر عاقل انسان پوهېږي چي د دې خبري معنی دا ده چي امریکا باید په عراق د حملې په ارتباط له دې هېواد سره تفاهم وکړي او د عراق په راتلونکي کي د دوی پلوي ډلو ته په زړه پورې برخه ورکړي، همغه څه چي په افغانستان کي ئې وکړل.

دا هېواد اوس د افغانستان د تجزیې لپاره هڅه کوي او د فدرالي نظام خبره کوي! د افغانستان له حالت نه واقف هر انسان په دې پوهېږي چي په دې ظروفو او شرائطو کي د فدرالي نظام معنی د افغانستان له تجزیې نه پرته بل څه نه شي کېدی. دوی په اصل کي لومړی د هغو لږکیو لپاره د ببل ببل فدرالي حکومت جوړول غواړي چي له دوی سره ژبني او مذهبي اړیکي لري او بیا له افغانستان نه د دوی د سیمو بېلول او له ځان سره ئې یوځای کول غواړي. امریکا هم له دوی سره په دې هکله توافق لري چي زمونږ په هېواد کي فدرالي نظام رایج شي. اختلاف په دې کي دی چي امریکا په څلورو فدرالي حکومتونو او دوی په پنځو ټینګار کوي.

عجیبه دا ده چي دا هېواد ځان ته مسلمان هم وایي!! مونږ نه پوهېږو چي کوم ایمان

او اسلام او کوم مذهب، د مظلومو مسلمانانو په ضد د ظالمو کفری ځواکونو ملګرتیا جائز ګڼي او د اسلام او مسلمانانو په ضد دا ستر خیانت توجیه کولی شي چې د یوه اسلامي هېواد په نیولو کي له کفري ځواکونو سره مرسته وکړي، د مسلمانانو په وژلو او د دوی د جوماتونو، کلیو او کورونو په ورانولو کي له یرغلګرو سره ملګری شي!!

زمونږ له نظره په افغانستان د امریکائي ځواکونو د سلطې د نه بخښونکي جرم لوی مسئولیت تر ټولو مخکي د همغو هېوادونو په غاړه دی چې شمالي ټلواله ئې له امریکا سره ملګرتیا ته اړ کړه. که دوی د امریکایانو لپاره نه وی جنګېدلي نو امرکائیان هیڅکله په دې نه توانېدل چې زمونږ هېواد اشغال کړي. په دې کي هیڅ شك نشته چې د افغانانو په وژلو کي او زمونږ په هېواد کي د اسلام ضد ټولو فعالیتونو او د بې دینۍ او اخلاقي فساد د خورولو په هڅو کي ټول هغه هېوادونه د امریکایانو د جرم شریکان دي چې امریکایانو د دوی په مرسته زمونږ هېواد اشغال او د بې دینۍ د خورولو موقع ئې ترلاسه کړه.

مونږ د دوستۍ په جامه کي له دې دښمن نه منتقم خدای ته شکایت کوو، خدای دې مظلوم افغانان د هغه دښمن له شر نه وژغوري چې تل ئې له شا نه په خنجر وهي، خپلي ګټې د افغانانو په جنګ ځپلي هېواد کي د جګړو په دوام کي لټوي او له یهودانو او نصاراوو سره د مسلمانانو په ضد متحد کېږي.

حکمتیار

بسم الله الرحمن الرحیم

د افغانستان لپاره کوم نظام غوره ګڼو ؟

که څه هم د نظام خبره باید هلته وشي چې افغانانو خپلواکي ترلاسه کړې وي، ټول بهرني فوځونه له هېواد نه وتلي وي او افغانان د بهرني ګوابښ او تهدید نه پرته، د خپلو باورونو، اعتقاداتو او دود دستور مطابق، خپل برخه لیك وټاکلی شي او د خپلې خوښې نظام جوړ کړی شي، خو د دې لپاره چې ځینې خلك غواړي په دې پوه شي چې مورږ د هېواد لپاره څنګه نظام خوښوو، د پارلمانی، ریاستی او پارلمانی نظامونو په هکله څه نظر لرو او کوم یو د هېواد لپاره غوره ګڼو، ددوی په ځواب کې لاندې وضاحتونه ضروری ګڼو:

- د افغانانو غوڅ اکثریت اسلامي نظام غواړي، د اسلام لپاره ئې قربانی ورکړی، له اسلام نه پرته په بل څه نه راضی کېږي، که بل نظام د وسلی په زور او د بهرنیو لاسوهنو، سازشونو او فشارونو له لارې د دوی په هېواد وتپلی شي پایله به ئې د شوروي اتحاد د وسلو او فوځونو په زور د تپل شوي نظام پایله وی او فقط تر هغه به دوام کوي چې افغان ولس ئې د نسکورولو توان او فرصت ترلاسه کړي.
- افغانان اوس اسلامي نظام له غیر اسلامي نظام نه تر ډېره حده پېژندی شي، د جهاد په کلونو کې دوی له اسلام نه هومره څه زده کړي چې اوس ئې څوك په آسانۍ نه شي غولولی.
- اسلامي نظام هغه دی چې په هغه کې: اسلامي شریعت د ټولو قوانینو یوازنې مأخذ وي، ټولې شخړې او منازعات د اسلامي شریعت په رڼا کې حل وفصل شي،

چارواکي په خپلو ټولو اجراءاتو کي شریعت ته التزام ولري، له ملت سره په مشوره مکلف وي او د ملت له استاځو جوړه شوې شوری تر ټولو با صلاحیته مرجع وي. د چارواکو په واک کي صلاحیتونه او ملي شتمني امانت وګڼلی شي، د ولس معلن او بلا اجبار بیعت او رأیه د نظام د مشروعیت مبنا وي او ولس مشر د ولس په خوښه غوره شي.

د دغو اصولو په رڼا کي موږ د هېواد لپاره داسي نظام غواړو چې:

- ولس مشر به د ملت په خوښه او د آزاد، معلن او غیر اجباري بیعت له لاري ټاکل کېږي، نه د محدودو کسانو له خوا او په پټه، په جومات کي به ټاکل کېږي نه په قصرونو کي، ټول خلفاء راشدین په جومات کي غوره شوي نه په کوم قصر یا پټ ځای کي، له بیعت نه وروسته خلیفه شوي نه له بیعت نه مخکي، بیعت د خلیفه له انتخاب نه وروسته شکلي یا رسمي مراسم نه دي بلکه خلیفه له همدې لاري غوره کېږي، خلیفه هغه دی چې ملت ورسره بیعت وکړي، دا د کوم شخص یا کورنۍ موروثي حق نه دی چې له پلار نه زوی ته په میراث پاتې شي، دا د ملت امانت دی چې په خپله خوښه به ئې اهل ته سپاري. هم د دې امانت د اهل تشخیص د ولس حق او وظیفه ده او هم ئې سپارل، یوازي هغه څوک د مسلمانانو جائز مشر ګڼل کېږي چې مسلمانانو په خپله خوښه انتخاب کړی وي او په خپله رضاء ئې ورسره بیعت کړی وي. په صندوق کي رأیه اچول د بیعت ښه نعم البدل دی. ځکه مخامخ بیعت په یوې وړې ټولنې کي ممکن دی نه په ستړې ټولنې کي.
- منتخب مشر له یوې خوا په دې مکلف دی چې په ټولو چارو کي به د شریعت په نسبت التزام لري، له بلې خوا له ولس سره په مشوری مکلف دی. په اسلامي ټولنې کي امور په مشوره ترسره کېږي، نه دا چې حاکم آخري مرجع وي. د قوانینو مرجع په ترتیب سره شریعت، عرف او اجماع ده، واکدار او هیڅوا ته دا حق نه دی ورکړی شوی چې له خپلې خوا قوانین صادر کړي. قضایا به د شریعت مطابق حل او فصل کېږي او امور به د خلکو په مشوره تر سره کېږي. اولی الامر هم له شریعت نه د انحراف په صورت کي مستحق العزل دی او هم د استبداد، مطلق العنانې، او د مشورې له اصل نه د انحراف په صورت کي.

- په دې نظام کې چارواکي د ولس مالك الرقاب او د هېواد ټولواك نه بلکه د ولس خادم او د دوی د امانتونو امین دی. فقط په هغه صورت کې او تر هغه وخته د واك امانت له ده سره پاتې کېدی شي چې د امانت اصلي خاوندان یعنی ولس وغواړي او په امانتونو کې ئې خیانت نه وي کړی.
- هم د ده صلاحیت د شریعت په رڼا کې او د مسلمانانو په خوښه ټاکل کېږي او هم ئې حقوق، وجائب او مسئولیتونه.
- د اسلام له نظره هغه د ولس (مستخدم) دی، نه آقا او بادار، د (خدمت) په دوران کې یوازې هومره (اجوره) ترلاسه کولی شي چې ولس ئې ورته ټاکي، واکمني ده ته په نورو مسلمانانو هیڅ مادي امتیاز نه بخښي.
- په اسلامي ټولنې کې د مشر لپاره، د سلطان، پاچا، واکدار، حاکم او رئیس په ځای د خلیفه نوم او مفهوم غوره شوی، چې ځای ناستي ته وایي، دا ځکه چې په اسلامي ټولنې کې مشر د خلکو له خوا غوره کېږي او د خلکو نائب او ځای ناستی وي، خلك ئې دبیعت له لاري غوره کوي، په ملي شتمنیو کې د ولس د استاځي په توګه او د دوی په مشوره تصرف کوي. هغه (آمر) نه دی، (امیر) دی، فرمانونه نه صادروي، کارونه ترسره کوي، د آمر او امیر ترمنځ فرق همدا دی: آمر یعنی امر کوونکی، حکم کونکی، او امیر یعنی د امورو ترسره کوونکی او د چارو سنبالوونکی.
- نظام باید داسې وي چې په دیکتاتوري او استبداد منتج نه شي. داسې نه چې واك د یوه کس یا کورنۍ په لاس کې پریوځي نو ټولواك شي او اقتدار د دغې کورنۍ موروثي حق.
- اسلام، سلطنتي نظام هم د فساد او تباهۍ عامل ګڼي او هم ئې د انساني عدالت او برابرۍ مغایر. هغه اختیارات چې په سلطنتي نظام کې یوه (پاچا او سلطان) ته ورکول کېږي، اسلام دا اختیارات فقط د الله تعالی لپاره مختص کړي. د اسلام له نظره پاچا هغه څوك دی چې ځان د خدای ځای ناستی ګڼي، که څه هم دا خبره په خوله نه کوي. قرآن د فرعون په هکله وایي چې هغه ځان د خلکو (اله) او (رب اعلی) ګڼلو، یعنی ځان ته ئې هغه اختیارات ورکړي وو چې یوازې له خدای سره

ښایي. قرآن د فرعوني نظام څو ځانګړتیاوې بیانوي:

۴. فرعون ځان (اله) ګڼي، د حلال او حرام، جائز او ناجائز د ټاکلو وروستی مرجع.

۵. ځان ته ټولواک وایي، او د مصر د ټولو شتمنیو مالك.

۶. هغه خلك په ډلو ډلو وېشلي: مرفه او حاکمه طبقه، محرومه او محکومه طبقه، فوځ او واکمنه طبقه.

• قدرت باید په مرکز کې داسې متمرکز نه شي چې څو کسان د کودتا له لارې وکولی شي دا مرکز اشغال او په ټول هېواد مسلط شي، او یا بهرني ځواکونه د مرکز په نیولو سره ټول هېواد اشغال کړي، هم باید د کودتاګانو ټول امکانات د تل لپاره له منځه یووړی شي، او هم بهرني ځواکونه داسې ګمان ونه کړي چې د مرکز په نیولو سره ټول هېواد نیولی شي. نه داسې نظام چې په انارشیزم منتج شي، او هېواد دتجزیې په لور وخوځوی او شریر ځواکونه منطقوي، محلي، او قومي استقلال او خپلواکي ته وهڅوي او یا بهرني ځواکونه د مرکز د ضعف په وجه د هېواد ځینې برخې اشغال کړی شي، نه له مرکز نه تېښته او نه په مرکز کې ذوب کېدل، بلکه د دواړو تر منځ تعادل، نه دا چې په مرکز د څو کسانو تسلط په دې منتج شي چې د هېواد او ولس هر څه د دوی د خوښې مطابق تغییر ومومی، فرهنګ، مذهب، اخلاق، دود دستور، خارجی او داخلی سیاست، اقتصادي او اجتماعی نظام، او هر څه، پنځه کمونست افسران کمونستی انقلاب اعلان کړی او پنځه د اروپا او امریکا په نایټ کلپونو کې ستر شوی د امریکا په زور په مرکز مسلط او په ټول هېواد امریکائي دیموکراسی او کوبائی اخلاق مسلط کړی، رادیو، تلویزیون، اخبار او مجلی، مسجد او منبر د دوی په لاس کې پریوځي.

• نظام باید داسې نه وي چې اقتدار له بر نه د لاندې په لور او له مرکز نه د اطراف په لور خور شي.

• اجتماعی عدالت تأمین کړي، د مرکز او اطراف تر منځ ژور تفاوت رامنځته نه کړي. داسې نه چې ټول تسهیلات او وسایل د مرکز په واك کې وي، او واکمنان او د مرکز اوسېدونکي تړې برخمن وي او د اطراف اوسېدونکي له ټولو ابتدائي تسهیلاتو نه محروم وي. داسې نه چې اطراف د مرکز قرباني شي، باید اطراف د

مرکز د استحصال او استثمار وسیله نه وي، دا نه له عدالت سره اړخ لګوي او نه په هیڅ معیار او میزان کي د منلو دی چي سړك، برق، ګاز، پاکي اوبه، روغتونونه، پوهنتون، مکاتب او مدارس، پارکونه او ... په مرکز کي وي او د اطراف خلك له دې ټولو محروم!! په دې سره له یوې خوا عدالت تر پښو لاندي کېږي له بلي خوا خلك له اطراف نه د مرکز په لور مخه کوي، په ښارونو کي ازدحام جوړېږي، اطراف ورو ورو تخلیه کېږي، زراعت او مالداري صدمه ګوري..

- د دولت د ټولو عوایدو منبع په اصل کي خلك دي، که دا مالیه ده او که د ګمرکاتو محصول، د ګمرك اصلی تأدیه کوونکي هم خلك دي نه تاجران، تاجر چې د ګمرك په نامه څه ورکوي له عام اخیستونکو نه ئې بېرته تر لاسه کوي! د عدالت غوښتنه دا ده چې له شتمن نه واخستلی شي او نادار ته ورکړی شي. اسلام هغه نظام مردود ګڼي چې له غریب نه ئې اخلي او په مرفه او بډای طبقې ئې مصرفوي. په اسلامي نظام کي دولت د محرومانو متکفل دی، هغه مکلف دی چې له شتمنو څخه به عشر او زکات اخلي او محرومانو ته به ئې ورکوي. قرآن د دې مخالف دی چې سرمایه د محدودو کسانو ترمنځ لاس په لاس شي، د محروم له مجبوریت نه ناروا استفاده وشي، بډای ضروري شیان احتکار کړي او په دې سره ئې بیه لوړه او له بې وزلو نه ګټه ترلاسه کړي، اسلام سود د همدې لپاره حرام کړی چې دا د محرومانو له مجبوریت نه د شتمنو د استفادې ذریعه ده.
- د اجتماعي عدالت معنی دا ده چې د ټولنې ټول وګړي برابر وګڼلی شي، له خلکو سره برابره معامله وشي، دولت په خپلو اجراءاتو کي دا برابري او عدالت مراعات کړي. واکمن دا حق نه لري چې ملي شتمني غنیمت وګڼي او په خپله خوښه په هغې کي تصرف وکړي. دا حق هم نه لري چې له دولتي حیثیت نه په استفادې سره کومه تجارتي او اقتصادي معامله ترسره کړي، داسي ګټه شریعت تحریم کړې. دې ته مو باید پام وي چې پارلماني نظام د بریتانیائي استعمار میراث دی او د بریتانیا له خوا د دوی په مستعمراتو کي رائج شوی. ریاستي نظام امریکایانو معرفي کړی او دې ته ترجیح ورکوي چې په خپلو مستعمراتو کي دا نظام وګوري. دا دواړه نظامونه نه یوازي له دې ناحیې د اعتراض وړ او مردود دي چې د

استعماري ځواکونو زېرنده ده بلکې له دې پلوه هم چې بې شمېره نواقص لري، ځینې اساسي ستونزې او نواقص ئې دا دي:

- انتخابات ئې د قمار په څېر دي، له څو کاندیدانو نه یو هغه کس پارلمان ته ځي چې تر نورو ئې څو رأیې زیاتې ترلاسه کړې وي، کېدی شي د ناکامو کاندیدانو مجموعی رأیې تر کامیاب کاندید نه زیاتې وي.
- چا چې ناکامو کاندیدانو ته رأیه ورکړې په پارلمان کې ممثل او استاځی نه لري. په دې ترتیب پارلمان د یوه اقلیت ممثل وي نه د اکثریت او نه د ټول ملت.
- دا د شتمنو او په ټولنې د حاکمې طبقې سلطې ته قانوني جواز برابروي، یوازې شتمن کسان کولی شي په دې انتخاباتو کې برخه واخلي او مصارف ئې متحمل شي، په ټولو هغو ملکونو کې چې دا راز انتخابات ترسره کېږي، د ناداړې طبقې نه هیڅوک د پارلمان غړیتوب نه شي ترلاسه کولی، اکثر غړي ئې د جګې طبقې او ډېر کم ئې د متوسطې طبقې څخه وي. په انګریز ډوله پارلماني نظام کې انتخابات په اصل کې د حاکم او مسلط سیاسي او اجتماعي نظام د بقا او هغه ته د مشروعیت ورکولو وسیله وي. په سیاسی، اقتصادي، او اجتماعي لحاظ مسلطه طبقه له دې لارې پارلمان ته لار مومي.
- د هېواد صدراعظم د محدودو کسانو له خوا غوره کېږي، د محدودو کسانو اخیستل ډېر آسانه وي، هم ئې بهرني ځواکونه په آسانۍ اخیستی شي او هم هغه ډلې چې مالي امکانات ئې زیات وي او شتمن بهرني حامیان ولري. دا د افغانستان په شان یوه ملك ته چې له هري خوا د ځواکمنو رقیبانو په ولګه کې دی له احتیاط نه ډېر لرې دی چې د هېواد د مشر ټاکل په یوه محدود ټولګي پورې وترلی شي. که د هېواد د مشر ټاکل په ټول ملت پورې مربوط وي دا تر دې ډېر ډېر مصئون دی چې د پارلمان څو سوه غړو ته دا صلاحیت ورکړی شي.
- په پارلمانی نظام کې باید صلاحیتونه د صدراعظم او جمهور رئیس تر منځ په یوه تناسب ووېشلی شي، دا له یوې خوا د دوو ځواکمنو تر منځ د تنافس او سیالۍ ډګر پرانېزي، له بلې خوا د تشکیلاتو د تراکم باعث کېږي او له بلې خوا په عام ولس کې د شخړو او منازعاتو باعث. زمونږ د ګاونډیو هېوادونو تجربې زمونږ مخې

ته پرتې دي. په پاکستان کي انګریزانو دا نظام په میراث پرېښود، خو تر اوسه یوه صدر اعظم هم خپله قانوني دوره تکمیل نه کړی شوه، کله رئیس جمهور عزل کړی او کله ځواکمنو جنرالانو. په ایران کي هم د پارلماني نظام تجربه ناکامه شوه، ایرانیانو د انقلاب په لومړیو کلونو کي د رهبر او جمهور رئیس تر څنګ صدراعظم هم درلود، خو وروسته مجبور شول چې د صدراعظم پست او منصب حذف کړي. خو عجیبه دا ده چې په همدې ایران پورې تړلې ډلې د تهران په وینا په افغانستان کي پارلماني نظام غواړي!! پارلماني نظام د انګلستان د ملکي په څېر یوې تشریفاتي ملکي یا پاچا ته ضرورت لري، له دې پرته نه شي چلېدی. یوه ټولنه که وړه وي که ستره، که د یوې کورنۍ په اندازه وي او که د یوه ستر ملت په اندازه، په سر کي باید یو قیم او رئیس ولري نه متعدد رئیسان له خاصو صلاحتونو سره، دا حتماً په نزاع او شخړو منتج کېږي. قرآن وایي: که د کائناتو واګې د دوو خدایانو په لاس کي وی نو تباه کېدو، او هر یوه به هڅه کوله چې عرش ته ورسېږي او په بل برلاسی شي.

- په اسلامي نظام کي خلیفه چې د ټول ولس له خوا غوره کېږي، د ولس په استائیتوب د ټولو دولتي چارو مسئول دی. د خلفاء راشدینو په دوران کي موږ نه د خلیفه ترځنګ د صدر اعظم مثال موندلی شو او نه د دوو چارواکو تر منځ د قدرت د وېش مثال.. په دې اساس په ټول جرأت سره ویلی شو چې هغه نظام له اسلام سره اړخ نه لګوي چې د نظام په سر کي دوه باصلاحیته چارواکي د صدراعظم او جمهور رئیس په نامه ولري او قدرت د دوی تر منځ په یوه خاص تناسب ووېشلی شي.. داسي نظام نه یوازي له اسلام سره اړخ نه لګوي، بلکي په ټولو هېوادونو کي ئې بدې پایلې درلودلې او د عدم ثبات باعث او د چارواکو او ولس ترمنځ د شخړو او سیالۍ موجب ګرځیدلي. له اسلام سره هغه نظام اړخ لګوي چې ولسمشر ئې د ولس له خوا غوره شي، د چارو واګې د ده په لاس کي وي، خو په خوا کي ئې داسي ځواکمنه او باصلاحیته شوری وي چې د ټول ملت استائیتوب کوي نه د هغو کسانو چې کامیابو کاندیدانو ته ئې رأیه ورکړې، په شوری مکلف وي، قدرت او صلاحیت او په ملت پورې مربوط وسایل او امکانات امانت وګڼي

او د شورى له پرېکړو سره سم په هغه کي تصرف وکړي، په شخصى ژوند او له ملي شتمنيو نه په استفادې کي له هيڅ مسلمان نه هيڅ امتاز ونه لري، هيڅ څه له مشورى پرته ونه کړي.

- د انتخاباتو تر ټولو آسانه، مصئونه ، عادلانه او کم مصرفه طريقه دا ده چې:
- ټول افغانستان يوه انتخاباتي حلقه ومنلى شي، او دا مسئله د تل لپاره منتفي شي چې د نفوس له مخې او يا د.اداري واحدونو په اساس دې انتخاباتې حوزې وټاکلى شي.
- هر افغان په هر ځاى کي رأيه ورکړى شي ، په دې مکلف نه وي چې يوازي په خاصي انتخاباتي حوزې کي رأيه ورکولى شي.
- رأيه يوازي يوه شخص او د هغه معاون ته نه بلکي د کانديد شوو کسانو مجموعي پلان، منصوبې، تګلاري او د دوى له لورې د مجلس لپاره غوره شوو کسانو ته ورکړى شي. يعنى څوك چې د جمهورى رياست لپاره کانديد کېږي هغه يوازي يو داسي شخص نه دى چې د اقتدار لاس ته راوړو لپاره په خپل سر او يوازي ميدان ته راوتلى، بلکي هغه د يوې ډلې له خوا کانديد شوى، دا ډله کېدى شي يو حزب وي او يا يوه ائتلافى جبهه او يا يوه انتخاباتي مجموعه او د خاص کانديد ملاتړې، دا مجموعه به د ټول هېواد او دهېواد د اداري لپاره واضح منصوبه او کافي باکفايته پرسونل معرفي کوي، د جمهورې رياست لپاره د دوى کانديد بايد ملت ته ووايي چې تګلاره ئې څه ده او د هرې انتخاباتي حوزې لپاره څوك اهل ګڼي. په دې سره ولس دا موقع ترلاسه کوي چې د خاصي تګلاري خاوند او د ده مجموعې ته رأيه ورکړي.
- له انتخاباتو نه وروسته هره انتخاباتي مجموعه د خپلو ترلاسه کړو آراوو په تناسب د خپل اعلان شوي لست له لومړيو کسانو نه مجلس ته غړي لېږي، کومي مجموعې چې مثلاً ۳۰% آراء ترلاسه کړل، د دوى د لست له لومړيو نومونو نه به د مجلس د غړو دېرش په سلو کي غوره کېږي، او چا چې تر دى کم يا زيات ترلاسه کړل د خپلو آراوو په تناسب به له خپل لست نه غړي معرفي کوي.
- په ځينو هېوادونو کي دې طريقې ته ورته انتخابات ترسره کېږي، ښه والى ئې

په دې کې دی چې:

۱. انتخابات یو ځل وي، او د څو ځله رأیې اخیستنې، بې ځایه مصرف او د ولس له بې ځایه لالهانده کولو نه ډډه کېږي.

۲. د محلي رقابتونو مخنیوی کېږي.

۳. منتخب استاځی ځان د خاصې سیمې او ولس وکیل نه بلکه د ټول ملت استاځی ګڼي، په مجلس کې په ملي ګټو او مصالحو تأکید کوي نه د مؤکلینو د خوشحالولو لپاره د خاصې سیمې لپاره د امتیازاتو ترلاسه کولو لپاره.

۴. هر رأیه چې صندوق ته لوېږي اعتبار او وزن لري او په مجلس کې ممثل او استاځی لري. داسې نه وي چې ناکام کاندید ته د رأیې په ورکولو سره په مجلس کې د استاځي او وکیل له درلودو محروم شي.

۵. په دې طریقې کې د ټولنې له اقلیتونو سره عادلانه چلند کېږي او د اقلیت او اکثریت معضله نه راپور ته کېږي.

۶. په دې کې د انتخاباتي حلقو د تثبیت ضرورت هم منتفي کېږي، هر افغان په هر ځای کې رأیه ورکولی شي.

۷. هره مجموعه هڅه کوي چې تر ټولو صالح کسان د کاندیدانو په لست کې معرفي کړي تر څو د ملت باور او اعتماد ترلاسه کړي.

۸. انتخابات د بډایانو او فیوډالانو له ولګې باسي او د درېیمې او متوسطې طبقې غوره او صالح کسانو ته هم لار پرانېزي.

اما فیدرالي نظام، دا د افغانستان په موجوده ظروفو کې د هېواد له تجزیې نه پرته بله نتیجه نه لري، د یوه قوی نظام او ځواکمن اردو په نشتوالي کې له فیدرالي نظام سره توافق په اصل کې د هېواد له وېش سره توافق دی. هیڅ با احساسه او وطنپال افغان د فیدرالي نظام خبره نه کوي، مشبوه او مشکوکي کړي. د پردیو په وینا دا خبره کوي. هدف ئې د نورو هېوادونو په ګټه د افغانستان وېش دی نه ولایاتو ته د متناسب او مناسب واک او صلاحیت لېږدول.

- په نظام کې د ملي اردو ځرنګوالی او په ټولنې کې د هغه رول باید دقیقاً او د ټولنې د موقعیت او وضعیت له مخې مشخص شي. د افغانستان شرائط داسې دی

چې د لاندې مشخصاتو اردو ته اړ یو:

- په خپلو ذاتي امکاناتو متکي محدود اردو، دومره چې په خپله ئې اکمال کړی شو.
- د اردو د اکمال په اړه باید پردیو ته له لاس اوږدولو نه ډډه وشي. د پردیو په مرستو جوړ شوی اردو یا د پردیو په خدمت کې وي، یا د پردیو شرائطو منلو ته اړ کېږي او یا په حساس وخت کې خپل شته والی له لاسه ورکوي.
- په اردو زیاته تکیه نه ده په کار، ملت باید دفاع ته تیار کړو، د دفاع په کار کې باید ټول ملت برخه واخلي. باید دمکلفیت د دورې په اساس اردو جوړ کړو.
- اجیر اردو نه د افغانستان د شرائطو لپاره مناسب دی او نه ئې د اکمال توان لري.
- ځینې د امریکایانو او انګریزانو په مرسته د اردو روزنه او اکمال غواړي، خو ومولیدو چې دا اردو د امریکایانو تر قومندې لاندې د ملت په خلاف وجنګولی شو. ځینې د اردو د اکمال لپاره مسکو ته لاس لمن اوږدوی، په داسې حال کې چې ومولیدو د روسانو په لاس روزل شوی اردو د ملت په ضد وجنګولی شو.
- مورږ دعراق په سویه اردو نه شو جوړولی، خو ومولیدو چې دې اردو د امریکا د برید په وړاندې څومره او څو ورځې مقاومت وکړ، او دا څوک وو چې د یرغلګرو په ضد وجنګېدل، اردو که ولس؟ دا باید زمورږ او نورو لپاره لارښوونکي تجربه وي.

همدا راز په نظام کې باید د تعلیم او تربیې څرنګوالی داسې وي چې:

- د افغان ولس په معتقداتو ولاړ وي، په غېږ کې ئې باایمانه، باهمته، سرلوړي او وطنپال زده کوونکي وروزل شي.
- په هېواد کې باید یوازې یو تعلیمی نظام رائج وي نه مختلف تعلیمی نظامونه او نصابونه. مختلف نصابونه او مختلف تعلیمی نظامونه د شخړو او اختلاف باعث ګرځي او د ملا او مکتبي جنګ راولاړوي.
- مدرسه او مکتب باید سره مدغم شي.
- تر دولسم پورې باید نصاب داسې وي چې هر زده کونکی هم کافی او ضروري

دیني زده کړه وکولی شي او هم له نورو ضروري علومو څخه کافي زېرمه ترلاسه کړی شي. داسي چې په اختصاصي دوره کي هم ډاکټر او انجنیر د دین په ټولو ضروري مسائلو پوه وي او هم قاضي او امام په ټولو ضروري انساني علومو مجهز وي.

- له دولسم نه وروسته باید د تخصص دوره پیل شي، ځینې په دیني او شرعي علومو کي تخصص ترلاسه کړي او ځینې د طب، انجنیري، ساینس او نورو علومو په برخه کي.

حکمتیار
افغانستان

بسم الله الرحمن الرحیم

د لمر تلویزیون د خبریال مرکه

پوښتنه: کومه انګیزه د دې سبب شوه چې اوس مو له دولت سره د خبرو تکل کړی دی؟

ځواب: ما له دولت سره نه اوس او نه مخکې د خبرو کوم تکل کړی او نه زمونږ په مخکنې دریځ کې څه تبدیلي راغلې، دا هسې په استخباراتي ادارو پورې د ټړلو رسنیو تبلیغات ول، مونږ تل ویلي او اوس هم وایو چې په مذاکراتو باور لرو او د مذاکراتو له لارې د بحران لپاره ډاډمن حل لټول، ضروري او مفید ګڼو خو په دې شرط چې مقابل لوري زمونږ له هېواد نه د ټولو اشغالګرو ځواکونو له وتلو سره موافق وي. د کابل له دولت سره یوازې په هغه صورت کې مذاکرات ګټور ګڼو چې امریکائي ځواکونه دې دولت ته په دغې اساسي موضوع د خبرو اجازه او واک ورکړي او دا ومنې چې د افغاني لورو ترمنځ هر توافق ته به په درنه سترګه ګورې، خو که د کابل له امریکائي حکومت سره دا واک او اختیار نه وي نو خبرې بې فایدې او د وخت ضیاع ده، دا ځکه چې له دې پرته نه بحران حل کېدی شي او نه جګړه پای ته رسېدی شي.

پوښتنه: له دولت سره د یو ځای کېدو شرایط څه دي؟

ځواب: مونږ په داسې حکومت کې هیڅکله برخه نه اخلو چې واک ئې د پردیو په لاس کې وي او د پردیو د جهازونو تر وزر لاندې پر افغانستان حکومت کوي، زمونږ له نظره د حکومت ترکیب ثانوي موضوع ده او یوازې هغه مهال باید خبرې پرې

وشي چې ټول بهرني ځواکونه له افغانستانه وتلي وي.
پوښتنه: آیا پرته له شرایطو دولت سره خبرو ته چمتو یاست؟
ځواب: نه؛ د اشغالګرانو په شته والي کې د دوی ترحمایت لاندې حکومت کې برخه نه اخلو.
پوښتنه: که له دولت سره یو ځای شوئ نو کومې ځوکۍ ته ځان ورګنئ؟
ځواب: د داسې حکومت تر شل کاله جمهوري ریاست نه د سنګر یوه ورځ غوره ګڼم.
پوښتنه: د حزب اسلامي له هغو ځانګو سره چې اوس مهال د کرزي له حکومت سره یو ځای شوي دي، اوس هم په ارتباط کې یاست؟ د هغوی په اړه مو نظر څه دی؟
ځواب: ځوك چې زما د ایمان او عقیدې ملګري وو هغه به تل له ما سره وي، یوازې هغه ځوك به زمونږ د نیمې لارې ملګري وي چې بل مقصد دې صف ته راوستي وو، ځوك چې له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتیا کوي هغوی له حزب نه وتلي، په حزب کې د داسې خلکو لپاره هیڅ ځای نه شته، خو هغه چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا نه کوي او د عام ولس په ځېر په هغو سیمو کې اوسېږي چې د دې نظام تر اداړې لاندې دي، خو د حزب اهدافو، اصولو او تګلارې ته وفادار دي، هغوی د حزب غړي وو او دي، مونږ یوازې هغه کسان له حزب نه وتلي ګڼو چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبیان د سابق په ځېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو بهرنیو فوځونو بلا قید و شرط وتل او د یوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي. که څه هم تېر امریکایي انتخابات د حزب لخوا تحریم شول او په هغه کې ئې برخه وانه خیسته، خو ځینې کسان د حزب په نامه کاندید شول او ولس د حزب لپاره دوی ته رایه ورکړه، ولس له دې خبر نه وو چې حزب له انتخاباتو سره مقاطعه اعلان کړې، د هغو کسانو په هکله چې د حزب له تګلارې سره ئې مخالفت کړی، لا تر اوسه کومه پرېکړه نه ده صادره شوې او د دې وجه دا ده چې تر اوسه د حزب مرکزي شوری نه ده دائره شوې، له دوی نه ځینې داسې دي چې له اشغالګرانو او د کابل له حکومت سره هیڅ اړیکي نه لري، او له حزب نه د جلا کېدو پرېکړه ئې هم نه ده کړې، محدود شمېر ئې د کابل له حکومت سره تفاهم لري او د همدې په وجه ئې

له یوې خوا په حزب کي خپل وزن او اعتبار له لاسه ورکړ او له بلي خوا د کابل حکومت خاص اهمیت ورنه کړ!!

پوښتنه: د افغانستان له اوسني اساسي قانون سره موافق یاست؟

ځواب: نه؛ دا د اشغال په دوران کي جوړ شوی هغه اساسي قانون دی چي مسوده ئې د امریکا سفیر جوړه کړې، د هغه کمیسیون په نامه اعلان شوې چي معاش ئې امریکایانو ورکاوو، زمونږ له نظره او د هر آزادي غوښتونکي افغان له نظره دا د اسارت د دور قانون دی چي هیڅ ارزښت نه لري.

پوښتنه: شخصاً د حامد کرزي په اړه مو نظر څه دی؟

ځواب: کاش ښاغلي حامد کرزي دا اشتباه نه وي کړې چي د داسي بدنام حکومت مشري ئې قبوله کړه او د پردیو په لاس د هېواد له اشغال او د دوی په لاس او له هېواده بهر د حکومت له جوړېدو سره ئې توافق وکړ.

پوښتنه: اوس مهال د افغانستان د ننه او بهر څومره پلویان لرئ؟

ځواب: د دوی شمېر به ما او تا او هر چا ته هغه وخت ښه څرګند شي چي حزب د علني فعالیت مجال ترلاسه کړي یا انتخابات ترسره شي او وګورو چي د افغان ولس څو په سلو کي حزب اسلامي ته رایه ورکړي، ښه به دا وي چي تر هغه وخته صبر وکړو، زما تشخیص او یا انتظار دا دی چي د افغان ولس مطلق اکثریت به د حزب ملا تړ کوي. تاسو ته معلومه ده چي حزب اسلامي یو ستر او افغانستان شمول حزب دی، په ټولو ولایاتو او ټولو قومونو او اقشارو کي پراخ نفوذ لري، د جهاد په کلونو کي ئې د هېواد په شمال کي هومره نفوذ درلود لکه په جنوب کي، کندز، بغلان، پروان، بادغیس، کاپیسا، لغمان، کنر، نورستان، ننګرهار، پکتیا، خوست، پکتیکا، لوګر او وردګ میدان زمونږ مهم او مضبوط مرکزونه وو، د دې ولایاتو اکثریت خلك پرون هم له حزب سره وو او نن هم، که نن په افغانستان کي واقعي او عادلانه انتخابات ترسره شي نو په دغو ولایاتو کي نږدې اویا په سلو کي رایې مونږ ترلاسه کوو، تاسو ته ښایي دا هم معلومه وي چي په تېرو امریکایي انتخاباتو کي سره له دې چي حزب هغه تحریم کړل او برخه ئې په کي وانه خیسته، او سره له دې چي جعلي انتخابات ول او ډېرې لاسوهنې په کي وشوې، خو د ولس

لوی شمېر خلکو هغو کسانو ته رایه ورکړه چې په حزب پورې مربوط وو، هیڅ ډلې د حزب په اندازه رایې نه دي ترلاسه کړې.

پوښتنه: تاسو د ډیموکراسۍ په اړه څه نظر لرئ؟ آیا دغه ډیموکراسي چې د طالبانو له راپرځېدو وروسته په افغانستان کې پلې شوې ده، ستاسو له نظره د منلو وړ ده او که نه؟

ځواب: که ډیموکراسي دغه وي چې امریکایانو په افغانستان او عراق کې راوسته، نو موږ او هر شریف انسان پرې لعنت وایو، که د خلکو حکومت وي نو دا د نړۍ په هیڅ ګوټ کې نه ده پلې شوې، په امریکا کې خلك نه بلکې سپین پوستي بډایان، لوی لوی ځمکه وال، د لویو لویو شرکتونو، فابریکو او بانکونو خاوندان او جنرالان پرې حکومت کوي، او که له دې پرته بل څه وي نو موږ تر اوسه نه ده لیدلې.

که دیموکراسي هغه وي چې امریکایانو په افغانستان، عراق، پاکستان، ازبکستان او تاجکستان کې راوستې، او د دوی انګریز پلرونو په عربي هېوادونو کې، د پاچایانو، جنرالانو، او د وسلو په زور د خپلو لاس پوڅو ټپل، نو هر شریف او آزادي غوښتونکی انسان تړې کرکه لري، که دیموکراسي د پانګه وال نظام مسلط کول او شتمنو ته دا آزادي ورکول وي چې بې وزلي نیستمن په خلاص لاس استثمار کړي، سود، احتکار، قمار، په دروغجنو اعلاناتو خلك غولول جائز ګڼي، شتمنۍ د څو کسانو په لاس کې غورځوي او د ټولنې اکثریت د دوی په غلامۍ کې اچوي، فوځ، پولیس او ټول نظام د دوی په خدمت کې ګماري، او د دوی د ګټو ساتنه کوي، له داسي دیموکراسي نه هر عدالت غوښتونکی انسان نفرت لري، دا دیموکراسي هغه شتمن په خلکو مسلط کوي چې ریډیو، ټلویزیون، اخبارونه او مجلې او ټول تبلیغاتي وسایل د دوی په واك کې دي، داسي نظام په غرب کې او تر هغه وخته چلېدی شي چې د نورو هېوادونو د استعمار لړۍ پای ته ورسېږي، د پانګه وال نظام دیموکراسي په دې خاطر دوام نه کوي چې په دې کې څه ښه والی شته، د دوام رمز ئې هغه مرفه ژوند دی چې د نورو ملتونو د قرباني کېدو په بیه د دوی په برخه شوی، که دا لړۍ نن پای ته ورسېږي نو تاسو به په دې نظامونو کې د

هغو سترو سترو انقلابونو شاهد وئ چې امریکا، روسیه، فرانسه او ډېر نور هېوادونه ورسره مخامخ شول، چې په ځینو کې ئې قدرت ترلاسه کړ او په ځینو کې وځپل شول.

اسلام مورِ ته داسې نظام راکوي چې د مظلومانو په خدمت کې وي، اجتماعي عدالت او برابري تأمین کړي، ټول خلك یو برابر ګڼي، نه پرېږدي چې شتمني د څو محدودو شتمنو تر منځ لاس په لاس شي، سود، احتکار، قمار، د خلکو غولول، د خلکو له مجبوریتونو نه غلطه استفاده کول حرام ګڼي، موروثي قیادت نه مني، اقتدار د خلکو امانت ګڼي، زعیم د ملت خادم او د ملي شتمنیو امین بولي او په دې ئې مکلف کوي چې هر تصرف به ئې د قانون او هغو صلاحیتونو په حدودو کې وي چې د ولس له لوري ورکول کېږي.

پوښتنه: په ټولنه او سیاست کې د ښځو د حق او وندې په اړه مو نظر څه دی؟

ځواب: مورِ ښځو ته د ژوند په ټولو برخو کې ټول هغه حقوق ورکوو چې ترې محرومې دي، اسلام چې کوم حقوق ښځو ته منلي د نړۍ په هیڅ مذهب او نظام کې نه تر سترګو کېږي، په اسلام کې د ښځو مکلفیتونه تر نارینه وو کم او حقوق او امتیازات ئې ترې زیات دي. د تعلیم او زده کړې حق ئې له نارینه وو سره برابر دی، د کار کولو حق ورکړی شوی، په جهاد کې برخه اخیستی شي خو پرې مکلفې نه دي، جومات ته د نارینه وو په څېر د لمانځه لپاره تلی شي خو پرې مکلفې نه دي، نه په عباداتو کې، نه په معاملاتو کې او نه د ژوند په نورو مجالونو کې نه یوازې تبعیض نه دی ورسره شوی بلکې کافي امتیازات ورکړی شوي.

پوښتنه: د بشر له حقونو څخه که چېرې کوم چا سرغړونه وکړه، نو ستاسو په نظر هغه شخص مجرم ګڼل کېدی شي؟

ځواب: هغه چا ته مجرم ویلی شو چې جرم ئې کړی وي، او جرم له منل شوي قانون نه تخطي او تجاوز ته ویل کېږي، هېوادونه ښېل ښېل قوانین لري او د جرم او مجرم لپاره ښېل ښېل تعریفونه، اسلام ډېرو هغو عملونو ته د جرم او ګناه په سترګه ګوري چې د غرب او غربي تهذیب له مخې جرم او ګناه نه ګڼل کېږي، مثال ئې سود، احتکار، قمار، دروغجن او غولوونکي اعلانات، زنا، شراب، او دې ته ورته نور

ګناهونه دي چې په غربي ټولنو کې مجاز او د اسلام او هر الهي دین له نظره حرام دي، د امریکایانو له نظره چې څوک تروریست ګڼل کېږي مور ورته د اتل او غازي په سترګه ګورو، او دا دی ګورئ چې زمور له نظره د پردیو جاسوسان او جنګي جنایتکاران د امریکایانو په معیارونو کې د قدر وړ او د اتلولۍ د لقب مستحق ګڼل کېږي!!

پوښتنه: د روغې جوړې او مصالحې په اړه د ملي شورى د وروستۍ مصوبې په باب مو نظر څرګند کړئ.

ځواب: په داسي حال کې چې د پارلمان غړي د امریکایانو په لاس له نیول کېدو، بندي کېدو او د خپل کور له تلاشي کېدو وېرېږي، د بهرنیو فوځونو او د دوی د جنایاتو په اړه د څه ویلو جسارت نه شي کولی، دوی به په ټول هېواد کې د روغې جوړې او مصالحې په اړه څنګه د اعتبار وړ پرېکړه وکړی شي؟!! د پارلمان غړو دا مصوبه د دې لپاره نه ده تصویب کړې چې په هېواد کې جګړه پای ته ورسېږي بلکې موخه ئې دا وه چې د ځان لپاره د مصئونیت او نه نیول کېدو قانوني تضمین ترلاسه کړي، خو تاسو ولیدل چې د دغې مصوبې له اعلان نه وروسته د ځینو غړو کورونه تلاشي او د امریکایانو په لاس له پوره اهانت او سپکاوي سره مخامخ شول. که د پارلمان غړي واقعاً روغه جوړه غواړي نو په واضح الفاظو دې اعلان کړي چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي، او افغانان دې پرېږدي چې خپلې ستونزې په خپله حل کړي.

پوښتنه: د طالبانو او حزب اسلامي د همکاریو ختمېدل د دواړو لورو په غوښتنه شوی او که د یوه پلو پرېکړه وه؟

ځواب: مور له طالبانو سره نه مخکې د ګډ کار او همکاریو رسمي معاهده درلوده او نه اوس، او نه د داسي همکاریو د ختمېدو کوم اعلان شوی، مور یوازې دا خبره کړې ده چې له طالبانو سره په مختلفو پراوونو کې په مختلفو سطوحو خبرې شوې، خو کوم مشخص توافق ته نه یو رسېدلي، دوی خپل کار کوي او مور خپل، مور د دوی هیئتونو ته د ګډ کار طرحه ورکړې، هیئتونو ئې ورسره توافق کړی خو ځینو مشرانو ئې مخالفت کړی، وروسته د مذاکراتو دا لړۍ ختمه شوه، او اوس نه له

طالبانو سره کومه معاهده لرو او نه مذاکرات. مورږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی، او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کې له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کې اسلامي حکومت غواړي.

پوښتنه: د سیمې د سیاست په اړه که رڼا واچوئ آیا د سیمې راتلونکي ته خوشبین یاست او که نه؟

ځواب: د افغانستان په اړه پاکستان او هند د امریکا ملا تړ کوي، د پاکستان د پراخو مرستو سره سره امریکا دې ته ترجیح ورکړې چې هند ته په افغانستان کې د فعال حضور شرایط برابر کړي، نن د افغانستان جریانات کاملاً د پاکستان په ضد او د هند په ګټه روان دي، ایران هم د برید په سر کې په پراخه پیمانه د امریکایانو مرسته وکړه، شیعه ډلې او شمالي ټلواله ئې دې ته چمتو کړه چې د امریکا د ځمکنیو فوځونو په توګه او د امریکایي افسرانو تر قومندې لاندې وجنګېږي، دا هماغه کار وو چې دوی په عراق کې هم وکړ، د بن په غونډې کې ئې هم ونډه دومره وه چې امریکایي مقاماتو ترې مننه وکړه او وئې ویل: مورږ د ایران د هغې مرستې مننه کوو چې د موقت حکومت په جوړولو کې ئې وکړه، ایراني چارواکو د هغه وخت د جمهور رئیس، خارجه چارو وزیر او د رفسنجاني په شمول نورو مسئولینو په ډېر افتخار سره ویل: که د ایران مرسته نه وي نو امریکایان داسې ژر او په دومره آسانۍ د کابل او بغداد په نیولو نه موفق کېدل. خو ایران او روسیه د افغانستان په اړه ځان ته سیاست لري، له امریکایانو سره ئې ملګرتیا د طالبانو د حکومت تر نسکورولو پورې وه، په حقیقت کې امریکایانو افغانستان د روسیې او ایران لپاره فتح کړی. ازبکستان او تاجکستان د برید په لومړیو کې له امریکا سره د افغانستان په نیولو کې پراخه مرسته وکړه، خو اوس ببرته د روسانو خوا ته نږدې شوي، ترکمنستان خپله بې طرفي ساتلې چې مورږ ترې مننه کوو، چین له حملې سره موافقه وکړه خو له امریکایانو سره له مرستې نه ئې ځان وساتو، د افغانستان په نیولو کې د تهران او اسلام آباد رول تر ټولو ډېر ډېر منفي وو او دی.

زه ډاډه یم چې په دې سیمې کې به د امریکایانو نظامي حضور ډېر ژر پای ته

رسېږي او بیا به د سیمې په سیاسي وضعیت کې ژوره تبدیلي راځي.
پوښتنه: د سیمې په کړکیچ کې د پاکستان او په ځانګړې توګه د آی اس آی د رول په اړه څه نظر لرئ؟ آیا پاکستان د افغانستان د حالاتو په اړه مثبت رول لوبولی او که منفي؟
ځواب: د افغانستان په اړه د پاکستان دریځ کله مثبت، په حقایقو مبتني او د دواړو هېوادو په ګټه وو او کله منفي، او د دواړو هېوادو په ضرر وو، کله چې د اسلام آباد چارواکو د امریکا تر فشار لاندې د افغانستان په اړه پرېکړه کړې نو هم ئې افغانانو ته ستونزې راولاړې کړې او هم په خپله د پاکستان ولس ته، اسلام آباد د ډاکټر نجیب د حکومت د نسکورېدو پر مهال د واشنګټن په وینا د جبل السراج د ائتلاف ملاتړ وکړ او دوه ځلې ئې ښاغلی ربانی د جمهور رئیس په توګه په نورو ډلو تحمیل کړ، پاکستاني جنرالانو داسې انګېرله چې په کابل کې د مجاهدینو تر حکومت یو کمزوری ائتلافي حکومت د دوی په ګټه دی، د طالبانو مرسته او بیا د دوی په ضد له امریکایانو سره د دوی ملګرتیا د پاکستان بله ستره غلطي وه، که د پاکستان مرسته نه وي نه دوی کابل نیولی شو او نه تر اوسه دلته پاتې کېدی شول. د امریکایانو د برید په لومړیو میاشتو کې د طالبانو د حکومت تر نسکورېدو پورې له پاکستانه اته اویا زره نظامي الوتنې وشوې، هره طیاره د پاکستان له نظامي اډو والوته او پر افغانانو ئې بمونه وورول، تر اوسه د امریکایانو اکمالات د پاکستان له لارې کېږي، کرزی له پاکستانه لومړی ارزګان ته بیا کندهار ته په امریکائي هلیکوپټرو کې انتقال شو. د ګوانتانامو زندان په هغو مجاهدینو ډک دی چې پاکستان نیولي او امریکایانو ته ئې لاس پنبې ټرلي سپارلي.
متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست مخصوصاً د افغانستان په ارتباط د امریکا تر اغېز لاندې ټاکل کېږي، په دې کې هومره چې د امریکا ګټو ته پام کېږي بل څه ته هومره ارزښت نه ورکول کېږي، پاکستاني چارواکي دې ته متوجه نه دې چې امریکا تر هغه وخته پاکستان ته اهمیت ورکاوو چې هند له روسانو سره نږدې وو، غوښتل ئې هند تر فشار لاندې ونیسي، اوس چې هند امریکا ته نږدې شوی پاکستان خپل اهمیت له لاسه ورکړی، د ساړه جنګ په وخت کې هم امریکا هند ته

پر پاکستان ترجیح ورکوله، اوس خو د ډهلي د خوشحالولو لپاره د پاکستان په خلاف هر څه کولو ته تیار دي.

ډېر ساده انسان به د پاکستان د اوسني حکومت په هکله دا ګمان کوي چې د امریکایانو په ضد د مجاهدینو مرسته او حمایت کوي.

پوښتنه: طالبانو ته ستاسو پیغام څه دی؟

ځواب: زه هغو طالبانو ته په درنه سترګه ګورم او د زړه له کومې د دوی قدر او درناوی کوم چې د هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږي، هغوی ته اطمئنان ورکوم چې د حزب اسلامي مجاهدین به د دې مبارزې په هر ډګر او هر سنګر کې د هر مخلص مجاهد په خوا کې ولاړ وي او په هیڅ پرِاو کې به تر نورو شاته پاتې نه شي. د حزب مجاهدین ګډ کار ته تیار دي، د هېواد د راتلونکي په اړه هر تفاهم او توافق ته چمتو دي او له هیڅ مسلمان سره د ډغرو وهلو اراده نه لري. دغو طالبانو ته څو توصیې لرم:

- له جبهه ای جګړو ډډه وکړئ، داسي جګړې د ګټې په ځای تاوان رسوي.
- فدائي عملیات یوازې د سترو سترو اهدافو لپاره ترسره کړئ.
- ټوله توجه مو د اصلي دښمن لوري ته معطوف کړئ او په نورو فرعي جبهو کې له مصروفېدو ډډه وکړئ.
- د نیمې لارې ملګرو او د هغو کسانو په ېلېدو مه خفه کېږئ چې تاسو ئې یوازې پرېښودئ او له امریکایانو سره ملګري شول، دوی د امریکایانو په وینا له تاسو سره یو ځای شوي وو، دا دوی وو چې له مخلصو مجاهدینو سره په جنګ او له کمونستانو او منافقینو سره په ائتلاف ئې ټینګار کولو. له هر مجاهد صف نه د داسي کسانو ېلېدل د تاوان په ځای ګټه لري.

پوښتنه: که چېرې له دولت سره ستاسو خبرو کومه نتیجه ورنه کړه نو بیا به په یواځې سر خپلې مبارزې ته دوام ورکوئ او که به ېرته له طالبانو سره یو ځای شئ؟

ځواب: مورِ د ټولو مخلصو مجاهدینو په یووالي ټینګار کوو او په دې لار کې له هیڅ ډول هڅې او حتی ایثار نه ډډه نه کوو، خو خپله مبارزه به په هر صورت جاري ساتو، که څه هم نور د وحدت په اړه زمورِ وړاندیزونو ته مثبت ځواب ونه وایي.

پوښتنه: د بیان د آزادۍ په اړه مو نظر څه دی؟ آیا د هېواد د اوسنیو مطبوعاتو او رسنیو کړه وړه ستاسو له نظره سم دي؟

ځواب: زه د اسارت په دوران کې د آزادو او خپلواکو مطبوعاتو رامنځ ته کېدا شبه محال ګڼم، زما تشخیص دا دی چې د امریکایانو تر سلطې لاندې چې کومې رسنۍ زموږ په هېواد کې صحنې ته راوتلې ډېری ئې د هغو ملکونو لخوا تمویل او توجیه کېږي چې د افغانستان په نیولو کې ئې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه، له روسیې، اسرائیل، هند او ایران نه نیولې تر فرانسې، جرمني، انګلستان او اېتالیې پورې هر ملك ځان ته یوه ډله غوره کړه، د راډیو، ټلویزیون، مجلې او ورځپاڼې د خپرولو لپاره ئې امکانات ورکړل او خپل تبلیغات پرې کوي، په دې هېوادو کې امریکا د لست په سر کې ده او ایران په دوهم نمبر کې راځي.

پوښتنه: که چېرې ولسي جرګه په افغانستان کې د امنیت تر ټینګېدو پورې د امریکایي ځواکونو پاته کېدل وغواړي نو د دې پرېکړې په وړاندې به ستاسو غبرګون څه وي؟

ځواب: دا پارلمان په همدې موخه جوړ شوی، له دې پارلمان نه د اشغالګرانو غوښتنه او انتظار همدا دی چې د اشغالګرو ځواکونو شتون ته به قانوني بڼه ورکوي، خو افغان ولس ته داسې پرېکړه هیڅ ارزښت او اهمیت نه لري.

پوښتنه: تاسو په خپل ذهن کې افغانستان ته څه ډول یو انځور وکاږئ؟

ځواب: موږ داسې افغانستان غواړو چې:

- آزاد او خپلواك وي او په هیڅ ګوټ کې ئې د پردیو بیرغونه نه رپېږي.
- اقتدار د هغو چارواکو په لاس کې وي چې ملت غوره کړي، له خدای نه وېرېږي او په خپل ولس ترحم او زړه سوی لري.
- مسلمان منتخب جمهور رئیس ولري (پارلماني نظام او د پارلمان له لارې د جمهور رئیس ټاکل مضر ګڼو)
- یوه مقتدره او باصلاحیته منتخبه شوری ولري (نه د انګلستان او امریکا په څېر دوه مجلسونه)
- قضائیه قوه ئې په واقعي معنی مستقله او ځواکمنه وي. هیڅوك د

باصلاحیته محکمې له پرېکړې پرته د چا د نیولو او بندي کولو حق ونه لري.

- د دولت اداري تشکیلات محدود وي، امکانات ئې په تولیدي چارو او اجتماعي خدماتو مصرف شي.
- سیاسي احزاب ئې افغانستان شمول وي، شورائي نظام او منتخب مشران ولري، په ملي وحدت ترکیز کوي او داسي پردي پالې ډلي په کي د فعالیت حق او مجال ونه لري چې قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي.
- د مرکز او اطراف تر منځ تعادل وي. داسي نه چې د مرکز اوسېدونکي له ټولو تسهیلاتو برخمن وي او د اطراف اوسېدونکي د ژوند له ضروري اړتیاوو محروم.

پوښتنه: که اوسنی حالت دوام وکړي د افغانستان راتلونکي به څنګه وي؟

ځواب: إن شاء الله دا حالت به د اوږدې مودې لپاره دوام نه کوي، دا یو غیر طبیعي او له بهر نه تپل شوی حالت دی، هر افغان په دې پوهېږي چې د دې حالت د دوام پایلې ډېرې خطرناکي دي، زه مطمئن یم چې افغان ولس به حتماً دا حالت پای ته رسوي.

پوښتنه: افغان ولس او افغان حکومت ته ستاسو پیغام څه دی؟

ځواب: افغان ولس ته مي پیغام دا دی چې افغانستان یوه بل انقلاب ته ضرورت لري، یوه واقعي اسلامي انقلاب ته، داسي انقلاب ته چې په یوه مستقل، خپلواک او اسلامي افغانستان منتج شي، مخکنی انقلاب د بهرنیو لاسوهنو، د ملت د غفلت، او د منافقینو د نفوذ په سبب نیمګړی پاتې شو، د مجاهدینو په ضد نړېوال دسایس پیل شول، د اسلام ټولو دښمنانو یوه بل ته لاس ورکړ، د اسلامي ملکونو منافق واکمنان او زمورږ کینه کښ ګاونډي ورسره ملګري شول، ځینو یوې ډلې ته وسلې او پیسې ورکړې او د مجاهدینو په ضد ئې وجنګوله او ځینو بلې ډلې ته. اوس ملت خپل کورني او بهرني دښمنان پېژندلي، د انقلاب لپاره شرایط برابر دي، ولس دې نتیجې ته رسېدلی چې د جګړې د خاتمې او د واقعي او ډاډمنې سولې د تأمین لپاره بله لار نه لري، د جګړو او بې امنیتۍ له دوام او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او وطن پلورونکو له سلطې نه د نجات لپاره یوازي همدا لار ورته پاتې ده. باید ټول باایمانه، خدای پالونکي او آزادي غوښتونکي افغانان په یوه

ډاډمن اسلامي صف کي راغونډ شي، يو بل ته د وروړ لاس ورکړي، هېواد له دې دردناك حالت نه وژغوري، جګړه د تل لپاره پای ته ورسوي، د ملت د خوښي اسلامي حکومت جوړ کړي، اقتدار هغه چا ته وسپاري چې له الله تعالی وېرېږي او پر خپل مظلوم ملت ترحم او زړه سوی لري.

مورږ له افغان ځوانانو او د اسلامي امت له ځوان نسل نه د يوه واقعي اسلامي انقلاب راوستو طمع لرو، او دا طمع په ځای ده، په امت کي له دوی پرته بله داسي ټولنه نشته چې د يوه اسلامي انقلاب په راوستو کي تردوی مؤثره ونډه واخيستی شي، الحمد لله د اسلامي نړۍ ځوان نسل اسلام ته مخه کړې، د اسلام لپاره قربانۍ ته چمتو دي، هم د لمانځه په وخت کي جوماتونه ترې ډك وي او هم د جهاد په وخت کي سنګرونه، إن شاء الله د افغانستان دا په نيمه لار کي پاتې انقلاب به هم د دوی په مبارکو لاسونو سرمنزل ته رسېږي، تاسو ته معلومه ده چې د افغانستان اسلامي نهضت ۳۸ کله مخکي د ځوانانو په لاس پيل شو، دوی غوښتل په هېواد کي اسلامي انقلاب راولي، په ډېره چټکتيا مخکي روان وو، د ځوانانو اکثريت ورسره يو ځای شو، په پردیو پورې تړلې ډلې ئې د فکري مبارزې په ډګر کي له سختې ماتې سره مخامخ کړې، د اسلامي نهضت د بريا د مخنوي لپاره، زمورږ د هغه وخت ځواکمن ګاونډي، شوروي اتحاد، مداخله وکړه، لومړی ئې يوه کودتا او بيا بله ترسره کړه، دواړه کودتائي نظامونه د اسلامي نهضت له ځپلو عاجز شول، په پای کي شوروي اتحاد زمورږ پر هېواد برید وکړ، د برید اصلي موخه د اسلامي نهضت ځپل وو، دې کودتاګانو او بيا د دوی لوی يرغل، مورږ له وخته مخکي جنګ ته اړ کړو، جنګ د دې باعث شو چې نهضت هر چا ته خپله غېږ پرانېزي او هر هغه څوك په خپلي خوا کي ومني چې د آزادۍ لپاره جنګ ته چمتو وي، که څه هم د نهضت له اهدافو او تګلارو سره توافق ونه لري، له بلي خوا پردي لاسونه رااوږده شول، او د اسلامي نهضت ترځنګ ئې ببلې ډلي جوړې کړې، ټولو همغه شعارونه ورکول چې اسلامي نهضت ورکول، هري ډلي د اسلام او جهاد خبره کوله، ولس نه پوهېدو چې کومه ډله رښتيا وايي او کومه د مجبوريت له مخې او په دې خاطر دا شعارونه ورکوي چې بازار ئې ګرم دی. اوس خلکو ته تر ډېره حده حقايق معلوم شوي، او په

دې پوه شوي چې هغه ډلې نه اسلام ته مخلص وې او نه جهاد ته چې نن د امریکایانو خوا ته ودرېدلې او جنګیالي ئې د امریکایانو تر قومندې لاندې له افغانانو سره جنګېږي!!

افغانان باید په دې وویاړي چې په شلمې پېړۍ کې د اسلامي جهاد بیرغ د دوی په لاس اوچت شو او د جهاد هېره شوې سترہ الهي فریضه د دوی په لاس احیاء شوه، په فلسطین، کشمېر، چیچین، عراق او د نړۍ په نورو سیمو کې د مسلمانو مجاهدینو په روان مسلحانه مقاومت کې د دوی لویه ونډه ده، د دغو سیمو مجاهدین یا هغه دي چې په افغانستان کې روزل شوي او یا هغه چې له افغانانو ئې د اسلامي جهاد درس اخیستی، دا هغه حقیقت دی چې دوست او دښمن پرې اعتراف کوي او همدغه حقیقت ته په پام سره ده چې د نړۍ ټول کفري ځواکونه د افغانانو په ضد متحد شوي، د اسلامي هېوادو منافق حکام ئې په خوا کې ودرېدلي او په ګډه دا هڅه کوي چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه واقعي اسلامي حکومت د جوړېدو مخه ونیسي.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحیم

د فرانسې له خبرې آژانس سره مرکه

پوښتنه- دولت او پارلمان د عمومي عفوي په نامه یوه مصوبه جوړه کړې ده آیا تاسو غواړئ د دې پروسې او مصوبې څخه فایده پورته کړئ او خپله سلاح په ځمکه کېږدئ او له دولت سره یو ځای شئ؟

ځواب: تاسو حتماً پوهېږئ چې دا مصوبه د پارلمان د هغو غړو په ابتکار تصویب شوه چې وېرېدل د امریکایانو لخوا د جنګي جنایاتو په تور محاکمه نه شي!! خو تاسو ولیدل چې مغرور او بد مست امریکایان داسې پرېکړو ته هیڅ ارزښت نه ورکوي، امریکایانو دا پارلمان یوازې د دې لپاره جوړ کړی چې د دوی اشغال ته قانوني بڼه ورکړي او هر جنایت ئې توجیه کړي، د دې پارلمان په جوړولو دا دومره مصارف ئې د دې لپاره نه وو کړي چې د دوی د خوښې خلاف پرېکړې به کوي. زمونږ له نظره د اشغال په دوران کې او د اشغالګرانو تر وزر لاندې جوړ شوی پارلمان او پرېکړې ئې هیڅ اهمیت او ارزښت نه لري. که پارلمان د بهرنیو ځواکونو د وتلو پرېکړه وکړی شي مونږ ورسره خبرو ته تیار یو.

پوښتنه - آیا تاسو کوم وخت کوشش کړی دی چې ولس مشر کرزي یا دولت سره رابطه وکړئ او یا د کرزي حکومت کوشش کړی دی چې تاسو سره په خصوصي توګه رابطه وکړي؟

ځواب: هغه مهال چې زه په ایران کې وم، ښاغلي کرزي ایران ته سفر درلود، ایراني چارواکو ته ئې ویلي وو چې غواړي له ما سره وګوري، ایرانیان له دې ملاقات سره موافق نه ول، نتائجو ته ئې د شك په سترګه کتل، غوښتل ئې چې کرزي په شمالي

ائتلاف متکي وي او حزب اسلامي په حکومت کي برخه وانه خلي، د خاتمې کابینې فیصله وکړه چې د کرزي له راتلو د مخه ما امریکایانو ته تسلیم کړي، زه د ده له راتلو څو ورځې مخکې او د دلوې په ۲۲ له ایران نه ووتلم او هېواد ته راغلم، نو ځکه هغه ملاقات ونه شو، بیا خلیل زاد او د حکومت نورو چارواکو په مختلفو پراوونو او مختلفو سطوحو کي پیغامونه لېږلي او د خبرو آترو غوښتنه ئې کړې، خلیلزاد خو دا هم ویلي وو چې هر ځای دی وغواړي زه ورځم، خو زما ځواب دا وو چې موږ یوازې په هغه صورت کي مذاکراتو ته تیار یو چې اجندا ئې د بهرنیو ځواکونو بلا قید شرط وتل وي، له دې شرط نه پرته نه مذاکرات مفید ګڼو او نه په کي برخه اخلو.

پوښتنه - آیا تاسو غواړئ چې د ولس مشر کرزي سره مذاکرات وکړئ که غواړئ نو شرطونه مو څه دي؟

ځواب: یو ځل بیا ستاسو له لارې اعلان کوم چې د اشغالګرانو تر سلطې لاندې حکومت کي هیڅکله برخه نه اخلو، له دې شرط نه په هیڅ صورت کي تنازل نه شو کولی چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي او افغانانو ته دې د خپل برخلیك ټاکلو حق ورکړی شي. که کله هم تاسو واورېدل چې حزب اسلامي د اشغالګرانو له شتون یا د دوی په لاس تپل شوي حکومت سره توافق کړی نو دا خبره دروغجنه او بې بنسټه او د دښمن له لوري غولوونکي تبلیغات وګڼئ.

تاسو ماته ووایئ چې د کابل په حکومت کي له چا سره خبره وکړو؟ د پرېکړو اختیار له چا سره دی؟ آیا د امریکایانو له اجازې پرته څوك د حکومت له مخالفینو سره خبري کولی شي؟ آیا امریکایان دې حکومت ته د روغې جوړې په ارتباط د مذاکراتو واك ورکوي؟ د کابل چارواکي په کوم صلاحیت د مذاکراتو خبره کوي او څنګه به خپلې ژمنې عملې کوي؟!! د کابل په حکومت کي خو اقتدار ټول د هغو ډلو په لاس کي دی چې په مسکو او د مسکو په منطقوي ملګرو پورې تړلې دي، د دفاع، داخله او خارجه چارو وزارتونه، د ملي امنیت ریاست، سفارتونه، فوځ او پولیس او د دولت نورې مهمې اداري د دوی په واك کي دي، همدا دوی دي چې پرون روسانو د افغانانو په ضد وجنګول او نن ئې امریکایان جنګوي، او چې تر څو

دوی په اقتدار کي وي جګړه به ادامه کوي، دا د دوی مأموریت دی چي پرې نه ږدي په افغانستان کي جګړه پای ته ورسېږي، د دوی حامیان خپلي ګټې د جګړو په دوام او د افغانستان په تضعیف او تجزیې کي لټوي، د دوی بهرني حامیان نه غواړي زمونږ په هېواد کي امنیت راشي او مرکزي آسیا د افغانستان له لارې له نړۍ سره وصل او تیل او ګاز ئې له دې لارې صادر شي، دوی د هند د نیمې وچې مهم مارکیټ او د مرکزي آسیا ذخایر په خپل واک کي راوستل غواړي او د همدې لپاره زمونږ په هېواد کي د جګړو او بې امنیو دوام ضروري او مفید ګڼي او مصارف پرې کوي!!

پوښتنه - آیا تاسو کافي منابع، سلاح، پیسې او مجاهدین لرئ چي دغه جنګ پر مخ بوځئ او که لرئ ئې ستاسو مجاهدین د افغانستان په کومو ساحاتو کي عملیات ترسره کوي؟

ځواب: باور وکړئ چي مونږ دا جهاد داسي کوو لکه لمونځ چي کوو او لکه روژه چي نیسو، یا حج کوو، دا جهاد مو فقط د الله تعالی په توکل او اعتماد پیل کړی، زه د الله تعالی په نامه لوړه کوم چي تر دغي شېبې پورې مو د امریکایانو په ضد جهاد کي له هیڅ حکومت نه په مستقیمه یا غیر مستقیمه توګه هیڅ مرسته نه ده ترلاسه کړې، نه مالي، نه نظامي او نه سیاسي او اخلاقي، تاسو ما ته ووایئ آیا په ټولې نړۍ کي داسي حکومت په نظر درځي چي د مجاهد ملاتړ وکړي او د هغه چا مرسته وکړي چي خپلواك او اسلامي افغانستان غواړي؟ که داسي حکومت پېژنئ نو ما ته ئې هم آدرس راکړئ!! ډېر ناپوه او غرضي انسان به دا خبره کوي چي ایران یا پاکستان به د مجاهدینو مرسته کوي!! ایران او پاکستان خو د افغانستان په نیولو کي د امریکایانو دومره مرسته وکړه چي د دوی له مرستي پرته ئې نه کابل نیولی شو او نه تراوسه دلته پاتې کېدلی شول.

څوك چي نظامي تجربه لري او د روان مقاومت له ځانګړتیاوو خبر وي، هغه پوهېږي چي مجاهدین د دې مقاومت د دوام لپاره د هیچا مرستي ته اړ نه دي، نه ئې ایران مرسته کوي او نه پاکستان، هم د ایران لیبرالانو د امریکایانو مرسته وکړه او هم د پاکستان جنرالانو، امریکایان پوهېږي چي د سړك د سر د دوی د یوه

کاروان په وړاندي په یوې چاودنې باندي د مجاهدینو مصارف سلو ډالرو ته نه رسېږي، نه ئې په موادو او وسایلو کي بهرنۍ مرستي ته ضرورت لري او نه ئې په مصارفو کي، إن شاء الله داسي جنګ په یوازي سر او تر اوږدې مودې جاري ساتلی شي، که مورږ په کال کي لږ تر لږه زر داسي چاودنې وکړی شو نو مجموعي مصارف مو سل زره ډالرو ته نه رسېږي، که اشغالګران په کال کي لږ تر لږه د زرو تابوتانو د انتقال حوصله ولري نو د افغانانو ملا دې ماته شي که دومره مصارف ونشي زغملی. که انګرېزانو یوه پېړۍ مخکي زمورږ د پلرونو پر افغانستان حکومت ونشو کړی، مورږ به د خپلو غازي نیکونو ناخلفه لمسیان وو چې نن د همغو انګریزانو بیرغونه دلته رپېږي او زمورږ د هېواد په کوم ګوټ کي یوه شېبه آرامه تېره کړی شي.

پوښتنه - ستاسو رابطه له القاعده او طالبانو سره څرنګه ده، ستاسو رابطه او همکاري له طالبانو سره شته او که نه، او که شته مو نو تر کومه حده پورې ده؟

ځواب: په داسي حال کي چې له القاعدې او طالبانو سره هیڅ راز تنظیمي اړیکي نه لرو، د هر هغه چا درناوی کوو چې د اسلام، حق او عدالت لپاره جنګېږي، مورږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو، د هر مجاهد قدر کوو، له هیڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر، خو حزب اسلامي نه له طالبانو سره کوم تړون لري او نه القاعدې سره.

مورږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی، او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کي له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواک افغانستان کي اسلامي حکومت غواړي.

پوښتنه - تاسو په کوم وخت او کوم ځای کي آخري ځل لپاره له اسامه بن لادن سره لیده کاته او ملاقات وکړ؟

ځواب: له یولسم ستمبر نه وروسته ما له اسامه بن لادن سره لیدلي، او دا هغه وخت چې ایراني لیبرالانو غوښتل ما امریکایانو ته تسلیم کړي او زه د ایراني چارواکو له خبرولو پرته له ایرانه ووتلم او هېواد ته راغلم.

باید تاسو ته ووایم چې په کابل د امریکایي ځواکونو له برید نه وروسته مې د حزب

اسلامي غړو ته وویل: ستاسو یوه مهمه دنده دا ده چې هغه انصار ورونه خوندي ځایونو ته ورسوئ چې له افغانستان نه د وتلو توان، او د پناه بل ځای نه لري، کله چې په تورې بورې د امریکائي ځواکونو برید پیل شو او ځینو وطن پلورونکو ناافغانانو په دې برید کې برخه واخیسته، د حزب اسلامي څو زړه ورو او باایمانه مجاهدینو، اسامه بن لادن او د ده څو ملګري چې ایمن الظواهري هم په کې وو له تورې بورې وایستل او یوه خوندي ځای ته ئې انتقال کړل، زما ملاقات په دغه ځای کې له دوی سره شوی.

پوښتنه - ستاسو رابطه د حزب اسلامي له هغو غړو سره چې اوس فی الحال په کابل کې دفترونه لري، له دولت سره کار کوي، او یا په پارلمان کې دي، څه قسم ده، اړیکي ورسره لرئ او که نه؟ چې یو مثال ئې د حکمتیار صاحب زوم جریر صاحب دی چې په کابل کې په آزاده توګه ګرځي او ځان ئې پارلمان ته هم کاندید کړی وو.

ځواب: زما زوم ډاکټر غیرت بهیر دی چې د سي آی اې او آی اس آی لخوا په اسلام آباد کې ونیول شو او تراوسه د بګرام په امریکائي زندان کې دی، جریر زما د شهید ورور زوم دی، په کابل کې د ده له اوسېدو سره نه موافق وم او نه یم، نه دی زما استاځی دی او نه زه د ده د مواقفو مسئولیت په غاړه اخلم او مه تاسو د بل په کړو وړو ما ملامتوئ!!

څوک چې زما د ایمان او عقیدې ملګري وو هغه به تل له ما سره وي، یوازي هغه څوک به زمونږ د نیمې لاري ملګري وي چې بل مقصد دې صف ته راوستي وو، څوک چې له اشغالګرانو او د دوی په لاس تپل شوي نظام سره ملګرتیا کوي هغوی له حزب نه وتلي، په حزب کې د داسي خلکو لپاره هیڅ ځای نه شته، خو هغه چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا نه کوي او د عام ولس په څېر په هغو سیمو کې اوسېږي چې د دې نظام تر اداري لاندي دي، خو د حزب اهدافو، اصولو او تګلاري ته وفادار دي، هغوی د حزب غړي دي، مونږ یوازي هغه کسان له حزب نه وتلي ګڼو چې له اشغالګرانو سره ملګرتیا کوي، دوی د ګوتو په شمېر دي، باقي حزبیان د سابق په څېر اسلام او خپل حزب ته وفادار دي، په جهاد باور لري، له هېواد نه د ټولو

بهرنیو فوځونو بلا قید و شرط وتل او د یوه واقعي اسلامي نظام قائمېدل غواړي.
پوښتنه - ستاسو معلومات د پاکستان د رول په ارتباط او دا چې د افغانستان په معضله کې څه ونډه لري، څرنګه دی؟ مثلاً داسې ویل کېږي چې پاکستان له طالبانو سره مرسته کوي، آیا دا خبره حقیت لري او تاسو ئې منئ او که نه؟
ځواب: دا په غرض او مرض د ککړو خلکو پوچ او بې بنسټه تبلیغات دي، چې یوازې ناپوه او د بېمارو زړونو خاوندان به ئې مني، پاکستان د افغانستان په ارتباط د امریکایانو دومره مرسته کړې چې له دې مرستې پرته نه د کابل نیول ورته ممکن وو او نه دلته پاتې کېدل، دا پاکستان وو چې د طالبانو حکومت ئې نسکور کړ، امریکایانو که د طالبانو او القاعدې مشران نیولي نو د پاکستان په مرسته ئې نیولي، د ګوانتانامو زندان په هغو بندیانو ډک دي چې پاکستان نیولي او لاس ترلي ئې امریکایانو ته سپارلي، د امریکایانو څومره مخالفین چې د پاکستاني چارواکو په لاس وژل شوي د امریکایانو په لاس نه دي وژل شوي، که دا نن پاکستان د امریکایانو له ملګرتیا او یا د امریکا د مخالفینو له نیولو او وژلو لاس واخلي نو امریکا ته به په افغانستان کي پاتې کېدا ډېره ډېره ګرانه شي.
سره له هغو ټولو جفاګانو چې پاکستاني چارواکو له طالبانو سره وکړې، دوی به څنګه بیا هم په اسلام آباد باور کوي، او اسلام آباد به په کومو سترګو دوی ته د دوستۍ لاس اوږدوی.
پوښتنه - آیا ستاسو طرفداران او مجاهدین د سرحد په هغه غاړه (پاکستان) کي شته دي که نه؟
ځواب: په پاکستان کي خو اوس هم د ملل متحد د وینا له مخې درې ملیونه مهاجرین شته، د دغو مهاجرینو ډېرى هغه افغانان دي چې د امریکایانو په لاس د هېواد د اشغال مخالفت کوي او له مجاهدینو سره خواخوږي لري، همدا راز تاسو ته به حتماً معلومه وي چې د پاکستاني ولس مطلق اکثریت په سیمي کي د امریکا له شتون سره مخالفت کوي.
۱۰ پوښتنه - د ناټو قواوې او عسکر وایي چې په افغانستان کي په سلګونو خارجي جنګیالي چې په القاعده پورې مربوط او تړاو لري شتون لري او جنګېږي،

آیا د دوی دا خبره حقیقت لري او که نه، او که حقیقت لري دا وګړي څوک دي؟
ځواب: هو؛ د دوی دا خبره حقیقت لري چې په افغانستان کې خارجي جنګیالي شته خو په سلګونو نه بلکې په زرګونو، او دا هغه جنګیالي دي چې له اروپا، امریکا، او آسټرالیا راغلي، او د امریکایانو تر قومندې لاندې زمونږ د ولس په ضد جنګېږي!! همغه چې هره ورځ د دوی په ناولو لاسونو په لسهاوو مظلوم افغانان په خپلو وینو کې رغړي، کورونه ئې ورانېږي، په کلیو ئې بمونه ورېږي او هجرت ته مجبورېږي. القاعده اوس په عراق کې د امریکایانو مقابله کوي، جنګیالي ئې هلته کوز شوي، نور نو افغانستان ته د یوه سنګر یا پناه ځای په توګه ضرورت نه لري.
۱۱ پوښتنه - یوه عمومي نظر سنجي او سروې په افغانستان کې دا ښیي چې ډېری او په زیات تعداد افغانان د ناټو د قواوو او عسکرو شتون په افغانستان کې ضروري او د افغانانو په ګټه ګڼي، او تاسو ئې شتون او موجودیت د افغانستان او افغانانو لپاره ضروري نه ګڼئ او غواړئ چې څومره ژر کېدی شي د افغانستان څخه ووځي نو دا په دې معنی نه ده چې ستاسو نظر د افغان ولس له نظر سره په تضاد او ټکر کې راځي؟
ځواب: دا کومه څېړنه ده؟ د چا لخوا ترسره شوې؟ دا هسې د نورو دروغجنو تبلیغاتو په څېر د استخباراتي آژانسونو لخوا خواره شوي، همغسې چې امریکایانو د اشغال په لومړیو میاشتو کې ویل چې له دریو ملیونو مهاجرینو نه دوه ملیونه خپل ملك ته ستانه شول، خو لا څو میاشتې نه وې تېرې چې د ملل متحد اړوند ادارو وویل چې په پاکستان کې درې ملیونه مهاجرین مېشت دي!! کمونستانو به هم ویل چې روسي فوځونه د افغان حکومت په غوښتنه او د امنیت راوستو لپاره راغلي او د افغان ولس مطلق اکثریت د دوی شته والی غواړي!! امریکایان او بړېڅي ئې همغه د روسانو او کمونستانو خبري تکراروي، له څو ذلیلو ناافغانانو نه پرته هیڅوك د بهرنیو فوځونو له شتون سره موافق نه دي.
۱۲ پوښتنه - د طالبانو لوی قومندان ملا داد الله څو ورځې وړاندې مطبوعاتو ته په سختو او بدو الفاظو کې وویل چې طالبان هیڅکله نه غواړي چې د حکمتیار صاحب یا حزب اسلامي سره یو ځای شي نو ستاسو عکس العمل د ملاداد الله د

وینا په هکله څه دی او څه رد العمل په دې هکله ښکاره کوئ او ښیئ؟
ځواب: زه د قومندان داد الله قدر کوم، د ده او د ټولو هغو افغانانو مقاومت ته په درنه سترګه ګورم چې په مېړانه او زړه ورتیا سره د صلیبي ځواکونو مقابله کوي، ګمان نه کوم چې هغه به زما په هکله غلطه خبره کړې وي، خو که ما ته ښکنځل هم وکړي زه ئې ځواب نه ورکوم، زه د هغه چا د تندي ښکلولو ته تیار یم چې د دښمن لوري ته یوه ډبره ولي، ما څو میاشتې مخکې د قومندان داد الله دا خبره اورېدلې ده چې زه ئې د مشر ورور په نامه یاد کړی یم، ګمان نه کوم چې هغه به زما او حزب اسلامي په ضد څه ووایي، ښایي دا به د ځینو استخباراتي خبري رسنیو شرارت وي چې غواړي د مجاهدینو ترمنځ اختلافات راولاړ کړي،ده دوه درې ځلې د ټلفون له لاري له ما سره خبري کړې او دا هغه مهال چې د طالبانو ځینې جنګیالي په شمال کې جنرال دوستم ته تسلیم شول چې نږدې ټول ئې په قتل ورسېدل، ځینې ئې د حزب د مجاهدینو په مرسته له نیول کېدو او وژل کېدو وژغورل شول، ملا داد الله آخوند هم په دې ډلې کې وو، ما په بلخ کې د حزب قومندان امیرجان ته وویل چې حتماً او په هره بیه چې کېدی شي دوی له هغې سیمې وباسه، الله تعالی دې هغو مجاهدینو ته اجر ورکړي چې د امریکایانو او د دوی د وطن پلورونکو برېښځو له منګولو ئې ډېر شمېر طالبان وژغورل.
۱۳ پوښتنه - آیا تاسو په خپله معلومات لرئ ملا محمد عمر او اسامه بن لادن په افغانستان کې دي او که په پاکستان کې دي؟ او بله دا چې تاسو له کله نه چې له ایران نه راغلي یاست پاکستان ته تللي یاست او که نه، که په دې هکله هم لږ او ډېر وضاحت وکړئ نو بده به نه وي.
ځواب: زه له ملامحمد عمر آخوند سره هیڅ تماس نه لرم، د ده او د اسامه بن لادن د اوسېدو د ځای په هکله څه نه شم ویلی، او د پوښتنې د دوهمې برخې په اړه باید ووایم چې له ایرانه د وتلو پر مهال ما ته د هغو ورونړو له لاري اطلاع راکړی شوه چې په پاکستان کې اوسېدل چې پاکستاني چارواکو د صوبه سرحد د هغه وخت د ګورنر په شمول دوی ته ویلي: حکمتیار ته اطلاع ورکړئ چې پاکستان ته د راتلو هڅه ونه کړي!! که پاکستان ته راغی نو مورږ به ئې نیسو او امریکایانو ته به ئې

سپارو، زما زوم ډاکټر بهیر ئې ونیولو او تراوسه په بګرام کې دي، او دا په داسې حال کې چې د طالبانو وزیران د خارجه وزیر په شمول او سفیران ئې، په اسلام آباد او امریکا کې د دوی د سفیرانو په شمول، آزاد ګرځي!! نو اوس تاسو ما ته ووایئ چې زه به پاکستان ته تللی وم که نه؟! او که تللی وم نو دا به څومره لویه غلطي وي؟

د فرانسې خبري آژانس خبریال احمد جان.

بسم الله الرحمن الرحيم

د الجزيرې له تلويزيون سره مرکه .

سوال : د امريکائي او نورو بهرنيو ځواکونو په ضد مو جهاد اعلان کړ خو د هغه حکومت په ضد دې جهاد اعلان نه کړ چې همدې امريکايانو جوړ کړی، دا هغه خبره ده چې طالبان هم په تا انتقاد کوي ستا ځواب څه دی؟

ځواب : په دې هکله څو خبري ضروري ګنم :

الف: د افغاني حکومت په نامه داسي څه نشته چې څه اهميت ولري او د دې وړ وي چې د هغه په ضد جهاد اعلان شي. ما ته داکار سم نه برېښي چې خپل وخت، فرصتونه او امکانات د همدې تش په نامه او بې ارزښته حکومت په ضد ضايع کړو.

ب : د دين حکم او د عقل تقاضاء دا ده چې اصلي دښمن له فرعي نه او لومړی درجه خطرناک دښمن له دوهمې او دريمي درجې دښمنانو نه تفکيک کړو .

ج : په دې کي بايد هيڅوک شک ونه لري چې که د دې حکومت بهرني حاميان له ماتې سره مخامخ او له افغانستان نه وتلو ته اړ شي نو دا حکومت به د پنچر شوي ټاير په څېر د کوم ګاډي په باډۍ کي اچوي او له ځان سره به ئې وړي .

د : طالبانو ته زما توصيه دا ده چې انتقادونه پرېږدي،کار ته راوړاندي شي، د ويډيو کيسټونو په دکانونو کي د انفجار او د نجونو مکتبونو ته د اور اچولو په ځای دې د امريکائي فوځونو په ضد عملياتو ته ملا وتړي. بمونه د هغه دښمن په ضد استعمال کړه چې ستا او ستا د ولس په سر بمونه وروي. دا صحيح او معقول کار نه دی چې د اصلی دښمن په ضد څه نه شي کولی نو د زړه بړاسي د مکتبونو په

سوځولو او د ویډیو کیسټونو د دوکانونو په ورانولو باسي. که کوم بم لرې او د هغه د چاودلو جرأت او همت لرې نو راشه چې زه ئې مناسب ځای او وخت دروښیم.

هـ: دا حکومت د امریکایي فوځي شتون زېرنده ده او د همدې فوځي شتون په پای ته رسېدو به را نسکورېږي. نو په کارخو دا ده چې د ستونزې اصلي عامل باندې ترکیز وکړو.

و: آیا طالبان دا ګمان کوي چې د هېواد واګې د دغه تش په نامه حکومت د چارواکو په لاس کې دي ؟! که داسې فکر وکړي نو دا به د دوی لویه اشتباه وي. دا چارواکي خو زمونږ د عادي افغانانو نه لا زیات بې واکه او محکوم دي، په دوی باندې خو امریکایان خپل په وینو سره لاسونه پاکوي او د خپل ولس په خلاف ئې جنګوي، راځئ داسې څه وکړو چې دا مظلومان هم له دې ذلت او سپکاوي نه وژغورو.

سوال : آیا د اسامه بن لادن له تنظیم، القاعدې سره اړیکي لرئ او آیا له تهران نه د راتلو نه وروسته دې له هغه سره لیدنه کتنه شوې؟ او د هغو عملیاتو په هکله څه وایاست چې په امریکا، یمن او نورو ځایونو کې ترسره شوي او ده ته منسوب کېږي او دی ئې هم تائیدوي ؟

ځواب : مونږ له طالبانو او د القاعدې له تنظیم سره تنظیمي اړیکي نلرو، په دې عقیده یو چې په اسلامي نړۍ کې د امریکا په ضد روان مقاومت یوازې اسامه ته منسوبول او داسې انګېرل چې د ده په وژلو یا نیولو سره به دا مقاومت ختم کړی شي، دا د امریکایي چارواکو لویه غلطي ده. دوی په دې وینا سره هم ځان غولوي او هم خپل ولس. دا مقاومت په اصل کې یو داسې طبیعي رد العمل دی چې د امریکایي چارواکو د غلطو، جنګ غوښتونکو او اسلام دښمنه سیاستو په ضد راولاړ شوی، چې دوی د مظلومانو فلسطینیانو په ضد د اسرائیلو د وحشیانه تېري ملاتړ کوي، په اسلامي هېوادونو کې په خپل نظامي حضور ټینګار کوي، اسلام او اسلامي خوځښتونه د خپل استعماري ګټو اولویې غوښتنو په وړاندې ګوابښ ګڼي، په اسلامي نړۍ کې د مفسدو، بې دینه او ملحدو ډلو ټپلو مرسته کوي او نه پرېږدي چې د دې هېوادونو مظلوم او مقهور ولسونه د خپلې خوښې

نظامونه او حکومتونه ولري، او آزاد او خپلواك ژوند وکړي او ... په دې صورت کې که د اسامه په څېر په سلهاوو لوی لوی شخصیتونه ووژني، بل او بل به د هغوی په ځای راوړاندې کېږي، او همغه څه ته به ملا تړي چې نن ئې دوی کوي. امریکایان دې په دې پوه شي چې د شخصیتونو په ترور او وژلو سره خپل مشکل له اسلامي امت سره نه شي حل کولی.

دا هم باید ووایم چې موږ د هر هغه تحریك ملاتړکوو چې د اسلام د سر لوړې اود اسلامي امت د مجد او عظمت د اعادې لپاره ئې ملاتړلې وي، د آزادۍ او خپلواکۍ لپاره مبارزه کوي او د ظالم او تېري کوونکي په ضد د مظلوم او مقهور انسان ملګرتیا کوي.

سوال : آیا په اسلامي او عربي نړۍ کې د امریکا شته والي ته په همغه سترګه ګورئ چې اسامه ورته ګوري ؟

ځواب : په عربي او اسلامي نړۍ کې د امریکا د سیاسي او نظامي حضور په هکله ټول اسلامي امت او اسلام ته متعهد افراد او احزاب ورته نظر لري، ټول دا غواړي چې امریکایي اډې دې ختمې شي، د دوی فوځونه دې ووځي، د دغو هېوادونو په کورنیو چارو کې دې لاسوهنه بنده کړي، دا هېوادونه دې خپلې مستعمرې، د وسلو د خرڅلاو بازار او د خپلو مصنوعاتو مارکیټ نه ګڼي او د دې هېوادونو له ولسونو سره دې د غلامانو او اسیرانو په څېر چلند نه کوي.

سوال : آیا ستاسو ، طالبانو او ابن لادن ترمنځ د تعاون خبره صحیح ده او آیا د یوې متحدې جبهې د جوړېدو په هکله څه هڅه شوې؟

ځواب : زه تل د دې خبرې جدي او کلك پلوي وم او یم چې د هېواد د ننه او د ټولې اسلامي نړۍ اسلامي ځواکونو تر منځ یوه پراخه او متحده جبهه جوړه شي. مخکې مي هم د دې جبهې د جوړېدو ضرورت احساسولو او اوس هم. امید دی دا ستر او مقدس هدف بلآخره تر لاسه کړو او په دې لاري کې چې کومې مخلصانه هڅې روانې دي هغه خپله نتیجه ورکړي، خو دا باید ناچار او په تاُسف سره ووایم چې د طالبانو سره په لوړه کچه نه مذاکرات شوي او نه کومه موافقه. اما زه په دې باور یم چې ډېر ژر به ټول مخلص مجاهدین په یوه متحد صف کې راغونډېږي او په ګډه به

له خپل دین، عزت، وطن او ولس نه دفاع کوي.
سوال : آیا له نورو افغاني ډلو مخصوصاً په انتقالي حکومت کي د شاملو ډلو سره تماس لرئ؟ او د امریکایانو په څنګ کي د هغو کسانو ودرېدل څنګه تعبیروئ چې مخکي د روسانو په ضد جنګېدلي؟
ځواب : په انتقالي حکومت کی د شاملو ډلو سره په دې خاطر له تماس نه ځان ساتو چې له یوې خوا دا کار څه ګټه نه لري، له بلې خوا هغوی د امریکایانو ملګرتیا وکړه، په خپل هېواد ئې د پردیو د حملې ملاتړ وکړ او په یوې داسي ادارې کي شامل شول چې د امریکایانو په لاس جوړه شوې، د ارګ حفاظت اوساتنه ئې د امریکایي ځواکونو په لاس کي او د هېواد ټول هوایي میدانونه د بهرنیو ځواکونو په اختیار کي. موږ ته د امریکایانو ملګرتیا، د کفري ځواکونو په لاس جوړ شوي حکومت کی شامیلېدل او د هغه تر سلطې لاندې ژوند کول، د دغو ځواکونو بر لاسي ته سر ښکته کول، حرام او د دین منافي بربښي، زموږ له نظره اوس افغانستان دارالحرب دی او د هېواد د آزادۍ او د یرغلګرو فوځونو د ایستلو لپاره جهاد په ټولو افغانانو فرض دی، زموږ او د دغو ډلو ترمنځ نه تفاهم څه ګټه لري او نه تر هغه توافق ممکن دی چې دوی له خپلو کړو نادم شي او په خپلو غلطو سیاستونو کي تجدید نظر وکړي.
دا هغه ډلې دي چې یا ئې د روسانو سره اور بندونه کړي وو او په تېرو کلونوکي ئې له روسانو نه وسلې او پیسې تر لاسه کولې او یا هغه چې په سیاست کي هرڅه جائز ګڼي، د مذهبي احکامو په نسبت تر التزام نه سیاسي مصلحتونو او وقتي ګټو ته ترجیح ورکوي او په دي کي څه حرج او اشکال نه ګوري چې دښمن ته د دوستۍ لاس اوږد کړي او د داخلي حریف د پرځولو لپاره له بهرني دښمن نه مرسته وغواړي، د "ولاء" او "براء" په هکله د دوی ناقص تصور دوی ته د داسي کار کولو اجازه ورکوي. ځینې نور بیا داسي دي چې دې کار ته د "تقیي" نوم ورکوي او هغه جایز ګڼي.
سوال : د امریکا د کانګرس په نامه ستا خط څه تاثیر او نتیجه درلوده؟
ځواب : له هغه پرانستي لیک نه زموږ هدف دا وو چې له دې لارې ځینې هغه حقایق

نړۍ والو ته ورسوو چې امریکایي چارواکي ئې له خپل ولس او نړۍ والو نه پټ ساتي، هغوی ته ووایو چې د امریکایانو د ادعا برعکس، دوی په افغانستان باندې له خپل ناروا او وحشیانه تېرې نه هیڅ نه دي تر لاسه کړي، دوی د روسانو ناکامه تجربه تکراروي او د همغو پایلو سره به مخامخ کېږي چې روسان ورسره مخامخ شول. نړۍ وال باید پوه شي چې په افغانستان کې د امریکا جنګي ماشین په ټپه ودرېدلی، د دې هېواد په دلدل کې ښېتی، ټولې هڅې ئې ناکامه شوې، نه د مقاومت په ځپلو موفق کېدی شي او نه د خپلې خوښې امنیت راوستی شي او نه جګړه پای ته رسولی شي. دا دي د یوه کال هڅو نه وروسته په دوی د مجاهدینو بریدونه روان دي، ورځ په ورځ تشدید کېږي، نه ئې ګزمې خوندي دي او نه بارکونه .

سوال : تراوسه ستاسو ډلې کوم عملیات تر سره کړي ؟ او د دغه او هغه عملیاتو تر منځ څه مقایسه کولی شي چې د روسانو په خلاف مو ترسره کول ؟

ځواب : زما دعا دا ده چې د امریکائي فوځونو په خلاف مي په جهاد کې ونډه تر هغې وندې ډېره زیاته او ځلانده وي چې د روسي فوځونو په ضد الله تعالی زما په برخه کړه، امید دی الله تعالی ما په ټولو هغو عملیاتو کې شریك محسوب کړي چې تر اوسه ترسره شوي او یا په راتلونکي کې تر سره کېږي.

که د تېرو څو میاشتو عملیات له هغو عملیاتو سره مقایسه کړو چې د روسي فوځونو په ضد د دوی د تېرې په لومړیو ځلورو میاشتو کې ترسره شوي نو په څرګنده توګه به وګورو چې اوس هم د عملیاتو شمېر زیات دی او هم د دښمن تلفات، په اوسنیو عملیاتو کې د مجاهدینو جنګي مهارت او نظامي بصیرت او تجربه ډېره ځلانده لیدل کېږي، مګر نه ګورئ چې دښمن د زیاتو امنیتي تدابیرو سره سره په دې نه شي توانیدی چې عملیات کوونکي ونیسي او یا د دوی د راتلونکو عملیاتو مخنیوی وکړي.

سوال : آیا د داسي پراخ ولسي ملاتړ احساس کوئ ؟

ځواب : الحمد الله زمونږ ولس مسلمان دی، په اسلام غیرت کوي، له اسلام نه د دفاع په لار کې هري قربانۍ ته چمتو دي، اسلامي حکومت او د اسلام تر سیوري

لاندې ژوند غواړي، له مجاهد سره مینه لري، له هغه چا نه متنفر دي چې دښمن ته تسلیم شي.

سوال : ستاسو په اړه د پاکستان سیاست څنګه ځېرئي، آیا د امریکا په ضد د ګاونډیو هېوادونو د تعاون توقع لرئ؟

ځواب : افغانان له پاکستان او ټولو هغو هېوادونو نه کلکه ګیله لري چې په افغانستان باندې د امریکا د وحشیانه تېرې ملاتړ کوي او هغوی ته ئې تسهیلات ورکړي او خپلو پلوي افغاني ډلو ته ئې ویلي چې د امریکاپانو تر قومندې لاندې د افغان ولس په خلاف وجنګېږي. متأسفانه له دوی نه ځینو له امریکا نه د وېرې په وجه دا دریځ غوره کړ او ځینو نورو په دې خاطر چې له امریکا سره د ملګرتیا له لاري امتیازات تر لاسه کړي، او ځینو نورو په دې خاطر چې دوی د طالبانو حکومت نه خوښولو او د هغه په ځای ئې داسې حکومت غوښتو چې د دوی ملي او محلي ګټې تامین کړي او د هغه په ترکیب کې د دوی پلوي ډلې په زړه پورې ونډه ولري.

تاسو پوهېږئ چې روسیه او چین په خپلو هېوادونو او مرکزي آسیا کې له اسلامي خوځښتونو سره ستونزې لري، په افغانستان کې اسلامي حکومت د دې ستونزې د تشدید لامل ګڼي، د امریکا د وسلو او پیسو په زور د دې خطر ختمول خوښوي، ایران او روسیه د امریکا په لاس جوړې شوې افغاني ادارې کې د خپلو پلوي ډلو برخه هومره په زړه پورې ګڼي چې له نورو لارو ئې داسې برخه نه شوی تر لاسه کولی. پاکستان له هند ، روسیې او ایران سره رقابتونه لري، په امریکا باندې اتکاء ته ځان اړ ګڼي، هومره چې که واشنګټن د هرې ډلې د جوړولو او ملاتړ امر ورکړي، که څه هم دا د شمال ټلواله وي، د هغې ملاتړ کوي او که د دوی په لاس د جوړې شوې ډلې د ختمولو قومنده ورکړي، نو همدې ته ځان مجبور ګڼي .

افغانان له امریکا سره د جنګ په دوران کې نه له خپلو ګاونډیو نه د مرستې او تعاون هیله کولی شي او نه د نړۍ له کوم بل هېواد نه. دوی به فقط د خپل رب په تائید او نصرت تکیه کوي او له خپلو ذاتي امکاناتو نه په استفادې سره به مقاومت ته دوام ورکوي.

ښایي څه موده وروسته او په داسي مرحلې کي چې د امریکا د ماتې نښې ښه څرګندې شي او زمونږ ګاونديان او د امریکا رقیبان وګوري چې امریکایي فوځونه په یوه ناکام جنګ کی داسي ښکیل شوي چې یا به ډېر ژر د وتلو پرېکړه کوي او یا به د قطعي ماتې خطرناکوعواقبو ته انتظار کوي، ښایي په همداسي یوې مرحلې کي ځینې هېوادونه د مقاومت مرستې ته راوړاندي شي، د روسانو په ضد ټپر مقاومت کي هم همداسي وشول.

سوال: په دې هکله څه فکر کوئ چې امریکایان ستا په لټه کي دي او د پاکستاني او امریکائي امنیتي ځواکونو له خوا د شمشتو کمپ تلاشي څنګه ګڼئ چې ستا پلویان په کي اوسپرې.؟

ځواب : په دې هکله څو خبري په پام کي ولرئ او بیا په خپله فیصله وکړئ.

الف: امریکا د هر مسلمان شخصیت او هر اسلامي ځواك دښمن ده، هغه مسلمان شخصیت چې امریکائي چارواکي ئې دښمن ونه ګڼي باید په خپل ایمان او د اسلام په نسبت په خپل تعهد کي شك وکړي.

ب : امریکا خو زما په ضد هم د شمالي ټلوالې مرسته کوله او هم د طالبانو.

ج : ایران ئې دې ته اړ کړ چې له هغه هېواد نه زما د وتلو فیصله وکړي او د ایران د چارواکو نه ئې غوښتي وو چې یوازي زما په وتلو اکتفاء ونه کړي بلکي داسي څه وکړي چې زه امریکایانو ته په لاس ورشم!! خو چې زه په خپله او د ایراني چارواکو له خبرولو نه پرته ووتم او افغانستان ته راغلم نو د جورج ډبلیو بش خاص استاځي زلمي خلیل زاد، څو ځله په مطبوعاتي کنفرانسونو کي وویل: د حکمتیار ایستل، د ایران د حسن نیت نښه نه بلکي مونږ ته د مشکلاتو د راپیداکولو په مقصد وو.

د: چې کله زه هېواد ته راغلم نو د مخکني اعلان نه پرته ئې په ما راکټې حمله تر سره کړه، د سی آی اې مشر اعلان وکړ چې په حکمتیار زمونږ د یوې بې پیلوته طیارې لخوا راکټې حمله وشوه، دي بچ شو، خو څلور لوړ پوړي ملګري ئې په قتل ورسېدل. رامز فیلډ د امریکا د جنګ وزیر هم دا حمله تائید کړه او جورج بش په دې هکله وویل: امریکا به په هر هغه چا د حملې نه ډډه ونه کړي چې زمونږ ځواکونه له ګوابښ سره مخا مخ کړي.

هـ: امریکایي چارواکي داسي ګمان کوي چې د دوی په ضد روان بریدونه پس له هغه پیل شول چې زه داخل ته راغلم او د بهرنیو فوځونو په ضد مې جهاد اعلان کړ، دوی فکر کوي چې نه په طالبانو کې د دا راز مقاومت تجربه او کفایت شته او نه د القاعدې غړي اوس او د طالبانو د حکومت له نسکورېدو وروسته په هېواد کې داسي عملیات تر سره کولی شي.

و : ګڼ شمېر ولایتونه ئې په ما پسې لټولي، کنر ته ئې تر ۸۰۰ پورې خاص ځواکونه ولېږل، د کنر ټولي درې ئې ولټولي، نورستان ته ولاړل، وردګ، میدان او غزني ئې ولټولو، د لوګر ځینې سیمې ئې تلاشي کړې .... د دغو سیمو چارواکو ته ئې ویل: موږ ته اطلاع رسېدلې چې حکمتیار دې سیمې ته راغلی، د ده تلفوني تماسونه مو کشف کړي ... د همدې لپاره دلته تلاشي ضروري ګڼو.

سوال : د امریکایانو تلفات څومره دي.

ځواب : د امریکایانو د مړو او زخمیانو مجموعي شمېر له ۲۷۰ نه زیات شوی. په دې ورځو کې د دوی د تلفاتو تخميني شمېر هره ورځ پنځه کسه دي، د دوی تلفات ورځ په ورځ زیاتېږي.

سوال : په پاکستان کې د اسلامي احزابو برياوې څنګه ګڼئ؟

ځواب : دا یوه ښه انکشاف دی، موږ په دې خوشحاله شوي یو چې پاکستاني ولس اسلامي ګوندونو ته رایه ورکړې. په دې نوي انکشاف سره ټول افغانان مخصوصاً هغه افغانان چې په خپل هېواد کې اسلامي حکومت غواړي ډېر خوشحاله شوي دي.

د انتقالي اداري هغه رسمي موقف چې د خارجه وزارت لخوا اعلان شو او په هغه کې ویل شوي چې موږ د پاکستان په انتخاباتو کې د بنسټ پاله ډلو برياوو مشوش کړي یو ..... دا بیان د افغان مسلمان ولس د عواطفو او احساساتو تمثیل نه کوي، د انتقالي اداري چارواکو د خپلو بهرنیو حامیانو د خوشالولو لپاره دا خبره کړې.

دا هم باید ووایم چې د طالبانو د حکومت په نسکورېدو او په ټولې نړۍ کې د اسلامي ځواکونو په ضد د فشار، ګواښ او تهدید مخکښې بهیر، ټول مسلمانان مأیوسه کړي وو او د دوی روحیه ئې سخته مړاوې کړې وه خو د امریکا په ضد د

مقاومت له پیل نه وروسته او د هغو بریاوو په نتیجه کې چې د مجاهدینو په برخه شوې د مسلمانانو روحیه ببرته راژوندۍ شوه، که د الله تعالی په فضل سره امریکائي ځواکونه له ماتې سره مخامخ شي نو په دې سره به په ټولې نړۍ کې د اسلامي تحریک روحیه هومره اوچته شي چې د نړۍ په هیڅ ځای کې به هیڅوک د دوی د بري مخه ونه شي نیولی. امریکا له همدې وېرېږي او د همدې لپاره ئې د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته په افغانستان کې د یوه اسلامي حکومت له جوړېدو نه د مخنیوي لپاره له مسکو سره لاس یو کړ، شمالي ټلواله ئې جوړه او د جګړو اور ئې بل کړ.

سوال : په عراق باندې د حملې لپاره د امریکا د تیاري په هکله ستاسو دریځ څه دی ؟

ځواب : په عراق د امریکا برید داسې ګڼو لکه په افغانستان باندې د دوی وحشیانه تېرۍ. مورږ لا د مخه ویلي وو چې د اسلامي نړۍ برخلیك د افغانستان په جنګ پورې تړلی دی که امریکا په دې جګړې کې بریالۍ شي او خپلو موخو ته ورسېږي نو بیا به په بل ځای کې د امریکا په وړاندې مقاومت ممکن نه وي، دوی به خپل ټول مخالفین او د امریکاپانو په اصطلاح "باغي حکومتونه" او د "شر محورونه" یو په بل پسې تر بریدونو لاندې نیسي.

خوکه له ماتې سره مخامخ شول نو بیا به نه یوازې په بل ځای کې له داسې برید نه ډډه کوي بلکې ټوله اسلامي نړۍ به د امریکا له شر نه ژغورل کېږي.

هرچاته باید دا خبره جوته وي چې په افغانستان کې د مقاومت امکانات هومره پراخ او ځلانده دي چې د اسلامي نړۍ په بل هیڅ هېواد کې ئې مثال نه شو موندلی.

زه په دې هم یقین لرم چې که ترڅو راتلونکو میاشتو پورې امریکا په عراق باندې خپل برید وځندولو نو څو میاشتې وروسته به دوی په افغانستان کې له داسې حالت سره مخامخ شوي وي چې په بل هېواد کې ښکیل کېدو ته به زړه نه ښه کوي.

سوال: آیا د مدنیتونو ترمنځ د جګړې احتمال ګورئ او آیا دا جګړه عملاً پیل شوې؟

ځواب : هو، دا جګړه عملاً پیل شوې او دا جګړه به د تل لپاره روانه وي. زه ګمان

کوم څوك چې له دې جګړې نه انکار کوي او د مدنیتونو تر منځ د تفاهم شعارونه ورکوي، هغوی ځان غولوي او د پردیو غولوونکي شعارونه زمزمه کوي. د تفاهم دا شعار په اصل کې غرب د دې لپاره عنوان کړی چې نور د دوی د تهذیب، تمدن او کلتور په وړاندې له بې ځایه مقاومت نه لاس واخلي او د دوی برلاسي ته تسلیم شي.

غربي تمدن اوس د نورو په ضد د تهاجم او تعرض په حال کې دی، غواړي نور له دفاعي حالت نه لاس واخلي، له دفاعي حالت نه د نورو د ایستلو ښه اسلوب همدا دي چې په هغوی کې د روغې جوړې او تفاهم روحیه را ولاړه شي او له مقاومت او دفاع نه غافل شي، په اسلامي نړۍ کې چې څوك دا شعارونه زمزمه کوي یا ګمارل شوي کسان دي او یا ناپوه او د دې شعارونو له مضرو اثراتو نه بې خبره. نه پوهېږم د تورې لاندې او په داسي حال کې چې دښمن د خپلو توپونو خولې ستا په لوري توجیه کړې، د تفاهم معنی به څه وي؟ په دې حالت کې چې څوك له دښمن سره د تفاهم خبره کوي یا به جبون او بې همته وي یا غیرمتعهد او د داسي تفاهم له خطرناکو عواقبو نه بې خبره.

ماته ووایاست: په داسي حال کې چې امریکا په اکثرو اسلامي هېوادونوکې نظامي اډې جوړې کړې، د نړۍ ټول ستراتیژیك ځایونه ئې عملاً او د وسلو په زور اشغال کړي، بش د بل صلیبي جنګ اعلان کوي، د ایتالیا صدر اعظم وایي: موږ کمونیزم ته ماتې ورکړه اسلام ته به هم ماتې ورکوو!! د جرمني خارجه وزیر وایي: په افغانستان کې د شریعت نفاذ نه منو... او په داسي حال کې چې په افغانستان کې جنګ روان دی، په عراق باندې د حملې لپاره تیاری نیول کېږي، ایران د شیطاني محور جزء ګڼل کېږي .... په دې جنګي حالت کې به د تفاهم معنی څه وي؟ او څوك چې دا شعارونه ورکوي مقصد ئې څه دي؟

همداراز ماته ووایئ: په داسي حال کې چې امریکا د افغانانو د ګمراه کولو لپاره د امریکا غږ او راډیو آزادي ۲۴ ساعته نشرات لري، دا نشرات نه یوازې له بهرنه د لنډو څپو له قوي ټرانسمیټرو نه خورېږي بلکې په افغانستان کې د امریکا له نظامي اډو نه د F M په څپو هم مکرر او منظم خپرېږي، هر افغان، پښتون وي که

تاجك، د دنیا په هر ګوټ کي دا خپرونې د شپې او ورځي په ۲۴ساعتونوکي اورېدی شي، دوی چې له دغي لاري کوم زهر خوروي هر پوه او بااحساسه انسان وربانديي پوهېږي، له دې نه علاوه دوی په کابل کي ګڼ شمير ورځپاڼې او مجلې تغذيه او اکمالوي، بريتانيا، فرانسه او جرمني هم دې ته ورته کارکوي، دوی خپله هره خبره، هره تبصره، د خپلو مخالفينو په ضد هر راز زهرجن او درواغجن تبليغات، اخلاقي فساد، او په الحاد او بې دينۍ ولاړ کلتور ته بلنه، موسيقي، نڅا، د ښځو او نارينه وو ترمنځ آزاد جنسي تعلق او د غربي فرهنګ او کلتور د نورو ځانګړتياوو لوري ته خلك هڅول ... د دې لپاره هر وخت او په پراخه پيمانه کارکولی شي، د خلکو له فقراو ناداری نه اعظمي ګټه اخيستی شي، دې ته ورته کار دوی په افغانستان او په نورو اسلامي هېوادنو کي کوي، خو ما ته ووايئ چې د دې په مقابل کي د مدنيتونو ترمنځ د تفاهم پلويان څه کولی شي.

سوال : آيا تاسو هم د ابن لادن په څېر فکر کوئ چې اوسنی جنګ يو بل صليبي جنګ دی؟

ځواب : په دې کي هيڅ شك نشته چې دا يو بل صليبي جنګ دی، د فلسطينانو په ضد جنګ، د افغانستان جنګ، د سودان جنګ او د عراق راتلونکی جنګ د هماغه صليبي جنګ ښېلې ښېلې برخي دي چې جورج بش اعلان کړی.

بسم الله الرحمن الرحيم

د نوا او صبا د رادیو او تلویزیون د خبریال مرکه

پوښتنه: د افغانستان روانو سیاسي حالاتو ته په کومه سترګه ګورئ؟
ځواب: افغانستان د پردیو په اشغال کي دی، د افغانانو استقلال او خپلواکي سلب شوې، تر څلوېښت زره زیات اشغالګر ځواکونه پرې حکومت کوي، ټول اختیارات د پردیو په لاس کي دي، زمونږ د هېواد په ګوټ ګوټ کي د پردیو بیرغونه رپېږي، حکومت دوی جوړ کړی، په حکومت کي تغیرات د دوی په خوښه او امر راځي، د هر وزیر خواته امریکائي مشاور ناست دی او د وزارت ټول اختیارات د هغه په لاس کي دي، اډې لري، زندانونه لري، راډیوئي او تلویزیوني نشرات لري، هر کور ته د ننوتلو او د هر افغان د نیولو، وژلو او سپکولو اختیار لري، په کلیو او ښارونو بمونه وروي، هره ورځ په لسهاوو افغانان په خپلو وینو کي رغړوي، نه د چا سر خوندي دی، نه مال او نه عزت، نن زمونږ هېواد داسي د پردیو په اسارت کي دی چي په تېر تاریخ کي ئې نظیر نه شو موندلی.
پوښتنه: د ځان مرګو بریدونو په اړه مي پوښتنه دا ده چي ستاسو له نظره څنګه دي؟ آیا دغه بریدونه چي نن په عراق او افغانستان کي ترسره کېږي شرعي جواز لري؟ که جواز لري نو مهرباني وکړي د قرآن عظیم الشأن په کوم آیت او یا د پیغمبر علیه السلام په حدیث ئې ثابته کړئ او یوه بېلګه ئې هم وړاندي کړئ، او که جواز نه لري نو بیا طالبان ولې ځانمرګي بریدونه ترسره کوي او مسئولیت ئې هم په غاړه اخلي؟ او دا هم وایي چي دا بریدونه په خپله افغانان ترسره کوي، آیا تاسو فکر کوئ چي

دا به په ربښتیا افغانان وي او که کومه بله ډله؟ او په چا پورې به تړلې وي؟
ځواب: مورږ هر هغه عملیات غندو چې بې ګناه خلکو ته د سر او مال زیان رسوي، که دا بمباري وي او که بمي چاودنې، خو هغه فدائي عملیات چې د اسلام، آزادۍ او عدالت لپاره وي او د مظلومانو له لوري د ظالمانو او اشغالګرانو په ضد ترسره کېږي نه یوازې تائیدوو بلکې دا سرتېري د ستر اجر مستحق ګڼو، دا فدائي عملیات باید داسي وګڼو لکه څوك چې د دښمن په داسي سنګر برید وکړي چې د وژل کېدو احتمال ئې ډېر قوي او د روغ رمټ وتلو احتمال ئې له هیڅ سره برابر وي، یا به دواړه جائز وي او یا دواړه ناجائز، مورږ د اسلام له صدر نه ډېرې داسي ښېلګې په مخکې لرو چې له صحابه وو نه چا د دښمن په داسي ځای برید کړی او پر دښمن باندې د برید لپاره ئې د خطر داسي ځای ته ځان رسولی چې سل په سلو کې ئې د وژل کېدو احتمال وو خو نه پیغمبر علیه السلام او نه د ده له یارانو نه چا د دوی دې کار ته د ځان وژنې په سترګه کتلي، تاسو پوهېږئ چې هغه مهال باروت نه وو چې چا په ځان پورې تړلي وی او د دښمن په ټولګي کې ئې چاودنه کړې وی. اسلام هغه ځان وژنه حرام ګڼي چې د یأس او بې صبرۍ په سبب وي، د اسلام له نظره ژوند یو ستر الهي امانت دی، او د دې الهي امانت د ښه ساتلو، حفاظت او دفاع کلکه سپارښتنه کوي او دا د هر انسان الهي فریضه ګڼي، خو د سترو او سپېڅلو اهدافو لپاره خپل ژوند قرباني کول نه یوازې جائز ګڼي بلکې دا د الله تعالی د لارې د مخلص او ربښتوني مجاهد نښه او صفت ګڼي، په خپل مال او نفس سره د الله تعالی په لار کې، د حق، عدالت او د مظلومانو د ژغورنې لپاره جهاد کول د مسلمان فریضه شمېري، که یو مجاهد د دغسي سپېڅلو اهدافو لپاره د ځان لس برابره دښمن مقابله کوي، اسلام نه یوازې دا چې دې ته د ځان وژنې په سترګه نه ګوري بلکې دا د مضبوط ایمان او لوړ همت نښه ګڼي، د قرآن ګڼ شمېر آیتونه او د پیغمبر علیه السلام ډېر احادیث داسي قربانۍ ته مسلمانان هڅوي، که قرآن د هغسي قربانۍ سپارښتنه کوي نو د دې بل به څنګه مخالفت کوي؟ د دې دواړو ترمنځ هیڅ توپیر نشته چې یو مجاهد د لس برابره دښمن مقابله کوي او بل باروت په ځان پورې تړي او د دښمن د صف منځ ته ننوځي او چاودنه کوي، دواړه د ځینو

له نظره ځان وژنه بربښي. متأسفانه ځيني سرکاري مفتيان د قرآن په داسي يوه څرګند آيت باندي غلط استناد کوي چې په هغه کې د سر او مال له قربانۍ نه ډډه کول تهلکه ګڼل شوې خو دوی تري غلطه او معکوسه معنی راباسي، آيت داسي دی :

©$bÎ¡(þÅ ôr ¡Ü3ë%$'‹ÎÜ¿f‰Î(qàëÝr « $è‹Ô™ 'Ü(qàÝR&r

ÇÏÈ ûüÄ¸é 3$¬ tb

او د الله په لار کې انفاق وکړئ او په خپل لاس ځان په هلاکت کې مه اچوئ او احسان وکړئ چې الله محسنين خوښوي.

د دې آيت معنی دا ده چې د الله په لار کې به د سر او مال له قربانۍ نه دريغ نه کوئ، د عدم قربانۍ په وجه له تباهۍ سره مخامخ کېږئ، په خپل لاس ځان په دې تباهي کې مه غورځوئ، له جهاد نه او د الله په لار کې له قربانۍ نه ډډه د تباهي او هلاکت باعث او د دښمن په لاس د سپکاوي او تذليل سبب کېږي، په هيڅ پلمه او بهانه به له دې نه ډډه نه کوئ. عجيبه ده چې ځيني بې لاري او منحرف خلك په دې څرګند آيت په غلطه سره دا استدلال کوي چې له زورور دښمن سره مقابله، په خطر کې ځان اچول، له کم عدد او عدة سره د ځواکمن او په وسلو سنبال دښمن مخې ته ودرېدل، ځان په هلاکت کې غورځول دي او قرآن هغه تحريم کړي او يا دا چې فدائي عمليات روا نه دي!! دا ډېر ډېر ناروا او غلط استدلال دی، دلته عدم انفاق او له قربانۍ نه ډډه کول د هلاکت باعث معرفي شوي، په دې سره د فدائي عملياتو په ضد استدلال کول ډېر غلط او شرمناك استدلال دی، نه د ايمان خاوند داسي استدلال کولی شي او نه د عقل او پوهې خاوند، که داسي وي نو قرآن به يو مسلمان د لسو کافرانو په مقابلې نه مکلف کولو، د مسلمانانو د ترغيب لپاره به ئې د ابراهيم عليه السلام هغه قصه نه بيانوله چې په يوازي سر ئې د نمرودیانو بتان رانسکور کړل، دا به ئې نه ويل چې: کم مّن فئَة قَليلَة غَلَبَت فئَةً كثيرَةً بإذْنِ اللّه وَ اللّهُ مَعَ الصبرِينَ* د الله په اذن سره څومره لږکي ټولګي په لوی ټولګي غالب شوي، الله خو له صابرانو سره دی.

د بې صبرۍ په وجه ځان وژنه او له الله سره د کلکې مینې په وجه فدائي عملیات کول یو له بل نه ډېر ډېر توپیر لري، یو له الله نه د یأس او ناامیدۍ په سبب دا کار کوي او بل په الله او آخرت د کلك باور او د الله له دین نه د دفاع په لار کې د سر قرباني کولو په جذبه دا کار کوي.

له دې آیت نه مخکې ویل شوي چې که څوك په تاسو تېری وکړي نو تاسو هم بالمثله ځواب ورکړئ (فَمَنِ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ) له دې نه معلومېږي چې په دې وروستي آیت کې له انفاق نه مراد د دښمن په ضد جهاد کې د سر او مال قرباني دی. که دا دواړه آیتونه یو ځای او د یوه مضمون د متصلو برخو په حیث په پام کې ولرو نو له دې نه دوه خبرې معلومېږي: لومړۍ دا چې له انفاق نه په دې ځای کې د دښمن په خلاف په جهاد کې ځاني او مالي قرباني مراد ده او دا مطلب په ګوته کوي چې د جهاد په سامان او وسایلو باندې د مال د نه مصرفولو او د الله په لار کې له قربانۍ نه د ځان ساتلو عاقبت خطرناك او په خپل لاس ځان مرګ ته سپارل دي او دوهمه خبره دا چې له دښمن سره بالمثله معامله جائز ده.

د فدائي عملیاتو په هکله بحثونه هغه مهال پیل شول چې په نیویارك او واشنګټن باندې همداسې بریدونه وشول، امریکا د تروریزم تر نامه لاندې د اسلام او مسلمانانو په ضد د پراخ جنګ اعلان وکړ او له ټولو حکومتونو نه ئې وغوښتل چې په دې جنګ کې د امریکا تر قومندې لاندې برخه واخلي، که نه نو د تروریستانو ملګري به ئې ګڼو، د ځینو حکومتونو بې همتو چارواکو نه یوازې د امریکایانو غوښتنې ته سر ټیټ کړ بلکې له سرکاري مفتیانو نه ئې وغوښتل چې دا عملیات وغندي او هغه د اسلام خلاف وګڼي.

دا د فدایي عملیاتو مخالفین ولې دې ته توجه نه کوي چې قرآن له دښمن سره بالمثله معامله جائز ګڼي؟! قرآن مضطر انسان ته حرام روا کړي، قرآن مجبور انسان ته د کفر د کلمې ویل هم روا کړي، قرآن مظلوم انسان په بدي وینا او ښکنځلو د مؤاخذې وړ نه ګڼي، څوك چې د اسرائیلو او امریکا په ضد فدائي عملیات ترسره کوي، له یوې خوا مظلوم دی، له بلې خوا بالمثله عمل کوي او بالآخره دې ته

مجبور شوی او له ظلم نه د نجات بله لار نه ګوري،.
کوم کسان چې د امریکایانو په ضد شهادت طلبانه عملیات ناجائز ګڼي، هغوی په عراق او افغانستان کې پر امریکایانو د مجاهدینو نور بریدونه هم نه تائیدوي، دا سرکاري مفتیان دي، هغه خبره کوي چې د دوی حکومتونه ئې کوي، هغه فتوی ورکوي چې حکومت ورته لیکلې وي او پر هغې د مهر لګولو امر ورته شوی وي

- دا کار چې څوک په خپلې چانټې کې بمونه، کارتوس او د راکټ مرمۍ اچوي او د هغه دښمن مقابلې ته درومي چې هم ئې تر ده وسایل زیات او پرمختللي دي او هم ئې شمېر زیات دی او له هغه سره د ده د ننښتې لوی او قوي احتمال دا دی چې دی په شهادت رسېږي، خو سره له دې سنګر ته درومي او د دښمن مقابله کوي او بلآخره په شهادت رسېږي، دا کار له دې هیڅ فرق نه لري چې یو کس همدا بمونه په ځان پسې وترې او د دښمن منځته ننوځي او هلته دا بمونه منفجر کړي او دښمن له منځه یوسي؟!! دا په داسي حال کې چې دی دغه کار ته اړ وو، بله چاره ئې نه لرله، له ځرګندې وسلې سره دښمن ته نه شو نږدې کېدی، د دښمن د وژلو نورې لارې چارې ورته نه وې. ډېره عجیبه ده چې څوک هغه کار جائز او د مکافات وړ وګڼي او دا ناجائز او د سزا وړ. په کار خو دا ده چې دا کار په دې خاطر تر هغه بل هم د لوړ اجر مستحق وګڼلی شي چې دلته د الله په لار کې وژل کېدل یقیني او په هغه بل کې احتمالي دی. یو د الله په لار کې د شهادت وروستۍ او یقیني فیصله کوي او هغه بل د شهادت ترځنګ د دې طمع هم لري چې ژوندی ببرته راوګرځي. دا د برید په وخت کې ځا نته هم پام کوي او دا احتیاط کوي چې ده ته صدمه ونه رسېږي خو هغه بل د ځان هیڅ پروا نه کوي، ټول هم او غم ئې دا وي چې د الله دښمن ته تر زیات نه زیات تلفات واړوي. که د هر معیار له مخې دا دواړه مقایسه کړو نو د عدالت تقاضا دا ده چې د دې شهادت غوښتونکي کار تر هغه بل نه ډېر ډېر لوړ وګڼو. دا به ډېره عجیبه وي چې څوک دا یو کار شهادت وګڼي او هغه بل ته د شك په سترګه وګوري او له شهادت ګڼلو ئې ډډه وکړي.

پوښتنه: اوس یوازي تاسو او طالبان د کرزي دولت په وړاندي جنګېږئ آیا ستاسو ترمنځ همغږي شته؟ که وي نو رنا پرې واچوئ.

ځواب: موږ د ټولو مجاهدینو په یووالي ټینګار کوو، هر مجاهد خپل ورور ګڼو، او حزب اسلامي د ده سنګر او کور، له هیڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، په دې تأکید کوو چې ټول مجاهدین باید په ګډه د دښمن مقابله وکړي، د دښمن په وړاندې ئې خبره او دریځ یو وي، د افغانستان د راتلونکي په اړه هم واحد دریځ ولري، ولس ته د دې خبرې ډاډ ورکړو چې موږ د اقتدار لپاره نه جنګېږو ، د هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، د هېواد له آزادۍ وروسته به د اقتدار پر سره شخړې نه راولاړېږي، ملت ته به دا واك سپارو چې څوك د مشرۍ او واکمنۍ لپاره غوره او اهل ګڼي هغه ته اقتدار وسپاري. د طالبانو ځینو مشرانو هغه مهال تماسونه ونیول چې دوی لا د امریکا په ضد د جنګ میدان ته نه وو راوتلي، موږ د ګډ کار طرحه ورکړه، خو په داسي حال کي چې دوی ورسره موافق ول نورو توافق ونه کړ او د تماسونو هغه لړۍ قطعه شوه، اوس نه ورسره څه تماس لرو او نه کومه معاهده، خو بیا هم دا هڅه کوو چې ټول مجاهدین په یوه متحد صف کي راغونډ کړو.

پوښتنه: تر کله به د دولت او بهرنیو ځواکونو په ضد جنګ ته دوام ورکوئ؟ په داسي حال کي چې نور پخواني مشران لکه استاد سیاف، استاد رباني او داسي نور د کرزي له دولت سره یو ځای ولاړ دي او دندې ترسره کوي؟

ځواب: موږ به ترهغه جهاد ته ادامه ورکوو چې ټول نیواکګر ځواکونه زموږ د هېواد له لویشت لویشت خاوری ووځي، افغانان خپلواکي ترلاسه کړي او په آزاد او خپلواك افغانستان کي د افغان ولس د خوښي اسلامي حکومت قائم شی، د اشغال په دوران کي له دښمن سره هر راز تفاهم او سازش د خپلو اسلامي اصولو خلاف ګڼو. افغان ولس ته بلنه ورکوو چې دا په نیمه لار کي پاتې مخکښ انقلاب تکمیل کړی، د شر او فساد د ځواکونو او د ظالمانو، مفسدینو، ملي خائنانو او جنایتکارانو واکمني پای ته ورسوی او په عدالت ولاړه سوکاله اسلامي ټولنه جوړه کړی. پدی مبارزه کي به موږ د سابق په څېر په هر محاذ او هر وخت کي د خپل ولس په څنګ کي وو.

موږ له امریکایانو سره ملګرتیا او دوی ته تسلیمېدل داسي ګڼو لکه روسانو ته تسلیمېدل او هغوی ته د ملګرتیا لاس ورکول، هغه چې په دې دواړو کي په توپیر

قائل دی تاسو ترې وپوښتئ چې فرق په څه کې دی؟ د دوی دواړو په رنګ کې څه توپیر ګوري که په عقیدې او عمل کې ئې او که په موخو او غرضونو کې ئې او که له افغان ولس سره د دوی په چلند کې!! زمونږ او د هر هغه چا له نظره چې په اسلام پوه وي او حقایق مني، امریکایان د افغانستان په اړه همغه موخې لري چې شوروي اتحاد درلودې، د دوی دښمني له اسلام او مسلمانانو سره تر هغوی زړه او ژوره ده، له افغانانو سره ئې چلند تر هغوی ډېر بد او کرکجن دی.

تاسو ما ته ووایئ: د دغو کسانو چې امریکایانو ته تسلیم شوي له هغه مولوي ولي او مولوي عبدالعزیز سره ئې څه فرق دی چې د کمونستانو ملګرتیا ئې وکړه او د ډاکټر نجیب د اسلامي شئونو په وزارت کې ئې کار کاوو؟ تاسو ما ته ووایئ: د هغه چا په هکله څه قضاوت کوئ چې هم ئې روسانو ته دوستۍ لاس اوږد کړ، له کمونستانو سره ئې د مجاهدینو په ضد ائتلافي جبهه جوړه کړه، پیسې او وسلې ئې ترلاسه کړې او د مسکو د ګټو لپاره ئې د جګړو اور بل کړ، او هم د امریکایانو د ځمکنیو فوځونو په ځېر د خپل ولس په ضد وجنګېدل او له هغوی ئې غوښتل چې خپلې بمبارۍ مزید تشدید کړي؟!!

پوښتنه: په کابل کې د سولې په نامه د یوه کمیسیون مشر صبغت الله مجددي چې پخوانی جهادي رهبر هم دی کله ناکله ادعا کوي چې په نومورې کمیسیون کې د طالبانو تر څنګ د حزب اسلامي په لسګونو هغه ګروپونه چې د ښاغلي کرزي د حکومت مخالف ول د یاد شوي کمیسیون په غوښتنه خپل مخالفت ته ئې د پای ټکی ایښی او یاد شوي کمیسیون ته ورغلي، که چېرې دا حقیقت ولري نو ستاسو په نظر څومره ګروپونه به نومورې کمیسیون ته ورغلي وي؟

ځواب: مونږ نه پوهېږو دا کمیسیون ولې د مجاهدینو په ضد تبلیغات کوي، ولې په درواغو وایي چې مجاهدینو وسله په ځمکه کیښوده او دښمن ته تسلیم شول؟ مونږ له دوی سره څه بد کړي، څه تاوان مو دوی ته رسېدلی؟ مونږ خو د هېواد د آزادۍ لپاره د اشغالګرانو په ضد جنګېږو، دوی ولې د ملاتړ په ځای زمونږ په ضد پایځې ورپورته کړې او په دروغجنو تبلیغاتو سره غواړي مجاهدین کمزوري کړي، زه په صداقت سره تاسو ته وایم چې د کمیسیون دا خبري حقیقت نه لري، دا

تبلیغات د دې لپاره کوي چې اشغالګرو انګریزانو ته خپل صداقت وښیي او له هغوی نه ترلاسه شوې پیسې هضم کړي، معاش ئې ورزیات کړي او مزید امتیازات ورکړي، هغه کسان چې نن د امریکایانو لپاره دا خدمت کوي پرون ئې پلرونو د انګریزانو لپاره همدا کار کولو، د قرآن په حاشیې به ئې امضاء کوله، د انګریزانو مخالفینو ته به ئې لېږل او هغوی به ئې د دښمن په دام کې اچول. دوی د همدې لپاره د انګریزانو د تسلط په وخت کې افغانستان ته راوستل شوي وو!!

کوم کسان چې د تسلیم شوو په نامه امریکایانو ته معرفي شوي او د دوی په نامه ئې له امریکایانو پیسې ترلاسه کړې، هیڅ یو ئې مجاهد نه دی او له سنګر نه نه دی کوز شوی، کمیسیون غوښتي چې خپل فعالیت او صداقت نیواکګرانو ته ثابت کړي، خپل دوستان ئې ورمعرفي کړي، د هر یوه په نامه ئې څه امتیازات ترلاسه کړي، زیاته برخه ئې په خپلې کځوړې کې اچولې او وړه برخه ئې په دغو کسانو وېشلې.

ښه به وي چې یو مثال ئې تاسو ته بیان کړم: په کنر کې د اسمعیل په نامه یوه مجاهد څو ښه ښه عملیات وکړل، د رسنیو له لارې نشر شول، څه وخت وروسته مې د راډیو له لارې واورېدل چې د سولې کمیسیون د اسمعیل د تسلیمېدو ادعا کړې، څوک مې عاجل ولېږو چې حقیقت معلوم کړي، د اسمعیل خط ئې راوړ او معلومه شوه چې کمیسیون ټګماري کړې او بل څوک ئې د نومونې اسمعیل په نامه انګریزانو ته معرفي کړی او د هغه په نامه ئې پیسې ترلاسه کړې!! اصلي اسمعیل په سنګر کې پروت دی او د انګریزانو په ضد خپل جهاد ته ادامه ورکوي.

پوښتنه: د طالباونو له سقوط څخه راوروسته امریکایانو د مطبوعاتو له لارې کله ناکله ستاسو په نیولو او وژلو جایزې ټاکلې خو اوس هغه موضوع ته دومره اشاره نه کېږي، علت په څه کې دی؟

ځواب: له کومې ورځې چې امریکا زما په ضد د دښمنۍ پرېکړه کړې تر اوسه په کې تغیر نه دی راغلی، همداراز له کومې ورځې چې ما له امریکا سره خپله دښمني اعلان کړې، زما په دریځ کې ترننه هیڅ تبدیلي نه ده راغلې، اته دېرش کاله مخکې چې موږ د شرقي او غربي استعمار په ضد د کومو شعارونو ورکول پیل کړل، چې د

پوهنتون صحن او د کابل سړکونه ئې شاهد ول، تر نن پورې خپلو شعارونو ته ژمن یو، دا ځکه چې مورږ آزادي غوښتونکي یو او خپل دوست او دښمن د اسلام په حکم ټاکو، د الله تعالی او د هغه د بندګانو دوستان مو دوستان او دښمنان مو دښمنان دي، زه به هغه ورځ د الله تعالی په وړاندي شرمنده او سر ټیټ وم چې د انسانیت دا ستر او خطرناک دښمن ما ته د دوست په سترګه وګوري یا له ما د خطر احساس ونه کړي، لا هغه مهال چې مورږ له شوروي اشغالګرانو سره جنګېدو، او د جورج ډبلیو بش پلار لا د ریګان معاون وو، پاکستان ته په خپل سفر کې ئې له پاکستاني چارواکو وغوښتل چې (eliminate this fanatic) دا متعصب له منځه یوسئ، او دا ځکه چې ما له ریګن سره له ملاقات نه هغه وخت انکار وکړ چې د مجاهدینو د یوه هیئت د مشر په توګه د ملګرو ملتونو د عمومي اسمبلۍ په غونډې کې د شرکت لپاره نیویارک ته تللی وم.

پوښتنه: که ښاغلی کرزی تاسو ته په خپل حکومت کې ځای درکړي آیا تاسو به په کوم شرط ورسره یو ځای کېږئ؟ او که چېرې ورسره یوځای شئ آیا له طالبانو سره به تاسو هم د کرزي د حکومت په ګټه جنګېږئ؟

ځواب: زما او د ټولو مجاهدینو اصلي مشکل له اشغالګرانو سره دی نه له ښاغلي کرزي سره، که بهرني ځواکونه ووځي په نورو ټولو قضایاوو بحث او روغې جوړې ته تیار یو، په هغه حکومت کې چې د بهرنیو ځواکونو تر وزر لاندې پر افغانستان حکومت کوي هیڅکله د شاملېدو اراده نه لرو، زمورږ د مقاومت موخه دا نه ده چې په اقتدار کې برخه ترلاسه کړو، غواړو بهرني ځواکونه ووځي، یوه داسي موقت حکومت ته قدرت انتقال شي چې بهرنیو ځواکونو نه وي جوړ کړی او ټولو افغانانو ته د منلو وړ وي او بیا په آزاد او خپلواک افغانستان کې د ملت رایې ته رجوع وشي او د عادلانه او آزادو انتخاباتو له لارې یو واقعي منتخب اسلامي حکومت جوړ شي.

مورږ نه مخکې له طالبانو سره جنګېدلي یو او نه اوس، او نه په آینده کې د دوی یا بلې افغاني ډلې سره د جنګ اراده لرو، خو که څوک د یوه واقعي منتخب اسلامي حکومت په ضد وسلې ته لاس کړي او وغواړي چې د پردیو د متو په زور پر

افغانانو حکومت وکړي مورِ به ئې په کلکه مخې ته ودرېږو، مهمه نه ده چې دا څوک دی او شعار ئې څه دی.

پوښتنه: شپږ کاله وړاندې طالبانو د پخوانیو تنظیمونو مجاهدینو ته ټوپکیان او شر او فساد خطاب کاوو او ورسره جنګېدل آیا طالبان اوس هم تاسو ته د ټوپکیانو او شر او فساد خطاب کوي او که د مجاهدینو؟

ځواب: دا پوښتنه له طالبانو وکړه، د ټوپکیانو اصطلاح خو بې بې سي راوایسته او چا چې د مجاهدینو په ضد کارولې نو د بې بې سي تقلید ئې کاوو، اوس خو بې بې سي او امریکا غږ دوی ته ټوپکیان وایي!!

پوښتنه: له اسامه بن لادن سره تاسو لیدلي، که لیدلي مو وي نو وروستۍ لیدنه مو کوم وخت او په کومه موخه وه؟ اوس ورسره څومره نږدې اړیکي لرئ؟ آیا تاسو د ده او د ده د پلویانو د سیاست ملاتړ کوئ او که نه تاسو ئې هم د نړېوالو په څېر ترهګر بولئ؟

ځواب: د دې پوښتنې په ځواب کې څو عرایض لرم:

- ما په دې هکله په مخکنیو مرکو کې وضاحت کړی هغه کافي ګڼم، ما له هغه سره هغه مهال لیدلي چې زه له ایرانه وطن ته راستون شوم، او څو میاشتې زه او دی په یوه کور او یوې سیمې کې اوسېدو.
- مورِ له القاعدې سره هیڅ ډول تنظیمي اړیکي نه لرو.
- نړېوال ئې ترهګر نه بولي، یوازې امریکا او پلویان ئې ترهګر ګڼي، ډېر ورته د یوه آزادي غوښتونکي اتل په سترګه ګوري.
- څوک چې د آزادۍ، خپلواکۍ او عدالت لپاره جنګېږي او په خپلو هېوادونو کې د اشغالګرانو په ضد مقاومت کوي، چې هر څوک وي او په هر ځای کې دا کار کوي، مورِ ئې ملاتړ کوو، د دښمن په ضد هر چا ته د بالمثله چلند حق ورکوو، که امریکایان له څو زرو کیلومترو آخوا آسیا او افریقا ته راځي، ملکونه نیسي، په خلکو باندې بمونه وروي، د مظلومو فلسطینانو په ضد د بې رحمو صهیونستانو مرسته او ننګه کوي، نو دا د ټولو مسلمانانو دیني وجیبه ګڼو چې د هغو مجاهدینو مرسته وکړي چې د امریکا په ضد جنګېږي. څه چې امریکا د دوی په

ضد کوي، دوی ئې د هغوی په ضد د کولو حق لري.
پوښتنه: په دې وروستیو کې د استاد رباني په مشرۍ یوه ملي جبهه جوړه شوه چې په نوموړې جبهې کې د پخوانیو مجاهدینو رهبران او پخواني کمونستان برخه لري، او تاسو په وروستیو مرکو کې ویلي چې دا جبهه د بهرنیو هېوادو په اشاره او مرسته جوړه شوې، تاسو څه ثبوت لرئ؟ او بل دا چې پخوا د کمونستانو او مجاهدینو تر منځ ډېرې جګړې وشوې او په زرګونو مجاهدین او د کمونستانو پلویان په کې له منځه ولاړل، د دې جبهې جوړېدا د وژل شوو کسانو په کورنیو او په خپله پر ملت څه منفي اغېز درلودی شي؟
ځواب: دا جبهه تر دې د مخه د روسانو د وتلو پر مهال د مسکو په اشاره او د ایران په وساطت جوړه شوې وه، اوس چې له افغانستان نه د بهرنیو ځواکونو د وتلو ګونګوسی دی، یو ځل بیا همغو ملکونو د همغې مړې جبهې د بیا راژوندۍ کولو هڅه پیل کړې، خو إن شاء الله دا به د وچې ونې ښېخ ته د اوبو تویولو په څېر یوه بې فایدې هڅه وي، دا بد نامه، کرغېړنه، او منحوسه جبهه او د پردیو د لاس آله نه ببرته راژوندۍ کېدی شي او نه څه تري جوړېدی شي، نه روسان په هغه موقعیت کې دي چې له دې جبهې نه همغه پرونی کار واخیستلی شي، او نه کمونستان او د دوی منافق ملګري د پردیو لپاره پرونی خدمت کولی شي، که څه هم ایران زمور د هېواد په اړه تر ټولو ملکونو خطرناک سیاست غوره کړی، افغانانو ته ئې تر بل هر چا زیات تاوان رسولی، او د روسانو له وتلو وروسته ترنن پورې ئې د جګړو د دوام لپاره تر هر ملك نه زیاتې وسلې او پیسې افغانستان ته لېږلې او د همدغې جبهې په واك کې ئې ورکړې، خو إن شاء الله ایران به هم بیا همغه پرونی کار ونه کړی شي.
تاسو ثبوت غواړئ، ثبوت هغه په زرهاوو ټُنه وسلې او مهمات دي چې د نجیب حکومت له نسکورېدو وروسته له مسکو نه مشهد ته او له هغه ځایه لومړی بګرام ته، بیا تخار ته او بیا کولاب ته انتقالېدل او دغې جبهې ته سپارل کېدل، او هره ورځ به له باروتو ډکې څو طیارې په دغو ځایونو کې تخلیه کېدې.
دا باید په قاطع الفاظو ووایم چې د عدالت له تأمین او د مجرمانو او جنایتکارانو له عادلانه محاکمې پرته سوله نه شي راتلی، قرآن په واضحو الفاظو وایي چې که د

جګړې خاتمه او د سولې تأمین غواړئ نو لومړی عدالت او قسط تأمین کړئ، فاصلحوا بینهما بالعدل و اقسطوا إن الله یحب المقسطین
د دواړو جګړه کوونکو ترمنځ په عدالت سره روغه جوړه وکړئ او قسط تأمین کړئ (هر لوري ته خپل خپل حق وسپارئ)، یقیناً چې الله تعالی مقسطین خوښوي.
پوښتنه: استاد رباني، استاد سیاف او یو شمېر نور جهادي مشران د روسانو سره وجنګېدل او هغوی اوس د کرزي د حکومت ترڅنګ ولاړ دي، او تاسو ورسره جنګېږئ، ستاسو او د یاد شوو جهادي مشرانو ترمنځ څه توپیر دی؟ او آیا تاسو اوس هم یاد شوو جهادي رهبرانو ته د مجاهدینو خطاب کوئ؟
ځواب: موږ نه له دوی دواړو سره کوم شخصي مخالفت لرو او نه له نورو سره، که دوی د جهاد لیکي ته راګرځي موږ پرې خوشحاله کېږو او دا د دوی د دنیا او آخرت لپاره غوره ګڼو، خو د مجاهد خطاب په هغه صورت کي چا ته کېدی شي چې مجاهد وي، او عملاً د دښمن مقابله کوي، نه هغه چا ته چې له جهاده ئې لاس اخیستی او د جهاد او اسلام دښمنانو ته تسلیم شوی.
پوښتنه: دا هم راته ووایئ چې افغانستان ته روسان په کومو موخو راغلي وو او امریکایان په کومو موخو راغلي، ، د دواړو تر منځ څه توپیر دی؟ تاسو، استاد سیاف، رباني، مجددي او یو شمېر نور جهادي مشران له روسانو سره جنګېدئ او اوس هغوی نه جنګېږي او تاسو جنګېږئ، ولې تاسو د دوی په شان په اوسني حکومت کي برخه نه اخلئ؟
ځواب: د دواړو موخې سره ورته دي، توپیر یوازي په دې کي دی چې روسانو غوښتل له شمال نه جنوب ته ولاړ شي، او د افغانستان له لاري د هند سمندر ته ځان ورسوي، او امریکا غواړي له جنوب نه شمال ته ولاړ شي او د افغانستان له لاري د مرکزي آسیا په زېرمو مسلط شي. مخکې هغوی غوښتل موږ د خپلو استعماري موخو لپاره قرباني کړي او اوس دوی د شورویانو همغه زړه تجربه تکراروي او مظلوم افغانان د خپلو استعماري موخو لپاره قرباني کوي.
د دې پوښتنه ته له دوی وکړه چې آیا د روسانو په ضد جنګېدلي یئ؟ څنګه او ولې جنګېدئ؟ اوس ولې د امریکایانو په ضد د مجاهدینو ملګرتیا نه کوئ؟ د روسانو

او امریکایانو تر منځ او د دوی او د هغوی د یرغل او موخو تر منځ څه توپیر شته؟
پوښتنه: داسې ویل کېږي چې د افغانستان په ختیځ د کنر په ولایت کې د کرزي حکومت او د هغه د پلویانو او بهرنیو ځواکونو په وړاندې ستاسو زوی جنګېږي او د جګړې مشري هم په غاړه لري، دا خبره څومره حقیقت لري؟
ځواب: کاش زما زوی دا کار کړی وی یا ئې کولی شوی، که هغوی په جهاد کې برخه اخلي نو د یوه مجاهد په توګه به برخه اخلي نه د قومندان په توګه، ما تر اوسه له خپلې کورنۍ نه هیڅوک د حزب په کومې رسمي دندې نه دی ګمارلی، زه هر هغه مجاهد خپل زوی او ورور ګڼم چې د وطن د آزادۍ لپاره جنګېږي.
پوښتنه: که چېرې بهرنیان له افغانستان څخه ووځي فکر نه کوئ چې خپل منځي جګړې به د ۹۱او ۹۲کلونو په شان چې په افغانستان کې د مجاهدینو تر منځ پیل شوې یو ځل بیا پیل شي؟
ځواب: هغو جګړو ته د خپل منځیو جګړو په ځای باید د مخکنیو جګړو د تسلسل او ادامې نوم ورکړو، په دغو جګړو کې د کمونستانو ونډه همدومره وه لکه تر دې د مخه، هغه جګړې هم د جنرال آصف دلاور او جنرال نبي عظیمي تر قومندې لاندې روانې وې، له مخکنیو جګړو سره ئې توپیر یوازې په دې کې وو چې د ایران په وساطت شورای نظار او ایران پلوه شیعه ډلې هم ورسره یوځای کړی شوې، د سابق په څېر وسلې او پیسې مسکو ورکولې خو د ایران له لارې، نږدې شل زره ملیارده افغانۍ په مسکو کې چاپ او دې ائتلافي جبهې ته د جنګي مصارفو لپاره ورکړی شوې، مخکې به وسلې مخامخ له مسکو نه بګرام ته راتلې خو په دې وخت کې به له مسکو نه مشهد او له مشهد نه بګرام ته انتقالېدې!!
دا اندېښنه په هغه صورت کې په ځای وه چې د بهرنیانو په شته والي کې نه جګړه وی او نه بې امنیتي، خبره خو د دې عکس ده، زمونږ ټولې ستونزې له بهرنیو لاسوهنو او د بهرنیو فوځونو له شته والي راولاړې شوې، د روانو جګړو اور روسانو بل کړ، له وتلو وروسته ئې خپل نیمګړی مأموریت هغه شمالي ائتلاف ته وسپارو چې د روسانو په وینا او د ایران په وساطت جوړ شو او امریکا او امریکا پلوه ملکونو ئې مرسته کوله او هغه ئې د ډاکټر نجیب د حکومت د ځای ناستي په

توګه قبول کړ او د افغانستان سفارتونه ئې دې ائتلاف ته وسپارل، او دا دی اوس امریکاییانو د روسانو په پل ګام کیښود او د دوی ناکامه تجربه ئې تکرار کړه او زمونږ هېواد ئې اشغال کړ، او همغه ائتلاف ئې بیا قدرت ته ورساوو، د تېرو پنځو کلونو تجربې وښوده چې دا ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د امنیت او سولې د راوستو ضامن، تر څو چې اشغال ادامه لري جګړه به دوام کوي.

خو دا پوښتنه چې څنګه کولی شو د بهرنیو ځواکونو له ایستلو وروسته د جګړو مخنیوی وکړو او پرې نه ږدو چې د اتیایمو کلونو په څېر ناورین رامنځ ته شي، ځواب ئې دا دی چې ټول هېوادپال او په خپل وطن مین باایمانه افغانان دې په خپلو کې تعهد وکړي چې آزاد او خپلواك افغانستان به جوړوو، د پردیو د لاسوهنو مخه به نیسو، هغه وطن پلورونکي ډلې به په خپل ځای کښېنوو چې د پردیو د مټو په زور پر افغانانو د حکومت کولو تکل کوي، اقتدار به د ولس امانت ګڼو او د ولس رأیې ته له مراجعې پرته له نورو لارو قدرت ته رسېدل به تحریموو، هر څوك به په هغه څه قناعت کوي چې ولس ئې ورته مناسب ګڼي.

دې ته هم باید متوجه وو چې اوس نه مسکو په هغه موقعیت کي دی چې مورږ ته د مخکې په څېر مشکلات راولاړ کړي، او نه به امریکایان په افغانستان او عراق کې له ماتې وروسته مورږ ته د ستونزو د راولاړولو په موقعیت کي وي، زمورږ له ګاونډیو نه یوازې ایران او پاکستان بیا هم کولی شي چې د مخکې په څېر د مشکلاتو باعث شي، خو نږېوال حالات او د دې سیمې وضعیت داسې معلومېږي چې دوی به هم إن شاء الله د مخکنیو ناکامو تجربو تکرارولو ته زړه ښه نه کړي.

پوښتنه: د افغانستان په هره سیمه کې کله چې د بهرنیانو او د کرزي د دولت د سرتېرو په وړاندې برید ترسره شي طالبان ئې مسئولیت په غاړه اخلي، آیا په دې کې په ربښتیا یوازې طالبان ونډه لري او که تاسو هم او که چېرې تاسو په کې ونډه لرئ نو بیا ولې په رسنیو کې ستاسو د ګوند او ستاسو نوم نه یاد ېږي؟

ځواب: د دښمن د اعتراف له مخې هره ورځ په اوسط توګه تر شلو زیات بریدونه په بهرنیو ځواکونو ترسره کېږي، په دوه دریو ئې دښمن اعتراف وکړي، د یوه دوو مسئولیت طالبان په غاړه واخلي، تاسو ما ته ووایئ چې دا پاتې عملیات څوك

کوي؟

مورږ په موجوده ظروفو او شرایطو کې نه جبهه ای جنګونه مفید ګڼو او نه د سیمو آزادول، برعکس چریکي جنګونو ته ترجیح ورکوو او مجاهدینو ته په کلکه توصیه کوو چې د دښمن په امنیتي پوستو، اداري واحدونو او عسکري مرکزونو باندې د برید په ځای د دوی په ګزمو او وړو وړو قطارونو باندې برید ته ترجیح ورکړئ، په هغه ځای او هغه وخت برید وکړئ چې دښمن غافل وي او د مقابلې لپاره نه تیاری لري او نه ئې په وس پوره وي. د اجیر او وطن پلورونکي افغاني فوځ او پولیس په قطعاتو د بریدونو په ځای په بهرنیو ځواکونو برید ته ترجیح ورکړئ، د مکتب، شفاخانې، پل او نورو عام المنفعه تأسیساتو له ورانولو او په جومات او مدرسه کې له چاودنو او د سرکاري ملایانو له وژلو ډډه وکړئ، جبهه ای جنګونه له یوې خوا ډېرو امکاناتو ته ضرورت لري، چې مورږ ئې اوس په واك کې نه لرو، له بلې خوا د عام ولس د تلفاتو باعث ګرځي، دا ځکه چې زمورږ دښمن ډېر بې رحمه او وحشي دی، د مجاهدینو د بریدونو غچ له عام ولس نه اخلي، داسې عملیات یوازې دومره ګټه رسولی شي چې د دښمن اصلي کرغېړنه څېره بربنډه کړي او له تبلیغاتي پلوه څه ناڅه اهمیت لري.

پوښتنه: په هېواد کې د ننه او بهر یو شمېر سیاسي کارپوهان ګاونډی هېواد پاکستان په دې تورنوي چې د افغانستان په کورنیو چارو کې لاسوهنه کوي او د دوی په وینا کوم وران کاران چې په افغانستان کې د دولت او بهرنیو ځواکونو په ضد جنګېږي له پاکستان څخه رااوړي چې د کابل دولتي چارواکو هم په وار وار سره دغې موضوع ته اشاره کړې، آیا دا تاسو هم منئ، چې پاکستان په افغانستان کې لاسوهنه کوي، او د بهرنیو ځواکونو په ضد جګړې کې طالبانو ته سرتېرې روزي او بیا ئې افغانستان ته لېږي؟

ځواب: هو؛ پاکستان د نورو ګاونډیو په شمول لاسوهنه کوي خو د امریکا په وینا او ګټه، او د کابل د اوسني حکومت په دفاع او حمایت کې، پاکستان خو اوس په هغه جنګ کې چې امریکا د تروریزم خلاف د جنګ نوم ورکړی او په حقیقت کې د اسلام په ضد بل صلیبي جنګ دی، په لومړي خط کې او د امریکایانو خوا ته په

څرګنده ولاړ دی، د افغانستان په نیولو کې ئې د امریکایانو دومره مرسته وکړه چې له دې مرستې پرته نه د افغانستان نیول ورته ممکن وو او نه تر نن پورې دلته پاتې کېدل، په پاکستان کې خو اوس د امریکایانو اډې دي، سي آی اې او ایف بي آی دفترونه لري، خلك نیسي او ګوانتانامو ته ئې انتقالوي، د امریکایانو ټول اکمالات د پاکستان له لارې کېږي، خو زما د اټکل له مخې د افغانستان په اړه د ایران سیاست تر پاکستان نه هم زیات خطرناك دی، که پاکستان یوازې له امریکا سره د افغانستان په نیولو کې مرسته کړې نو ایران هم له روسانو سره د افغانانو په ضد ملګرتیا وکړه او هم له امریکایانو سره، که ایران د بغداد او کابل په نیولو کې تر پاکستانه د امریکا زیاته مرسته نه وي کړې نو لږ خو ئې په هیڅ صورت کې نه ده کړې. که پاکستان اډې ورکړې نو ایران ځمکنې فوځونه ورکړل، ایران پلوه افغاني او عراقي ډلې ئې دې ته چمتو کړې چې د امریکا د ځمکنیو فوځونو په توګه د دوی تر قومندې لاندې وجنګېږي.

پوښتنه: نن سبا په امریکا کې کې دیموکراتانو په ولس مشر بش فشار راوړې چې امریکائي سرتېرې دې له عراق څخه وایستل شي، که چېرې له عراق څخه ووځي، تاسو په افغانستان کې د بهرنیو ځواکونو په ځانګړې توګه د امریکائي سرتېرو په اړه څه نظر لرئ، د کرزي پر حکومت به څه اغېز وکړي؟

ځواب: امریکایان به حتماً او إن شاء الله ډېر ژر له افغانستان او عراق نه وځي، زما اټکل دا دی چې دا کال به د اشغال او د بهرنیو فوځونو د پاتې کېدو وروستی کال وي، مقاومت به هغه پراو ته ورسېږي چې نیواکګران به د اشغال له ادامې مأیوس او په دې پوه کړي چې له وتلو پرته بله چاره نه لري.

د اشغالګرانو له وتلو وروسته د دوی لاس پوڅی حکومت د لنډې مودې لپاره هم نه شي پاتې کېدی، چې د څلوېښت زرو بهرنیو ځواکونو په شته والي کې وضعیت نه شي مهار کولی نو د دوی له وتلو وروسته به څنګه حکومت وکړی شي؟

پوښتنه: تاسو ولې له طالبانو او د کرزي له دولت سره یو ځای کېدل نه غواړئ، علت ئې څه دی؟

ځواب: تاسو له ښاغلي کرزي او طالبانو نه پوښتنه وکړئ چې ولې له حزب اسلامي

سره نه یو ځای کېږي؟ کوم ځواب چې دوی درکړ زما ځواب همغسي وګڼئ!! په داسي حال کي چې موږ د ټولو اسلامي ډلو په یووالي او وحدت باور لرو او په دې لار کي له هیڅ ډول هڅو، ایثار او قربانۍ نه ډډه نه کوو، خو دا حقیقت باید په پام کي ولرو چې په افغانستان کي روان اسلامي نهضت د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، جهاد د حزب اسلامي مجاهدینو پیل کړ، د روسانو او کمونستانو په ضد جهاد کي حزب اسلامي د مقاومت د ملا تیر وو، نورې ډلې ډېر وروسته او ټولې له هېواد نه بهر جوړې شوې، په کار خو دا وه چې دوی د نویو ډلو له جوړوبو ډډه کړې وی، او چا چې اسلامي حکومت غوښتو له حزب اسلامي سره یو ځای شوي وی، ښایي دا غوښتنه به سمه نه وي چې حزب سلامي په هغو ډلو کي مدغم شي چې مشران ئې هم د حزب اسلامي د جهادي مدرسې شاګردان دي.

پوښتنه: په کابل کي د امن په نامه یوه جرګه چې مشري ئې پخوانی جهادي مشر پیر سید احمد ګیلاني په غاړه لري او د دې جرګې موخه د ډیورنډ د کرښې د دوارو غاړو د قومونو یو نظر، یو ځای کېدل او له هغوی سره خبري کول دي چې په خپلو سیمو کي به د دوی په وینا ترهګرو ته ځای نه ورکوي، ستاسو په نظر دغه جرګه به د کومې بلې موخې لپاره جوړه شوې وي او که څنګه؟ او آیا دا جرګه به وکولی شي چې په هېواد کي اوسنی بحران ته د پای ټکی کېږدي؟

ځواب: داسي جرګې هیڅ ارزښت نه لري او هیڅ نه شي کولی!! دا هسي له واقعیتونو نه د خلکو توجه بل لوري ته د اړولو یوه بې فایدې هڅه ده، د افغانستان بحران په داسي جرګو نه بلکي د بهرنیو ځواکونو په وتلو او د افغانستان په کورنیو چارو کي د لاسوهنو په بندېدو سره حل کېدی شي، په داسي حال کي چې افغانستان د پردیو په اشغال کي دی او په پاکستان کي یو غیر منتخب فوځي حکومت اقتدار په لاس کي لري، د دواړو حکومتونو تر شا هغه ځواک ولاړ دی چې افغانستان ئې نیولی، د داسي حکومتونو په خوښه جوړه شوې جرګه به څنګه وکولی شي چې دا بحران حل کړي؟!!

پوښتنه: د طالبانو مشر ملا محمد عمر او د نوموړي تحریک یو وتلي قومندان ملاداد الله او اسامه بن لادن د نړیوالو لخوا دهشتګر او تروریستان ګڼل کېږي،

تاسو ورته په کومه سترګه ګرئ؟

ځواب: زه نه هغه چا ته د تروریست او ترهګر په سترګه ګورم چې امریکا ئې تروریست ګڼي او نه هغه چا ته د اتل په سترګه ګورم چې امریکایان ورته د اتل لقب ورکوي، د هر مسلمان او مجاهد معیارونه د امریکایانو او ټولو استعماري ځواکونو له معیارونو سره ژور او اساسي توپیرونه لري.

د آزادو ولسونو اتلان د آزادۍ د جنګ تر ټولو نومیالي او توریالي مبارزین وي، هغه چې تر نورو مخکې ئې د آزادۍ لپاره ملا تړلې، وسله ئې پورته کړې، او تر ټولو مخکې سنګر ته وتلي، تر نورو زیات په سنګر کې پاتې شوي، تر بل هر چا ئې زیاته قرباني ورکړې، تر بل هر چا ئې پر دښمن زیات ګذارونه کړي، او تر نورو زیات ئې دښمن ته تلفات اړولي، خو کوم قومونه چې غلامۍ ته غاړه کښږدي، نو بیا په دوی کې د دغو اتلانو ځای داسې څېړې ونیسي چې د غلامۍ د ژوند څو شېبې ورباندې په خوشحالۍ کې تېرې کړي، د جنګي حماسو ځای عشقي سندرې ونیسي، د وسلې ځای دبله او رباب ونیسي، د سنګر په ځای د نڅا، شراب او کباب محفلونه، د زخمونو په ځای شنه خالونه او سرې شونډې ستایل کښږي، د غلامو قومونو اتلان یا سندر غاړي وي، یا د دښمن په لاس قدرت ته رسېدلي واکمنان او یا د دښمن له لوري نومول شوي کاغذي اتلان.

پوښتنه: د حزب اسلامي یو شمېر پخواني مجاهدین او قومندانان د کرزي په دولت کې دندې ترسره کوي، آیا دا د دې معنی نه ورکوي چې تاسو خپل پلویان له لاسه ورکړي دي؟

ځواب: تاسو ما ته ووایئ: د دغو کسانو شمېر څومره دئ، او په کومو مهمو دندو ګمارل شوي؟ آیا د دوی شمېر به د یوې افغاني کورنۍ د غړو د شمېر په اندازه وي؟ آیا په داسې سختو شرایطو کې چې حزب ورسره مخامخ دی د دومره لږ شمېر کسانو بېلبېدل داسې تعبیروئ چې مورږ خپل پلویان له لاسه ورکړي؟ آیا د ګوتو په شمېر د څو ضعیفو او کمزورو کسانو بېلبېدل یو داسې ستر، مضبوط او افغانستان شمول حزب تضعیفولی شي چې هم روسانو تر ې شکایت درلود او هم امریکایان؟

پوښتنه: نن سبا د نړۍ او هېواد په مطبوعاتو کې د طالبانو او د هغوی د سیاسي

فعالیتونو په اړه زیات بحثونه کېږي، خو ستاسو د فعالیتونو په اړه څه نه ویل کېږي، په دې کي ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: دا له یوې خوا سیاسي وجوهات لري او له بلې خوا امریکایان غواړې داسي وښیي چې له ټول افغان ولس سره نه بلکي یوازې له یوې ډلې سره مخامخ دي، دوی له القاعدې او طالبانو نه د غچ اخیستلو تر نامه لاندې پر افغانستان برید وکړ، غواړي وښیي چې اوس هم د دوی جنګ یوازې له دغو ډلو سره دی، د دوی په ضد د نورو جنګیالیو جنګ په امریکا او ټولې نړۍ کي د دوی په هکله پوښتنې راولاړوي، دوی هر هغه څوك د طالب او القاعدې په نامه یادوي چې د امریکا په ضد جنګېږي، که په افغانستان کي وي، یا عراق کي یا د نړۍ په بل ګوټ کي.

پوښتنه: طالبان بهرني او کورني خبریالان او دولتي مامورین اسیران نیسي او له دولت څخه د خپلو سرتېرو د خوشې کولو غوښتنه کوي، او کله چې دولت د دوی غوښتنو ته مثبت ځواب ورنکړي نو هغوی نیول شوي اسیران وژني، آیا تاسو د طالبانو له دغې کړنلارې څخه ملاتړ کوئ؟ که چېرې تاسو ته یو بهرنی یا کورنی خبریال یا د افغان دولت یو انجنیر یا ډاکټر یا هغه بهرني انجنیران یا ډاکټران چې په افغانستان کي له شخصي یا بهرنیو کمپنیو سره کار کوي په لاس درشي تاسو به هم د طالبانو په شان ورسره رفتار کوئ او که څنګه؟

ځواب: نه مجاهدین غیر محارب کسان وژني او نه دې طالبان دا کار کوي.

پوښتنه: ستاسو او طالبانو د سیاست تر منځ څه توپیر شته، تاسو وایئ چې اسلامي هېواد او آزاد افغانستان غواړو او هغوی هم همدا وایي او بل دا چې په افغانستان کي څه قسم نظام ، دولت یا حکومت غواړئ، که اسلامي دولت یا اسلامي نظام مو غوښتو خو بیا د طالبانو رژیم سره ولې نه ولاړې او ولې نه درېږئ، او یو ځای کېدل ورسره نه غواړئ؟

ځواب: اوس د دې وخت نه دی چې مونږ له طالبانو سره په خپلو توپیرونو بحث وکړو، دې ته ترجیح ورکوو چې د اختلاف په ځای د وحدت او تقارب په مواردو بحث وکړو، مونږ داسي افغانستان غواړو چې:

- آزاد او خپلواك وي او په هیڅ ګوټ کي ئې د پردیو بیرغونه نه رپېږي.

- اقتدار د هغو چارواکو په لاس کې وي چې ملت غوره کړي، له خدایه وېرېږي او په خپل ولس ترحم او زړه سوی لري.
- اسلامي شریعت د ټولو قوانینو یوازنۍ او اساسي مرجع وي.
- مسلمان منتخب جمهور رئیس ولري.
- د هېواد لپاره نه پارلماني نظام مفید ګڼو او نه داسي نظام چې زعیم ئې د منتخبې شورى د پرېکړو د ویټو کولو حق هم ولري.
- یوه مقتدره او باصلاحیته منتخبه شورى ولري (نه د انګلستان او امریکا په څېر دوه مجلسونه)
- قضائیه قوه ئې په واقعي معنى مستقله او ځواکمنه وي. هیڅوك د باصلاحیته محکمې له پرېکړې پرته د چا د نیولو او بندي کولو حق ونه لري.
- د دولت اداري تشکیلات محدود وي، امکانات ئې په تولیدي چارو او اجتماعي خدماتو مصرف شي.
- سیاسي احزاب ئې افغانستان شمول وي، شورائي نظام او منتخب مشران ولري، په ملي وحدت ترکیز کوي او داسي پردي پالې ډلې په کې د فعالیت حق او مجال ونه لري چې قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي.
- د مرکز او اطراف تر منځ تعادل وي، داسي نه چې د مرکز اوسېدونکي له ټولو تسهیلاتو برخمن وي او د اطراف اوسېدونکي د ژوند له ضروري اړتیاوو محروم.
- انتخابات باید د اسلام له غوښتنو سره سم داسي وي چې هر افغان په کې برخه واخیستی شي، د جمهوري ریاست او پارلمان لپاره یو ځل او په یوه وخت کې ترسره شي، په هېواد کې باید یوازي یوه منتخبه با صلاحیته شورى وي، نه د امریکا او انګلستان په څېر یوه د عوامو شورى او بله د اشرافو او خواصو شورى ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کې په اصل کې د دې لپاره رامنځته شوې چې د (عوامو شورى) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونیسي. نه داسي دوو ببلو ببلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمونږ مالي امکانات هومره دي چې په داسي جرګو مصرف شي. افغانستان یوې شورى، یوه مشر، یوه حکومت او یوې وړې اداړې ته

ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای باید د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

پوښتنه: څه موده وړاندې د طالبانو یوه وتلې قومندان ملا داد الله آخند ویلي وو چې دوی به په خپل تحریك کې حکمتیار ته د یو ځای کېدو اجازه ورنه کړي، آیا تاسو له طالبانو څخه د یو ځای کېدو غوښتنه کړې که نه؟ او دا په خپله په دې معنی نه ده چې که بهرنۍ ځواکونه ووځي نو ستاسو او طالبانو ترمنځ به خپل منځي جګړې پیل شي که وایئ چې نه پیل کېږي نو دلیل به ئې څه وي؟

ځواب: زه ګمان نه کوم چې ملا داد الله به دا خبره کړې وي، ښایي دا به د هغو خبرې رسنیو شرارت وي چې غواړي د بهرنیو ځواکونو مخالفین د دوی په ضد متحد نه شي، زه د هر هغه مجاهد قدر کوم چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي، که څه هم له ما سره مخالفت ولري او حتی ما ته ښکنځلي وکړي، که احیاناً چا دا خبره وکړه نو دا د هرې ډلې حق دی چې څوك په خپلې ډلې کې منې او څوك نه منې، که ما د طالبانو په ډلې کې د شاملېدو عریضه وروړاندې کړه نو دوی کولی شي پرې ولیکي چې تا په خپلې ډلې کې نه منو.

پوښتنه: داسې ویل کېږي چې د پاکستان حکومتي چارواکي له طالبانو سره او ځینې غیر حکومتي مشران لکه جنرال حمید ګل او نصیر الله بابر او داسې نور له تاسو سره مرستې کوي، دا څومره حقیقت لري؟

ځواب: دا یا د استخباراتي کړېو تبلیغات دي او یا د ډېرو ناپوهو او بې خبرو خلکو خبرې، د پاکستان اوسنی حکومت او نصیر الله بابر او ډله ئې د امریکایانو ملګرتیا کوي، د افغانستان په اړه د دوی دواړو سیاست ورته دی، ډېر بې خبره انسان به داسې ګمان کوي چې دا دواړه به د امریکا د مخالفینو ملاتړ وکړي، او جنرال حمیدګل اوس په داسې حالت کې دی چې خپل مشکلات هم نه شي حل کولی، پولیس ئې د خپلې کورنۍ د غړو په وړاندې نیسي او بې عزته کوي ئې، خو دی له ځانه د دفاع توان هم نه لري، له بل سره به څنګه مرسته وکړی شي، دومره ده چې جنرال حمیدګل په پوره جسارت او مېړانې سره د امریکا مخالفت کوي او پر افغانستان او عراق د امریکا یرغل محکوموي، امریکایانو د ده نوم هم د

تروریستانو او د تروریستانو د حامیانو په لست کې نیولی. نو ځکه په امریکا پورې ترلې رسنۍ دی د مجاهدینو د حامي او مرستندوی په نامه یادوي.

پوښتنه: پنځه کاله وړاندې به تاسو د خپل ګوند یا تنظیم د سرتېرو فعالیتونه د شهادت په ورځپاڼې کې چې تاسو ئې په خپله مسئول وئ خپرول آیا اوس هم د همدې ورځپاڼې نشرات کوئ او که کومه بله وسیله لرئ؟

ځواب: موږ اوس د حزب په نامه کومه رسمي نشریه نه لرو، دا ځکه چې نه په پاکستان کې د دې کار مجال راته میسر دی، نه په ایران کې او نه د نړۍ په بل ګوټ کې، د شهادت ورځپاڼه هم په دې خاطر متوقف شوه چې آزادې لیکنې ئې نه شوی کولی، مسئولین ئې د پاکستاني چارواکو لخوا په دې وګواښل شول چې که د افغانستان د جریاناتو په اړه داسې څه ولیکي چې د دوی له سیاستونو سره تعارض ولري نو له بدو پایلو سره به مخامخ شي.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحیم

د NBC له خبریال سره مرکه

پوښتنه - په افغانستان کې د بهرنیو قواوو او کرزي حکومت په وړاندي راتلونکي مشکلات څه دي، آیا افغان ولس به ورځ په ورځ د دوی په مخالفت کي ستاسو په څنګ کي ودرېږي؟

ځواب: د بهرنیو ځواکونو په وړاندي مشکلات دومره دي چي له حلولو ئې عاجز دي، نه د مقاومت د ورځ په ورځ پراخېدو او ځواکمنېدو مخه نیولی شي، نه د کابل حکومت داسي په خپلو پښو ودرولی شي چي د دوی له شته والي پرته خپل موجودیت وساتلی شي، نه د افغاني فوځ او پولیس په جوړولو او د افغان ولس په ضد د جنګولو له لاري خپله مرګ ژوبله راکمولی شي، نه د کابل په لاس پوځي حکومت کي د اداري فساد، اختلاس، رشوت او شدید داخلي اختلاف مخنیوی کولی شي، او نه د بهرنیو ځواکونو او د دوی د لاس پوځي حکومت په ضد د ولس زیاتېدونکي کرکه او نفرت راکمولی شي، څنګه به له هغو خلکو یو صالح حکومت او منظم فوځ او پولیس جوړ کړی شي چي په څو پیسو ئې خپل دین، ایمان وطن او ولس پلورلي، پرون په روسانو او نن په امریکایانو؟!!

زه په ډېر ډاډ او اطمئنان سره ویلی شم چي اشغالګرانو ته له وتلو پرته بله هیڅ لاره نه ده پاتې.

پوښتنه - تاسو په تېرو دوو مرکو کي د اسامه او ایمن الظواهري په اړه د هغوی سره په توره بوره کي د همکارۍ خبره کړې وه او ویلي مو وو چي د حزب اسلامي مجاهدینو هغوی ته نجات ورکړی وو، حال دا چي په تورې بورې کي د القاعدې

جنګیالي وو او یا د اروښاد خالص په مشرۍ د اسلامي حزب، او ستاسي په مشرۍ د حزب اسلامي څوك مخور قومندان هلته نه وو چې مرسته ئې کړې وی، لهذا تاسو په لوی لاس څنګه ځان د القاعدې په نجات کي غورځوئ؟ حال دا چې که تاسو کومك کړی وي او اسامه مو بچ کړی وي ستاسي هدف څه وو؟ که مو کومك کړی نه وي او په دې خبري ټینګار کوئ چې حزب او القاعده رابطه نه لري بیا تاسي ولې القاعده او اسامه په زوره په خپلو څرګندونو کې رایادوئ، دا په داسي حال چې نن هر څوك د القاعدې نه سترګې پټوي خو شخصاً ته ئې په اړه خبري کوې!!

ځواب: د دې پوښتني په ځواب کي مجبور یم څو خبري تاسو ته وکړم:

- په دغو مرکو کي ما د خبریالانو پوښتنو ته ځواب ویلی، دوی له اسامه سره د ملاقات پوښتنه کړې او ما ورته ویلي چې هو؛ زما ملاقات په دغه خاص وخت او شرایطو کي ورسره شوی.
- د افغانانو په ضد دا تبلیغات کېدل چې خپل مسلمان انصار ورونه ئې دښمن ته تسلیم کړل، او د دوی په ضد د امریکایانو تر قومندې لاندي وجنګېدل، ما غوښتل دا تبلیغات رد کړم او خلکو ته ووایم چې که ځینو بې مروتو او بې غیرتو ناافغانانو هغه کار کړی، نو ډېرو په مېړانه له دغو انصارو ورونو نه په لویه بیه دفاع کړې!! زمونږ ولس او مجاهدین په دغو دین او وطن پلورونکو نا افغانانو باندي مه قیاسوئ.
- که تاسو ته دا خبره کول سم نه برېښي نو ډېر داسي خلك هم شته چې په دې خبري ډېر خوشحاله شوي.
- اوس خو د لومړي ځل لپاره دا خبره ما وکړه، په دې هکله خو په هغه صورت کي د شك کولو احتمال راولاړېدو چې بل چا هم دا ادعا کړې وی.
- څوك چې په تورې بورې کي ول هغوی د امریکایانو تر سختو بریدونو لاندي ول، خپله ئې ځان ته د پناه ځای لټولو، بل ته به ئې څنګه پناه ورکوله او د هغه د ایستلو په اړه به ئې څنګه مرسته کوله؟!!
- مورږ په رښتیا باور لرو، دروغ حرام ګڼو، که رښتیا ویل مو له خطر او ضرر سره مخامخ کوي تر دې ئې غوره ګڼو چې په دروغو ویلو سره کومه ګټه ترلاسه کړو.

- دواړه خبرې مو رښتیا دي، هم دا چې د حزب څو زړه ورو مجاهدینو له دوی سره په وتلو او خوندي ځای ته په انتقال کې مرسته کړې او هم دا خبره چې موږ له القاعدې سره هیڅ تنظیمي اړیکي نه لرو ، ستا خوښه چې منې ئې که نه!!
- موږ هغه خلك نه یو چې په سختو ورځو کې خپل دوستان هېروي، او د هغوی له ملګرتیا انکار کوي.

پوښتنه: افغانستان او عراق کې د امریکا د مشر جورج بش د پالیسیو او تېرو کړنو په اړه او د امریکا ولس، کانګریس او سیاست مدارانو ته ستاسو پیغام څه دی؟

ځواب: جورج بش باید اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندې برید یوه لویه او تاریخي اشتباه وه، باید دې نتیجې ته رسېدلی وي چې د خپلو فوځونو له ایستلو پرته بله چاره نه لري، باید افغانان او عراقیان پرېږدي چې خپل برخلیك په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا واقعیت باید تسلیم کړي، او پرېږدي چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ دوی او اروپایي اندېوالانو ئې آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان ئې پرې مسلط کړل، باید پرېږدي چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري.

د امریکا ولس ته وایو: جورج بش تاسو ته دروغ وایي چې امریکایي فوځ به بلآخره مقاومت وځپي او پر اوضاع به مسلط شي، موږ په یقین سره درته وایو چې دا هسې خوب او خیال او ستاسو د غولولو لپاره دروغجن تبلیغات دي. جورج بش د افغانستان او عراق په اشغال سره نه امریکایانو ته څه ګټه ورسوله او نه ئې د دې هېوادو مظلومو ولسونو ته، دواړو ته ئې له مرګ، ژوبلې او ورانۍ پرته بل څه نه دي ډالۍ کړي، په دې پنځه نیمو کلونو کې ئې نږدې اووه نیم لکه افغانان او عراقیان ووژل او په لکهاوو نور ئې زخمیان کړل او تر دریو ملیونه زیات ئې هجرت ته اړ کړل.

کوم تاوان چې د جورج بش جنګي ټیم ئې امریکا ته رسوي بل څوك ئې نه شي رسولی، هره میاشت اویا ملیارده ډالره تجارتي خساره، او د کال یو سل شل

ملیارده د افغانستان او عراق د جنګ لګښت، هره میاشت له عراق او افغانستان نه سل تابوتونه انتقالول، چې په راتلونکي کال کې به إن شاء الله دا شمېره هره میاشت نږدې دوه سوو مړو او زرو زخمیانو ته لوړه شي، که په تېرو پنځه نیمو کلونو کې د امریکایانو د مړو او زخمیانو شمېر تر دېرش زره اوښتی، د مقاومت ورځ په ورځ تشدید او پراخېدا ښییي چې دا تلفات به په لنډې راتونکي مودې کې هغه ځای ته ورسېږي چې د امریکا ولس به ویتنام هېر کړي، شوروي اتحاد د افغانستان د اشغال په لسو کلونو کې شاوخوا څلوېښت زره مړي او زخمیان درلودل او ټول مالي لګښت ئې اتیا ملیارده ډالرو ته ونه رسېدو خو په همدې سره ئې ملا ماته او ټغر ئې ټول شو، امریکا به څنګه وتوانېږي چې تر شوروي اتحاد څو برابره زیات تلفات د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي؟ نن په ټولې نړۍ کې خلك سپینه مانۍ د جګړو، ورانۍ، فساد او بې امنیتۍ باعث ګڼي او له امریکا او امریکایانو نه هومره کرکه او نفرت لري چې د بشریت په تاریخ کې د هیڅ استعماري ځواك په ضد، داسي کرکه او نفرت نه دی تر سترګو شوی، تاسو ته ئې ویل چې د عراق او افغانستان په نیولو سره به هم د عراق د نفتو څاګانې د امریکا په لاس کې پرېوځي او هم د مرکزي آسیا ذخایر، او په ټولې نړۍ کې به د تیلو بیه امریکایان ټاکي!! خو تاسو ولیدل چې نه یوازې د مرکزي آسیا په زېرمو د تسلط خوب رښتونی نه شو، بلکې د تیلو بیه له اتو ډالرو اتیا ډالرو ته نږدې شوه، که په ایران برید شوی وی نو دا به تر سلو ډالرو اوښت، حقیقت دا دی چې که د عراق او افغانستان جنګ نه وی نو ښایي اوس به دا زېرمې د امریکا په واك کې وي. سپینې مانۍ په نړۍ کې د اتمي وسایلو د خورېدو مخنیوی د یرغل لپاره د یوه مبرر او توجیه په توګه وړاندې کاوو خو دا دی کوریا اتمي آزمویښه وکړه، ایران د یورانیم غني کول پیل کړل، دوی د مخدره موادو د مخنیوي خبره کوله خو په هغه افغانستان کې چې امریکایان پرې حکومت کوي، ځمکه او فضاء ئې د دوی په کنټرول کې ده، د مخدره موادو تولید شپږ زره ټنو ته ورنږدې شو.

مور د امریکا له ولس سره دښمني نه لرو، ستاسو د زامنو قاتلان نه یو، ستاسو قاتلان ستاسو خپل واکمنان دي، همغه چې تاسو نورو ملکونو ته د جنګ لپاره

لېږي، نه له موږ نه امریکا ته کوم ګوابښ متوجه دی او نه له بل چا نه، هغه سرتېرو ځلمیانو چې د نیویارك او واشنګټن شهادت غوړې عملیات ئې ترسره کړل، د امریکا ظالمانه سیاستونو دې ته اړ کړي وو، د دې عملیاتو لړۍ به تر هغه ادامه کوي چې امریکا په اسلامي ملکونو خپله سیاسي، نظامي او اقتصادي سلطه پای ته ورسوي، د ظالمو او بې رحمو دیکتاتورانو، جنرالانو او پاچایانو له حمایت نه لاس واخلي. موږ امریکایانو ته وایو چې خپل زامن د څو مفسدو بډایانو، جنرالانو او د وسلو جوړولو فابریکو د خاوندانو د ګټو لپاره د مرګ کومې ته مه لېږئ، د بش جنګ ته د اسلام او غرب تر منځ د بل صلیبي جنګ بڼه مه ورکوئ، له افغانستان نه خپل فوځونه وباسئ. په دې پوه شئ چې د جورج بش ټیم په افغانستان او عراق کې اقتدار غلو، مفسدینو، وطن پلورونکو، ملي خائنانو او د پردیو جاسوسانو ته سپارلی، د افغانستان او عراق د بیا ودانۍ په نامه چې د امریکا له بانکونو څه ایستل کېږي هغه ستاسو د جنرالانو او د دوی د افغاني او عراقي غلو ملګرو تر منځ وېشل کېږي، د همدې لپاره له پنځو کلونو تېرېدو وروسته هم د دې بیا رغونې نښې حتی د کابل په ښار کې نه تر سترګو کېږي، پنځه کاله مخکې ئې ویل چې له څلورو ملیونو مهاجرینو نه درې ملیونه خپل هېواد ته ستانه شول، خو نن وایي چې اوس هم په پاکستان او ایران کې څلور ملیونه افغان مهاجرین مېشت دي!

د امریکا کانګرس او ولس ته زما مشوره دا ده:

- له افغانستان او عراق نه خپل فوځونه وباسئ، د نورو د ګټو لپاره خپل زامن د مرګ کومې ته مه لېږئ.
- جورج بش کابل او بغداد د روسیې او ایران لپاره فتح کړي، د دوی لپاره ئې هغه کار وکړ چې مسکو او تهران په ډېر لګښت نه پرې توانېدل.
- خپلې ګټې د افغانستان او عراق له جنګ سره مه تړئ.
- د تروریزم په هکله د جورج بش تعریف مه منئ.
- د سپینې مانۍ د چارواکو د وینا مطابق اسلام او مسلمانانو ته د ګوابښ او خطر په سترګه مه ګورئ.

• سپینې مانې ته داسې څوک ولېږئ چې له ټول جهان مخصوصاً اسلامي نړۍ سره ستاسو ورځ په ورځ د مزید خرابېدونکو اړیکو مخنوی وکړي. په ټولې نړۍ د واکمنۍ خوبونه پرېږدي او نورو ته د حقارت په سترګه ونه ګوري.

پوښتنه - ستا په عقیده اسامه ژوندی دی او که مړ؟ که ژوندی وي نو بیا ولې د القاعدې موقف باندې الظاهري خبري کوي او د ډېر وخت نه بن لادن څه نه وایي، په دې رابطه ستاسې تحلیل څه دی؟

ځواب: زما د معلوماتو له مخې هغه ژوندی دی، او زما په څېر د نړۍ ډېر مظلوم مسلمانان دا دعا کوي چې الله تعالی دې د داسې اتلانو په مرګ د اسلام د دښمنانو زړونه هیڅکله ښاد نه کړي. تاسو ته معلومه ده چې جهادي تحریکونه د اشخاصو په محور نه بلکې د اهدافو پر محور جوړېږي، مرګ او ژوند ئې د شخصیتونو په مرګ او ژوند پورې نه وي تړلی، که یو مشر ئې مري بل ئې ځای نیسي، امریکایان د اسامه په وژلو سره دا تحریك نه شي ختمولی، د عراقي مجاهدینو څومره مشران ئې ووژل خو دا دی نن د عراقي مجاهدینو مقاومت تر بل هر وخته زیات مضبوط دی.

زه ګمان کوم دا یو حکیمانه تصمیم دی چې اسامه د زیاتو بیاناتو له ورکولو ډډه کوي. ایمن الظواهري ته هم زما مشوره دا ده چې مرکو او بیاناتو ته زیات اهمیت ورنه کړي.

پوښتنه - ځینې بهرنۍ حلقې په دې ګمان دي چې تاسې اوس هم د پاکستان سره روابط لرئ، آیا دا خبره رښتیا ده؟ آیا جماعت اسلامي د آی اس آی او ستاسې ترمنځ د رابطې وسیله ده که نه؟

ځواب: دا تبلیغات یا په کې جي بي پورې مربوطې کړۍ کوي او یا په سي آی اې پورې، آی اس آی د پاکستان د حکومت او بیا د فوځ یوه اداره ده، څوک چې د حکومت او فوځ مشر وي دا اداره به ئې په خدمت کې او تر امر لاندې وي، د حکومت او فوځ د مشر دوست به ئې دوست او دښمن به ئې دښمن وي، پرویز مشرف اوس هم جمهور رئیس دی او هم د فوځ مشر، آی اس آی به همغه څه کوي چې دی ئې ترې غواړي، ډېر ناپوه او بې خبره انسان به دا خبره کوي یا مني چې دا

اداره به د ده د امر خلاف کوم کار کوي، پرویز مشرف او جماعت اسلامي خو اوس د یوه بل سیوری هم په ګولیو ولي، څنګه به آی اس آی د جماعت په وساطت کوم کار وکړي؟ اوس خو آی اس آی د کشمیري مجاهدینو ملګرتیا او مرسته هم پرېښي، په پاکستان کي ئې د دوی مرکزونه او دفترونه وتړل، د افغان مجاهدینو مرسته به څنګه کوي؟ پاکستان خو اوس په هغه جنګ کي چې امریکا د تروریزم خلاف د جنګ نوم ورکړی او په حقیقت کي د اسلام په ضد بل صلیبي جنګ دی، په لومړي خط کي او د امریکایانو خوا ته په څرګنده ولاړ دی، د افغانستان په نیولو کي ئې د امریکایانو دومره مرسته وکړه چې له دې مرستې پرته نه د افغانستان نیول ورته ممکن وو او نه تر نن پورې دلته پاتې کېدل، په پاکستان کي خو اوس د امریکایانو اډې دي، سي آی اې او ایف بي آی دفترونه لري، خلك نیسي او ګوانتانامو ته ئې انتقالوي، د امریکایانو ټول اکمالات د پاکستان له لارې کېږي، پاکستان د خپل ولس په ضد هم هغه څه کوي چې امریکا ئې ترې غواړي، څنګه به د افغان مجاهدینو مرسته کوي؟!! زه په صداقت سره تاسو ته وایم چې د امریکا په ضد په دې جنګ کي مو له هغې ورځې نه چې دا جهاد مو اعلان کړی بیا تر نن پورې، نه د پاکستان له حکومت نه کومه مرسته ترلاسه کړې او نه له بل حکومت نه او نه له جماعت اسلامي نه، دا استخباراتي کړۍ په خپلو تبلیغاتو کي ټول هغه حقایق هم له نظره غورځوي چې هر څوك پرې پوهېږي، نه دا ورته مهمه ده چې د پاکستان پالیسي څه ده او نه دا د جماعت تګلاره څنګه ده، جماعت اسلامي په انتخاباتي مبارزې باور لري، ګمان کوي چې له دې لارې کولی شي په ټولنې کي تبدیلي راولي، نه د جهادي تګلارو حمایت کوي او نه د جهادي تنظیمونو ملاتړ، ما په دې اوږدې مودې کي د جماعت اسلامي له مسئولینو سره نه دي لیدلي، یوازي د دوی څو مشرانو ته مي داسي متحدالمآل لیکونه لېږلي چې د نورو ډلو مشرانو ته مي هم لېږلي، دا هم باید ووایم چې د جماعت له ځینو مشرانو نه په دې خاطر ګیله لرو چې بې موجبه ئې زمونږ د جهاد مخالفت وکړ.

پوښتنه - ستا په فکر آیا امریکا به په ایران حمله وکړي؟ که حمله وکړي عواقب او نتائج به ئې څه وي؟

ځواب: موږ ګمان نه کوو چې امریکا پر ایران د حملې په موقعیت کې وي، او یا دې پر ایران باندې د برید په اړه جدي وي، د ایران په ضد تبلیغات د بش یوه سیاسي مجبورتیا ده، ایران د بغداد او کابل په نیولو کې د امریکا دومره مرسته کړې چې د دوی له مرستې پرته ئې نه بغداد نیولی شو او نه کابل، دا په خپله د خاتمې په څېر د ایراني چارواکو وینا ده!!

موږ په دې سیمې کې د روانو جګړو د ختمېدو هیله لرو، نورې جګړې نه خوښوو، زما اټکل دا دی چې د تهران او واشنګټن تر منځ د پردې شا ته ډېرې خبرې او توافقات شوي، د بغداد او کابل په نیولو کې د تهران تعاون د دې توافقاتو یوه برخه وه، ښایي د یورانیمو د غني کولو په اړه هم د پردې شا ته توافق شوی وي، د ایران په ضد د امریکا او د امریکا په ضد د تهران تبلیغات د خاصو مجبوریتونو او غرضونو په وجه دي.

پوښتنه - د امریکا او ایران تر منځ د اختلافاتو په تناظر کې آیا روس او ایران اوس په افغانستان کې مداخله کوي؟ آیا دا خبره رښتیا ده چې روس او ایران د شمالي ټلوالي پخواني غړو او اهل تشیع سره د امریکا په ضد مالي مرستې ورکوي او دوی د کرزي حکومت مخالفت ته هڅوي؟

ځواب: له شمالي ټلوالې سره د مسکو او تهران مالي او نظامي مرستې هغه څه دي چې ټول افغانان ئې د تېرو کلونو په اوږدو کې شاهد دي، او هیڅوک ترې انکار نه شي کولی، دا لږ اوس هم جاري ده، مسکو او تهران دې ته په پام سره چې بهرنۍ ځواکونه له افغانستان نه د وتلو په حال کې دي، غواړي همغه څه یو ځل بیا په ګډه وکړي چې د روسي فوځونو د وتلو پر مهال ئې وکړل، هلته ئې د جبل السراج ائتلاف جوړ کړ چې د همدې ائتلاف له لارې ئې د جګړو یوه بله خونړۍ لړۍ پیل کړه، اوس ئې د ملي جبهې تر نامه لاندې همغه د شمالي ائتلاف پرونۍ غړې راغونډ کړل، دوی خپلې ملي ګټې د افغانستان د جنګ په دوام کې لټوي، ګمان کوي چې د مرکزي آسیا په ذخایرو او په دې حساسې سیمې د دوی د واکمنۍ اعاده او دوام په دې جنګ پورې تړلی دی.

پوښتنه - افغانستان کې حزب اسلامي او طالبان د مخالفت په لیکو کې ولاړ دي،

طالبانو د هیلمند، زابل، او نیمروز ځینې برخې نیولې دي، که حزب او وسله وال ئې قوت او ځواک وي نو ولې تراوسه هیڅ په لاس کې نه لري؟

ځواب: موږ په موجوده ظروفو او شرایطو کې نه جبهه ای جنګونه مفید ګڼو او نه د سیمو آزادول، برعکس چریکي جنګونو ته ترجیح ورکوو او مجاهدینو ته په کلکه توصیه کوو چې د دښمن په امنیتي پوستو او عسکري مرکزونو باندې د برید په ځای د دوی په ګزمو او وړو وړو قطارونو باندې برید ته ترجیح ورکړئ، په هغه ځای کې او هغه مهال له دښمن سره له نښتو ډډه وکړئ چې دښمن ئې غواړي او تیاری ئې ورته نیولی، په هغه ځای او هغه وخت برید وکړئ چې دښمن غافل وي او د مقابلې لپاره نه تیاری لري او نه ئې په وس پوره وي. جبهه ای جنګونه له یوې خوا ډېرو امکاناتو ته ضرورت لري، چې موږ ئې اوس په واک کې نه لرو، له بلې خوا د عام ولس د تلفاتو باعث ګرځي، دا ځکه چې زموږ دښمن ډېر بې رحمه او وحشي دی، د مجاهدینو د بریدونو غچ له عام ولس نه اخلي، سره له دې چې موږ له داسي جنګونو سره موافق نه یو خو زموږ ځینو مجاهدینو هم په پکتیکا، وردګ میدان او خوست کې داسي عملیات کړي، د جلریز د ولسوالۍ نیول او بېرته پرېښودل ئې یوه بېلګه ده.

پوښتنه - په راتلونکي ګرم موسم کې افغانستان کې د زیاتو جنګونو د پیل کېدو خبره کېږي، ستاسي په عقیده دا خبره څومره حقیقت لري؟

ځواب: زما اټکل دا دی چې دا کال به د اشغال او د بهرنیو فوځونو د پاتې کېدو وروستی کال وي، مقاومت به هغه پراو ته ورسېږي چې نیواکګران به د اشغال له ادامې مأیوس او په دې پوه کړي چې له وتلو پرته بله چاره نه لري.

پوښتنه - د طالبانو فوځي قومندان ملا داد الله خپلو مرکو کې وروسته له دې چې تاسې د طالبانو سره د جوړ جاړې او روغې جوړې او مخالفتونو څرګندوني وکړې تاسې د خود خواه او جاه طلب په نامه یاد کړئ، ستاسي ځواب څه دئ؟

ځواب: ستا د دې سختې پوښتنې په ځواب کې څو خبرې لرم:

- زه ګومان نه کوم چې ملا داد الله به زما په ضد څه ویلي وي، ښایي دا به د ځینو شریرو خبرې رسنیو شرارت وي چې ده ته ئې داسي خبرې منسوب کړې او په

دې سره غواړي د اشغالګرانو د مخالفو ځواکونو له یو ځای کېدو او ګډ کار نه مانع شي. ولې به ملاداد الله بې موجبه زما په ضد دا تبلیغات کوي؟ ما خو نه د طالبانو په ضد څه ویلي او نه شخصاً د ده په ضد.

- ما نه له طالبانو سره د مخالفت خبره کړې او نه له دولت سره د روغې جوړې خبره، د اسوشییټید پریس د خبریال د یوې پوښتنې په ځواب کې مې دومره ویلي وو چې د طالبانو یو شمېر مشرانو هغه مهال مکرر تماس ونیولو چې طالبان لا د امریکایانو په ضد د مقاومت ډګر ته نه وو راوتلي، موږ د ګډ کار طرحه ورکړه، دوی ورسره موافق ول خو ځینو نورو مشرانو ئې ورسره موافقه ونه کړه، او اوس د مذاکراتو هغه مخکنۍ لړۍ قطعه شوې، د اسوشییټید پریس له لوري چې ما ته کومې خبرې منسوب شوې وې زموږ نطاق په همغه ورځ تردید کړې.
- زه د ملاداد الله او د هر هغه چا قدر کوم چې د امریکایانو په ضد په روان مقاومت کې لږ یا ډېره برخه لري، که دوی ما ته ښکنځل هم وکړي زه ئې ځواب نه وایم، زه د هغه چا د تندي ښکلولو ته تیار یم چې د اشغالګرانو په ضد یو شعار ورکوي یا یوه ډېره ولي.
- له ملا داد الله سره زما لومړنۍ او وروستنۍ ټلفوني خبرې هغه وخت شوې چې دی د هېواد په شمال کې وو، هغه مهال چې د طالبانو په زرګونو جنګیالي جنرال دوستم ته تسلیم شول او نړۍ ټول ووژل شول، ځینې ئې د ملاداد الله په شمول د حزب له مجاهدینو سره یوځای شول، چې الحمدلله ټول له نیول کېدو او وژل کېدو وژغورل شول، کله چې دی په بلخ کې د حزب اسلامي له قومندان امیرجان سره وو، ما ته ئې څو ځلې ټلفون وکړ، او ما قومندان امیرجان ته وویل چې په هره بیه چې کېدی شي دوی باید له هغې سیمې روغ رمټ وباسئ، الله تعالی دې ټولو هغو مجاهدینو ته اجر ورکړي چې له دغو طالبانو سره ئې مرسته وکړه.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د اسوشییټید پریس له خبریال سره مرکه

خبریال: السلام علیکم و رحمة الله
ډېره مننه چې تاسو موږ ته دا موقع راکړه،
پوښتنه: زما لومړی پوښتنه دا ده چې د خودکش حملو په هکله (چې فدائي حملې ورته وایي) ستاسو څه خیال دی، تاسو د دغو حملو تائید کوئ؟ بله خبره دا ده چې ستاسو خلك د دښمن خلاف دغه تکتیك کاروي؟
ځواب: فدایي حملې که د ظالمانو، قاتلانو او اشغالګرانو په ضد وي او د هغو خلکو له لوري تر سره شي چې د حق، عدالت او آزادۍ لپاره جنګېږي او له دې پرته بله چاره ونه لري، نو دا نه یوازې یو جائز کار دی بلکې تر دې ئې هم مقام او اجر لوړ دی چې څوك له داسي دښمن سره په مخامخ جګړې کي په شهادت ورسېږي چې شمېر ئې تر ده لس ځلې زیات وي. د داسي شهادت طلبانه او فدائي عملیاتو مخالفت به هغه څوك کوي چې یا له دین نه بې خبره وي او یا د دښمن په خدمت کي سرکاري مفتي وي.
موږ د هري ځان وژني تائید نه کوو، بلکي په دغو یاد شوو شرایطو برابر فدائي عملیات تائیدوو.
خو دا باید واضح کړم چې موږ تر اوسه د دې ضرورت نه دی احساس کړی چې په داسي عملیاتو لاس پورې کړو.
پوښتنه: انجنیر صاحب! له تاسو سره د دښمن په خلاف د جنګ لپاره څومره خلك دي؟ او د افغانستان په کومو مناطقو کي زیات سرګرم دي؟
ځواب: تاسو پوهېږئ چې حزب اسلامي یو ستر حزب دی، د هېواد په ټولو سیمو

او ټولو قومونو کي ژورې ریښې لري، په افغانستان کي اسلامي تحریك او اسلامي جهاد د حزب په لاس پیل شوی، د روسانو په ضد د جنګ په دوران کي حزب د مقاومت د ملا تیر وو، په سلو کي تر پنځه اویا زیات مجاهدین او مهاجرین په حزب پورې مربوط ول، نورې اسلامي او جهادي ډلې ډېر وروسته او له هېواد نه بهر جوړې شوې، د امریکائي اشغالګرانو په ضد روان جهاد هم د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، طالبان د دوی د حکومت له نسکورېدو نه نږدې یو نیم کال وروسته د جهاد لپاره تیار شول. اوس مورږ د بشري قوت له ناحیې لوی شمېر مجاهدین مسلحانه جهاد ته تیارولی شو خو د وسایلو او امکاناتو د محدودیت په سبب مو دومره مجاهدین فعال کړي چي هم ئې پاللی شو او هم تر اوږدې مودې جنګ ته دوام ورکولی شو.

پوښتنه: انجنیر صاحب! تاسو په یوې مخکنۍ انټرویو کي ویلي وو چي تاسو د امریکایانو خلاف د مشترکه جنګ لپاره طالبانو ته پیشکش کړی وو، خو طالبانو هغه ونه منلو، اوس چې ډېره موده پرې تېره شوې، له طالبانو سره اوس ستاسو تعلقات څنګه دي؟ او بله خبره دا چې آیا تاسو د طالبانو له مقصد او ارادې سره توافق لرئ؟

ځواب: کله چي طالبان د مقاومت لپاره تیار شول نو ځینو کسانو ئې له مورږ سره ارتباط ونیولو، مورږ ګډ کار ته راوبلل، د ګډ کار طرحه مو د دوی هئیت ته ورکړه، هیئت ورسره موافق وو خو د دوی ځینو مشرانو مخالفت وکړ، د خبرو آترو لړۍ تر یوه وخته جاري وه، بیا قطعه شوه، اوس له طالبانو سره هیڅ رابطه او معاهده نه لرو. طالبانو ته په کار وه چي د حزب اسلامي په شته والي کي ئې ببله ډله نه وی جوړه کړې، اوس هم دوی ته مناسب دا ده چي له حزب اسلامي سره یو ځای شي، په افغانستان کي یوازي حزب اسلامي کولی شي یو مضبوط اسلامي حکومت جوړ کړي.

پوښتنه: ستاسو د یوې مخکنۍ انټریو په رابطه زما سوال دی چي اسامه بن لادن او ایمن الظواهري سره ستاسو آخري بول چال (خبرې آترې) څه وخت شوی؟ آیا د دې امکان شته چي ما ته په تفصیل سره ووایئ چي کله مو له تورې بورې نه د اسامه بن

لادن او ایمن الظواهري د تښتېدو په اړه مرسته کړې وه او دا خلك مو چېرته رسولي وو؟

ځواب: ما چې په کومي مرکي کي له توري بوري نه د اسامه بن لادن او ایمن الظواهري د ایستلو په اړه څه ویلي وو، هلته مي کافي وضاحت کړی، تر هغه نه زیات څه د ویلو لپاره نه لرم. دومره ویلی شم چې هغوی اوس له ما سره یو ځای نه اوسېږي.

پوښتنه: د دې په حواله دا لازمي سوال پیدا کېږي چې له القاعدې سره اوس د حزب اسلامي تعاون شامله دی که نه؟ (اوس ورسره تعاون کوي که نه؟)

ځواب: مورږ له القاعدې سره نه مخکي تنظیمي روابط درلودل او نه اوس، له دوی سره هغه مرسته مو یوازې د دې لپاره کړې چې هغوی د افغانانو مېلمانه وو او پر ټولو افغانانو دا لازمه وه چې دوی ته د هغه دښمن په ضد پناه ورکړي چې زمورږ هېواد ئې نیولی.

پوښتنه: په تېرو وختونو کي د پاکستان آی اس آی د روسانو خلاف جهاد کي د حزب اسلامي ښه مدد کړی وو، اوس راته ووایئ چې اوس له آی اس آی سره څه تعلق لرئ؟ او بله خبره دا ده چې له حزب اسلامي سره د آی اس آی تعلق څه مدد ګاره وو که نه؟ (ګټور وو که نه؟)

ځواب: مورږ د پاکستان د هغو مرستو مننه کوو چې د روسانو په ضد د جهاد په دوران کي ئې له افغانانو سره کړې، نه به مورږ دا مرسته هېره کړو او نه زمورږ راتلونکي نسلونه ، که څه هم دا د مشترك دښمن په ضد یو مشترك جنګ وو، او که څه هم پاکستان د امریکایانو د فشار په وجه دا غلطي وکړه چې نورې ډلې ئې جوړې کړې او هغه مقاومت ئې په ببلو ببلو ډلو ووېشو چې یوازې د حزب اسلامي په لاس پیل شوی وو، که پاکستان دا غلطي نه وی کړې نو د روسانو له وتلو نه وروسته به مسکو او واشنګټن په دې نه توانېدل چې ځینې تش په نامه جهادي ډلې استخدام کړي او د واقعي مجاهدینو په ضد ائتلافي جبهه جوړه کړي او د دې جبهې په لاس د روسانو نیمګړی مأموریت بشپړ او د روسانو له وتلو نه وروسته هم هغه جګړه جاري وساتي چې د کمونستانو په لاس پیل شوې وه او همغې پرونۍ

جګړې ته د کورنۍ جګړې نوم ورکړي. امریکایانو د همدې لپاره پاکستان د دغو ډلو جوړولو ته مجبور کړی وو، دا دی ګورئ چې هغه ډلې نن د امریکائي افسرانو تر قومندې لاندې له خپل ولس سره جنګېږي.

پوښتنه: په افغانستان کې خلك په تاسو باندې تنقید کوي چې له مسعود سره جنګ کې تاسو په کابل باندې د راکټونو باران کړی وو، او په هغې کې ډېر معصوم خلك مړه شوي وو تاسو په دې باره کې څه وایئ؟

ځواب: دا خو د افغانانو نه بلکې د غربي مطبوعاتو تورونه دي چې ځینې بې خبره کسان ئې تکراروي، په کابل باندې راکټې او بمونه د هغه ائتلاف له لوري ورېدلي چې پرون روسانو او ایران پیسې او وسلې ورکولې او نن ئې امریکایان جنګوي، په کابل کې یا د پښتنو سیمې ورانې شوې یا د هزاره وو، د کابل شرق، جنوب او غرب وران شوي، چې د دې سیمو خلك یا حزب اسلامي ته وفادار ول او یا د کابل د ائتلافي حکومت نورو مخالفینو ته، د کابل د شمال او مرکز هغه سیمې روغې رمتې پاتې شوې دي چې د کابل د حکومت په لاس کې وې. تاسو مهرباني وکړئ د کابل د هغو سیمو له خلکو نه پوښتنه وکړئ چې کورونه ئې وران شوي چې څوك د بمونو او راکټونو په ورولو او د خپلو کورونو په ورانولو تورنوي!!

پوښتنه: زما مشره! آیا د دې څه امکان شته چې له حامد کرزی سره څه خبرې آترې وکړئ؟ کېدی شي امریکنیان له افغانستان نه ولاړ شي، نو د دې څه امکان شته چې تاسو له حامد کرزي سره څه مذاکرات وکړئ؟

ځواب: په داسي حال کې چې د مذاکراتو له لارې د بحران د حل معقوله او عملي لار لټول یو ضرورت ګڼو، خو مذاکرات په هغه صورت کې مفید او ګټور ګڼو چې اشغالګر ځواکونه د کابل حکومت ته د دې خبرې صلاحیت ورکړي چې د بهرنیو ځواکونو د بلاقید و شرط او بشپړ وتلو په اړه له مجاهدینو سره توافق کولی شي او دا چې دا ځواکونه به د دې توافق درناوی کوي. دا ځکه چې د مجاهدینو او ټول افغان ولس لومړۍ او اساسي غوښتنه همدا ده او له دې پرته د افغانستان بحران نه شي حل کېدی. که مغرور امریکایان په دې پوه شي چې په جنګ سره نه خپلو ناولو موخو ته رسېدی شي او نه د افغانانو مقاومت ځپلی شي، او د کابل د امریکایي

حکومت چارواکو ته له مجاهدینو سره د مذاکراتو اجازه ورکړي او د هر راز معاهدې او توافق اختیار ورکړي په هغه صورت کې مونږ له مذاکراتو سره توافق کولی شو.

پوښتنه: ډېره موده وشوه چې افغان قوم په جنګ کې دی آیا په مستقبل قریب کې د دې امکان شته چې د امن حالت راشي؟

ځواب: زه راتلونکي ته امیدوار یم، إن شاء الله اشغالګر ځواکونه به له افغانستان نه وځي، جګړه به پای ته رسېږي او زمونږ په هېواد کې به ډاډمنه سوله او امنیت راځي.

پوښتنه: انجنیر صاحب تاسو د افغانستان ستر وزیر (صدراعظم) پاتې شوی یئ، آیا دا ګمان کوئ چې بیا به په افغانستان حکمراني وکړئ؟ او که داسې وخت راشي نو تاسو به له تاجکانو، ازبکانو او هزاره وو سره د بقای باهمي په اصولو باندې برابر اوسېدی شئ؟

ځواب: زه نه مخکې د اقتدار لپاره جنګېدلی یم او نه اوس اقتدار ته د رسېدلو لپاره جنګېږم، زه د خپل هېواد د آزادۍ او په خپلواک افغانستان کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت لپاره جنګېږم، په ملي وحدت باور لرم، غواړم ټول افغانان د ورونو په څېر، له برابرو حقوقو سره، یو د بل څنګ ته په ډاډه او مطمئن زړه ژوند وکړي. قومي او ژبني اختلافات د هغو وطن پلورونکو ډلو په لاس راولاړېږي چې له بهر نه دا مأموریت ورکړی شوی، دا د بهرنیو لاس وهنو زېږنده ده، دې اور ته هغه پردي ناولې لاسونه لمن وهي چې خپلې ګټې په داسې جګړو کې لټوي چې افغانان په کې مري او افغانستان په کې ورانېږي، هغه هېوادونه چې کمزورې، ضعیف، محتاج او په جګړو اخته افغانستان خوښوي.

پوښتنه: زما یو بل سوال دا دی چې تاسو له اوږدې مودې همداسې (مخفي) اوسېږئ آیا کله داسې موقع راغلې چې امریکایان تاسو ته درنږدې شوي وي؟ (د تعقیب په دوران درنږدې شوي وي)

ځواب: هو؛ یو ځل د امریکایانو خاص ځواکونه په ما پسې هغه ځای ته راغلي وو چې زه په کې اوسېدم، ما ته ورونو ویل چې وضعیت خطرناک دی، له دې

ځایه باید ولاړ شو، ما ورته ویل چې که دغې ساحې ته هم راشي نو زه به فقط سل دوه سوه ګزه پور ته غره ته خیژم او د دوی له تلو وروسته به بېرته راکوزېږم. همداسي وشول، دوی هغې ساحې ته راغلل، موږ د جنګ لپاره تیاری نه درلود، سل یو نیم سل ګزه د اوسېدو له ځایه پورته غره ته وختو، دوی د ګاونډي کور تلاشي کړ، موږ ورته کتل، د دوی غږ مو اورېدو، بېرته کوز شول او موږ خپل ځای ته راستانه شوو.

بیا مو دوه شپې د امریکا له هغو خاصو ځواکونو سره په یوه غره کې تېرې کړې چې زما د نیولو لپاره راغلي وو، دوی د غره په یوې برخې کې او موږ په بلې برخې کې، او زموږ تر منځ له څلورو سوو متره کمه فاصله وه. تر اوسه دا ارمان راسره دی چې کاش وروڼه جنګ ته تیار وی، په امریکایانو د غازي کېدو لپاره ښه ځای او ښه فرصت وو. که د سیمې مجاهدین له عملیاتو سره موافق وی نو د دوی یو کس هم ژوندی نه شو وتلی، خو دا د عملیاتو د پیل شپې ورځې وې او د دا راز عملیاتو وخت لا نه وو رارسېدلی!!

پوښتنه: زما آخري تپوس دا دی چې تاسو د امریکي صدر جورج بش ته څه پیغام لرئ؟

ځواب: جورج بش باید اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندې برید یوه لویه او تاریخي اشتباه وه، له دې پرته بله چاره نه لري چې خپل فوځونه وباسي، افغانان او عراقیان پرېږدي چې خپل برخلیك په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی، دا واقعیت تسلیم کړئ، پرېږدئ چې مسلمانان آزاد ژوند ولري، دا درې پېړۍ تاسو او ستاسو اروپایي اندیوالانو آسیا او افریقا ولوټله، ظالم او بې رحمه پاچایان او جنرالان مو پرې مسلط کړل، پرېږدئ چې له دې وروسته د خپلې خوښې حکومتونه او نظامونه ولري. والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحیم

د شمشاد تلویزیون له خبریال سره مرکه

پوښتنه: ښاغلی حکمتیار صاحب! هیله ده په پیل کې د شمشاد لیدونکو ته د افغانستان سیاسي او امنیتي حالت وارزوي.

ځواب: د هېواد په دردناك سیاسي او امنیتي حالت باید د هر غیرتي او مؤمن افغان اوښکي توی شي، ځومره چې نن افغانستان د پردیو په اسارت کي دی د تاریخ په اوږدو کي کله هم دومره او په دې دردونکي بڼې کي د پردیو په اسارت کي نه دی پاتې شوی!! نن اشغالګر ځواکونه د نظامي اډو تر څنګ محبسونه لري، رادیوئي او تلویزیوني شبکي لري، فوځ او پولیس د دوی په لاس روزل کېږي، او د خپل ولس په ضد ئې جنګوي، هره ورځ په لسهاوو بې ګناه افغانان د دوی په لاس وژل کېږي، په هر ځای چې وغواړي بمونه وروي، د هر کور د تلاشي او د هر افغان د نیولو، ځورولو او په زندان کي د اچولو واك او اختیار لري، د کابل د امریکائي حکومت افغاني چارواکي د دوی پر جنایاتو د اعتراض جسارت هم نه شي کولی، د اعتراض په ځای د اشغالګرو ځواکونو هغو قومندانانو ته د افتخار مډالونه ورکوي چې لاسونه ئې د سلهاوو افغانانو په وینو سره دي، خو ما ته د هېواد اوسنی وضعیت د هغه وخت له وضعیت سره ورته برېښي چې د شوروي اتحاد اشغالګرو ځواکونو زمونږ له هېواده د وتلو لپاره تیاری نیولو، باور مي دا دی چې امریکائي اشغالګران او د دوی اروپایي ملګري په دې پوه شوي چې د افغانستان دائمي اشغال نه ورته ممکن دی او نه دومره ګټور چې دلته په دائمي جنګ کي ښکیل شي او ملاماتونکي تلفات ئې د اوږدې مودې لپاره تحمل کړي، امریکایان

ونه توانېدل چې د جنګ له لارې خپلو موخو ته ورسېږي، دوی له خپل برید نه یوازې یوه نتیجه ترلاسه کړې، او هغه د طالبانو د حکومت نسکورول دي، نه ئې مقاومت وځپلی شو، نه ئې یو قوي مرکزی حکومت جوړ کړی شو، نه ئې د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا تېل او ګاز انتقال کړی شو او نه ئې د مخدره موادو د کر او تجارت مخنیوی وکړی شو. امریکایانو افغانستان د روسانو او ایران لپاره فتح کړ، نن د کابل د حکومت اکثر مهم پستونه د هغو ډلو په واک کې دي چې په مسکو او تهران پورې تړلې دي. امریکایانو داسې قوي سیاسي ډله نه درلوده چې اقتدار وروسپاري او هېواد اداره کړی شي، نو ځکه ئې حکومت هغو ډلو ته وسپارو چې پرون د مسکو تر مشرۍ لاندې ائتلاف وسلې او پیسې ورکولې، امریکایانو د روسانو لپاره هغه کار وکړ چې دوی په ډېرو کلونو کې او په ډېرو مصارفو ونشو کړی.

زه په دې کې هیڅ شک نه لرم چې اشغالګر ځواکونه به حتماً له افغانستان څخه وځي او انشاء الله ډېر ژر، مجاهدین به ئې دې ته اړ کوي، د خپلو فوځیانو ورځ په ورځ زیاتیدونکي مرګ ژوبله به ئې دې ته اړ کوي. امریکایانو په تېرو شپږ شپېته میاشتو کې هیڅ (ښه خبر) له افغانستانه وانه وربدو، ګمان نه کوو چې تر اوږدې مودې دې د (بدو خبرونو) د مسلسل اوربدو حوصله ولري!! له پنځه نیمو کلونو مسلسل جنګ نه وروسته د هېواد وضعیت داسې دی چې که نن اشغالګر ځواکونه ووځي نو سبا به د دوی لاس پوځی حکومت نسکورېږي.

امریکایان دې په دې پوه شي چې فقط یوه د حل لار په مخکې لري: له افغانستان او عراق نه وتل، د مظلومو فلسطینیانو بې رحمانه وژنه ودرول، د مسلمانانو له ځورولو، سپکولو، د دوی د شتمنیو له تالان او د دوی په هېوادونو د سیاسي، اقتصادي او نظامي واکمنۍ نه لاس اخیستل او مسلمانان دې ته پرېښودل چې د خپلې خوښې اسلامي نظام او له خپل لوري غوره کړي واکمنان ولري. دوی نور د غربي استعمارګرانو د دیموکراسۍ، آزادۍ او بشري حقوقو په غولوونکو شعارونو نه غولېږي، په فلسطین کې د دوی د بشري حقوقو اصلي څېره ګوري او په افغانستان او عراق کې د دوی د آزادۍ او دیموکراسۍ مصداق.

پوښتنه: ولې مو د ولس مشر حامد کرزي له دولت سره مخامخ خبرو ته زړه ښه نه کړ.

ځواب: له دولت سره مذاکرات یوازې په هغه صورت کې ګټور ثابتېدی شي چې د حکومت له چارواکو سره د بهرنیو فوځونو د ایستلو په اړه د خبرو کولو واک او اختیار وي، که امریکایان د کابل حکومت ته په دې اړه د خبرو کولو اجازه او اختیار ورکړي او مونږ مطمئن شو چې دوی به د ټولو نیواکګرو ځواکونو د ایستلو په ارتباط د ګډ بین الافغاني توافق درناوی کوي، نو مونږ مذاکراتو ته چمتو یو. له دې پرته مذاکرات بې فایدې او د وخت ضیاع ګڼو، زمونږ اساسي شرط او لومړۍ غوښتنه دا ده چې ټول بهرني ځواکونه دې په فوري او بشپړه توګه او له کوم قید او شرط نه پرته ووځي او افغانان دې خپلې خوښې ته پرېږدي چې د پردیو له لاسوهنو او له هر راز بهرني فشار نه پرته خپل برخلیك وټاکي، له دې پرته نه جګړه پای ته رسېدی شي او نه سوله او امنیت راتلی شي.

پوښتنه: د اسلامي نظام د تحقق لپاره له وسله والي مبارزې پرته بله کومه لار غوره ګڼئ؟

ځواب: که د آزادۍ او خپلواکۍ ترلاسه کول او په آزاد او خپلواك افغانستان کې د ملت د خوښې اسلامي حکومت قائمول له مسلحانه مبارزې پرته له بلې لارې ممکن او میسر وی نو مونږ به تر هر چا او هر کار نه مخکې دا لار غوره کړې وه، تاسو ته معلومه ده چې د سردار داؤد کودتا، بیا د کمونیستانو دوهمې کودتا، ورپسې د روسانو یرغل، او اوس د امریکایانو تېري مونږ وسله والې مبارزې ته اړ کړو، که دا نن نیواکګران ووځي، مونږ په نورو ټولو مسایلو خبرو ته تیار یو، له دې سره موافق یو چې اقتدار دې یوه داسي موقت حکومت ته انتقال شي چې ټولو افغانانو ته د منلو وړ وي، او بیا دې د دې موقت حکومت تر اشراف لاندې آزاد، عادلانه او د اسلام له غوښتنو سره سم انتخابات ترسره شي، په دې صورت کې نه یوازې تیار یو وسله پر ځمکه کېږدو بلکې د امنیت په راوستو کې هر راز مرستې ته چمتو یو.

پوښتنه: یو وخت مو له مسعود سره جنګ کاوو، بیا د جنګ په پای کې کابل وران شو، دلته تباهي وشوه، خلك ووژل شول، تاسو بېرته له مسعود سره یو ځای شوئ،

ولې اوس د حامد کرزي له دولت سره نه یو ځای کېږئ،د ملي پخلاینې له کمیسیون سره نه یو ځای کېږئ؟

ځواب: کوم جنګ ته چې تاسو اشاره کوئ هغه د جنرال آصف دلاور او نبي عظیمي په څېر د کمونستو جنرالانو تر قومندې لاندې هغه جنګ وو چې مخکې د ټولو په ضد روان وو خو هغه مهال یوازې زمونږ په خلاف توجیه شوی وو ، دا په حقیقت کې د مخکښې جنګ تسلسل وو، یوازې له یوه توپیر سره چې کمونستو جنرالانو شورای نظار او ایران پلوه ډلې له ځان سره ملګري کړل، مونږ فقط له ځانه دفاع کړې، دا د شورای نظار ستره اشتباه وه چې په دې جنګ کې ئې د کمونستو جنرالانو تر قومندې لاندې برخه واخیسته، له روسانو سره په داسې وخت کې اوربند چې هیڅ غیرتي افغان د داسې اوربند تصور نه شو کولی، د جبل السراج په هغه ائتلاف کې ګډون چې د روسانو په وینا او د ایران په وساطت جوړ او د جګړو یوه خونړۍ لړۍ ئې پیل کړه، او په پای کې له امریکائي اشغالګرانو سره ملګرتیا او د امریکائي افسرانو تر قومندې لاندې د خپل ولس په ضد جنګېدل، د دوی ستر ستر اشتباهات ول. هر افغان ته دا حقیقت معلوم دی چې کابل د هغه چا په لاس وران شوی چې ټول افغانستان ئې هم وران کړی، د کابل په ورانولو کې د کمونستانو ونډه دومره وه لکه د ټول افغانستان په ورانولو کې د دوی ونډه.

په کابل کې یا د رحمن بابا مېنه، خوشحال خان مېنه، بګرامي، ارزان قیمت او نورې پښتون مېشتې سیمې ورانې شوې یا هغو ډلو ته د وفادارو خلکو سیمې چې د کابل ائتلافي حکومت ورسره جنګېدو ، د کابل ډېره برخه د هغو ډلو تر منځ د جګړو په ترڅ کې ورانه شوې چې په ائتلافي حکومت کې شاملې وې، د کابل مرکز او شمال له ورانېدو خوندي پاتې شوي، که دا سیمې ورانې شوې وی نو تاسو حق درلود چې د ائتلافي حکومت مخالفین مو د ورانۍ باعث ګڼلي وی. خو د ائتلافي حکومت د جرم پېټی د نورو په اوږو اچول ډېره بې انصافي ده.

زمونږ موقف هغه مهال هم دا وو چې قدرت دې یوه موقت حکومت ته وسپارلی شي، بیا دې انتخابات تر سره شي او وسله وال رقابتونه دې د تل لپاره تحریم شي، د جګړو لړۍ هغو خلکو پیل کړه چې غوښتل ئې د پردیو د متو، پیسو او وسلو په

زور پر کابل حکومت وکړي او خپل مخالفین وځپي.
پوښتنه: ښاغلی حکمتیار صاحب! د احمدشاه مسعود وژل د چا کار ګڼئ؟ او دغه وژنه څه ډول تعبیروئ.
ځواب: د دې پوښتنې ځواب باید هغه څوك ورکړي چې په پېښې کې حاضر وو او څرنګوالی ئې په خپلو سترګو لیدلی، زه څه ویل نه غواړم.
پوښتنه: په افغانستان کې د روانې او ناامنۍ د له منځه وړلو لپاره څه وړاندیزونه لرئ؟
ځواب: بهرنې ځواکونه دې ووځي، قدرت دې یوه موقت حکومت ته انتقال شي، په دې حکومت کې باید هغه ډلې برخه ونه لري چې د بن په غونډې کې ئې برخه واخیسته او د افغانستان د اشغال سند ئې امضاء کړ، د دوی لپاره دا تېر پنځه کلن حکومت کفایت کوي، بیا دې عام او آزادنه انتخابات ترسره شي، دا انتخابات باید داسې وي چې ټول افغانان په کې برخه واخلي، د جمهوري ریاست او پارلمان لپاره یو ځل او په یوه وخت کې ترسره شي، په هېواد کې باید یوازې یوه منتخبه با صلاحیته شورى وي، نه د امریکا او انګلستان په څېر یوه د عوامو شورى او بله د اشرافو او خواصو شورى ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کې په اصل کې د دې لپاره رامنځته شوې چې د (عوامو شورى) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونیسي. نه داسې دوو بېلو بېلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمونږ مالي امکانات هومره دي چې په داسې جرګو مصرف شي. افغانستان یوې شورى، یوه مشر، یوه حکومت او یوې وړې اداري ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای باید د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

- د یوه ممثل مجلس د جوړولو لپاره تر ټولو غوره لار دا ده چې د متناسبې نمایندګۍ په اساس انتخابات ترسره شي، داسې چې رأیه به د سیاسي احزابو او انتخاباتي جبهو مجموعي لست ته ورکول کېږي او هر حزب او انتخاباتي مجموعه به د خپلو آراوو د شمېر په تناسب له خپل لست نه استاځي مجلس ته لېږي. د

انتخاباتو تر ټولو آسانه، مصئونه، عادلانه او کم مصرفه طریقه همدا ده، په دې کې د مکرر او څو ځله رأیه اخیستنې، بې ځایه مصرف او د ولس له بې ځایه کړولو نه ډډه کېږي. هره رأیه چې صندوق ته لوېږي اعتبار او وزن لري او په مجلس کې ممثل او استاځی لري. داسې نه وي چې ناکام کاندید ته د رأیې په ورکولو سره په مجلس کې د استاځي او وکیل له درلودو محروم شي. اوسنۍ طریقه د قمار په څېر ده، په دې سره چې کوم پارلمان جوړېږي هغه د ټول ملت نه بلکې د یوه اقلیت استاځیتوب کوي. انتخابات باید د بډایانو او فیوډالانو له ولګې وایستل شي او د دریمې او متوسطې طبقې غوره او صالح کسانو ته هم لار پرانیستل شي.

منتخب مجلس باید ترټولو اوچته باصلاحیته مرجع وي، د جمهور رئیس او حکومت په کړو وړو به نظارت کوي، د جمهور رئیس لخوا وړاندې شوې کابینه، تګلاره او کلنۍ بودجه به تصویبوي، د قانون د پلې کېدو بهیر به څاري، له چارواکو نه به د استیضاح او پوښتنې او د نااهله وزیرانو د عزل صلاحیت به لري، په بهر کې د هېواد لوړ پوړي استاځي، سفیران او دائمي استاځي به د دوی په موافقه ټاکل کېږي.

پوښتنه: د خپل وړاندیز له مخې د سولې د ټینګښت لپاره څه ډول تضمین په ګوته کولی شئ؟

ځواب: که زموږ له وړاندیزونو سره توافق وشي، نورې ډلې د بهرنیو ځواکونو له وتلو، موقت حکومت ته د اقتدار له انتقال او له انتخاباتو سره توافق وکړي، نو موږ د هر راز صادقانه او مخلصانه مرستې اطمئنان ورکوو، د هر هغه کورنې او بهرنې ځواک مقابلې ته چمتو یو چې د جګړو، بې امنیو، او بې ثباتیو دوام غواړي او د افغانانو د یووالي او وحدت مخالفت کوي.

پوښتنه: داسې ویل کېږي چې تاسې په پاکستان کې پټ شوي یاست او د هغه هېواد له استخباراتو سره نږدې اړیکي لرئ، دا خبره څومره سمه ده؟

ځواب: که تاسو د امریکایانو او د دوی د غلامانو دا دروغجن تبلیغات منئ نو له هغوی دا پوښتنه هم وکړئ چې ولې ئې زما د لټون لپاره په کنر، نورستان، لغمان، ننګرهار، میدان وردګ، پکتیا او نورو سیمو کې عملیات ترسره کړي؟ ولې ئې دا

اعلان وکړ چې په کنر کې ئې پر ما له بې پېلوټه طیارې راکټې برید وکړ چې زه ترې بچ شوم خو زما ځینې ملګري ژوبل یا ووژل شول؟ په پاکستان کې خو اوس سي آی اې او ایف بي آی په خلاص لاس د کار کولو هر امکان په واک کې لري، ولې ئې تراوسه زما د نیولو لپاره داسې کوم عملیات نه دي ترسره کړي؟ دا تبلیغات د هغو کړیو لخوا کېږي چې په پردیو پورې تړلې دي او هر څوک په ځان قیاسوي، هم ئې د روسانو د غلامۍ کړې په غاړه کې اچولې او هم د امریکا، نه د ایران له نوکرۍ ډډه کوي او نه د پاکستان، د پردیو د متو په زور قدرت ته رسېدلي او د دوی د پیسو او وسلو په زور په قدرت کې پاتې کېدل غواړي، د افغانستان په اړه د پاکستان د حکومت دریځ هر چا ته څرګند دی، چې په پوره اخلاص او تر اخلاص هم زیات، د امریکایانو ملګرتیا کوي، ډېر کم عقله انسان او یا په غرض او مرض ککړ انسان به دا خبره کوي یا مني چې د اسلام آباد چارواکي د امریکا له مخالفینو سره مرسته کوي!! ډېره عجیبه ده چې د کابل د لاس پوڅې حکومت چارواکي په ډېره بې شرمۍ سره ادعا کوي چې پردي او ګاونډي هېوادونه مجاهدین هڅوي!! خلك په دې خبرو خاندي، هغوی پوهېږي چې پردي ځوکونه خو اوس په کابل کې دي او برېښي ئې د هغوی د جازونو تر وزر لاندې هلته د ذلت شپې تېروي، او ګاونډیان خو له همغې اولې ورځې له امریکایانو سره د افغان مظلوم ولس په ضد ملګري شول، چا ورته اډې ورکړې، چا مجاهدین ونیوول او لاس تړلې ئې امریکایانو ته وسپارل، او چا خپلو لاس پوڅو ډلو ته امر وکړ چې له امریکایانو سره یو ځای شي او د دوی تر قومندې لاندې د افغان ولس په خلاف وجنګېږي، که د ګاونډیو مرسته نه وای نو صلیبي ځواکونو نه افغانستان نیولی شو او نه تراوسه دلته پاتې کېدلی شول، په دې کې هیڅ شك نشته چې د افغانستان د روان جنګ اور زمور هغو بې رحمو ګاونډیو بل کړی چې د کابل اوسني واکمنان ئې قدرت ته رسولي.

پوښتنه: د صدام حسین اعدام څه ډول تعبیروئ؟

ځواب: امریکایانو د صدام حسین نیونه او وژنه لوی بری وګڼلو، لده سره په چلند کې ئې د کم ظرفو بدمعاشانو په څېر د بداخلاقۍ کرکجنه مظاهره وکړه، مور د لوی اختر په لومړۍ ورځ، د بش په امر او د عراق د لاس پوڅې شیعه حکومت په لاس د

صدام حسین اعدامول په کلکه غندو ، او دا د اسلامي امت لپاره د لوی پېغور ځای ګڼو چې د دوی واکمنان د پردیو په لاس د اقتدار په ګدۍ کښېنول کېږي، یو په بل بدلېږي او په داسي سپکاوي او سفاکي سره وژل کېږي!!! ډېره عجیبه ده چې ګورو د اسلامي هېوادونو ځېنو بې مروته او ذلیلو واکمنانو په دې اعدام خوښي څرګنده کړه، په خپلو برېتونو ئې لاس راکښ کړ او دا ئې خپله بریا او د حق بریا وګڼله!!

مورږ د عراق شیعه ډلو او د دوی بهرنیو حامیانو ته وایو: بې ننګي او بې مروتي هم ځان ته حد لري، ولې د ذلیلو کرسیو لپاره دې ته چمتو کېږئ چې د جاني امریکایانو هغه ناولې لاسونه په خپلو جامو پاکوئ چې د عراقیانو په وینو سره دي؟ تر څو به د پولیسو او فوځیانو په امریکایي یونیفورم کي مظلوم عراقي مسلمانان په داسي نامردۍ سره وژنئ چې له کورونو ئې راباسئ، لاس پښې ئې ورتړئ، په امبورانو ئې غوښې ترې شکوئ، په سرونو کي ئې مېخونه ټک وهئ، د کلشنکوف شاجورونه پرې تشوئ، په سر سینه ئې په ګولیو ولئ، بیا ئې په تورو پلاستکي کڅوړو کي اچوئ او د سړکونو خوا ته ئې غورځوئ؟!! او دا ټول هغه څه دي چې بش، بلیر او اسرائیلیان ئې په عراق کي لیدل غواړي!! دا ولې تاسو په دې نه پوهېږئ چې د اسلام دښمنان غواړي په دې سره په اسلامي نړۍ کي د شیعه او سني په نامه د یوې تلپاتې جګړې اور بل کړي، د همدې لپاره ئې صدام حسین د شیعه وو په لاس، د اختر په ورځ او د یو سل اته څلوېښت شیعه وو د وژلو په تور اعدام کړ!! امریکایانو د همدې لپاره د عراق له نیولو وروسته اقتدار شیعه ډلو ته وسپارو او دوی ته ئې اجازه ورکړه چې په خلاص لاس د سنیانو د وژلو لړۍ پیل کړي او په دې سره نه یوازې په عراق کي بلکې په ټولې اسلامي نړۍ کي مذهبي حساسیتونه راوپاروي او یوه بله جګړه په اسلامي امت تحمیل کړي!!

تاسو ما ته ووایئ: صدام حسین به ښه وو که سیستاني؟ یو د امریکایانو په لاس اعدام شو او بل د انګریزانو په لاس په لندن کي (معالجه) شو!! یوه مرګ ومنلو خو دښمن ته تسلیم نه شو ، بل پر کربلا او نجف د یرغلګرو د بیرغونو رپېدل ومنل او د خپلو سپېځلو زیارتونو کیلي ئې امریکایانو ته وسپارلې!!

پوښتنه: له اسامه بن لادن او د هغه له ډلې څخه د ملا عمر ملاتړ څومره په حقه وو؟

ځواب: د ملا محمد عمر آخوند او د ټولو هغو افغانانو دې مېلمه پالنې ته په ډېره درنه سترګه ګورم، الله تعالی دې ټولو هغو افغانانو ته اجر ورکړي چې دا همت ئې وکړ، د افغانانو شمله ئې اوچته کړه او دا تاریخي پیغور ئې د افغان ملت لپاره پرې نه ښود چې خپل مېلمانه ئې دښمنانو ته تسلیم کړل او یا ئې له خپل هېواده وایستل. کله چې امریکایانو طالبان وګواښل چې که اسامه بن لادن دوی ته تسلیم نه کړي نو جدي غبرګون ته دې منتظر اوسي، له ما نه د ایراني چارواکو یوه هیئت پوښتنه وکړه چې طالبان به اسامه بن لادن تسلیم کړي که نه؟ ما ورته وویل: نه، بیا ئې وپوښتل: حتی د دوی د حکومت د نسکورېدو په بیه؟ ما ورته وویل: هو؛ حتی د دوی د حکومت د نسکورېدو په بیه، وئې ویل: ولې په دومره ډاډ او اطمنان سره دا خبره کوې؟ ځواب مي ورکړ: زه خپل ولس، د افغانانو طبیعت او د خپل هېواد وضعیت ښه پېژنم، ما ترې پوښتنه وکړه: که امریکا له تاسو نه وغواړي چې ما دوی ته تسلیم کړئ ستاسو عکس العمل به څه وي؟ دوی د ځواب په ځای وویل: ته څه ګمان کوې؟ ما ورته وویل: ګمان کوم ما به تسلیم کړئ، په خندا سره ئې خبره تېره کړه، او تاسو ولیدل چې همداسي وشول، طالبانو د خپل حکومت د ړنګېدو په بیه هغوی تسلیم نه کړل او ایرانیانو زما د تسلیمولو پرېکړه وکړه چې الله تعالی زه وژغورلم.

پوښتنه: څه فکر کوئ که بهرنیان له هېواده ووځي د اتیایمو کلونو په څېر ناورین به رامنځ ته نه شي؟ او که چیرته نه رامنځ ته کېږي د کوم تضمین له مخې؟

ځواب: دا اند ښېنه په هغه صورت کي په ځای وه چې د بهرنیانو په شته والي کي نه جګړه وی او نه بې امنیتي، خبره خو د دې عکس ده، زمونږ ټولي ستونزي له بهرنیو لاسوهنو او د بهرنیو فوځونو له شته والي راولاړې شوې، د روانو جګړو اور روسانو بل کړ، له وتلو وروسته ئې خپل نیمګړی مأموریت هغه شمالي ائتلاف ته وسپارو چې د روسانو په وینا او د ایران په وساطت جوړ شو او امریکا او امریکا پلوه ملکونو ئې مرسته کوله او هغه ئې د ډاکټر نجیب د حکومت د ځای ناستي په توګه قبول کړ او د افغانستان سفارتونه ئې دې ائتلاف ته وسپارل، او دا دی اوس امریکایانو د روسانو په پل ګام کېښود او د دوی ناکامه تجربه ئې تکرار کړه او

زمونږ هېواد ئې اشغال کړ، او همغه ائتلاف ئې بیا قدرت ته ورساوو، د تېرو پنځو کلونو تجربې وښوده چې دا ځواکونه د جګړې د دوام باعث دي نه د امنیت او سولې د راوستو ضامن، تر څو چې اشغال ادامه لري جګړه به دوام کوي.

خو دا پوښتنه چې څنګه کولی شو د بهرنیو ځواکونو له ایستلو وروسته د جګړو مخنیوی وکړو او پرې نه ږدو چې د اتیایمو کلونو په څېر ناورین رامنځ ته نه شي، ځواب ئې دا دی چې ټول هېوادپال او په خپل وطن مین باایمانه افغانان دې په خپلو کې تعهد وکړي چې آزاد او خپلواك افغانستان به جوړوو، د پردیو د لاسوهنو مخه به نیسو، هغه وطن پلورونکي ډلې به په خپل ځای کښېنوو چې د پردیو د متو په زور پر افغانانو د حکومت کولو تکل کوي، اقتدار به د ولس امانت ګڼو او د ولس رأیې ته له مراجعې پرته له نورو لارو قدرت ته رسېدل به تحریموو، هر څوك به په هغه څه قناعت کوي چې ولس ئې ورته مناسب ګڼي.

دې ته هم باید متوجه وو چې اوس نه مسکو په هغه موقعیت کي دی چې مورږ ته د مخکې په څېر مشکلات راولاړ کړي، او نه به امریکایان په افغانستان او عراق کې له ماتې وروسته مورږ ته د ستونزو د راولاړولو په موقعیت کي وي، زمونږ له ګاونډیو نه یوازې ایران او پاکستان بیا هم کولی شي د مخکې په څېر د مشکلاتو باعث شي، خو نړېوال حالات او د دې سیمې وضعیت داسې معلومېږي چې دوی به هم د مخکنیو ناکامو تجربو تکرارولو ته زړه ښه نه کړي.

پوښتنه: په دې اړه چې بهرنیان باید له هېواده ووځي او امنیت خراب نه شي ولسمشر حامد کرزي ته څه وړاندیز لرئ؟

ځواب: زه د کابل واکمنانو ته د وړاندیز په ځای یوه نېکه توصیه لرم او هغه دا چې لږ تر لږ اوس خو باید دا خبره وکړي چې بهرني ځواکونه دې له افغانستان نه ووځي او افغانان دې پرېږدي چې خپلې ستونزې په خپله او د پردیو له فشار او مداخلې پرته حل کړي، کېدی شي په دې سره الله تعالی دوی ته دا ستره ګناه او تاریخي اشتباه وبخښي چې د افغانستان په نیولو کې ئې د صلیبي ځواکونو ملګرتیا وکړه.

پوښتنه: په دې وروستیو کې داسې رپوټونه خواره شول چې حزب اسلامي یا ستاسو ګوند له طالبانو سره اتحاد کړی، دا خبره څومره سمه ده؟

ځواب: موږ تل د مجاهدینو په یووالي او وحدت ټینګار کړی، او خپلو مجاهدینو ته مو ویلي چې په خپلو خپلو سیمو کې له هر هغه چا سره مرسته وکړئ چې د اشغالګرانو په ضد جنګېږي او په خپلواك افغانستان کې اسلامي حکومت غواړي. له طالبانو سره په تنظیمي کچه د ګډ کار په اړه څه تنسیق او توافق نه لرو. د طالبانو له ځینو مشرانو سره خبري شوې دي، موږ ورته ویلي دي چې راشئ خپلي تګلاري او د دښمن په خلاف خپل دریځ توحید کړو، په هري سیمې کې ګډې شوراګانې جوړې کړو او مقاومت په ګډه مخکې بوځو، د افغانستان د راتلونکي په اړه هم ګډ تصمیم ونیسو، ولس ته اطمئنان ورکړو چې د بهرنیو ځواکونو له ایستلو وروسته به بیا د اقتدار په سر ننبتې نه پیل کېږي، موږ د اقتدار لپاره نه بلکې د خپل هېواد د آزادۍ لپاره جنګېږو، د طالبانو زیات شمېر کسان له دې سره موافق ول خو متأسفانه ځینو مشرانو ئې توافق ونه کړ، که څه هم اوس له طالبانو سره د مذاکراتو لړۍ قطع شوې، خو که هغوی د دې ضرورت احساس کړي، موږ چمتو یو. موږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو، د هر مجاهد قدر کوو، له هیڅ مجاهد سره د رقابت او تنافس اراده نه لرو، هر مجاهد خپل مجاهد ګڼو او حزب د هغه کور او سنګر. موږ د یوې لویې اسلامي جبهې د جوړېدو ملاتړ کوو، دې ته تیار یو چې د صالح شخصیتونو یوه لویه جرګه جوړه شي او همدا جرګه هم د مقاومت لپاره یوه سیاسي او نظامي جبهه جوړه کړي، مشر ورته غوره کړي، یوه باصلاحیته شوری ورته جوړه کړي او د جبهې تګلاره وضع کړي او د افغانستان د راتلونکي اسلامي نظام څرنګوالی وټاکي.

پوښتنه: ښاغلی حکمتیار په افغانستان کې د روانو ځان مرګو بریدونو د مشروعیت په ارتباط ستاسو نظر څه دی؟

ځواب: دا عملیات باید د فدایي عملیاتو په نامه یاد کړو، نه د ځان مرګو بریدونو په نامه، هغه ځان وژنه چې یأس او بې صبري ئې لامل وي، د اسلام له نظره حرامه ده، خو هغه فدایي عملیات چې قوي ایمان، له الله تعالی سره مینه او په اسلام او دین باندې غیرت ئې لامل وي نه یوازې جائز ده بلکې تر هغه شهید ئې مقام او منزلت لوړ دی چې تر ځان لس برابره دښمن سره مقابلې ته وتلی او په شهادت

رسېدلی.

پوښتنه: ښاغلی حکمتیار! که دا اوسنی هېواد ته راغلې بهرنیان د روسانو په څېر یرغلګر وي نو بیا ولې د دوی په خلاف ملت ستاسو تر شا ونه درېدو؟

ځواب: که دوی یرغلګر نه ګڼئ نو څه ئې ګڼئ؟ د مېلمنو په سترګه ورته ګورئ، که د انصارو او دوستانو په سترګه؟ که مېلمانه وي چا راباللي؟ مېلمه، دوست او ملګری خو د چا کور ته له جهازونو، توپونو او ټانکونو سره نه ورځي، د کوربه په کور کي نظامي اډې او محبسونه نه جوړوي، او پر کور کلي ئې بمونه نه وروي!! ما ته ووایئ چې د دوی او روسانو تر منځ څه توپیر په نظر درځي؟ په رنګ او څېرې کي ئې، په شعارونو او ادعاګانو کي ئې او له افغانانو سره په چلند کي ئې؟!! ډېر بې خبره انسان به د دوی دواړو تر منځ په توپیر قائل وي، یوه ته به یرغلګر وایي او بل ته به د آزادي بخښونکي او بیاودانوونکي په سترګه ګوري!! خو دا چې ولې ټول ملت د دوی په ضد زمونږ ترشا ونه درېدو او په عمومي پاڅون ئې لاس پورې نه کړ، د دې وجه دا نه ده چې زمونږ ملت امریکایانو ته د شورویانو په څېر د یرغلګرو په سترګه نه ګوري، وجه ئې دا ده چې د عمومي پاڅون لپاره هغه ضروري او لازمي شرایط نه دي برابر شوي چې هر پاڅون ورته ضرورت لري، په اوسنیو ظروفو کي د یرغلګرانو د مقابلې تر ټولو غوره طریقه چریکي جنګ دی نه عمومي پاڅون او مخامخ جبهه ئي جنګ.

پوښتنه: تاسو په څه ډول مذاکراتو باور لرئ چې د هغې له مخې به د افغانستان شتو امنیتي ستونزو ته د پای ټکی کېښودی شي؟

ځواب: مونږ هغه مذاکرات ګټور ګڼو چې مقابل لوری د دوو خبرو په اړه د بحث او توافق واك او اختیار ولري: د ټولو بهرنیو ځواکونو بلاقید او شرط او فوري وتل او دا چې د افغانستان حکومت به د هېواد د ننه او په خپله د افغانانو په خوښه جوړېږي نه هغسي لکه تېر حکومت چې په بن کي جوړ شو او وزارتونه ئې په دوه جمع شپږ هېوادو او په دوی پورې تړلو ډلو باندي ووېشل شول.

پوښتنه: د ډیورنډ کرښې په رابطه مو نظر څه دی چې آیا دا دې د دواړو هېوادونو پاکستان او افغانستان تر منځ نړېوال سرحد وپېژندی شي که نه دا د افغانستان یو

جزء ګڼئ؟

ځواب: مورږ له خپلو ګاونډیو سره د ډیورند په شمول ډېرې نورې لانجې لرو، اوس خو افغانستان هغه بې خاونده باغ ته ورته دی چې دیوالونه ئې نړېدلي او له مېوو ئې هر لاروی کولی شي خپلې ټکرۍ ډکې کړي!! د ډیورنډ کرښه یوه ستره ملي قضیه ده، یوازې یو مقتدر او په واقعي معنی منتخب پارلمان به په دې اړه وروستۍ پرېکړه کوي، او دا هم هغه وخت چې افغانان له داخلي ستونزو ژغورل شوي او په داسي وضعیت کي وي چې هیڅوک خپل شرایط پرې تحمیل نه کړی شي، په اوسني وضعیت کي هیڅوک د دې حق نه لري چې له ګاونډیو سره د سرحدي لانجو په اړه خبره او موافقه وکړي، اوس اساسي خبره د هېواد آزادي او خپلواکي ترلاسه کول دي. تاسو ته معلومه ده چې زمورږ نورو ګاونډیو هم د ګډو پولو په ارتباط لاسوهنې کړې دي، چا خپلې سرحدي پوستې هم په خپله خوښه جوړې کړې او زمورږ د سرحدي پوستو موقعیت ئې هم په خپله ټاکلی او په خپله خوښه ئې جوړې کړې، نور زمورږ اوبه وړیا ترلاسه کوي خو خپل تېل د سروزرو په بیه پر مورږ پلوري!!

پوښتنه: په دې وروستیو کي دا رپوټونه توزیع شوي چې د افغانستان او پاکستان تر منځ به د امن یوه جرګه جوړېږي چې هغه به دې سیمې ته د امن راوستو ټول فکتورونه په ګوته کړي، د دغسي جرګې څخه یا د راتلونکي جرګې څخه تاسو د څه ډول پایلو طمعه لرئ؟

ځواب: داسي جرګې هیڅ ارزښت نه لري او هیڅ نه شي کولی!! دا هسي له واقعیتونو نه د خلکو توجه بل لوري ته د اړلو یوه بې فایدې هڅه ده، د افغانستان بحران په داسي جرګو نه بلکي د بهرنیو ځواکونو په وتلو او د افغانستان په کورنیو چارو کي د لاسوهنو په بندېدو سره حل کېدی شي، په داسي حال کي چې افغانستان د پردیو په اشغال کي دی او په پاکستان کي یو غیر منتخب فوځي حکومت اقتدار په لاس کي لري، د دواړو حکومتونو تر شا هغه ځواک ولاړ دی چې افغانستان ئې نیولی، د داسي حکومتونو په خوښه جوړه شوې جرګه به څنګه وکولی شي چې دا بحران حل کړي؟!!

پوښتنه: په افغانستان کې مو د جنګي جنایتکارانو په اړه نظر څه دی؟ آیا دا محاکمه چیرته وشي؟ څوک ئې وکړي؟ څه ډول ئې وکړي؟ او د کوم قانون په سیوري کې وشي؟

ځواب: موږ د جنګي جنایتکارانو له عادلانه محاکمې سره نه یوازې موافق یو بلکې وربانديي تأکید کوو، خو لومړی باید د (جنګي جنایت) لپاره یو واضح او د عدالت له غوښتنو سره سم تعریف پیدا کړو، بیا د دې تعریف په رڼا کې جنګي جنایتکاران تثبیت کړو، ورپسې هغه محکمه په ګوته کړو چې د داسې جنایتکارانو د محاکمې صلاحیت ولري، بیا باید هغه قانون په ګوته شي چې په رڼا کې ئې جنایتکاران مجازات شي. اوس خو امریکایانو د جنګي جنایت او جنایتکارانو لپاره د خپلې خوښې تعریف تحمیل کړی، آزادي غوښتونکي د ترهګر، تروریست او جنایتکار په نامه یادوي او په مقابل کې ئې هغو ته د قهرمانۍ او اتلولۍ القاب ورکوي چې د پردیو تر قومندۍ لاندې د خپل ولس په ضد جنګېدلي او جنګېږي.

پوښتنه: په پای کې ښاغلی حکمتیار که تاسو د شمشاد لیدونکو ته کوم ځانګړی پیغام لرئ مهرباني وکړئ.

ځواب: افغان ولس ته مې پیغام دا دی چې هېواد له ډېر حساس پړاو نه تېرېږي، نن زموږ پر هېواد داسې تورو وربځو خپل پرېږ وزر خور کړی چې مثال ئې د تاریخ په اوږدو کې لږ تر ستر ګو کېږي، نن باید هر غیرتي افغان لږ تر لږ د هغه څه کولو ته ملا وتړي چې د روسانو په ضد ئې وکړل.

ټول با ایمانه افغانان یووالي، وروروليي او وحدت ته رابلم، افغانان باید یو بل ته د وروریۍ او وحدت لاس ورکړي، په ګډه د دښمن مقابله وکړي، باید پرې نږدې چې د هېواد په هیڅ ګوټ کې اشغالګران یوه شېبه آرامه تېره کړي، افغان ولس باید هغه څېرې د دښمن خدمتګاران وګڼي چې قومي او ژبني تعصباتو ته لمن وهي، وروڼه قومونه سره جنګوي، د جهاد مخالفت کوي، او افغان ولس دې ته رابلي چې اشغالګرانو ته تسلیم شي او د دوی واکمني ومني، کوم ناافغانان چې د څو پیسو لپاره خپل ایمان خرڅوي او د ملي اردو او ملي پولیسو په لیکو کې ودرېږي او د بهرنیو تر قومندۍ لاندې د خپل ولس په ضد جنګېږي، ډېرې ئې همغه

دي چې پرون له روسانو سره یو ځای شول، د هغوی د ګټو لپاره له خپل ملت سره وجنګېدل، او نن امریکایانو ته تسلیم شوي او د دوی لپاره همغه پرونی کار کوي.

افغان ولس باید متوجه وي چې په مسکو او منطقوي ملګرو پورې ئې تړلې ډلې غواړي همغه کار بیا وکړي چې د روسانو د وتلو پر مهال ئې وکړ، دغو ملکونو یو ځل بیا خپل لاس پوڅې راغونډ کړي او غواړي د امریکائي ځواکونو له وتلو وروسته مخکنۍ لوبه تکرار او د نویو جګړو اور بل کړي.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحیم

د کریستوفر د بیمه مرکه

پوښتنه: ناټو په مارچ کې د پسرلي عملیات په هیلمند کې پیل کړي، په دې اړه د لاندې امورو په ارتباط څه معلومات لرئ:

- ولسي تلفات
- د مجاهدینو نقصانات

ځواب: اوس هر چا ته څرګنده شوې چې په دغو عملیاتو کې تل عام ولس ته تلفات اوښتي، په کلیو او کورونو بمبارۍ شوې او بې دفاع او بې وزلې افغانان په کې وژل شوي. تاسو ته معلومه ده چې د ناټو ځواکونه له بمبارۍو استفاده کوي، په بې دریغه توګه ستر ستر بمونه وروي، دا په داسې حال کې چې مجاهدین ثابت سنګرونه نه لري، له مخامخ او جبهه ای جنګونو ډډه کوي، داسې نه ده چې د اوسپدو یا جنګېدو لپاره ئې ثابت ځایونه جوړ کړي وي او د ناټو جازونه ورشي او تر بمبارۍو لاندې ئې ونیسي، د مجاهدینو جنګي تکتیک داسې دی چې ټانکونه او جازونه د دوی په خلاف هیڅ نه شي کولی، دا ځکه چې دوی د دښمن وړو وړو کاروانونو او ګزمو ته د سړک یوې بلې خوا ته ریموټ کنټرول بمونه ږدي، په خاصو ځایونو کې کمین ورته نیسي، ناڅاپي برید پرې کوي او متصل ئې سیمه پرېږدي، د ناټو جازونه به څنګه دوی تر بمبارۍو لاندې نیسي؟ حقیقت دا دی چې د ناټو ځواکونه د دغو عملیاتو غچ له عام ولس او بې ګناه افغانانو اخلي، د مجاهدینو په ځای په هغو کلیو بمونه وروي چې د عملیاتو له ساحې ډېر لرې پراته وي.

پوښتنه: دې حملو د مجاهدینو تیاری څومره متأثره کړی؟

ځواب: تاسو ته په قاطع الفاظو ویلی شم چې په دغو عملیاتو سره نه یوازې د مجاهدینو فعالیتونه نه شي متأثره کېدی بلکې د مزید پراخېدو او ځواکمنېدو باعث به ئې شي، د دغو جنایاتو په وجه به هغه خلك هم د مجاهدینو خوا ته ودرېږي چې تراوسه ئې د اشغالګرانو په ضد وسلې ته لاس نه دی اوږد کړی.

پوښتنه: د عام ولس مالي او ځاني تلفات څومره دي؟ آیا د کابل حکومت د دې زیانونو د جبران لپاره کوم کار کړی؟

ځواب: تاسو به هم اورېدلي وي چې په دغو بمباریو کې د دوو اونیو په منځ کې په هرات، هیلمند، کندهار او ننګرهار کې تر یو نیم سل زیات بې ګناه افغانان ووژل شول، ملل متحد او په خپله د ناټو چارواکو پرې اعتراف وکړ، کرزی هم دې ته مجبور شو چې ووایي: دا حالت او د بې ګناه افغانانو داسې بې دریغه وژنه نور د زغملو وړ نه ده. خو د کابل حکومت د داسې اعلامیو له خپرولو پرته د بل کار نه توان لري او نه اهلیت او کفایت.

پوښتنه: د جرمني پارلمان افغانستان ته د ټورنېډو طیارو د لېږلو اجازه ورکړې، د دې طیارو د نظامي تأثیر په اړه څه وایئ؟ آیا ستاسو مجاهدینو دا طیارې په نښه کړې دي؟ په کوم ولایت او سیمې کې؟

ځواب: د ښځو عاطفه تر نارینه وو ډېره قوي وي، د همدې لپاره افغانانو ګمان کولو چې د انجیلا مریکل په راتلو سره به جرمني خپل فوځونه له افغانستان نه وباسي، خو متأسفانه ګورو چې د فوځونو د ایستلو په ځای ټورنېډو جازونه رالېږي، تاسو له هغې پوښتنه وکړئ: دا جازونه مو د څه لپاره لېږلي؟ آیا دا جازونه په بې ګناه افغانانو د بمونو له ورولو پرته بل کار کولی شي؟ آیا د جرمني لپاره دا مناسب ده چې د امریکایانو د ګټو لپاره په هغو مظلومو افغانانو د بمونو ورولو لپاره افغانستان ته جازونه لېږي چې په نړېوالې جګړې کې ئې د دوی مرسته کړې وه؟ آیا د افغانانو د وژلو لپاره د امریکا جازونه کافي نه وو؟ د انجیلا میریکل حکومت وښوده چې جرمني لا د امریکا له غلامۍ نه دی ژغورل شوی او په خپل خارجي سیاست کې کافي خپلواکي او استقلال نه لري، د ټورنېډو جازونو لېږل په حقیقت کې د یوه غلام له لوري د خپل آقا د خوشحالولو یوه شرمناکه هڅه ده، هر

اروپایي په دې پوهېږي چې د دوی هیڅ حکومت د خپلو ملي ګټو لپاره او په خپله خوښه افغانستان او عراق ته فوځونه او جازونه نه لېږي، له دې کار نه نه کومه اقتصادي ګټه دوی ته رسي او نه سیاسي ګټه، یوازې د سپینې مانۍ د خوشحالولو لپاره دا احمقانه کار کوي. که دا اوس د جرمني له ولس نه عام پوښتنه وشي نو د امریکا تر ولس به هم زیات شمېر د دی کار په ضد رأیه ورکړي.

پوښتنه: په دې اړه څه وایئ چې:

- د پاکستان او د شمالي وزیرستان له طالبانو سره هغه معاهده چې له مخې ئې باید له سرحد نه د جنګیالیو د اوښتو رااوښتو مخنیوی وشي؟
- دا چې له پاکستانه ډېره وسله، پیسې او جنګیالي د CIA تر نظر لاندې افغانستان ته اوړي.
- او د طالبانو ګن شمېر مشران په پېښور، کویټه او نورو سیمو کې اوسېږي او افغانستان ته تګ راتګ کوي.

ځواب: ستاسو د پوښتنې د لومړۍ برخې په ځواب کې عرض کوم: کومه معاهده چې په دې نامه یادېږي دا په حقیقت کې د اسلام آباد او د شمالي وزیرستان د هغو خلکو تر منځ وه چې د پاکستان حکومت غوښتل د شمالي وزیرستان د جنګیالیو په ضد ئې وجنګوي، دا معاهده د وروستیو هغو جګړو لپاره مقدمه وه چې په دې سیمې کې پیل شوې او د طالبانو او محلي خلکو تر منځ د ننښتو نوم ورکړی شو.

د دوهمې برخې په ځواب کې باید ووایم: دا خوشې او بې بنسټه تبلیغات دي، هیڅ عاقل انسان به دا خبره نه وکړي او نه ومني چې یا CIA د امریکا مخالفینو ته وسلې ورکوي یا د پاکستان حکومت، د پاکستان حکومت له امریکا سره د افغانستان په اشغال کې دومره مرسته کړې چې له دې پرته امریکا ته د افغانستان اشغال ممکن نه وو، ټول هغه کسان چې په ګوانتانامو یا د امریکا په نورو زندانونو کې پراته دي او هغه سلوک ورسره کېږي چې د بشریت په تاریخ کې ئې لږ مثالونه لیدل کېږي، دوی د نازیانو او کمونستانو مخ هم سپین کړ، دا ټول پاکستان نیولي او لاس پښې ترلې ئې امریکایانو ته سپارلي، د طالبانو حکومت امریکایانو نه بلکې د پاکستان حکومت رانسکور کړ، دا اوس د امریکایانو ټول

اکمالات د پاکستان له لارې ترسره کېږي، که دا نن پاکستان له امریکا سره خپلې مرستې بندې کړې نو د لنډې مودې لپاره به هم د ناټو فوځونو ته په افغانستان کې پاتې کېدا ډېره ګرانه شي.

او د درېیمې برخې په ارتباط باید ووایم چې د طالبانو جنګیالي د نورو مجاهدینو په څېر د افغانستان د ننه اوسېږي، امریکایان د خاصو موخو لپاره دا دروغجن تبلیغات کوي چې مجاهدین د پاکستان له پولو اوړي رااوړي، غواړي خپله ناکامي توجیه کړي، پاکستان مزید څه کولو ته اړ کړي، په داسې حال کې چې پاکستان تر خپل وس نه زیات څه د امریکایانو لپاره کړي. که په پاکستان کې یو غیر نظامي حکومت وی نو د دې لسمه برخه به ئې هم نه وو کړي، د همدې لپاره امریکا په پاکستان کې د یوه جنرال نظامي حکومت ته ترجیح ورکوي او دفاع ترې کوي.

پوښتنه: اوسنی جنګ د روسانو د وخت له جنګ سره څنګه مقایسه کوئ، د ناټو وړه څنګه ګڼئ؟

ځواب: دواړه جګړې د ماهیت او موخو له پلوه سره ورته دي، یوازې په څو مواردو کې توپیر لري:

- روسان له شمال نه راغلل او غوښتل ئې په جنوب کې تودو اوبو ته ځای وروسوي او د خلیج د تېلو ځاګان تر خپل ګوابښ لاندې ونیسي، امریکایان له جنوبه راغلل او غواړي شمال ته ولاړ شي او د مرکزي آسیا زخایر د روسانو له ولګې وباسي او د امریکائي کمپنیو په واک کې ئې ورکړي.
- د روسانو شمېر یو لك شل زره وو او د دوی شمېر څلوېښت زره.
- مسکو د وارسا پکت غړي په هغه جنګ کې ښکیل کړل او واشنګټن ناټو ښکیل کړه.
- د روسانو تلفات په لسو کلونو کې څه د پاسه څلوېښت زره مړي او زخمیان او نړدې اتیا ملیارده ډالر جنګي لګښت وو، خو د امریکایانو ځاني تلفات د روسانو په پرتله نسبتاً لږ دي خو مالي لګښت ئې څو برابره زیات دی.
- روسانو یو مضبوط سیاسي حزب او یو جنګي افغاني فوځ په واک کې درلود

چې امریکایان له دواړو محروم دي.

پوښتنه: یوه امریکایي له ما نه وپوښتل: که مجاهدین قدرت ترلاسه کړي آیا دوی به د مخدره موادو مخنیوی وکړي؟ ما ورته وویل: هو؛ بې له شکه چې مخه به ئې نیسي! مهرباني وکړئ ما ته ووایئ چې ستاسو تګلاره به څه وي او څنګه به ئې مخنیوی کوئ؟ ما هغه ته دا هم وویل: د امریکایانو افغاني ملګري د مخدره موادو ستر ستر قاچاقچیان دي، د کرزي د ورور او د حضرت علي نوم مي ورته یاد کړل چې د امریکایانو ملګري دي او همدا کار کوي، تاسو به له دغو خلکو سره څه معامله کوئ؟

ځواب: موږ مکرر ویلي او بیا هم وایو چې د مخدره موادو د کښت، تجارت او استعمال مخالف یو، نه غواړو زموږ د هېواد په هیڅ ګوټ کې هیڅ افغان د مخدره موادو په استعمال روږدی او په غیرقانوني کښت او تجارت ئې بوخت وي، خو دې هدف ته رسېدل د جګړې خاتمه او د یوه قوي مرکزي حکومت تشکیل ته ضرورت لري، او دا دواړه هغه څه دي چې امریکایان او زموږ ګاونډیان ئې نه خوښوي، همدا وجه ده چې تېر کال په هغه افغانستان کې چې امریکایان پرې حکومت کوي د مخدره موادو تولید شپږ زره ټُنو ته ورسېدو، د امریکا افغاني ملګري او په خپله د دوی لوړ پوړي افسران په دې ګنده دندې کې ککړ دي.

پوښتنه: د بهرنیو مرستو په اړه به ستاسو تګلاره څه وي؟ هغه مرستې چې د افغانستان د بیا ودانولو لپاره ورکول کېږي، کومو برخو ته به ترجیح ورکوئ:

- د بریښنا تولید، وړې صنعتي پروژې، سړکونه، بندونه
- روغتونونه، ښوونځي
- آیا په دې مواردو کې به د ښځو او نارینه وو تر منځ تعادل او توازن په پام کې نیسئ که نه؟

ځواب: ډېر افغانان اوس د غربي هېوادو د مرستو په اړه دا خبره کوي چې ستاسو له خیره بې زاره یو شر مه رارسوئ!! ستاسو مرستې زموږ د هېواد د آبادولو لپاره نه بلکې د ورانولو لپاره دي، تاسو د جنګ د دوام باعث یئ، د ترکتورونو په ځای ټانکونه رالېږئ، زموږ په کلیو او کورونو بمونه وروئ، مفسدین، غله، ملي خائنان

او د پردیو جاسوسان مو پرمورې مسلط کړي، له شپږو کلونو تېرېدو وروسته هم ستاسو د بیاودانولو نښې حتی په کابل کې هم نه ترسترګو کېږي، ستاسو مخکنې ملګري شورویان هم له اروپا راغلل او همدا د بیاودانولو، کور، کالي او ډوډۍ شعارونه ئې ورکول، خو مورې ته ئې له مرګ، ژوبلې او ورانۍ پرته بل څه رانه وړل، تاسو د هغوی په پل ګام ایښی او همغه څه کوئ چې هغوی کول، په ډېرو برخو کې هغوی ترتاسو ښه ول. ستاسو له بانکونو نه چې د افغانستان لپاره څه وځي نو دا یا د افغانستان په ورانولو مصرفېږي، یا د افغانانو په ګمراه کولو او یا ستاسو د جنرالانو او د دوی د افغاني غلو ملګرو تر منځ وېشل کېږي.

خو په ځانګړې توګه ستاسو د پوښتنې په اړه باید ووایم چې د بیاودانولو په ارتباط زمورې ترجیحات دا دي: د اوبو مهارول، ځمکې ښېرازه کول، وچې بیدیاوې آبادول، زراعت ته وده ورکول، د برېښنا د تولید په اړه له اوبو اعظمي استفاده، سړکونه، وړې صنعتي پروژې، ښوونځي او روغتونونه جوړول.

د ښځو وندې به نه یوازې له نارینه وو سره برابره وي بلکې په ډېرو مواردو کې به ښځو ته هغه امتیازات ورکول کېږي چې اسلام ورته منلي او مورې ئې د نړۍ په هیڅ مکتب او نظام کې د هغه ښېلګې نه ګورو، اسلام ښځو ته تر نارینه وو زیات امتیازات ورکړي.

پوښتنه: په افغانستان کې د ښکاره یا پټ مسیحي تبلیغ په اړه څه وایئ؟ ، امید دی په دې اړه په واضح الفاظو کې خپل دریځ څرګند کړئ، دې ته مو باید پام وي چې په جرمني کې په دې وروستیو کال کې څلور زره مسیحیان اسلام ته اوښتي، تاسو باید په خپل دریځ کې حتماً باید دې ته متوجه وئ چې په غربي هېوادونو کې په اسلامي دعوت منفي اغېز ونه کړي.

ځواب: متأسفانه ډېرې غربي مؤسسې په دې لټه کې دي چې د افغانانو له مجبوریتونو او محرومیتونو غلطه او ناروا استفاده وکړي، د څو کیلو غنمو، یوې وېزې او یوه بورس په مقابل کې د هغه دین او مذهب ترې واخلي، وطن پلورنې، ملي خیانت او جاسوسۍ ته ئې چمتو کړي، کاش دوی افغانان کوم معقول دین او مذهب ته بللی، د دوی بلنه اخلاقي فساد، شراب، قمار، سندرو او نڅا ته دی، د

دې په ځای چې افغانانو ته ووایي ټوپك په ځمکه کېږده بېل او کلنګ واخله او خپل هېواد آباد او ښېرازه کړه، ورته وایي: رباب واخله، نڅا پیل کړه، مستي وکړه، په داسي حال کي چې زمونږ ولس د ځښلو پاکي اوبه نه لري دوی ورته وایي: ویسکي وڅښه چې مست شې او د دنیا غمونه هېر کړې!!

زه ستا له لارې ټولو مسیحیانو ته بلنه ورکوم چې راشئ ټول په ګډه د یوه خدای عبادت وکړو او هغه مذهب چې تر ټولو غوره او ښه وي د یوازني مذهب په توګه غوره کړو، د مذاهبو ترمنځ اختلاف له منځه یوسو او د مذهبي جنګونو ټغر د تل لپاره ټول کړو، مسیحیان او مسلمانان ډېر مشترکات لري، راشئ اختلافي موارد د معقولې مناقشې له لارې حل کړو، هغه مذهب لري وغورځوو چې د علم، عقل او عدل خلاف اظهارات لري، ما په دې خاطر قرآن د الهي کتاب په توګه منلی او ټولو مسلمانانو هم، چې د هغه هره وینا مي د علم، عقل او عدل مطابق موندلې او راته ثابته شوې چې دا د الله تعالی له لوري نازل شوی کتاب دی، هیڅ انسان که هر څومره نابغه وي داسي کتاب نه شي وړاندي کولی، ما بایبل هم په دقیقه توګه مطالعه کړی، زه اوس د بایبل له هرو څلورو جملو نه په دریو داسي اعتراض لرم چې ګمان نه کوم هیڅ مسیحي ئې جواب راکړی شي، مونږ د مذهب په آزادۍ باور لرو، هر چا ته دا حق ورکوو چې زمونږ پر مذهب اعتراض وکړي او ځواب وغواړي، له نورو نه هم دا انتظار لرو چې پر خپل مذهب زمونږ اعتراضونه په سړه سینه واوري او ځواب راکړي، ما پر بایبل باندي یو ضخیم کتاب لیکلی چې نږدې نه سوه صفحې دی، دمسیحیانو له ټولو علماوو سره د دې کتاب او په خپله د بایبل په اړه مناقشې ته تیار یم، زه په صداقت او جرأت سره دا ادعا کوم چې له عیسی او مریم علیهما السلام سره زما مینه تر مسیحیانو ډېره زیاته ده، او زه دوی دواړه تر مسیحیانو ښه پېژنم، مونږ په همغه لار روان یو چې عیسی علیه السلام پرې تلو او همغه څه وایو او کوو چې ده ویل او کول.

پوښتنه: د کرزي حکومت غواړي چې ټولې بهرنۍ مرستې دې حکومت ته ورکړی شي، که ستاسو حکومت جوړ شو په دې اړه به څه دریځ غوره کوئ؟ که چا خپلې مرستې بندولې ستاسو عکس العمل به څه وي؟

ځواب: دوی کرزی راووست او جمهور رئیس ئې کړ خو اعتماد پرې نه کوي، په خپلو NGO ګانو د کرزي تر حکومت زیات باور او اعتماد لري، د استعمارګرانو چلند له خپلو لاس پوڅو حکومتونو سره تل او په هر ځای کې همداسې وي، مونږ به هیڅ ته دا اجازه ورنه کړو چې د خپلو NGO ګانو له لارې زمونږ د هېواد په کورنیو چارو کې لاسوهنې وکړي او زمونږ ملي حاکمیت او خپلواکي ته ګواښ متوجه کړي.

پوښتنه: ځینې څېړونکي په دې باور دي چې امریکایان غواړي د افغانستان له لارې د تیلو او ګاز نل لیکه وغزوي، چې د مرکزي آسیا تیل او ګاز د امریکایي کمپنیو لخوا انتقال شي، امریکایانو د دې مقصد لپاره طالبانو ته هم د نړېوال بانک لخوا د مرستې او پور وړاندیز کړی وو، تاسو په دې ارتباط څه وایئ؟ آیا په دې کار راضي یئ؟ اړوند شرکت به څومره خپلواکي لري؟ ګټه به ئې څوک ترلاسه کوي، په کوم تناسب؟ کوم لوري ته ترجیح ورکوئ؟ تګلاره به مو څه وي او د کومو اصولو له مخې به عمل کوئ؟

ځواب: زه نه یوازې له دغو څېړونکو سره موافق یم بلکې په دې باور یم چې پر افغانستان د امریکایانو د یرغل اساسي موخه همدا ده چې غواړي د مرکزي آسیا په زېرمو مسلط شي او تیل او ګاز ئې د امریکایي کمپنیو لخوا انتقال شي، له القاعدې غچ اخیستل او د طالبانو حکومت نسکورول هسې یوه بهانه وه، دا دی ګورئ چې اوس نه د طالبانو حکومت شته او نه القاعده او مرکزونه ئې، خو امریکا بیا هم په افغانستان کې د خپلو فوځونو په پاتې کېدو او د خپل نظامي حضور په دوام ټینګار کوي!!

په داسې حال کې چې د افغانستان له لارې د مرکزي آسیا د تیلو او ګاز له انتقال سره موافق یو او په دې ارتباط هرراز مرستې او تعاون ته چمتو یو، خو د هغه چا په لاس چې د افغانستان خپلواکۍ او استقلال ته په درنه سترګه ګوري او نه غواړي چې افغانان د خپلو ناروا ګټو لپاره قرباني کړي، مونږ هر هغه چا ته د دښمن په سترګه ګورو چې په افغانستان کې د جګړو او بې امنیتۍ دوام د دې لپاره خوښوي او خپلو مزدورانو ته پیسې او وسلې ورکوي چې مرکزي آسیا د دوی په واک کې پرېږدي، د دې مارکیټ دروازې د دوی پر مخ پرانیستې وي او د

افغانستان له لاري له نړۍ سره وصل نه شي.
مورږ دې ته ترجیح ورکوله چې په دې معامله کې مو شریك جرمني وي، خو د جرمني د حکومت وروستیو سیاستونو تجدید نظر ته اړ کړو، اوس به هغه چا ته د شریك په توګه ترجیح ورکوو چې له افغانانو سره د دښمنۍ پر ځای د دوستۍ لار غوره ګڼي.
پوښتنه: د امریکا دوهم مقصد دا دی چې چین محاصره کړي، او په دې سیمې کې ئې د نفوذ مخه ونیسي، په دې ارتباط ستاسو دریځ څنګه دی؟ که ستاسو حکومت جوړ شو نو کوم لوري ته ترجیح ورکوئ: امریکا، چین، روسیه، پاکستان، سعودي عرب، مخصوصاً که هلته د اسامه حکومت وي؟ او که یو هم نه؟
ځواب: هو؛ دا د امریکایانو دوهم مقصد دی، د چین اقتصادي ودي پرېشانه کړي، امریکا هره میاشت اتیا ملیارده تجارتي خساره لري، دا حالت د اورږدې مودې لپاره نه شي زغملی، د مثبت عکس العمل په ځای ئې د منفي عکس العمل لار غوره کړي، پر عراق او افغانستان د برید له لاري غواړي خپل داخلي بحران حل کړي او د نړېوالو رقیبانو په وړاندي له مزید ماتې نه مخنیوی وکړي.
مورږ به له هغه چا سره په خپلې معاملې کې ډېر احتیاط کوو چې د افغانستان په اشغال کې ئې د امریکایانو مرسته وکړه.
پوښتنه: د افغانستان د بحران د حل لپاره یو داسې نړېوال کنفرانس په پام کې دی چې د ټولو بهرنیو ځواکونو د غلطو لاسوهنو د مخنیوی لپاره مناسب ترتیبات ونیولی شي، تاسو په دې اړه څه وایئ؟
ځواب: که دا کنفرانس واقعاً د بهرنیو لاسوهنو د مخنیوي په نیت جوړېږي نو مورږ ئې ملاتړ کوو خو که د بن د کنفرانس په څېر وي چې د افغانستان د اشغال سند په کې امضاء شو او د کابل د حکومت وزارتونه په هغو ملکونو پورې تړلو ډلو باندي ووېشل شول چې په دې کنفرانس کې ئې برخه اخیستې وه او د کابل په نیولو کې ئې د امریکا ملګرتیا کړې وه، نو مورږ به ئې مخالفت کوو.
پوښتنه: د بحران د حل لپاره تاسو څه وړاندیزونه لرئ؟
ځواب:

• ټول بهرني ځواکونه دې ووځي، د افغانستان په کورنیو چارو کې دې د ټولو هېوادو، مخصوصاً زمونږ د ګاونډیو لاسوهنې بندې شي، ایران او پاکستان دې دې ته اړ کړی شي چې افغانستان ته وسلې ونه لېږي.

• قدرت دې یوه داسې موقت حکومت ته انتقال شي چې ټولو ته د منلو وړ وي، او په دې کې هغه ډلې برخه ونه لري چې د اشغال په دوران کې ئې د پردیو د جازونو تر وزر لاندې پر کابل حکومت کړی.

• عام، آزاد او عادلانه انتخابات دې د جمهوري ریاست او د پارلمان لپاره تر سره شي، دا انتخابات باید داسې وي چې ټول افغانان په کې برخه واخلي، د جمهوري ریاست او پارلمان لپاره یو ځل او په یوه وخت کې ترسره شي، مونږ د متناسبې نمایندګۍ په اساس انتخاباتو ته ترجیح ورکوو.

• په هېواد کې باید یوازې یوه منتخبه با صلاحیته شوری وي، نه د امریکا او انګلستان په څېر یوه د عوامو شوری او بله د اشرافو او خواصو شوری ، د (ولسي جرګې او مشرانو جرګې) په نامه، دا دوه جرګې په پانګوالو نظامونو کې په اصل کې د دې لپاره رامنځته شوې چې د (عوامو شوری) د (خواصو د جرګې) په واسطه مهار کړي او ولس ته د اقتدار د انتقال مخه ونیسي. نه داسې دوو ښلو ښلو جرګو ته ضرورت شته او نه زمونږ مالي امکانات هومره دي چې په داسې جرګو مصرف شي. افغانستان یوې شوری، یوه مشر، یوه حکومت او یوې وړې اداړې ته ضرورت لري، امکانات ئې د پېچلو او پراخو ادارو په ځای باید د هېواد په ودانولو او د بې وزلو هېوادوالو د ستونزو په حلولو مصرف شي.

والسلام علی من اتبع الهدی

بسم الله الرحمن الرحیم

له سهیل قلندر سره مرکه

ځواب: د خبرو آترو او جرګو له لارې د بحران حلول ښه کار دئ خو چې واقعیتونه په کې مراعات شي، د جرګې هغه غړي چې منځګړیتوب کوي صالح کسان وي او خبري د نزاع د اصلي لورو تر منځ وي، که دا جرګه د دې جرأت وکړي چې ووایي: بهرني فوځونه دي له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې دي بندي شي او افغانان دي پرېږدي چې د خپلې خوښې نظام او مشران غوره کړي، نو مونږ ئې ملاتړ کوو، خو د دې جرګې ترکیب ته په پام سره ویلی شو چې ښایي د داسې پرېکړې جسارت ونه کړي، ځکه دا هغه دودیزه افغاني جرګه نه ده چې حران حل کړی شي، په دې کې نه د منازعې اصلي لوري شته او نه د دوی د اعتماد وړ کسان، دا د جنرال پرویز مشرف او حامد کرزي جرګه ده، د یوه ګډ دولتي کمیشن په څېر ده، دوی دواړه کولی شي ترې طمعه ولري، خو افغانان هیڅ طمعه ترې نه لري، لکه څنګه چې په شمالي وزیرستان کې دې جرګې څه نتیجه ورنه کړه، نه امریکایانو اهمیت ورکړ او نه اسلام آباد د جرګې پرېکړو ته اعتناء وکړه، امریکایانو په جرګې اعتراض وکړ او په مخالفت کې ئې پر جوماتونو او مدرسو بمباري وکړې، دا دئ اورئ چې د شمالي وزیرستان د همدې جرګې غړو اعلان وکړ چې د کابل او اسلام آباد په جرګې کې برخه نه اخلي!! مجاهدین به څنګه هغه جرګه منې چې د کابل او اسلام آباد د خوښې څېرې په کې غړیتوب لري او هغه کسان هم په کې برخه لري چې تل ئې د مجاهدینو مخالفت کړی، د روسانو د تېرې په وخت کې د روسانو خدائي خدمتګاران ول او اوس د امریکایانو نوکري کوي. هغه چې تل د اسلام په ضد د

اسلام له دښمنانو سره ملګري شوي، د پښتنو کورنۍ دښمنان دي، تل ئې د پښتنو پر سر له دښمنانو سره سودا کړې.
په داسې حال کې چې اشغالګر ځواکونه په ډېره بې رحمۍ سره د افغان ولس په ضد نوې غیر مجاز وسلې استعمالوي، هره ورځ په لسګونو بې وزلي او بې ګناه افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، له افغانستان نه ئې د نویو وژونکو وسلو د آزمویلو میدان جوړ کړی، څنګه باور وکړو چې دوی او ذلیل لاس پوڅي ئې د جرګو له لارې د افغان بحران حلول غواړي؟!! لکه څنګه چې د شمالي وزیرستان جرګه د دې لپاره جوړه شوې وه چې ولس د مخالفو ځواکونو په ضد وجنګوي دا جرګه هم په همدې موخه جوړېږي.
پاکستان یو ځل مخکې هم دې ته ورته اشتباه کړې وه او دا هغه مهال چې مسکو او واشنګټن د شوروي فوځونو د وتلو او د نجیب د حکومت په پاتې کېدو او د مجاهدینو په ضد ګډ دریځ غوره کولو توافق وکړ، په معاهدې د امضاء لپاره ئې د اسلام آباد هیئت په جینوا کې د ډاکټر نجیب له پلاوي سره مخامخ کښېنولو، او هغه تیاره شوې معاهده ئې پرې امضاء کړه، دا په داسې حال کې چې پاکستان د کشالې طرف نه وو نه ئې او دا حق ئې نه درلود چې د افغان ولس د واقعي استازو په غیاب کې هغه معاهده امضاء کړي، دې ناستې او موافقې داسې وښوده چې دا جنګ د پاکستان او افغانستان تر منځ دئ نه د افغان ولس او د شوروي د لاس پوڅي حکومت تر منځ، تاسو د هغې معاهدې بدې پایلې ولیدې، نه پوهېږو چې پاکستان بیا ولې همغه ناکامه تجربه تکراروي!!

ځواب: امریکا په افغانستان باندې د برید پر مهال له شمالي ائتلاف نه د ځمکنۍ فوځ په توګه استفاده وکړه، دا کار د مسکو، واشنګټن او تهران تر منځ د یوې پټې معاهدې له مخې وشو، د کابل له نیولو وروسته د بن غونډه جوړه شوه، دا غونډه په اصل کې د ۲+۲ ملکونو تر منځ غونډه وه، په دغو ملکونو پورې تړلې افغاني ډلې ورته راوبللی شوې، د کابل لپاره ئې د خپلې خوښې حکومت جوړ کړ، وزارتونو ئې په دغو ډلو ووېشل، هر هېواد ته په جنګ کې د دوی د برخې متناسب وزارتونه ورکړی شو، جمهوري ریاست امریکا پلو ته، او تر ریاست وروسته مهم

پستونه، لکه د جمهور رئیس معاونین، د دفاع، خارجه، او داخله چارو وزارتونه روس او ایران پلو ډلو ته ورکړی شوو، امریکا داسي حزب نه درلود چې یو مضبوط حکومت ترې جوړ کړي، ورو ورو ئې هڅه وکړه چې د کرزي پر محور یوه ډله جوړه کړي او د دولت مهم پستونه هم دوی ته ورکړي، خو دوی یوازي په هغو خلکو اعتماد کوي چې په غرب کي ستر شوي وي، له فکري او اخلاقي پلوه د دوی په څېر وي، د امریکا لپاره هر څه کولو ته تیار وي، نه دین ولري، نه اخلاق او نه ملي غیرت، خو له داسي کسانو یو مضبوط او صالح حکومت جوړول ممکن نه دئ، د امریکایانو اصلي ستونزه همدا ده، که څه هم د افغانستان په ارتباط د مسکو او واشنګټن تر منځ هغه مخکنی تفاهم او توافق کمزوری شوی خو د کابل د امریکائي حکومت مهمي څوکۍ اوس هم د روس پلو ډلو په لاس کي دي، فوځ او پولیس له دوی جوړ شوی، د دفاع، داخله او خارجه وزارت د ملي امنیت مهمي څانګي د دوی په واک کي دي.

ځواب: مورِ په افغانستان کي د امریکا او ناټو نظامي حضور داسي ګڼو لکه د شوروي اتحاد د فوځونو حضور او د دوی په ضد جهاد داسي فرض ګڼو لکه د روسي فوځونو په ضد جهاد. لکه څنګه چې مورِ د شورویانو له اشغالګرو ځواکونو سره د منافقینو او التقاطي ډلو اوربندونه او ملګرتیا غندله، او لکه څنګه چې د امریکایانو تر قومندي لاندي، د افغان ولس په ضد، د مسکو او تهران پلو ډلو جنګېدل غندو، همداراز د اشغالګرانو په شته والي کي له مقاومته لاس اخیستل ناروا ګڼو. زه دومره ویلی شم چې څوک نن د صلیبي ځواکونو په ضد جهاد نه کوي، پرون هم مجاهدین نه وو، هسې شرایطو پر جهاد تپلي وو، او که احیاناً مجاهد وو نو پرونی جهاد ئې ټول حبط او ضایع شوی، دا زما شخصي رایه نه ده، دا د قرآن صریح او واضح حکم دی، د قرآن له نظره د اسلام له دښمنانو سره ملګرتیا له اسلام نه د وتلو په معنی ده، په جنګ کې ملګرتیا او هغه هم د مسلمانانو په ضد ملګرتیا خو پرېږده، څوک چې د کافرانو په ډلې کې ودرېږي او د دوی سواد او شمېر زیات کړي، دا هم د دوی له ډلې څخه ګڼل کېږي!! دې ته باید متوجه وو چې له مجاهدینو سره موقتي ملګرتیا یوه معنی لري او په جهاد باور درلودل او د لمانځه او روژې په

څېر ئې دیني فریضه ګڼل، دا ښه معنی لري!! د مجاهد خطاب په هغه صورت کې چا ته کېدی شي چې مجاهد وي، او عملاً د دښمن مقابله کوي، نه هغه چا ته چې له جهاده ئې لاس اخیستی او د جهاد او اسلام دښمنانو ته تسلیم شوی.

ځواب: زما او د ټولو مجاهدینو اصلي مشکل له اشغالګرانو سره دی نه له ښاغلي کرزي سره، که بهرني ځواکونه ووځي په نورو ټولو قضایاوو بحث او روغې جوړې ته تیار یو، په هغه حکومت کې چې د بهرنیو ځواکونو تر وزر لاندې پر افغانستان حکومت کوي هیڅکله د شاملېدو اراده نه لرو، زمونږ د مقاومت موخه دا نه ده چې په اقتدار کې برخه ترلاسه کړو، غواړو بهرني ځواکونه ووځي، یوه داسې موقت حکومت ته قدرت انتقال شي چې بهرنیو ځواکونو نه وي جوړ کړی او ټولو افغانانو ته د منلو وړ وي او بیا په آزاد او خپلواك افغانستان کې د ملت رایې ته رجوع وشي او د عادلانه او آزادو انتخاباتو له لارې یو واقعي منتخب اسلامي حکومت جوړ شي. زه هر هغه څوك د جمهور رئیس په توګه منلی شم چې مسلمان وي او افغان ولس په خپله خوښه، د پردیو له فشار او ګواښ نه پرته، په آزاد او خپلواك افغانستان کې غوره کړی وي، څوك چې د پردیو د متو په زور پر افغان تحمیل شي او د پردیو د جازونو تر وزر لاندې پر افغانانو حکومت کوي، هیڅ افغان هغه د مشر په توګه نه مني.

ځواب: موږ د نرم په وړاندې نرم او د سخت په وړاندې سخت یو، له مسلمان سره په خپل چلند کې په انعطاف، ترحم، پېرزویني، عفو، نرمښت او ایثار سره عمل کوو، خو له هغه دښمن سره چې د خپلو متو زور موږ ته ښیي، زمونږ پر هېواد تېری کوي، زمونږ د دین، خپلواکي او ملي حاکمیت دښمن وي، په بالمثله عمل باور لرو، داسې دښمن ته تسلیمېدل د خپل ایمان منافي عمل ګڼو. موږ د روان بحران د حل لپاره معقوله، عادلانه او پر واقعیتونو ولاړه طرحه وړاندې کړې، او هغه دا چې ټول بهرني ځواکونه دي ووځي، قدرت دي یوه موقت حکومت ته انتقال شي، بیا دي عام او عادلانه انتخابات ترسره شي، په دې صورت کې موږ هم مذاکراتو ته چمتو یو او هم د جګړې په ختمولو کې هر راز مرستې ته.

ځواب: زه ګمان کوم که مقابل لوری له داسي معقول حل سره توافق وکړي، او بهرني ځواکونه له افغانستان نه وتلو ته تیار شي، طالبان به هم له جنګ نه لاس اخیستو ته چمتو شي، که څوک له عادلانه او معقول حل سره مخالفت وکړي افغان ولس ئې ملګرتیا نه کوي.

ځواب: مونږ نه بلکي یرغلګر امریکایان او ذلیل پلویان ئې تجرید شوي، هم د افغانانو له لوري او هم د ټولې نړۍ له لوري، نن د نړۍ مطلق اکثریت له امریکایانو نه کرکه لري، پر افغانستان او عراق د دوی تېرۍ غندي، د امریکا د ولس اکثریت هم له دې سیاستونوسره مخالفت کوي. تاسو پوهېږئ چې حزب اسلامي یو ستر حزب دی، د هېواد په ټولو سیمو او ټولو قومونو کې ژورې ریښې لري، په افغانستان کې اسلامي تحریك او اسلامي جهاد د حزب په لاس پیل شوی، د روسانو په ضد د جنګ په دوران کې حزب د مقاومت د ملا تیر وو، په سلو کې تر پنځه اویا زیات مجاهدین او مهاجرین په حزب پورې مربوط ول، نورې اسلامي او جهادي ډلې ډېر وروسته او له هېواد نه بهر جوړې شوې، د امریکائي اشغالګرانو په ضد روان جهاد هم د حزب اسلامي په لاس پیل شوی، طالبان د دوی د حکومت له نسکورېدو نه نږدې یو نیم کال وروسته د جهاد لپاره تیار شول. اوس مونږ د بشري قوت له ناحیې لوی شمېر مجاهدین مسلحانه جهاد ته تیارولی شو خو د وسایلو او امکاناتو د محدودیت په سبب مو دومره مجاهدین فعال کړي چې هم ئې پاللی شو او هم تر اوږدې مودې جنګ ته دوام ورکولی شو.

ځواب: د پوښتنې د لومړۍ برخې په اړه مي عرض دا دئ چې دا انصار مجاهدین د مجبوریت له مخې په افغانستان کې پاتې شول، خپلو هېوادو ته نشو تلی او د پنا بل ځای ئې نه درلود.
او د دوهمې برخې په ارتباط باید ووایم چې د روسانو له وتلو نه وروسته جګړه د مخکنۍ جګړې تسلسل وو، دا جګړه د مسکو او واشنګټن تر منځ د یوه سازش په نتیجه کې پر افغانانو تحمیل شوه، د روسانو له وتلو نه مخکې د مسکو او واشنګټن تر منځ په دې خبرې توافق وشو چې په ګډه به په افغانستان کې د

مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه نیسي، له روس پلوه او امریکا پلوه ډلو نه به یوه ائتلافي جبهه جوړوئ، له دغي ائتلافي جبهې نه په استفادې سره به هغه ځواکونه له منځه وړي چې د اسلامي حکومت جوړولو هڅه کوي، زمونږ ګاونډیو هم په دې سازش کي برخه واخیسته، ایران د مسکو په وینا او پاکستان د امریکا په وینا، د ایران په وساطت د جبل السراج هغه ائتلافي جبهه جوړه شوه چې کمونستان او ایران پلوه ډلي په کي راغونډې کړی شوې، ایران دا نه شو زغملی چې په افغانستان کي قدرت د سني مجاهدینو په لاس کي پرېوځي، د روسانو له وتلو نه وروسته ایران افغانستان ته د جګړو د دوام لپاره هومره وسلې او پیسې لېږلې سلهاوو د ملیونو ډالرو ته رسېږي، په دې مودې کي هیڅ هېواد د ایران په څېر زمونږ په کورنیو چارو کي او د جنګ د ادامې لپاره لاسوهنې نه دي کړې. مونږ له یوه ستر بین المللي سازش سره مخامخ شوو، دا جنګ او له دې نه مخکې او وروسته ېجنګونه ټول له بهر نه پر مونږ تحمیل شوي، لکه څنګه چیب د امریکایانو د یرغل په دوران کي مسکو، تهران او اسلام آباد د دوی مرسته وکړه همداسي د روسي فوځونو د وتلو په وخت کي دغو هېوادونو زمونږ په خلاف لاس یو کړ او افغانان ئې پرې ننبودل چې د خپلې خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي.
د جګړې د دوام یوه بله وجه دا ده چې ایران او پاکستان خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړل، ایران د جګړې دوام غواړي او پاکستان د امریکا د خوښې حکومت، یو خپلي ملي ګټې په دې کي لټوي چې په افغانستان کي جنګ، بې ثباتي او بې امني وي او بل په دې کي چې واشنګټن راضي کړي.

ځواب: امریکا په هر صورت غوښتل چې پر افغانستان برید وکړي، د یولسم سیپتمبر پېښې دوی ته بهانه په لاس ورکړه او د دوی پلان شوی برید ئې څو میاشتي رامخکي کړ، له دې پېښې نه مخکي مسکو او واشنګټن په دې سلا شوي وو چې د تاجکستان او ازبکستان له لارې او د ۱۷۰۰۰روسي فوځونو په مرسته به په ګډه پر افغانستان برید کوي، تخار او مزار به نیسي او شمالي ائتلاف ته به ئې سپاري؟

ځواب: که ومنو چې پر افغانستان باندې برید د اسامه په وجه وو، نو پر عراق باندې برید د څه لپاره وو؟ هلته خو اسامه نه وو، لکه څنګه چې ئې هلته د اټمي او بیولوژیکي وسایلو د شته والی په پلمه برید وکړ، اصلي هدف ئې د عراق په شتمنیو او زېرمو قبضه کول وو، دلته ئې هم د اسامه شته والی بهانه کړ. زه د طالبانو د دې پرېکړې قدر کوم چې د اسامه له تسلیمولو ئې ډډه وکړه، او هغه څوک د نفرین وړ ګڼم چې مظلوم مسلمانان ئې نیولي او امریکایانو ته ئې تسلیم کړي.

ځواب: د افغانستان ستراتیژیك اهمیت امریکا دې ته هڅولې چې زمونږ هېواد ونیسي، امریکا په دې سیمې کې ډېر استعماري اهداف لري، خپلو موخو ته د رسېدو لپاره د افغانستان دوامداره اشغال ورته زیات اهمیت لري، د مرکزي آسیا په زېرمو تسلط او د چین محاصره هم د دوی اهداف دي ، خو د امریکا اصلي وېره له دې نه وه چې په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس اسلامي حکومت جوړ نشي، او دا د نورو هغو اسلامي هېوادونو لپاره بېلګه نشي چې د امریکا مستعمرې ګڼل کېږي، په دې سیمې کې د اسلامي خوځښت ځپل او د پراخېدو مخه ئې نیول د امریکا اساسي هدف دئ، دوی پوهېږي چې د اسلامي امت نوی نسل د غرب له سلطې نه آزادي غواړي، که په افغانستان کې دا هدف ترلاسه شي نو په نورو هېوادونو کې به هم حتماً دا کار کېږي، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو پر مهال له مسکو سره د مجاهدینو په ضد لاس یو کړ، د شمالي ائتلاف په لاس ئې د جګړو اور بل وساتو، چې کله شمالي د ختمېدو پراو ته نږدې شو نو د ګډ برید پلان ئې جوړ کړ او دا دئ په پای کې ئې زمونږ پر هېواد برید وکړ، خو زه باور لرم چې امریکایان به نه یوازي خپلو ناولو موخو ته ونه رسېږي بلکې إن شاء الله د شوروي اتحاد په برخلیك به اخته شي

ځواب: دا خبره هیڅ حقیقت نه لري چې امریکائي ځواکونه د امنیت راوستو په غرض دلته پاتې دي، دوی نه امنیت راوستی او نه ئې راوستی شي، عملاً ګورو چې د دوی شته والی د جګړو او بې امنیو د دوام سبب دئ، تر څو چې دوی وي جګړه به دوام کوي، دا جګړه د بهرنیو لاسوهنو او یرغلونو په نتیجه کې پیل شوې،

که بهرني فوځونه ووځي او بهرنۍ لاسوهنې متوقف شي جګړه پای ته رسېږي، افغانان د امنیت لپاره هیڅ بهرني فوځ ته ضرورت نه لري، کوم ناافغانان چې په بهرنیو ځواکونو ځان ساتي او د دوی شته والی په افغانستان کې ضروري ګڼي، په خپل ولس دې باور وکړي، په پردیو دې ځان نه ساتي، که په رښتیا بهرني ځواک ته ضرورت وي ولې باید له امریکا، اروپا او استرالیا نه او له هغو ملکونو نه راشي چې مسیحیان او د امریکا پلویان دي، همغه چې له اسلام او مسلمانانو سره زړه دښمني لري، ولې نه وایي چې له د دې فوځ ځای دي د بې غرضه اسلامي هېوادو ځواکونه ونیسي.

ځواب: مورږ د ځان لپاره کوم شرایط نه لرو، شخصي او حزبي غوښتنې نه لرو، د بحران عادلانه او ډاډمن حل غواړو، په دې باور یو چې د افغانستان بحران هغه وخت حل کېدی شي چې اشغالګران بلاقیید وشرط وتل ومني، قدرت یوه موقت حکومت ته انتقال شي، له خپلواکۍ وروسته عام او عادلانه انتخابات ترسره شي.

ځواب: هو؛ دا خبره رښتیا ده، امریکایانو هند ته په افغانستان کې په خلاص لاس د هر ډول فعالیت اجازه ورکړې.

ځواب: امریکا د اسلامي هېوادو مزید تجزیه، په وړو وړو ملکونو وېشل او په خپل منځیو جګړو کې د دوی ښکېلول غواړي، څه ئې چې په اندونیزیا کې وکړل په عراق، افغانستان او پاکستان کې ئې هم کول غواړي، دا لړۍ د اسلامي خلافت له رڼګېدو پیل شوې او تراوسه ادامه لري، په دغه ناولي مقصد کې تل له هغو ډلو کار اخیستل شوی چې د روشنفکر او ملت پال (نشنلست) نوم ورکړی شوی، دوی په اصل کې ملت پلورونکي او د خپل قوم دښمنان دي خو د ولس د غولولو لپاره ئې دا نومونه په ځان ایښي. دغه روشنفکران او نشنلیان په افغانستان کې پرون له روسانو سره ملګري شول او اوس د امریکایانو خدائي خدمتګاران دي او د امریکائي افسرانو تر قومندې لاندې د خپل ولس او قوم په ضد جنګېږي.

ځواب: افغانان له اسلام آباد او تهران نه سخته ګیله لري، په دې باور دي چې د

افغانستان په روان بحران کې د دوی دواړو لور لاس دئ، دوی خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړي، له تهرانه همدومره ګیله لرو لکه له اسلام آباده، دواړو د کابل په نیولو کې د امریکایانو مرسته او ملګرتیا وکړه، پاکستان اډې ورکړې او ایران ځمکنې فوځونه، دا تهران وو چې خپلو پلوي ډلو ته ئې امر وکړ چې له امریکایانو سره یو ځای شي او د دوی تر قومندې لاندې د افغانانو په ضد وجنګېږي، افغانان به د ایراني چارواکو دا خبري څنګه هېروي چې ویل ئې: که له امریکایانو سره د ایران مرسته نه وی نو نه ئې کابل داسې ژر او په آسانۍ نیولو شو او نه بغداد!! مطمئن یو چې الله تعالی به د مظلومو افغانانو انتقام له ټولو هغو خلکو اخلي چې دا نه هېرېدونکی ظلم ئې ورسره کړی.

ځواب: د روسانو د یرغل په دوران کې که څه هم ټول ولس او ټولو قومونو برخه اخیستې خو د پښتنو ونډه ډېره ځلانده وه، د مقاومت تر ټولو زیات تاوده سنګرونه د دوی په سیمو کې او د دوی په لاس جوړ شوي وو، د دوی سیمې تر نورو زیاتې وراني شوې، په سلو کې تر نوي زیات مهاجرین پښتانه ول، اوس هم مقاومت د دوی په سیمو کې پیل شوی او ورو ورو نورو سیمو ته خور شوی.

ځواب: تاسو ته معلومه ده چې په قبایلي سیمو کې روانه جګړه د امریکایانو په وینا او ټینګار پیل شوې، دوی له اسلام آباد نه په پرله پسې توګه وغوښتل چې دلته تصفیوي عملیات پیل کړي او ګوانښونه ئې وکړل چې که پاکستاني فوځ دا کار ونه کړي نو دوی به په خپله اقدام وکړي، تاسو ولیدل چې په باجوړ، شمالي او جنوبي وزیرستان کې ئې په جوماتونو، مدرسو او کلیو بمباري وکړې، پاکستاني چارواکي ئې دې ته اړ کړل چې دغو سیمو ته فوځونه ولېږي او جګړه پیل کړي.

ځواب: زه تاسو ته په صداقت سره وایم چې د امریکایانو په ضد جنګ کې افغانان یوازي دي، له الله تعالی پرته هیڅ مرستندوی نه لري، په نړۍ کې داسې حکومت نشته چې د امریکایانو په ضد د افغانانو د مرستې جرأت وکړي، مور الله تعالی ځان ته کافي ګڼو، د مقاومت داسې طریقه مو غوره کړې چې په محدودو امکاناتو

تر اوږدې مودې مقاومت ته دوام ورکړی شو. څوک چې وایي له افغان مجاهدینو سره له بهر نه مرسته کېږي، دروغ وایي، که له مورږ سره د نړۍ یوه هېواد هم مرسته کولی نو امریکایان به ډېر د مخه له افغانستان نه وتلو ته اړ شوي وو.

د پاکستان له چارواکو سره هیڅ رابطه نه لرو، نه په ټیټه کچه او نه په لوړه کچه، نه څرګنده او نه پټه، پاکستاني چارواکو د امریکا په وینا له حزب اسلامي سره لویه جفا کړې، مورږ ئې له شا په خنجر وهلي یو، اوس د امریکایانو ملګرتیا کوي، د هغوی لپاره هم د خپل هېواد او خپل ولس په ارتباط هغه څه کوي چې امریکایان ئې ترې غواړي او هم د افغانانو او افغانستان په ارتباط، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست، مخصوصاً د افغانستان په ارتباط تل د امریکا تر اغېز لاندي ټاکل شوی، او د امریکا ګټو ته پر هر څه ترجیح ورکړی شوې، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو په دوران کي د امریکا په وینا د جبل السراج د هغه ائتلاف ملا تړ وکړ چې د مسکو او واشنګټن په وینا او د ایران په وساطت جوړ شوی وو، بیا ئې د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو ملا تړ وکړ او اوس د کابل د امریکائي حکومت ملاتړ کوي، زما د حزب ډېر غړي ئې زما د زوم په شمول ونیول او امریکایانو ته ئې لاس تړلي وسپارل، چې ځینې له امریکایانو سره بندیان دي او د ځینو برخلیك معلوم نه دئ. زه ستاسو له لارې د پاکستان له ستري محکمې غواړم چې زمورږ د لادرکو بندیانو پوښتنه هم وکړي.

ځواب: د پاکستان مسلمان ولس ته زما پیغام دا دئ چې مورږ او تاسو د یوې کښتۍ سورلۍ یو، برخلیك مو مشترك دئ، ستاسو دښمن زمورږ دښمن دئ او زمورږ دښمن ستاسو دښمن، نن د اسلامي امت تر ټولو ستر دښمن امریکا ده، امریکا ستاسو په ضد همغه ناولي عزایم لري چې د افغانانو په ضد ئې لري، څوک چې له دې دښمن سره دوستي کوي هغه له اسلام، اسلامي امت او له خپل ولس سره دښمني کوي، دا د لستونې ماران وپېژنئ، راځئ چې دواړه لاس یو کړو او په ګډه د دې خبیث او زورږ دښمن مقابله وکړو، له دې سیمې ئې وباسو او خپله خاوره د دوی له شر نه وژغورو، که دا ونه کړو نو هره ورځ به د فتنو، جګړو او ورانیو شاهد وو، زمورږ په مدرسو او جوماتونو به بمونه ورېږي، بې ګناه انسانان به په وینو کي

رغړول کېږي، او د پاکستان او افغانستان تر منځ د جګړو د اور بلولو هڅه به کېږي، د امریکا یو ناولی هدف دا دئ چې دا دواړه وروڼه ملتونه سره وجنګوي، خو زه باور لرم چې پاکستان مسلمان ملت ویښ او هوښیار دئ، دوست او دښمن پېژني او له اسلام نه د دفاع لپاره هري قربانۍ ته چمتو دئ، زه دوی ته اطمئنان ورکوم چې امریکایان به له افغانستان او عراق نه حتماً او ډېر ژر وځي او د شوروي اتحاد په برخلیك به اخته کېږي.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحیم

د ARY له خبریال ضیاء الحق سره مرکه

ځواب: د روسي فوځونو له وتلو نه وروسته د جنګ ادامه څو وجوهات لري:
تاسو ته معلومه ده چې د روسانو له وتلو نه مخکې د مسکو او واشنګټن تر منځ په دې خبرې توافق وشو چې په ګډه به په افغانستان کې د مجاهدینو په لاس د یوه اسلامي حکومت د جوړېدو مخه نیسي، د دې مقصد لپاره ئې له روس پلوه او امریکا پلوه ډلو نه یوه ائتلافي جبهه جوړه کړه، له دغې ائتلافي جبهې نه په استفادې سره ئې د جګړو یوه بله لړۍ پیل کړه، غوښتل ئې هغه ځواکونه وځپي چې د اسلامي حکومت جوړول غواړي، زمونږ ګاونډیو هم په دې سازش کې برخه واخیسته، ایران د مسکو په وینا او پاکستان د امریکا په وینا، د ایران په وساطت د جبل السراج هغه ائتلافي جبهه جوړه شوه چې کمونستان او ایران پلوه ډلې په کې راغونډې کړې شوې، ایران دا نه شو زغملی چې په افغانستان کې قدرت د سني مجاهدینو په لاس کې پرېوځي، د روسانو له وتلو نه وروسته ایران افغانستان ته د جګړو د دوام لپاره هومره وسلې او پیسې لېږلې چې سلهاوو ملیونو ډالرو ته رسېږي، په دې مودې کې هیڅ هېواد د ایران په څېر زمونږ په کورنیو چارو کې او د جنګ د ادامې لپاره لاسوهنې او پانګونې نه دي کړې. مونږ له یوه ستر بین المللي سازش سره مخامخ شوو، دا جنګ او له دې نه مخکې او وروسته جنګونه ټول له بهر نه پر مونږ تحمیل شوي، لکه څنګه چې د امریکایانو د یرغل په دوران کې مسکو، تهران او اسلام آباد د دوی مرسته وکړه همداسي د روسي فوځونو د وتلو په وخت کې دغو هېوادونو زمونږ په خلاف لاس یو کړ او افغانان ئې پرې نښودل چې د خپلې خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي.

د جګړو د دوام یوه بله وجه دا ده چې ایران او پاکستان خپل رقابتونه افغانستان ته راانتقال کړل، ایران د جګړې دوام غواړي او پاکستان د امریکا د خوښې حکومت، یو خپلې ملې ګټې په دې کې لټوي چې په افغانستان کې جنګ، بې ثباتي او بې امنې وي او بل په دې کې چې واشنګټن راضي کړي.

ځواب: لویه جرګه د افغانانو نه بلکې تل د انګرېزانو او امریکایانو غوښتنه وه، دوی غوښتل چې د لویې جرګې له لارې هغه مخکنی شاهي رژیم بیا پر افغانانو تحمیل کړي چې انګرېزانو د هند په نیمې وچې د تسلط په وخت کې پر افغانستان مسلط کړ، اوس ئې لومړی افغانستان اشغال کړ، بیا ئې په بن کې د ۲+۲ملکونو په خوښه د کرزي حکومت جوړ کړ او وزارتونو ئې په همدغو ملکونو پورې تړلو ډلو باندې ووېشل، او بیا ئې دې حکومت ته د مشروعیت ورکولو لپاره د خپلو بې ۵۲ او ایف ۱۲ جازونو تر وزر لاندې داسې لویه جرګه ورته جوړه کړه چې غړي ئې دوی غوره کړي وو او همغه حکومت ته ئې رایه ورکړه چې دوی په بن کې جوړ کړی وو.

مورږ جنګ غوښتونکي نه یو، جنګ پر مورږ تحمیل شوی، آزادۍ ته د رسېدو لپاره بله لار نه لرو، که دا اوس بهرني ځواکونه ووځي، د ګاونډیو له لارې د افغانستان په کورنیو چارو کې مداخلت بند شي او په پردیو پورې تړلو ډلو ته د وسلو لېږلو لړۍ بنده شي، مورږ د دې تضمین کوو چې ډېر ژر به په افغانستان کې امن او ثبات راځي. خو که همدا روان حالت وي نو تاسو ما ته ووایئ چې کوم منصف او آزاد انسان به له افغانانو وغواړي چې د اشغالګرانو په ضد ونه جنګېږي، د پردیو واکمنې ومنې او اسارت ته تسلیم شي؟ که افغانانو دا حالت منلی ولې د روسانو په ضد جنګېدل او ولې ئې یو نیم ملیون شهیدان ورکول.

ځواب: زه تاسو ته په صداقت سره وایم چې د امریکایانو په ضد جنګ کې افغانان یوازې دي، له الله تعالی پرته هیڅ مرستندوی نه لري، په نړۍ کې داسې حکومت نشته چې د امریکایانو په ضد د افغانانو د مرستې جرأت وکړي، مورږ الله تعالی ځان ته کافي ګڼو، د مقاومت داسې طریقه مو غوره کړې چې په محدودو امکاناتو تر اوږدې مودې دوام ورکړی شو. څوک چې وایي له افغان مجاهدینو سره له بهر نه

مرسته کېږي، دروغ وایي، که له موږ سره د نړۍ یوه هېواد هم مرسته کولی نو امریکایان به ډېر د مخه له افغانستان نه وتلو ته اړ شوي وو.

ځواب: موږ هر مجاهد ته په درنه سترګه ګورو او د ټولو مجاهدینو په یووالي ټینګار کوو، د اوسني مقاومت له پیل نه مو دا هڅه کړې چې افغان مجاهدین په یوه ډاډمن اتحاد کې راغونډ شي او په ګډه د دښمن مقابله وکړي، متأسفانه تراوسه د داسي جبهې په جوړولو نه یو موفق شوي، خو سعی او کوشش مو روان دئ، تاسو ته معلومه ده چې پر عراق باندي د امریکا له برید نه وروسته د القاعدې نړۍ ټول مجاهدین له افغانستان نه وتلي او عراق ته تللي، دوی اوس افغانستان ته د یوه مرکز او پنا ځي په توګه ضرورت نه لري، خو له طالبانو سره په مختلفو پړاوونو کې مذاکرات شوي، له ملامحمد عمر سره زما لیدنه او کتنه نه ده شوې.

ځواب: زما د معلوماتو له مخې اسامه، ایمن الظواهري، ملامحمد عمر، او د طالبانو ډېر مشرا ژوندي دي.

ځواب: د دې پوښتنې ځواب باید له جورج بش نه وغواړئ، هغه باید ووایي چې تر کله به د مظلومو افغانانو وژلو ته ادامه ورکوي، تر کله به د افغانانو په کلیو او کورونو بمونه وروي، تر کله به د افغانستان پر اشغال ټینګار کوي، موږ خو له مقاومت نه پرته بله چاره نه لرو، زموږ مقاومت به تر هغه ادامه کوي چې ټول بهرني اشغالګر ځواکونه له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې متوقف شي او افغانانو ته دا موقع ورکړی شي چې د خپلې خوښې اسلامي حکومت جوړ کړي.

ځواب: د خبرو آترو او جرګو له لارې د بحران حلول ښه کار دئ خو چې واقعیتونه په کې مراعات شي، د جرګې هغه غړي چې منځګړیتوب کوي صالح کسان وي او خبرې د نزاع د اصلي لورو تر منځ وي، که دا جرګه غواړي د کشالې په حلولو کې مؤثره ونډه ولري نو دا جرأت دي وکړي چې ووایي: بهرني فوځونه دي له افغانستانه ووځي، بهرنۍ مداخلې دي بندي شي او افغانان دي پرېږدي چې د خپلې خوښې نظام او مشران غوره کړي، خو د دې جرګې ترکیب ته په پام سره ویلی شو چې ښایي

د داسې پربکړې جسارت ونه کړي، ځکه دا هغه دودیزه افغاني جرګه نه ده چې بحران حل کړی شي، په دې کې نه د منازعې اصلي لوري شته او نه د دوی د اعتماد وړ کسان، دا جرګه یوه ګډه دولتي کمیسیون ته ورته جرګه ده، د دوو جمهورو رئیسانو جرګه ده، دوی دواړه کولی شي ترې طمعه ولري، خو افغانان هیڅ طمعه ترې نه لري، لکه څنګه چې په شمالي وزیرستان کې دې جرګې څه نتیجه ورنه کړه، نه امریکایانو اهمیت ورکړ او نه اسلام آباد د جرګې پربکړو ته اعتناء وکړه، امریکایانو په جرګې اعتراض وکړ او په مخالفت کې ئې پر جوماتونو او مدرسو بمباري وکړې، دا دئ اوس چې د شمالي وزیرستان د همدې جرګې غړو اعلان وکړ چې د کابل او اسلام آباد په جرګې کې برخه نه اخلي!! مجاهدین به څنګه هغه جرګه منې چې د کابل او اسلام آباد په خوښه او د جورج بش په امر جوړه شوې او هغه کسان هم په کې برخه لري چې تل ئې د مجاهدینو مخالفت کړی، د روسانو د تېرې په وخت کې د روسانو خدائي خدمتګاران ول او اوس د امریکایانو. هغه چې تل د اسلام په ضد د اسلام له دښمنانو سره ملګري شوي، د پښتنو کورنې دښمنان دي، تل ئې د پښتنو پر سر له دښمنانو سره سودا کړې.

په داسې حال کې چې اشغالګر ځواکونه په ډېره بې رحمۍ سره د افغان ولس په ضد نوې غیر مجاز وسلې استعمالوي، هره ورځ په لسګونو بې وزلي او بې ګناه افغانان په خپلو وینو کې رغړوي، له افغانستان نه ئې د نویو وژونکو وسلو د آزمویلو میدان جوړ کړی، څنګه باور وکړو چې دوی او ذلیل لاس پوڅي ئې د جرګو له لارې د افغان بحران حلول غواړي؟!! لکه څنګه چې د شمالي وزیرستان جرګه د دې لپاره جوړه شوې وه چې ولس د مخالفو ځواکونو په ضد وجنګوي دا جرګه هم په همدې موخه جوړېږي.

پاکستان یو ځل مخکې هم دې ته ورته اشتباه کړې وه او دا هغه مهال چې مسکو او واشنګټن پدې سلا شول چې شوروي فوځونه له افغانستانه ووځي، د نجیب حکومت پاتې شي او د مجاهدینو په ضد ګډ دریځ غوره کړي، په معاهدې د امضاء لپاره ئې د اسلام آباد هیئت په جینوا کې د ډاکټر نجیب له پلاوي سره مخامخ کښېناوو، او هغه تیاره شوې معاهده ئې پرې امضاء کړه، دا په داسې حال کې چې

پاکستان د کشالې طرف نه وو، او دا حق ئې نه درلود چې د افغان ولس د واقعي استازو په غیاب کې هغه معاهده امضاء کړي، دې ناستې او موافقې داسې وښوده چې دا جنګ د پاکستان او افغانستان تر منځ دئ نه د افغان ولس او د شوروي د لاس پوځي حکومت تر منځ، تاسو د هغې معاهدې بدي پایلې ولیدې، خو دا دئ پاکستان بیا همغه ناکامه تجربه بیا تکراروي!!

ځواب: د پاکستان له چارواکو سره هیڅ رابطه نه لرو، نه په ټیټه کچه او نه په لوړه کچه، نه څرګنده او نه پټه، پاکستاني چارواکي خو اوس د امریکا ملګرتیا کوي، هم د خپل هېواد او ولس په ارتباط هغه څه کوي چې امریکا ئې ترې غواړي او هم د افغانانو او افغانستان په ارتباط، متأسفانه د اسلام آباد خارجي سیاست، مخصوصاً د افغانستان په ارتباط تل د امریکا تر اغېز لاندې ټاکل شوی، او د امریکا ګټو ته پر هر څه ترجیح ورکړی شوې، د همدې لپاره دوی د روسي فوځونو د وتلو په دوران کې د امریکا په وینا د جبل السراج د هغه ائتلاف ملا تړ وکړ چې د مسکو او واشنګټن په وینا او د ایران په وساطت جوړ شوی وو، بیا ئې د حزب اسلامي په خلاف د طالبانو ملا تړ وکړ، او اوس د کابل د امریکائي حکومت ملاتړ کوي، زما د حزب ډېر غړي ئې زما د زوم په شمول ونیول او امریکایانو ته ئې لاس ترلي وسپارل، چې ځینې له امریکایانو سره بندیان دي او د ځینو برخلیك معلوم نه دئ. تاسو ته معلومه ده چې زه هغه وخت له ایرانه ووتلم او خپل هېواد ته راستون شوم چې تهران غوښتل ما امریکایانو ته وسپاري، د ایراني چارواکو له خبرولو پرته له تهرانه ووتلم او شپږ ورځې وروسته د افغانستان یوې مصئوني او غرنۍ سیمې ته ورسېدم، څه وخت وروسته د امریکایانو د بې پیلوټه طیارې له لورې پر ما راکټې وریدې وشو، چې الحمدلله څه تلفات ئې نه درلودل، له هغې نېټې وروسته زه د اوسېدو ثابت ځای نه لرم، نه چترال ته کوز شوی یم او نه پاړه چنار ته، زما د نیولو لپاره په لغمان، کنر، میدان وردګ او پکتیا کې ګڼ شمېر عملیات ترسره شوي.

ځواب: زه د لال مسجد په پېښې سخت خواشینی شوی یم، هلته ستر ظلم وشو، د

ډېرو بې ګناه انسانانو ویني توی شوې، شهیدانو ته ئې دعا کوم، زه باور لرم چې په پاکستان کې پر مدرسو او جوماتونو ټول بریدونه یا مخامخ د امریکایانو لخوا ترسره شوي او یا د امریکا په وینا، تر څو چې امریکایان په دې سیمې کې نظامي حضور لري د داسې ډېرو نورو فاجعو شاهد به وو، په ډېرو نور مدرسو به بمونه وورېږي او د ډېرو نورو بې ګناه انسانانو ویني به توی شي. په دې ارتباط د طالبانو او القاعدې د ویناوو په اړه څه ویل نه غواړم. که هغوی له امریکایانو نه د دې غچ اخیستل غواړي زه ورته د توفیق دعا کوم.

ځواب: مورږ هغه فدایي عملیات تائیدوو چې د مظلوم لخوا د ظالم او غاصب په ضد ترسره کېږي، داسې عملیات نه یوازې جایز ګڼو بلکې د شهیدانو درجه ئې تر هغو شهیدانو هم لوړه ګڼو چې د دښمن په ضد په داسې مخامخ جګړې کې په شهادت ورسېږي چې د دښمن شمېر د دوی په پرتله لس برابره زیات وي. خو مورږ خپلو مجاهدینو ته توصیه کوو چې داسې عملیات باید د سترو سترو او مهمو اهدافو لپاره ترسره شي، په هغه وخت او هغه ځای کې ترسره شي چې د فتنو او جګړو اصلي عاملین او د دښمن مهم او مؤثر شخصیتونه له منځه یووړل شي، زه باور لرم چې سل فدایان کولی شي د یوه هېواد مسیر بدل کړي، په دې شرط چې د دوی عملیات په دقیقه توګه تنظیم شي. مورږ قطعاً د دې مخالف یو چې داسې سرتېري د وړو وړو اهدافو لپاره قرباني شي.

دا هم باید ووایم چې د نړۍ مظلوم مسلمانان له دې دردناک حالت نه وتلو لپاره مجبور شوي چې د فدایي عملیاتو لار غوره کړي، فدایي عملیات د غربي استعمار د بې رحمانه او وحشیانه ظلمونو په وړاندې یو طبیعي عکس العمل دئ، د نړۍ مظلوم مسلمانان چې دا درې پېړۍ استعماري ځواکونه پرې حکومت کوي، د دوی هر څه ئې لوټ کړي، ظالم، او بې رحمه پاچایان، جنرالان او دیکتاتوران ئې پرې مسلط کړي، په فلسطین، عراق، افغانستان، کشمیر، چیچین کې مسلمانان وژني، د اسلامي ملکونو د شتمنیو په تالان بوخت دي، د دوی ظلم هغه ځای ته رسېدلی چې د مظلوم اسلامي امت په زرګونو شازلمیان ئې سرتېرو او فدایي عملیاتو ته چمتو کړي، تر څو چې د ظلم دا لړۍ روانه وي دا فدایي عملیات به هم

روان وي او ورځ په ورځ به تشدید کېږي. تاسو به په نړۍ راتلونکې کي وګورئ چې دا لړۍ د اسلامي انقلاب لپاره لار آواره کړي، ځکه مسلمانان ګوري چې د دوی ستونزې نه په کودتاګانو حل شوې، نه په انتخاباتو او نه له نورو لارو او د څېرو په بدلېدو رابدلېدو سره، ناچار به د اسلامي انقلاب او ولسي پاڅون لار غوره کوي، زه نه یوازې په دې باور لرم چې مسلمانان به دا لار غوره کوي بلکې په دې باور یم چې که اسلامي امت او زړه سوانده مشران او سیاسي احزاب ئې له دې دردناک حالت نه نجات غواړي نو په نورو ناکامو لارو د خپل وخت او امکاناتو د ضایع کولو په ځای دي د اسلامي انقلاب له لارې خپلواک، آزاد او سرلوړي ژوند ته د رسېدو لپاره ملا وتړي، زه باور لرم چې داسې کار په ډېرو ملکونو کې ممکن دئ، په اسلامي امت کې د هغو شازلمیانو شمېر زرګونو ته رسېږي چې د اسلام او د اسلامي امت د عزت او سرلوړۍ لپاره د خپل سر او وینو قربانۍ ته چمتو دي.

ځواب: یرغمل نیونه د یرغمل نیونې په مقابل کې بالمثله عمل او د عدالت مطابق کار دئ، امریکایان افغانان او د افغاني مجاهدینو خپلوان او دوستان نیسي، ګوانتانامو ته ئې انتقالوي او په افغانستان کې ئې په هغو محبسونو کې ساتي چې په خپلو نظامي اډو کې ئې جوړ کړي، او تاسو ته معلومه ده چې په دې زندانونو کې ذلیلو او بې رحمو امریکایانو له مظلومو بندیانو سره څومره وحشیانه سلوک کړی، آیا افغانان حق نه لري د امریکایانو هغه ملګري ونیسي چې د نظامي او جاسوسي مأموریتونو لپاره راځي، اخلاقي فساد خوروي او له اسلام نه د افغانانو د بې لارې کولو او محرف مسیحیت ته د دوی د اړولو هڅه کوي؟ که د دغو جاسوسانو په ضد هر څه کېږي مسئولیت ئې په بشپړه توګه د امریکایانو په غاړه دئ، دوی له جنوبي کوریا او نورو هېوادونو نه د مسیحیت خورولو او مسحیت ته د افغانانو د اړولو په غرض ټیمونه رالېږي، د جنوبي کوریا د یوې کلیسا کشیش اعتراف وکړ چې تر اوسه ئې دوه سوه ټیمونه د دې غرض لپاره افغانستان ته لېږلي، تاسو ما ته ووایئ که افغانان د دې په مقابل عکس العمل نښیي مسئولیت به ئې د چا په غاړه وي؟ افغانان هر څه منلی شي خو پر خپل دین باندې تېری نشي زغملی، له خپل دین نه د دفاع په خاطر هري قربانۍ ته چمتو دي.

ځواب: پاکستاني چارواکو ته مي پیغام دا دئ چې د امریکایانو له ملګرتیا لاس واخلئ، لږ تر لږه د افغانستان او افغانانو په ضد د دوی مرسته مه کوئ، له هغې جګړې ووځئ چې امریکایانو د اسلام او مسلمانانو په ضد پیل کړې، د دوی ملګرتیا تاسو ته ډېر بد عواقب له ځان سره لري، امریکایان د پاکستان په ضد همغه ناولي عزایم لري چې د عراق، فلسطین، افغانستان او بل هر اسلامي ملك په ضد ئې لري، یو د دوستۍ تر پردې لاندې ځپي او بل په مخامخ نظامي یرغل سره، که د واشنګټن چارواکي اتمي عراق، ایران او لیبیا نشي زغملی نو اتمي پاکستان هم نشي زغملی، آیا پر پاکستان، حتی مکې او مدینې باندې د برید ګواښونه کافي نه دي چې ستاسو د عقل او غیرت رګ وخوځېږي؟! دا د دوی د زړه خبرې دي چې کله کله ئې له خولې راوځي او د اسلام او مسلمانانو په ضد د دوی پټه او زړه کینه څرګندوي.

ځواب: جورج بش باید اوس په دې پوه شوی وي چې پر افغانستان او عراق باندې برید یوه لویه او تاریخي اشتباه وه، له دې پرته بله چاره نه لري چې خپل فوځونه وباسي، افغانان او عراقیان پرېږدي چې خپل برخلیك په خپله وټاکي او د خپلې خوښې نظام ولري ، اسلامي نړۍ نور اسارت ته غاړه نه ږدي، د اسارت او غلامۍ دور ئې پای ته رسېدلی.
د کابل د امریکائي حکومت چارواکو ته وایم: هغه ورځې په پام کي ولرئ چې امریکایان به د روسانو په څېر له افغانستانه وځي او تاسو به داسي یوازي پرېږدي لکه روسانو چې کمونستان پرېښودل، او بیا ئې حتی په روسیه کي هم پنا ځی نه درلود ، امریکایان دوستان او ملګري نه غواړي غلامان غواړي، د دوی ترغلامۍ خو د ګوانتانامو په زندان کي ژوند ډېر غوره دئ.
د اسلامي ملکونو مشرانو ته دا پیغام لرم چې امریکا ستاسو لپاره همغه څه په زړه کې لري چې له صدام حسین سره ئې وکړل، ډېره عجیبه ده که د اسلامي هېوادونو مشران په دې هم نه پوهېږي چې امریکا د دوی په خلاف څه اراده لري!! په داسې حال کې چې د واشنګټن چارواکي په ډېر صراحت او غرور سره وایي چې مونږ په نورو هېوادونو کې په ځانګړې توګه په منځني ختیځ کې هم د عراق او افغانستان

په څېر دیموکراسي راولو!! متأسفانه چې زمونږ ناپوه او بې همته چارواکي د دې خبرو په معنی ځان نه پوهوي!! عجیبه ده چې دوی بیا هم له امریکا نه د وسلو اخیستلو تکل کوي، دوی په دې نه پوهېږي چې دا وسلې د دوی هیڅ درد نشي دوا کولی، لکه چې د عراق وسایل د بغداد چارواکو ته ګټه ونه رسوله، فوځ ئې متلاشي شو او وسلې ئې د دښمن په لاس کې پرېوتې، د عراق ټول فوځ دومره مقاومت ونه شو کړی او دومره تلفات ئې دښمن ته وانه ړول لکه د فلوجې د وړې سیمې ولسي مجاهدینو چې په مېړانه تر ننه مقاومت وکړ او دښمن ته ئې درانه تلفات واړول، تجربو وښوده چې د اسلامي ملکونو فوځونه د غربي استعمار د سلطې له دور نه پاتې شوي فوځونه دي، یوازې د خپل ولس د ځپلو همت او جرأت لري، نه د بهرني تېري د دفعه کولو جرأت او همت.

عرب مشران باید په دې پوه شي چې امریکا په منځني ختیځ کې دا حالت د همدې لپاره راوستی چې عربي هېوادونه له امریکا نه وسلو اخیستلو ته اړه کړي، تاسو ولیدل چې له یوې خوا د دفاع او خارجې چارو وزیران (کوندالیزارایس او رابرټ ګیټز) په اوو عربي هېوادو د ۲۳ ملیارده ډالرو په بیه د وسلو خرڅولو خبره کوي او له بلې خوا ډیک چیني د همدې اعلان په استناد او پدوی پسې وایي چې دا دئ د عراق په اړه د سپیني مانۍ سیاستونه خپل نتایج ورکوي!! د دې خبرې معنی دا ده چې د وسلو د خرڅلاو دا معامله د عراق په اړه د دوی د سیاست نتیجه ده! د دغو هېوادو خلك باید پوه شي چې دا وسایل نه د ایران په ضد دوی ته ورکول کېږي او نه د اسرائیل په ضد، له ایران نه دوی په خپل لاس ببو جوړ کړ، د دې لپاره چې عربان پرې ووېروي، د همدې لپاره ئې د بغداد حکومت شیعه وو ته وسپارو، د همدې لپاره ئې د تهران په ګټه او د یوې معاملې په توګه د مجاهدین خلق هغه ډله متلاشي کړه چې د ایران د موجوده رژیم مخالف او مراکز ئې په عراق کې وو، دا همغه ډله وه چې د ایران انقلاب د دوی په لاس بري ته ورسېدو او تهران ته ستر ګوانې ګڼل کېده، دا هېوادونه څنګه ګمان کوي چې امریکا د ایران په ضد د دوی تقویه کول غواړي؟ امریکا خو بغداد او کابل د ایران لپاره فتحه کړل او هغه څه ئې د ایران په ګټه وکړل چې ایران ئې له کولو عاجز وو. دا اوس له یوې خوا په عربي

هېوادو تر دې نامه لاندې وسلې پلوري چې ایران دوی ته ګواښ دئ، خو له بلې خوا په بغداد کې له ایرانیانو سره په مذاکراتو بوخت دي، ډېر ساده انسان به د دغو منافقانه سیاستونو په موخو نه پوهېږي، له تهران سره د کابل او بغداد له نیولو نه مخکې دا خبرې په پټه پیل شوې وې، اوس ئې هغه بربنډې کړې. اسلامي ملکونه باید دې ته متوجه وي چې دا مذاکرات د نویو سازشونو غمازي کوي، غرب غواړي په رواني صلیبي جګړې کې له ایران نه همغه کار واخلي چې په مخکنیو صلیبي جګړو کې ئې تر اخیستی.

د دغو عربي هېوادو مشرانو ته وایو دا پیسې د وسلو اخیستلو په نامه د هغه چا په جیب کې مه غورځوئ چې ستاسو دښمنان پالي، په خپل ولس او د خپل هېواد په ترقي ئې ولګوئ، له عراقي، فلسطیني او افغاني مجاهدینو سره مرسته وکړئ، هغوی کولی شي په لږو امکاناتو سره هم امریکایان له دې سیمې وتلو ته اړه کړي او هم اسرائیل او د اسلام نور دښمنان په خپل ځای کښېنوي.

والسلام علیکم و رحمة الله و برکاته

بسم الله الرحمن الرحيم

د يوه مبارك آيت صحيح تفسير

د (قرآن پوهنه) تر عنوان لاندې مې د سهار په درنې ورځپانې کې د يوه مضمون وروستۍ برخه تر سترګو شوه، په ډېر شوق او دقت سره مې د هغه لوستل پيل کړل، ليکوال په پښتو کې ليکل شوي تفاسير او ترجمې معرفي کړې وې، په دې ضمن کې ئې د تفسير حسيني پښتو ژباړې، بدر منير په هکله داسې ليکلي وو: پښتو ته اړوونکی ئې نامتو عالم او صوفي او د پښتو ژبې پياوړی ليکوال او ادیب دوست محمد خټک ... دی، ژباړه ئې خوږه او روانه ده او د تفسير نمونه ئې دا ده:

(په تفسير کشاف کې راوړې دي چې يو بادشاه وزير ته وويل چې د دې آيت شريف تفسير راته وکړه، حق تعالی فرمايلي دي کل يوم هو في شأن، دی الله هره ورځ په نوي شان کې، دا نوی شان له حق تعالی سره نشان د مخلوقيت قبلوي، او خالقيت او مخلوقيت هيڅ مناسبت نه لري او په دې سره اعتقاد کفر راولي، وزير ورته عرض وکړ چې درې ورځې موده ما له راکړه پس وزير په دا درې ورځې موده کې هيڅ فايده وموصول ته ونه رسوله، نو درېمه ورځ خپه او پريشان او ناتوانه سرګردانه ګرځيده يو خانه زاد د ده وهغه ته عرض وکړ اې صاحبه ولې داسې دلګير او ملال يې؟ ده ورته وويل چې ملالت مې په دا خبره ده چې باد شاه د دې آيت شريف پوښتنه وکړه، ما درې ورځې مهلت غوښتی وو، اوس ئې له معنی څخه عاجز راغلم، ده ورته وويل: د الله په فضل سره دا ځواب به زه ورله ورکړم، وزير ډېر خوشحاله شو، دی ئې په حضور د بادشاه راوست، ويل ئې بادشاه سلامت! ستا د سوال مقصد له دې ځوانه څخه راغلی دی، بادشاه ورته وويل، وايه معنی د دې آيت

شریف، ده ورته وویل بادشاه عرض داشت د بنده وتاته دا دی چې ته په اصل کې سوالګر یې، د سوال کننده دا ځای نه دی لکه چې ستا دی، ته زما په ځای ودرېږه، تخت وماته پرېږده چې زه پرې کښینم نور به تاته د دې خبرې ځواب درکړم.

بادشاه عاشق د دې ځواب وو، دی ئې پر تخت کښیناوو او بادشاه د ده پر ځای ودرېدو، ده ورته وویل چې بادشاه په علم قدیم کې د رب تعالی دا راغلي وو چې زه به ستا پر تخت کښینم او ته به زما پر ځای ودرېږې اوس هغه دلته په ظهور سره راغی، بادشاه تحسین د ده د قول وکړه آفرین ئې پرې ووایه)

زه نه پوهېږم د دې مضمون محترم لیکوال چې هم عالم دی او هم ښه لیکوال، څنګه ئې د نومورې تفسیر دا ادبیات خوښ کړې، او څنګه ئې د نومورې مبارك آیت دا ډېر غلط او بې بنسټه تفسیر خوښ کړی، که د نومورې تفسیر ادبیات همدا وي او د نورو آیتونو په هکله ئې تفسیر دې ته ورته، نو دا خو ډېر بې خونده ادبیات او ډېر ضعیف تفسیر دی، څوك چې د قرآن په ژبه پوه وي او له تفسیر نه ډېر لږ خبر وي، په دې پوهېږي چې د دې مبارك آیت معنی او تفسیر په هیڅ صورت کې هغه څه نه دی چې د بدر منیر په تفسیر کې راغلي، د آیت اصلي معنی چې ټولو درنو مفسرینو رااخسیتې دا ده:

الله تعالی د ځمکې او آسمانونو د ټولو مخلوقاتو اړتیاوو ته په خپله ځواب وایي، دی ئې ضرورتونه رفع کوي او اړتیاوي ئې پوره کوي. د دې عالم هر کار، هره شیبه، په خپله مالك الملك خدای ترسره کوي، الله تعالی داسي نه دی چې د دنیا کارونه ئې خپلې مخې ته پرېښي وي او دی هیڅ تصرف په کې نه کوي، بلکې هر کار، که ستر وي او که وړ، د ده په اراده، إذن، حکم، قدرت او مخامخ تصرف سره ترسره کېږي، هغه یوه شیبه هم د عالم د چارو له اداري، پالنې او ساتنې څخه نه غافله کېږي، د بدر منیر مفسر د دې آیت مخکې او وروسته مطالبو ته له پام نه پرته نمیګړي برخه تفسیر کړي، دې ته ئې نه دي کتلي چې له دې نه مخکې راغلي: یسئله من في السموات والارض (د آسمانونو او ځمکې هر څه ده ته خپلې غوښتنې وړاندې کوي، له ده نه د خپلو غوښتنو ترسره کېدل غواړي، او ورپسې راځي: کل یوم هو في شأن (دی هره ورځ په یوه کار کې لګیا دی، یعني هغه هره شیبه په چارو

کې د تصرف په حالت کې دی) د بدر منیر مفسر شاید داسې ګمان کړی وي چې له شأن څخه په خپله د الله تعالی ذاتي حالت مراد دی، او دا د ذاتي حالت بدلېدل رابدلیدل خو له مخلوق سره شایې نه له الله تعالی سره، نو ځکه ئې دا قصه رااخیستې، خو په دې قصې کې د وزیر د خانه زاد ځواب داسې دی چې له آیت سره هیڅ اړخ نه لګوي، نه پوهېږم بادشاه سلامت څنګه په دې ځواب قانع شوی او په خپل وزیر باندې ئې غصه سړه شوې!!! ځواب خو داسې دی چې الله له مخکې نه هر څه ټاکلي، او هر څه د همغه مقدراتو مطابق ترسره کېږي، د بادشاه سلامت پر تخت د ده کښیناستل هم دغسې له مخکې نه مقدر او د الله تعالی په علم قدیم کې وو او دا دی ترسره شو، دا خو نه یوازې د پوښتنې ځواب او د دې مبارك آیت معنی نه ده بلکې د اصلي معنی عکس او مغایر تعبیر دی، آیت وایي چې کارونه الله تعالی په خپله ترسره کوي، ټول مخلوقات د خپلو اړتیاوو لپاره چار ناچار ده ته رجوع کوي، خو د ده ځواب دا دی چې کارونه د مقدراتو مطابق ترسره کېږي، د مقدراتو مطابق د کارونو ترسره کېدل یو حقیقت دی خو دلته او د دې آیت په شرح او تفسیر کې هغه وړاندې کول غلط تعبیر دی او په اصلي معنی د پوهیدو مانع ګرځي، دا آیت خو داسې نه وایي چې الله تعالی مخلوقات پیدا کړي، سنن او مقدرات ئې وضع کړي او اوس ټول کارونه د همغو سننو او ضوابطو مطابق په خپله او د الله تعالی له عملي تصرف نه پرته ترسره کېږي، برعکس وایي چې الله تعالی په خپله هر کار د خپلو سننو مطابق ترسره کوي. دا مطلب د قرآن په ګڼ شمیر آیتونو کې راغلی، په آیت الکرسي کې دوه ځله په مختلفو الفاظو دې ته اشاره شوې، لاتأخذه سنة و لانوم، (نه ئې پرمښکی نیسي او نه خوب، یعني د عالم له اداره نه یوه شېبه هم نه غافله کېږي، وسع کرسیه السموات والارض ولایؤده حفظهما (د اقتدار کرسۍ ئې آسمانونه او ځمکه احتوی کړي او د دې دواړو ساتنه ئې نه ستومانه کوي)

د بدر منیر مفسر دې ته هم نه دي کتلي چې له نومورې آیت نه وروسته ویل شوي: فبأي آلاء ربکما تکذبان (نو د خپل رب د پیرزوینو له کوم یوه نه انکار کوئ؟) له دې نه خو په ډاګه معلومېږي چې په مخکنې آیت کې د الله نعمتونو او پیرزوینو ته اشاره شوې، نه تقدیر او مقدراتو او د الله علم قدیم ته، دا وروستی آیت په خپله دا

خبره واضح کوي چې له شأن نه مراد هغه کارونه دي چې الله تعالی ئې د مخلوقاتو د حوائجو د رفع کولو لپاره هره شیبه ترسره کوي، د همدې لپاره انسانان او پیریان مخاطب شوي چې د خپل رب له کوم کوم نعمت نه سترګې پټوئ.

ما دا مطلب د دې لپاره ولیکو چې له قرآن نه دفاع د هر مسلمان وجیبه ده، چې کله هم د قرآن د کوم آیت ناسم تعبیر وړاندي کېږي، که دا د کومې ډېرې مهمې مسئلې په اړه وي او که د کومې عادي قضیې په باب، باید هر مسلمان د هغه مخه ونیسي او حقیقت خلکو ته ورسوي. خلك باید د معتبرو تفسیرونو ویلو ته تشویق کړو، او د داسې تفسیرونو له ویلو ئې راوګرځوو چې ضعیف دي او په ضعیفو روایاتو ولاړ. دلته د یوه نامعلوم پاچا داسې کیسه چې له آیت سره هیڅ اړخ نه لګوي، د یوه داسې آیت په تشریح کې رااخیستل شوې چې یوه مهمه اعتقادي مسئله توضیح کوي، او داسې معلومېږي چې دا کیسه د آیت د تشریح په نیت نه بلکې د پاچا سلامت د توصیف په نیت رانقل شوې، حال دا چې قرآن د پاچایانو په هکله فرمایي: دوی د فساد عامل دي او د عزتمنو خلکو سپکول ئې کار!! پاچا او د یوه داسې آیت تفسیر لټول او د هغه لپاره له خپل تخته راکوځېدل، هیڅ عقل ئې نه مني، او په تاریخ کې ئې بیلګه نه ګورو.

بسم الله الرحمن الرحیم

باغي معبود شو!!

د زمانې په هر پړاو کي چې خلکو د انسان په بڼې کي ځان ته معبود جوړ کړی، دا کاذب او دروغجن معبودان یا ټګمارو مذهبي مشرانو جوړ کړي، یا مکارو سیاسي مشرانو ؟! کاذب معبود هم د مذهبي مشر په لاس کي دام وي او هم د مکار سیاسي مشر په لاس کي د خپل حریف د ماتولو توره او ډال، او دا دواړه د انساني نړۍ عجیبې او حیرانوونکي کرشمې دي. یو داعي او مصلح به د ظلم خلاف قیام وکړي، د محکومو او مظلومو انسانانو لپاره به آزادي او عدالت وغواړي او په اوچت غږ به ووایي: انسانان ټول برابر پیدا شوي، ظلم او جهل دوی په خپلو کي ویشلي، له یوه ئې بادار او له بل نه مریی جوړ کړی، دا د ظلم نظام ړنګ کړئ، دا د مظلومانو په لاس پښو کي پراته زنځیرونه مات کړئ، انسان باید له خپل رب نه پرته بل ته سر ټیټ نه کړي... مظلومان به ده او د ده دعوت ته د شك په سترګه وګوري، ظالمان به ئې خطرناك وګڼي، د امپراطور له نظام، دین او مذهب نه د بغاوت په جرم به متهم شي، مذهبي مشران به ئې د وژلو فتوی ورکړي، قاضي به ئې په قتل محکوم کړي، په دار به شي، جسد به ئې په اور کي واچولی شي، په صلیب به وځړولی شي، خو همدا باغي، مطرود، محکوم او په صلیب خپړول شوی به پس له لنډې مودې د یوه نوي امپراطور لپاره د خپل مخکني رقیب په ضد یوه مؤثره وسیله شي، هغه به د ظلم قرباني وګڼي، مجسمې به ئې جوړې کړي، هماغه مخکني مذهبي مشران به ئي یوه سپیځلې هستي وګڼي، د ده د لمانځنې فتوی به ورکړي، له ده سره به هر مخالفت او د ده په ضد هره وینا او له عظمت نه ئې هر

انکار به له خدای او له نوې نظام او له نوې دین او مذهب نه بغاوت وګڼي، هومره تبلیغات به ورته وکړي چې عوام به ئې خدای وګڼي، د هغه مجسمې به جوړې کړي، یو به ئې د مجسمو دکان جوړ کړي، دا به ئې حرفه شي، په خرڅولو به ئې ډېر څه ترلاسه کړي، بل به ئې د څه ترلاسه کولو لپاره مجسمې ته په سجده شي، هغه ته به خپل حاجتونه وړاندې کوي، مرستې ته به ئې رابولي، د خدای ځای ناستی به ئې کړي، په دې ترتیب به د نوې سیاسي نظام په څنګ کې نوی مذهب رامنځته شي، د زوړ نظام باغي به د نوي نظام (اله) شي، ټګمار مذهبي مشر به هم د (باغي) ګرځولو په فتوی سره خپله اجوره ترلاسه کړي او هم له هغه (باغي) نه د (اله) جوړولو په فتوی سره!! پرون د مخکنې نظام د معبد مجاور وو او نن د هغه (باغي) د قبر مجاور او متولي، دا د طاغوت په لاس د هر محرف مذهب د رامنځ ته کېدو قصه ده او دا د شخصیتونو، قبرونو او بتانو د لمانځونکو قصه ده. له بودا سره همداسي وشول، له عیسی علیه السلام سره همداسي وشول او له ډېرو نورو سره همداسي!!

آیا دې ته مو توجه کړې چې څنګه نن د هرې کلیسا په هر دېوال د عیسی علیه السلام هغه مجسمه ترسترګو کېږي چې په صلیب ئې ځوړند ښیي، په لاسونو او پښو ئې مېخونه ټك وهل شوي، وجود ئې تغمې تغمې، زخمي زخمي او په وینو سور؟ له مجاور نه پوښتنه وکړه چې دا څوك دی؟ ولې په داسي دردوونکي حالت کې ښودل شوی؟ ځواب ئې دا دی: دا مسیح، د خدای زوی او په خپله خدای دی، ځمکې ته راغلی وو، د خپلو بندګانو د ژغورنې لپاره!! پوښتنه وکړه: مګر څوك کولی شي چې خدای په دار کړي، په لاسونو ئې مېخونه ټك وهي، په درو ئې ووهي؟ ځواب ئې دا دی: هیڅکله نه، ده په خپله ځان قربانۍ ته وړاندې کړ، چې زمونږ د ګناهونو فدیه ورکړي او د قیامت په ورځ د ده ټول منونکي له مؤاخذې او مجازات نه پرته مخامخ جنت ته ولاړ شي!! پوښتنه وکړه: دا نورې مجسمې د چا دي، دوی ولې په صلیب ځوړند ښودل شوي، دوی هم هر یو ببل خدای وو که همغه یو خدای په ببلو ببلو څېرو کې؟ وایي به: دا د مسیح حواریون وو، د ده ملګرتیا ئې وکړه او په همدې جرم په صلیب ځوړند او په اور کې وسوځول شول، پلار خدای او زوی مسیح همداسي غوره ګڼله!! پوښتنه وکړه: دا ولې د هغه صلیب ننبه نن د هر

مسیحي په سینه ځوړنده ده؟ په دې صلیب خو باید د هغه امپراطور جسد ځوړند شوی وی او د هغه د قبر د پاسه نصب شوی وی چې دا ئې مسیح علیه السلام او د ده د حواریونو لپاره جوړ کړی وو!! ولې باید د مسیحیانو د غاړو طوق وي؟ صلیب خو د ماتولو دی نه د لمانځلو، دا خو د وحشت او ظلم نښه ده، سپکول او سوځول ئې پکار ده، نه په غاړه ځوړندول؟ پوښتنه وکړه: هغه خدای به ستا حاجتونه څنګه ترسره کړی شي چې ځان ئې ونه ژغورو، خپل ملګري ئې ونه ژغورل؟ څنګه ومنو چې د ځمکې او آسمانونو پیدا کوونکی خدای د مسیح د وړوکي جسد په اندازه وړوکی کېدی شي، پر خپل ځان داسي لوبې هم منلی شي؟ او دې ته ورته سلهاوو نورو پوښتنو ته هیڅ ځواب نه شې ترلاسه کولی، یو ځواب به واورې: کلیسا ته راشه، د زېړو اوبو غسل وکړه، د کشیش د لاس مقدس خواړه وخوره، مسیح ته په خپل زړه کې ځای ورکړه، په تندي او د خپلې سینې په نښې او کین لوري داسي لاس کېده چې د صلیب نښه ترې جوړه شي، حقیقت به درک کړې او د خپلو پوښتنو ځوابونه به ترلاسه کړې!!

حسین رضي الله عنه هم د ظالم او مفسد یزید په ضد غږ اوچت کړ، د کوفې خلکو د ملګرتیا ډاډ ورکړ، خو دی ئې د کربلا په میدان کې یوازي پرېښود، زړه ئې له ده سره خو تورې ئې له یزید سره شوې، د خپلې کورنۍ له اویاوو کسانو سره په شهادت ورسېدل، خو کله چې د یزید واکمنې پای ته ورسېده، اقتدار د ده د کورنۍ د مخالفینو په لاس کې پرېووت، نو حسین رضي الله عنه نه یوازې په خپله له شهادت نه وروسته امام حسین شو، بلکه امارت د ده د اولادې الهي مسلم حق، نه یوازې د ده په قبر زیارت جوړ شو، بلکه د ده د پلار علي رضي الله عنه لپاره هم په دغه وخت کې قبر په ګوته شو او د وخت حاکم ورباندې زیارت جوړ کړ، قبر ئې هم د وخت حاکم د یوه (خوب او رؤیا) په ترڅ کې وموندو، تر دې وخته ئې قبر هیڅا ته نه وو معلوم، له دې نېټې وروسته نه یوازې په نجف کې بلکه په ډېرو نورو ځایونو کې هم د ده په نامه زیارتونه جوړ شول، په مزار شریف او د کابل په کارته سخي کې هم!! چا چې یزید ته د امام حسین رضي الله عنه د وژلو فتوی ورکوله د یزید له تلو وروسته د دې زیارتونو مجاور شو، د چا چې تورې له یزید سره وې

اوس د کربلا د پیښې په یاد خپلې سینې په زنځیرونو وهي، تورې جامې اغوندي او ویر کوي!! همدا کسان د ده اولاده یوازنې حقیقي امامان ګڼي او یو پنځه کلن لمسی ئې داسې امام زمان ګڼي چې خدای ته په خپلو دعاګانو کې وایي: خدایه! امام زمان له موږ نه راضي کړه، خدایه! د قیامت په ورځ مو د امام زمان په وړاندې شرمنده نه کړې، خدایه! زموږ دعا ګانې امام زمان ته ورسوه!! اوس نو خدای د امام زمان قاصد شو، خدای د امام زمان په دربار کې یو شفیع شو، له هغه نه دا غواړي چې د امام زمان په وړاندې د دوی شفاعت وکړي!! ځینې وایي دا امام زمان پنځه کلن ماشوم وو چې له خپله کوره غایب شو، نه ئې تر دې وخته د شهادت کلمه زده وه، نه ئې یو رکعت لمونځ کړی، نه ئې روژه نیولې، نه په قرآن پوهېدو، ... خو سره له دې د خلکو لارښود او امام شو!! چا امام کړ؟ خدای، چا درته وویل چې خدای د خلکو لپاره یوه پنځه کلن ماشوم امام ټاکلی؟ نه قرآن دا خبره کړې او نه پیغمبر علیه السلام، قرآن خو د ابراهیم علیه السلام په هکله وایي چې په ډېر سختو آزموینو کې له بریا وروسته د امام په توګه وټاکل شو، دا ستا امام زمان څنګه په پنځه کلنۍ کې امام شو؟!! فوراً درته وایي: داسې خبرې مه کوه چې کافر کېږې!! امام او لارښود خو هغه چا ته وایي چې د خلکو مخې ته روان، په لمانځه کې ورته مخکې او په ژوند کې ئې لارښود وي، غایب کس ته د امام لقب کارول یوه مغالطه ده، الله تعالی به څنګه د خلکو لپاره غایب امام ټاکي؟!! دا په داسې حال کې چې د دغه امام زمان د پلار په اړه د ده ورور وایي چې زما ورور حسن عسکري زوی نه درلود!!

چا چې له قصرونو او د قصرونو له واکمنانو نه کرکه درلوده، هر قصر ئې د ظلم نښه ګڼله او په همدې جرم له مخالفتونو سره مخامخ کېدو او چا چې هر جګ قبر ړنګاوو، اوس د دوی له قبرونو نه داسې قصرونه جوړ شوي چې نه فرعون په خپل ژوند کې درلود، نه نمرود او نه یزید. عجیبه ده، عجیبه؛ د ژوندي لپاره قصر حرام دی او د مړي لپاره جائز او د ثواب کار!!

هو؛ په کربلا کې ستر جنایت وشو، دردوونکی او نه هېرېدونکی، خو کاش تا د کربلا د دردوونکي پېښې ترڅنګ هغه توره ورځ هم غندلی چې کربلا او نجف

صلیبي ځواکونو اشغال کړل او په لسهاوو زره مظلوم عراقیان، د امام حسین د جد امتیان، په خپلو وینو کي ورغړېدل، خو دا دی برعکس ګورو چي د نجف مجاور په لندن کي معالجه کېږي او عراق ته له راستنېدو وروسته د نجف او کربلا کنجیانې امریکایانو ته سپاري!!

مسیحي د عیسی علیه السلام مذهب هېر کړ او د ده د مجسمې لمانځل ئې مذهب شو او ده د امام حسین د جد دین ته شا کړه، د امام حسین د قبر لمانځل ئې مذهب شو. ګورئ چي مسیحي د صلیب طوق په غاړه ګرځوي او دا د کربلا له خاورې نه د جوړ شوي مهر ټاپې په خپل تندي!!

دا دی ګورئ چي سیاست کله له پیغمبر نه د مذهب باغي جوړ کړي او کله له دینداره باغي نه خدای!! که د ټګمارو مذهبي مشرانو او د مکارو سیاستمدارانو مکرونه عجیب دي، نو تر دې د هغه چا سفاهت د لازیات حیرت او تعجب وړ دی چي د دوی د مکر په دام کي پرېوځي او (دروغ) د (مذهب) په نامه مني!! خو نه؛ ترڅو چي دنیا وي، ساده لوح او سفیه انسانان به هم وي او د ټګمارو په دام کي به د دوی پرېوتل هم!! که سامري له سخوندر نه معبود جوړولی شي او هندو له غوا نه، که د یهودو ملایان د یوه واکمن په دربار کي مریم په زنا متهم کوي او زوی ئې ساحر ګڼي، خو د بل واکمن په دربار کي ئې دا د خدای مور ګڼي او زوی ئې د خدای زوی، نو له پنځه کلن غائب ماشوم نه امام زمان جوړول او خدای د ده قاصد ګڼل هم ډېره نادره خبره نه ده!! نو په دې هم ډېر تعجب مه کوئ چي څنګه یوه داسي کس ته له مرګ نه وروسته د امام لقب ورکوي چي له بل سره ئې بیعت کړی او د هغه تر امامت لاندي ئې په دولت کي کار کړی، وائې: دا د دې لپاره چي هغه (تقیه) کوله، (تقیه) خو د ثواب ستر کار دی، هومره چي ترشهادت نه ئې هم اجر زیات دی!! یعني (مذهبي خدعه) نه یوازي جائزه ده بلکه د ثواب موجب!! په دې هم حیرت مه کوه چي ولې به هغه څوك په خپله د زهرو جام څښي چي په غیب پوهېږي، همغه کار چي وائې امام کاظم وکړ!! او عالم الغیب به ولې په داسي خلکو اعتبار کوي چي د اعتبار وړ نه دي او دی به په میدان کي یوازي پرېږدي او ولې به هغه څوك له خپل ملك نه شړل کېږي چي (متصرف الامور) ئې ګڼي او د (حاجتونو د تر سره کېدو

مرجع) ئې بولي، څوك چې په خپل ژوند کې نه خپل مشکلات حل کولی شي او نه د خپلو ملګرو، نو له مرګ نه وروسته به څنګه د ژوندیو ستونزې حل کړي؟

مسیحیان د عیسی علیه السلام بیا راتلو ته منتظر دي، خو که هغه راغی نو تر هرچا د مخه به دوی د ده مخالفت کوي، د خپلو پلرونو په څېر به د هغه د وژلو لپاره ملا تړي، پلرونو ئې په دې خاطر د ده د وژلو هوډ وکړ چې دی یو انسان دی، نه له ځانه دفاع کولی شي او نه له خپلو ملګرو نه، د خدای پیغمبر خو باید داسې نه وي، باید فرشته وي او د سترګې په یوه رپ او د ګوتې په یوې اشارې سره باید ځمکه او آسمان وخوځولی شي او د دوی اوسني زامن به ئې هم دروغجن ګڼي ورته وائې به: ته هغه عیسی نه یې چې مور ورته منتظر وو، ته یو عادي انسان یې، عیسی خو د خدای زوی دی او په مټو کې ئې د خدای زور. یهودان مسیح ته منتظر وو خو چې مسیح راغی منتظر مسیح ئې ونه ګانړو او ایمان پرې رانه وور!!

که دا نن هغه امام زمان راشي چې ځینې ورته منتظر دي او ووایي: د زمانې د فرعون او د وخت د یزید په خلاف قیام وکړئ، له اسلام نه دفاع ته چمتو شئ، خپل هېواد د صلیبي ځواکونو له سلطې نه آزاد کړئ، نو وبه ګورئ چې تر هر چا د مخه ئې هغه څوك مخالفت وکړي چې نن وایي: عجل الله فرجه الشریف: خدای دې د ده راوتل رانږدې کړي!! دغه خلك به ورته وایي: ته خو هغه امام زمان نه یې چې مور ئې په انتظار کې وو، ته خو له مور نه مرسته غواړې او له هغه نه خو به مور مرسته غوښته!! ته مور قیام او جهاد ته رابلې، حال دا چې امام زمان خو د یوې ګوتې په خوځولو سره ځمکه او آسمان خوځولی شي!!

مور هم د مسیح راتلو ته منتظر یو، خو (انسان مسیح) ته، هغه چې د یوه انسان په څېر به ژوند کوي او لومړی کار به ئې د صلیب ماتول وي. مور هم مهدي ته منتظر یو، خو یوه (انسان او مجاهد) مهدي ته، نه د خدای ځای ناستي مهدي ته، داسې مهدي ته چې د توحید او عدالت لپاره به جهاد کوي او لومړی جنګ به ئې له هغو آخوندانو سره وي چې مشرك شوي، د جهاد مخالفت کوي او له دین نه ئې دکان جوړ کړی. په دې حیرانوونکو خبرو تعجب مه کوه، دا ځکه چې سیاست له پیغمبر نه د مذهب باغي جوړولی شي او له باغي نه خدای او معبود!!

ادراك او احساس د زړه کار دی که د دماغ ؟

محترم ورور داکتر ذاکر نایك السلام علیکم و رحمة الله و برکاته
ستا ځینې ویناوي مې واورېدې، هغه مې ډېرې په زړه پورې او مفیدې وموندې، الله تعالی دې تاسو او ستاسو ملګرو ته ډېر اجر او مزید توفیق درکړي.
د زړه او دماغ په اړه د یوې پوښتونکې خور په ځواب کې چې تاسو څه ویلي وو، هغه به حتماً ستاسو په یاد وي، ما دا لازم وګڼل چې په دې هکله تاسو ته لاندې مطلب ولیکم:
قرآن ځینې خبرې زړه ته منسوب کړې دي، لکه چې د کافرانو په هکله فرمایي: (لهم قلوب لایفقهون بها)، (ختم الله علی قلوبهم) ...، په ګڼ شمېر نورو آیتونو کې هم دې ته ورته مطالب راغلي. د زړه په هکله د قرآن له دغو څرګندونو داسې معلومېږي چې ګواکې زړه د احساس او ادراك مرکز دی، حال دا چې علمي تحقیقات زړه نه بلکې د انسان دماغ د احساس او ادراك مرکز ګڼي، او زړه یوازې د وینې د پمپ کولو وسیله بولي، دغه توپیر ته په پام سره له حقیقت نه بې خبره خلك اعتراض کوي چې قرآن ولې هغه څه زړه ته منسوب کړي چې په اصل کې د زړه کار نه بلکې د دماغ کار دی. ولې ئې دا خبرې د انسان دماغ ته نه دي منسوب کړې؟!! دې پوښتنې ته د ځواب او د دغو کسانو د تشویش د رفع کولو لپاره لاندې وضاحت کوو:

- قرآن چې څه زړه ته منسوب کړي، دا د نړۍ په هر ګوټ کې، د هر قوم لخوا او په هره ژبه کې زړه ته منسوب شوي، تاسو به په هر ځای کې له هر چا واورئ چې

مینه او کرکه، جرأت او جبن، تصدیق او تکذیب، خوښي او خفګان، باور او انکار زړه ته منسوبوي، په دې هکله د قرآن وینا نه د تعجب وړ ده، نه اعتراض پرې وارد او معقول دی او نه د علمي تحقیقاتو خلاف ده. دا خبري نه یوازې په تورات، انجیل، زبور او ټولو مذهبي کتابونو کې زړه ته منسوب شوې بلکې د مارکس، انګلز او لینین په څېر د ملحدینو په کتابونو کې هم، شعراوو هم زړه ته منسوب کړې او لیکوالانو هم، عوامو هم او علماوو هم، دیندارو شعراوو او علماوو هم او بې دینه شعراوو او ساینس پوهانو هم! دا ولې او د څه لپاره؟ دلیل ئې دا دی:

- زړه د دماغ لپاره د سترګو، غوږونو، پوزې او پوستکي په څېر یوه وسیله ده، که دغه پنځه حواس ئې د پېژندو او احساس وسایل دي نو زړه ئې د خپلو پرېکړو د انعکاس لپاره داسي وسیله ده چې له دې لارې خپلې پرېکړې اعلانوي. موږ په خپلو سترګو کوم خطرناک شی وګورو، او یا په غوږونو کوم خطرناک غږ واورو، او یا د پزې له لارې د څه د سوځېدو بوی او په ژبه کوم تریخ او زهرجن خوند احساس کړو، دماغ مو خطر درک کړي، غواړي موږ له دې خطر نه خبر کړي، نو د خطر دا اعلان زموږ د زړه له لارې کوي، خپله پرېکړه د زړه له لارې منعکس کوي، موږ د خطر لومړی زنګ په خپل زړه کې احساسوو، ناڅاپه مو د زړه دربا زیاته شي، همدا وجه ده چې په ټولو انساني ژبو کې وېره او د خطر احساس زړه ته منسوب شوی. هیڅېرې به له هیڅا وانه ورئ چې ډاډ او وېره له زړه پرته بل څه ته منسوب کړي، جرأتمند ته زړه ور او ډارن ته بې زړه د همدې لپاره ویل کېږي. د مینې او کرکې احساس په زړه کې کېږي، د خپل ګران زوی، لور او کوم دوست څېره راپه یاد شي، او له همدې سره سم په خپل زړه کې خاص حرکت احساس کړو، د همدې لپاره وایو: په زړه کې مي ځای لري، د زړه سر مي دی، زړه مي ورته پرېشانه دی. او له چا چې کرکه لرو، د څېرې په رایادولو سره ئې په خپل زړه کې خاص حالت احساسوو، او وایو: زړه مي ترې موړ دی، زما په زړه کې هیڅ ځای ورته نه دی پاتې. یوه خبره واورې، سمه درته معلومه شي، فیصله دې دماغ کړي، د غوږ له لارې لومړی دماغ ته رسېدلې، هلته وربانديې غور شوی، خو د دې غور نتیجه په خپل زړه کې محسوسوې، د همدې لپاره وایې: دا خبره مي زړه ته ولوېده، زړه مي راته وایې چې

دا خبره رښتیا ده، او د غلطي خبري په هکله وایې: زما زړه ئې نه مني، دا خبره مي زړه ته ونه لوېده، د زړه دړه مي ورته خلاصه نه شوه.

• زړه ته د دې خبرو منسوبول داسي دي لکه مور چې لېدل سترګو ته منسوبوو، حال دا چې سترګې فقط دوه عدسیې دي چې له دې لارې نور دماغ ته انتقالېږي، د لیدل شوي شي په هکله پرېکړه په دماغ کي کېږي، لیدل په حقیقت کي د دماغ کار دی نه د سترګو، که ستا د دماغ هغه برخه صدمه وګوري چې کار ئې لیدل او د سترګو له لارې د وررسېدلو وړانګو په هکله پرېکړه ده، نو ته به په خپلو روغو سترګو هم څه نه شې لیدلی. همدا راز زمور غوږونه په حقیقت کي دوه کړکۍ دي چې له دې لارې غږ تر دماغ پورې رسېږي، د غږ تشخیص د دماغ کار دی نه د غوږونو، همدا رنګه زمور نور حواس هم چې هر یو ئې یوازي د دماغ لپاره د یوې وسیلې حیثیت لري، خپل راپور دماغ ته انتقالوي، تشخیص د دماغ کار دی، نه د دغو حواسو. خو هیڅوك داسي نه وایي چې ما په خپل دماغ سره لیدلي، یا اورېدلي، یا څکلي، یا بوی کړي، یا لمس کړي، که داسي خبره وکړي نو هرڅوك به وربانديې خاندې، حال دا چې ده غلطه خبره نه ده کړې، د ده اشتباه او غلطي دا ده چې د خلکو د معمول او عادت خلاف خبره ئې کړې.

• ما ته ووایئ: تاسو وېره چیرته احساسوئ، په زړه کي که په دماغ کي؟ د مینې احساس د خپل وجود په کومې برخې کي کوئ، په زړه کي که په دماغ کي؟ د یوې خبرې په حقانیت د قانع کېدو احساس مو په زړه کي وي که په دماغ کي؟ دا او دې ته ورته ډېر نور څه مور په خپل زړه کي احساسوو او د همدې لپاره ئې زړه ته منسوبوو، قرآن همدا کار کړی، او ټول انسانان همدا کار کوي.

• په قرآن کي زړه ته منسوب شوي امور نه یوازي د حقیقت او واقعیت مطابق دي بلکي د انسانانو د عام عادت او معمول سره سم، او په ټولو ژبو کي زړه ته منسوب شوي امور دي.

ستاسو ورور
حکمتیار